

حکومتی ہدایتی کوردستان - عیراق
وہزارہتی روشنبیری

21

ئازادی یا مہرگ

نووسینی:
نیگوس کازانتزاکیس

وہرگتیر:
کہریعی حسامی

إعادة التنسيق و الفهرسة
و تخفيض الحجم
منتدى إقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

منتدى إقرأ الثقافي

للكتب (كوردى - عربى - فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

نه نچوومه نی وهزیران
وهزارهتی روشنییری
به یتوده رایه تی گشتی روشنییری و هونه ر
لیژنه ی چاپه مه نی
بلاو کراودی ژماره (۲۱)

ناوی کتیب: نازادی یا مهرگ
چاپی کومپیوتەر. ۱۹۹۳ سوید
چاپی کتیب. ۱۹۹۷ کوردستان
مونتاز: ناصر نهرامی

سه ریه رشتی چاپ: مومتاز حهیدری

حکومه‌تی هه‌رتیمی کوردستان - عێراق
وه‌زاردتی روزنشیبری (٢١)

ئازادی یا مه‌رگ

نوسینی:
نیکۆس کازانتزاکیس

وه‌رگێتێ:
که‌ریی حسامی

کۆمپووتەر: شوکه‌ولم - ١٩٩٣
چاپ: کوردستان - ١٩٩٧

روونگر دنده و پهیک ...

غوړندمواری خوځښت ... ۱

له ۱۹۹۳/۳/۳، نووسه ری ناسراوی کورډ ماموستا کهریمی حسامی - د ایشتروی سرید نهم شاکاره په ناو بانگه ی نووسه رو په مانووسی مه زنی یونانی نیکوس کازانتزاکیس له گه ل نامه په کی تاییه تی بومی ره وان کرد، تا کو په کیتی نووسه رانی کورډ له مسر نه رکی خو یان و به قازانجی خو یان چاپ بکن، به لام به داخه وه، باری دارایی په کیتی نووسه ران له ناستی چاپ دانی نهه کتیبه گه ورده نه بوو، له تهک هندی هوی لاو دکی . . به هر حال، له ریکه وتی ۱۹۹۷/۲/۱ دا. دووباره نامه په کی دیکه ی بومی ره وان کرد. تیتدا داوای نه و دی کردیو، به هرچونیک بئ، پتی خوځښه له کوردستان چاپ بکری، منیش ریکه وتی ۱۹۹۷/۲/۱۸، باسی نهم مه له یه له گه ل به ریز ماموستا فه له که دس کاکه یی و دزیری پوښبیری کوردستان به ناماد بوونی، به ریز ماموستا عه بدولکه ره فن دی به ریزه بوری پوښبیری و هونه ر کرد . . بو میژو دله نه به ریز ماموستا فه له که دین په کسه ره سندی کردو ماموستا ع. فن دی راسپارد بو چی به چی کردنی نه وه له سایه ی کابینه ی سټیه می حکومتی کوردستان و وه زارده تی پوښبیری کوردستان، شاکاری نه دبی و شوړشگیتی نیکوس کازانتزاکیس به شانازی په وه که لینی ره وای خو ی له کتیبخانه ی کوردی ده گرتیه وه . . لیره دا هیواخوازین ماموست کهریمی حسامی له ش ساغ و ته مه ن دریز بئ، تا کو زیاتر کتیبخانه ی کوردی ددوله مند بکات . . نه و دی شایانی باسه، ماموستا کهریم حسامی به ددیان کتیبی نووسراو ودرگیراو پیشکیشی کتیبخانه ی کوردی کردوه .

سویاس بو دلسوزو هه مخورانی
نه دهب و پوښبیری کورد

مومتاز هه دیده ری

۱۹۹۷/۲/۱۹

هولیر / کوردستان

چند و تیه ک

نم چند دیره نایی به پیشه کی نم رومانه شیرینه حساب بکری. چونکه هدرچی من به ناری پیشه کی نویسیم. نه ده گهشته به ک له سه تی شو پیشه گیه که به ریز گاک محمدی قازی بزی نویسه. هر وها نه شیده توانی نم تا بلزیه نشان بدا که نویسه به قله مینگی سحراری. نه فین و جوامبزی و خنسیسی و دلره قی و دلواله بی وفیداکاری مرزقی تینا نه خشانده.

به لام من بز چی ده گز و درگترانی راجووم و نه ونده ی له توانامدا هه برو به کارم هینا که روماننکی رسنه یه کی له نویسه هره به تاوانگه کانی بنگانه بکم به کوردی و بپخمه بهر دهستی خزنده توانی بهر بزی نه تموه کم.

به کی له زانایانی فه لسه فه ده تی: هه مرو بهر هه مینگی نه ده بی و کولتوری و سیاسی و... به مه به ست و نامانچی تایه تی دینه بهر هه م. خزنده و پنیسته له گه ل خزنده نوی بهر هه مه که له نامانچ و مه به ستی نویسه و پا و درگتر شتنگ هه لکرینی» لی زود بهر ونه و تنگه به ستی نم نوکته به فره پنیسته و خزنده له تیزوانین و به سه ودا و لیشتنی رسه کی و به په له ده پاته قولانی ده رای بیرو هه لیتنجان و لیکنانه وه.

کاتی شو رومانم له عالی براده رنک دیت، هر له سه ره تاوه وشه [نازادی پامه رگ] که دروشی شورشگترانی راسته قه به به بز لای خزی راکیشام. داوام کرد به نه مانته وری بگرم. دنبا به ک سوپاس بز خوشکه سوه به لای هاملی، کتینه که ی به نه مانته دامی: به و شه رته ی بزی بنیره موه. نیشاش ذوای تمواو کردنی و درگترانی به سوپاسنکی بی پاپانه وه بزی ده بنیره موه. ده ستم کرد به خزنده نوی. وه ک مینسانتسی پیوه بی به ذوای خزنده - پامه کیشام. و نه مه توانی وه لای بنیم. له نیرناختی کتینه که دا نووشی شونین و روداو و زه لاسی شو نو ده بروم. ده میا له گوردستانم. روداو و گارساتگه لی گوردستانم ده هاته وه بهر چار و خزم له نیشسانی داگیر گراودا ده به تموه. بز جاری دووم ده ستم کرد به خزنده نوی. هه ستینگ هانیدام که به کم به کوردی.

به لام نم هه سته له نیوان به راستایی و قه به بی کتینه که و نه برونی ده رته تانی چاپ و بلاو کردنه وی دا، قه تیس مابرو. تازه که ی پارسه نگی قورس به لابه که ی دوومه صا که وت، ناری خردام لینه تانوا ناشترواتم بلیم و درم گتراوه. به لکرو به گوستری توانا به نه مانته وه کردومه به کوردی.

کرت دو رگه به که وه ک گوردستان له لایمن توری عوسمانیه وه داگیر کراوه. شو پاشاهی له نه سته مبرله موه بز سدرکرت کردنی خه لک ناروو پانته کرت، بز کوردستانیشیان ناروده. خه لکی

گربت نه چورنه ژیر بار، ساله گانی ۱۸۲۱، ۱۸۳۴، ۱۸۴۴، ۱۸۵۴، ۱۸۸۸ دژی ده سلائی نیه پراتوری و سمانی راپه یون. گوردستانیش خه بات و راپه رینی گه متری به خوزه نه دیوه. راپه رینه گانی: « عبدالرحمان پاشای باهان ۱۸۰۵، محمدمه پاشای روانزی = میری کوزه = ۱۸۱۴، به درخان پاشا ۱۸۴۲، به زدان شیر ۱۸۵۵، شیخ عربیلولای نه ری ۱۸۸۰. شیخ مه محمودی نه مر ۱۹۱۹-۱۹۲۳، سسکزی شکاک ۱۹۲۱ شیخ سه عیدی پیران ۱۹۲۵، شورش ناروات ۱۹۳۰، راپه رینی ده رسیم ۱۹۳۷، کوماری گوردستان له مه هاباد ۱۹۴۶، و راپه رینی بارزان و نیلول و... دیه نینکی و نکچوری گربت و گوردستان به خورنهر نشان ده ده ن. جینگای سه رنجه هیندی داب و کاراکتیز و بهرو بزچون و فیداکاری و نکچوری نه م دوو میلله ته له رومانه که دا خز ده نوتین.

« قهیری (رینه ری پیرز) له تاپوتیکی داردا به مهرمه روکیش کراپوو. میزه ری به رده که کون کراپوو موسلمان پاره بان تپداوشت و داوا بان له پهری پیرز ده کرد که له دنیاو قیامت کاربان راست بیتی»

له گوردستانیش سه دان چاک و پیری ~~...~~ به رده بان له ده ری کزکراوه ته وه داربان له سه رچه قاوه و پدرو پالبان پتوه هلاوه سیوه ~~...~~ ده چته سدریان و دارای مرادو مه قسود بان لیده کمن.

« خلیفه له بهر خردای ده پاراوه و ده بگوت: ونه ی خردای من تاکه ی ؟ تا گه نگی ده بی خرنی کریش بان بری، ناخر نیمه ش گیان له بهرین تاکه نگی؟ پاشان خلیفه رو له خد لک ده کار ده لی: « رله خزشه رسته گانم خدا له گوناحانم خوشی، من واز له موسیبه تی مسیح دیم و بهر له گربت له نیشتمانم ده گمه وه.»

له گوردستانیش هه زاران ده ست به ره و ناسمان بهرز ده بهتوره و له بهر خودا ده پارینه وه و ده لهن تاکه نگی؟ خودابه تا که ی گورد ده بی هر تاوا ژیر ده ست و به شخوواو بی و وه لاسی داخواری ره وای به کوشتارو گرله به رتشمه؟ به لام زور له مه لاگانی گورد به پنجه وانده ی خلیفه ی خاچیه رستان بی نه وه ی بهر له گوردستان و نیشتمانان بگه نه وه ~~...~~

« هاریلاتوس له ره ونده ی شورش دا سه روه تیکی زوری وه سه و بهک نابوو. نمو گواره و نه نگوستیلو به ری به قیصه ت و ملوانتکو سکدی عه تیکه ی به قیصه تی هه رزان له فه قیرو هه ژار و مرحتاجان کره یوو، سننوقی له جه واهرو تانتون پر کرد بوو.»

له گوردستانیش هاریلاتوسی وا زورن که له ره ونده ی شورشا به فروشتنی چهک و که ره سه ی شورش و به دزی و راووروت سه روه تیان وه سه و بهک ناره. تنها قهر قینکی لم بواره دا دپته به رچار نه وه به که هاریلاتوسی کازانتزاکس کاره به کی سوتخوری ده سته ری پسی چار چنرک بو، به لام هاریلاتوسه گانی گوردستان زور به بان فرمانده و به پررسی جیزی و پیشه رگه و کار به ده ستی شورش و سه و زک جاش بوون.

وله کوزانه تنه نگه کان و گه ره که دوور که وتوه کان په نابه رانی کریشی مات و به بده نگ له هه ساری مه ده سه چه زله کان و هه مارو کار له کان بی نه وه ی هه چیان هه بی له سه ر عه ری

داده‌نیشتن و به سهر په‌کندا ده‌کوتن. یونان نوو داپکه خه‌فه‌تباره له زاری خزی ده‌گناره تا خوارده‌مینی بدا به کرتیه برسی و لیتقه‌وماره‌کان. تهنانت پیاوه‌کانی هدره له‌چهرش زاری کسه‌هان ناواله ده‌کرده‌وه...»

بزچسا کوردستانیش وانه‌بوو؟ کوردستانی رزوه‌لات نامیزی بز برا په‌ناپه‌رو لیتقه‌وماره‌کانی کوردستانی خراوو ناواله نه‌گرد پزوه. مال و مزگوت و مەدره‌سه‌ی شارو دپهانی کوردستانی رزوه‌لات له هدرتک کارسانی ۱۹۷۵ و ۱۹۹۰ نه‌گرا بون به مزل و مال و په‌نای گورده لیتقه‌وماره‌کان؟ چسا خه‌لگ بز بارمه‌تی برا ناواره‌گانیان هیچ درخی گرده‌بوو؟ نا ... بنگومان یونانیش هدر نه‌ونده‌ی بارمه‌تی په‌ناپه‌رانی گرتی داوه و په‌لگرو که‌مترش. تهنبا هدرتیکتی چتزله لم ناوده‌ا خزده‌نی‌ئی. نه‌وش نه‌وبه پیم وانپه‌ گرتیه‌کان تاواپان پاداشی یونانپه‌کان داپته‌وره!

د ... خونندن به گاری چی دپت؟ نه‌ونده‌ی پپت ده‌گرتی مه‌په‌له‌ منداله‌کانت پخوتن. کريت به تفته‌نگ نازاد ده‌بی...»

له کوردستانیش واهه‌په له گه‌ل خونندن و خرنده‌واران و روښبیری و رزونه‌نامه په‌ره‌ره‌کانی کراوه. به چاری سرک سه‌یری روناکپيرو خرنده‌واران کراوه.

د ... کريت پارونکی چه‌رو ونه‌ومه . ده‌وله‌ته که‌موره‌کانی دنبا نپستا په‌رزوه‌وندی خزیان له‌ورده ده‌پین که نم پاروه ده قایی سولتانی داپن. ... نپستا همر په‌ک رنگا هه‌په، نه‌وش نه‌وبه له گه‌ل سولتان وتوويز به‌کین. شتیکی زیاتر وه‌ریگین. دپاره نه‌وه هسو نپسکپکه ده‌په‌وانپه پپشان. په‌لام پروکه گزشتیکی پپزه‌په پپسته تا به نازادی ده‌گه‌پن پپلپسینه‌وه...»

نم جزوه باس و مه‌ته‌فه‌یه له کوردستانیش که‌م ته‌په‌رو له‌وانه‌په نپستاش هدر جینگای باس بی. پپوست تپه هه‌موو دپارده و روداوه و نکچه‌ره‌کانی بارودوخنی کوردستان و کريت که له رومانه‌که‌دا خز ده‌نوپن باسپکین. خزنه‌ری په‌ریز ده چپته قولایی نپو ناخنی رومانه‌که‌و چپزی لپ وه ده‌گرتی. نه‌ونده هه‌په و نکچه‌رونی گه‌لپک شونپ بارودوخنی کريت و کوردستان، له گه‌ل چپزی قه‌له‌می سه‌راوی گازاتزنپس و وه‌رگرتانی روان و شیرینی کاک محمدي قازی پونه هزی پالپپوه نه‌ری هه‌ره گرتگی من لم کاره دا. نه‌وه کورده‌په‌کشی له به‌ر ده‌ستی خرنه‌رانی په‌ریز داپه‌و له هه‌له و ناته‌واوی و ناره‌وانی و که‌مو کوری داوی لپبورن ده‌که‌م .

ده‌موری پر به دل سوپاسی کاک ناسری نپه‌راهیسی، کاک هومتاز و کاک هه‌مه‌ده‌مینی سیراجی به‌کم که له نووسین و ناماده گردن و پیناچپونه‌وه‌ی تم کتپه‌دا بارمه‌تپان داوم.

کرتیی حسامی ... ۲۱ دپسامیری ۱۹۹۲.

پیشه‌گی و درگیری فارسی

نیکوس کازانتزاکیس Kazantzakis به‌کنک له روخاوه هره پرشنکاره‌گانی نه‌ده‌بی سرده‌می یونانه که له سالی ۱۸۷۳د له شاری کاندی (هراکلیونی پیشوا) ناوه‌ندی دورگی کریت هانزته دنباوه. سرده‌می متالی له جه‌نگی شمره‌گانی نه‌شتمانی کرتی له گه‌ل داگیره‌رانی عرسمانی رابواره و نه‌شتمانه‌په‌روبی قاره‌مانانی نو شمرانه وه‌هاپان کارگردزته سرده‌م نووسره‌گه‌لجه‌که‌له‌گشت نووسراوه‌گانی و به‌تا بهت له «نازادی یا مرگ» به‌ا رنگ‌ده‌ده‌نه‌وه. له گه‌لجه‌تی‌دا له ناتین خهریکی خرنشنی زانستی حقوق بو، پاش ودرگرتنی دیپلومی دوکتورا له حرق‌چوه پاریس وله لای هاتری بهرگسون (H. BERGSON) فه‌له‌سوفی فه‌رته‌بی‌ی خهریکی خرنشندی فه‌لسفه‌په‌روه‌ها که «به‌رگسون» و «پنجه» کاربان کردوته سر، روانگی فه‌لسفی نو. پاشان له تلمان و نی‌تالپاش چوار سال خهریکی خرنشند بو له نه‌ده‌بیات و هنره‌ره جوانه‌گان‌دا. ورده ورده ده‌ستی کرد به نووسنی پایه‌تی نه‌ده‌بی (رؤمان و نومایشنامه). ۱۹۱۳-۱۹۱۴ له شه‌ره‌گانی بالکان‌دا چزته خزه‌تی نی‌زامی. دواي شهر، له‌گه‌ل به‌کنک له دزسته‌گانی به ناوی «گورگ زلیها» که نیلپه‌می رؤمانی به ناو بانگی «زویهای یونانی» له ژبان و خصوصاتی روحی نو ودرگرتیوه. خهریکی ده‌ره‌تانی کانگا بو، چونکه له‌م کاره‌دا سر نه‌گه‌وت، بو به هه‌رآلدری رزؤنامه‌گی ناپیی.

پاشان سرده‌می سه‌فهره‌گانی ده‌ست پیکرا گه‌لنکولاتی‌وه‌گ: نهمپانیا، نینگلیستان، روسیا، میسر، چین و ژاپون گه‌را. ده‌گری بگوتری که چونه‌تی حالی کازانتزاکیس له چزته‌تی سه‌فهره‌گانی‌دا گورت ده‌گردنجه‌وه. گاتینگ له چین و ژاپون گه‌راره گتیبی «باخه به‌رده‌گان» و پاشان «نودسه‌ی نووسی. رؤمانه‌گوره‌گانی. بی‌جگه له «زویهای یونانی» هه‌موویان پیوره‌ندان به دوا ساله‌گانی ته‌مه‌نیوه هه‌به. له سالی ۱۹۴۵د چوه نیو سیاست و بز ماره‌به‌کی گورت بو به وه‌زیری فه‌ره‌تگی یونان، به‌لام زوو کشاپه‌وه تا جاریکی ده‌که بگه‌رنجه‌وه نامیزی کاری خزه‌وستی که نووسه‌ری‌به. له سالی ۱۹۴۷ بو به راوز کهری نه‌ده‌بی یونیسکوه له «ناتیب»، شاری به‌جورکی فه‌رانسه له نیزیک «نيس» له قه‌راخ «کوت داپور» جنگر بو. سالی ۱۹۵۷ له تلمان کوزی دواي کرد و له نه‌شتمانه‌گی «کریت» به خاک نه‌سپنرا.

شونه‌وار و به‌ره‌مه‌گانی نو له پایه‌تی جزر به جزیره زؤین. وه‌ک فه‌لسفه، سه‌فه‌رنامه، نومایشنامه و رؤمان له‌وانه‌یه گموره‌تین شونن په‌لجه‌ی نو، بی‌جگه له‌رؤمانه‌گانی خه‌پانی، به‌ره‌مه‌نکی شهری‌به‌له به‌ری روداری «نودسه» که له راستی‌دا کلکه و تموارکهری نودسه‌ی «هزینر» شاعیری کلاسیکی یونانی‌به‌وه له ۳۳ هزار شپهر پیک هاتوه. له شونه‌واره‌گانی نو له بواری شپه‌ردا: «مارو گرلی هیز» (۱۹۰۶) - له بواری نووسره‌وه‌گانی لیکزلیته‌وه‌بی: «له سه‌فهره‌ا» (۱۹۲۷) و «باخی به‌رده‌گان» - له بواری دپام‌دا «نسه

فوننگاس» و «نولیس» و «مسیح» (۱۹۲۸) و «مسیح» (۱۹۵۳) - له برای رومانوه
«زودیای یونانی» (۱۹۴۶) و «مسیحی دوباره چارمبخه گراو» (۱۹۵۴) و «نازادی یا
مدرگ» (۱۹۵۶) و «ناسبز، هزاره» (۱۹۵۷) ده گری نارو برین.

پاش خرنندنهوی گنپه گانی «نویسی یونانی» و «مسیح» دوباره چارمبخه کینشراو و
هنیدی شرننوماری دهگی. زلزله کس لایان واپره که کارانتزاکیس نووسرنیکه بروی به دینی
مسیح هبه. له گاتنگا نم خه پاله زلزله راست نیه. نوو چارویار هنیدی جار له بهک ده منا هم
مسیحی بروه و هم بی دین. هم ناژاوه چی بروه و هم تینسان دزیت، نووش وه ک نیلگره کز
EL- GRECO نگارگنیشی گمروهی یونانی پنهوندی به هیچ مکتبه بنکوه نیه و خزشی
بتاخده اندری هیچ مکتبه بنک نیه. بهر له همرو شت کرتی به. خسهلتهی گانی نوو، خسهلتهی
گانی خه لکی کرتی.

* * *

به گه نجهتی سربالست برو. له سهلهری روسپادا له راده بهدور بروه به موخلیسی لنین. له
نیشتمانی خنبا زلزله جار به تاوانی بهرواوهری نازاده پخروازانه کموته بهر نازارو پاونانی حکومت
کزنه پدیرسته کان و دورخرابهوه. سالی ۱۹۲۵ له وه لاسی نوو بوختان و توهه تانهی که ناهه زانی
کزنه پدیرست و روناکبیر که به ناژاوه چی پان ده زانی، سپاره به کی دیقاهی نووسی به ناو ونیشانی
«ناپولزی» که خاتون «تالی گازانتزاکیس» ی خنزان له تاخری نوو کتبه دا که له بارهی
هنیره ده کی نووسیده تی، هیناوه تهموه. نم سپاره به که له کریت توراوه فره سرنج واکیش و
فبرکوره.

به تابهت له روانگوه که شنوهی بهرواوهری سیاسی نم نووسره مدزنه به جوانی روون
ده کاتوه. گبرانهوه هنیدی بهشی له پینشه کبه دا بی فایده نیه. ده نووسی:
«له وه لاسی نم بوختانهی بز میان هه لیه ستوه» به پینستی ده زانم له چه ند رشه به کدا شنوه
بوزرونی خزم له مهله دی گرمه لایه تی دا روون بگمهره:

۱- تهرزو دنیا له قوناخه میژووینه گان دا له کام قوناخ دا به؟

۲- تهرکی من و هر تاکینگی ده که گامه به؟

پاشان له روونکردنوهی مهله دی هه وه لایان دا که خله تی بهرواوهری نوو ناروا ده لی:
تلف- به تهرای دلنپام که گزمله لی بوژواری له نیشتادا له حاست چاره سرگردنی
پنوستیه گانی زه مانی و نه بهشتی نیگه راتیه گان گزمله لی مرزفا به تیندا، دا ماوه و دهسته دوستانه.
- له بارهی تا بروی بهوه بوژواری له سر ریگراری تاکپی بهرهم هینان، واته له سر پناخهی
دزی و دابه شگردنی ناعادانهی سرروهت دامه زواوه.
- له بارهی گزمله لایه تیه وه. هیچ نه خلاکیک له نارادا نیه که پنهوندی نیوان نیشانه گان پشت
به و به ستان.

- له بارهی سیاسی بهوه، چینی دهسه لات دار به گزروهی بهرزه ونندی خزنی و به خهرچی
زوریهی تاکه گانی میملت سیاست بهرزه ده بات و هر گزرنینگ له ده زگا به کان و له

کاربرده‌سته‌گانی‌دا این‌ناکام‌ده‌هین.

دله‌سیستمی‌بورژوازی‌دا‌ناوات‌و‌نامالجهنگی‌هرزی‌نودتو‌نیه‌که‌بتوانی‌تیکزوشانی‌تاکه‌گانی‌ولات‌ریک‌بغا‌و‌بۆ‌لایه‌کیان‌ریخونی‌بکا‌که‌به‌قازانجی‌گشت‌تاکه‌گانی‌کۆمه‌ل‌بی‌و‌گیانیکی‌شهره‌ف‌و‌به‌شهر‌دۆستی‌وه‌به‌رینی.‌هه‌روه‌ها‌نیشان،‌پاتی‌بیژوتنیک‌بالا‌سه‌ری‌هزه‌گانی‌تاکه‌کەسی‌له‌گۆزی‌دا‌نیه‌که‌ناههنگی‌به‌روه‌اور‌و‌هه‌ست‌و‌کردوه‌وی‌ئینسانه‌کان‌له‌را‌ده‌یه‌کی‌پارسه‌نگ‌دا‌راهگری.»‌ئینمه‌نمرو‌له‌به‌راهبه‌ر‌خۆمان‌دا‌شانیه‌ک‌ده‌بینین‌که‌عاده‌تن‌له‌کۆتایی‌ته‌واوی‌شارستانیه‌ته‌جزی‌به‌جزیه‌گانی‌مرزقابه‌تی‌دا،‌له‌سه‌رده‌مه‌جیا‌وازه‌گان‌دا‌دیتراوه‌،‌به‌ک‌چین‌که‌له‌سه‌رده‌ئاوه‌روحانی‌و‌موخه‌گان،‌پاشان‌ئه‌میرۆ‌خان‌و‌سه‌ره‌ک‌عه‌شیره‌ت‌و‌به‌روژه‌گان،‌هاتوو‌ن‌و‌ده‌سه‌لاتیان‌گرتزته‌ده‌ست‌و‌نهم‌و‌ده‌سه‌لاتی‌پیش‌خۆیان‌ئینگ‌داوه‌.‌پاشان‌ماوه‌یه‌ک‌که‌ئهم‌چینانه‌قورناغی‌لرا‌زو‌ئیشو‌ده‌هین،‌چینیکی‌دیگه‌دیت‌و‌چینه‌کی‌پنشو‌وه‌لا‌ده‌نیت.‌ئهمه‌به‌که‌به‌ناههنگ‌یا‌پارسه‌نگ؛‌و‌پا‌به‌جوله‌ی‌ده‌ماری‌میژوو‌ناو‌نراوه‌.

بورژوازی‌که‌ده‌ره‌به‌گایه‌تی‌وه‌لاتاوه،‌له‌سه‌رده‌می‌ده‌سه‌لاتناری‌خۆیدا‌نوه‌نده‌ی‌هزی‌گراین‌له‌باری‌چهندی‌و‌چۆنی‌هه‌وتی‌داوه‌به‌هه‌گر‌و‌هونه‌ر‌و‌زانست‌و‌کاری‌ئینسانه‌گان.‌به‌لام‌ئینستا‌به‌شینه‌یه‌کی‌له‌پارنیزوان‌نه‌هاتوو‌سه‌روه‌ژۆر‌ده‌پیشه‌وه‌،‌ئینمه‌ئینستا‌له‌سه‌رده‌می‌ئهم‌سه‌روه‌ژۆر‌بو‌نوه‌به‌دا‌ده‌ژین.‌هه‌م‌هزه‌ش‌به‌ینی‌لایه‌نی‌بابه‌تی‌و‌به‌روه‌وو‌بوونی‌بۆ‌ئینمه‌دژواره‌،‌به‌لام‌ئهم‌خۆلۆز‌بو‌توه‌وه‌یه،‌پا‌ئهم‌ترانه‌وه‌یه‌نوه‌نده‌خۆرايه‌که‌بورژواکانی‌هه‌ره‌پنست‌ئه‌ستوریش‌ورده‌ورده‌ترسیان‌لی‌په‌یدا‌ده‌ین.

دله‌کۆمه‌لی‌مرزقابه‌تی‌دا‌دوو‌چه‌شته‌په‌لو‌پای‌روونو‌دیار‌به‌چاوه‌ده‌که‌وی:

۱- هیندی‌هه‌ول‌ده‌ده‌ن‌تا‌به‌خه‌مبات‌دژی‌هه‌موو‌جزوه‌بیرو‌کرده‌وه‌ی‌موخالیقیان‌واقعه‌نی‌دنیای‌بورژوازی‌په‌ارنن.

۲- هیندیکی‌دیگه‌ش‌هه‌ول‌ده‌ده‌ن‌تا‌نهم‌و‌سیستمی‌بورژوازی‌بروخه‌ن‌و‌له‌جنگای‌ئهو‌نهم‌چینگی‌به‌قه‌سی‌خۆیان‌به‌راستی‌دا‌دپه‌روه‌رانه‌تر‌و‌راست‌تر‌دا‌په‌زۆنن.

ده‌سته‌ی‌هه‌ول،‌واته‌خۆپارنزه‌گان،‌ده‌سه‌لاتیان‌به‌ده‌سته‌وه‌یه‌و‌مافی‌خۆیانه‌و‌ئهرکی‌سه‌رشایانه‌له‌نیده‌نۆلۆژی‌و‌به‌رژه‌ونده‌ی‌خۆیان‌به‌رگری‌بکهن.‌ئهم‌ده‌سته‌به‌چوونکه‌پاسای‌مسوگره‌ی‌«په‌یدا‌بوون»‌و‌«هه‌لنان»‌و‌«قه‌وتان»‌قبول‌ناکا،‌جیوا‌داوه‌که‌موجیزه‌یه‌ک‌رووبنا‌و‌بۆ‌هه‌ره‌لین‌جار‌له‌میژوردا‌چینی‌ئهو‌ان‌بۆ‌هه‌میشه‌له‌سه‌ر‌گورسی‌ده‌سه‌لات‌راهگیری.‌له‌گه‌ل‌نهره‌ش‌تا‌نمرو‌میژوو‌قه‌ت‌شتی‌وای‌نشان‌نهداوه‌که‌سابیتی‌بکا‌هه‌ول‌و‌ته‌قه‌لای‌ئهو‌انیش‌تا‌سه‌ر‌ناکامی‌ده‌ین.‌چوونکه‌ئه‌گه‌ر‌واپاه‌ژبان‌له‌شکلی‌که‌م‌و‌کۆزی‌سه‌ره‌تایی‌خۆی‌دا‌گۆزانی‌به‌سه‌ردا‌نهده‌هات.

واپاشه‌ئهم‌قسه‌به‌ناوایانگه‌ی‌«گوریه»‌وه‌به‌ر‌خه‌پنه‌وه‌که‌ده‌بگوت:‌«کاتنیک‌خۆرا‌و‌ستی‌دنیا‌دروست‌بکا.‌ملائیکه‌خۆپارنزه‌گان‌هاواریان‌لی‌هه‌ستا‌و‌گورتیان‌خواهه‌ده‌ست‌له‌ساختنای‌دنیا‌مده‌ده‌،‌به‌لام‌خۆرا‌گۆی‌نهدانی‌و‌ئینستاش‌که‌ئینستا‌به‌گۆی‌هان‌ناداتی.»

به‌لام‌گام‌چینه‌که‌جنگای‌چینی‌بورژوازی‌ده‌گرتشه‌وه‌؟‌من‌بروای‌توام‌هه‌به‌که‌ئهو‌ه‌چینی

کزینکاره. نم چینه له قوناخی هه‌وه‌لی سرده‌می په‌بنا بوونی خزی‌دا که «نوع دوستی‌به» واته له خوانی [پله] یه‌ک تی پهریره. بهو مانایه که تیر و‌ک سده‌ی پیشو هبرای به که‌مه‌می ده‌وله‌متان نیه و داوای خیز و سده‌قدش ناگات. له قوناخی ده‌وه‌میش که «داد‌په‌روه‌به» واته له خوانی دوهم تی‌په‌روه، و به دوا‌ی نه‌وه‌شوه نیه که مانای نوسولی حقوقی بو‌رو‌وازی تی بگا و نه‌وی بکاته نمونه‌ی پی‌وه‌ندی‌به که‌مه‌لاه‌تی و تاکه‌گاتی خزی. نه‌و نیشتا له سرده‌واندی قوناخی سه‌م واته خوانی سه‌م دابه و دل‌نیا‌به که ده‌سه‌لات ده‌گرته ددست، چونکه نه‌مه، جه‌بری میژوره.

«نیمه نیشتا له‌سده‌مینگی قه‌برانی میژوری مرژه داین که چینگی به هه‌موو توانای رواله‌تی خزه‌ره له رووخان دابه و بناخه‌گاتی نه‌له‌رژن. نم چینه پارسه‌نگی فزیک‌ی خزی له‌دده‌ست داوه و له حالی لینگ بلا‌ر بوون دابه، چونکه تیر هبرای به هیچ نیه.

«هه‌ر لیم کاته‌دا چینگی ده‌که له حالی په‌بنا بوون دابه، به‌لام دامه‌زواره‌کی هیشتا ته‌واو نیه. نم چینه هیشتا ته‌واو روون نه‌بۆته‌وه و هیشتا نه‌وه‌ندی شعور نیه که هه‌ست به ده‌سه‌لانی هیزی خزی بگا. نه‌و هیشتا کزله‌به‌کی په‌رده‌سته و له ته‌قلای نازادی دابه».

«نرخه قه‌دییه‌کان نه‌و هبرایه‌ی که به‌وه هزی پته‌و بوون و مانه‌وه‌بان و کیش و مانایه‌کی پی ده‌به‌خشین له کیش‌بان چه‌ه. هه‌می‌به‌گاتی تازه، هه‌میشه له حالی گزوان و پی‌گه‌یشته‌دان و هیشتا شکلیکی سابه‌تیا‌ن نیه.

بینگرمان تراژیدی سرده‌می به ترس، که نیشتا نیمه تینی‌دا ده‌ژین هه‌ر له‌وه‌دابه که چینگی ده‌گوزیمه‌وه پز چینگی‌تر».

«دوو رو‌دوا‌ه. نه‌و ترسه‌بان به سامتر کرده که بو‌رو‌وازی له‌گه‌لی رو‌وه‌روه.

۱- بۆ هه‌وه‌لین جار له میژو‌دا، نیمه ده‌به‌نین که کارونگی له یاسا په‌ده‌ر رو‌وده‌دات: به‌و مانایه که هه‌ر پینج قاره‌ی کوره‌ی زه‌وی، نه‌صۆ له جولانه‌وه‌به‌کی تینکاری‌دا به‌شمار ده‌بن. بۆ هه‌وه‌لین جار له میژو‌دا ته‌واوی خه‌لکی سه‌ر زه‌وی ده‌بن به‌ خاوه‌نی یه‌ک و‌و‌دان و ته‌واوی ره‌گه‌زه‌کان له سه‌ی و ره‌ش و زه‌رد، بۆ یه‌ک مه‌به‌ست رنک ده‌که‌ون، رووخانی شارستانیه‌تی یونان و رۆم، له‌هه‌رامه‌ر ته‌و کاره‌ساته‌ی که بۆ بو‌رو‌وازی روو ته‌دات، به‌ مه‌سه‌له‌به‌کی به‌چوک و نا‌چه‌یی ده‌ژمی‌ردی.

۲- رو‌ودا‌وی ده‌که که ترسی بۆ بو‌رو‌وازی به‌ سام‌تر کرده، مه‌سه‌له‌ی وه‌خه‌به‌ر هاتنی نه‌ته‌وه‌گاتی ناسایی و نا‌فرقایی به‌ تورو‌یایی‌به‌کان بۆ ته‌وه‌ی میله‌ته‌گانی ناسیا و نه‌فرقا بکه‌نه گزشتی ده‌می تۆپ و له‌شه‌ره‌گانی نینو نه‌ته‌وه‌یی‌دا که‌له‌کیان لی‌ و‌ه‌رگن، و‌وه‌دانی نه‌ته‌وه‌ی‌بان تینا وه‌خه‌به‌ر هینان و قه‌ولیا‌ن پی‌دان که دوا‌ی شه‌ر و سه‌رکه‌وتن نازا‌وی و سه‌ره‌خیزی نه‌وان په‌ره‌سی ده‌ناسن. به‌و مه‌به‌سته چه‌کلاریان کردن، و قیریان کردن که چۆن شه‌ر بکه‌ن و تورو‌یایی‌بان بکوژن، پاشان بۆ‌مالی‌خزیا‌ن گه‌راته‌وه‌دوا‌ی شه‌رو سه‌رکه‌وتن به‌لینه‌گانیان نه‌رده سه‌رو به‌ ناچار ته‌واوی موسته‌عمه‌ره‌کان راپه‌رین و داوای سه‌ره‌خیزی‌یان کرد له‌هه‌رامه‌ر نم حه‌قیقه‌ته گه‌وره‌ی جیهان‌دا، حه‌قیقه‌تینگی به‌چوکی جیهانیش هه‌به نه‌وش بوونی نه‌ته‌وه به‌چوکه‌کانه. پا بزاین پی‌وه‌ندی نینوان نم دوو حه‌قیقه‌ته چه‌یه؟ هیندی تیزن پی‌وه‌ندی گه‌لیکن، زۆن، ده‌لین

گه‌لای خه‌پاتی چینه‌پاتی له ولاتانی بچوکی پهره نه‌گرتوه، وه‌ک ولاتانی گه‌وودی سه‌نه‌تی رووناک و دیار نیه. زور له ولاتانی بچوک تازه له ژیر باری نیستعمار هاتونه دهر و سه‌به‌خز بون. له ولاتانه‌دزا بورژوازی هینشا له هم‌مو دهره‌تانیکی خزی کدلکی وهرته‌گرتوه. کرنکاران و ره‌نجه‌بری مه‌زوو کشت و کالیه‌کان که‌من و زوره‌شیان نه‌خزیده‌وارین و هه‌لدانی بیران نیه. که‌واپو له‌م ولاتانه‌دا خه‌پاتی چینه‌پاتی مانای نیه. نه‌گهر ههر یه‌ک له‌م ولاتانه له دنیا جی‌پان و یه‌تنبیا ژیاپان، منیش پروام ده‌کردکه چهنده سه‌ده نه‌م پینگ هه‌لپه‌رژانه‌ی نیوان چینه‌کان رووی نه‌ده‌دا. به‌لام ناکری له‌م نیسه‌خافل‌یی.

یه‌که‌م- نه‌مرو هه‌چ ولاتینک ناتوانی به‌تواری له دنیا جی‌په‌توره و به‌تنبیا بزی. هه‌چ هینیکی مرزق‌پاتی له توانای دا نیه بیر له ستوری جو‌غرافیایی دا تنگه‌به‌ر بگا.

دوه‌م- ولاته‌گه‌وره‌گانی سه‌رمابه‌داری و پیشک‌وتوو نینه‌بزه‌غزی قازالهی نابوری خزیان واده‌کیشن و هم‌مو رژی باری قورسی چه‌وسانه‌وه که شکلی نیستعماری هه‌به له سه‌رشانی مبله‌ته‌کانی لاواز زیاتر ده‌کن. بمانه‌وی و نمانه‌وی، نینه‌به‌عه‌راهی سه‌رمابه‌داری توو‌پا و سه‌مریکاره به‌ستراوتنه‌وه. توواری مه‌سه‌له نابوری‌ه‌کانی نه‌وان له لای نینه‌خزرا ره‌تنگ نه‌داته‌وه. به‌چه‌شینک که ههر تاگرتیکی نه‌وان بی‌که‌نه‌وه، دوو‌که‌که‌ی ده‌په‌تته چاری نه‌توره‌گانی کزو بی ده‌سه‌لانه‌وه.

سه‌ه‌م- نه‌وه‌ش له بیر نه‌به‌په‌توره که نه‌گهر بزه‌جی گه‌په‌شتی کارنکی میژویی، تا پهنش سه‌ری جی‌پاتی تی‌په‌بوونی چهنده سال و چه‌تد به‌ره (نسل) پهنیست بوو، نه‌م رز له کاتنکی که‌م‌دا ته‌نانه‌ت له ده‌مینکا، به‌جی ده‌گات. خیزایی نالوو‌گزی جی‌پاتی رنگا ده‌دا که ههر بیرینک له هه‌ل و مه‌رجی پهنیست‌دا له ماوه‌به‌کی کورت‌دا چی‌به‌جی بگری. ههر له‌به‌ر نه‌وه‌شه که ته‌نانه‌ت له بو‌نان و له هم‌مو ولاتینکی بچوکی ده‌ک‌ش‌دا خه‌پاتی چینه‌پاتی هه‌به و رز به‌ رز تو‌ندتر ده‌یی.

دیاره‌من ده‌زام تاوانی هه‌ره دنیا نه‌وه‌به‌که له پرنانیش‌دا وه‌ک شینه‌گانی ده‌که، به‌تو‌ناخ و ریجاری جزیره‌جزیره‌به‌ شیوه‌ی نه‌زم و سه‌روشی و به‌هینی و هینیه‌تیه‌کی زور به‌خه‌پاتینکی پورخت که تا‌په‌تی خزمان بی، نالوو‌گزر پینگ بیت. به‌لام له‌م جی‌پانه‌دا هم‌مو شت به‌تعمز و به‌هه‌نتوق به‌ریزه‌ ناچی. که‌لینک گنا و گیاندار له به‌ین چوون، میژویی زور مبله‌تان ناتواو ماوه‌توهه چرتکه نه‌وان نه‌پانترانیره له تاست دواکه‌وتوه‌گانی کاروانی خیلقت خزیان له‌گه‌ل ره‌وشی ژبانی به‌جزش و بی‌هزه‌رینک به‌خن.

نه‌رمی و مه‌نتیق هرکی ده‌کرد که ژبان مزلتی دا‌با به‌م کال و کرچانه‌ تا‌بی بگن و به‌رژن، به‌لام له فیزیک و له میژوودا مه‌لته‌به‌کس ناده‌ن: ههر که‌س ده‌توانی با بزه‌رگاری خزی تی بکوشی!

سه‌ده‌می نینشا بزه‌هم‌مو خه‌لکی جی‌پان سه‌رده‌مینگی به‌هه‌ست و قه‌یرا نیه. بزه‌بو‌نان و ولاته‌بچوو‌که‌گانی ده‌که‌نالتوزتوره. چونکه به‌ه‌لگی میژویی و ره‌گزی، نینه‌دواکه‌وتووین. نه‌مه‌لته‌ی که بزه‌نینه‌هه‌به‌ تا خزمان له‌گه‌ل هه‌نگاری پیشک‌وتنی جی‌پان رنگ به‌خن، خیزاتر له‌وه‌راده‌بری که نینه‌بمانه‌وی به‌ناه‌نگی وستی ره‌گزی و نه‌توه‌یی خزمان برۆین. به‌لی

بنيگومان نم مزله ته فره كورته.

دېمانه وي يا نمانه وي. ناماده بين يا نه بين هم زوانه لانار هله ده ستې و مزله تان نادا تا نينه ش پي بگين و به دواي دا بولن. ناچار حقيقي ته بچوركي ناوچه يي نينه له حقيقي ته گوره دا تال ده يي.

د كوايو نركي نينه چي په؟ نركي نينه نموه به كه خزمان ناماده بگين. چزن؟ به تداوي سرخني نم سرده مه ناسكه ميژويي به بدين كه لوي دا ده زين. ميله ت روون كه بنه وه و نيوره زكي تازه ترو شه دفتر بدين به بيري گارو داد پوره وي. كومه لاتي خلك ته نيا لم رنگا پوه ده توانن ناماده بن تا له قوزاخي تنگه بشتنې ماله گانبان بز قوزاخي به جي گه باندي نر ك گانبان تي پرون و كاتينك مزله ته كه تداو پرو به پيري كه سايه تي خويان وه نه ستز بگرن.

دوه كن بز انم خه بات ته نيا خه پاتي چينا په تي نه. سره خزي نابوروي ته نيا وه سبله به كه بز گه بشتن به سره خزي بيري مروف. پيوسته بز دا پنگردني ناسايي مادي زوري خلك نېكوشي تا پاش گه بشتن به نامانع، تنگه بشتنې مروف له به خته وري بز پله به كي به رزتر بوي.

د ناسكرا به بروروازي بز بوچ كورده وي نم تنگوشانه هول دا ده هه مېشه نومه تي نه خلاصې و جنا به تگوانه بز بېروا وري نوي هله ده ستې. نه وهش زوز سروشتي به. چورنكه بيري نوي به نيگه له گواي حقيقي تنكي تازه شتيكي تر نه. ده پوي به له رشه دهره ناني بيري كزن كه نيز به رها نيشن و كزيي ژبان، خو له زوي قايم بگات. نم به لايانه وه بېر پېنتوه كه له سالد كاني هولې په پيدا بوني دني مسبح دا به سر مسبحه گانبان هتا. بز ان چزن پارزهراني موزه يي كزن، لايه نگراني نايي تازه يان راوده ناو تازاريان دده ان و هوليان دده نا دني تازه په پيدا بو له گمراډا به نكي تن.

دلم سرده مه نالوزه ده نينه ده زين، همرو مروفنك ده يي به بيريكي هله نگار به نبراده به كي پتمو له دوو چه به يي جهانې دا كه پنگ هاتره، هله نوست بگري. ته نيا له سرده مس هېشه تي و به رام بيري دايه كه تاگ مافي نه وي هده گوشه نشين يي و به نيگه له ناسوردي خزي و پنه وندي خزي له گدل خلك بېر له هجي ده كه ته گاتمو. به لام لومو رزوانه دا، گوشه گيري قزوره ماضي و ناسايي خوازي نه خوشي به كي زورنا هزي يي دهرمانه.

گيزانموي تداوي سپهاري دپاهي كازانتزاگيس لم پېشه كه كورته دا نايه تموه، هيوادرم همر نموه تدي كه هيتا ومانه تموه، نشان دهرې شپوي بېر كورده وي نم نوسره موزنه يي. گهلنك له نوسر و زانايانې نوروپاي له حاست نمو نه ستيزه پرشنگلاري نه ده يي برونان نبراده تيان هه يوه.

نابرت شواپتير تا دوا هه ناسه ي ژباني له بن سري بوو. نابرت كامو نوسري فه رانسه يي دوشا په تي هه يوه. نينه له خواره وه ودر گيزاوي نامه به ك دپنېتموه كه كامو چه ند روز دواي ودرگرتني خه لاني نوبل بز خيزاني بېره نې كازانتزاگيس نوسپوه. گرتكي نم نامه به لمو نافه رينه دايه كه كامو له شوين و پاهي كازانتزاگيس ده كات:

خافی خوشه‌روست، زور به‌داخه‌ره نه‌م‌توانی بیسه میوانی نیوه. من همه‌بیشه به تافه‌رینه‌وه روانیوهمه‌ته شونیه‌واره‌کانی میزدی ره‌همه‌تیت. نه‌گهر نیجازه بفعوروی عه‌رزت ده‌کم که همه‌بیشه سه‌بارت به وان هه‌ستم به خوشه‌وستیبه‌کی تابه‌تی کردوه، ته‌نانه‌ت به‌وه خوشحال بووم له تاتین، له کاتیک‌دا که ده‌زگا نه‌زرنکی خوشی له ناست گه‌وره‌ترین نویسه‌ری خزی نه‌برو، له کزبونوه‌وی گشتی‌دا بیرواده‌ری نافه‌رنی خزم ده‌بریم، نه‌و پیشوازیبه‌ی که گوی گره‌کانی خرنده‌کارو رووناگیر له قسه‌کانی منبان ده‌کرده جوانه‌ترین نشانه‌ی نافه‌رنیک بوو که له نوسراوه‌کانی میزدی تزیان ده‌کرده. نه‌وش له بیرناپه‌مه‌وه، له‌م ورژه‌دا که من خه‌لاتی نویل-م وه‌رگرت، میزدی تو سه‌د که‌ده‌ت له‌من موسته‌ه‌ه‌قشر بوو، تیلگرانی بیروزیایی نه‌وم وه‌رگرت. دوا‌ی نه‌و تیلگرانه‌ی بوو که به سه‌روسرمانه‌وه زانیم که چه‌ند روزه‌ی پیش مردنی تیلگرانه‌ی لینواوه... به مردنی نه‌و به‌کینک له گه‌وره‌ترین هونه‌رمه‌ندی نه‌م دوا‌یه‌ی سه‌ده‌ی نیسه‌ی لیسان ون بوو. من له‌وکه‌ساته‌م، بزشابه‌کی که نه‌و به‌جی‌ی هیشتوه هه‌ستی پین ده‌کم و همه‌بیشه هه‌ستی پینده‌کم.

کاروانتزاکیس حزی له وه‌رگترانی شونیه‌واری کلاسیکیش هه‌بره، له یه‌کینک له نامه‌کانی‌دا ده‌نوسن: «خوزیا پینج سه‌د سال زیا‌ه‌ام تا توانی‌ب‌ام ته‌وا‌ی شونیه‌واره‌کانی کلاسیک وه‌رگتریم». مه‌بدانه پر جوشه‌کانی رومانی «نازادی یا مهرگ» گرت ده‌گرنه‌وه. گرت ده‌گرنه‌وه که له مه‌بترانه که پتر له هه‌موو جینکه‌یه‌ک به‌ر له میژوودا شهر و هه‌رای له‌سه‌ر ساز بوو. نه‌م ده‌گرنه‌وه له به‌ر نه‌وه شونیه‌ی به‌یک گه‌بشتی سن قاره‌ی ناسیا و نه‌فریقا و تورویا‌یه، یه‌کینک له بنکه‌کانی گرتگی شارستانیه‌ کزنه‌کان بوو. به‌نگومان شارستانیه‌تی پرشنگداری یونانی قه‌دیم به‌م ده‌گرنه‌وه قه‌رزداره. ۳هه‌زار سال پیش زاین شارستانیه‌تی ده‌روشاو له‌م ده‌گرنه‌ویدا هه‌بره و هیشتا وزیرانه‌کانی کوشک و عیباده‌تخانه‌کانی هه‌ر ماوه. نیزیکه‌ی سالی ۱۷۰۰ی پیش زاینی بروسه‌له‌رزه‌به‌کی به‌سام نه‌م ده‌گرنه‌وه‌ی له‌رزانده و کوشکه‌کانی ویران کرد. به‌لام دووباره هه‌موو شت دروست کراوه و شارستانی پرشنگداری «منه‌وان» له سه‌ده‌ی ۱۷ تا ۱۵ی پیش زاین گه‌بشته نه‌به‌ری دره‌وشان. له‌و کاته‌دا بوو که توانی‌ی ده‌ریایی و شارستانی «پیش هیلنی» کرت گه‌بشته به‌رزترین پله و په‌ری گرت. له ناخری سه‌ده‌ی یازده شارستانی کرت به‌روه فه‌وتان رویشته. نه‌م ده‌گرنه‌وه بوو به‌ه‌شنگ له ملکی یونان. دوا‌ی مردنی نه‌سکه‌نده‌ر و بلا‌و بوونی نیسپراتوری نه‌و کرت نیروه سه‌به‌خزی وه‌رگرت. به‌لام له ناوه‌دانی و شارستانی خه‌به‌رنیک نه‌برو. خه‌لکی کرت به‌ دزیته‌ی ده‌ریایی ده‌زیان و ده‌پونه کۆسپی ده‌سه‌لاتی رومی به‌سه‌ر ده‌ریاکان‌دا ناخره‌کی سالی ۱۶۷ی پیش زاین نه‌م ده‌گرنه‌وه که‌وته ده‌ستی رومی‌بان. له‌م میژوه به‌دواوه چاره‌نوسنی کرت-پیش وه‌ک هه‌رمه‌کاتی رومی روزه‌لاتی لی‌هات.

له سه‌ده‌ی ۱۹ی زاینی‌دا موسلمان به‌ سه‌ر نه‌م ده‌گرنه‌ویدا زال بوون و ده‌سه‌لاتی ده‌ریایی مه‌بترانه‌ی روزه‌له‌اتیان گرت ده‌ست. ماوه‌به‌گیش نیسپراتوری بیزانس و پاشان ریشیزه‌کان له‌وی حکومه‌تیان کرد و بوج و قه‌لای زوریان له شونیه‌ی به‌ناوی «خه‌ندوق» دروست کرد که نیشتا ناری «کاندی» به، به‌لام سالی ۱۶۶۵ لاتی عوسمانی گه‌بشته وی و سالی ۱۷۱۵ قه‌لای قینبیزه‌کان به

دهستی تورکه‌کان گجرا، عوسمانیه‌کان جازنکی دیکه نیسلامیان هیناوه نهم دورگه‌به. سدرده‌سی کزیمه‌تی و چه‌وسانه‌وی کریتیه‌کان ده‌ست پینکرا. خه‌لکی کریت له‌ناخری سده‌وی ۱۸ و سدره‌تای سده‌وی ۱۹ له‌تورکان هه‌لچهرخینه‌وه. به‌لام رابه‌رینه‌که‌بان سدرکوت کرا. پاش رابه‌رینه‌کی تری خونی‌ناری، فهرمانی سالی ۱۸۶۸ تا واده‌یه‌ک خودمختاری دا به‌کریت. له‌گه‌ل ته‌وش له‌به‌ر زولم و زوری تورکه‌کان سالی ۱۸۹۷ به‌پشتیوانی چه‌گنارانه‌ی یونان شورشی گشتی و گه‌وره ده‌ست پینکرا و ده‌ستی عوسمانیان لهم دورگه‌به‌کورت کرابه‌وه و سهر‌بازانی تورک ۱۸۹۸ دورگه‌بان چول کرد. پاشان کریت به‌چاوه‌دیزی ده‌وله‌ته‌گه‌وره‌کانی نوروپایی گه‌وته ژیر سدره‌رشتی ده‌وله‌تی عوسمانی و پاش شه‌ره‌کانی بالکان سالی ۱۹۱۳ به‌ته‌واری ده‌گه‌ل یونان گه‌وت.

خه‌بانی رزگاربخواری کریتی‌بان له‌سهرانسهری سده‌وی نۆزده‌ دژی تورکه عوسمانیه‌کان چوارچینه‌وی نسلنی کتیبی «نازادی‌یا مهرگ» پینگ دینی. نهم رۆمانه له‌هه‌وه‌لین دیتخدا وه‌ک رۆمانیکی میژووی دینه‌به‌ر چاو به‌لام به‌هیزنکی وه‌ها سهرگیش له‌چوارچینه‌وی ناسایی «رۆمانیکی میژووی» دهرده‌گه‌وی که پالهلوان میکلسی قاره‌مانی کتیب، له‌تورده‌بی‌دا، نیشتمانی شوشه‌ی تاره‌ق‌خوری خانه‌خوی تورکه‌گه‌ی به‌دوو‌قامک وردو خاش ده‌کات. نووسهر له‌و باره‌وه له‌جی‌یه‌ک ده‌نوسنی: «تۆ تاقه‌که‌سینگ نی. له‌شکرینکرا نه‌گهر توره‌ی نه‌وه به‌کیک له‌باپیره‌گانشه له‌هه‌ناوت‌دا ده‌نهرینی و که‌فی هیناوه‌ته‌سهر لیوانت، ته‌گهر خۆشت ده‌وی، دیسان نه‌وه به‌ک له‌باپیره‌گانشه که له‌قولایی هه‌ناوت‌دا قاقا لی ده‌دا...».

نووسهر لهم کتیبه‌دا سهران که‌سی خۆ ولاتی‌دورگه‌ی نیشتمانی‌خۆی دینیتسه‌سهر شانه‌و که زۆیه‌بان تارمایی‌یا‌وو‌پاپه‌رتانی خۆیه‌تی و لهم به‌زم و ره‌زمه‌دایی په‌روا نشانیان ده‌دا. چونکه‌به راستی له‌زه‌بیتی هه‌نه‌رمه‌ندا، له‌نیوان نه‌وه‌دوانه‌دا ناکۆکه‌ک نیه. نهم رۆمانه له‌گه‌ل نه‌وش که باسی شۆرشی نیشتمانی کریت له‌سالی ۱۸۸۹‌دا ده‌روانیتسه‌به‌سهرهاتی نه‌قینیش که له‌سهر نامینه‌جوانی چه‌رکس ژنی نوری به‌گ به‌کیک له‌پیاو ماقوله‌کانی تورک، له‌نیوان دوو قاره‌مانی کریتی‌دا رووده‌دا. به‌لام نه‌وه‌ته‌نیا وینه‌به‌کی روه‌کاری شه‌رزه‌وه‌هر له‌و کاته‌ش‌دا رازاوه‌ی رۆمانه‌گه‌به. نیرنکی رووداره‌که له‌شاری گاندی «جی‌لی له‌دایک‌بوونی نووسهر» رووده‌دا و له‌گه‌ل نه‌وش که خۆنهر ده‌بی‌خۆی له‌به‌رامبه‌ر زه‌به‌ری به‌دوای به‌ک دابگری، ده‌که‌رینه‌ژیر ته‌نهری هه‌ستینکی وه‌ها به‌هیز و شادی هینهر که ده‌لی‌نی نهم شاره‌و دانشه‌ره‌کانی له‌نیشتمانی‌خۆی باشه‌ر دناسی. نووسهر به‌قه‌لم‌سی سبجهراری په‌رده‌کان ده‌هرتی، فیداکاری یا ترسه‌تۆکی ههر به‌ک له‌قاره‌مانه‌کان به‌جوانی ده‌رده‌خات. به‌م وه‌سفه‌واده‌کاشانه‌وه‌به‌ترسه‌کانبش یز دیتن بین. ده‌لی‌ی قاره‌مانی نه‌وه‌کتیبه‌هه‌موریان له‌نورینکی ته‌به‌دی‌دا شۆزاونه‌وه‌وه له‌به‌ر نه‌وه له‌گوناجباری ره‌حشی‌به‌وه‌بوون به‌رۆله‌ی خودا. به‌لام نا... خودای نه‌قین و خۆشه‌وستی ته‌ت یز نهم خه‌لکه‌نه‌به‌وه، به‌لکو خودای توره‌و تۆله، واته‌نه، خودابه‌ی که له‌کتیبی رۆمانی کۆن (ته‌ورات)‌دا ده‌بیستین.

چیرۆکی کتیبه‌که غره‌ته‌کان ده‌ره‌و زۆر له‌رووداوه‌کانی له‌وانه‌به‌جینی‌باوه‌نه‌بن، به‌لام ههر که‌سینگ تۆزیک شاره‌زای وه‌زعی کریت و میژووی نه‌وه‌بی، ده‌زانی که قاره‌مانه‌کانی کتیب

راستن. هر چند نووسر هیندی له وانی گهوره تر له واقع نشان داوین. نویش خزی مهری بنه رتی همه ماسه بیهکی ره سه نه. ده بی ره بیر بپنمه که داستان له گوئی و له چ زه مانینگ دا رووده دا. له دورگه بیهکی له دنیا دور گه و ته که سالانی زور له ژور گه لوهی ئیستصاری عوسمانیه کان دا بوه و هیچ ده ستینگ له هیچ شونینگ بز یارمندی نه و درین نه گراوه، تنیا کرتیه کان خزیان برون ده تفهنگه کانی خزیان خودایان بانگ کرده، له ده ووازه ی خودا زاوه استان و تفهنگه کانیان به ره خوا تده قانده تا نه و گوئی لی بیت. به لام نه و نهی بیستوه.

هر له م دورگه به بو که ۲۰۰ شورشگیز و ۶۵ قه شه دورشه وورژ له عیباده تخانه ی «ناو کادی» دا له به رامهر ۱۵۰۰۰ تورک دا به به ره کانیان کرد. ناخره که ی که دوژمن ده رگای عیباده تخانه ی په لاماردا، شورشگیزیکی گنچ به ده مانچه برشکه باروته کانی ناگردا که له عه ماری ژنزهوی دانرا بون له نه تیجه دا عیباده تخانه وروخا و ۶۰۰ ژن و مندال که له وینا خزیان شارد بزه له گه ل سدان که سی به رگری و په لامارده ر له م تده قینه مه زنه به دا له به بین چون

نازادی با مهرگا کرت دورگه به که له وی دا ناگر له دوی ناگر پلیسه ده دا. تده نانه ت له سه رده می ناشتیش دا زور له قاره مانه کانی نم داستانه ناگری نه هر مندی بز پیشه وه بان ده با. نه وان وه ک باو ویا پیرانیان له مهرگ ناترسن. حمز له ژبانی مادی ده کن. له وان به کرده وی نه وان له لای نم گبانه پارنیزگارانیه که له شیمالی سیس و بی هه تاوی نوویا ده ژین به گوناح دا هنری. به لام له سه رگرت ته پ و تزوی نور و ناگر هه لده ستی. نم کتنبه همه ماسه ی قاره مانی، فاجیه ی ئینسانی به.

بز خزی دنیا به که پر له خزه ویستی. پر له نوور و ناگر که هه لزه ک به بالی پان و به لار له سه روهی ده فرین دا به. نم هه لزه کازانتزاکبسه.

نازادی یا مهرگ

پالوان^(۱) سکنیس وهک همرو چار که توروه ده برو، ددانی ده چیرهوه ده برو. دداتنکی لای راستی له لیزی هاتوه دورو له ره شایی سبیلی داده بروقا. له «گانندی» پیمان ده گوت و پالوان به رازه نم ناره ی چاک ری ده و شاره. له کاتی توروه بیرونی له اوادا، بهو چاره خرو لبلاته و پشت ملی کورو ده ریره و سبکی پان و بهیزی و بهو ددانه دور په روی به راستی وه به رازنگ ده چرو که چاری به مرؤف گمتره و همستاوته سر پاشوان، ناصاده ی نه مبار برونه.

نم نامی بده ستموه بوو پنچا بهوه و خسته بهر پشتندی ناوریشی. ماوه بهگی ژور وشمه وشه نامه گی حنجه کرده بوو تا له هاناکه ی تی بگات. له بهر خزیه وه گوتی: «نمو سالیس ناپه توره! دسان دایگی چاره رهش و خوشکی زحسه تکیشی بی نمو جیزی پاک ده کن. گزیا ناغا هشتا هر ده خونتی!...»

ناخر نم ناغابه چ ده وسبکی ژاره وار ده خونتی و تاکه ی نه بی بخونتی! له روی هه ناپه دان به شرمزاری خزی داینی و بهینه وه کرت، چونکه کچه جروه کینکی هیناوه....
ناخ، کوستاروس، برا خزوه رسته گم، به راستی نم کرده ناسک و نارنجی به ی تز خونتی به ماله ی نیمه ی پس کرده او. خزیا تز زیندوو پای و نم کوروت وهگ مشک به لایک هه لاره سی باا.

راست بزوه. پبارنگ برو وهگ دپرو، ساری وه سبچی دوکانه که ده گموت. که ده هات همستی. پینچی به گولنگی که پرچه تالوزه گانی راگرتیوه، کراوه. پالوان سکنیس پنچه که ی گوت و دورباره توند له ساری هالاند. پاشان خزی که پانده ده رکی دوکان و هر لهوی بز ههوا مزین راوه ستا.

کارنوسی شاگرد دوکان، له پینش نالقه ته نافیکی که شتی کروشهی کرد بوو، نم کوره گوندی به کی کورته بالا برو که نرسی له سه رو چاو ده باری. رهنگی پینستی وهک فوره لوو رهش بوو. چاری تره سوک و هه لاساری هه برون. له بنهوه را چاونکی له دوروبوری خزی کرد، واته له پابزده ک و ستلی رهنگار رهنگ و بزشکه ی لیل و زنجیری نستوری له نگری که شتی و گشت که له و پدی ده باوانی که له دوکان دا هه برون.

(۱) لیره دا پالوان وه رگیزاوه ی وشه ی کاپیتانه که به پیاری نازار شه رکه رو نه ترس ده گوتی. (دانش آکل سادق هدایت) نمونده ی نه وانه به. نم پالوانانان خاوه نی سروشتی راستی و پیاره تی و فباکاری و جراضین. «ده رگیزی ف»

به‌لام نه‌ونده هه‌راسان بوو له راستی‌دا بی‌جگه له خاوه‌نه‌کی خۆی که به قه‌لانته‌تی زه‌لام چوارچینه‌ی ده‌رگای پر کرده‌بوو و به‌تورده‌یی له له‌نگه‌رگا رامابوو. هۆشی له هیچ ته‌بوو. پاله‌وان میکینلس مامی بوو. به‌لام نه‌و پشی ده‌گوت: «خودان» (۱) و له به‌رامبه‌ردی‌دا له ترسان ده‌له‌رزوی. پاله‌وان میکینلس بۆله بزلیکی لێ‌هات و له‌به‌ر خۆیه‌وه گوتی: «ده‌لێن ته‌م شه‌و گرفتاریم که‌مه، نه‌و سه‌گه‌ش پانگی کرده‌ووم بۆ مانی خۆی! ناخر چکاری به‌منه‌؟ خه‌می برازا که‌م که‌م بوو، نه‌وه‌ش بوو به‌ سه‌ربار. دایکی وستیری نامهی بۆ به‌ووسم و منیش نووسیم. تا‌عوون ببیا،» پاله‌وان میکینلس له لای چه‌پی خۆی، ته‌ماشای ده‌ریا و لۆتکه و پاپزانی کرد. لوتکه‌وانه‌کان، عه‌مه‌اله‌کان په‌ نێو بۆشکه‌ی رۆن زه‌یتوون و شه‌راب و خر نووسی شامی دا هاتوو جزیان ده‌کرد. هه‌راهه‌رایان بوو، چنوبان ده‌دان، گاریه‌کانیان بار ده‌کرد و پا به‌تالیان ده‌کردن. وه‌په‌له که‌وتیوون تا پینش رۆژ ناوا و داخه‌ستی ده‌روازه‌ی شار ئیشتی خۆیان ته‌واو بکه‌ن. ناوی ده‌ریا ده‌هاته سه‌رو بزنی نارنجی زیزو خرنوب و شه‌راب و رۆن زه‌یتوون له له‌نگه‌رگا ده‌هات. دوو سێ ژنی مانی وه‌نیو که‌وتوو به‌ چلی ره‌نگاو ره‌نگ و چلف له‌سه‌ر ئیسکه‌لی له‌نگه‌رگا راوه‌ستا بوون. و به‌ ده‌نگی گه‌راو له‌گه‌ژ لۆتکه‌وانیکی ورگ ژله‌ که‌ په‌ لۆتکه‌ی پر له‌ ماسیه‌وه له‌ راوه‌ مامی ده‌هاته‌وه گالنه‌یان ده‌کرد.

خۆز له‌ ناسزی ره‌نگ سووری رۆژناوا، ناوا ده‌بوو. ناخه‌ین رۆژی مانگی مارس ته‌واو ده‌بوو. بایه‌کی ساردی شه‌مال ده‌هات و شاری کاندی له‌ سه‌رمان ده‌له‌رزوی. درکانه‌زه‌کان ده‌ستبان رینک ده‌خست و قانچان له‌ عمرزی ده‌دا بۆ نه‌وی گه‌وم به‌هوه، کولازی گه‌یا به‌هه‌منان و پا شه‌رابی «رزم» یان ده‌خواره‌وه له‌ لوتکه‌ی چه‌بای «سترومبول» له‌ دووره‌وه یه‌قه‌بارهبوو. دوورتر چه‌بای «نیشا» راست به‌زوه و به‌فرینکی قورس و به‌ستراو له‌ دۆل و لاپالان، پاریزراو له‌ پا بره‌قی ده‌هات. وه‌ تیتۆلینکی سه‌ی ده‌چوو که‌ کرابینه‌وه. به‌لام عاسمان له‌ سه‌ر له‌نگه‌رگا ساو و پاک وه‌ک تارینه ده‌ده‌زه‌وشا.

پاله‌وان میکینلس ته‌ماشای قه‌له‌یه‌کی ده‌کرد که‌ له لای راستی نه‌و له‌ به‌ره‌گه‌ی له‌نگه‌رگا به‌رز بی‌زوه و دیواره‌کانی یادگاری سه‌ده‌ی (فینیز) که‌ په‌ ده‌ستی ره‌عبه‌ته‌کانی مسیحی دروست کرابوون، شاری کاندی یان ده‌ورده‌ا بوو فینیزیه‌کان و تووکه‌کان و یونانیه‌کان بناخه‌که‌یان به‌ خۆین تاو دا‌بوو. شیره‌کانی مه‌رمه‌ری که‌ کتیبی ئیجیل‌یان به‌ چنکانه‌وه بوو، ته‌ورزینه‌کانی تووکه که‌ هیندیکیان له‌ به‌رده‌گانی سه‌ر ده‌رانه‌ی بورجی قه‌لا چوو یووته‌ خوارو هه‌ر وه‌ک خۆی مابۆنه‌وه، یادگاری نه‌و رۆژه‌ خۆیناویانه‌ی پایزی بوون که‌ تووکه‌ عوسمانیه‌کان پاش چهند سال گه‌مارزی نا هومبیدی به‌ سه‌ر شاری کاندی دا زال به‌وون. نه‌هه‌ز گیاو گۆژ و هه‌نجیره‌ کتوبلکه‌ و پنگ له‌ قه‌لته‌ برده‌کان‌دا شین بیوون.

پاله‌وان میکینلس سه‌رر به‌نی قه‌لای ته‌ماشا کرد و ده‌ماری لاجانگی هه‌ستان و هه‌تاسه‌یه‌کی ساردی هه‌لکێشا.

(۱) له‌ ده‌قه‌که‌یدا ته‌ریاب نووسراوه.

لهین ئو پورجه. له پشت ئوم دپواره که شه پزلی دهریای وی گهوت. ئو زندهانه له عننه تبه هه لکنه و تبهو که شه وانه مه سیبه گانی زنجیر کراوی تینا مرده بون. پاله وان میکلیس له بهر خۆ بیری کرده وه: «له شی مرۆڤکی (کریتی) بهر هه سوو تواناو هیزوه ناتوانی گیانی ئو هه لنگری. بهلئ ناتوانی... من له خودا ره لهماوم که بۆچی له شی ئه شی کریتی له پزلا دروست نه کرد تا توانیامان سهد سال، دو سه د سال و به لنگوو پتریش تا وژی نازادی دورگه گه مان بهر هه گه گانی به گه یه.»

گه وته بیری برازگهی دوو له نیشتمانی که به دایه نورو پایه یان په روه رده ده گرا و دیسان تووه بوو له بهر خه یوه گوتی: «ئینین له وی دهرس ده خوینن، به لام دیار نه چ زانستیکی شه پیتانی ده خویننا، نه وهش وهک «جس گورگ» ی مامی که مامۆستانی هه روه سه یه. ناغا مامۆستایهک، لوت بهر زینک، عه پنه گه یه کی قه و نه بووی لئ په پنا ده به.»

له بهر تووه یی تفی فری دا و گه م هابوو تفه گه ی به گاته دوکانی ناغا دیمپروس که راست بهرام بهر دوکانی ئو گیای دهرمانی ده فرۆشت. دیسان له بهر خه یوه گوتی: «ئه ی بهر ی به فیزی میکلیسی شیت که به توو ک خۆر ناسرا بووی، توو که قهت له بهرام بهر زالم دا چوکت داته دا بوو، نیشتا بزانه چت لئ به سه ر هاتوه.»

با پیره گه وری به سامی ئو میکلیسه شیت، به هه سوو تین و توانای له له شی دا زیندوو بزوه. تا ئو کاته ی ئو با پیره بهر یزه کوو و نه وه ی هه بن، به راستی نه مر دوه و.

پیره پیاوانی کاندی جارویهار پاسیان ده کرد که له رۆخه گانی دورگه ده سوو راوه و ده سه خه پله گاتی به بهر چاره وه ده گرت و ته ماشای ناسوی دوروی ده کرد تا ئو پاپزوانه بهینی که ناری نابوون «گه شی مسکوی». پیره میرد فینسی گه وری به لاری له سه ر ده نا به درژی دپواره گانی قه لای کاندی دا هاتوو چۆی ده کرد، پالی وه بوو یی له عه نه تی دده او رق به رقه ی تووگان «گروانی مه سکوی» ده گوت. ده پانگوت ریش و پرچی درێژ بوون، چه گه ی درژی له پین ده کرد و قهت ده ری نه ده هینان. کراسی رهی ده بهر ده کرد و وهک «کریت» تازیه داو بوو.

رۆژه گانی به کشه مز دوا ی نوژی مس، به گۆنه که وانینک که با دگاری با به گه وری بوو ده گه را. واته که وانه گه ی ده شانی ده کرد و جزو کیک ی پر له ته ری به خۆوه هه لده واسی.

پاله وان میکلیس بهری تینک نان و به بزه بۆل گوتی: «ئوه وانه پهاو بوونا بهلئ نه وانه پهاوی به راستی بوون نهک وهک ئه شه و ئانپه لئا ته نانه ت ئه کانه شیان له خه یان که مته ر نه بوون له وانه به درتیش بوون. به داخوه جه نی ناده مه زاد بهر ه و پاشه وه گه راوه ته وه.»

جارنکی تر بیره وه ره کان هیزشیان بۆ مینشکی پاله وان میکلیس هینا. با به گه وری و دایه گه وری هاتنه وه بهر چاره. پیریزنیک ی رقی و ته یی وه حشی به نینزگی تیز و رهی پر له چلک. پیریزن کاتینک پهرو که نه فته بوو، مالی پر له کووو نه وه ی به چی هینترو چوو بوو نه شه کووتینکی قوولی سه رووی گوندی له پین چپای «تینا» به ست سالی ته و او هه ر له وی ما بزوه. هه ر رۆژی یه کینک له نه وه گانی که له و ده ووه ره شوویهان کرد بوو، نانینکی جزو چه نه دهنکه زه پتوون و گۆزه له شه را بیکان بۆ ده برد، ناویش چه ندی و سه تبا ی له نه شه کوته دا هه بوو. رۆژی جینزی پاک-ش دوو هیلکه ی سوو کراوی بۆ ده را تا بۆ مه سیح جینز بکات. پیریزن هه سوو

روزی به پرچی نالوز و بلاوی به نینوکی دروژ و کزته کراسنکوه، به رهنگی بهریو و قه لاقه نینکی وهک رموزنه دهاته ده کی نشکوت و تهماشای خوری ده کرد که تازه هه لده هات. ساوه به کی زور پاسکه ره قه گانی بز راهه شانند. دیار نمبو له بهری ده پارتنه وه با تف و لعنه تی ده کا.

پاشان ده جزوه ده نشکوتی. بیست سال بدم ره زاله ته رای برارد. تا روزنیکی به پانی نیتیر کس له بهر ده رگای نشکوت نهی دیت. مه سهله روون برو. چوون له دوی قه شعی گونئی، به جزوه چوونه نشکوت، ترمی سرما بر دیوان له قه لشتنیکی وهک نابوت دا دیتوه قاچیکی به ده ستهوه برو، سوری گه وتیره نیو نه ژتو گانی.

پالهوان میکلس سوری راهه شانند و روی له زیندوان وه رگیرا و جارنیکی تر مردوه کان له قوولایی ویزدانی دا بزر بوون.

له دووگانی روو برووی نهو، ناغا دیمپتروس به چاری ناواسو خه الوو له سر نیو ته ختینیکی بچورک دانیشتیرو، قاچی هاویشتیروونه سر بهک و به منیش کوزنک که له پالی نه سپ دروست کرابور منشه گانی له ده روو بهری کیسه میخک و بنیشت و دارچین و شروشی روون ده رده کرد.

ناغا دیمپتروس هه همیشه وهک زه عفران رهنگی زهره و گش و شادنه برو. جار جار خزی ده خوراند و هاویشکی ده هاتی و چاری له سر بهک داده نان تا ده منیک خوی لی بکوی. هیشتا ته واو خوی لی نه که وتیرو، وای زانی که له و به ردهوه پالهوان میکلس تهماشای ده کا. منیش کوزه کی به دای سلوا بز راهه شانند. به لام دراوسی له تفتگی نیل ده بهریو روی لی وه رگیزاو ناچار ناغا دیمپتروس دهستی کردهوه به هاویشک و وینکان.

پالهوان میکلس دهسته نه ستوره گانی له بهر پشتین راکرد. نامه پیچراوه کی دیتوه، ده ری هینا و ورد وردی کرد و به بزله بول گوتی: «وادپاره مامزستا بهک به پهدان کردنی بنه مالی نیمه بهس نه بوو، نیستا به کی دیکش ده بهوی بهیسته مامزستا! نهویش کوری کی؟ کوری تو «کوتاروسی» برام، تو بروی عه مزاری پارتوت ناگردا و عباده تخانه ی «نارکادی» ت به هه مرو پاکه کان و خاچه گانی عیسا و قه شه کان و مه سیحیه کان و تور که گانه مه ته قاند».

«ده لاک» ی دمه گچی مه شهو که عه باه کی له خز وه رگرتیرو به پده بز لای له ننگه رگا ده رویشت تا بوشکه شه را بیک کیساموسی وه رگری که پای نه سپاره بوو. له دور چاری به پالهوان میکلس گوت که پنجه کی هینا وه ته سر بر بیان، زانی که خزی نیه. لای دا و له بهو خویه وه نوزه ی ده هات و ده بگوت: «دیسان نهو جانه وه ره خه راپ هه ستاوه».

ناخره کی روژ به سر چپایی و سترومبولادا ناوا بوو. کوزله کان تاریک بوون سپایی مناره گانی رهنگیان گزرا. له له ننگه رگا بازوگان و کاسکارو لوتکدوان و تنانندت سه گه کانیش گه له بهدیانیه وه تا نهو دم وه ری بوون هه ستیان به هیلکی کرد. ههوا نارام ده بوو. پالهوان میکلس کیسه تیوتنی له بهر پشتی هینا ده، سفارنیکی هه لیه ست و کم کم قینی نیشته وه. له گه ل ریشی رشی دهستی کرد به یاری و به نار نار ده بگوت: «گوره گم، گوره چکزه کم تراسکی به و من ناترم، نهوه که شه رائه تی بنه مالی نیمه روزگار ده گات. هه ره شوره یی مامی «چس گورگ» و برازا لوت به رزه کم که شوم نه بگرتوه خرنی نیمه ی له گه ل خونی ژنه جووله که بهک بیس کرده- ده ستاوه وه. تهو چرای بنه مالی نیمه هه ل ده گات».

نه‌وی گوت و له پر ژمانی به جوان و خودای به داد پورور هاته بهر چاو و نیشتر عه‌یی له خوا نه‌گرت. تور کینکی پبرو کورته بالا، به رومه‌تینکی کونسه و کزنه کراسینکی خاوبن، به ترس و نه‌زروه لئی وه نیزیک گه‌وت. سدری هه‌لینا و تم‌ماشای پالمانی کرد. پالمان ده‌تی و سدرینکی زاوه‌شاند و پرسی :

- عه‌لیاها چت گه‌ره‌که؟

عه‌لیاها دراوسیزی توو بوو. به‌لام پالمان میکینس هور نه‌ی دوزانی هه‌یه. توو لدم شه‌بنا تروکه نه‌نیر تم‌نم پانه به‌زار بوو. عه‌لیاها کاتی پاش نیوره‌زی له‌گه‌ل ژنه یونانیان به‌ گوره‌وی چین و نس‌ی ژنانه رابده‌پوار. پبره مینره گوتی :

- ناغا نوری به‌گ مشی ناره‌وه. سلای لئی ده‌کردی و ده‌بگوت زودی پین خزشه که تم‌ شم زه‌حمت بکینسی و میوانی من بیئ.

- زور باشه. پینشتر نوکه‌ره‌کی خزی تاره‌بوو. توو وه‌وای کاری خوت گه‌وه.

- گوتی کاری زور پینوستی به‌ توو هه‌یه.

- گونم برز وه‌وای کاری خوت گه‌وه.

پالمان میکینس نه‌ی ده‌توانی تم‌ ده‌نگه به‌پسی که وه‌گ ددنگی خواجان ده‌چوو. عه‌لیاها پین ده‌نگ بوو. به‌ ترسه‌وه به‌ پین دیواردا لپیزمالکی دابه و روشت.

پالمان میکینس له‌هر خزه‌وه گوتی : «من گارم به‌و ماله‌ توو که نه‌یه. نازانم توو سه‌گه چی له من ده‌وی؟ من ناچیم. ته‌گمر کاری به‌ مننه. یا خزی پینت». پاشان بانگی کرد :

- هزی کارنبوس... وه‌وه. به‌خوزه حال و صابنی من ناماده گه‌ا پالمان له پر له‌سدری دابوو به‌ سواری خولیک بنا و به‌حسه‌بته‌وه. به‌نگومان پاش گه‌وان، نیشتر به‌ری باهه گه‌وره و دابه گه‌وره برزاکه‌ی و نوری به‌گی نه‌ده‌کرد.

به‌لام له‌و کاته‌دا که ده‌پوست دوکاته‌کی دابه‌تات، له‌ کولانه‌وه ددنگی حبله‌په‌کی شادو پشوو تازی هاته گونچکه. حبله‌ی ته‌سه‌په‌کی ناسی و رووی وه‌رگه‌را. ته‌سه‌پنکی کویت هور بره‌قی دده‌ا به‌ ره‌سنی و به‌ ناز وا ده‌هات که هه‌موو له‌شی هه‌لسی لئی هه‌لده‌ستا. کوره‌ تور کینکی پینخواس جله‌وی ته‌سه‌په‌کی گرتیوو. ته‌سه‌پین پین لغاری به‌ شاری کاندی داده‌گنیزا، تا تاره‌قی لئی رشک بپته‌وه. نه‌و ته‌سه‌په‌ ده‌پین به‌ سهره‌وه له‌ رنگای دودوره هاتین. چونکه له‌ زارو سنگ و نیشتراسی هه‌له‌ هه‌لده‌ستا. به‌لام هه‌پران هینشتا له‌ پین و توو نه‌که‌وتیوو. ده‌ی پرماتند، پالمان تاره‌گانی راده‌وشاند. ده‌ی حبلاند و جاروبار سکزیلی ده‌کرد. ده‌نگنگ له‌ دوکاتی ناها «پاراسکه‌واس» به‌ سرتاش هات و گوتی :

- نه‌وه ته‌سه‌پنی نوری به‌گه. کورینه پاشی تم‌ماشاکن پینچ شه‌ش کس که سهرمان نه‌تاشی بوو. به‌گیش به‌ ریشی سایرونای چورته درگی دوکان و واقهان روم. کاپراپه‌کی «مالاباری» به‌ ریشینکی ریشی وه‌گ ریشی پین گوتی :

- سویند نه‌خوم ته‌گه‌ر له‌ من به‌رسن له‌ ته‌سه‌پنی نوری به‌گ و ژنه‌گی سهرشک به‌ من ته‌سه‌په‌کی هه‌لده‌گرم.

پاناروس-ی ره‌نگیز که تازه ریشی تاشی بوو، له‌ به‌ر نه‌وه‌ش که سبتلی دریز و داو داوی

وهك پشلهی هه‌بوو، مستیگری- شیان پێ ده‌گوت، هه‌لبایه و گوتی :
- گه‌له گه‌را تامینه خانم یارویهکی شاز و بێ وینه‌به. ته‌مه‌نی له ۲۰ سال پتر نیه. زۆریش
شوخ و شه‌بتانه. ئه‌و هه‌لبێژیه، به‌ده‌هخت، هه‌رامه‌ت له تازیه پهنه ده‌را
ریش بزێ گوتی :

- پێم گوتی نه‌سه‌په‌که‌م پێ باشه‌وه. من خۆم به تیکه‌لاوی له‌گه‌ل ژنی تووک پێس ناکه‌م. وه‌ستا
«پاراسکه‌واس»ی ده‌لاک که مه‌قس‌ت به‌ده‌ست ده‌ریه‌ری بووه ده‌ری، به ده‌نگینگی نه‌رم گوتی :
- کورینه. من نه نه‌سپم ده‌ری و نه خانم. ته‌وان هه‌موویان ده‌ری سه‌رن.
ریش بزێ رووی وه‌رگێت‌را و گوتی :

- نه‌حه‌ق، ژبان گه‌شتی ده‌ری سه‌ره. مرۆف نه‌گه‌ر به‌خوایێ ئاسووده بێ، ده‌بێ بچری. من نه‌وه
پێت ده‌لیم که له‌و هارت و پورخانه به تهنه‌ی «کریتی» نه‌لی، چونکه ته‌گه‌ر بزانیێ نه‌و قسانه به
نیازی خه‌راپ ده‌که‌وی. زنده به گۆڤه‌ته‌که‌پن.
وه‌ستای قه‌غیر له‌وزی. ئه‌و مرۆقینگی ساکار و لاواز به‌چووک و به عه‌ده‌ب و میه‌ره‌بان بوو له
دلی خزی دا ده‌یگوت : چۆن ته‌وانه‌ به‌ بز سه‌روو ریش تاشینی ته‌م وه‌حشانه له کریت دا پێنێته‌وه.
هه‌موو چار که چپاییه‌کی کریتی له ده‌وکی دوکانه‌کی په‌یلا ده‌بوو، وه‌ستای ده‌لاک تینک
را‌ده‌بوو. به ته‌رس و له‌رزوه ده‌ی روانیه قه‌وه پالای، له خزی ده‌پرسی له کۆنوه ده‌ست پێ
په‌کات؟

چپایی که چه‌ند مانگ بوو ریشی نه‌تاشی بوو، هه‌مامی نه‌کرد‌بوو، نه‌ی ده‌زانی چه‌ند ساله
سه‌ری نه‌تاشیوه. وه‌ستا ده‌لاک خاوی راده‌وه‌شانند، ده‌ستی ده‌دا مه‌قس‌ت و به ده‌ری
گورسی کا‌پراچ کریتی دا ده‌گه‌را که له به‌ر ناوینه ته‌ماشای خزی ده‌کرد. ئه‌و مرشته‌ریه سه‌ریه،
ده‌لاکی ده‌خسته بیری نه‌و به‌رانه که وه‌پێش مینگه‌ل ده‌که‌وی. یان ده‌ی خسته‌وه بیری «من
می‌ماس» نی‌مامی شوانان که «پاراسکه‌واس» خزی جارنک وینه‌که‌ی له‌په‌رده‌یه‌کی نه‌قاشی دا
دی‌بوو. کا‌پرا ته‌وه‌نده‌ی تووک به‌سه‌رو ریشه‌وه هه‌بوو که ده سه‌رتاش نه‌پانده‌توانی پاک‌ی که‌ته‌وه.
له‌په‌ر مه‌قس‌تی وه‌ستا «پاراسکه‌واس» به‌چوک ده‌بزووه. له کام لاره په‌لاماری ئه‌و حروو به‌رازه و
نه‌و په‌شم و جه‌نگه‌له به ترسه‌ بدات؟ وه‌ستای کزه لۆک هه‌ناسینگی هه‌له‌ده‌گێشا و به‌ریاری ده‌دا
ده‌ست پێ په‌کا. هاواری خوای ده‌کرد و سا‌هونی لێ ده‌دا.
به بیستی قه‌هگانی ریش بزێ وه‌ستا تینک‌را بوو. پشوری نه‌ده‌هات. قه‌هگانی نه‌وی دووپاته
گرده‌وه و گوتی :

- زنده... زنده! بۆچی ده‌تانه‌وی من زنده به گۆر بکه‌ن؟
- چونکه هیچ ده‌زانی نه‌وانه‌ی وه‌ک تۆ قه‌ ده‌که‌ن، تهنه‌ چ‌ی‌بان پێ نێژین؟
- نازانم.. تکایه پێم بی‌وه.
- تهنه‌ به‌وانه نێژین : مرده‌کان.
وه‌ستا ده‌لاک به زه‌حه‌مت تفی قوت دا و وه‌که‌ نه‌ی بیستی له قوژنی دوکانه‌که‌ی دا حات
بوو.

ستیفانیس گه‌میه‌وانی پینشووی پا‌هوری «عه‌یار» که له شورش ۱۷۸۷ دا تووک نو‌قی‌بان

کرد پرو راست لو کاته‌دا به شله شله به‌وینا تی پور ده‌بو: خزیمه‌اری پا بزوی تورکه‌کان نه‌تزی شکاند پرو. لو ده‌معه ده‌ش لی. به‌و کاره له گهرگی له‌نگه‌رگا ده‌سور اووه. سنیفانیس دوو گزچانی هه‌بوون. به‌گیان راست و لوس وه‌ک شهم. کاتینک رۆژگاری «کرت» خۆش ده‌بو ده‌ی هینا دور، نه‌وی دیکه خوارو به‌گری و گول، کاتینک پور ورده‌گه‌را و هه‌وا بزنی باروتی لی ده‌هات، بده‌ستیه‌ره ده‌گرت. گه‌مه‌وان نه‌و رۆژه گزچانه گری داره‌کی به‌ ده‌سته‌ره پرو. کاتینک و توویژی نه‌وانی به‌ست راوه‌ستا و گوتی:

- گوینه شمر مه‌گن. گاره‌کان ده‌گه‌ونه بی.

- بزانی سنیفانیس، تو بیژه، گامبانت ده‌وی؟

- نه‌ی گه‌وجینه! پاشه، نه‌وه روونه، سواری نه‌سی به‌گ بم و نامینه خاتیش باونه پاش ترمک، نه‌وکاری که [سن ژور] کردی!

موشته‌ره سر تاشراو و نه‌تاشراوه‌کان که نه‌وه‌بان به‌ست، به‌ک ده‌نگ هاواریان کرد:

- منیش، سنیفانیس، منیش، منیش، خرا له زارت پروانی!

پاله‌وان میکلیس ده‌ نه‌سپه‌که راما پرو که به‌ نازو فیز به‌ پیش نه‌ودا ده‌هات و گهردی دریز وه‌ک گهردی قور هه‌لده‌ته‌کاند. نه‌سپ چاری به‌ پیاره‌که کهوت قوت پرو. ده‌تگوت ده‌بناسی. پاش هیندی پامان هیلاندی.

پاله‌وان لینی چوه پینش. چونکه خزی پین‌رانه‌گیرا، چوه تیزیکتر. بز نه‌وه نه‌ماپرو که نه‌سپه‌که به‌لاونیته‌وه، ده‌ست له‌ بده‌نی گهرمی بیا، که‌فی زاری له‌ ده‌ست به‌گری. کوره تورکه‌که تی گه‌بشت، نه‌سپه‌کی راگرت. ده‌ستی قورسی پاله‌وان میکلیس که‌وته سمر سینگکی پان و به‌ ناره‌قه‌ی نه‌سپه‌که که ملوانه‌به‌کی پیروزه و نیسگینکی فیلی له‌ ملی کرپور. ده‌ست به‌ هه‌زو شوقه‌وه به‌ سهر گهردن و لووت و نه‌و چازانی دا تی پوری و چوه نه‌و پاله‌ تهره‌کانی. ههر به‌و شوق و زوقه‌وه به‌ سهر پشت و که‌فله‌ی دا هات و چوه به‌ر زگی که‌ هملی لی هه‌لده‌ستا. هه‌پروانی جوان و شوخ ملی راکنشا و له‌ کاتینکا هه‌تاسه‌ی گهرمی به‌سهر پرچه ره‌شه‌کانی دا پلاژ ده‌کرده‌وه هیلاندی. له‌ پر که‌یفی گه‌مه‌ی هه‌ستا، به‌ ددان پینچی پاله‌وانی گرت و رای وه‌شاند و نه‌ی ده‌اره. هه‌پروان به‌ نیگای شه‌پتانی چاری له‌ کاپرای ریش ریش ده‌کرد که له‌ پینشی راوه‌ستا پرو. کاپراش ده‌تگوت له‌ خزشه‌بان ده‌فری. پاله‌وان میکلیس قه‌ت به‌م خزشه‌وستی به‌ ته‌ماشای هه‌یج ناده‌میزادیکه نه‌کرد پرو. سهر وکه له‌ گه‌ل نه‌سپ ده‌ستی به‌ قسان کرد. هه‌پروان سهری به‌ردا بزوه و لا روومتی وه‌ک لاواننده‌ره له‌ شانی پاله‌وان ده‌خست. پاله‌وان به‌ خیزایی پینچه‌که‌ی له‌ زاری نه‌سپ رفاند و هه‌روا به‌ تهری له‌سهری ناوه. پاشان به‌ کوره تورکه‌که‌ی گوت: «باری ته‌واو پرو، ده‌توانی برزی.» پاله‌وان میکلیس له‌ کاتینکا هه‌روا ته‌ماشای نه‌سپه‌که‌ی ده‌کرد که دوور که‌وتیوو، له‌به‌ر خزیه‌وه گوتی: «ده‌چم... به‌لی ده‌چه لای.»

نهم بریاری گوتوپر پرو. گورج گه‌راوه تا دوکانه‌که‌ی داهاخت و پاشان بز لای مانی نووری به‌گ گه‌وته ری.

به‌لام پاله‌وان سنیفانیس له‌ کاتی لاوانده‌وه‌ی نه‌سپ خزی لی ده‌بزه‌سه ناپرو. نیستا پالی وه‌دارنکی وا داپوو له‌سهر رنگای شین به‌وه‌وه و سلای لی ده‌کرد. پاله‌وان سنیفانیس لو پیاره

زارشره نده ترسا. بز چما نموش بز خزی گسنگ نه بو؟ بز چما شو هر شو گورگی ناردارنه بو؟ بز چما له ههمو شورشه گانی ساله گانی ۱۸۵۴ و ۱۸۶۶ و ۱۸۷۸ دا، چند چار نالقی گمارزی ده زگای شهری تورکه گانی نه شکاند بوو بز پارمندی به مسیحیه گان نازوقه و گدل و پهللی له لنگه رگا گانی دورو له مه پدانی شهر به تال نه کردبوو؟ کاتینگ قه شه بان له توب به ست بوو نولسی ده رپان کردبوو، شو هر چند خوننی له نه ژنژ ده تکا، به صله تا که تعدادی سنت پلاژ چوو بوو، شو ناوانه ی که «ده محمودی تاتین» بو که شتی به واننی به ناو بانگ «کوراگاس» ی گوروی ولاتی مساری ده نارد به ددان گرتیو نه بوو و له بهر په لاماری لافار نه جاتی دا بوون. نموش راسته که به دواي نموده، ژبان هبلک و مال ویرانی کردبوو. جله گانی کزن بهیون. هینشا هر چه که پشه کراوه گانی سرده می که شتی به واننی له پنا بوو. هه میسه به زه حه تنکی کزنه درانه هتا له تنگه رگا ده چوو، تماشای لوتکه گانی ده کرد. نه گه دلی پر ده بوو، پی ی گزنگ نه بوو. پی خزش بوو بزنی قبری بز ببت و گونچه کی به ده نگی هاوار و به خیرها تن و ده نگی لافاوه رگان کوه به ردی له تنگه رگا گان ده کون بز رنگته وه، له شینکی داکه توره، گزغانی خالی و پانتولی دراو بوو، به لام دلی له قه فوس سینگ دا به هیز راوستا بوو. هر وه ک نیگاریکی له که شتی گنشاو تماشای ده رپای ده کرد.

نیستا دلبران خزی هاویشته و سر گزجان و له پیش پالوان مینکلس چدی بوو. بانگی کرد و گوتی:

- بلن بزائم پالوان، داخوا نم و تویوژوت به ست که له پیش دوگانی ده لاگ دست پنگرا بوو؟ نه گه قه رار بی له نوسپ و ژنی نووری به گ سر پشک بی، کامیان هه لده بزیری؟

پالوان مینکلس گوتی:

- من له گدل قسه ی جلف نیوانم نه... بی نموی تاویر بداتوره به لای دوکانه کی خزی که رته ری. به لام گورگی ده رپا دست هه لگر نه بوو. وه سر خزی نه هینار به دواي قسه کی خزی دا گوتی:

- ده لیلن نوری له قورسته تنه به له گدل خزی هیناونه تی. له وه ده چی چهرکس بی. ده لیلن ژینکی وه حشی و جراته. له و ژانته به که پیار ده خزن. «سی لوعه تان» ی دراوسنی من له ریگای پیرو دایک و قول رهش شو ژنه فله به، له ههمو رووداوه گانی مالی نووری به گ تاگادار ده بن. خرا قهوتی زمانیان بنا، له هه رچیه ک لم ده ورو بهر دانیشن، ده بکیرنه وه.

پالوان مینکلس به توره بی گوتی:

- پالوان سیتفانیس، پیم گوتی من قسه ی جلفم پی خزش نه. مه لوانی سر رهق دهستی هه لنگه رت، شو نه جازوی به گس نه ددها که قسه گانی بهی. ده زگای شهری تورکه گان به وه ههمو تواناوه نه یوانه بوو شو به ترسینی. شو کاپراه کن بوو که پاشه کسه بهر بکا. ده بویه هه رچونیک بی گونچه که بز قسه گانی که شتی وان رابگری. سیتفانیس گوتی:

- پالوان مینکلس، له بهر خز مه بهر که نووری به گ دهسته برای تویه. کهوا بوو تو ده بی هه رچی له مالی نه وان راده بی، تاگاداری بی. وادیاره نم جده نایی به گه، نم درنله به سامه، به

سهعات نارام و گوی له هست ،خز دهخانه بهر پنی نو ژنه وچار له چاوانی دهگا، لهو گاته‌دا خانم سیفاری خزی به ملی به‌گه‌وه دهنی و گه‌بفه‌گهی به و ته‌خت ده‌گا. هه‌روه‌ها ده‌لین گاتینگ نو ژنه ولانی خزی وه‌بیر دېته‌وه، ده‌گه‌ویشه هادی چادرو بونی پهن و شهر و حبله‌ی شه‌پان. له دین دهرده‌چی، فینجانه‌گانی چا ده‌شکینتی. شوشه عه‌تره‌گان توور هه‌لده‌دا و له داپانه‌گه‌شی ده‌دا...

ناخه‌گهی پالهران میکینلس به مره هرده‌گ سه‌گی گیشکچی گیلی له بزمار هینا دهره به توندی ده‌ستی پیره گورگی دهریای له دهرگی دوگانی خزی وه‌لا‌برد. ستیفانیس نه‌گه‌ر خزی وستبای نه‌یده‌توانی زمانی خزی گری بها. باشتر بهو له هه‌وه‌لوه له‌گه‌ل نو کابرا وه‌حشی‌به توشی قه‌ویاس نه‌بایه، نیتا که ده‌ستی پنکرده‌وه، هه‌رچی ده‌بی با بیی. له‌به‌ر نه‌وه غیره‌تی بهر ته‌دا وچونی بزی گرا به گورچی قسه‌گانی خزی ناوا کزتابی پی هینا.

وادیاره نو خانه تیره‌یی به نه‌سپی نوری به‌گ ده‌باشه‌وی پشوروی و سنبوری له تاسیزی بگری به لام نو به‌رگری کرده‌بو. گوتیوری له پشدا ده‌بی دلنی من رازی به‌کی. هه‌رچی دارات لی ده‌گه‌م وایه‌کی، نووری گوتیوری هه‌رچی بخوازی خوشه‌وستم. هه‌موو شتیکی من تی‌تویه. خانم گوتیوری ده‌بی نه‌سه‌گه‌ت بېنیه هه‌ساری، چراکان هه‌لگه‌ی تا من باش بییم. پاشان له بهر چاری من سهری به‌ری. به‌ک به هه‌ناسه هه‌لکینشان سهر په‌رده‌داته‌وه، ده‌چینه‌وه ژوروی خزی، دهرگا له‌سهر خز داده‌خات، ده‌ست و پیوه‌نده‌گان بېستوریان تا رزؤ له ژوره‌گه‌دا هاتوو چزی کرده و نالاندرویه. من بزیه نهم حکا‌به‌ت‌هم بز گزبایه‌وه که ناگادار بی. وادیاره له دوای نارودی بچیه لای. ده‌هوی تو بیی. تو به‌چوو. عه‌لباغای بز منی باس کرده. نه‌ونده‌به تو ده‌بی بزانی که عاشق و مه‌عشوق تیوانبان پیس تینگ چوه.

ستیفانیس ده‌سته زوره‌گانی خزی پینگ داهینار له‌وه که توانی بوری به بی ترس قسه‌گانی به‌کا، سوکبار به‌وو. پاشان لی زیاد گرد و گوتی:

- پالهران میکینلس، شه‌وی ده‌مزانی پیم گوتی، تیر راست بان درؤ نازانم.

پالهران میکینلس دهرگی دوگانی داخست وکلبله‌گهی خسته بهر پشتبند و روی کرده گه‌مبه‌وانی پاپور نو‌قم گراو و به شیره‌به‌کی سوک گوتی:

- نیه‌وه دهره‌وانه‌گان ریز له ناموسی هېچ که‌س ناگرن. که‌وته ری. ستیفانیس به «های» و، به بزیه لی‌وهه گوتی:

نیه‌وی هه‌رده‌وان ده‌چی ده‌گه‌ن؟ نیه‌وه دورتر له سهری که‌پزتان جینگای ده‌که نابین. پاشان به شه‌له شه‌له و به نالوره‌گه‌وه دورر که‌وت. ده‌تگوت له پر ترسی بی نیتشه‌وه.

پالهران میکینلس پنجه‌گهی هینابره سهر برزیان، چاره‌گانی له‌به‌ر ره‌سوری پنجه‌گهی دپار نه‌هوی. نه‌په‌دوست نه که‌س به‌ینی و نه که‌س به‌ینتی. به حال‌بکی مزن و رق هه‌ستار به‌ره‌وه گه‌ره‌کی تورکان که‌وته ری.

ناخه‌گهی خزر ناوا به‌وو. ده‌تگی ده‌هزل و زورنا هه‌ستا. کیشکچی به‌گانی تورک چوار دهره‌زهی شاربان داخست، تیر تا به‌پانی خزو هه‌لات که‌س نه‌ی‌ده‌توانی بېته تبو شار. تورک و فه‌له تا رزؤ له نیو شاردا هه‌پس به‌وو.

شهو کهم کهم درنگ دهبو تاریکای داده پوئی . نیتر ژنیک له گه ره ک و کۆلاتان ندهه بپنرا. له مالان چرا هه لده کران و سفره راده خران. پیاوه کانی به ژن و مال به په له بز مال ده گه رانه وه. هه رزه کارو دم و رووت له مەدی خانه گان خه ریکی خوار نده وه دهبوون. شاری گان دی که له تاریکیا نورم بیو، دانیشتره برسه گانی بز نان خوار دن له خوزدا گۆ کرد بپوون.

سه عاتیگ بوو سێ خوشکی (ههسگیگ بوو)، واته «سێ لوعه تان» له پشت دهر گای ماله که بان راوه ستا بوون و گونچه گه یان هه لئخست بوو. ئەوان سێ کونیا ن له دهرگا کرد بوو. ههر سینک لوتیا ن به دهرگا وه نار به نیشیا چاویان له رێبواران دهر کرد و له پاره ی چاکه و خه رابه ی خه لئگ قسه یان دهر کرد. ههر سێ خوشک وه نیر گه وتبوون. چونکه به برچ و برز و مژلی سپی و چاری سووری وه ک مرونشک له دایک بیوون، به رز ژ قه ت له مال نده هاتنه دهر. هه تاو له چاری دهدان و ناچار به بی سه بری چاوه روانی شه و دهبوون تا له پشت کونه کانی دهرگا وه خزمات که ن و چا و له هاتو چزی خه لئگ بکه ن. کهس له زمانی ئەوان نهمین ته بوو. کۆلانی ئەوان رنگای هاتو چز بوو. ماله که بان له سه ر کۆلانیگ بوو که گه ره که تیرگان له وێ ده پرا یه وه و گه ره که فه لان له وێ وه دست پێ ده کرا. ئەوان گشت تپه س بوه کانیان ده بپنی و ههر په کهش ناویکیان لێ ددان و تازه ئەم ناوه ی به سه روا ده پرا. ههر ئەوانیش برا ماموستا که یان تاو نابوو «چس گورگ».

ئەوان ته واری رز ژ له ژووری خه ریک نان و چیشته بوون. هه رپان ده شوشت. جلیان ده وروو، هه چ تنگ و چه له مەدی دپکه یان نه بوو. هه ر سینک له شوو کردن و له ژانه سه ری دایکه تی خزیان نه جات دایوو. خوا برابه کی وه ک زیری پێ به خشی بوون به ناوی «ناریستوتلیس» ده رمان فروزش. ناریستوتلیسی فه قیر ته واری رز ژ له سه ر پێ راده وه ستا و کاری ده کردو توزو مه لئهمی دروست دهر کرد له گه جبه ته ی دا جاو ره بار کێژنکی جوان یا ژنیک له خزیاننکی باشیا ن بز پینشبار ده کرد. ناریستوتلیس وه ک ده زگیران سه روو وه که ی رازا وه ی هه بوو.

دوکانی دهرمان فروشه که ی له ناوه ندی شاری گان دی له سه ر مه یان بوو دوکانه که ی پر بوو له شوشه دهرمان ناری گولان و سابوونی بزێن خۆش. هه سوو و ژوژی کانی رز ژ ناوا، ماموستا وه که یه کانی شار بز چاره سه ر کردنی مه سه له گزنگه کانی مرز قایه تی له دوکانی ئەو کۆ ده بووته وه. ناغا ناریستوتلیس کز و داماو پێ شه خزی قسه بکات، گونچه که ی بز قسه گانی ئەوان هه لده خست و به چاری جگولانه و بز و ماتندوو ته ماشای دهر کردن و سه ری تاسی راده وه شانده. سه رو وه زعی جزی نیک بوو ده تگرت به هه موان ده لێ:

- تۆ هه قته... هه ق به تۆیه...

به لأم ته و بیری له ته مەنی به فیزو چووی خۆشی ده کرده وه. بپنچاره داخی دهرخارد که خزیا ژنی هینبا. ئەم داخه ش بز ژن نه بوو، خوا له فیکری ناوای دوور خستبووه، ته نیا له بهر ئەوه بوو که کورنکی هه بابه و باش خزی دهرمانخانه که ی به ساحیب کرد بابه. ئەره ش خزی قایده و داب بوو... سالی تی ده پهرین و مووی ناغا ناریستوتلیس سپی ده بوون. ددانی ده که وتن. پشتی کوو دهبوو. روومه ته تورت و سووره کانی چرچ ده بوون. نیشتا نیتر درنگ بپوو، ژبانی به فیرز چووو، په ری سه ری لینا بوو. ههر وه ک ئەو که سانه ی په نا بز ئاره ق دهبه ن ته ویش ده یوست به بنیشته جاوین رابردو هکان فه رامۆش بکات. که وابه و رز ژ هه تا نیوار ناغا ناریستوتلیس کاوژی ده کرد.

نیواورش لگدل گوی دان به قسه کانی ماموستا و حد کجه کان له پاره ی جهیر و نیختیار مانه وه ی روح و یا له م باروه که داخرا ته ستیره کان تشته چین، سه رتا سه که ی راده و شاندر ده یگوت :
 «نیشتر نیستا ژنیش بینم کورم نایی... نیشتر من بی کورم... بی کورم»
 هه روا که له هدر پیشترانه که دسکا ونگی له هدر دم بو، بنیشتی ده جارت په خفه قه تیاری توزه کانی تیکه له ده کرد.

بدلی، نهو شهوه زووتر له جاران «سی لوعبه تان» به نیگه رانی له پشت کونه کانی دهرگا راده ستان. ههوا سارد بوو له سه رمان هدر سینگ دله رزین و دست و لاتیان سر بیوو. به لاه تازایانه چاره رووان بوون. چونکه بزنیان کردیوو که کاره ساتینکی سه یر ده قهومی. چاره سورور چکوله کانیان به کونی دهرگاوه نووساند بوو له دوروه و تماشای چرای سه ر دهرگای مالی نووری به گیان ده کرد که سه وز ده چوو.
 ناگلایه خوشکه چکوله که گوتی :

- چاروان بکه نه وه، لهو ماله شتینک ده قهومی، نهو قسه نه ی پیزی وایان به نینه گوت، له بیر مه به نه وه!

نالبای لئی زیاد کرد و گوتی :

- به گ نم شز به گزوی چوهه مال. من خزم دیتم. هدر گه پشته وه و پینلاقی به دهرگا دادا. دهرگا کرایه وه و گزین له هاوارینک بوو. بنگومان دیسان له تۆکه ره که ی داوه. نوفرزین بزیه کی تالی هاتی و گوتی :

- ده بی کامیانه هل یژتیری، نه سپه که یا نامینه؟ من تم ده ویست له جینگای نهوم.

«سی له عبه تان» خهریکی باس و خواس بوون له پیر کوجه یان تاریکتر هاته به رچار، تینکرا بوون. به جاو له به کترینان ده پرسی. ههوسینک چاروان له کونه کان بری و به ناره نار گوتیان :
 - پاله وان میکلیس!

له راستیدا هدر نهو دپوه بوو که به سه رو روی گز و رشیکی رهش و باترلیکی ماهووتی نایی و چه که به کی برهقه دار، چوست و چالاک لهو لارا ده هات. برژ نه ستوره کانی له بن رشووی پنجه که ی دا ون بیوون، دهستی له هدر پشت نابوو تا خدیجه ره دهسک ره شه که ی له بهر پشتیندی دا بشارنشه وه. به بن دیواردا ده هات. به پنا نم دهرگا یهدا تی پهری که خزیان لی مات کردیوو. تاوینک ناوپی داوه، ده تگوت ههستی کرد که چاری لی ده کن له تاریکی دا چاری تروسکا، سی خوشک هه ناسه یان راگرت و له رزین. پیاره که به هیندی و به فیز تیهیری و له به راهصر دهرگای سه وز راهه ستا. چارینکی له م لاولا کرد. کولان چول بوو ته نانه ت پشله ش دیار نه بوو. خیزا به کزولانه ته تگه که دا دهرگای مالی نووری به گی به پالینک کرده وه و چوه ژوو سی خوشک هاواریان کردو ناگلایه له کاتینک دا خاچی ده کینشا گوتی :

- وای خودای من! دیتان چزن چوه ژوو؟ راست وه ک دزینکی ده ریایی.

- ناخر به گ چکاوی به پاله وان میکلیس هه به؟ بنگومان شتینکی له بن سه ری دایه. من گزینو ده که م که بز فرزندتی نه سپه که به تی.

- یا یز فرزندتی نامینه به... هدرسی خوشک جارینکی وه قرت قرت که وتن.

پالەوان میکێلس له پێشدا لایه راسته له دەرگا برده ژوو و به دره‌زنگی به‌وه سه‌یرنکی
 ئەم لاوای خزی کرد. چاری به خولاسی رهش کهوت که چاوه‌روانی بوو. خولامینکی پهبو لاواز بوو
 که میرانی باوکی نووری به‌گ بوو بزی به‌چی ماپوو. ئەم خولامه ته‌واری رۆژ و تا نبه‌ه‌شو وه‌گ
 سه‌گ له پێشی دەرگای گالسه‌خانه بپنده‌نگ مات ده‌پوو. کێشکی ده‌گێشا. له‌وه داترسا خه‌ری
 لێ بکه‌وی، چونکه هه‌میشه له خه‌مونی دا خودان لێ ئی ته‌دا. له به‌هه چاری به ته‌سه‌رنه‌وه راده‌په‌ری
 و دیسان بۆ لای دەرگ ده‌چوو و له جینگای خزی به هه‌وای رۆژ بو‌ت‌ه‌وه نه‌ژووی له نامیز ده‌گرت.
 که پالەوا میکێلسی دیت، رستی راست به‌ته‌وه. ده‌نگی نیسانی سوارو له‌ق و لزی که
 ژانیان ده‌کرد ده‌بیسرا. تا پالەوان میکێلس قامکی که‌پانده سه‌رشتای، وه‌گ له‌نه‌ردا ده‌هاته‌وه و
 رینگای بۆ چۆل کرد.

میوان به‌ کاره خز به‌ نێو گولدانی گه‌وره‌ی سووره گولێ و مبخه‌کی هیندی دا چوه پێش.
 دارنکی لیمز له قوئینیکی باخ گولی کردبوو، بۆنی عه‌تر هه‌وای پر کردبوو. باخه‌که‌ش که تازه
 بو پزین گرابوو، بۆنی کوو و شه‌ممانی لێ ده‌هات. له ناخری باخه‌که، لهو شرتنه‌ که خانوو
 ه‌ری ناغا له تاریک و رووندا ده‌ره‌وشا، که‌ونک هیشتا له قه‌هسه‌که‌ی دا خه‌رتیوو. ده‌نگی
 پێکه‌نبی ژنان له پشت په‌نجه‌ره‌کانه‌وه ده‌بیسرا.

پالەوان میکێلس سه‌ری به‌رده‌په‌وه و به‌ به‌زاری هه‌وای هه‌له‌دمۆت. له‌به‌ر خه‌یمه‌هه‌ پیری کرده‌وه:
 «من لێره چ ده‌که‌م؟ تیره بۆنی تووکی لێ دی!»

راوه‌ستا و نارونکی داوه. هیشتا بۆ گه‌رانه‌وه درتگ نه‌په‌وو. ته‌نیا خولامه‌ره‌ش ته‌وی به‌نی
 بوو. هیشتا کاتی هه‌په‌وه که له‌ه‌وه‌وه ده‌رکه‌وی، بێگومان «کارنوس» له‌وه سه‌عاته‌دا مایه‌نه‌که‌ی زین
 کردبوو. پالەوان ده‌یتوانی سواری بیت و له سه‌روه‌وه تا ناخری مه‌بدان به‌چته‌ خوارو هیندی
 به‌هه‌سته‌وه. به‌لام شه‌رمی کرد و له‌به‌ر خه‌یمه‌هه‌ گوتی: «ده‌لێن ترساوه، تا... تا... پالەوان میکێلس
 بۆ پێشه‌وه».

به‌راری داو خه‌زا چوه پێش، دەرگای ته‌سلی خانوو کراپه‌وه. قانوسینکی گه‌وره به‌ شووشه‌ی
 سوو و سه‌وز له سه‌ر دەرگا هه‌له‌راسراپوو. نووری به‌گ خه‌زی کراسینکی پزکاوی سوو و سه‌وزی
 له‌به‌ر داپه‌وه له چوارچینه‌ی دەرگا‌دا راوه‌ستا بوو. ئەو ده‌نگی دەرگا کرده‌وه‌ی باخی به‌ستبوو.
 ده‌نگی قاپی میوانه‌که‌شی ناسی بوو هاتبه‌ پێشوازی. نووری پیاویک بوو وێنچوو، قه‌له‌و سنگ
 پان و روومه‌ت خه‌و چاره‌وه‌ش. به‌ جوانی و هینسی خه‌ز هه‌لاتی، ئەو شه‌یرانه‌ی وه‌بهر ده‌خه‌سته‌وه که
 له پێشوردا ژنه‌ تووکه‌گان به‌شکلی مانگی چاره‌هه‌ له مانه‌وره‌ شازه‌گانی ئه‌رتانیان ده‌چنی.
 شالوارینکی ماوه‌تی عایی له پێ‌داو به‌شینه‌یه‌کی سووری گوشتی له پشت به‌ستبوو. پێنجیکی سه‌ی
 له سه‌ر بوو که موه‌ وه‌سه‌گانی راگرتیوو. هه‌تری له بن هه‌نگلی داپه‌وه، بۆنی حه‌بوونینکی درنده‌ی
 لێ ده‌هات. حه‌بوونینک که له به‌هارد و هه‌چۆش هاتین. هه‌نگاوێک بۆ پێشه‌وه چوو، ده‌سته
 قه‌له‌وه‌گانی بۆ میوان درێژ کرد و گوتی:

- پالەوان میکێلس به‌په‌وه که بانگم کردووی بۆ مالی. پهبوست بوو، ده‌زانی بۆچی؟

پالەوان میکێلس بۆله‌به‌کی کرد و بێ ته‌وه که هیچ به‌ژی به‌ دوا‌ی به‌گ‌دا چوه ژووین. له‌به‌ر
 دەرگا وه‌شک کهوت و راوه‌ستا. ئەم کاره‌ی بێ به‌روایی نشان ده‌دا. سه‌یرنکی ژوووه‌گه‌ی کرد.

کسی نهدیت چرایدی گهروه له پشش کاناپه هه لکراپوو، له مهتقله لکی گهروه دا ناگر داپسا، هه وای گهرسی وه تاخه که، بزنی تریلکه لیسزی لی دهات. له قوئینگی ژووه که له سهر مینگی خر تونگه به کی چینی گهردن دینژ و دوو پباله و چند شتی خراودن دانراپوون. هه دروه و کبان له سهر نپو ته ختینک له تزیک به کتر دانشتان. جینگای پالوان میکینس که وتیره پنا به نجه ره به کی داخراو که ده پروانیه حساری: نووری به گ قوتیه ک سیخاری له ناسنی رهش که که وانینگی سده فی له سهر کیشرا پرو، له بهر پششی هینا دروه کرده ره و بژای دهسته برای راداشت. ماهه به ک بی نه وای قسه به کن. سیخاریان کیشا. به گ په شزکار دهاته به رجاو، نهی ده زانی له کونوه دست بی بکات. چن مه تله به که ده بری که میوان نهره وینه وه. نمو باش ده بزانی که پالوان میکینس پیاونکه زوو دلنی دینش. نمو قسه ی تموشن پنی ده گوت، فره گرتگ بو.

ناخه که ی گوتی:

- پالوان میکینس چونه پینکه وه ناره قینک به خزینه وه! نمو نارقه تابه تی به من له بهر خاوری تو نه سپاردومه.

پالوان میکینس بز نه وه نشان پنا که نارقه ناخرا تومه، دهستی له سهر پباله که دانا و گوتی:

- نووری به گ ده نویست چی به من بیژی!

به گ کز خه به کی هاتی و داها تومه تا سیخاره که ی له خوله مینشی مه نقه لدا بکوئینتومه و رنگی سور هه لکرا و گوتی:

- من له گدل تز رک و راست ده وینم. پالوان میکینس نارهدت مه به.

پالوان پیندنگ پرو. به گ له جری خزی راپوو تا به رده رگا چوو. دوگهی گراسه که ی کرده وه. گمراه له جینگای خزی دانشتومه. له پر ههستی گرد که سهر بی به گانی تنگن، بی نه وه دپار بی له لاکمی دهره ننان و قاچی روونی له سهر عه ززی فینگی ژووه که دانا. پاشان رووی کرده هاری پیندنگه که ی.

نیشتا به گ بهراری داپوو. خهریک پرو دهست به سینی دا بئنی. به لام له بهر نه وه نهره ک پالوان به خه راپی بزانی دهستی دانا وه. ناخه که ی هه ناسه به کی هه لکیشا و گوتی:

- «مانووساکاسی» برای تز خهریکه سورگابه تی به ده ولته تی عورسانی ده کا. دوئنی به بزنی ۲۵ ی ماره وه دیسان سهر خوش پرو، گمینی له سهر شانی دانا وه و به روه به ته مزگهوت که به قسه ی خزی توئز بکات. من نیشتا له گوندی دینه وه. هارمه سله که گانی من گشتیان توورن. هار تابه نه گانی توئش چه کبان دهست داوه تی، ده ترسم به ده ختبه کی گهروه بینه پشش. نیشتا من توئ تاگادار کرد تا دوا به نه به ی سکالا به کی. من به نهرگی خزم زانی تز تاگادار به کم، نهرگی توئش نه وه پرو گوتی چه که ی قسه گانم راپگری. نیشتا خرا چت له دلنی ده تی واپکا! پالوان میکینس گوتی:

- به خزینه وه.

به گ پباله گانی پر کرد، بزنی با دره ننگ ههستا. پالوان پباله ی له پباله ی نووری به ک دار گوتی: «به سلامه تی».

نووری به گ به هندی له کاتیکا چاری له چاوی پالوان میکینس به پرو، وه لاسی داوه:

- به سلامه تی!

پالەوان میکێلس ههستا و ریشی پینچه که ی که نیوچاوانی گرتوو، لای دا و گوتی:

- نووری به گ هه هه بز نهوه منت بانگ کردوو که نهو قسم یی بلای؟ هه بزیه بوو؟ به گ به نهسای پیشتندی میوانه که ی گرت و گوتی:

- نه گهه باوردت به خوا هه به مهر. نه م رووداو نهستا ههه پزسیکنه، به لام لهوانه به تهاوی کریت ناگر تی بهردا. براهت راسپیره دهست له نهسه هه لگرتی، هه دوو کمان هه لگی گوندنیک و ناو و خاکینکین. دانیشه با نهو هه سه له به بهریشهوه.
پالەوان میکێلس گوتی:

- براهک له من گهه ورته. بۆته شهست سال. کورو نهوه ی هه ن، میشکی له سه ری دا هه به بپنجه لهوانه، نهو نازاده هه ریجی بهکا. من ناتوانم دهست له گاری نهو وه ریدم.
- ناخر تو گهه وه ی گوندی، به سه ی تو ده کن.

- سه شتیکی به نهرخه نووری به گ هه روا به هاسانی له زار دهه رنا به.

به گ هه ولای دا به سه ر خزیدا زال بیت. لینه کانی گهست. چاونکی له پالەوان میکێلس کرد که هه ستا بوو ده بهریت هه روا. له دلی خزیدات گوتی: «نهو کافره له بهه مانیکی سه رکیشه. له گه ل نهو رینگ که وتن ناگرتی. نیسه پنگهه گزته حسابان هه به که ده بهن پاک ی بهکین. بۆچما هه نهو (کو ستاروس) ه ی برای نهو نه بوو- ناگرتی له گزی به ری- باوکی منی سه ری ی؟ من نهو دهه منال بووم. نهوه ندم دان به جهه رگم داگرت تا بهم به پیاو و تزلای باوکم بهکه مهوه. به لام قهت بزم هه نهه کهوت چورتکه (کو ستاروس) له ته قانندی عیبه ده تهخانه ی (نارکادی) دا کوژرا. نهو دهه م کوره که ی هیشتا شیر خه ره بوو. نه گهه نهوه م کوشته بهه عه یب ده بوو. ناچار راوه ستام تا گه وه ده بهن کاتینک گه وه بوو. سه بلی هات وه ک ماسی له دهه سم دهه به ری و ریشت. واده بهه بۆ خویندن چۆنه فه ره نگه ستان. که ی دینه وه نازانم. خوینی باوکم هیشتا هاواری تزل ده کات.»

به گ زا بوو تا بهر ده رگا چو له وی راوه ستا. قین له سینیکی دا هه له ده چوو، ده نه شته وه نه ده ته قی. روری له پالەوان میکێلس کرد ریشی پالەوان پرو قرژن له بهر شو قی چرا ده ده وشا. ده یانگرت: نهو سویندی خه راده تا دوو که ی کریت نازاد نه یی ریشی نه تاشی: به گ له دلی خزیدا گوتی: «هه لا نهو کافره نهوه نه وه راوه ستی تا ریشی ده گاته سه ره نهو نزیان. با به گاته به ری پهی و ته نانهت له عه ریش به چینه خه ر. به لام کریت قهت نازاد نایی. نیسه به خوین کریمان گرتوه. ۲۵ سال له بن بریج و قهلاکانی و نهزی شاری کاندی شه رمان کرده... نیستا کریت له دهه ست نیسه دایه و به ری تاده بهن نه گهه نهویش نیسه به رده ات. نهو نیستا بۆته به شینی خوین و گوشتی نیسه.

به گ به یادی باوکی و به یادی تهاواری نهو موسلمانانه ی له دهو ره به ری خه نهه کی کاندی دا کوژرا بوون. هه نه سه ی هه لکنیشتا. له نیوان نهو و پالەوان میکێلس دا خوین رزا بوو.

پالەوان میکێلس نووری به گی لادا تا خۆ به گه به نیته ده رگا و لهو کاته دا گوتی:

- نووری به گ وه ک گا پشت نه به و خۆت هه خنکینه نهوه ی تو له منت دهوی نایی.

مروفتیکی خاوه ن نیه ده بوو. به سه ر قیشی خزی دا زال بوو. دهنگی نهوی کرد و گوتی:

- پالەوان وامه رز. خۆت تاره هه ت نشان مه ده. با هه لک وانه زانن که نیسه شه رمان

پوره. ته گهره قسه کاتم دلت پدشاوره، من قسه کاتم ووده گرمه ووه. نه من هېچم به تز گوتوه و نه توش هېچت بېستوه. تاخر نېمه دهسته برا نين؟ من توم بانگ کرده يو که پيالينک لي بدهين و شتيک بخوين. نېستا که له گوند هاتووموه کهوم هيناره. گوشت گومان هه به. لام وا بړو خراب نيه گوشت کمو پښکوره بخوين و يادي سرده سي منالي بکه پښمه که پاريمان ده گرد.

نوروي به گ رانه گونگي لي کرده ووه و بز پالدهواني راداشت. پالدهوان ميکيلس گوتی:

- ناخوم. نومو نېمه بدرؤوين.

نوروي به گ به دهست ناره زايی دهرې و گوتی:

- سويند به خورده وند ته گمر زانېهام خاوباري رشم بز دینای. پيالده کانی پر کرد له شه راب.

پيالده خزي هه لينا و گوتی:

- به سلامتي تو پالدهوان ميکيلس! من فره خزشحالم که بز خوراندنوه ي پيالده ناره قينک به دهنگي منموه هاتی. ووره لېم وهرگره و بزانه، خرنی من و دک نمو ناره که بېرؤنت ته گمر قعت خهراپه ي گياتی توم بونت!

نوه ي گوت و چوند دلزپه ناره قی به عه زوی دا کرد.

نيزچاواني پالدهوان ميکيلس کراپوه. دوپاره له سر کاتاپه ي نيزېک پدنجهره دا نېشته ووه گوتی:

- منيش، نوروي به گ خهراپه ي توم قعت به گيان ناوی، به لام وا باشتره قسه کاتان به وړدی بکه ين. پيالده کوی پندا کرد. دوپاره همر دوو کبان بېده تگ بوون. به گ گهرمای بړو. هستا پدنجهره کرده ووه. له باخي دهنگي چيزه چيزی تاو دهات. هه تری سورره گول و گولی لېسز دهاته ژورره که. له هه ره سه راره دهنگي قاقای ژنان ده بيسرا. نم دوو پپاره هه روا بېده تگ بوون. نوروي به گ همولی ده دا که دوپاره سهری قسه دامه زوينی. پالدهوان ميکيلس له گدل گوی دان به دهنگي فواره ي تاو و قاقای پښکته نيشی ژنان بزنی باخيشی هه لنده مژت. قين و توره يی دېسان دلی وه ژان خست. و له دلدا بېری ده کرده ووه: «پښکته نيشی ژنان و عه تری گولان و ناره ق خوراندنوه له گدل تورکان نوه بېرتز بړوه به مانای کریت». لای پدنجهره ي وها پښوه داده که به دهنگينکی سامناک پدنجهره داخرا. نوروي به گ به دهنگينکی ناره حمت گوتی:

- بم بوره پالدهوان ميکيلس. به يې پرسى تو پدنجهره م کرده بژوه. نومو ي گوت و پيالده کانی

پر کرده ووه.

پالدهوان ميکيلس روي وهرگيتراو چاوی له کابرای تورک کرد. همر دووک له گونديک له

دايک بېرون. پدکبان کوره به گ، خاورونی گشت زويه باشه کانی گوندي و نومو دېکاش کورې پالدهوان «سيفاکاس» ي ره عېت بړو که بېنچکه له بېرده لان هېچي دېکي بز نما بژوه.

له سر سرده مه دا مسه سېبه کان هه قبان نه بړو به سواری هاتووجز بکن. سيفاکاس تنبا گوی درؤينکی هه بړو. کاتېک له رنگادا توشی «هينالی» فله کوژ و باوکي نو نوروي به گ ده بړو، ده بړايه له ولاخه کوی دابه زی و رنگا بز به گ چولاکا تا تې بېری. به لام شهونک سيفاکاس که سهری گمرم داهاتبو له گوی درؤی دانه بېزی. «هينالی» به قامچي وای له سهری دا که خرنی يې دا هاته خوار. پېره مېزد زماني ته گمراو راوه ستا. له دلی خزي دا گوتی: «مسه سېح تورکی

تهلهانی نیه. شو مدهیچی ئورژوده وکسه. رۆژنیک ههقی منی لی دهستینته وه»

نیزیکه سالیکی ئه پهری بهو که شورش ۱۸۶۶ روهی دا. «کوستاروس» کوره گهروهی «سیفاس» له دهرهوهی دهباره گانی کاندی. بهگی خوین خزی وه گهر کوهتیهو. له بن پردی «په نده» له سهر بهردنیک وه گ مهر سهری بهیهو. ئیستا گوری شو «هینالی» به له شاری کاندی له خانویه گهروه و په باخچه و حسار و فواره دا ده ژبا. کاتیک ههرا خوش دهبوه هه سوو رۆژی ئیوارن به سواری له گهرهگی یونانیه گان ده سوواره و نه سهی لنگ ده داو پریشکی ناگر له بهرده کانی کوچه هه لده ستا.

پالهوان میکێلس قوتو سیفاره گهی هینا دهره سفارنکی هه لده ست. به لینه به وه نا و کونه تفنکی پر بهون له دور که لا. نهی ده زاتی له ناست شم تورکهی له په نای دانته شه بهو. قهشی هه بهو، خوشی. ده وست یا بهزار بهو. ماوه بهک شو پرسپاره ی له خزه کرد، بهی نهوه که وه لاسی به پهنزه شهوه. کاتیک شم دوانه به هه لکهوت له کز لانه تهنگه کانی کاندی و له موزای دهره وهی شار به سواری تووشی بهک ده بهون، پالهوان میکێلس ههستی ده کرد که به دیتنی شو دلی شاد ده بهی. نهی ده زاتی ده بهوی به کوژی، یا له تامیزی به گهری و وهک دهسته بهرایهک به سینگه وه به کوشیت.

کاتیک ههر دووکیان مثال بهون له حساری پنهکوه پاری بان ده کرد، رایان ده کرد، به شم ده هاتن، ناخره کهشی ناست ده بهونهوه. رۆژنکی ئیواری که ههر دووکیان بههونه بهاری تهوار. به سواری له بن پردی «په نده» له ده بهوهی خانویه بهی کلاو فهرهنگی نووری. نهو سه عات دوو له شاری کاندی، به سواری تووشی بهک بهون، ماوه بهک شان به شانی بهکتر، بهی دهنگ ده رۆشتن. ههر دووکیان تووره و گرز بهون و له دهست بهکتر هه زاسان. تا له ئیوارن تورک و فه لا کوش و کوشتار گراهو، کرهت دووباره ده هات ناگر بهگهری. ره عهبت هه لچه رهخی بهوته وه. ههر دووکیان گرز و تووره ده رۆشتن. قه لا په نار بانگه کانی ئینیزی شار له بهر شه بهقی تاو پهردا رهنگی سووریان ده نواند. پالهوان میکێلس له بهر خزه وه بهری کرده وه: «من تاکه ی ده بهی شو سه گه بهینم که هه سوو جارێ سهر خوش بهی و له گهرهگی مده سیحیان به سوو شه وه و ژنان عزیت به دا». نووری به کیش له دلی خزی دا ده بهگوت: «من تاکه ی ده بهی شو کافره بهینم هه سوو جار به سهر خوشی شمپ غار دا و نا بهووی ده ولته می عوسمانی بهات؟»

ههر پاره که ته بهو که پشینه دی منی گرت و وهک مشک ره هه رای خستم و هار شه تبه سهر بانی دوکانه گه ی؟ خه لگ لیمان گه بهونه وه و ناچار به پیژده هینا په نامه خوارو بهوم به گالته جاری خه لگ».

رومه تی نووری به گ سوو هه لگه ران. له هه په فان شهت ده بهو. روهی کرده پالهوان میکێلس و به سهری دا نه راندی:

- هزی پالهوان میکێلس، له م شاره دا جینگا به من و تو نیه. یا تو ده بهی من به کوژی یا من تو.

- گهرنجه که به فرمانی توم نووری خوشه وه ست. ده تهوی له شمپ دا به زین و لیکه ده زکه بهن؟ نووری وه لاسی نه داوه چاونهکی له کابرای یونانی، شو شه روانه به فهزه کرد و له ته ماشا کردنی

چاوی پر برون. له دلی خزی دا گوتی: «له و پیاوه، چ سرفرانیک، چ ره شیدنګا قهت نه قسه زیادی ده کا و نه قیشال». نه له گه ل که متر له خزی به شمر دی. ته ناندت بز مره نیش سر شوز ناگات. خزش به حالی شو که سه، که دوژمنی ناوای هه به ا تاخه که ی گوتی:

- نا پالوان میکینس، نا. نیمه بهو زوانه شر ناکه بن. چورنکه به راستی هه یفه نه وه ی گوتم وده دی دگر موه. نه پیغه مبهری من و نه مسیحی تز هچیان رازی نین. من له سر شو پیاوهره م که تز پیاړنکی ره شیدی. وده به به جزینکی ده که خرینسان تیکه ل بکه بن.

- به جزینکی ده که؟

- به لن، براگیان به بهینه هار په میان.

پالوان میکینس رکیفی له ماینی خز داو وده پش کهوت. رق نه وکی گرتوو. تا هاره به ک گوتی دا به نه په تی خرینی که له شاره گی. ملی دا لری ددها. کم کم هاتوره سمر خز منشکی روون بزوه. له بیری نه وه که خرینی خزی له گه ل خونی تم کووه ناغا نازداره تیکه ل بکا و نیش قهت نه توانی بیکوړی. وده جز هاتوو. رنکه له خوشیان بوو. دده بوا به تم لیکره ی له خز دوور خاتوره که هه موو جاری له گه ل تووشی نووری به گ ده وو. دستي بز خه لهر ده برد. شو مرزفه هه چرند تورک بوو، ماهی شاتازی کانلی بوو. کس نه بیده توانی عه بی لری بگری. مرزینکی راستگو، باش. مبهره بان، ده ست ناواله، جوان و به کورتی مرزینکی ته او بوو. پالوان میکینس جلوی ماینی هه لنگارت و راوه ستا. نووری به گ رکیفی له نه سپی داو گه پشه په نای. پالوان به نه نو ناووی وی پدات گوتی:

- به بلین!

هه دووکیان مات و بېدنگ بز لای خانو به ده ی کلاو فوره نگی نووری به گ و لاخبان راداو له هه ساری وده ژوو که و تن. تز که ره اته پش و ولاخه کانی برده ته ویله. به ک دووده ستی لنگ دان و کلفه تینکی پیر به سه ردا نواندن هات، به گ گوتی:

- نه که له شیره پوپه گوره بکوړه وه، شه رای کون له ساره او بینه ده رو دوو ده سته نوین به لیفی نه تلده سه ره رایخه. نیمه نه و شز له م خانو ده ده خون و ده خوین. ده رگا داخه.

کانیک ته نیا مانوه له بن پیره داره زه پتوونیک له نیوهراسی هه ساری که نیوی کلول بوو به لام هیشتا بهری ده هینا و گوتی ده کرد، به روو رووی به کتر وه ک تورکان له عمرزی دانیشتن. خوز ناوا بوو ته نیا نه ستیره ی زوهره گهش و به ناز به نیز له گاکانی دا شه قی داویشتن.

نووری به گ له جی هستا و گزوه له په کی هه لگرت که به شیره ی کانی گشتی گوتی یوه هه لوسرا بوو، رنوار ناروان به ده خواره وه و سلاوه تیان بز گیانی «هینالی» ده نارد که ساری کرد بوو. پاشان گداوه له جنگای خزی دانیشته وه خه لهره که ی هه لکنشا و گوتی:

- به ناوی پیغه مبه ر و مسیح!

پالوان میکینس پاسکی هه لکرد و پاسکه رهش و سوواتا به هیزه کانی وده ده که و تن. نووری به گ نوکی خه لهره که ی برده پش و گه باند به، ره گی پاسکی پالوان، خرینکی گهرم و رهش ده رپه ری. نووری گزوه له که ی برده پش و به قهه قامکینک خرینی تن کرد. پاشان پنجه که ی

لمسری کرده‌وه و توند برینه‌گهی پنچاوت گوتی :

- نئستا نورهی تزه پالموان میکئلس!

پالموان میکئلس به نوری مسیح و پنخه‌مهر دست به کار بوو. خه‌لمهری هه‌لگئشا و پاسکی گرشان و نمری نووری بریندار کرد و خرنی لی گرت و برینه‌گهی پنچاوت.

هه‌ر دووکیان گزوه‌له‌که‌پان هئتا نوره راست و بینه‌نگ و بی هست به تووکی خه‌لمهر خرنه‌که‌پان لئسکا. شوو درنگ بوو. دووکه‌ل له دووکه‌لکئشی کلاره‌لمه‌رنگی ده‌چره دوهی. نوره‌کان له ژرخان خمریکی نان خواردن بوون. نم دوو پیاره پاشی نمری خه‌لمهره‌کانپان به موری خوپان پاک کرده‌وه. خستپانه‌وه کلان و نووری به‌گ گزوه‌له‌ی هه‌لگرت و به ده‌نگئکی به‌رز و پشو و دک ده‌نگی دوعا ده‌چوو گوتی :

- ده‌خزه‌وه به سلامتی تز پالموان میکئلس، برای هاو په‌پمانی من. من به پنخه‌مهر سرئند نه‌خزم که هه‌رگیز نه به‌سه. نه به کرده‌وه، نه له‌شمر و نه له ناشتی‌دا نازارت پئ نه‌که‌پنم. بز توله‌هستاندن‌وه‌ی من بورتانی ده‌که‌ زلن و بز توله‌هستاندن‌وه‌ی توش تووکی ده‌که‌ زلن.

نهری گرت و گزوه‌له‌ی به لیوانه‌وه نا و به نهمپایی قومئکی له خرنی تئکه‌لپوو خواره‌وه. لیوه‌کانی سره‌وه و گزوه‌له‌ی دا به پالموان میکئلس. پالموان گزوه‌له‌ی وهرگرت و گوتی :

- ده‌خزه‌وه به سلامتی تز نووری به‌گ، برای هاو په‌پمانی من. سرئند ده‌خزم به مسیح که هه‌رگیز نه به قسو و نه به کرده‌وه و نه له‌شمر و نه له ناشتی‌دا نازارت پئ نه‌که‌پنم. بز توله‌هستاندن‌وه‌ی من تووکی ده‌که‌ زلن و بز توله‌هستاندن‌وه‌ی توش بورتانی ده‌که‌ زلن. پاشان گزوه‌له‌ی به زاربه‌وه نا.

پالموان میکئلس په‌لمهری کرده‌وه. سفاره‌گهی فری دا دهر. فونچکه سفار وک نه‌ستیره‌ه‌گی به‌جورک و رنگ سوو گه‌وته نپو گولدانئکی مبه‌گهی هیندی و له نپو گولداته‌که‌دا که تازه ناو درابوو. گوزاپه‌وه.

له جری خورابوو. روه‌می گرت بوو. به‌گئش به ترسه‌وه هستا و گوتی :

- پالموان میکئلس، من نامموی به دل پشی له مائی من وده‌ره‌گویی. له بیرمه‌به‌وه نئسه برای هاو په‌پمانین. خرنی خزمان تئکه‌ل کرده‌وه.

- من له بیرم نه‌چزتمه و هه‌ر بزبه‌ش تا نئستا هه‌ر دووکیان زیندوبین.

بهره‌وه‌ی شری گزئشی بن داره زه‌پوون و خاتروی کلار لهره‌نگی وهره‌هاته‌وه. شوو خوارده به تام و چپزه و شه‌رابی کفن و شوو خه‌وه خزه‌ی که له نپو لئقدو دوشه‌گی نه‌تلس‌دا گره‌بوون. گزوه‌له‌ی هه‌لگرت و پیاله‌ی پر کرد و به سه‌به‌وه‌نا، جارنکی ده‌کئش پری کردو خوارده. ناخه‌گهی دانئشت و گوتی :

- نه‌گه‌ر له مائی چاوه‌شئیک، گردانی بیژئکت هه‌به بانگی که بی و دمه‌گ لی دار «ئامان نامان» بئکان بز بلن، من خنکام.

نووری که‌بف خزش بوو. نووری پالموان میکئلس و خزشی گه‌رابوو. واته که‌جوهه نپو ناره‌ق و ده‌هات نوقم ده‌بوو. له پر وستی بز شاد گردنی برای هاو په‌پمانی خزی کاریکی گه‌ره و به‌رزتر له نشانه‌ی دزستی و نه‌وین بکات. تا شو پیاره نووره و توسته رام بکار تئزی شاد و سه‌رخزشی

بکات. ماده‌بکی دینژ ببری کرده‌وه و له مالی چاوی گیزا تا شتینک بلوزننه‌وه و بپسا به برای خزی.

جدهوارانی لمدیی، چدکی زنونشان که به دیواره‌وه هه‌لوا سراپوون یا پارچه‌ی که تانی و ناورشم که بری به‌غفانده‌کان بوون، چی بمانی؟ له پر کدوته ببری هه‌ره‌سه‌را و ببری به نخرتین گه‌وه‌ری خه‌زیننه‌ی خزی. بزه‌بکی هائی و روی کرده میوانه‌کدی و گوتی:

- نم شو له بهر خاتری تژ کارنیک ده‌کم که تا نینسا هیچ تورگبک ببنجگه له برای خزی بزگه‌سی نه‌گردوه.

پالهران میکئلس نهماشابه‌کی کردو هبچی نه‌گوت. جانیکی دیکمش پپاله‌کدی پر کرد، نووری له جزی خزی هستا و چوه بهر ده‌وکی هه‌ره‌سه‌راو بانگی کرد:

- مارا!

قهره‌واشه پهری قره‌لره‌ش له پله‌کان هانه خوار. ژنیکی پیرو گه‌نه‌فت و بی ددان و خاچینکی زبری بچووک له گه‌ردن‌دا.

نووری پنی گوت:

- به خافت بلی، سی تاره‌کدی هه‌لگری و بینه‌ نیره.

قهره‌واشی رده‌ش به سهر سورمانه‌وه چاوی ده‌ره‌په‌روه‌کانی هه‌لینا و نهماشای کرد.

به‌گ به دست هه‌لنه‌کاندینیک ده‌نگی‌دا و گوتی:

- بالا برؤ، نیترا

پالهران میکئلس که ده‌پوست پپاله‌کدی پیناکا له‌ولای داناو روی کرده نووری به‌گ و به پله‌گوتی:

- نمو کاره پانی چی؟

- نموه بز دختوشی تزیمو من پروام به تزه‌هه.

- نا، نموه کارنکی باش نهه و شورده‌یی و شهرمه. بز تزه‌شهرمه ژنت بینه‌ به‌رچاوی پینگانه‌پک.

نووری توژی وه‌شک کهرت و گوتی:

- من پروام به تزه‌هه. له قهرمانه‌کدی پمشپان بزوه، به‌لام تازه نه‌میده‌توانی وه‌ن‌بگرینه‌وه. له جزی هستا بانجینکی لسه‌ر نهر ته‌خه‌که دانا و به‌کی دپکه‌ی به دیواره‌وه نا تا جینگی خاتم رده‌عت بی، پالهران میکئلس له جزی خزی هستا و گرتی چراکدی توژی‌داکینشا. نوورنکی نهرم له ژوره‌که بلاو بزوه. ده‌سجینیکی ده‌نگ وودی له مهربانی ره‌شی هینا ده‌ر و له کانتینکا له بهر

توره‌یی چاوی ده‌ عمرزی برپوو، ده‌سجینه‌کدی ده‌گیزا.

له وداغی سه‌روه‌وه ده‌نگی ژنان و قهوه قیژ و ده‌نگی لاق و ده‌رگای کراوه و پینوه‌دراو ده‌هات. پاشان ماده‌بک بپنده‌نگی پالی کینشا.

پالهران میکئلس چاوی هه‌لیناو له‌بهر خزیه‌وه گوتی: «نهو دهنه‌ سه‌گه نابه، نهو ژنیکی جدرکسی وه‌حشی و سدرکیشه. نابه‌دی به‌سه‌ی بکا. باشتر؟ هه‌زار کهرت باشتر! کام شه‌پتان

پنشی رویشنی من ده‌گری؟ من ده‌روم!»

به‌لام له پر لهو کاته‌دا که ده‌په‌ست پروا، ده‌نگی تهنه تهنه‌یک له پیلکانه‌کان هات. پیلکانه‌کان بهک بهک ده‌پان نالاند. پاشان ده‌نگی شادی هبنهر و خرم و هزوی بازنو و خرخالان ده‌پسرا. نوروی چوه پېش. درگای هدره‌سه‌رای کرده‌وه ده‌ستی به سنگ و لبر و نیرچاواته‌وه نا و سلاوی کرد و به نرسی و خۆشه‌وستی گوتی:

- تده‌م به‌خېز تامبینه‌خانم... فهرصوو... وهره ژوور.

ژینگی جران له روونا‌کبه‌کی کم دا هاته ژوور ره‌تاغه‌گی رووناک کرد. رومه‌تینکی خرم و ده‌گ رومه‌تی نوروی. به‌لام زویف و پر. چاوی گه‌وه و بادامی، سوورو سپباو گراوو، ده‌ست و په‌لجبه‌ی به‌خه‌نه، سی‌تاریکی پچوک‌به‌ده‌سته‌وه، ده‌تگوت مندالینگی له نامبز گرتوه قاچینگی لووسی له سه‌نده‌لی سووردا شارد‌بزه‌وه، هه‌تپه‌ پېش و سه‌ری هینا ژووی و که چاوی به‌نسی‌ی پیاویک له په‌نا په‌لجبه‌ره گه‌وت، ره‌بوه و قه‌ژاندی. نوروی به‌گ باسکی گرت و گوتی:

- نازه‌نینی من، شه‌رم مه‌که. نه‌وه برای منه. من زوو جار باسی نه‌وم بز تو کرده‌وه. نه‌وه پالهران میکېلس-ه. من نه‌وه هدر دوکمان دل ته‌نگین. تو لوتف بکه و هیندی سی‌تار-مان بز لینه و هه‌وابه‌کی ولاتی خرغان بز بلی تا خدم له دل‌مان بسه‌روه. هدر بزبه‌ش نینه تکامان لی کردوی که بی‌به‌نیره.

پالهران میکېلس چاوی به‌رده‌اپورنه‌وه و گوی ده‌دابه. ده‌سجینه‌کی له ده‌ستی‌دا خر کرده‌بزه وای ریک ده‌کوشی. کم ماپوه ده‌نگه‌کانی وره‌پکات. نه‌وه ته‌عریفی نم ژنه چهرکه وه‌خشی و ده‌نگی خزش و گورانبه‌کانی به‌ستوو. نه‌وه‌ی به‌ستوو که شه‌وانی جیزنه له پشت په‌لجبه‌ره‌کان گوزانی ده‌لی و گه‌ره‌ک ده‌شینوی.

تورک وفه‌له هه‌مو له کزانی تاریک‌دا کز ده‌بنه‌وه تا گوی بده‌نه ده‌نگی خانم. لهو کاتیش‌دا نوروی له پشی په‌لجبه‌ره‌کانه‌وه مه‌مکی تامبینه له ده‌ست ده‌گری و به‌ سه‌رعه‌رزوعاسان‌دا فیز لینه‌دا. ده‌لی‌ی کوره‌ی زوی گرت‌ته‌ده‌ست.

بزنی توندی عه‌تر پالهران میکېلسی تی‌گه‌باند که خانم وه نیزیک ده‌کوی و بز لای نم جینگابه‌دی که به‌گ بزنی ناماده کرده‌وه. خانم به‌ پش پالهران‌دا تی‌په‌ری. سه‌رتاپی ته‌ماشای کرد و چاوی تروسکان. راست لهو کاته‌دا که پالهران میکېلس چاوی هه‌لدینا نیگاپان تینگ هه‌له‌تگوت. به‌لام هدر دوکیان گورج نیگابه‌که‌پان لیک لادا.

خانم له نیر هالتجه‌کان دانیش و قاچی هاریشته سه‌ر بهک، پاشان به‌ عیشوه و ناز گوتی:

- چه‌نده تاریکه!... دیار هو ده‌په‌ست به‌پینی.

نوروی راهو پلنسه‌ی چراکی هه‌لکېشا. ژووره‌که رووناکتر هو. رومه‌ت و ده‌ست و په‌لجبه له خه‌نه گېراوه‌کانی خانی چهرکه‌سی ده‌دره‌وشان.

پالهران میکېلس چاوی هه‌لینا و له پته‌وه چاویکی لی کرد. به‌لام گورج سه‌ری به‌رداوه. دوو ده‌نکه ده‌سجبه له ده‌ستی‌دا وره به‌رون. خانم که‌بھی بزوت هو گوتی:

- سلاز، پالهران میکېلس.

ده‌نگی گری کابرا له گه‌رووی هاته دهر و گوتی:

- سلاو تامبینه خانم. به‌پوره‌ا

- خانم پینکئی. له ولاتی نو ژن به سواری نسیپ و بی چارشیر شان به شانی پیاو شعریان ده کرد. له وې ژن و پیاو به که یفی خزیان ده ستیان تنیکله ده کرد و له زه تیان لیک ده برد. به لام باوکی به منالی نوری به پادشاه کی پیری نهسته مبول فروشتیرو. پاشان نو به گهی «کریتی» نوری له پاشا دزیبو له گله خزی هینا بو. به جزونیک نو ده رفته تی نه هینا بو له گله پیاوان راهیزی و کامی دلپان لی پگری.

نیتاش هر چاری به پیاو ده کورت وک داعبای برسی دلّه کوتی ده گرت و ده لری. نواری رزله پشت له پخیره لای داوخته سر لاق و تماشای لاره جوانه کانی تورک و هله ی ده کرد که به کولاندا تی ده پیرن. له هوه سان مهسکه کانی داوسان. کاتیک به په چهی ناو رشمه وه له گله دایانی پیر ده چوه گهران. هزی ده کرد به پیش نو چاپخاناندا تی پری که پیاوی زور لی داده نیشن. با له گله عمه مال و لوتکوانی نازا و به جهرگ هچینه قراخ له نگه رگا. پا له ده روزه کانی شار له گله گوندی به کانی ریش نه تاشراو وچلکن و بزگن له ناره قه که ده هاتنه شاری کاندی تنیکله بی. خانمی چهرکسی کونه تفنگی ده لریزن و هوای هله دموت. به لام نی ده توانی له بزگه نیری نو هم سو پیاوانه تیز بی...

رزونیک به دایانی پیری گوت:

- ماریا، بهو خودایه نه گهر نهوانه نو بزونه بان لی نه هاتبا به هر تماشا شم نده کردن

- رزله، باسی کی ده گهی؟

- باسی پیاوان ده کم. مه گهر تو که گنج بووی چت ده کرد؟

پیری زنی رهش هه ناسه به کی هله کیشاو گوتی:

- رزله، من تنیا باوهرم به خوا هه بو.

نو شوهش له لای پالوان میکلس پهری که پزی خانمی چهرکسی لینی ددا. له ماتی و بینه نگی دا تماشای ده کرد. زور جار نووری به گ تمعریفی نو پیاوی کرده بو کهوا له لای دانیشتره. مه گهر خزی چند جار له باره ی رهشیدی و جوایزی و به دمستی نو، له باره ی نهم و حشبه تی به که نی ده هیشت له گله ژنان بدوی و باسی ژنانی بز بکن، داستانی نه بیسترون؟ نیتاش که مزید ده کی خزی نو پیاوی هیناوه، چهرکیش به راهه ی دانیشتره پهری که پزی به تماعی لینی ددا، ده تگوت ده پوی نهم هوایه ی که نیوان نوو پیاوه کی گرتوه قوتی بدات.

نووری به گ گوتی:

- نایینه، نازه نینی من، نکا ده کم هوایه کی ولاتی خوقان بز بللی، تا خدم و ره لپی نهم

دنیا به بیر به رینه وه. نینه مردین... به زه بیت پیمان دای!

دهنگی وک قاسپی که له گه روی خانم هاته ددر. پاشان سی تاره کی له سر نه ژن دانوا ده ستیکی به سیمه گان داهینا و ناوازیکی لی هات. به گ که زور به که هف بو گوتی:

- نازه نینم ده توی چمان بز بللی؟

- هرچی خزم ده موی.

سی تار و ناره نار کهوت. له هر له گه روی خانم که توژی بز پشه وه هاتبو دهنگیکی ناسکی

زخانه هاته دهر، وهگ فواره‌ی ناو که له عه‌رز هه‌لده‌قولی، ماله‌که له‌رزی و ده‌تگوت رووخا، پالەوان مېکېنلس هه‌ستی کرد که ده‌نگېک له مېشکېدا ده‌بېسی. ده‌نگېکې وهگ هه‌رای شهر و په‌لامار. له‌به‌رې ده‌ست و گه‌رو و سه‌رو په‌راسوانی دا هه‌ستی په‌خوښی و له‌زه‌تېنگې له‌راده به‌ده‌ر کرد. چپاکان نه‌وی ده‌برون. ده‌شسه‌گان له‌ره‌نگې کلانوی سه‌ریازانی تورک سووړ هه‌لگه‌راپرون. پالەوان مېکېنلس په‌سواری نه‌سپه‌ره‌شی نووړی به‌گې په‌لاماری ددان. هه‌زاران شه‌روانی گرتی ده‌سه‌ره‌ره‌ش به‌دوای نه‌ودا ده‌هاتن. هېچ که‌سبان له‌پېش نه‌هېو. ناوه‌دانیه‌گان ده‌سووتان. متاره‌گان به‌زه‌بری ته‌وره‌زین وهگ سه‌ری براو ده‌گه‌وتنه‌عه‌ریزی. خوین له‌نه‌ژنوو به‌رزیگی نه‌سپانی دودا. پالەوان مېکېنلس ته‌ماشای ده‌وره‌به‌ری خوی ده‌گرد. نېتر نه‌گرت ماپوو نه‌قه‌لا و به‌رجی کاندی. نه‌ده‌ریا شه‌نه‌واری ماپوو نه‌خانوری دانستن و نه‌مزه‌گه‌وتېش به‌سواری نه‌سپې نووړی به‌گ وه‌ژوور کلیسای نه‌با سه‌رفیا که‌وت. له‌وی له‌ته‌سب دا‌به‌زی. نېشانه‌ی خاچی کینشا. چاری له‌گومبه‌زی کلیسا کرد که له‌عاسمان واوه‌ستا هېو. زه‌نگوله‌گان گشتیان له‌گوزی خزیان هاتېرونه‌ده‌مورسه‌رفلوس، ی مجبوری کلیسای (سن مېناس) که‌چل گه‌ز درېژ هېو. شه‌ستی زه‌نگوله‌کانی گرتېوو لېی ددان. خوښی له‌گه‌ل زه‌نگوله‌گان ده‌ی نه‌راند و ده‌ی نالاند و سه‌مای ده‌کرد.

پالەوان مېکېنلس لاجابېنگې په‌هه‌ر دوو ده‌ست ښک کوشی. له‌پر دنیا له‌هېووتن که‌وت. کريت و شاری کاندی و ماله‌به‌گ و به‌گ خوښی هاته‌وه به‌رچاو که‌پباله‌ی شه‌راهی به‌ده‌سته‌وه هېو ته‌ماشای نامه‌ی ده‌کرد و هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کینشا. بالی خه‌بالی پالەوان مېکېنلس شوږ بزه‌و و چوه‌و نېو زیندانه‌که‌ی خوی. ده‌نگې خانمی چه‌رکه‌س پېنده‌نگ هېوو.
تا ماوه‌به‌کی زور که‌س هېچی نه‌گوت. ناخره‌که‌ی نامه‌به‌ه‌ووت و ده‌ستی کرد به‌لېدانی سی‌تار که‌له‌سه‌ر نه‌ژنوی هېو گوتی:

- نه‌وه هه‌راه‌که‌ی گوتی چه‌رکه‌سی به. کاتېنگ سوار ده‌چه‌ه‌ر شه‌ر شه‌و گوزانبه‌ه‌لېن. نووړی راپوو. نه‌ژنوی ده‌له‌رین. له‌ژنه‌گه‌ی وه‌نېزېگ که‌وت. پباله‌ی هه‌لېنا و گوتی:

- په‌سه‌لمه‌تی تز نامه‌به! من به‌ستورومه‌پېنغه‌مه‌به‌ر سه‌لای خوای له‌سه‌ر هې سن شتی خوښ وسته‌وه: «عه‌تر و ژن و ده‌نگې خوښ». تز نامه‌ی من هه‌ر سېنگېانی. خوا هه‌زار سال و په‌لنگو دووه‌زار سالیښ ته‌مه‌نت ه‌داتی! به‌ک سه‌ر جامه‌که‌ی پېندا کرد. پاشان رووی کرده‌ پالەوان مېکېنلس و جامه‌که‌ی بز پر کردو گوتی:

- به‌خوه‌ه‌راکه‌م... په‌سه‌لمه‌تی تزیه.
پالەوان دوو قامکی ده‌پباله‌که‌ی ناو پاشان لېنگې کردته‌وه و شووشه‌که‌ه‌رنگ جه‌رنگ شکا و تاره‌ق به‌سه‌ر مېزه‌که‌دا وژا. پالەوان که‌چاری ره‌شکه‌ و پېشکه‌ی ده‌کرد، به‌ده‌نگېنگې گېراو گوتی:

- په‌سه!
نامه‌به‌ه‌قبزاندي. نه‌خه‌تېک خوی هه‌لېنا و به‌چاوونکی سه‌رسورمانه‌وه ته‌ماشای پالەوانی ده‌کرد. ه‌ت ده‌ستی هېچ مرزقېنگې وا به‌قه‌وتی نه‌ده‌هېو. رووی کرده‌ مېزه‌که‌ی و گوتی:
- نووړی به‌گ تز ده‌توانی کاری وابه‌که‌ی... ده‌توانی؟

نوروی به گ رهنگی پیری. همدو هیزی خزی له دهستی راسته‌ی‌دا گز کرده‌وه. دوو قامگی ده‌جامی شه‌راب‌نا. به‌لام خزی دوزاند. لهم زلزان بازه په‌شیمان بزوه. تاره‌قینگی ساودی لئی نه‌شت. ته‌ریق بزوه. به‌چارنکی تاریک و وه‌حشی ته‌ماشای پال‌هوانی کرد و له دل‌دا گوتی:

«چارنکی ده‌کمش له‌کن ژنه‌گم گالته‌ی‌هین کردم. نیشر نم وه‌زعه دهر ناهری، به‌سه پاسگی نامینه‌ی‌گرت و رابه‌شاند و به‌توروی به‌سوی‌دا گوانسی:

- به‌زوه ژوروی خزت!

نامینه که کوله‌کانی سوو ده‌لگه‌را‌ه‌بون، چارنکی ده‌کش پرسی:

- تزه‌توانی وابه‌کی! ها... ده‌توانی!

به‌گ ده‌نگی‌دا:

- گرتم به‌زوه ژوروی خزت! پاشان سی‌تاره‌گی وه‌ها له دیواردا وردو خاش بوو. ژنی

چهره‌کسی بزه‌به‌کی به‌گم گرتی هاتی و گوتی:

- ته‌نیا شکان‌نی سی‌تارت له ده‌ست دی‌نوروی به‌راستی ته‌و کاره همر له تزه‌دی.

هه‌ستا و له کاتینکا جله‌کانی وده‌ستی پال‌هوان میکلس ده‌گوت، به‌پیش ته‌ودا تزه‌پیری.

چارنکی تر هه‌وا پر بوو له عه‌تر. پال‌هوان میکلس هه‌ستی کرد که ده‌ستی ده‌سورتین.

نامینه وه‌ک گالته‌ی‌هین کردن و هاندان و گه‌له‌وه‌کینسی، به‌ک دوو جار به‌ده‌وری نوروی‌دا

سووراده و به‌نینگ‌به‌کی سوو‌کانه ته‌ماشای کرد و پاشان به‌پلی‌کانه‌گان‌دا له پیش چاو رون بوو.

ته‌و دوو په‌اره ته‌نیا له به‌را‌ه‌به‌ر به‌ک راوه‌ستا بوون. به‌گ ده‌ستی به‌سپیلی‌دا هیناو پشویی

سوارو نالوز بوو. پال‌هوان میکلس هین بزوتن، به‌رویه‌کی گرز و مزنه‌وه ته‌ماشای نوروی به‌گی

ده‌کرد. ههر درو‌گیان ده‌ستیان له سه‌ر ده‌سکی خه‌لجهر بوو. ناخه‌ره‌گی نوروی زماتی هه‌لچرا و به

شویه‌به‌کی ناحه‌ز گوتی!

- پال‌هوان میکلس برز، وه‌دوای کاری خزت گه‌وه.

پال‌هوان له وه‌لام‌دا گوتی

- نوروی به‌گ ههر‌کاتی وستم ده‌روم. جامینگی ده‌کشم بز پرکه تا پینی‌دا گم‌دا

نوروی به‌گ ده‌سکی خه‌لجهری ده‌کوشی. به‌خزایی سه‌برنکی چرای کردو وستی غاردا

بیکزوتنه‌وه. ته‌و دم همر دوو له تارنکی‌دا به‌شه‌ر ده‌هاتن. هاوار بز تیشکا‌وا نوروی به‌خزایی

بروسکه فیکری خزی سووگ کردو وه‌شک گوت. پال‌هوان میکلس به‌گاوه خز گوتی:

- جامینگی ده‌گم بز تینکه به‌خزومه‌وه، ده‌نا ناروم.

نوروی بزلای میزه‌که هات، لالی قورس بوون. تاره‌قی لئی ده‌چزاده. بوتلی تاره‌قه‌گمش قورس

به‌وو. ده‌ستی به‌گ ده‌له‌رز. پباله‌ تاره‌ق پرکرا. هینده‌کیش به‌سه‌ر به‌رماوی ته‌ودا رزا. پباله‌گی

نشانی پال‌هوانی‌داو گوتی:

- وه‌ره به‌خزوه!

پال‌هوان میکلس گوتی:

- پباله‌گم وده‌ستی ده!

به‌گ بزه‌به‌کی وه‌ک نالینی لئ‌هات. پباله‌ی هه‌لگرت و وده‌ستی پال‌هوان میکلسی‌دا.

پالوان به گری و به فیز بزلونی برود گوتی :

- به سلامتی تو نووری به گ. من به خواهیستی تو دردم. به براهشم دهلم که نیر سوکابهتی به دولتی عوسانی نکات.

پاشان لونی به ناروق تهر کرد. پنجهگهی توند لهسری بدست و ودهدرکوت.

فانوس خدتیکی سوزو سووری داوشته نیر باخ. پالوان به گارهخو بی نوره که ناور بداتهوه بز لای ده رگا روشت.

نیستا نیر شو داهاتیوو. له شاری گاندی هموو نانی شویان خواردهوو. هموو سمرمایان بوو. دهخوتن. پدنجهرهکان بهک بهک دادهخران. گاتی نوره هاتیوو هموو نویزهگانیان بهکن و بنون. چندت کهسینگ له دهروره هینستا دهسورانهوه. چندت نوبندانیکش به بهر پهنجهره داخراوهگانی بارهگانیاندا دههاتنو دهچون. له خانویهگی بهچورگ دهنگی قسان دههات.

«سن لهعبهتان» له پشت دهرگای مالهگهیان دهلهزین. پالوان میکلس هینستا نهگهپشتوه کزلان. چورنگه شو بوو. براههکان رهک جارن بندهنگ و بی کهبف هاتهوه. خوشکهکان سفرهپان داخست. پینگوه چندت قسکیان کرد :

- سوزی چ لی بنین؟ نیر نه رهزی ماوه، نه رزن زهبتون و نه نهوت. «نارسیوتلیس» ده بی ثوانه هموو تاماده بکات. هرسن خوشک لهگهل سفره داخستن و ههلگرتن قسهپان دهکرد.

بابونئی کولایان تاماده کرد که بز دامالینی خوراک پنیسته. کراسی درونی شویان کرده بهروتهزی نویژان کرد. بهلام بیریان هر له لای دهرگای سوزو بوو.

پالوان میکلس بز چورنهوی مال، رنگای هره دوروی ههلوارد. لهو شهوهدا نی دوتوانی خزی له چوار دیوارنگدا همیس بکات. دلئ له قهقهسی سنگی دا لی دههوا له لهشدا گیر نهدهبوو. له نکاو شاری کاندی زوز بهچوک هاته بهرچارو. نهوهنده بهچوک که جینگای نوری تبا نهدهبزوو. ماوهبهکی زوز بهرنگادا روشت. له دپتی خانوو کزلان و خهلک هستی به خهفت دهکرد. به ههنگای بهرز و دانی دهچیرهوه برود بهرو پیش دهچوو. دهتگوت وهوای کهوتون.

گهپشته شتاینکی پان و چؤل. چندت فانوسی نهوتی نوورنکی سور و دووکهلایان خستوه سر شقامهکه. لهو بهری بازاری، کهباپخانهبهکی تورکان و چاپخانهبک و دوو سن مدیخانه هینستا ناراله بوون. پدکینگ به ناو بانگی کرد. به خهپانی نوره که دهنگی پالوان «بولیکبگیه» ههنگای توند کردن تا خزی لی پپاریزی. گهپشته دهرکی ماله پاشای و پیش حوزی قوارهی مرمهر که به پدکهری شیری فینیزی رازاپزوو. چاری ههلینا چناره گهوره لهعنهتیهکهی دپت. له تاریکی شهوفا چچی کیشا و له دلئ دا گوتی : «خرا ناخری پاشاوهکانتان وهخیر گیتی».

مهسیجه شوزشگیرهکان پشتاو پشت به دهستی پاشاکان لهو چناره هلاوسرابوون. به هارین و زستان تنانی گری درایان له لقی هره تهستوری نهم داره هلاوهسی بوو تا تاماده بی پالوان میکلس به تورهیی چاونکی لهو پیره داره کرد و راست وهک لهگهل تورکنک قسه بکات، لهبهر خزبهوه گوتی : «سزند به ناپینم که تاپینی مهسیجه، بیور دهست ددهمی و چناری لهعنهتی، له عدرزت رادهکیشم.»

دیسان گهوتہ ری، به گولافه تنگ و تاریکی دسی تاق‌دا که ده‌گه‌بسته مه‌یدانی گه‌روی شاری گاندی، ریشته خورای. گولانگی چزل. به‌قوی گراسه‌گهی کرده و هه‌ناسه‌به‌کی درزی هدلگنشا. له‌ولا له سه‌روی شار دریا وهک ناوینده‌ده‌ده‌وشا و ده‌ی‌نالاند. له ده‌وو به‌ری نه‌و چپاکان هه‌تنگی خزله‌میشی مه‌یل به عابی‌بان له تاسزدا کیشاپز نه‌ستیره‌گان له ناسانی به‌رزوه نورویان به‌لاز دره‌کرده‌وه. پالهلوان میکئلس وهک نه‌سپنکی کف کردو خیزا ده‌هات و ده‌چرو. گه‌بسته نه‌و خه‌نده‌که که قه‌لاشی شاری ده‌وره‌دایوو. له‌به‌رامه‌بر نه‌و، له سه‌ر ته‌پزلینگ چه‌ند خانووی نه‌وی دهار بوون. نه‌وان خانووی «گولان» بوون. له خواره‌وی نه‌وی و هه‌روازتر له دریا ته‌پزلکه‌به‌کی ده‌که دهار بوو. پهل‌بان ده‌گوت: «حهوت ته‌به‌رزین». پیش دوسه‌د سال تورک له پشتی نه‌و ته‌بکوره شاری کاندی‌بان په‌لامار دایوو، گرتیویان و حهوت ته‌وره‌رقین بان له‌وی لی به‌جی مایوو. له نیره‌راستی دریا دورگه‌ی چزلی «دپا» وهک کبسه‌ل سه‌ری له نار هینا بزه‌در. پالهلوان میکئلس له پشته‌وه گری له ده‌نگی ژن و خسه‌خشی کراسی ناوریشم بوو. پوره تورکینگ به پشتی کورو و فاتورس به ده‌سته‌وه په‌یلا بوو. له پشت سه‌ری نه‌و دوو ژن که په‌چه‌ی ره‌شان گرتیوو، چه‌ترمان هه‌له‌دایوو، به نه‌سپایی ده‌یانگوت و پنده‌که‌نین، شوو پر به‌وو له بزنی عه‌تری نه‌وان. پالهلوان میکئلس تیکرا بوو. به بزله بزله گوتی: «نه‌وشو هه‌موو شه‌پناته‌کان وه‌دوای من که‌وتوون. به‌لام ده‌ستیان پیم واناکات».

رووی بزلای به‌ر ودرگیزا تا ژنه‌کان نه‌بینی. له‌پر هه‌نگاوی خیزا کردن تا زوو بگاتوه‌مالی. بنگره‌مان ژن و کیزه‌که‌ی له ده‌وره‌وه ده‌نگی لاکیان ده‌به‌ست. نه‌و دم نه‌و ده‌کوزی و نه‌وان هه‌له‌ده‌هاتن تا خیزان به‌شارنه‌وه. نه‌و پینلاکینگی به‌ده‌رگا داده‌دا، تا لی‌ی بکه‌توره و له پشت درگا کس‌ی نه‌ده‌بینی. نه ژنی و نه‌مناله‌کاتی و نه سه‌گه‌گهی هه‌چیان له‌وی نه‌ده‌بوون. نه‌و دم تنیا ده‌ماوه و له‌وانه بوو به‌ترانی بریار به‌ات.

کاترتیای ژنی و ریشویی کچی له بن چرا به‌لادا ده‌هاتن و چاره‌روانی نه‌و بوون. جینگایه‌ک له پشت سه‌ری نه‌وان بوو، پالهلوان هه‌میشه له‌وی داده‌نیشت. بئجگه له‌و که‌س نه‌یده‌توانی له‌وی دانیشی. نیوته‌ختیکی باریک که له‌بن دیوار و له نیزیک په‌مجه‌ره داترابوو به‌سه‌ر حه‌ساردا ده‌بروانی. تنانده‌ت نه‌گه‌ر بارکی مندلانیش له مال ته‌بابه، سینه‌ری قورسی نه‌و له‌و جینگابه هه‌ست پنده‌کرا. ژن و کیزه‌که‌ی نه‌بان ده‌ویزا زوری لی‌ی وه‌نیزیک که‌ون. هه‌ر دووک هه‌ستیان دره‌کر که ده‌ستیان وه‌وی ده‌که‌وی. نه‌و هه‌ست پیل کرده‌ن وای لی‌ی ده‌کردن که به ترس و له‌رز بکشینه‌وه.

دایک شتیکی ده‌چنی. شوقی چرا له پرچه بژورخاوینه‌کانی و له‌بژ که‌وانیه‌کان و روومه‌ته خره‌کانی ددها و نیونک له زار و چه‌نده‌گهی پانی رووناک ده‌کرد. له سه‌ر تاپی‌ی نه‌و خزشه‌وستی و مرحبه‌ت ده‌باری. له کچنی‌دا قه‌وه‌بالاپه‌کی جران و زنگ و پینک و له‌باری هه‌بوو. کیزی پالهلوانینگی راسته‌قیبه بوو. پالهلوان «تراسپورلس رواس»‌ی بارکی کوری نه‌بوو. کاترتیای کچی وه‌ک کوران ده‌بزووته‌وه. پاشان کاتینگ شوری کرد بوو که‌وتیوه چنگ نه‌ره شیریک. له ساله‌کانی هه‌وه‌لی‌دا، خزی گرتیوو، منه‌ضنیکی گرتیوزه، به‌لام کم کم دای نواند بوو چون ده‌پترانی له‌گه‌ل پالهلوانینگی وه‌ک میکئلس په‌مجه بازی به‌کا؟

توانا و نبراده و گهلله‌رقی ژنه‌که، جنگای خزیان داپرو به موحبهت و مودارا و خزشه‌وستی. همه‌میشه ددی چنی و بیری ده‌کرده‌وه. سرده‌می ژبانی وه‌ک ناوینکی روون و تی پاپرو به پیش چاری‌دا دهرزشت. جاروبار سوری هه‌لده‌نا. تماشای ده‌کرد. له ژورو سوری، له ده‌وروی‌ری، له چوارده‌براری ژوروه‌گی، ره‌سی ته‌واوی قاره‌مانانی شوزی ۱۸۲۱ که گشتیان پلنگی واقعی بیون، به‌ریز له قاپی ره‌ش‌دا ده‌بیران. له نیوه‌راست و له پیش قاپینگیان چراهیکی زبوی پچووک ده‌سورتا.

یای کاترینا سه‌بروکه سوری راده‌وه‌شاند و بینه‌نگ‌ده‌ه‌وو. هم له مالی پارکی و هم له مالی میزیدی تمه‌منی له نیز چه‌ک‌دا رابرد‌ه‌وو. له شوزی سالی ۱۸۸۷‌دا، پیش شور کردنی، نه‌ویش وه‌ک پیاروان به تفنگ و فیشه‌کمانه‌وه شوری کرد‌ه‌وو. تا نه‌هیلی تورک گونده‌که‌بان بگرن. کاتینگ مندال بوو. له سرده‌می شوزی‌دا، نه‌ویش له‌گه‌ل منالاتی‌تر، فیشه‌کی له پوری نم کزنه کتیبانه وهرده‌پنچا که قه‌ش‌کان له کلیسا ده‌بانه‌نیا. کاترینا بزنی پاروتی باش ده‌ناسی و خزشی ده‌وست. پالهران سیکلس میزیدیکی باش و به نینساف بوو کاترینای خزش ده‌وست. به‌لام ژبانی نه‌و بز ژینگ فره‌ دژوار و سخت بوو. جارچار سکالای ده‌کرد.

یای کاترینا نه‌وی ددی چنی له‌و لای دانا و جارینکی‌تر سوری به‌رز کرده‌وه. له ژورو تخته‌که ره‌سیکی باسه‌می گوره وکزن به‌ دیواره‌وه هه‌لاوه‌سرا‌وو. نشانی دده‌ا که فله‌ستینه‌کان گالته به سامزن ده‌کمن و رای ده‌کیشن له‌گه‌ل خزیانی به‌رن. دیزینکی مل نه‌ستور له نیوه‌ راستی ده‌بیرتا که دست و قاپیان به‌ تهناف و سیره‌می چهرم و به زنجیر به‌ستبوو. پیاروانی توره ده‌بان‌کیشاو بز پیشم‌ه‌ویان ده‌برد هیندیکی دیکه‌ش به شیشه تینکوتان نازاریان دده‌ا و گالته‌بان بی‌ده‌کرد. له سهر بورجینگ، له پشت په‌لجهره‌هدکی پچووک که میله‌ی ناسنی تی‌گیره‌وو. ژبینکی سازوعیشه‌وگر به سینگی رووت قاقا پنده‌گه‌نی. نه‌و ژنه ده‌لیله بوو. یای کاترینا هه‌سرو ژوروه‌گی سه‌یر کرد، ده‌تکوت هه‌ول جاره نه‌وانه ده‌بیش. هه‌ناسیکی هه‌لکیشا و جارینکی دیکه‌ش به خه‌فته‌وه کاری خزی دست پینکرده‌وه.

کیژه‌گی گوره کچینکی پازده ساله، قه‌دو بالا‌هدکی جوان و به‌رچار، چه‌نه‌گی پان وه‌ک چه‌نه‌گی دایکی، خاوه‌ن نبراده و به‌یاره برزی پان و دیز و وه‌ک برزی باوکی، تزه‌ده‌گی ده‌بچنی له‌ولای داناو سوری هه‌لینا و ده‌ستی گرد به لاوانده‌نوه‌ی پشیله‌گی که له‌به‌ر ده‌ستانی راکشاپرو. له دایکی پرس:

- دایه، بیر له چی ده‌که‌به‌وه؟ بز هه‌ناسه هه‌لده‌کیشی؟

دایکی له وه‌لام‌دا گوتی:

- ده‌ته‌وی بیر له چی بگه‌مه‌وه؟ له ژبانی خزم له تز که که‌وتویه چنگالی شیرینگ. له خوشکه به‌جوله‌گت که ناچار بووم همه‌ی خوری بده‌می تا خوری لی بکه‌وی و نه‌گری. کاتینگ نه‌و مناله ده‌گری، پارکت له توره‌یی شیت ده‌بی. نه‌و به‌نجکه له «تراسکی» نابه‌وی مناله‌کانی دیکه بیینی، نه‌ویش چورتکه وه‌خزی ده‌چی.

یای کاترینا تماشایه‌گی به‌ری سه‌چی کرد و گرنچکه‌ی هه‌لخت و گوتی:

- روله هه‌ژاره‌کم، مات بوو و خوری لی که‌وتوه! پاشان گوتی:

- راست و باهلی دهچی! تز دهزانی که چوئن تودره دهیی، چوئن برلیان تینک دهئی! چوئن له هافاله کاتی ددهار چوئن له لاره تماسهای ژنان دهگا؟

«رینیو» وهلامی نهداوه. ئو له باوکی دهترسا. بهلام خوشی دهویست و تعریفی دهکرد. لای واپرو هدرچی باوکی دهپگا باشه. نهگهر ئوموش پیاو بایه، راست وهگ باوکی دهبزوتوموه. ئوموش تهنیا گورپی رنگا ددهان بینه لای. کچهگان دههواپه گاتی باوکیان دههاتوه. دههواپه رابگن و خز بهشارنوه. «رینیو» پاش تمهمنی ۱۲ ساله که دههات مهسکی خر بن، باوکی لئی نی قدهده خه کرد که نهپهته بهرجاوان. سن سال پرو باوکی نهدیپوو. کاتیک باوکی له مالی بایه، دههواپه ئو له تاشپهزخانه و یا له ژوروی بهچوکی خوقبا ههس بووبایه. له دووره دهتنگی قاجی باوکی دهناسی و گورج ههلهدهات و خزی دهشاردهوه. پشپلهکشی دهتنگی قاجی خاوهتهکمی دهناسی. کلکی شوخ دهکرد و بهر له کپزهکه رای دهکرد. «رینیو» نم نزم و زهت و رهپشی به راست دهزانی و ههقی ددها به باوکی. دپاره نهی دهتوانی روئی کاتمه که بهچی وایه. بهلام دلنیا پرو که باوکی ههقیهتی.

بای کاتریناش ههر وای بهر دهکردهوه. بهلام نهی دهتوانی له لای خزی دان به ههقاتبهتی میزدهکمی داپنی. ئوموش نهگهر پیاو بایه وهگ میزدهکمی و وهگ پالوان درواس بی باوکی دهبزوتوه. هدر نموه نهپوو که ماوهپهکی زوو ئوموش باوکی نهدههت؟ نهوده که گتیا بهست ساله پرو و هینشا گهروه کچ پرو، شهونک سهربازی تورک خاتوری پالوانی پیران گهمارو داره باوکی تا توانوه لینی کوشتورن، بهلام ئوان زلز بوون... تورک ناخرهکمی گرتویانه و بردهویانهته ههسارو وستویانه بهبهنه کاندی لای پاشا ئو دهم کاترینا وداپکی له ژوروی دهریه بوون. چاری به باوکی کهوتوه که جلهکاتی ههموو دراون و خوئی له بهدهنی دهتکاوه. له کاتی رویشتهدا دهستی ههلیئا پرو گوتبوی:

- خاتراوه ژنهکان ناروحت مهبن. خوا ناگادارتان بی! نویژی (مس)م بز بکهن. من بز تازادی دهمرم. مگهگرن. کاترینا تز میردی بکه، کورت بهی به تازی منی بکه «تراسوس».

پالوانیان هینا پرو کاندی و له بهدره رکی مالی پاشا له بن ئو داره گهروه پان داناپوو. پاشان دهلاگی تورک هاتپوو، به چهقوو به زیندوویی کهولی کردپوو. پاشان مستهفا پاشا، ئو سهگه پیشهرمه، دهستووی داپوو تا کیسه توتنی له پینستی ئو بز دروست بکهن.

تهواری شوو ئهوانه وهبهر کاترینا دههاتموره. لهگهله ئهوش سهردهمیکی خوشی لهگهله پالوان میکیلس رابواردپوو، نهدههواپه له دهست ئو سگالانی ههبن. پالوان میکیلس مرؤفینگی شهرف و بهریز و به گور پرو. ههرگیز تماسهای ژنی دهکمی ندهکرد. دهستی له وهرهقی تومار ندهدا. لهچمرو چاو چنوک نهپوو. ببالنی پتر له دوچار بز شادی و رابواردن سهرخوش نهدهپوو. ئهوش بز پیاونک تاساییه. پیایوی وا ههپه لهوش خهراپتر دهگا. بهلام سالینک پرو ژیان بز کاترینا پتر وهزهحمعت دهگهوت. پالوان میکیلس به هیچ جزر نهپندوست له باروی کچینکی سالی رابردوو له کاترینا بیوو، هیچ بهیسی. ههموو رژی بهدیانبان که دهراگی دهکردهوه بهچینه دوکان، به سهر ژنهکمی دا دهی نمراند که:

- من نامهوی بهیمن، نامهوی دهنگی بهیسم، ئو مناله ئو چاره شینانهی له کویوه هیناره؟

بیجگه لور مثاله شیره خوزه له خیزانی نه وانغا گهس چاری شین نه بوو. نو له عنده تبه چینی چاری شین بوون؟ ده تگوت شینکی پیس ری گه ورته لای خیزانی نه وان، ده تگوت خیزی پیس بوو. پالنه وان میکینلس خزی له ناست تم ووزعه رانده گرت.

دایکی هه ژار فرهنسکی ده خواره نه وه و دهنگی نه ده کرد. ده پترانی چی به میزده گهی بلنی؟ ناچار سه بری کرده بوو پینشه و له به رامهر په بگه ری میکائیلی مه لاتیگه دا که گیاتینکی مه لزنکه و له ریزی وه ک متالینکی مه لزنکه گی به دستوره بوو. په بگه ره گهی هی نو به مه ماله بوو. نه ژنزی داده نان و دوعای ده کرد. له به رامهر په بگه ردا ده گریا و ده پاراوه. ناخر مه گهر میکائیل پاسه واننی مالور، نو نه بوو؟ به پارانه وه داوای لنی ده کرد که له گدل میزده گهی قسه بکات، شه رنگ بینه خوی، لنی تووره بین و دله ره قه گهی توژینک نهرم بکات.

پالنه وان میکینلس به رنژ له دووگان رای ده بوارد. «کارنوس» شاگردی له ماله وه نانی بز ده هینا. نو دم، دایک مثاله گهی له سز نه ژنزی خزی ده پنچاره و دایده نا هه رچه ندی ده گریا با گریا بایه. به لأم نه گهر شه داده هات، هه بیک خوی ده دابه تا بنوی و تا به بانی وه خه به نه به.

دهنگی «تراسگی» هات که له ره تاخی سه روه نووست بوو، له خودا بقسی ده کرد. دایکی بزه بگی هاتی و گوتی: «قه قیره له خموش دا ناسوده نیه، هه میسه خه وه پینشه که ری ده گوی و لنی ده داو به سه ره لشکره ده مهر ده کا و تورگان ده کوژی... کاتینک گه ووه بین، نه وه ی تینستا له خه و بیبینی. ده بیکا، راست وه ک باب و پاپیرانی... خوا به نو «کریت» تاکه دی ده بی قوریانی بدات»؟

دایک و کچ بیده نگ بوون. رنیز له په لجه ره وه ته ماشای شه وی ده کرد. هینستا های شه مال ده هات. ده نینگک له کر کرده په لجه ره گانه وه هات. ناره ناری دایکینک ده بیسرا که لای لای بز مثاله گهی ده کرد و پینشگی راده ژانده. رنیز چاری له سه ره یه ک دانان. گوین دابره دهنگی لای لای و پینشکه و مه مکی ده جوولانه وه. پاش تاوینک بز نه وه پچه ی بگویی، به دایکی گوت:

- نه وشو باو کم و ده رنگی کهوت.

- ده لین نووی له دوی نارده... نازانم نه وه سه گه چی له گیانی نه وه دوی؟

رنیز پینکنی و به فیزه وه گوتی:

- بایم دیسان پشتیندی ده گری و تووی ده داته سه ربانی.

دابه سه ری راوه شانده و گوتی:

- به لنی، به لأم نوویش پاشان به تو له ی نه وه ده مه سبحی ده کوژی. پین گوتی: که چاره ره شی

«کریت» قهت بنه ی نایه.

- تا باو کم زیندوبی، من ناترسم.

- منیش له باره ی باو کم هروام ده گوت. به لأم توو که کان شه ونکه...

کاترینا بیده نگ بوو. پشیله که له سه ره نه ژنزی رنیز تینک بوو، گرنچکه کانی به ره و کولان قوت کرد. ژنه کان گرنچکه بیان هه لخت. رنیز به په له ده زوی و ده زوو مه قهستی کز کرده نوو.

له پینش نه وه پشیله بز ناشه زخانه هه لته بوو. کیزی لار گوتی: «رادپته ره ...»

- له پشت درگای حسارنوه دهنگی کوخه به کی وشک هات. «خزیه تی».

داپک هستار گوتی :

- دوچم چپشته‌گهی بز گهرم ده‌گه‌مه‌وه. وادپاره نم شق نایه‌ری گهس بهینی. نم کوزه‌به به نانفت و هه‌ر به‌و مه‌به‌سته‌شه.

ده‌رگا بزوت و کرایه‌وه. پالوان میگیلس هاته ژوور. ده‌رگای داخت و به نانفت خزی گرت. له هه‌سار تیزه‌ری و چوه ژووری مال. ته‌ه‌اشایه‌کی ده‌رویره‌ری کرد که‌س دپار نه‌بو. پیچه‌گهی دانا و سوخمه‌ی قه‌لاهه‌ی درووی به‌ نارقه‌ی داگه‌تد. پاشان چوه له‌سه‌ر ته‌ختی نیزیک په‌مجه‌ره که ده‌یروانیه‌ پاخچه و جینگای دایی خزی بوو دانیش و ده‌سه‌ری له به‌ریشتی هینا ده‌رو نارقه‌ی سه‌روملی سه‌به‌وه و په‌مجه‌ره‌ی کرده‌وه تا باشت پشوو بدات.

ژنه‌کان له ناشپه‌زخانه ناگربان هه‌لگرد تا نانی بز گهرم که‌نه‌وه. پالوان میگیلس گوتی له ده‌نگیان بوو. پنی واپوو ده‌نگی زقیقی مناله شیره‌ خزه‌گهی بیستره، نوزده‌یه‌کی به‌سه‌ر داهات. گونچکه‌ی هه‌لخست. له بینه‌نگی به‌ده‌ر هپچ نه‌بوو. سیخاریکی پنچاره و داپگیرساند. به‌لام زاری تال بوو، سیخاره‌گهی له په‌مجه‌روه فری دا ده‌ری.

پای کاترینا به‌ مه‌جوعه‌ نانه‌وه هاته ژوور و ده‌ویست له سه‌ر میزی داپنی. پالوان بی نه‌وه سه‌ر هه‌لیری گوتی :

- برسیم نیه، هه‌لگیره لای به.

ژن بی نه‌وه ده‌نگی له به‌ر بیته‌ ده‌ر مه‌جوعه‌ی هه‌لگرت و له‌به‌چاری وون بوو. بینه‌نگی ماله‌گهی داگرت. پالوان میگیلس له جینی خزی هه‌ستا، دو‌باره سوخه‌گهی کرده‌وه به‌ر و پیچه‌گهی له‌سه‌ر هالاند و بز لای ده‌رگا چوو. پاشان راره‌ستا، تاونیک له‌شک‌دا ما و سه‌یرینکی ده‌رویره‌ری خزی کرد. ره‌سی قاره‌ماتانی شورش به‌ تفهنگ و فیسه‌گدان و هه‌وت تیر و به‌ سمبلی بادراو قزی درژیی تاسه‌ر شانبان به‌ دیواره‌کانه‌وه ده‌ده‌ره‌شان.

۱ پالوان تا ده‌مینگ خزی له به‌ر برده‌وه. له ره‌سه‌گان پاما و یه‌که‌یه‌که‌ سلاری لینگردن. نه‌وه نه‌ ناگای له به‌سه‌ر هاتبان هه‌بوو، نه‌ ده‌بزانن ج هونه‌نگیان نواندوه. ته‌پده‌زانی له گوتی به‌شهر هاتون و خه‌لکی گوتین. «رژمن»، «مزه‌بی». خه‌لکی «گرت» ن یا دورگه‌کانی دیکه. زوری شی نه‌وه مه‌سه‌له‌ پنی گرتنگ نه‌بوو. تنیا شتینگ بز نه‌وه گرتنگ بوو، نه‌ویش نه‌وه بوو. نه‌وانه گشتیان له گه‌ل تورک به‌شهر هاتبوون. هه‌ر نه‌وه‌نده بز نه‌وه به‌س بوو. لینگولینه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌کانی‌تر کاری ماموستایان بوو. له پیش ره‌سمیکیان، هه‌ر وه‌ک له به‌رانیه‌ر په‌یکه‌ری پیروزدا شه‌ور رزق چرایه‌کی به‌چوک دایسا. کاتیک هه‌زه‌که‌پان له خاوه‌ن مال ده‌رسی به‌ وشکی له وه‌لام‌دا ده‌یگوت: «نه‌وه ره‌سی سن کارایس کالیسه». پاشان له باوه‌ی مه‌سه‌له‌کانی دیکه‌وه قسه‌ی ده‌کرد:

کارایس کاکیس فه‌رمانده‌ی هیزی فه‌ره‌تگیان بوه که میگیلس. هه‌ شپته‌ی باهه‌ گه‌وره‌ی پالوان میگیلس-یش له‌م هیزه‌ دا بوه. شه‌ونیک که یونانیه‌کان له شرتنی به‌ ناری «فالبد» له نیزیک ناتین له مه‌ته‌ریز داپوون تورکه‌کانشی راست له به‌رامبه‌ر نه‌وان خیره‌تبان هه‌لداره میگیلسه‌ شپت سه‌ر خو‌ش بوه. فه‌رمانده‌ی هیزیش ده‌ستوری داوه تا به‌بانی که چاره‌رواتی هیزی یارمه‌تیه، که‌س له مه‌ته‌ریز نه‌په‌ته‌ ده‌ر، ژماره‌ی مه‌سیحه‌کان که‌م بوه، تورک چه‌ند هه‌زار که‌س بوون، میگیلسه

شینت و چهند «کرتی» دیکه به سمرخزنی له مه‌تریز دینه دهر که تورکان په‌لامار بدن. پېش ودهخت له نیوان دور له‌شکرده ده‌پېته شورو «کارپس کاکیس» ده‌کوژی.

پالوان میکېلس له‌بهر خزیمه‌ه گوتی: «خه‌تای باپه گه‌روم بود. به‌لی خه‌تای بود... هر چو‌نیک به‌ن خزنی به‌کوشت چوه و نیمش هه‌مومان ده‌گوژین».

پالوان میکېلس چوه همساری. چالار وداره مینوکه‌ی ده‌وری چالاری دا پزنی بود، عه‌صاره ناری په‌نا چالاکه. گولفانی که‌له‌دوره دانراپون، هه‌مو نازاریان ده‌دا. له همساری چوه ته‌ویله. ماینه سپه‌که‌ی له ته‌ویله‌دا بریقه‌ی ده‌دا. هه‌یران... گونې راه‌شانن. خاوه‌نه‌که‌ی دپت. له خزشیان جیلانلی. پالوان لینی وه‌نیزیک که‌وت. به به‌ری ده‌سته پاندکانی لاواندیه‌وه. تا ماوه‌ی زو‌ده‌ستی به‌مل و یال و پشت و به‌رسکی داده‌هینا... نو هه‌پوانیکی گهرم و به‌مرحبه‌ت و هه‌میشه قهرمان به‌ردار بود. قه‌ت خاوه‌نه‌که‌ی نازار نه‌دایو هه‌تا ناخری عومری وک له‌شی خزی هه‌میشه له‌په‌تای بود.

ده‌ستی پالوان میکېلس ماوه‌ی زو‌ده‌ستی له نیو یال ده‌ریزه و پره‌کانی ماینه‌که‌دا ماپه‌وه. هه‌ستی ده‌کرد که‌ گهرمی له‌شی هه‌پوانه‌که‌ ده‌گاته به‌ده‌نی تموش. له پر وای زانی که‌ پشت مله نه‌ستوره‌که‌ی خزنی یالی لئ رواوه و ده‌ نه‌ده‌نده به‌ قه‌وت بود و قه‌لانه‌تینکی وای په‌پنا گرده‌ که‌ ده‌توانی به‌ سر دپوارو هه‌ساره‌کانی شاری کاندی‌دا بفری و به‌ جیله جیلک به‌ ده‌سته‌کانی ده‌وری شاردا، راست بز لای مالی نووری به‌گ برودا.

له عه‌رزو له به‌ده‌نی ماینه‌که‌ هینیک به‌رز ده‌بزه و ده‌گه‌بسته پانبه‌ی کابرا. له‌ویزه بز نه‌ژو‌کانی و خالنگه‌ی پر ده‌پون و سنگی ودها ده‌ناوسا که‌م ده‌ما به‌نه‌تی. نم هیزه قه‌وتینک بود له عه‌رز و له به‌ده‌نی ماینه‌که‌ هه‌له‌ده‌ستا. هینیکی وه‌حشی بود. پالوان له به‌ر ده‌رگاوه بانگی کرد:

- کارپوس!

ژنه‌که‌ هاته ده‌رو گوتی:

- کارپوس نوستوه.

- راستی که‌وه.

چاوه‌روانی کارپوس بود. سیخاریکی داگیرساند. نیتر تامی تالی له زاری دا نه‌ماپو. سه‌بری ته‌و دووکه‌له‌ی ده‌کرد که‌ له لوتی ده‌هاته ده‌رو چاوه‌روان بود.

کارپوس خه‌و نالوو که‌بشتی چاوه‌کانی ده‌کوشی. قوی نالزو لیباسی شپرنو به‌ن پیلار بود کارپوس هه‌رزه‌کارنکی ۱۲ساله و گوری «فانویوس»ی برای بود. به‌ کو‌ده‌که‌ی ده‌گوت:

«نه‌وانه ده‌پانوست که‌ من و تو به‌کنه ماموستایه‌کی ده‌لقه‌ک. بز چما نابستی که‌ چس گورگی» مامت تووشی چ روژنک بود؟ نازانی شاگرده‌کانی چو‌ن سه‌ری داوینه‌ سر و گالته‌ی پنده‌گن؟ به‌ده‌خت. شه‌گر ده‌رس به‌خونی چاوت خه‌راپ ده‌ین. ناچار ده‌ی چاویلکه‌ له چاوت که‌ی. له دوکانی من بېنه‌وه. کاتیک گه‌وره بودی، ثاقل له‌سه‌ریلای، دراوت ده‌ده‌می، ده‌یکه‌به‌ ده‌سپاه و رنگای خوت ده‌دو‌زه‌وه. نو قساته‌ی به‌ «فانویوس»یش گوتبوو. بی‌عاملینه، لینی به‌ه پیکه‌ پیاه».

پالەوان میکئلس پشت ملی هه تیری گرت و رابووه شاند تا باش وه خه بهری بینی. پینی گوت:

- بجز له سهر هه زۆ دم و چاوت بشۆ تا باش وه خه بهر بینی. پاشان وهره گارم پینسه.

کارئوس چوه هه سار، له چالاو ناوی هه لکئشا، دم و چاوی شوست، به نینزگان سهری به شانه کرد و چوه کن مامی و گوتی:

- نینستا وه خه بهر هاتووم.

پالەوان میکئلس دهستیکی له سهر شانی دانا و گوتی:

- ده چی ده رگای ئه و پینچ مالئه لی ده دهی که ده بان ناسی، بهردینک دست ده دهی.

ئه وه ندهی ده کرتی تا ده رگات لی ده که نوه حالی بووی؟

- به لی... تی گه بستم.

- ماله «هادکش» مالی «هستگیری» مالی «کاپابیس»، مالی بیرتزلنزه» مرکهوتیش که

مالی «ئه فه ندی» به.

- ئه فه ندی ته پالئه؟

- به لی، ئه فه ندی ته پالئه. به هه مووان ده بیژی مامم پالەوان میکئلس سلاتان ده که به نی.

سزوی شه مزید... رۆزی به ک شه مز پنیوسته هه مووان بینه تیره، تی گه بستی؟

- تی گه بستم.

- زۆر باشه، بزۆ!

پاشان بانگی ژنه که ی کرد و گوتی:

- سئ مریشکان بکۆر وه. چینت لی تی. نان و نانێ شیرین دروست که. ژۆر زه مینه که ش

خاوین که وه و ناماده بی. میژی پینچک کورت و چه ند نیو تهخت و چه ند پیا لهش له وی دانئ!

ژنه که ده بوست بیژی: «رۆژی پاریزی پینش رابه رینی مه سیحه. تۆ بز چما له خوا ناترسی؟»

به لام پالەوان به ده ست بئده نگێ کرد و ژن لال بوو. هه ناسیکی هه لکئشا و چۆره ژوووی. به

رینیزی کچی که هه وری ده شو تن گوتی:

- هاوار بز من قه لهنده ر، دیسان میواقمان هه یه. ده ستوری داوه که سئ مریشک بکۆر مه وه.

ژیره مینیش ته رو تازه خاوین که مه وه.

ده نگێ ته قه ته ی پیلکان ده هات. پالەوان میکئلس ده هاته سهر به چی به خه وی.

رینیز پرسی:

- چ باسه؟ هینشا شه ش مانگی قه راردراو تی نه په ریوه. به لام له خویشیان دلی لینی ددها. ئه و

پینی خو ش هرو مال هه مبه شه پر بهی له جم و جزۆ. نه گه ر پیاو له ژۆر زه مین کۆ ده بو نه وه شه رابیان

ده خواره وه و ئه و که یقی ده کرد.

دایک به پرته پرت گوتی:

- دیسان ئه و پیاوه له سهری داوه. شه یتان چۆته کلیشه ی. خاجی کئشا: «خوا یا نه گه ر کوفرئ

ده که م به به خه شه. چ بکه م، ئیتر خۆم بهی رانا گه ری!» ئه و ئیتر رۆزه کانی پاریزی پینش راست بو نه وه ی

مه سیحیش له به رچا و ناگزی. ئیتر له خوانا ترسی!

جاریکی دیکه ش به نا هومیدی که ورته بهری میکائیلی مه لچکه و گوتی:

- چهنده له بهر پښې پانې چوک دابدهم و دوعا بکهما نازانم ونا تښستا چهنده رڼن و چهنده شمم له سر مېجرابهکې سوتانده. بهلام هه موویان پښې که لک پوون چونکه نښستا هه درووک پښکهوه په کېان گرتوه . رفنیز گوتې:

- ناخا ته گهر منښ پیاو پام هه ر وک نوم ده کرد. نو رلواندی دلته ننگ ده پووم شوانم پانگ ده کرده ژر زه مین و مهستم ده کردن، گزوانیم پښې ده گوتن و پښم لږ ده دان و سمام پښې ده کردن. پمو کاره خزم خزش ده کرد. پیاوه تې لهوه به دهر هېچی تر نښا

له گاندى نه وشه وه شونگى تال برو. هه واپر بول نهى به هاران. تزى پش نپوه شه و له جياتى گزه باى شه مال، هه ليكرده باهه كى گهرمه شه دار كه شپره ي داره گانى زياد ده كرد. نو باهه كه له نه فرماي شيسالپه وه ده هات، به سه ر ده باى لپى دا تپده پهرى و ده شتى (ساراي) ده پرى، به سه بورج و قه لاني شاردا تپه پرى و به بن ده و كو په لجه راندا خى خزانده ژورده كان و وهك پياو كه وه سه ر زنان و وهك ژنپش كه وه سه ر پهاوان هه مووى له خه و كردن. له مانگى نه پرل دا نه نياله شه رنكنا خزپگه يانده دورگه يه كريت»

پاشاى شارى گاندى كه سه ره پرى و كه وتويى هه وه سى هه سته بو، له خه و راپه رى و هه رنك ده ستى لپنكان تا سوله پمان قوله ره شى خولامن بانگ بكات. كاتى خولام هات، گوتى: سوله پمان په لجه ره ي وه كه، ده خنكنيم . . . چهنده گهرمه نو باهه چيه؟

- گه وروم نه وه باى نه فرمايه، گهرمه به لام زيانى نه. مه ترسه، نپنه به و باهه نپنن باى خه بار، چونكه خه بار پنده گه پنى. . . باى خه بار، راسته به لام له عه نت له و باهه. به چو وفاقى قه ره واش پنه، كه بنده سته وه. گزوه ناو نكى سار و باوه شپنه كه شم بز پنه، خوم باوه شپن كم، نو كريت له عه ته به نخرى ده ميگوزى.

* * *

- خه ليفه ي ژور و وه كسى گاندى. ش به ۸ سال تمهن و ريشى سبى دروزه وه له جى راسته وه بو، پالى وه په لجه ره ي باره گاي خه لافه ت دا، قاهيندى هه واي قينك بژي. هه موو شت نارام بو، ماله كان له تاريكيدا خه ويان ليكه وتبو. له هه سار ي باره گاي خه ليفه پيره داره لپمز گوتلى ده كرد و عه ترى هه موو شرنى دا گرتبو. له ئاسانپش هه زاران چرا له به رانه ر ته ختى خودا دايسان. خه ليفه به ترس و پارانه وه له عاساننى پرله نه ستره وله هه واي شه و له مائى قوتلى ره به ياندا، تا ده صنگ له شى زه لامى هه سه رمه قولاتى لپده دا. پاشان هاتمه سه و زوى وه ستى به سووكى و نارامى كرد. له حالنيكنا ناتيشكى وه په لجه ره ي مالى خوادا بو، خاچى كيشار دعواى ده نفى شه باتنى خويندو قووى پندا كرد. نپستا نپتر له شى سووك و قينك بو، چزه ده جى وراكشار پاك و خاوين خه وى ليكه وت.

نپيكي سه عاتبك دواى نپوه شه و، پاله وان ميگتلس به تووره يى و ناره عه تى ليفه ي له سه ر خز لادا وله سه ر دوشك دانپشت و گزوه تاوى لى نپيكيبو، هه ليگرت ودمى پپوه نا، دووسى قومى خوارده وه تا خه وى هه وه سهازي لى پرده وشه وه كه ته؛ واوى شه وه راستانى كردبو. به لام خه و وهك دولپا چنگى لى قايم كردبو، وهك ژن خزى پپوه تووسانده بو، نه بده ويست به پيدا. پاله وان به بوله بول گوتى: «من له عه نت له خه و ده كم، نو خه وه كه ده رگا له شه پتان ده كاته وه.»

راست بزوه به پتی پتی چوه خوار وله حه ساری ستله تاونکی فینکی له جالآو هه لکینشار به سه ریداکرد، تا ناگری ده زونی بگوزننوره. به لآم هینشتا تا مینکی شیرنی له زارینا ماہیو. گنجی تووری له نینو برزگانیدا هر دپار برون. جزوه سر دوشک و دانبشتر پدنجهری کرده. دهره و هینشتا تارکیو. گونچگی هه لخت، گاندی له خورداہیو. دہنگی هه تاسهش نده ہیسرا. ہاہکی نمر گہزنی ناو واگی لندہات، بہ نینو پد لکہ میواندا دہ سوراوہ گہ لاگانی و دہنگ دہینا.

پالوان میکینس پالی و دہ پرایدا و خہریکی سیفار گیشانیو. تیرت نہ پدہ رست دہ ستخوشی نمو خورہ شہ پتایہ پتی، پروای بہ خورن نہ بو. سیفاری دہ گیشاو تہ ماشای پدیگری. میگائیلی مہ لایکی دہ کرد، گہ میگلہ شتہی عاسانانہ و توریکی پر لہ تیری بہ شانیدا کردہ و لہ لای راستی دہ مانجہی زونی خاچ لہ سر ہرقتہ پان دی، لہ لای چہ ہی تاجی بروکینی کہ لہ گونی نارنجی بہ ہاری دوستکراہیو، پاک و خاویز دپاریدہ دا. لہ زوری کاترینادہنگی ناخ دہ ہیسرا. لہ عہ مہاری قاتی سہرو مشکبک زہراندی، پشیلہ بندنگ و گورج و گولآو سہ رکوت، پاشان ماتی و بندہنگی ہالی کیشاو جازنکی تر مالہ گہ له خوردا نورم بو. پالوان ہروا سیفاری دہ کیشاو قین و شہم لہ نینو چاوانی و لہ نده چوین، چاری ہرہوہ پدنجہرہ پچو کہ کی نہوہری، چارہ پروانی ہاتنہ درہی خور بو. بہ لآم خور بہم زوانہ ہلندہات. شو ہروا تارکیو، ہاہکش ہر دہات و خزی بہ مالآندادہ کرد، بہ سہر تہختی و سنی لوعہ تان پدا تپہری کہ سنی خوشکی گورہ کچ دست لہ دہستی ہک بہ کراسی سبی خور لینی نوستیون، (ناگلانہ) جارویار ہاسکہ چرچہ کانی کہ مانای نازولانندہ و ہیان نمدہ زانی لیک دہ کردہ و، دہ تگوت قدیلمی دہ دن، قاقاپندہ کہ نی.

بہ لآم زور ہیدی دہ بزوه و مات دہ بو. نہو زورہ گورہ بہ بہ سنی سندوقی جلی و سنی لوعہ تان گہرا بو، بزگنی لندہات.

نیشتا نہو شو تپہرہ بو، (چس گورگ) ی برای برای پالہ وان میکینس لہ پست میزی پچوکی خزی دانہ شتہو، دہ تگوت ہینشتا سہرما پیژننہ، پتوری دہخو و رینچا و ہ سہری بہ سہر گتینیدا گرتہو، بہ شو فینکی زور تہ ماشای میزوری شوری دہ کرد. لہو شہری براکوزی، لہو تالان و خہ پانہ تانہ، ہرلہ و گاتہ شدا لہو قارہ مانہ تیانہ و ئفین پدنازادی. و چس گورگ جارویار چارولکہ گہی لہ سر چاری لادہ برد و بہ ہیانوی ئوہی خونننہ و چاری بازار دہ دا خاویزی دہ کردہ و. سہعات بہ دوا ی ہکدا رادہ بردن و ہاہکش ہر دہات، باشاہتی مانگی تہ لریل دہستی پندہ کرد. لہ و کاتہ دا کہ پاشای تورک و خلیفہی ئورتودکس لہ نیگہ رانیداہون، و چس گورگ ی پست کورہ لہ زری و چارولکہ ی پاک دہ کردہ و.

ہینچگہ لہ و چس گورگ و «سنی لوعہ تان» تہواری خدلی گاندی لہ بہر بای گہرمی ئو شہوہ دہاژان، ئو ژانہی بہ تہنبا نوستیون، لینفہان لہ سہر خزان لادہ برد، پشوریان سوار ہبو، نہ پانندہ زانی نازاریان چہ، ژنہ بہ مینرہ کان لہ خوردا نامیزیان دہ کردہ و لہ میزدہ گانیان دہ گہران، لہ مہرمان زیاتر «گاروقالبہ» لہ خانوہ چکزلہ گہی نیزیک لہ نیگہرگا کہ تازہ بہ قسل سپہکراہوہ، لہ مینرہ گہی دہ گہرا، ناہہ قیشی نہ بو، چونکہ بہ کشہ میزی راہ برد و مینردی بہ «کاپا مہس» ی چہرچی کورہو کہ لارنکی زہ لاسی مل تہ ستور بو. ترا سکی ہبو شہیدی مارہ کردنیان، روزہ کانی ہوہ لہ نہ پانندہ رست تارنک لینک جیا پتہ و، گاروقالبہ بہ توندی داخواری

نەو خۆشیدەختیە بوو. چاوەکانی لەبەرگۆرمی شەهوەت بێنەهال بوون. مارە بە کێو کاتی هاتیوو کە چێژە لۆژیان وەرگرتی. وەک گۆلێک کە لەبیریان چوینی تازی بەدەن. دەهات سیس دەبوو. بەلام لە پەر نەو خۆیادی شوو دروست دەکا. کایامبیس بۆ گەیانندبوو. کایامبیس چەرچە کێوو رۆژی شەمۆیان بەبانگ کردن گوندی وەسەر خۆدەگێتێرا. خەلکی کاندی نەبوو. لەچیاکانی دەورووبەر لەدایکێبوو. بەلام سی سانبوو، ولاتی خۆی بەجێ هێشتبوو. نەیدەتوانی بگەرێتەو. باوکی مردبوو. مینگە لەمەریکی بۆ ئەوو براکەی بەجێ هێشتبوو. لەسەر پەشەمیرات و لەسەر بەرانی گەمۆ. کە لێیان بیوێشەر و خۆشیان وەجێش هاتیوو. چەقویان لێک گێشایوو. لەبیریان کردبوو کە لەدایک وایبێنن. کایامبیس براکەی خۆی کوشتیوو. بەران و مینگە لەمەری بەجێ هێشتبوو. راپێکردبوو. هاتیوو شاری کاندی و مابوو. هەژارو بێگار بە گەپەنکی شوانی و پێلازی دێراو. چلە ریحانە بەنکی لەپشت گۆرچەکی دادەناو بەمەبخانەکانی شاردا دەگەراو گۆزانی دەگوت. رۆژنکیان پالەوان مێکێلس دیتوو، بانگی کردبوو :

- کایامبیس تۆ شەرم ناکە یەو قەدوقەوارەو. دەسوونێو وەر گۆزانی گەدایی دە چەری. وەرە من شتیکت دەدەم کە بتوان کاسی پێوێهکی و پیاوانە بۆی. دراوێکی کەمی داوێه. کایامبیس کەرنکی کرێوو، هیندی وەرەوالی وەک دەزو وینشت و سابوون و ناوێنە و عەترو شتی وای کرێوو. قەرتالەیکێ پرده کرد و لەدنیات چە رچەتی دەکرد و بەوودەنگ خۆشی بانگی دەکرد. لەبەرامبەر ئەوودا پالەوان شتیکی لێ وستیوو: شەش مانگ جارێک نەگەر بانگی کرد گێرنەبێ بیچتە کن پالەوان و تا تیزنی نەدا لەلای بێت. رۆژنکی بەدانی لەگوندی کۆزونا. لەسەر کانی چاری بە گاروقالیا کەوتوو. خۆشی گەرە ک بیوو. لەگوندی بەکانی پرسیبوو: داخوا لەخیزانیکی نەجیبەو باوکی پیاوێکی بەرێژە؟ خوازینتی کردبوو رێک کەوتبوون، بەکەشەمزی رابردوو تراسکی لەمەساری کلیسا تاجە گۆلی لەسەر ری بوکی نابوو. چونکە پالەوان مێکێلس خۆی نەکەسی مارە دەکرد رەکەسی دەشوت. دەبگوت پیش هەمووشت نەش کریت نازاد بێ.

بووک و زاوا هەشت رۆژیوو لەژوووندا دەرگایان لەسەر خۆ پێویدا، مانگی هەنگوینیان بوو. کایامبیس جاروبار رادەبوو، تفاق بەدەکەرەکی، گاروقالیاش خوارنکی سووکی نامادە دەکرد، دەبانخوارد و پاشان درێژ دەبوونەو و تێک بەردەبوون. مەسحیش لەقاپی وینەکیەو لەبەشەو تەماشای دەکردن و بزەیکێ دەهاتی و بەرەکەتی بەسەردا دەزانن. تەنیا لەو رینگاپەو بێشکەکانی کریت پرده بوون لەرازوک و تەفەنگیش بەی گۆزان لەبارکەو دەگاتە دەستی کێو و هەر لەو رینگاپەووە هەر بەهزی ئەومانگە هەنگوینانەو. ناخەرەکی لەوانەبە رۆژنکی کریت نازاد بێ. شەباییکی بەهاری تا ئەولای کاندی و دیوارەکانی فێبزی هات و گەبشتە گوندی گولان. ژنو پیاوێک کە تازە شاییان کردبوو، بەگۆر و گەرمی تێکەلی بەکەبوون. خۆدە قامکی پیاوێکی بەرەبوو، کێسی زەردی لێدەهات. ژنەکەش کە پێی خۆدە لێی دا، بەو حالەش ژنی جێبێل ناگرتیوو، وەک پشیلە هەر دەبیاواند و گەرم داهاتیوو. بەرزەیکێ سێی پەسەر دەرچاری دادا، مێزەکی دەنامیزیدا رێکەکووشی. هەولیدەدا کورنکی بۆ دروست کا، بۆ ئەوێ زەلیل و گول لەدنیا نەبێن.

لەولای شاری کاندی لەرکاتەدا کە دوو زەلیل تێکەلی بەکتر بوون «بارایانسی» بەقۆلی هەلگراو و لەشی ناره‌قوای قانۆسێک بەدەستەو، بەلەلەلق بەقۆلانی تەنگ و تارێکا دەچێزە مانی

وله عنده تی له چاره نووسی خزی ده کرد. تالمشتینکی پاش مردنی ژنده کی بزی به جینامیو، خفونکی ناسورده پرو. به لأم بزحما خدک ده بهشت بهی ژانده سر چیژه له خفو بهینی؟ له به بانیوه به کولاناندا ده گهرا، زستانان بز گه مپوونه چای دارچین و هارینان بز قینکایدتی شهردتی ده گیترا. دچوزه تارینک بهی، ژنی دروسی و یا پدک له خزمه کانی ده هات منالی بهی، ده بویه بار بایانیس بهی مامانی پکا، چونکه مامانیش بو. باورده قهره کی نالیه نلبوو. له زانی کورومایش سدی دره ده چوو، زانسته کی بز کوره کی بهی هیشتیوو. شو بز ژاننی به گارده هینا. نموشوه پلاژیای خوشکه زای نه جات دابوو. کارینکی چنده دژوار، سی ساعات هه ولیدابوو، تامناله کی له بهر بردهوو، منالیکی خریته و روش، گوریشوو.

بار بایانیس بهرینگادا درویش و له بهر خزیموه ده بیگوت و له عنده تی بز چاره نووسی خزی ده نارود. له پشتهوه گرتی له دهنگی سسی ئه سپینگ بو، به لأم نهگ نهو ئه سپانه که وینجه دی ده خزن و تهرسی ده گهن. بار بایانیس له دهنگی نهرمی قاچه کانی که ده تگوت لژکه یان له ناله کانی به ستره، و له و عه تهری به هه وادا بلازی ده کرده وه، ناسی و زانی شو سواره کن به. چونکه هه و له جار بهیوه که توشی شو سواره ده بو. خزی به دیوار بهیوه نووساند، خاچی کیناواره ستا. سوار نهرم وسوک ده تگوت له هه وارا غارده دا، وه تزیک کموت و بزنی عه تهره کی به لآژ بزوه. بار بایانیس له بهر خزیموه ناوی خرای هینا گرتی: « ئهی سن میناسی پیرفز سلأوت لی بهی.»

وهک ئه ماندارینک چاوی هه لئتا و تماشا بکرد. سن میناس، شو پیری نووانی، شو پشتیوانی کاندی، ساری ئه سی لفاو زفر، له کاتینکا نیزه به کی سور له سر شان و زینکی بره قه دار له بهر دا، بهریشی کزیمه ماش و برنجیه وه راوه ستا بو. شو به گزیمه دی دابوشین، هه موی شوئی کاتینک کاندی له خفوی خژنده بو، به گورچی له به بکمری خزی ده هاته خوار وه به دیواره کانی شاردا ده چوه گهره کی بونانیه کان. نه گهر که سینک ده رگای پیوه نه داها، شو پی به وه ده دا. نه گهر هه سیجیه ک نه خژش که وتبا، له بهر په لجه رهی شو راده وه ستاو دوعای بزده کرد، تا خوا شیفای ده دا. شو له بهر چاوی خدک دیوارنایی، ته نیا سه گ ده توانن بهیپن و کلکه سروتی پکن. له تهرای شاردا دوو کهس ده توانن بهیپن. به کیان بار بایانیس و تهرتیران ته فندی ته پاله شو حاجیه شینه به.

سن میناس کاتینک له گهرانی شوانه بزوه، ده چپتموه ده قالهی به بکمره کی، که سیش نازانی که شه رچه و ماوه. مزوتروفلسی خزمه تکاری کلیسا نهی که به بانیان له کلیسادا ده سورینه وه ئه سی نه م پیاره موباره که به تهری ده بیئ.

بار بایانیس که چاوی به سواره که کهوت دروا و له تارینکیا ون ده بی، نشانه ی خاچی کیناوار له بهر خزیموه گرتی: « شو شورش شویم، ته وه بزمن پیوه هاته.» نانینکی قه ندی تایبه تی که هه ویره کی به شه رایی شیرین گیر بزوه و له پاداشی زه حصه تی مامانیه ی پلاژیادا وهری گرتوو له باخه لی ده وهینا وه نیشتیوار به خزشیه وه دهستی به خواردتی کرد. ناخره کی که به شته وه کاوله کی خزی وفاتزه که کی کوژانده وه.

پاله وان میکینس سیفاری ده کیناواره فیکر ده ابرو. مینشکی وهک مینش هه نگرین هه ر وزه زیوو.

هردچی له ئه پانیدا به سه ری هاتوو، هه رچی خۆشی و سه تپوو، پالنی به زاروو، گۆنده که ی، باوکی، خانووه که ی، خه لکه که ی به تورک و له له وه، گشتی وه بهر ده هاته وه. له واکرا به سه به نا هه باده تخانه ی «توله» واته له وه سه ری که به وه تاته م سه ری. به ری له م لوتکه وه به ئو لوتکه وه له م شۆرشه وه به ئو شۆرش ده ره شت و نه به ده و سه ت له هه یج جی تۆقره به گری: ته نه ا له ده وه ری زا ری سووو هه وه سه ازاده ده گه را به نه و له ئه پانیدا ده چه ژوو و نه به ده و سه ت به ته وه ده ری.

به ته وه به ی له جی رابوو، ده گوت له زمانی په ندره وه که له ره ه ته و تارا سی ده رو و خه پال ده ست هه لگه ری له وه سه ره به ته خوار وه جیهاننا نه زم به ره قه رانگا. پاشان رووی به لای په لچه ره ی چه وک وه گه زهاله عاسمانی تارک راوا گوتی: «خۆزیا زووتر ده به وه به ره ژ تا بزاتم چه به سه ره هات. له پلکانان هاته خوار و چه ره سه ری. ده سان سه لیک تار ی ساردی به سه ره خۆزاکرد وه سه سه کهد حالی به شتر به وه. له بهر ده رگای مالی دانه شتر چه وه رو افنا.

له و لاشه نو ری به گ به هاتوو چه شو ی ده گه پانه به ژ. ده چه نه تر باخ ده هاته وه ژوو. سه خاری به سه خاری داده گه سه اند. به ی وچان تاره قی ده خوار ده وه ده پنا لاند و ته ماشای په لچه ره ی هه ره سه رای ده کرد. خانی چه ره که سی ده رگای له سه ره خز گانه دابوو، نه به هه شت به ته ژوو ی. له کو تی قه له وه به سه ره نا ده گه روانو ده به گوت:

- نه تر تزم ناوی، تۆ نا به رو ی مه ت به رو وه، تۆ نه تر له من نا وه شه به وه. خۆشی نه به ده توانی چه وه له سه ره به ک دانی، نه به رووت له بهر په لچه ره را وه ستا به و به سه که گانی به رو وه که ره کی به ونانه کان لیک ده کرده وه، ده ماره گانی ده نا وه سه ره خۆ. له و تار که به دا به رو و سه و ده سه به قه وه ته گانی پاله وان سه کله سی ده هاته به ره چا و. نو ری به گ ده پنا لاندو له بهر خۆزه وه ده به گوت: «نم ژنه هه قه به ته هه تی به ده سه». ده سه تی کرد به گه ریان و ده سان گوتی: «به ره زوانه به ده وه ری نه له نه دی ته پاله ده چه. هه وه جاری که نه و کافره سه وان داری ده کا، سه ش پانگ ده کا تا به م به گانه چه.»

به پانی زوو خولا سی ره ش چاری به خا وه نه که ی که وت له بهر ده رگا نو سه وه، وه که سه گ خزی خر کرد ژنه وه. سه رو سنگ و له به سی به ره شان وه به سه بو.

نه قه نه دی ته سه به به له سه ره له بهی خه ری لیکه و ته وو. شه وی په ش بی بان را که پانه به وه که له مالی پاله وان سه کله سی سه وان داری به. نه تر تا هه شت ره ژان خه م و خه قه تی به را به و. له و ما وه به دا تا ده قه لشا کۆله نی به به رازی ده خوارد و شه رای ده خوار ده وه. تا هه شت ره ژ له ده ست نه داری نه جاتی ده به و. پاشان چه هه نده م خرای ده کرد ده در ا.

نه قه نه دی چاری له سه ره به کلنان و گه مه ی به ره شه ته نک و خور ما به که ی کرد و خه وی لیکه و ته وه. له و کاته دا که نو ری به گ به ری له وه ده کرده وه، نه قه نه دی خه قی ده به نی. له خه وه نا ده سی ده رگا کرا به وه و به رازی که زلام و ده وو که وت، خا زین و قه له و و له سه سی له سه ره بو. له جیانی ته له سه م و دوعا که به ده ی که ده به و. به راز که چاری به نه قه نه دی که وت، هه ستا سه ره پاشان سه سه ری به ده نا وانه. که به ری له مه لی کرده وه ده گه ره وی خزی را کرد، پاشان وه ده ره زی که وت. نه قه نه دی ده سی به راز له گه لای له سه پنه را وه ته وه باش به ژا وه و نه ی که خۆشی له هه لده ستی. له خۆشیان ها واری له هه ستا و له کاتی کا زا ری په ده به و له تار، له خه و را په ری.

له و سه هاته دا که هه ژا و نه داران له سه ره گه ره ی زه وی و چه زه شت ده هاتن و هینی ده به و نه وه.

ره‌لجیان ده‌کیشاو تینک ده‌وره‌روکان، تاقی ناسمان به‌شینو به‌دگی هه‌ست پشه‌کراو ده‌سورا، نه‌ستیره‌کان جینه‌جی ده‌بوون نه‌ستیره‌ی به‌یانی هه‌روه‌ک زه‌نگوله‌ی راه‌شینراو، وه‌سه‌ر لوتکه‌ی چیاکان ده‌که‌وت، له‌هه‌ساری مالی پاله‌وان میکیلس که‌له شیر چاره خه‌رگانی لینگ کرده‌وه و ته‌ماشای نه‌وشتانه‌ی کردکه له‌و سه‌رانه راده‌ه‌را. پاشان بالی لینگدان و پای ده‌چیکلذانه‌ی کرد و ده‌ستی کرد به‌بانگدان. روه‌به‌روو له‌مالی «کراسز گئورگیس» ی جوتیاری ده‌وله‌مه‌ند، نیره‌که‌رنکی قیرسی کرته تفنکی قشکرده و هه‌وای بزنی له‌وه‌پی هه‌لسوی وکلکی کرده تالارو زه‌راندی.

کاندی له‌خه‌و وه‌خه‌به‌ر ده‌هات. له‌سه‌ره‌وه‌سه‌ری گۆلان، له‌کانی نه‌دزمته تا دوکانی نانکه‌ری «تزلوپاتاس»، گه‌ره‌کی پاله‌وان میکیلس وه‌جموجزل گه‌وتیوو. له‌پینشا پای «ماستراپاس» قاچی میزده‌نیسانداره زه‌نگوله‌ فرۆشه‌که‌ی کرده‌وه که‌هه‌موو شه‌وی له‌ته‌ختی ده‌به‌ست. چونکه نیره‌ی پی ده‌برد و ده‌ترسا شه‌و به‌چینه زگ «نامزتا» ی گاره‌که‌ریان که‌به قه‌لافه‌تینکی وه‌ک دیزی وه‌مه‌کی وه‌ک گوانی مانگا له‌خته‌فی ده‌نووست. له‌و ترسانه هه‌موو شه‌وی ده‌به‌سته‌وه. کاتینک شه‌و ده‌یوست به‌چینه سه‌رناوی، ده‌ه‌وپا به‌ژنه‌که‌ی وه‌خه‌به‌ر بینی تالای بکاته‌وه. به‌وه‌اله‌ش سه‌رنکی پده‌تکه هه‌ره‌ده‌ست ژنه‌که‌یه‌وه ده‌پوو نه‌وه‌کوو له‌به‌ر ده‌ستی راه‌کاو خواروی بکا.

پاله‌وان «پوئیکسینگیس» پینش تاوینک له‌ شه‌وه‌که‌پی هاتیوه. ناغاده‌بیتروس له‌په‌نا پای «پینلوب» ی ژنی باوینکی ده‌هاتی. خانم نه‌و شش وه‌ک شه‌وه‌کانی ده‌که به‌که‌یف نه‌بوو. به‌بزه‌ بزل لینگدی له‌سه‌ر خولادا. له‌ته‌مه‌نی ۴۵ سالیئا له‌شی وه‌ها گه‌رم ده‌پوو، ده‌هات گه‌په‌ری، با ساره ده‌بزه‌وه. نه‌وی رۆژی لای به‌یانی له‌گه‌رمان ده‌هات تاگر بگری. له‌ته‌خته‌که‌ی هاته‌خوار، به‌بیزاری و توره‌ی چارنکی له‌ ناغا دبیتروس کرد که هه‌روا باوینکی ده‌هاتی. چه‌ به‌ر به‌هه‌ره‌وه مه‌مه‌که‌کانی وه‌به‌ر بایدان تا فینک بنه‌وه.

ناسمان سه‌ی هه‌له‌ده‌گه‌را، پده‌موه‌کان له‌ده‌وره‌به‌ری مالی وه‌خه‌به‌ر هاتیوو. له‌م خواره له‌ عالی کراسگئورگیس بولبولنکی ده‌نخۆش له‌قه‌قه‌سه‌که‌پدا رۆژی گه‌ره‌زه‌وه و ده‌یخویند. پای پینلوب هه‌ناسیکی هه‌لنکیشاو به‌ناره‌نار گوتی:

- خۆش به‌حالی پای کراسگئورگیس، هه‌ر چه‌ند میزده‌که‌ی ده‌په‌تیه، به‌لام گه‌هه‌وه به‌هیزه. هه‌چی له‌ژنه‌که‌ی وه‌چاو نه‌ه. گه‌رنه‌که‌ی هه‌له‌خته، ده‌نگی پرخه‌به‌که‌ وه‌ک خه‌رکه‌ی گاجونی له‌ماله‌که‌ی به‌رامبه‌ریان ده‌هات. کراسگئورگیس قه‌له‌و بی شالوار له‌سه‌ر گازی پشتنی نوستیوو. سینی بزنی پیواز شه‌راه‌ی لینه‌هات. ژنه‌جه‌یله‌که‌ی «کاتینتسا» ی کیژی بارباپاتیس، تیرناو وکامه‌روا، بزه‌به‌که‌ له‌سه‌ر لیوان، له‌ ته‌نیشتی نوستیوو. وه‌ک کۆتر له‌خه‌ودا غه‌له‌ غه‌لی یوو. خه‌ونی ده‌بینی که‌ تازه به‌وه ده‌سگیران و له‌ پاخینکنا له‌گه‌له‌ ئه‌وینداره‌که‌ی قۆل له‌قۆل ده‌گه‌ران. کراسگئورگیس ده‌سگیرانی به‌کی نه‌ناشراو نه‌ه، لاونکی جوانچاک به‌ سینی قنج وه‌ژی دریزی ناچه‌نوووسی و ده‌مانچه به‌قه‌ده‌وه، هه‌ناسه‌ی بزنی دارچینی لینه‌هات. راست وه‌لاوینک ده‌چووکه وینه‌که‌ی له‌مالی پاله‌وان میکیلس دیوو. له‌سه‌وی نوسورابوو: «شیتاناسیوس پاکوس». له‌و کاته‌دا که‌ لاوه‌که ده‌ستی هاریشته‌وه نیر قه‌دی و پینکه‌وه چوو بوونه‌ گه‌رائی، خه‌ونکی قورس وه‌ک داره‌میزنکی پرله هیشوه ترنیره‌ش، پای کاتینتسای داگرتیوو، نه‌ویش وه‌ک کۆتر گه‌ی ده‌هات. وای لیهات که‌شیتان ده‌ستی گه‌یاندی. کراسگئورگیس ده‌نگی ژنه‌که‌ی بیست خزی بزوات

و چایو لینک کرده و ده گونی:

ژنه کنی، چت لیهاتوه بهر به پانیبه لیزانت ده لنبسهوه، وه ک کوتر گهت دی! چما نانی قهندی به ههنگوین وگوژده خزی؟

ژن وه خه بهر هات، به میزده که ی گوت: «لیم گهری با بنوم، خهوم دی، دستم لی هه لگره!| دوو باره چایو لینکان به ناهورمیدی هه لپنا له تاریکنا ده سگیرانه که ی بدلزندهوه.

هه وه لین دوکه لی قه لیز ونه ستور له دوکه لگیشی تهن دوری «تولوپاناس» ی نانکه بهر ناسمان ده چوو. نانکه ری بهر کزوه گوتوو، بزنده وی خه م وخه فته تی بهرون شی، هه ستا بهو کاری ده کرد. که سبکی تاقه گورنکی بیست ساله! ی موو زهردی جوانچاکی هه به و بز عاملا تلندن شی درنخی نه کرده وه، وه ک گلینه ی چاری پاراستوه تی، به لام پیش سی ساله روژن کمان له هر گوره که ی پای ده گا وهه موو له شی ده پیشه زیبکه و نینوکی هه لنده وه رن، چنن ده توانی بی خه موخه فته تی؟ نینتا لیرو گانیشی ده هات پاسین، به لام دایگو بهی نه پانده تاروده خانووی گولان، نه پانده توانی له تاقه گورمان جبا بنه وه، چونکه به بیجگه له وه که سیدیکه پان شک نه ده برده. له ترسی نه وه ی گهس نه بیینی له ژوووی هه سپان کرده بو. تاخر تولوپاناس چنن ده پتوانی خه وی خوش بکا وزار بز په بف لینک کاتوه. خزی به تانوه وه بره وه خه ریک ده کرده له کولانان بز فروشتنی کولچه و نانی قهندی ده ستکردی خزی ده سوراره وه هه مبشه کاریده کرد. به لام کاتینگ ده بیینی گوره تاقانه که ی روژ له روژ پتر بهر وه توانه وه ده چنی و گوژشه ریزوه گانی له سه ر چینگا هه لنده وه رن، چنن ده پتوانی هه راموشی پتیی؟.

تولوپاناسی پییر که خزی به کاروه خه ریک کرده بو، تاخه م وخه فته می بهرون، سه ری هه نیری دیتی که به لچه ره ی خانووی روه ررووی هیشتا رووناکه به خه مو په ژاره وه سه ری راهه سا و گوتی: «فرانسه یی قه بر اتز هیشتا خه فته ده خزی: نری به ده به ختیش خه منکت له دلنایه، نه م ده ی مرؤف قهت خوژی لی ناپینی».

له راستیشا چرای مالی نه وه ژنه فرانسه بهه هزاره ته وای شو نه کوژا بووه، قه قه ره ده کزخی و نفی قرینده دار هه تاسه ی هه لنده کیشا، نه وه ژنی دوکتور «کاساپاکیس» بو. دوکتور له فرانسه هینا بووی، له سه ری دنبا له گوندی تورگانی دانا بو. خه م له سه رانه وه تنبا هه تاسه ی هه لنده کیشا، پاشان ده کزخی و نینتا خورنیشی له زاری ده هات، ده پانگوت دوکتور بترخوژی ناوی، ده گه لی قه ره و اشه که ی ده نویست که وه ک مابن واپوو، خه لکی گوندی (اتازکالر) بو. خانی قه رانسه یی به سکالا به دوکتوری گوتوو: «نه م رنگا تاسه ی قه رار بوو به پیش صالی نینده! نینبه ری کوانی؟»

تو له پاریس وات به من نه گوتوو!

دوکتور به پیشه رمی به ژنه که ی پینگه نیبوو، گوتوو:

- نینه له کاندی به که ری ده لین: ونگای تاسان!

پالوان سیکلس مات وینده نگ له هه ساری وه ستا بوو. چاره واپوو روژ بینه وه، له گه لی خورینتی که له شیری سه ری هه لپنا دیتی ناسمان رووناک ده بی، به په له چوه ژوره که ی، لباسی کرده بهر و پشتبنده دریزه که ی چهنه جار له پشتی هالاند و خه مجباره ده سک ره شه که ی له بهر پشتی چه قاند. پاشان گزوه له روژی هه لگره، چرا که ی پر کرد که وه پته پت که ونوو. سه رینکی به بکه ری

پشتیوانی (میکائیلی مه‌لایکه)ی کرد و گوتی:

- من ده‌رۆم، هەر قسێکی هه‌مانه‌و پێکه‌وه کردمان. ده‌رۆم و مالگه‌ش به‌تۆ ده‌سه‌پێرم. هاته‌مه‌سارێ، ماینه‌گه‌ی زینگر و ده‌رگای گرده‌وه‌ خزی هاویشه‌ سهر زنی و به‌ره‌ ده‌روازه‌ی لآزاره‌ گه‌وتهم‌ری. هه‌وا رو‌ناک ده‌به‌و. ده‌روازه‌وانی تو‌وک کلیل به‌ده‌ست. ده‌چه‌وین چوار ده‌روازه‌ی شار به‌که‌نمه‌وه. ده‌رگای ماله‌ کان هینشا داخرا‌به‌و. به‌لام دو‌وکه‌ل له‌هیندی مالان هه‌له‌ده‌ستا. به‌اربا‌ینیس له‌مال هاتبه‌وه‌ر و بز فرۆشتنی شه‌گانی به‌کۆلاتاندا ده‌ گه‌را. ها‌واری ده‌کرد و چای زه‌ج‌ه‌قیل و خه‌ستی ده‌گه‌را. پالمان میکئێس ر‌کینی لێداو به‌غار به‌پیش چاره‌ زه‌لامه‌گه‌ی داری مه‌سیحه‌کاندا تێبه‌ری. ده‌وری مه‌به‌نا تیدا و گه‌به‌شه (سن تاق). تا‌ونگ را‌وه‌ستار ته‌ماشای ده‌و‌وره‌ی خزی کرد. چه‌پاکان و ده‌ زه‌وه‌ه‌له‌ده‌گه‌ران. (زالم کێ) به‌که‌سره‌گه‌شه‌به‌رد و هه‌له‌تێر به‌و. له‌ پشته‌وه‌ چیا (تیدا)وه‌ک مرۆقینی به‌سام و سه‌رسه‌پی به‌ فیز وینتا‌به‌و. له‌لای راسته‌ په‌یکه‌ری و ده‌رگه‌واری عه‌زیا که‌په‌یان ده‌گوت (به‌شتاس) ده‌به‌ینرا. جه‌غزی پاریکی سه‌وزو عایی که‌وتبه‌ونه‌ سه‌ر ره‌نگی سه‌ی ده‌ریا که‌ له‌دو‌وره‌ ده‌به‌ینرا. لۆتکه‌ وه‌شه‌گانی مالتی نینتا به‌ پاتازلی سه‌روه‌وه‌ له‌نێوه‌ راستی ده‌ریادا به‌وین. خه‌ز سه‌ری له‌پشت لاکاره‌کان هینتا‌به‌و ده‌ر و خه‌رمانه‌به‌کی له‌دو‌وری ده‌به‌ینرا که‌نیشانه‌ی های گه‌رمه‌و. ماین نا‌و‌به‌اره‌ چاری به‌خه‌ز که‌وت. له‌خه‌زشیان چاری زه‌قه‌وون و پاله‌گانی به‌ نیشانه‌ی سه‌لا‌و را‌وه‌شاند و هیلتا‌دی.

ته‌په‌لیان لێدا، ئالای هه‌وسانی به‌داره‌که‌یها بز سه‌ری هه‌له‌گشا. ده‌روازه‌ی گه‌وره‌ی کاندی به‌ده‌نگینی وشک گه‌را‌به‌وه. ئه‌و گه‌وتبه‌انه‌ی که‌ له‌ به‌ره‌به‌په‌نیه‌وه‌ له‌ پشت ده‌روازه‌ چاره‌روانه‌وون، به‌باره‌دار و زوخال و مه‌شکه‌ی شه‌راب و رۆنی زه‌به‌ون و قه‌رتالی په‌ر له‌سه‌وزی و سه‌ره‌ گه‌یه‌ی په‌له‌ه‌نگه‌نیه‌وه، به‌چاره‌یک به‌ پاله‌به‌سته‌ رۆانه‌ نێو شار. به‌ز هاته‌نێو شار هه‌م‌وێان ده‌به‌اره‌ به‌ئێز تالینکی تاریک‌ها به‌وین که‌له‌ ده‌بازی قه‌لای ئه‌نێزی هه‌له‌که‌نرا به‌و. له‌ئێز ئه‌م تاقه‌ به‌رده‌به‌ هاوار و ده‌را‌وه‌نگی لاکێ زه‌لامان زه‌وه‌ی گه‌رم و لاخان تێکه‌ل ده‌به‌و. ده‌نگی ده‌دایه‌وه. پالمان میکئێس به‌نێو ئه‌وه‌شه‌مه‌ ته‌دا ر‌نگه‌به‌کی بز خزی گه‌روه‌وه. گه‌به‌شه‌ مه‌زوا و بۆلای رۆخی ده‌ریا شه‌ر به‌زوه‌ و له‌نێوه‌ به‌ره‌و زالم گه‌و و زه‌وه‌گانی سه‌وه‌گل ر‌کینی لێدا. له‌لای راسته‌ی زه‌وی به‌ونی سه‌روه‌ی لێ ده‌هات و لای چه‌په‌شی ده‌ریا به‌و. خه‌ز هاته‌ خوار و وه‌ک ته‌له‌سه‌بکی ئالته‌ون به‌ملی ماینه‌گه‌وه‌ هه‌لا‌وه‌سه‌را. پاله‌وان نا‌وری داوه‌ لای رۆژ هه‌لات و نیشانه‌ی خاچی کێشا و له‌ئێز لێرانه‌وه‌ ناوی عیسا‌ی مه‌سیح و میکائیلی مه‌لایکه‌ی هینا.

کاندی نو‌قی نو‌ور به‌و. خه‌ز پاش رو‌وناک کردنی دو‌کانه‌کان و گه‌رمه‌زی شینی کلبیسی (سن میناس) ته‌مه‌جاره‌ نو‌وری به‌سه‌ر هانی خانوه‌کان و کۆلانه‌ شه‌داره‌کاندا ده‌به‌ه‌ژاند. گه‌وره‌که‌چه‌کان په‌نجه‌ره‌یان ده‌کرده‌وه، په‌ری‌ونه‌کان په‌شوازیان لێده‌کرد تا گه‌رم به‌نوه. نیشانه‌ی خاچیان ده‌کێشا و شوکرانه‌یان ده‌کرد که‌ ماری ده‌و‌ور خه‌ستنه‌وه. ماری ئه‌و قاتله‌ له‌عه‌ته‌که‌راوه‌ که‌ ده‌و‌ونی زاناه. تینتا په‌ری‌ون ده‌به‌انتوانی له‌به‌ر ته‌شکی هه‌تاو خه‌ز گه‌رم که‌نوه‌ و به‌خه‌ز هاتنی مانگی نه‌په‌رل، مانگی هه‌زه‌تی سن ژۆژ به‌کمن.

گو‌یبه‌ری‌وه‌گانی گه‌یتی گو‌وج به‌هه‌مو‌و ده‌روازه‌کاندا رۆانه‌ نێو شار و کلبکیان کو‌ده‌وه‌ ئال‌و به‌زه‌ره‌ زه‌ر. مرگه‌یتی به‌هاریان را‌وه‌گه‌باند.

بای پینلوب هاته حه سار واپوشکینکی بدهدنگی هاتی، شیکه کانی ودهدنگ هینا. نمو زلوه پیر نه بوو. سستیگی زل وگوشی ژور چهنه ی داگه وتبوو. باش ده یخوار و ههومی ده کرد. جلی دهرشتن، کابانه تی ده کرد، ناغا دپیتروسی مزیدی وهک نه سب ده له وه راندر خزمه تی ده کرد و هه مو شوینش هه ولی ددها توزیک بیجه سینته وه. منالی ندهد بوو، پشیلو بلبل و سروشتی خزشده وست. نهوی رژی له به پانیه وه له رزیک پشتی داگرتبوو. نه گدر ناده میزاد نه بابه و کلکی هه با، وهک گهر کلکی ده کرده تالور ده یزه رانند. تا بهدراوسیه کان راهگه ییشی له جیاتی تمبه لی باشتره رابن و له خیز که لک ودر بگرن و بزه پنن و له نیو گیادا بگه وزین. چونکه به هار بووا نمو رژیو مال له بای پینلوب وده تنک هاتبوو. گورج پیشی لبنا و قهره واشه گه گه کدی ناره لای بای گاترینای خیزانی پالوان میکلس وگوتی:

- بهژ بلی خانی من سلوت ده گه ییشی و ده لی: نه گدر ده تهوی نان وچینشت هه لنگین، هه وای خوزه بیچنه سه رایه. به لام گاترینا چزن ده یوانی بیچته سه رایه؛ بز به بانی رژی دوا بی پنج مفته خیز ده هاتن و به سیری ودرده بوون. دهه وایه مرشکان ناماده بکات. به کیان بگولیشی ز نیو زگی پرکا له شره ویره. نهوی تیران بکاته سوپ. لهه لامنا گوتی:

- به خافه کت بیژه بهووی، نه مرز ناتوانم. نه گدر ده بهوی دوی نیره و تمش هه لنگری و بیته تیره. دراوسیه کان دین، عدلیا غاش دی، گه صدی ده گه یین. نه ترسی، پالوان میکلس تاتیواری نایه تمه.

بای پینلوب نهوچاوانی تینکاو کلفه ته کدی ناره مالی مادام ماسترپاس و بای کراسوگورگیس ولای خوشکی پالوان یزلیکسینگیس. به لام به کیان چاوه روانی قه شه مانزلی بوو. به کیان له بهر ژانه سه رده پنا لاند. سی به میان نانی متفرکی بز نوی عیشای ره بهانی ده کرد. جگه لهه وش قاپی نه وند نه ناوسا بوو، نه یه توانی هه تگا و هه لیشی:

مادام پینلوب دلی بیشاو به پرتو و هوله گوتی:

- نهی مردولهی خویتری! تیزی چاو بکه نه وه، خرا نمو چاوانه ی هه بز جوانی نه داره به تیوه. وره مارولیز به جز لای ماسلای ژنی دوکتوری. نمو هه و چهنده فهرانسه بیه به لام تاقه که سیکه ده زاتی به هار بانی چی، خیزانی دوکتور تاری مارسیل بوو. به لام نمو پنی ده گوت (ماسلا). خانی فهرانسه بی به ناخافتی سهیری یونانی، بوه هزی گانشو پینکه نیشی نمو. بیجگه له وه هه میسه باسی شارنکی گه وری ده کرد که ناوی پارس بوو. ده بگوت: زلوه له گانشی مه زتیره. ده بگوت روبرانکی گه وری هه به، به نیو شه قه امه کانی شاره دهره. لهوی ژینش وهک پیان ده چنه قاوه خانانو بی شهر مگردن قسه بان له گه له ده کهن. لاکو روتیان تا سه وری به له کیان به پیان نیشان ده دن. دپاره نمو قسانه درو بوون، به لام نمو ژته فهرانسه بیه به روو هه لساوی باسیده کرد. بروای به قسه کانی خزی ده کرد و زلوه جار چاری پرده بوون له نار. به لام بزچی نمو ژنه نه وند شانازی به میره کدی ده کرد؟ کابرا تده ناندت شهرمی نده کرد که له گه له کلفه تی ماله که بان دهستی تینکه له کرد بوو. مادام پینلوب ده بگوت: « بهو ماسلا قه قیره بیژه له گه له من بیته گهران. تا (سینت نیون) ده چین. شم گه رانه تیزی بیرو باوه ری ده گزوی. » کلفه ت به سمر شوری گه رایه وه گوتی: « نهویش نیژی ناتوانم بیتم. تمواری شو و گوزیوه و چاوی نه چرتنه خم. با بز

مادام پنلوب له دین دهرچو. بیری له هه مو دراوسیه کان کرده وه. چیکا بانگی کزلیوا بکا؟ نا.. نا.. خوا نکا. مبرده که ی مردوو شوره و خوشی فنی دینی. شهو خهبال هه لیدگری و مردوو به پشیدا ریژه دهرژن. خوا چاکی بزه بناره، مبرده که ی مردوان رروت ده کاته وه تا به کفی توان چی لباسه کانی پرکاته وه. که واپو مردوو هه قبانه نارحمت بن و بینه بهر چاوی ژنده کی. نا.. نا.. هینانی نهو بهنجینه. به دوا ی مادام (نه پرکانه دوه) نهو ژنه که پوزله دا پتیری و پتی: دده کوی مادام نه زیت بکیشی و له گه ل مادام پنلوب ژنی عه تاری گه پرگه پچینه گه رانی، نهو ژنه نیدیمعا ده کا که یو کی له نهسته مبول وهر گپری ره سی بوه. له گه ل سهدری نه عه زم قوصاری کرده. دوا ی مردنی نهو هه مو سالی کسه لیره یه کی نالتونی عوصانی وه که بهرات له لاپهن سهدری نه عه زه سه وه بژ ژنده که ی دهنیزن. نینستا مادام خاویار به که وچیک ده خوا. چش.. بلا به نه سکوی به خوا.. بلا قه شه ی گه ره و پاشاش بهن سه ری بذهن. فرتزل! کاتی جھیل بوو هیچ پیاونکی به سند نه ده کرده. نینستا که بژنه پیره قزتم ده بی داتیشی و ترشی به خوا. خوا چاکی بژ هیناره. برا که بولاله کشی چاکی بزه اتوه. ده لنین زلف جار منال تاوانی باوکیان دده نه وه. وادیار بوو جارنک له نهسته مبول فله به کیان دهره تا به تاوانی کوششی تورکنیک له داری بدن. بارکه ناجسنه که ی واته وهر گپری ره سی له و راستیه تاگادار بوو. واته ده یزانی که نهو فله به قاتل نیه. جاوهره لهو کابرا ترسه نژکه سه ده رکشه؟ به ده به خته ترساو هیچی نه گوت. دباره کوره تا قانه که ی به لانی له دایک بوو. نا.. نا.. تو نایی له گه ل نهو بچیه گه رانی، نهویش به خاوی ژن نایی بچی.

و نه دی چونه (وانگلیو) بانگ به کم.؟ به لام نهویش ناتوانی له گه لم بی. نهو نینستا خه ریکه جل و جبار ناماده ده کاو روژی جیژی پاک شوو به چس گورگی ماسوستا ده کا. نهو به ده به خته نهو کابرایه ی له کوی دیتوه؟ نه مه یان بهو زور زانیوه نهویشیان مردوله بهو قه دو قهواره بهو بهو چاویلکانه وه. دیسان خوزیا کچه که خوشی وستیابه. له عننت له هه ژاری و بیکه سی... نهو برا خوزیه ی که وا به فیزه و خزی بی جوانه و به سعانی نالتونه وه کولانان ده کا، نهوای به شه میراتی نهوی به رایاردن و لوتیابه تی فه رتانه.

مادام پنلوب پاش بیر کرده وه به کی زور بریارینا. له داره مبره که هیندی گه لای چنی وچه متبهق دوله ی هه لبه مت و هیندی نان و زه بتون وچند پورته قال و قومومه ی شراب و قاهو شه کر وکه چکر چه نکالی هه لگرت وچه هه ساری و به قه ره و اشه که ی گوت: « وره وه دوام که وه، پتیرست بهو کیزهش ناکا.» دهرگای داخست و به ره و له نگه ر گا که وهر تی. مادام خه پله و قه له و بوو. له روزیشتندا سته زله کانی وه که دووگی مه ره کانی (گا پادو که) که تازه بژ کریشیان هینا بوون. به راست و چه پدا بایده دان. خوشی نهوی ده زانی و پنی نارعه ته بوو. به لام چی پنده کرا.؟ بژ نهوی دلنی خزی بداته وه ده بگوت: بژ چا نهو قه له وهش وه که شعیتر خوا نایدا؟ دیسان شوکر چاک نیه قاچم و هه کاتی پولیکسبکنانه تاوساره. سوپاس بژ خوا هه روا ته رو تازه م و نینستاش خزم به ده کچان ناگورمه وه و خزم له بهر ده لاری صل ته ستور راده گرم. به خوزیایی نیه خه لک پیم ده لنین شیره ژن!

مادام پنلوب بی نهوی په له ی بکا به له لجه ولار به شه قاسی گه وه ی پر له بازرگان و پشه ساز

روه زړنږدا تینډه پری، چ هر اوه رو بایدک، چ پلار و لاتا و نیکا له بهر خزیمه و گوتی: «نم خه لکدی کاندی چنده وحشی و نه عاملان!» لپوه گانی گه ست، نو خوی خه لکدی رتینمز پرو، شانازی به و ده کرد. دېگرت: «خه لکدی کانه پیاری ششیرن، خه لکیر تینمز پیاری پینروس و خه لکدی کاندی پیاری ناروق و شهراپن.» خه لکدی کاندی نپواران له کار ده گه رانه وه، ده چرونه مېخانه و شهراپیان ده خوړاوه ده. ده گه له خوړاوه شه و د رگیان پرده کرد له گزشتی وشک کراوی ماسی (ماگړو) و گه پای بهرخیان ده خوړاوه. تیکرا بزنی ناروق و شهراپیان لیده هات. جاوړه له بهارې پاکو خاونی و هیسته تی و شازاده یی خه لکدی رتینمز قسه بز بکم. له گشت شاری کاندی تنیا دپیتروس میزدی له گه له خه لکدی تر فرقی هه وو. به لأم نه ویش زړه له نپوهه چرو پرو، هر ریژنکی ده هاتی. بهو حالش هیچ نه دما گه شه بز و خه خستی میزده گدی نه یگا. به لأم فایده ی چی! زده سته گدی به خزیای ده چرو. خزیای ته ویش خه لکدی رتینمز پایه. ۱۱

هده ناسینکی هه لکینشاو له لنگه رگا وه نیزیک گه ویتور. له بهر خزیمه پیری ده کرده وه: «تینستا کاها ده یی خه ریکی میش ده زکردن بی. به ده خسته هر به کاری نه ودی دی. به لأم ناغا دپیتروس گه له راوه شانندی میش کوژه گدی مانتو پرو، لاپری ده قته ره گه وره گدی نه و دیرونم دپوده کرد و نو چیشته اندی به دوو رنگ تیندا یادداشت ده کرد گه به ریژ ده خوړاوه: گزشت به چه و هدی سوو و خوړاوه کاندی دیکه به چه و هدی بنه و ش. له ده ریای مورتالو خوړنده و دی نه و خوړاوه نانه دا نو قم پرو کله مالی لبی ده نان. به خه پال جارنکی دیکه ش تامی ده کردن و زاری پرده پرون له ناو. . . تاخه گدی گه بشتوه ویزی خوړاوه کاندی ریژه کاندی دواپی و به نیشپایه کی ته و او ده تگوت ده پانخوا به نه سپایی حجه ی ده کرده:

- ۲۰ مارسی ۱۸۸۹: باقله ی تازه له گه له کنگر و پیوازی شین، فوه رانی زده ستون، خوړاوه نینکی فوه به تام پرو.

- ۲۱ ی مارس: کوله گدی برژاو له گه له سیر. حدیف شو لوتوپالانس اهرازه هه مووی سرتانده پرو. له پر کیننکی چکوله له ده وکی دوکاته گدی په پدا پرو گوتی: «ناغا دپیتروس، خانی من کریستوفاکیس نارومی پینچ گرام مه سته کیم به پدی بز دروستکردنی موږه بیا». به لأم ناغا دپیتروس تروشی نه خزیی ته مه لئی پرو. به سپایی ساری له سر ده قته هه لگرت و گوتی:

- پوله گیان ا من مه سته کیم هه به، به لأم له سره به. پاشان خزی له بهر یک کینشاوه و تا توانی خوی هه لساند تا مناله که تینگه پینتی که مه ستی له سره دپایه. کچ پری. ناغا دپیتروس چرو نپو ده ریای مورتالو ده قته و گه به وه:

- ۲۵ ی مارس: ریژی په پایمی جوپراتیل بز مریدی پاکیزه. نو ریژه ی که ده توانی ماسی به خوی و شهراپیش به خزیه وه. ماسی مورینای کولاو له گه له تاروی لیمو. ماسی مورینای سوږه کراو له گه له روی پانجان و جه غفهری. ماسی مورینای برژاو له گه له سیری تازه، سلادی خه پار، فوه به تام پرو.

تاخه گدی له ته ماشای ده قته مانتو پرو، دپسان میش کوژه گدی هه لگرتوه و هده ناسینکی هه لکینشا و گوتی: «منی کوږی پالوان پینسو کز لوسی ناسراو نینستا تروشی چ ریژنیک پروم. بابه گدی من به پاپوږی جهنگی پر له ماده ی سرتانن، پاپوږه کاندی دویضی ناگر

تنبه را. باو کم به تفهنگ تورکی ده کوشتن، منیش به منش کوژ منشان ده کوژم . به راستی ها... ۱۱
روومه ته نرم و گزشته گانی هلمساند و خالی کردنه وه. کاتینک پارکه شه رانیه که ی هاته وه
باد. له پر دوکان له بهر چاری چکوله بزوه وای لیهات جینگای تینا نه بنیتسه. باسکه گانی لینگ
کرده وه. ده ستگانی به راسته و چه پیدایا بد پروانیدا ده کیشا و ده بوست وه ک ساسزن دیواره گان به
ست بروختنی تا دنیا فروان بی و ناغا دیمپتروس تینا نه خکنی.

راست له و کاته دا که خزی بز روخانندی دیواره گان ناصاده ده کرد. له پر هه رای دوکان
تارکیبوی، مادام پنلوب به هه ناسه برکه به و قه لاقه تی زه لاسی وه ک بورجینک له ده رگای دوکان
راوه ستا. کاتینک دیمپتروس چاری پینکوت، سوری بهرداوه و لعدلی خزیدا گوتی: «بئیر چی
له گیانی من ده وی؟ شوری بی که مه، رلژیش ده ست هه لئاگرئ. سه لیته چنده به واژه خواره وه ی
ده لئنی ناگری گرتوه. هاروا له ده ست نه و ریتنزه له عنه تیانها». به ده تکی به روز گوتی:

- به خیز هاتی . سوری خسته وه سه و ده فته رگه کی. ژنه که ی به سه ریدا نه راندی و گوتی:

- بالا راست به وه پیره میردا راهه .. ده هانه وی به چینه مه زراهه. توی به ده به ختیش هه وایه ک
هه لئه مزوی و پشونک ده وهی.. مه زرا نینسکه کانت گوم دادینی. لیره وه ک بزقی تینو لیته پان
ده به به وه. راهه و خزت به زیره. خوار دینگی که به شیم له گه ل خزم هیناوه. نه و خوار دنی تو پینت
خزسه. پاشان سوری دانواند و به سپایی به گونچه کی گوت:

- باینجانی سورگراره و بیباری زفر. ده زانی چزن پینت ده که وی، به تابه ت له هه وای نازاد و
له و مه زراهه. ناغا دیمپتروس هه راسانه وی، له کاتینکنا خزی به نه تبه خسته که وه ده نو ساند، هه واری
کرد: «... نا... من نایم، نایم.»

- وه ره دیمپتروسه چکوله کم، تکا ده کم وه ره، به لئین ده ده م ناره حدت نه کم.

به لأم ناغا دیمپتروس منیش کوژه که ی توند راده وه شانده و ده تگوت مادام پنلوب منیشه
له گزشتی نیشته وه ده ری ده کا. جانکی دیکهش هه واری کرد:

- گوتم نایم . مه گره ناپینی نه وی ده نابه ک کارم هه به. به حساب هه گانم راده گم. تا بزائم
دو گانه کم چزنه. تکا به خزت ته تیا به چور.

مادام پشت ملی قه ره واشه که ی گرت و گوتی:

- هرل با هرین مارولبو، دروسیم توی، مزدم توی. با هرین ونانی خزمان له بهر تروی
به خیزن. به توربه یی سسته زله گانی بز مزده که ی بادا و گالته ی پینک و به ره و مالی که وه ته
ری. له رنگا توک وه وعای له چاره نویسی خزی ده کرد و ده به گوت: «من ده وایه ژنی لاونکی مل
نه ستورم به که باشی ده خواره و ده به خواره وه و نه زینگی حسابی ده به وی. ده پتوانی ده دوازه منائم بز
دروست کا و حاله بنیتسه وه سه خز. ده وایه هه ره له ریتنزه که جینگای ناغا پانها به باماره ته که لیره
له گه ل نه م که رانه ی گاندی ا»

ده رزشت و به توره یی له بهر خیزه ره قسه ی ده کرد. پاشان رده ورده برسیبوی. ته ماشا به کرد خزر
هه لئه کشی. له بهر بزنی گزگیا کونه تفنکی وه پته پت که وتین. کیژه که قه رتاله ی خوار دنه گانی
به ده سته وه بهر، هیلک پشوی ده ره نه ده هات. له وریشتندا پتلاوه کون کونه کان له قاجی هاته ده ره و
ناچار دایکه نندن و له سه ر باینجانه سورگراره گانی دانان.

مادام پینلوب له پینش کلیسای سن میناس راوهستا. خاچی کیشاو له بهر خزنده گوتی: «تهی
 هه زده تی سن میناس خرت ناگات له هه ردی من هه به و یارمه تپم بده.»
 دهنگی هازار وینگه نین دههات، کولان پهبون له مندا ل که بز قوتابخانه رایان ده کرد. تازه
 زهنگی هه درسه لیدراهور. مادام دلّه کوتهی گرت وراوهستا ته ماشای زاروکانی ده کرد. له بهر
 خزنده گوتی: «ناخ... خزویا ته مندا لانه هی من بان. ته گهر هه مرشبان له ده پیتروس ته بان! خواهه
 پهبوره!»

تاوینک پینش چاری تاریک جوو. که ورته بهری گه لینگ پهراون که له کولانو پاله گوندی و با له خودا
 دپتپورنی. له بهر خزنده گوتی: «خواهه له گوناحانم خزنده. بهلام پین وابه که ژنی باره یانینس تهو
 سه لپته مالانگه ره هه قهپه جوو. تهو قاحه به که م پهاری هینشوه که له گه لی نه ترستین و مندا لی بز
 دروست نه کردی؟ خرا ده زانی هه نهم دراوسی: پچکوله ی من، کاتبینسای ژنی کراسوگنورگیسی
 له گام پهراو پهیدا کرده!»

تهم باره یانینسه گنبل و حوله، ناخره که ی بزنی گروهو شینکی زانیره. تهو کلکی که له شیری
 له گیرفانی ژنه که پیدا ده بیتنی و دهستی لپندها، بهلام چی پینده کرا. ارژونک زور نه خوش دهی،
 ژنه که ی بانگ ده کار پینی ده لی:

- وهره ژنه که! تز تهو خواهه راستی بلنی، داخوا تهو مندا لانه هه مرویان له خمزن! ژنه که ی
 پیندهنگ بهر. کابرا دورپاته ی گروهو گوتی: «ده بهزه.. راستبه که ی بلنی. له چی ده ترسی؟
 ده بیتنی تهو ده مرم. سه لپته له وه لاسدا ده لی:
 - ته دی نه گهر نه مر دی!

مادام پینلوب په وپه بهر هاتته وه ی ته م قسانه، بزه په کی هاتی، له رنگا لاپدا، تا مندا لکانی
 هه درسه تپه برن. لهو نپوه دا چاری په تراسکی کوری کاته رنای دراوسینی گه رت. دهستی بره بز
 قدرتالی که ی پورتقال ده بیتنی و بهداتی، بانگی کرد:

- تراسکی... هزی تراسکی! بهلام تراسکی نه بهیست. دهستی هاریشته سه رشان ی دوو
 مندا لان و قسه بان ده کرد و قاقا پینده گه نین. له لای راستی (مانولیر ماسترپاس) وله لای
 چه به ی (ناندریکوس کراسوگنورگیس) ده وریشتن. هه ر سینگ بی ته وه ی له چه نه لپدان ماندوبن،
 ده هاتگپهراوه که روزی پینشور کاتینک ساموستا چس گورگ و پستویه فیزی گوزانه کیان بکا که
 ده هراوه یه گشه مز ی داهاتوو له گه رانی به گزمنه لئا بهچرن، نه ران له بهر ده رکی کلاس ساچه ی
 راویان بلاز کرده توره. مناله گان تیکرا گوزانی (دپسان په هاردی) بان گوتپوو چس گورگ زور
 به که پینشو، خه تکینشه که ی راده وه شانند. پاشان گوتپوو: منالپنه باهچین نهم گوزانه ی له حه سارنش
 بلنن، دووسه ی کاتینک به پیش سن ناق دا تی ده پهرین. شانازی ده که بن که ده زاتین چاکی بلنن.
 بالا بز پینشوره. لهم خوشی وکه پنه دا خزی وه پینش که وتپوو، کاتینک پینی له ساچان نابوو،
 هه لختلیسکا بهر، وک مشک وده مرزی که وتپوو. چاریلکه که ی ورد رخاش بهوو.

ناندریکوس شله زاو پرس ی:

- پینت وابه جینه کی شکا بی!

- نا... پینم وانبه.

تراساکي دنياي کورد وگوتی: «په راسوی کارای شکان. مه گه رگرت له تقهی نه بو؟ نو»
دهنگی شکانی په راسوه کانی بو. »

مانلیو که له خوشیان دهستی لیکه دهان گوتی:

- بنگومان په راسوی شکان. چونکه دهنگی ناخی لبهات. نه بده ترانی هه شینه ده. هاوارشی
ده کرد و چاولکه کی دوهسته وه.

- نیستا تنگه پشین چون توانیمان خزمان له و گهرانی به کومه له نجات بده. چویش ده توانین
تم کاره ی گوترمانه ته نجیامی بده. بین. تیدان؟ دوو هافاله که ی هاواریان کرد؟ تیداین ...
سه گینگ به ریتدا تیده پیری. مثال به ریدیان لئ دهست دابهو که ورته دوی. له مزگوتی نزدیک
کلیسا دهنگی شهرو هه را دهات. مثاله کان راهستان. تراساکي گوتی:

- بنگومان همه بیده مه لاپه له نه فندی ددها. راهسخ سه بری بکه. هه رینگ هه ستانه سه ر
په لیجان ناسه ریان که بشته راستی په لیه رهی مزگوت. چارویان به حسه رانگی گه روه ی پرله گیا و گول
کهوت که هه رقه دی نه لوبایه کی لئ ده پیترا هه زار په رزی ره نگاورهنگ به داری سه ر مه رقه ده که وه
هه لاه و سرا بو. له نزدیک قه بره که دایکینی پیر به قزی په ریشان ولووتیکی درژو ویشی پدی
به ده ستینگ ملی گوره که ی گرتبو. به ده ستینگش دانگی تیژ کرای بز ترساندن کوره که ی
هه لده سوراند و هاواری ده کرد:

- دپاره تو له خوا ناترسی. دیسان ده چیه لای نوو رومیانه وگزشتی به رازده خزی و شراب
ده خزی و ده خزیسه ده که ی. هه بته ده کم و به و داری هه مسو له شت ده شکینم و ناهینم بچی.
نه فندی په له قازی بو که خوی له چنگ دایکی وزگار بکاه ده بزیراند. پیرژون هه لیده سوراند و
به سه ریدا ده بگوراند:

- نا... نا... تو نایی بچی. ناهینم بچی. ده ته وی دیسان بچی گالتهت بین بکه ن!! له ببرت
چوه که تا مه ست ده بی. له گرو خواردن خوت په شیمان ده بیه وه وده ست به گریان ده که ی؟ له ببرت
چوه که میزه ر کهت فریده ده ی و ته رسی ده سرت هه لده سوی و به کولانانما ده گه وینی و وه ک کهر
ده زه رتینی؟ رومی وه دوات ده که ون و تونلکه لبموت پنداده ده ن و پیت ده لین: (نه فندی
ته رسه)؟ تو لانی کم ویز له و پیره پیروزه ش ناگری که باپیری تویه. پیرژون هه روا جینوی پنده ا و
قه بره که ی نیشان ددها که به په رده ی ره نگاوره نگ رازا بزوره. نه فندی دهستی بز ناسمانی هه لینا
و گوتی:

- دابه سورند ده خزم که شه وروژ بیر له وه ده که مه وه و ته نیا له فیکری نه وه دام.

- که وابه بزوی خوت توشی گوناح ده که ی؟ بزچما تو ناتروئی منبش وه ک باپيرو بیه پیاری
خودا؟ باشه من نه گه رگوناح نه کم چون پاک ده بیه وه؟ نه گه ر توشی گوناح نه ب. چون هه ست به
په شیمانی و تزیه ده کم؟ ده گریم و له بهر خودا ده پارنمه وه؟ سه ره تاسه کم به خه لنگ نیشان
ده دم؟ نا... که و ابو چون ده توانم بیه پیاری خودا؟

همه بیده مه لا واتی روما. جارینک ته ماشای کوره که ی ده کرد و تا وینکیش له گوری پیری پیروزی
ده روانی. سات ده بو له وانه به کوره شیت و گینه که ی هه قی بو. کن ده زانی نو حکایه تانه ی له
پيرو پیاوچاکانی ده گینه نه وه له باپیره پیروزی نه وش راست نه بی؟ نو له سه ره تاره ته هه نینک

توشی گوناحی جزیره جزر بود. کاتیک له کار که توه و نیر هچی پینه کراوه و نه پخوانیوه له شه راهی باش و ژن له زت وهر گوی، بهره و تا عمت و خواپه رستی گراوه توه. رزژنک چیره سمر حناره ی (سنت کانه رینا) بز خواردن و خوارده نوره نه هاتپوه خوار. له وی گراپور، له خزی داپور، حوت شو و رزژان نالاند پوری، فرمیسکی رشتپور. پاشان له پر هاوارنکی توه تده به ساسی له سنگی وده ر ناپور که شار له رزیپوه ناسمان پریو له قه له ره شه. خرا ره حه تی به سه رده اباراند پور، که له وه زیاتر ره نج نه کیشی. داعباکانی خوی نارد پور تا له بهر به کی هلدن و بیخون. داخرا باشترین رنگا بز پاکپورنه وه نوره پور؟ هه میده مه لا نه بده زانی چیکا. داخرا ده پویه هه روا نه فنددی پکوتی، یا خز بیخزینینه قوژنیک و خزی گهرم کانه وه؟ داره تیز کراوه کدی به قه بره کوه نا وطنی کوره کدی به ردا و به پینکه نینه وه گوتی:

- هاوایی! چده کدی بیکه .بخز و بخزوه و شه قه بره. پاشانیش تهرسی ده سرت هه لسو. به دل شکاوی ووه پور کرده قوژنیک که هه تاو گرتپوری.
 ناندریکوس گوتی: « حه یف لپی نه ده ».

تراساکی گوتی: « خه می مه خز، باهم سه ی دهستی پیراده گا. پاشان نانشکیکی ده سنگی کوتا و گوتی:

- جاری ورن با برین. سه ی کاتی رزژتاوا نوره ی نینه به. من دیم باتنگان ده کهم. نپوه همر تکان قولایی خوتان بین، منیش ته ناقینک دینم.

ناندریکوس گوتی: من دارنیکیش له گه ل خزم دینم.

مانولوس گوتی: منیش گولسیخینک دینم.

- نیکولای کوری میستیگریش له گه ل خزمان به رین. نه و مثالینکی به قه وه ته.

مانولوس گوتی: باشه، نه دی نه گهر هاوکی کیژده که بانیبینی چون ؟

تراساکی به فبزه وه گوتی: با بزاتی. گرنگ نیه، چما نه و ده توانی لیمانده؟ خز نه و خه لکی کریت نیه، خه لکی (سیرا) به.

ناندریکوس پرسى: به چما ده توانین بههارینه سه رشامان ؟ لانی کهم سه ت کیلز ده بی. باشه ته گهر هاواری کرده و دم چی؟

تراساکی نپو چاوانی تیکنا وگوتی: « باش گوی بگره ناندریکوس ا بز ده سه پنگردنی نه و کارانه نه شی غیره ت هه بی. تز نه گهر غیره ت نیه برز، له جباتی تز به کی تر په یبا ده کهم. »

ناندریکوس به و قسانه تیکچوو، نه راندی وگوتی: من؟ من دلنیم هه به به قه درایی چیا.

تراساکی گوتی: سه ی دیاری ده گا. جاری وست به و به کس مه لانی. سه ی رزژی راهواره نی باوکه، من تازاد ده بم. توش وا بکه له مه لانی وده ر که وی. بیژه ده چه نوژی شتوان. بز هه لکرده نی

شم ورده پولنیک له دایکت بستینه، یادامی پنده کربن.

مانولوس پینشباری کرد: به شی نه ویش به دین.

- نا بز بیده شی، خزمان ده یخونین.

* * *

لهوگاته‌دا پالەوان میکێلس پینچه‌گه‌ی هه‌نابهره‌ سه‌رچاروان وه‌ به‌ناری (زالم‌ گه‌ژا‌دا تینه‌ به‌ری، له‌ لای چه‌ به‌ی ده‌ریا شه‌ یزلی‌ ده‌داو‌ وله‌ لای چه‌ به‌شی چه‌یای وه‌حشی قسلی‌ سه‌ری گه‌شاپه‌و. چه‌ به‌گه‌ی مه‌له‌ون که‌ هه‌ر کاتێ مه‌سه‌به‌گ به‌ په‌ناپه‌نا تینه‌ به‌ری، نیشانی خاچ ده‌گه‌شێ و توک وه‌و‌عا له‌ حکومه‌تی عوسمانی ده‌گا. چونکه‌ هه‌ر نه‌شکه‌وت وخر و دزلیکی نه‌م چه‌یایه‌ به‌ده‌نه‌وه‌، نه‌سقاتی مه‌سه‌به‌ی کوژراوه‌کان ده‌دۆزێنه‌وه‌. (۱) پالەوان میکێلس نیشانی خاچی کیشا. پینش ده‌سه‌ل هه‌ر له‌سه‌ر نه‌و به‌رده‌انه‌ کریستوفیسی برای و دور کوریا‌ن کوشه‌بوو. که‌سه‌کاربا‌ن دوا‌ی چه‌ند رۆژ به‌ فریخی قه‌له‌ره‌شه‌ر سه‌یسا‌رگه‌ که‌چه‌له‌ مه‌ته‌که‌نیا‌ن دۆزیوونه‌وه‌، نه‌م کاره‌ساته‌ راست رۆژی غوسلی‌ (تممب‌دی‌ تراساکی قه‌وما به‌و. براو‌ برزای پالەوان میکێلس شاد سه‌رخۆش له‌گانه‌نکا گه‌ژانی‌ و مسکوی به‌یان ده‌گوت، به‌ز مانی‌ ده‌گه‌رانه‌وه‌، توک به‌زه‌به‌یان به‌ز دانا‌به‌وونه‌وه‌ و نا‌هه‌بانه‌ به‌سه‌ریان دا‌ابوون، باش نه‌وه‌ی زمانیا‌ن به‌یوون، هه‌ر سه‌یکیا‌ن کوشه‌بوون.

پالەوان میکێلس ریکی لێدا و به‌ناره‌نار گوتی: «ئای کرسی به‌یکه‌س اچه‌ند پشته‌ را تۆ چاره‌ره‌شی و ده‌نالی‌نی؟ تا‌خر کێ وه‌لا‌هی هاواری تۆ ده‌داته‌وه‌؟ به‌ز نه‌وه‌ی خودا موچه‌زی خۆی نیشانی‌دا، ده‌به‌ی به‌کیک هه‌ره‌شه‌ی لێ به‌کا. گه‌وره‌کانی نه‌م دتیا‌به‌ش هه‌ر ناوان، گه‌وا‌به‌و چه‌ک ده‌ست ده‌یه‌، ته‌نیا له‌و رینگا‌به‌وه‌ رزگار ده‌به‌ی»

هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکیشا وه‌چارای پر له‌فره‌به‌سه‌که‌وه‌ سه‌ریکی ده‌ریا و ده‌رو ده‌شت و چه‌یاکانی کرد، کونه‌ تهنکی لێ فیه‌بوون، زه‌وه‌یه‌کانی کریت به‌زنی پشگیا‌ن لێ ده‌هات، دیسان به‌ناره‌نار گوتی: «چه‌نده‌ جوا‌نه‌ کریت چه‌نده‌ جوا‌نه‌»، (۲) خۆزیا ده‌به‌ووم به‌هه‌لۆ وه‌ به‌رزای عاسانه‌وه‌ ته‌ماشای هه‌مووم ده‌کرد.»

۱ - هه‌ر وه‌ک سه‌ر به‌رازه‌ گومنا‌وه‌ گه‌ی عه‌یدولا‌ په‌شینی شاعیر.

۲ - هین. یش ده‌لی: « به‌هه‌شته‌ گورده‌ واری من به‌هه‌شنه‌»

له‌ راستیا نه‌گه‌ر هه‌لزه‌یه‌ک به‌ نیه‌ره‌ز به‌سه‌ر کریت دا‌ گه‌ر ابا‌به‌، ده‌یتوانی له‌ گشت جوا‌نه‌یاکانی چه‌ژه‌ وه‌رگه‌ی: له‌ لانا‌وه‌کانی به‌ر هه‌تاوی، له‌ رۆخه‌کانی رله‌م وروناکی وه‌ک مانگ، له‌ هه‌روراز و نیشی وه‌، ده‌لا‌تی ره‌نگ سووری، له‌ ته‌ماشای نا‌وا‌به‌کان و خا‌نه‌و‌ه‌کانی، له‌ عیبا‌ده‌تخا‌نه‌کان که‌ سه‌رتا‌پا سه‌ین و له‌سه‌ر به‌رده‌لا‌تی وه‌نگ تلخ و له‌ چه‌یا یا له‌ پهنده‌شت و مه‌ززا‌ دروستکراون، له‌و سه‌ی شازی شه‌هید (کانه‌ و رتینه‌ز و کاندی) به‌هه‌وچ وه‌ق‌له‌ی فیه‌بزی و به‌و کلبسا‌پانه‌ که‌ به‌ده‌ستی توکرا‌ن دیل کراون و کراون به‌ مزگه‌وت، خوداش ته‌گه‌ر له‌ما‌وه‌ی نه‌م چه‌ند پشته‌دا کرسی له‌به‌ر نه‌دبردا‌به‌وه‌، له‌ش و گیانی نه‌وه‌ی نه‌دا‌ها به‌توکران نیشتا نه‌وه‌ی ده‌یت، تا، نا،... خه‌له‌تم کرد، کریت به‌له‌ش و گیان ته‌سلیم نه‌ به‌یوه‌، چونکه‌ کرسی‌به‌کان خۆیا‌ن را‌ده‌گرت، با‌خی ده‌بوون و تاماده‌ نه‌بوون به‌لگه‌ی دیله‌بته‌ی خۆیا‌ن که‌ خرا‌ مۆزی کرد به‌و نه‌وانیش مۆزی به‌کن، نه‌وه‌ زولنجکی گه‌وره‌ به‌و، گه‌شیا‌ن به‌رده‌و ناسمان سه‌ریان هه‌لده‌نا وهاواریان ده‌کرد که‌: «نه‌وه‌ زولمه‌!» هه‌ر وه‌ک مه‌سه‌به‌ یا‌که‌کان به‌ز تۆلی نه‌و زولمه‌ نه‌به‌خه‌شراوه‌ی خرا‌ شه‌ریانه‌ده‌کرد، به‌ریان له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌: « نه‌کا نه‌م خردا‌ مبه‌ره‌پانه‌ش مۆزیکێ شه‌روان به‌ی و له‌ جینگا‌به‌کی ده‌به‌ک و له‌ سه‌و نه‌ستیره‌به‌کی تر له‌گه‌ل توکی دیکه‌ له‌سه‌ر ده‌به‌ی، یا بانگی به‌که‌به‌ن!»

هیندی گدل و نتهوه هین که به دعوا پارانهوه بانگی خودای ده‌گن. هیندی به‌تسلیم و نه‌وه‌کول بانگی ده‌گن. هیندینکیش به‌گوفر و جینو. به‌لام خه‌لکی کریت به‌تفنگ بانگی خوی ده‌گن. هم‌مو له‌بهر ده‌رگای خرا راده‌وستن، تفنگه‌کانیان ناگر ده‌دن تا خرا تده‌ی تفنگان بیسی. سولتانی تورکان که هوه‌لجار تده‌ی تفنگان ده‌بیسی، به‌ قوره قور هاور ده‌گا، ئی پاخه‌گانی سر گیشا توره ده‌ی، پاشا سرباز وچه‌قو کیشان ده‌نیری، نوروپا به‌کان هاور ده‌گن، وای لمر بی شرمیه، باپوره‌زرنه‌اره‌گانی شهریان بز سرگوتکردنی لوتکه‌و باپوره چکوله‌گانی کریت بز نینو ده‌ریاو بز ناسیو ئه‌فریقا ده‌نیرن. یوقانی له‌قبر به‌پاوانه‌وه ده‌ئی: راره‌وستن، به‌هه‌ست بن، خونناویم مه‌گن. ۱ به‌لام کریتیه‌کان له‌وه‌لام‌ئا ده‌لین « نازادی یا مرگ » دیسان مست له‌ ده‌رگای خودا ده‌دن.

پاش شورش ۱۸۲۱ قین وی سهری خه‌لک رلژ به‌ رلژ زیاد ده‌بوو. کریت دئی پهبو له‌ خونین له‌ژان زولمو سوکایه‌تیدا ده‌ئا. حمزی شیتانه له‌ نازادی ناللی تیگه‌ه‌بوو. جانه‌ورنکی به‌سای په‌لامارده‌ا که چنگالی لی‌تایم کرد بوو، به‌لام گزشتی به‌ده‌نی خزی لیک هه‌لده‌دی. ناراپنه‌گانی خزی ناگر تبه‌رده‌دا. رز و زه‌یترونه‌گانی خزی له‌ره‌گور ریشه‌ دهر ده‌هینا. ترمی کورژاوه‌گانی خزی له‌ بناری چپا رشک و به‌پاره‌کانه‌وه تا پاره‌گای خودا تینک وهر ده‌پینجا. پاشان به‌ له‌شینکی خزیناری دیسان ده‌گه‌وتوره بنده‌ستی وکزیله‌تیه‌وه. له‌ ۱۸۶۶ دا کلبسای (تارکادی) ته‌قاند. له‌ ۱۸۷۸ دیسان شورش کرد و به‌لام بنفایده‌ بوو. دووباره‌ تسلیم بوو، طی بز زولم و زرد راکیشا، نیستا له‌ سروریه‌ندی سالی ۱۸۸۹ جازنکی تر خونینی له‌ دئی دنت. مه‌سبحه‌کان له‌ گونده‌گانی خزیان کلاریان پاشو پیش له‌ سهرده‌ئا، توه‌ نیشانه‌ی سهره‌خزی بوو. ده‌ستیان ده‌خورا و له‌ تاسزی دووره‌وه‌ چاویان له‌ رنگای یونان و دوورتر له‌ رنگای روسیا بوو. باپه‌ریان له‌ ناخباتدا زیندو ده‌بزه. نه‌هره‌ته‌بان ده‌هات، گشتیان له‌ مال و له‌ گونده‌گانیا تا پیشیان هه‌لده‌هات و خه‌ریان لی‌ روهی بزوه. هم‌مو به‌گشه‌مزان داواپان له‌ ماصوستاکان و له‌ قه‌شه‌کان و ده‌زلکوته‌کان ده‌کرد که سرودی چاره‌وه‌شی کریت - یان بز بخونین، به‌لکورو توره‌بین و ناچار بن رازیونیک بکه‌ن. به‌ تایبه‌ت له‌ به‌هاردا که زه‌وی گه‌رم داده‌هات و ژیان ده‌ستی پینه‌کرده‌وه، دئی کریت - یان په‌شیو تر ده‌بوو. تورکه‌کان نه‌وه‌بان ده‌زانی و بز هیدی کرده‌وه‌بان هه‌مر و سربازیان ده‌نارد.

پاله‌وان میکلیس له‌وه‌ زیاتر رهنج و ده‌ردی کریتی ده‌ده‌ نده‌برد. رکیتی لیدا و له‌ زالم کیر تیه‌پری و زه‌ویه‌گانی خوله‌ سوودی پری و گه‌هسته‌ ولخینگی ده‌وره‌ دراو به‌ ره‌لسی ورد. زور بره‌سیبو. له‌ پیش میوانخانه‌ی بیوه‌ژن دابه‌زی. خاوه‌نی میوانخانه‌ بیوه‌ژنکی توره‌ تازه و قه‌لو چوه‌ پینشی. پاله‌وان روهی ودرگنرا. نو ژنی روهه‌لسالو و خز ده‌ رخه‌ری خوش نده‌دوست. بیوه‌ژن به‌ دینتی پاله‌وانی له‌ شه‌بتانیان چاری بره‌قه‌بان ده‌دا. به‌ نده‌ابه‌کوه‌ پرسی :

- چونه‌ رنت هه‌تله‌ کرده‌ پاله‌وان ؟ نه‌گه‌ر به‌رلژوو نی، خواردنی که‌روشکمان هه‌به‌ له‌گه‌ل زیره‌ و پپواز. داهاته‌وه که‌ کورسه‌کی بز به‌نی، پاله‌وان چاری به‌ گه‌ردنی که‌وت. بیوه‌ژن چاونکی لیدناگرت و گوتی:

- ده‌توانی گزشتی به‌خزی، گوتاهی نه‌خوش و زه‌وار به‌ نبوه‌ ده‌تورسی.

پالهوان توووه بوو، هەر چهنده خوآردن نامادهو ئه‌ویش برسی بوو، گوئی: «هه‌جهم ناوی برسی نیم، خزی هاروشته سه‌ر زنی و به سه‌ر ره دووور که‌وتوه، گونستانی به‌جه‌نشت و گه‌بشته ده‌شینی نارام و پانو به‌رین که وزه زنی میش هه‌نگین له خه‌له‌فان و چه‌که‌ی به‌ره‌سلیزکه له هه‌نلاکه‌کانیان ده‌بیسرا. ئه‌و روزه هه‌ره‌لی مانگی ئه‌پرله بوو، گه‌ت له تیشکی هه‌تاوی به‌هاردا شاد و شه‌نگول ده‌ده‌روشا. به‌لام پالهوان دلی به‌وانه نهده‌گه‌رساوو به سه‌ر ره‌و ماینی راده‌ذا. به‌ز کوئی ده‌چوو؟ به‌پانی به‌تاما کوئی له مالن هاتبووه‌ده‌ری؟ گئی: وه‌دوای که‌رتبوو؟ ته‌صینگی تارک سینه‌وی خسته‌و سه‌ردلی. رای له‌هاتبوو رۆخی پانو به‌رینی به‌ر تیشکی هه‌تاوی به لیلی ده‌دیت . جاده له‌به‌ر لاتی وه‌چیزینکی ره‌وان ده‌چوو. دووورتر چیا وه‌ک دووورکه‌لینک ده‌چولاوه . دوو جوتباری پیر به‌سواری هه‌ستری تینه‌به‌زین. ده‌ستیان به سینگیه‌ره ناو سلوانکرد و گوئیان :

«راوه‌ستاو بهی پالهوان مینکلس». به‌لام ئه‌و ته‌وانی نهدیت. بهی ئه‌وی جواپی سلوان به‌داته‌وه به به‌ناپاندا ره‌توو. فیکرک هه‌لیگره‌توو. به‌ز لای چی ژوانی توووی ده‌برد. له خه‌پالی خزه‌دا ده‌هاتو ده‌چوو. به‌رزایی ده‌باری هه‌ساری ده‌پیا. وه‌ک دزینک به‌ری له‌وه ده‌کرده‌وه که به‌که‌رنا و چۆن به ده‌باردا سه‌رکه‌وی؟ پاشان هه‌موو شت له خه‌پالیدا تینکه‌ل ده‌بوو. له خزی ده‌پرسی که دوی سه‌ر که‌وتن و چورته نیو باخ به‌گام لادا به‌روا؟

نیو چاوانی ناره‌قه‌ی کرد. ده‌ستی ده‌به‌ر پشتی راگرد له ده‌سکی خه‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌گه‌را و له به‌ر خزه‌وه گوئی؟ «ئه‌و سه‌گه هه‌قه‌به‌تی. یه‌ک له تینه‌ده‌بی به‌ری».

ده‌سکی خه‌نجه‌ره‌که‌ی هه‌روا به‌ده‌سته‌وه ده‌کوشی. پهی وایوو له‌و ده‌واره به‌رزه سه‌ر که‌وتوه و چه‌ته نیو باخ وه‌به‌ن گولبانی به‌ر له گول له به‌ر شۆقی فانۆسی شووشه‌سروو سه‌وز تینه‌په‌پی. له په‌نجه‌ره‌کانی ژوو سه‌ری گوئی له قاقای پینکه‌نن بوو. ناره‌قه به نیو چاوانیدا هاته‌ خواو وه لامل و پشتیلا شوپ بزوو. له به‌ر به‌ چاواندننیک روپا بزوه که به‌ر کوشتی نووری نه‌هاتوته ئه‌وی. شه‌ پتان ده‌ستی گه‌پاندبه‌وه. شه‌بتانینکی نه‌ ناسپار، زالم، وه‌هیچ شه‌بتانینک نهده‌چوو. شه‌بتانینکی شادو به‌که‌به‌ف و به‌چه‌یا بوو، به‌زی مینکی لینه‌هات وده‌موچاوشی هه‌ر باسی ناگری. ده‌موچاری ژبوو. له به‌ر نه‌راندی و له‌به‌ر خزه‌وه گوئی: «ناخ ... پالهوان مینکلس ئه‌وه شه‌رم ناکه‌ی.؟»

ناره‌قی نیو چاوانی به‌ ده‌سه‌ری سه‌ری . چیاوه‌ک خزی هاته‌وه به‌رچاری. رۆخی ده‌روپا روون بزوه. چه‌م له ژیر پپانی له رۆشنتا ویشا و بزوه به‌ شه‌قام. نیشتا وه‌به‌ر خزی ده‌هه‌ناوه که به‌چی له شار وله ده‌روازه‌ی(لازاره) ده‌رکه‌وتوه و ده‌به‌وی به‌جیشه‌ گوئی. شه‌وی راپه‌ردو قه‌ولی به‌ نووری دا‌بوو، ده‌به‌ویه به‌لینی خزی به‌ریشه سه‌ر. ده‌چه‌وه (سه‌ن‌ژان) تا (مانوساکاس)ی به‌ری به‌ینی. به‌ ئه‌و گونده به‌ر له دارو دره‌خته که رنگای سه‌عاتینک له (پیشروگفالر) به‌شکه‌ی به‌نه‌مالی پالهوان دووور بوو. پینش چه‌ند سه‌ل های قه‌زاو قه‌ده‌ر (مانوساکاس)ی وه‌ک ده‌نکه گه‌نم له‌وی شین کردبزوو. به‌گه‌ر ریشه‌ی داکوتا بوو. پشکرتوو، نیشتا وه‌ک داره‌روینکی گه‌روه له نیوه راستی گوندی شیریه‌ی عه‌ری ده‌مۆی و لق و به‌زی به‌لاو ده‌کرده‌وه و گوو و نهمه‌ی ژوری وه‌سه‌رینک ده‌نان.

رژوی ۱۶ی سپتامبری ۱۸۶۶ رژۆنکی له به‌ر نه‌گراو بوو. مانوساکاس له‌گه‌ل ده‌سته‌ی خزی تووکی راوه‌دتان، هاته‌ گوندی (سه‌ن‌ژان)، له‌نیو خانیه‌کی پاک و خاوشندا چاوی به‌ ژینگی جوان

گهوت ده‌گريا و قوی ده‌پننه‌وه. تازه بھوک بوو. تورک له بهر ده‌رگا. سدری مېزده‌که‌بان بهرپهرو. جنینوی به‌خړا ددها وده‌بگوت : « نا... نا ..خودا داد‌په‌روه نيه ، مده‌سپي نيه ، تورکی خوش ددوی بېنگومان وايه. همانوساکاس که تهمه‌نی خزی له. ۱- ساله‌دا و دوسالپه‌و خیزانی مرد بوو که چاوی بهو ژنه بېگه‌سه گهوت. حه‌به‌سا. ده‌سته‌که‌ی خزی نارده حه‌ساری و خوشی هه‌روا به سهر قوی نالوز و بېچمېکی وحشيانه بژنی پاروتی لېنده‌هات چره ژوروی. ژنی لار به دېتنی ترسا و دموچاوی خزی داېزشی و هاواری کود : « يا مريمی پاکيزه! »

مانوساکاس نه‌وه‌نده‌ی ده‌پتوانی رووخزشی نیشاندا و له ژنده‌که تیزیک بژوه گوتی: « به‌گری حوانکیله بگری. تاده‌توانی بگری. گریان خهم لاده‌هاو هېنشا‌به‌تی دینی. منیش سه‌رده‌مینک ژم هه‌په‌و تورک کوشتیان. نالاندم و گریام تا فرمینکم له چاوان پرا. گریام ، گریان ژانی شکاتم. چزکی له‌کن ژنه‌که‌ی دادا و تینی راما که ده‌گريار له‌خزی ددها. له خزشیان دلّه کوته‌ی گرتپه‌و. خزیا ده‌پتوانی ده‌تایمیزی گرتی و به خزه‌وه بکوشی. که ده‌په‌نی سینگی له بن کراسی وده‌ره که‌وتوه و په‌ده‌ن له بهر گریان گهرم داهاتوه و په‌ناره‌قه‌ی بېنخزش تهر بوو. مانوساکاسی شیت کردبوو. تا نه‌و دم بز هېچ ژنیک را شیت نه‌په‌وه‌سپایی و له‌سر خز ده‌ستی هاوشته سدرشانی و به‌ده‌نگینگی پر له خزه‌وسپستی و دلدارانه‌وه گوتی:

- نیتر به‌سه جوانکیله به‌سه. گریان به‌سه. ده‌نا چاره جوانه‌کانت خه‌راب ده‌که‌ی. زگت بهو چاوانه‌ت تاسووتی! چسا سروشت جوانتر له چاوی تو چاوی دروست کرده‌وه‌مینگی که نیستا که‌وتومه ژیر پنی تو. پالوان مانوساکاسی به‌ناویانکم. خزم هه‌لناکینشم، به‌لام له (کسانا) وه تا (سیتیا) که‌س نيه من نه‌ناسی.

له‌ترسی نه‌وی زوری گوتی و ژنده‌که لینی به‌وه‌یتده‌وه بېنده‌نگه‌وو. به‌لام خزی پنی رانه‌گجرا، هیندینگی دېکه‌ش لینی وه‌تیزیک گهوت. سدری به‌رداوه وده‌ده‌نگینگی ندرم ولاواندنمه هه‌ر ده‌ردو چه‌رمه‌سهره‌که‌ی به‌سدری هاتپه‌و بزی گژراوه. پاشان باسی شورشی کرد ، نه‌و شورشی که چه‌نده‌په‌وه‌ژن و هه‌تپه‌وی به‌چن هېشته‌وه، بژه‌هزی رژانی نه‌وه‌نده فرمینک که نه‌گهر کز کرابانه‌وه چزمینگی گه‌وره‌بان له نه‌و سه‌ره و سدری گرت وهری ده‌خست. پاشان گوتی: بز تارام بوونه‌وی دلّو دروتت. باشتره بیر له‌وه‌مه‌وه کاره‌ساته بکه‌په‌وه. نه‌وه چاره نووسی گریته. هه‌ر کریته‌کی له‌دایک بی، ده‌بی نه‌و چاره نووسه قبول بکا و زار بز سکالا نه‌گاتمه‌وه.

ژنده‌که ورده ورده سدری هه‌لدینا چه‌رژکی خهم و په‌ژاره‌ی نه‌وانتیرکولنی دلّی داده‌مرکاند. چاره‌کاتی سه‌په‌وه، که‌پزی خاوین کرده‌وه و ده‌ستی به‌قسان کرد: که چزن مېزده‌که‌بان کوشتره. خوینی بهر ده‌رگای نیشانداو گوتی: نه‌م خزینه قه‌ت ناشزموه، ده‌مه‌نی هه‌و له‌بهر چاوم بی. تا مردن پیری لی بکه‌مه‌وه به‌بادی نه‌و نه‌سهرین به‌رېژم.

مانوساکاس به‌سپایی ده‌ستی به‌ژ و شان و نه‌ژن‌تپان داهینا و گوتی:

- مادام هه‌قته. منیش بز ژنده‌که‌ی خزم هه‌رناوا ده‌گريام. تورک یمه‌ه بېانوه که مېزده‌که‌ی یاخیه له حه‌ساری کوشتیان. حه‌ساری ماله‌که‌م پر به‌وه له خوین. به‌لام باران باری و هه‌سوی شوشته‌وه. به‌رده‌کان وه‌ک پېشوو سه‌ی بوونه‌وه.

هه‌ناسینگی هه‌لکینشا و پتر تیزیک به‌وه گوتی: باشه، ده‌په‌نی دلّی پیاو وه‌ک نه‌و به‌ردانه

واپه ورده ورده خړنځی نو پاک ده پته وده و همدو شت له بهر ده شته وه. کاتنګ زانی که ژنګه بهو قصانه نارو همت ده بی، پالنه گډمه که ی خزی ډاګه ند وده سر شانی ژنګه کی دادا و گوتی: وده را سارده سمرات ده بی:»

ژنګه له زوی و تینګرا برو. ده تگرت پیاوونک خزی به سر داداره. خه پیکور پالنه که خرنبا، به لأم ترسا نکا مانوساکاس پنی ناخوشی. خزی ماتګرد و له پن پالنه که دا خزی خر کرده وه له پینشا بونیکي گهرمی نیرینه له پالنه که ده هات. ترسی خسته دلی. پاشان کم کم همتیګرد که گهرما به کی خزش به همدو له شیدا ده گهری. له شانیموه ده چپته پشی و سک و په راسوانیشی ده گرتنموه. میرده که ی وده بهر هاتموه. هوه لپن له نامبژ گرتنی وده سته نمره گانی که شومی هوه لپن به له شیدا ده خرن وپارانه و ی هاتموه بهر. به شانی روت سمرای برو. به لأم نینستا هستی به گهرمای ده کرد. تزوی هاتنوه سر خزه نگی هه ناسه ی پیاری له سر سوری خزی ده بیست. له تاست نو هستی به مریحه تینکی شوین ر ناوام ده کرد. روی ودر گنژاو به مانوساکاسی گوت:

- من هیچی خواردم نه پته می. تو له شعر دپیموه. ده بی برسیمی. به لأم نو تو که سه گانه دارو نه داریان بردوم.

مانوساکاس له وده لاما گوتی: «نا خانم .. من ناموی هیچ به خم. خرا هه فنا گری تو برسیمی من چزن خواردم پینه خوری. ایا تو ده بی خورا بگری و سه بر بکی تا پینکوه نانی بخزین، یا سرنند به مسیح منیش له گه گال تو له برسان ده مرم. له گزتنه که ی پشیمان بزوه. وستی پنه ی بکا گوتی: «بپوره که وا ږک و راست له گه گت ده وینم. نازانم چونت بز روون که موهه؟ ده ترسم باوهم پینه که ی. هه تاسینکی هه لکنشا، وستی سیفاریک هه لپه ستی. به لأم پشه یوان برو. به چاریک پشه توکا برو. ژنګه چاره گانی به برژانگی درنزه که شهومی نمرین تمی کرده یون، هه لپنا و تماشای کرد. ده بیست هیندی شتی لپن پرسی. به لأم ده ترسا. ده بیست قسه ی لپن ده رکینشی. به لأم شومی ده کرد. مانوساکاس گوتی:

- ده زانم نابی به لأم ناتوانم قسه ی دلم ده نه برم. ده صوی به شه رافه تموه راسته کت له گه گال باسبکه م. به خوات سرنند ده دم قسه کانم به خه راه ودر نه گری. نه گه درو بکم خرا هه لپره سزام بدات. که هاقه نیره و تو م به گره ناموه پنی، وک کیزم له دلی راګن واپور. باوهر بکه جوانیکیلدی من باوهر بکه من مرژینکی پاکم. من ژنی وک تو جوامم نه دیوه و نیستی خیزم هه به. بزچی دلت په شاهوه بز ده تهوی بزوی؟ ده زانی ده سبشم لپن نه داری. نکا ده کم گوی به قسه کانم. تز میرت مرده، منیش ژنګه کم. له م جیهانده ا هه تکمان ته نیا ماوینم. که واپور ودره مالی من وله گال من له ژیر میچینکا بوی.

زنی لار هارونکی لپن هه ستاو له قویننیک خزی کز کرده وه. ده له زوی و دانی لینکه دان. مانوساکاس راپور بز لای ده رکی ده ری رؤیت تا ژنګه هیدی پنه وه. سه برینکی هاقاله گانی کرد له هه سار هه مانه یان کرد برونه و ناتیان ده حواره، دوو تر تماشای مه زرای ناوهدانی پر له داره زه بتون و شاه گانی کرد که به پای ده گهران. پاشان بریاریکی دار له بهر خزه وه گوتی: «من لپره ده مینتموه، زده گانی نیره باش و به ریژون، خوشم ده وین. نو ژننه ش ژننکی باش و به بهر ده گته. مندالی باشی ده بن. نو وشم خزش ده وی. من هه لپره ریشه داده گوتم. سرنند بهر روژ

که له سموسه زمان راوه ستاوه. هر لیره ریشه داده کوتم. e

کاتنک هاتوه ژور. ښه که دوگه می که وای کرده بزه. پرچی به شانه کرد بوو. توی لیره کانی به ددان گه سپور تا سور هه لنگه پښ. پالته که می هه له سر شانی بوو. به نازو عیشوه په کی تایه تی گرتی:

- پالوان مانوساکاس ا بیوروه. به لام قسه کانی تو له نزا که ت دورو بوون. تو نه گمر قسه کانیشت راست بن. نه وه گونا حنکی گه ووه به. چونکه خوننی میزده که له ده رگا رزاوره هینشتا هه ر گه ره.

مانوساکاس هه ناسبنکی هه لکښاوه ده سترکه به هاتو چو. بز نه وه ی هاسه که بگوزی گوتی :

خزیا پاره نانینک و قومه شه رایینک ده بوو. خزیا توش خانی خوزه و ست دوگه می که وای منت قایم ده کرده وه. خه ریکه وا لیبینه وه. چونکه خوم شو کارم له ده ست نایه.

بیرو ښ بینه نگبوو. زکی پی سوتا، راست بزه. ده وزی و ده وزی دتموه. کارا له بهر پښانی به چوکدا هاتوو. ښ له شه زمان سور هه لنگه را و په له می گرد که زوو کاره که می توارو بکا. پاشان هه ستار چوو دولا چمی کرده وه گوتی:

- من دروم کرده وه. تورک هه موو شتیکیان نه برده وه. سفره په کی سبی لینک کرده وه له سر میزی راحت و خانوه که می پی رووناک بوو. پاشان له ژورنکی تر ناگری کرده وه خه ریکه چنشت لینان بوو. مانوساکاس سیخارنکی هه لیه ست، کورسپه کی هیناوه ک خاوه ن مال به سام لپی دانیشته. ته ماشای دهره و دی ده کرد به لام هه سستی راگرتوو تا بزانی له ژورنی چراهه بری. ده بیست که ښه که به چالاکی ده جو لینه وه، ناگر خزش ده کا، بز شقاب و که چک و چه نگال ده ر دینی. شو ده ننگانه نه وایان له شادی و به ختمه وه پدا نوم کرده کرد. به عمر می خزی قه ت نه وند ناسوده یی و نه وند به برسبه تی و نه وند هه سهر و هه وسه له ی به خزه نه دیوو. چونکه ده بزانی که نه و ښه جو انچاک و شوخو شه نکه که وا نینستا نان بز هه رو وکیان ساز ده کا. پاش ماوه یه ک، واته دوی شو ماوه یه که بز له بیر چوونه و دی مردوو پویسته، بز هه مبه له سر سفره و له نوین و جیدا له گدی ده بیته شه ریک.

به مجوره مانوساکاس کی ستنای هینا بوو، لوو گونده ش ما بزه. ښه که سگی پهبوو له سر به ک دوانه ی بوون. هه ساری مالی پر بهرو له مندا ل. پیش ماوه یه ک هه و لاین نه و هه ی له دایک بوو. مانوساکاس به رو داوه. له روژی له دایک بوونی نه و هه که می نه وند هه شاد و سه رخوش بوو، که رنکی هاویشته به سر شانی برده و به مزگوتی نویژی بکا.

پالوان مینکلس له بهر خویه وه گوتی: « کارنکی به جینی کرده. شه گمر منیش له جیانی شو بام هه وام ده کرد و خه رابرتیش. به لام چونکه قه و لم داوه هه رچند له من گه ووه تره ده بی سر کوزه ی به کم. هه رچی بی من گه ووه شو گونده م. »

له دوروه له بهاری چیا تاوایی (پترز کفالو) ده رکه وت. خواره و تر له ده ستنی له نینو داوستان گوندی پچوکی (سن ښان) گوندی کی ستنیا ده به نرا. پالوان رکیفی لیندا، ماینده که گوندی ده تاسی، حیلانندی وه لیکرده چورانال. ده روازه ی مالی مانوساکاس تاواله بوو. پالوان مینکلس بی شو وه ی له ماین دابه زنی، سه ری دانواند و هاواری کرد:

- هزی .. کاکه مانوساکاس ا

خیزانی مائی گشتیان له دهوری میژنک کز بهرنهوه نانیمان دهخوارد. مانوساکاس پالهدابزوه. قامچیهکهی به پهنا دهستی به بزمانیکهوه کردبوو. کریستینای ژنی پهزامهبری شو لاتی هاروشتیرونه سهریدک و شاد وه کههف دههاته بهوچار. کهمبک لهلهو بهوو. هر چهنده همهکهکاتی بل بهیون، بهلام روومعتی وهک سووره گول دهدرهوشان. مانوساکاس که دهنگی برای بیست دهبردی و هاته حمساری. دهستیگی بز برای دریژ کرد و گوتی: « برام بهخبر هاتی. دابهزه کاتینکی چاک هاتوو، سفره راخراوه.»

پالهدوان میکئلس گوتی:

- به تالوکوم . دهرگا پیوه ده وهه دهری دههوی لهسهت لهگهله بهکم.

- خهبهری خوزشت هیناوه یا خهبهری تاخوش؟

- خزش یا تاخزش. دهرگا پیوهده.

مانوساکاس دهرگای داخست تا منالهکان هیچ نهپسن. له پاله وان میکئلس وه نیزیک کهوت. پالهدوان گوتی: « برام مانوساکاس ا گری بگره . تز که ناتوانی تارهق بخزیهوه. باشتره نه

خزیهوه.»

مانوساکاس نیز چاوانی تینکا و گوتی:

- بز چی نهوهی بهمن دیزی؟

- بزیه چونکه خرده کهری بزیه نهخولقانسوه که سواری شانی ناده میزادهی. بهلکو بزیه خولقاره که تاده میزاد سواری ببو کهلکی لی وهگرگی. تینگهپشی؟

- تینگه پشتم. دپاره نوری بهگی هارویت دلی پهشاره وتزی ناروده سهرکزندهم بهکی. ئینستا تزخوزشت دلت پهشاره باننا؟

- نا. ههول مده خوت له پاسهکه لادهی. تز که ههولستی من دهزانی. بهلام ئینستا دهسپنکردنی شورش به قازانجی خاچپهرستهکان نه.

مانوساکاس تورههوو گوتی:

- تز خوت نهگر سهرخوش دهیی و گزوانی(مسکری) دهلینی چزنی؟ کاتینک بهزور دهپیه قاوهخانهو پارانی دهکی، پشتمندی بهگان دهگری و دهیان هاونیه سهسانی. داخوا دهفیکری خاچپهرستانهای؟ نهدهوش هیچ. پشهرمبت گه پاندوته رادههک. دینه حمساری من و دههسم پین دهلینی.

تهوهی گوت وداهانهوه بهردینکی دهستابه و بهلام دووباره دایناوه. پاشان جطوی مایهکهی گوت و گوتی:

- ها... بزچی مات بهوی؟ هبچت نه بهزی؟ داخوا من ههقم نه ؟ برز، ئیتر نامهوی حکاکهپتم بز بهکی.

پالهدوان پیندهنگهبز. له راستهشما شتپک نههوه پاسی بکا. مانوساکاس ههقی بوو. خوزشی کاتینک سهر خزش دههوو. ئیتر بهری له هیچ شتپنگ نهده کردهوه. کربت و خاچپهرستی له بهرخزی دهبردهوه. لینی سواردههوو. بهههموو لابهکنا راپدهکرد. کورهی زوی لهبهر چاری پچوک دههزوه.

دو بیست له ژیر سمنی شمپیدا وړودو خاشی پکات. بېنچگه لموه چی نه ده کرد!!
پاش تاونیک بېندهنگی. کاتینگ مانوساگاس دپتی براگی هی برزی نینکاتون و تماشای چپاکانی
دوور دهگا، گوتی:

- بز ولام ناده پهو؟ وه لاهینکت نه؟ بهلام مه ترسی. ده زمانم دهردی تو چیه. توژنیک ناقل به.
تو مرزفینکی به غیره تی تیده گی. دوویاتی ده که مهو، چاره نووسی کریت هدر تهو په. که واپرو
لی گهری با کولی دلم داریزم. روزی جیژنهش هینترنیک له سر شانم داده نیم و ده بهمه مزگوت
تا له پهنای نهو گهره نویزی پکا. پاشان نه گهر وستیان با پکوزم.
- تو ده کوژن چش. نهوان کریت ده کوژن .

- خدی کریت مه خو. وا به هاسانی ناتوانم به سر کریت دا زال بن. به لی، تینه
ناده میزاده کان ده کوژن . بهلام ناتوانم کریت پکوزم. کریت جانوه ونکی نه ده په. تاونیک بېندهنگ
برو، هه ناسینکی تالی هه لکینشا و گوتی :

- برام، بهو خرابه من لم کاوله ویرانه به او وهخته قریم. چسا تو نازانی؟ من خوشم له کانی
ناسییدا ناگام له هیچ نیه. بهلام نه ختینک تاروق ده خومهو، زه بنم روون دپشته و دلم وه ک دلی
تو پر ده بی. بېنچگه له وه، من که ناتوانم پچمه نه ستمبول سولتانی پکوزم. که واپرو لپنگهری با
هه لیزه له سبسی ناخری پدم. چونکه تم کاره دلم هندی ده کاته وه.
پاله وان میکینلس رکنی لیدار گوتی:

- کاکه مانوساگاس! لم باروه باش بره بکه وه. به تابهت کاتینگ به تعنیا بروی چاک
فیکری لی بکه وه و چونت پین باشه واپکه. بهلام له بریت نه چی که کریت له سر وی هه مو
شنبکه. من بېنچگه له وه قسه دیکم تبه. مالیاوا.

- نهوه چیه ، داپهزه شتینک بخو. تالوکدی مه که، هه لیزهش بنو. له سابهی خواوه
خانوه که مان گه وره به. جینگای تو دپشته وه. برازاگانت بینه، کرستینای بینه، هه و دل نه وه مان تازه
له دایک بره بینه. ده مورلی ناوی بنیم نازاد، تا روژنیک مانای تازادی بزانی.
- له زمانی منوه سلاو له هه مو ان بکه. من به تالوکم.

- نانهوی شتینکی پچوک هه لگری و بچیه گوندی سدی پیره بایمان بدی؟
- گوتم کاتم نیه. زور به پدهم. سبهی به پانی زوو کارم هه به، خرا حانیز.
پاله وان میکینلس خزی خوار کرده وه. جلهوی مابنی هه لنگارت و له همساری چوه دورو به
ده شیندا راپدا. به که پف بره مانوساگاس وه ک پیاو له برامه بری وه پستا برو. نه گهر پاله وان
میکینلس له خزانان بیزار نه باه باسکی بز لینگ ده کرده وه و له تامیزی ده گرت. به سر رو
ده روزی، زوو گه پشته وه کاندی. له خزشیان هه ترننگی ده هات. چونکه جانیکی دپکش بزی
هه لکه وترو که بنه مالی خزی بهیتی و تاقیکاته وه . نهوشی به دل برو.

* * *

ته واپنیک له نبره رز نپه بریو، خور له ناسان ورده ورده شوپ ده پزوه. ژنه دراوسنگان که
زانبیریان پاله وان میکینلس له مالی نه، له همساری مالی مادم کاترینا کز بهرونه وه و مه گه نی

به‌رگدرون و تندی و سه‌وزی که ده‌برابه پاک‌ی که‌نوه له‌گه‌ل خزیان هینابوو. مادام پنلوب و خوشکی پالوان پولیکسینگس و کاتینستای ژنی کراسوگورگس و مادام ماستراپاس. له‌و رژی شهمزیدا گشتیان شادو به‌گه‌بف‌ودم به‌پنکه‌نین بوون. حورتوو تهاو ده‌بوو. به‌یانی نه‌و رژه‌و بز هسانه‌وو خزشخواردن و قسه‌ی زرد و بی‌ پایمان ترخان ده‌کرا. به‌راستی خرا قیگرکی باشی کرده‌وو که به‌گشه‌مزی دروستکرده‌وو.

کاتینستا به‌هواپه‌کی گزوانی گوتی:

- نه‌ری توستا تز نه‌و خه‌به‌رت به‌ستوه؟ ده‌لین دوی شو له‌ مالی مستبگری ده‌نگی هاوار ده‌هات و گویا ژنه‌گه‌ی لینی ده‌دا.

مادام پنلوب گوتی؟

- نه‌دی نه‌و سیل جواناته‌ بز چی ده‌بن؟ خوزیا دیمتروسی میزدی من سینلی تاوای هه‌بان. به‌راستی سینلی قبت و چه‌ورکرای مستبگری بز ته‌ماشا ده‌بن. مرز به‌ دیتبان له‌شی ده‌ل‌رزی.

مادام ماستراپاس که هه‌موو شه‌وی لاجی میزده‌گه‌ی له‌ ته‌ختی ده‌به‌ست، گوتی:

- من لام وایه مستبگری باشته‌ سنبله‌کانی بدا به‌ ژنه‌گه‌ی وختی داوینی ژنه‌گه‌ی له‌به‌رکا.

مادام کرسانتی به‌پنکه‌نینه‌وه گوتی:

- پیژی شو مستبگری له‌ نبوه شه‌ودا خه‌لکی به‌ گریان و هاوار راستکرده‌ بژوه. براکم که له‌و کانه‌دا به‌ریندا تینه‌به‌ری و گونی له‌ هاوار ده‌بن، شه‌وی دواپی به‌ مستبگری ده‌لی: « ناخر تز بز دیلی ژنه‌گه‌ت لیت بدا؟ به‌سه، به‌و مسته‌ زلانه‌ت پانی که‌وه. شهرم ناگه‌ی اتز نا‌بروی هه‌مو پیاریکت برده‌وه.» پنتا نوابه له‌وه‌لا‌مدا چی گوتیوو؟ گوتیوو: «بز چی پالوان پولیکسینگس بز چی شهرم بگم؟ من تم‌ حاله‌م پینغزشه‌».

تیکرا له‌ قاقای پینکه‌نستانا. رنیز راست بژوه قاوه‌و مره‌بها وشیرباتی وشک و کونجی هینا. راست له‌و کانه‌دا عه‌لیاغای دراوسیان له‌به‌ر ده‌رکی هه‌ساری پیدا بوو. شالکی سه‌وزی هاوشتیوه سه‌و شانی. گوره‌وه‌کی نبوه‌چل و چه‌ند شیشه‌ی کامرا چینی به‌ده‌سته‌وه بوو. کوزه و دم‌وچاری بی‌ توک و پاکو خاوین. کراسینکی کزنی پینه‌کرا له‌به‌ردا. به‌لام سپی هه‌ر بره‌قی ده‌هات. لاقه‌ لاقه‌ لازاره‌کانیشی له‌به‌ر خاوشی له‌ که‌وشی دراودا ده‌ده‌وشان.

مادام کاترینا به‌ نه‌ده‌به‌وه له‌به‌ری هه‌ستا و گوتی:

- عه‌لیاغای به‌خیز هاتی. وده‌ قاوه‌به‌ک و خوز.

کابرا که بز میوانداری سه‌ری ده‌ریندا بوو. گوتی: « مادام سرباس. نینستا قاوه‌م خوارده‌وته‌وه. تده‌ناته‌ پاروه شیرباتیکیشم له‌ قاوه‌دا ته‌ر کرده‌ و له‌گه‌ل مره‌بای نال‌ه‌الو خوارده‌ومه. زور سرباس.

- قه‌یدی چیه، لیره‌ش شتینک بخوز. هه‌میشه زور خواردن باشته‌ له‌ تیر نه‌خواردن. ژنه‌ دراوسیان که شاره‌زای هه‌سته‌نی به‌رز و فه‌قیری پیوه میزده‌ بوون، تیکرا گوتیان:

بز نه‌وی هاوکاری نینه‌ت کردی، لیره‌ش شتینک بخوزا

عه‌لیاغای چاره‌ه‌ش درزی ده‌کرد، نه‌ قاوه‌ی هه‌بوو نه‌ نانی شیرین و مره‌بیا. هه‌موو ته‌مه‌نی

هر به برسیه تی رابوارد برو. نافع خمی له ژانیدا هر خمی یی خوارده مدنی بوو. بیجگه له خواردن و چیش لیمان هیچیتری باس نده کړه. همیشه لیکي به چه نیدا دهاته خوارن. ژنه کان بز سر گه رمی و پینکین نوخته لازمی نویان په لامار دا مادام ناتیبتیستی شپتان چاوی له ژنه کان داگرت و پرسی:

- عدلیغا، نهمز بز نپوه رل چت لیناپو؟ ناخر تز زور له خمی سگت دای. خوا بزانی چی خوش و به تامت لیناپو!

عدلیغا له خوشیان بزه بکی هاتی. تفی قوت دا و په نیشیاوه دوستی پیکرد: « قروچی نهمز زور نورو تازه بوو. خه بار ترشی یونانیسم کړیوو، سفرم یی پرازند بزه. سوسی جوجهش له وانه بوو که خرم دروستم کړیوو. جورجکم له فرنیسا کړیوه که باب و سورر بیزوه. « ده پگرت و زاری پر دپوو له ناو وه ناسمی هه لده کبشا. ژنه کان له پینکین دده کوتن. دپسان لیمان دپرسی و سر کونه پان ده کرد:

- چپاسه عدلیغا! همیشه گوشت وسوس و گوشت و سوس. بز سلاسه تیت باش نیه. چارو بارش ده یی سه وزی بخوی، زور خوارنی گوشت باش نیه. مادام ماسترا پاس گوتی:
- مر نو شو بز شفا پینک سه لادی کولوت دده می تا ریخولت فینک بنه وه. تز نهمز نده گرت و به هارانت ده ریخولان ناخپوه، ههموو پرونه سوس.
ماد. کنه ریناش گوتی:

- میش نروده ناننکی تازه ی گفتم دده می. نهمزانه سپیدی تز ده بخوی معده ت لورس ده کا.

ماد. پنلوب گوتی:

مرؤف هر شتیکی زوری بخوا. خاوباریش یی له دلی دده. من هیندی زه پتونی یی زونت بز دپتم هر چه نده تاله، به لام بز نیشیا زور باش. بیخو و خه به ریشن بده وه.
له بهر نهوری که پیره مژدی به هیمه تی تورک له گه رکی یونانی کان ده ژیا و به سده قه و بارمه تی شوان رؤزگاری ده برده سر ژنه کانیش پیمان راده بوارد. کاننیک خوارنی عدلیغا جارنکی دیکش ته وها دابینکرا، ژنه کان پاسه که پان گزی و فره ویزی پان درژی هه بوو. هاتنه سر پاسی دهشت و مزره و پاسی پیوان که هه موویان حیزن و هر گوشتی حه رامیان یی باشه. کاننیشیا گله یی له میزده که ی کرد که زور ده خوا و له خه ودا پرخی دی و ناهیلن شو بوی...»

لهو کاته دا (مورترزوفوس) مجبوری کلیسا، نهو پیاره وردو ناحزه، سواری زه ننگوله ی گه وری کلیسای سن میناس بیوو، دوستی ده پنانگری ناپو، گونی داپره زه تا زه نای شار که وه ک وزی خه لنی میش هه نگرین دچوو. هه رای ده ستفرؤشه کانی گه رؤک و ته قه ی دوکانی ناستگه ران و هاوار و بازارنه وه ی سوالکه ران له بهر ده رکان و چه قولوری سه کان و حیلدی نهمپان و دهنکی زه ننگوله ی بز و مهران که بهو شموه له هه ساپخانه سه ریان دهرین. لیکي هه لندواردن.

نهو هه مورو هه راوهو ریاه مورترزوفوسی تووړه ده کرد. وای لیده هات بنه پنی و له کاننیکا دوستی بز ته نانی زه ننگوله کان درژ ده کرد که له پان سه ریه وه لاه و سراپوون، ده پگوت:

«بهنهنگ» بن! نیستا نبتتر نژدهی منه! نهوه ۷۵ ساله نژدهه دهدهم، تبتتر دللم له نژدهه تنبک هالآوه» مورترزوفلوس زژدهی کات بهننهنگ بوو. هه رگوتنیکه هه بابه به سن رهنگوله که وه ک سن زار وستیزمان دهچرون، دهوی دههیری. نهو به نهبتنی بی نهوهی کهس بزانی ههه سبتکی ناو لبناپون. زهنگولهی نژدهه راست که له هه موان گوره تر بوو، ناوی نابوو (سن میناس). زهنگولهی لای راسته ناوی (نازادی) بوو. نهوی لای چهپهی ناوی نابوو (مه رگ). هه مهشه له پیشدا دهنگی (سن میناس) بهرز ده بزوه که قورس و پیواونه شه رانی بوو. له پر نازادی وه دهنگ دههات. هه وابه کی شاد و ساف و بلوری هه بوو.

دهوای هه موان (مه رگ)، دهنگبکی گبراو گورتی لینههات. نم سن دهنگانه له ناخی مجبوری پیر، واته ناخی کریت بهرز دهیونهوه. قین و ناواتی ره عیه ته کانینان له بان خانوی خاچیه رستان و گه ره کی تورگان و باره گای پاشاوه به هه مور جینک راهه گه باند. بهم چه شته گیانی (مورترزوفلوس) که سه رتاپن له زبو وه مفره ق بوو، بهم سن دهنگه پیروزانه له جیژنه کانی وه ک نونیل ر پاک و جیژنی (سن میناس) که رژی پازدهی نوا میره و به تابهت له جیژنی (سن زورژ) که رژی جیژنی پاشای بوناته، دانیشتهه زنجیر کراوه کانی کریتی دلگه رم ده کرد.

مورترزوفلوس له دنیای پشکوتوری خه پالی خزیدا (سن زژورای) ده بینی که به سواری ته سپتکی سی. جلیتقی گورتی چیندار و سه لتهی چنراو له بهرداو کالهی سواری به گرتینگ له پیندا، دهه ناچه به کی زبوی به فیشه گه وه به قه دیوه به کریت دا ده سوپاوه. نهو شازاده خافه چکزه لی (نازادی) سواری پاشه رکی خز کرد بوو. نهو شازادهی ناتین بوو هه مور سالی رژی ۲۳ ی نه پریل دههاته کاندی و له پاپوز داده به زی. مورترزوفلوس که به سن زهنگولهه هه لآوه سرا بوو، به کهم کهسبوو له کاتی هاتنه در له پاپوز و هاتن بز لای شار ده بیینی. پاشان به راکیشانی تهانی (سن میناس) و (نازادی) و (مه رگ) به خبتر هاتنی ده کرد.

مورترزوفلوس پیاونکی بهد نه خلاق بوو. له رژی نکی وه ک نه ورژدا، واته رژی به کی مانگی نه پریل پینش ۷۵ سال - به راستی ته من چه تده خبزا تی ده به ری - له دایک بیوو. بز هه ره لپن چار نهو شهوه ههستی به پیری کرد بوو. کهوتبوه نهو فیکره که بی نهوهی نازادی کریت بیینی ده مری. داخوا لهم رژه پیروزده که سیدیکه له جیاتی نهو زهنگوله کان وه دهنگ دینی؟ نا مورترزوفلوس تاقهتی نهوهی نه بوو. ده یگوت: قهت نابی! ته نانهت شه بتانیش روحی منی بره نی لهو رژه ده گه رنهوه و تارماپی من به زهنگوله کانهوه هه لآوه سرنی و هه رابه کی سه بر ساز ده کا. ناره قه به کی ساردی له پینستی نه ستور و نیز چاوانی به گنجی نیست. داخوا لهو رژه ده زیندو ده بی؟ داخوا تا نهو رژه نامری؟ دهسته کانی ده له رزین و له کاتبکا ده ستخوژی نهو ههسته خه قه تاویانه بیوو. زهنگی نژی خهوتنانی لیدا.

لهو کاتده که له هه ساری مالی پالوهان میکلس وتو ویز له باره ی ژن و پیاو دریزه هه بیو ، عهلباغاش بیرو باهه ری پینهمه ری لهو باره وه بز ژنان روون ده کرده وه. ده نگی زهنگوله کان بهرز بهوه. ژنه کان گورج ده شبان له کار هه لگرت. شهوه بره ی خزیان کز کرده وه، نیشانی خاچیان کیشا و بز ریشتن رابوون.

نژواره ی رژه کانی شه مز بز گه رم کردنی ناوی هه مامنی له ده رکی هه مور هاله کان ناگر

دەکرابو. کێژە کارە گەرەکان بە پینی پەتی پێش دەرگاگیان دەشوت. هەسارە بەرد تینگیراو، کانیان گەسک دەدا. گۆرلە کانیان نار دەدا. پیریژنەکان ناگردانیان لە بزمارەکان دەکردهوه و لە گۆرلە خۆندنێنی تابیەتی مردوان بخۆر و عەود و گونەسوریان بە مانی وەر دەگرد.

لەو کاتەدا کە هەمووێن دەنگی زەنگۆرلە هەستا، قەشە ماتولی بە هەناسە برکە لە گەڕانی ناسایی پاک کردەنوه و تەبەرۆکی خزی دەگەرآوه. ئەو رۆژە لە پەبانیەوه بە بۆنەیی رۆژی هەوولی مانگ، ئاری متقەرکی بە سەر خانواندا کردبوو. لە بەر هەموو دەرگاگەیک راوەستا بوو، پێنکە نارەقینکی پێندا کردبوو. لە هەموو مانیکی بۆشقا بە خواردینکیان داہووێ. ئەویش گورج خستبوو بە گیرفانی عەباکەبەوه. لەو سەعاتەیی رۆژدا سەر تاپی تەری ناروق وەلام بەکەیفبوو. گەبشەوه مانی و لەدەرگای دا و گوتی:

- هزی ... ژنەکە لە کوفی؟

ژنی قەشە شادو بە کەیف و قەلەر و خرین، بە زاری بی ددانی وەک کارول، لە کاتینکا سەر پینی کۆن و دەرآوکانی بە خشە خش بە درای خزیدا دەگیشا، بەغار هات. ئەو ژنە دەبی لە پێشدا زۆر جوان و شۆخ بوویی کاتینک خالی رەشی وەک دەنکە نیمیوەت سەرنجی قەشەیی راکیشا بوو. بەلام نێستا نیتەر تەنیا خەرآووە گۆشتینک بوو لە بن چەنگەلنیک خوریدا شاردرا بۆوه. لە گۆرلە ئەووش چاوه برسی و بە مەکرەکانی دەرەوشان، کە چاری بە عەبای قەشەیی کەوت کە پای کردبوو، گوتی:

- سلاژ باوکی روحانی، دەتەوی گیرفانە کانت بەتال کەم؟

قەشە ماتولی کە لە هەسار و نستا بوو، پاسکە توکناوێهەکانی هەلینا و گوتی: وەتشتینکی پێنەو گیرفانە کانت خالی بەکە؟

ژن تەشتینکی گەورەیی گلی هینا و دەستی کرد بە خالی کردنی گیرفانەکانی قەشە کە لە پاخەلیەوه تا بەری پێشانی گرتبوو. خوار دەستی جۆر بە جۆر وۆژو، لە هەلواوه بەگرە تا کفتەو خەیار ترش و پۆستەو خورما و بادام و شیرینی بە گۆنێ و پەنیر و بەهارات... هەمووی دە تەشتی کرد. قەشە گوتی:

- گوی بەگرە بزانە ئەو مورترۆفوسە شەیتانە چەکا؟ زووێ زوو، کابرا گونجەکی کەر کردم.

ناخەرەکی تەشت پەرپوو. ژن بە تەماعەرە تەشتی دەست داہوو گوتی:

- هیچ تەما... هەر چیبوو هینامە دەری. قەشە گە باری سوکیوو، بە هەنگاری بەرز بەرەو نوزی خەرتان کەوتە ری.

* * *

کاتینک مادام (کریستانی) بەز مانی گەرآهۆوه، شالی جوانی کشمیری بە پشە پانەکی داہوو. پاشان دوو نۆرە نانی متقەرک و شوشە شەرابیک و شوشینگ رۆنی زەیتونی دە قەرتالینکی نابوو لەو کاتەدا کە قەشە ماتولی داوینی عەبای بەلا داگرد بوو، بە غار تیندەپەری، ئەو دەرگای مانی داوەخت و بە هەنگاری قورس بەرەو کلیسا دەچوو. کریستانی بە گەنجی بەژن باریک و جرانوو، بەلام بە گۆزەشتی زەمان هەل بوو، چاری کەم هینا بھوو و چەند تالە موی لە

سر چنه‌گو و لیبوی خواروه روا برون. قشه مانولی له‌گه‌ل نموه که چاونکی ته‌ما‌عکارانه‌ی له
قهرتاله‌که ده‌کرد. سلاونکی له مادام کرد و گوتی:

- سن میناس ناگاه‌لوت بی مادام کرسانتی.

به‌لام کرسانتی له پیوی له‌شی ودر پیچرا‌برو، قاچی ناوسا برون و قورس بهوو. ده‌ما‌ره‌کانی
ژانبان ده‌کرد و بیری له شنبکی تر ده‌کرده‌وه. به روته ورت له بهر خزیه‌وه ده‌بگوت: «ناخ... نی
سن میناس، ده‌زانی من همه‌وو زوژی شه‌مه‌بان نانی متفه‌وک وش‌راب و رونی زه‌یتون بز تو
دیتن. تو‌ش نه‌و کاره‌م بز جینه‌بی بکه، ما‌وه‌به‌که داوات لینه‌که‌م. کارنکی وابکه له پیش برا‌گه‌م
دا بزم. نو و پیاونکی ده‌ست نا‌واله‌به. به فانوسی ته‌ش‌یفاتی چاکم ده‌نیژی.»

به ربه‌به‌رانی کلیسای سن میناس نه‌و فانوسه جراتانه‌بان تازه له قوسته‌نته‌تیه وه هینا بوو.
نه‌و خانوسانه به روکاری زینین وش‌وشه‌ی ره‌نگا‌وره‌نگ و پشتنده‌ی نا‌وریشی ره‌نگ ره‌ش
ده‌ده‌روشانه‌وه. بز ناشتی ته‌رمی گه‌وره پیاوان نه‌بایه نه‌و فانوسانه‌بان نه‌ده‌هینا. به‌لام مادام
کرسانتی که به‌داخ و حه‌سه‌ته‌وه ده‌هات پیر ده‌بوو، تا نی‌صتاش له نه‌فین و میزد کردن چیزی
نه‌کرد بوو. له‌م دنیا‌به تن‌با یک شتی ده‌ویست. نه‌و‌ش ته‌وه برو که فانوسی ته‌ش‌یفاتی بیننه
سه‌ر قه‌ره‌که‌ی. له گه‌نجه‌تیدا زور جاران دا‌وای له سن میناس کرده‌وو که میزدنکی باش و جوان
و نه‌قبنداری خار و خیزان و ده‌ست بلا‌وی به‌نسب بکا. پاشان که نا‌همید بوو، دا‌وای له سن
میناس ده‌کرد که بارمه‌تی پال‌ه‌وان پولیکسینگیسی برای بدا. تا کاروباری بگری. له راستیدا
کاتیک ش‌رش نه‌بایه. پال‌ه‌وان ب‌نکار ده‌ما‌وه. نه‌و دم له بهر ده‌روازی (کانه) دو‌گانی داده‌نا،
شه‌راب ررون زه‌یتون و کشیش و بادامی له جو‌نباران ده‌گری و به بار به با‌زرگان و یا به‌قه‌ولی
خزی به (گه‌ره‌ه‌ران‌ای) ده‌فرزشته‌وه به‌و چه‌شنه‌گیسه‌ی خزی له لیره‌ی مه‌جیدی و نالتونی
نا‌پلیزنی پر ده‌کرد. مادام کرسانتی ده‌بگوت: «با سن میناس! بارمه‌تی برا‌گه‌م بکه تا کاروباری
به بره‌و بی، چونکه نه‌گه‌ر به‌وو نانی متفه‌وک و شه‌راب و رون زه‌یتون که بز مرزغینکی پی‌رزد
پی‌وسته‌ لبت نه‌بری، گه‌ره‌ک بارمه‌تی به‌دی. کارنکی وابکه شمه‌ش بز خوارون نانینکی به‌وه‌حقان
هه‌بی.» خوارونی باش وه‌ک میزد و من‌دال دل ده‌حسینتیه‌وه. عه‌لیبا‌غا ده‌بگوت: «من یزه
نامه‌وی قه‌له‌ر بی، چونکه نامه‌وی بز کره‌ه‌کانی عه‌رزی خوارون ناماده‌ بکه‌م.» به‌لام راستیه‌که‌ی
ته‌وه بوو که نه‌و هیچی نه‌بوو بیخ‌وا.

به‌ره‌و کلیسای سن میناس هه‌لکشا و پاش نه‌وه‌ی له‌کانی (تیدوسنه) تی‌په‌ری، را‌وه‌ستا و له
به‌ر خزیه‌وه گوتی: «سو‌یاس بز خرا جینگای سکالا‌نیه، له نیشه‌ش خه‌را‌تر هه‌نا» نه‌و ژمانی
خزی به‌دل و دار بز خزیه‌تی برا‌مله‌وره‌که‌ی ته‌رخان کرده‌وو. جله‌کانی ده‌ش‌وش و پینه‌ی ده‌کردن،
چیشتی بز لینه‌نا و مالی بز خارین ده‌کرده‌وه. بز قه‌ودو بال‌ای نه‌و نه‌ما‌بوو: «چه‌نده ره‌شید و
نه‌جیبه‌ا، دپاره زور و ده‌وای ژنان ده‌گه‌وت. به‌لام قه‌ی چه‌ه، بز چما خرا ژنی بز پیاو دروست
نه‌کرده‌وه!

نه‌و له‌گه‌ل پال‌ه‌وان پولیکسینگیسی برای گیانیک برون له دوو له‌شدا. نا‌وال دوانه برون. به‌لام
نه‌و زوتر پیر بیوو، پیوی زوژی خسته‌وه سه‌ر په‌ک. له کاتینکا برا‌که‌ی جوان و پاش ما‌بوو. به‌لام
نه‌وه گرنگ نه‌بوو. چونکه نه‌سل برا‌که‌ی بوو. له لابه‌کی دیکه‌ره له هه‌مو خزیه‌ه‌کانی برا‌یدا

به‌شدار بود. خنوشی راده‌بوارد. له‌گدلی ده‌چوه گهران و رابواردن. که‌واپرو خمعی چی که به‌ته‌نیا له‌جیندا ده‌نوست. کانی' براگهی لای به‌یانی له رابواردنی شه‌وانه ده‌گه‌راره، شادو شه‌نگول له جن ده‌رده‌پیری. پزیتنه‌کانی له‌پن' داده‌گندن، ناوی بز گهرم ده‌گرد دست و چاوان بشوا. فنجانینگ قاودی تائی بز ساز ده‌گرد که پیشه‌وه سر خز. به دزی براگهی بزنی شو عه‌ترهی ده‌گرد که ژنان ده سدرو سمیلجان داپوو. نه‌وه تاقه له‌زه‌تینگ بوو که گرسانسی فقیر لم جیبه‌اندا له نه‌فین چیشته‌بووی. به‌لام لم دوا بیانه‌دا چونگه پیر بوو، قاچی ناوسا بیون و تازاریان ده‌دا. له لایه‌گی دیگه‌شه‌وه فانوسی ته‌شرفاتی تازه هاتپوون، ته‌نیا به‌ک شتی له سن میناس ده‌وست، نه‌وش نه‌وه بوو که له پیشن براگه‌پدا بیری و دوا ی مره‌نیشی بتوانی له ناشتندا له‌ر فانوسانه کله‌ک ودرگری. بز نه‌وی دلی سن میناس وده‌ست بپنن' هم‌مو شه‌وی شه‌مزبان ده‌اری بز ده‌برد.

مادام گرسانسی له به‌ر خزیه‌وه ده‌دوا و راست وچه‌پ سلای له لم ولو ده‌گرد. سهر سهر له هه‌ورازی به ورنگه به‌رد فهرشکراو سه‌رده‌کوت. له سهر هم‌مو پینچینگ تارینگ ده‌رینستا ده‌نگوت به دوا ته‌رسی کاربا به‌کی ده‌وله‌مه‌ندا بز گورستان ده‌چن.

پاله‌وان پولیکسینگیس برای له و سهری شاری کاندی که گرنی له ده‌نگی زه‌نگولانپوو، به په‌له ده‌نگوت ماندولین لینه‌دا، نیشانه‌ی خاچی کیشار راهوو که دوکان دابخات. پاله‌وان پیاویکی جرانچاک بوو. نیگابینکی سبجراوی هه‌بوو. هه‌میشه وه‌ک لارینکی بیست ساله لیبایی ده‌به‌رده‌کرده‌ک بریتی به‌ن له: شالوارینکی سواری و سوخه‌به‌کی گولندوزی و پشتبندینکی پانی ناوریسی و پزیتنی زرده و سپی که کوره جوانه‌کانی تورک و مسیخی ده‌پینی ده‌کن و له دپوی ژوروی به قه‌بتانی سووو به‌ستراوه تا له کانی رزیشندا ما هیجی قاچه‌کانی باش دپار بن. فینسی به‌لاسه‌ریه‌ه نا و رشوه‌کانی به جواتی به سهر شانی چه‌په‌پدا به‌رداره وه هه‌نگاری نه‌رم و سوک بز لای دوکانی باشترین سه‌رتاشی شار، مسیز پاراسکه‌واس که‌وته ری تا به‌دایی ناسایی شه‌وی شه‌مزبان ریشی بتاشن. جاروبار له رینگا راده‌وه‌ستا و سلای له دۆسته دوکانداره‌کانی ده‌گرد. له گه‌ل نه‌م و نه‌و گالته‌ی ده‌کرد و پاپیاله تاره‌فینکی لینه‌دا و پاشان به هه‌نگاوی سوک ده‌که‌وته‌وه ری. هه‌موو جارن فینه‌که‌ی لارترده‌نا. که‌هینی به‌ره ده‌هات که له‌شکنی ساخ و سه‌لپسی هه‌به و هه‌موو نازای په‌ده‌نی وه‌ک سه‌عات کار ده‌گا. هه‌ستی ده‌کرد که به‌ن خه‌م و خه‌پاله و به‌وه خۆشحال ده‌بوو. رۆژنیکیان نوکته‌به‌کی له کتنب دا خوریند بزوه‌و کاری نینگرد بوو: وه له کاناریس - بان برسیوو تۆ چۆن توانیوته نه‌وه هه‌موو هرنه‌ر و دلاره‌ریه له خرت نیشان به‌دی؟ نه‌وه پاپزوانه قاره‌مانه له وه‌لامبیا گوتیوو: کورینه گوی به‌دن، من هه‌میشه به خۆم گوتوه: کونستاندی! ناخره‌که‌ی تۆ رۆژنیک هه‌ر ده‌مری!

له‌م رۆژه‌وه پاله‌وان پولیکسینگیس کلاری لار داده‌نا و له هه‌موو ده‌ره‌نه‌تیک، له‌شهر وه شادینا به‌خۆی ده‌گرت: وه‌پولیکسینگیس ناخره‌که‌ی تۆ رۆژنیک هه‌ر ده‌مری! له گورستان قه‌هرنکی فره‌وان و گه‌وره‌ی له به‌ردی هه‌ر وه‌ک بن عه‌رزنگ بز خۆی ساز کردبوو. له چوار لاره کۆله‌که‌ی هه‌بوو. بایلیقی له هه‌مو لایه‌ک دانابوو. مینزینکی پچوکی له نپوه راستن دانابوو. قه‌فه‌سه‌به‌کی ده دپواری قه‌ره‌که‌ی گوتیوو، هه‌میشه بو تلله تاره‌ق و چه‌ند نستانکی لای ده‌بوون، کاتینگ که‌هینی ده‌بوو قه‌رتالبه‌کی پر ده‌کرد له خوارده‌هه‌ی و دوو سی که‌سی له دۆسته‌کانی

هالده گرت و ده بوردن بژ گوزستان و لهوی ده ستیان ده گرد به ناروق خواروندهو به پاسی ژن و شهر و مردن رایان ده بوارد.

به لنی پالوان به دلنکی خزش بژ پشوره ده چوو. شونکی خزش و نارام برو. گلاخی داران نه ده بزوت. عهتری سووره گولنی مانگی نه پرل له حساری مالانوره بزنی ده هات. پیاده رزگانیان ناو پزین کردهو بزنی خولیان لنی ده هات. بیری لهوه ده گردهوه که بهم زواته سرتاش ساہرنی له رومعهتی ده داو ریشی ده تاشی، ثاوی (نوستو خودوس)ی به لوه گانی داده کاو نه وندهی جوان ده کا نا ناسرتنه ، له بیست سالیس گه بختر دهنرتنی. پاشان به کولانه تنگ و تاریکه کاندنا ده سوورینتسه تا بزانی هافاله گانی چی بان به سر هاتوه.

هه ناسینکی هه لکنیشاو له دلنی خزیدا گوتی: و له عنت له شهبتان! نه گهر به راستی خواہیک هه به. نینستا گانی نه وه به که موجیزه بهک بخرننی، من نینستا هه رهنی لاه تبمه و نینستا موجیزه به کارم دی. تا چه تد سال له صوه بهر مندال پروم. نه وندهم نعه زانی که نرخنی ژن و شراب و شعر بزائم. بهو زوانه هیزم له بوردنا نامینتی. کاتینک گورچیلوه دانم له کار که وتن، نیرت ناتوانم چیزه له ژبان بکهم. نه وه دم به حسره توره ته ماشای ژنان ده کم. وهک نهو زبوره نه فسانه به به خرم دلخوشی ده ده صوه... ناخ نهی سن ژوروی پچگونلهی من، له نینو هه صوو پپروزه کاندنا تو باشتر له له کاندنم نینده گی. بهروام پینت هه به. له ره سسما که به سواری نه سپی سپی ده تهبیم که ژنینکت سواری پاشتره کی خزت کرده. نافهرینت لنی ده کم. ناخ ... نهی حه زوتی سن ژورو، نهی هاو ناوی من . پاریدم بده و دلنیا به که من ده ست له سر ده ست دانانیم.

نه وهی گرت رگلاری هینا نینو چاوانی وپینی ده شقاسی گه روهی شارتا. نهو شه قامه به کینک له دوو جادهی نه سلنی شاری کاندی بهو. له ده روزهی رزو ناوی (کانه اوه ده ست پینده کرا و له ده روزهی (لازاره) که مه پدانی گه روهی شار و سن ناخ و باخی پاشای تینا بهو، ده بهر پابهوه. لهو ده و روزه له نینوه راستی پوله داران بهر تکه بهک پچوک دانرا بهو که روزه گانی هه پینی ده ستی موسیقای تورک ده هات موسیقای لپنده دا. شه قامی دپکه راست نهو شه قامی ده بهری. له ده روزهی تازه وه ده ستی پینده کرد و بژ لای خواروره تا ده هاته له نگه رگا. له چوار رینی نهو دوو شه قامه هه پیدانینک هه بهو به ناوه ندی شار ده زمیزدرا. شه قامی گه روه جینگای چه کمه دوو و شوشه قروش و قلاوه خانهای یونانیه کان بهو. دو کاندناره کان له گه ل کورنکار و شاگردان له بهر ده رکی دو کاندان راده وستان و گالته و گه پ و قسهی قزلبان ده کرد. وای به حالی نه فندی با پشت کورنیک با خینلینک یا شه لینک و با شیننیک به وینا تینیه ریا، نهو دم چه کمه دوو تینکا له قابله کانبیان ده دا، شاگرد ده ستیان ده کرد به فیشقه و فیتو لپدان. بارانی لیمو وای پنجانی رزبو به سر نهو هه قهرده دا ده باری.

نیزارهی شه مز شادی گه پشیره نهو پهری. نهو شهوه له شه قامی گه ورهش هه را بهو. بهو حاله ش دهنگی زه نگرله گانی نیزوی خهوتشان توانبیری به سر ده نگه گانی دپکه دا سر که وی. سرپاس بژ خوا که وا دیسان خهوتیه کی دپکهش واده بهر. شاگردی وه ستا گانی پیشی و درکانه ناسن فرزشه کان بهر سینگه کانبیان له خز کرد بزوهو ناویان به ده ستی وه ستا گانبیان داده کرد که دمر چاویان بشزن. وه ستاو دو کاندنار پاش نهوهی ده ست و چاوسان ده شوشت و سهرو سنبان لیکر

لوس ده‌کرد. به فنجانینگ قاوه و قه‌لبانیکه‌وه پالبان وه ده‌رکی دوکانه‌کان دده‌ا. زوو سه‌رو که‌لله‌ی (روشینه‌)ی قوله ره‌ش که وه‌ک کینر له‌ گل‌زشتی ره‌شی بریقه‌داردا بووه. به‌ مەسکی داچیزاری تا سه‌ر سینگی و به‌ گه‌ردانه‌ی موروه‌ شینکه‌وه په‌پدا ده‌بوو. روشینه‌ همیشه‌ شادو به‌که‌هف بوو. پینه‌که‌نی، نینگا‌ه‌کی به‌ مه‌کری هه‌بوو، دانه‌کانی له‌ به‌ر سپه‌تی ده‌بریفان. ته‌به‌تینکی پرله‌ کولبچه‌ی به‌ کولجی له‌ سه‌ر سه‌ری داده‌ناو ده‌په‌گنزا.

(تولرپاناس)بش له‌ لای کانی (نیلومنه‌)وه ده‌هاتو وه‌ک همیشه‌ خه‌مه‌بار و بینه‌نگ بوو. به‌ ده‌ستیک ته‌به‌قی پر له‌ کولبچه‌ و به‌ ده‌ستی ده‌که‌ش نانی شیرینی بۆنخوشی ده‌گنزا. له‌ کانی نارادا شه‌قاسی گه‌وره‌ نیشر جه‌ادی گشتی نه‌بوو. به‌لکوو خه‌تیه‌کی گه‌روه‌ی نه‌عیانی بوو که‌ له‌ویدا نوقل و شیرنیاتیان دده‌ا به‌ میروانان.

پاله‌وان پولیکسینگیس تاوینک راوه‌ستا و به‌ قیز و لوت به‌رزی ته‌ماشای گه‌ره‌کی یونانیانی ده‌کرد. دوکانه‌کان گشتیان رازا‌په‌ونه‌وه. تورکینک له‌وری نه‌بوو که‌ هه‌واکه‌ی پس بکا. مه‌سیحه‌کان پینه‌که‌نین و گالته‌یان ده‌کرد. زه‌نگوله‌کان لی بانده‌ا. پاله‌وان له‌ به‌ر خزیه‌وه ده‌یگرت: ونه‌ر شه‌قامه‌ به‌هه‌شتی راستیه‌ و به‌یجگ له‌ نالایه‌کی خاج له‌ سه‌ر، هه‌یج که‌مایه‌سی‌دیگه‌ی نیه‌. به‌لام من دل‌نیام نه‌و نالایه‌ش به‌ تینک‌زاشانی نیمه‌ی گرتی په‌پدا ده‌بی. پاشان له‌ کانتیکا له‌ چه‌پ و راست سلاری له‌ ناشانگانی ده‌کرد، به‌ره‌و دوکانی سه‌ر تاش که‌وته ری.

* * *

سپه‌ر داده‌کشان. بانگده‌ر چه‌پوه سه‌ر سناره‌ تا مرسلطانان بۆ تیزوی شیزان بانگ بکا. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی نه‌ره‌ته‌ی خزی بۆ لای ناسانان به‌ری بکا، تاوینک له‌ دوودلیدا مایه‌وه. مینزه‌ری سه‌وزی که‌ له‌سه‌ر ناروخه‌نی سی له‌ سه‌ر به‌سه‌توو، رینکو پینکی کرد و چا‌ونکی له‌ خواری و له‌ ده‌ووره‌ی خزی کرد و له‌ به‌ر خزیه‌وه گوتی: ونه‌لا نه‌لا! ناده‌میزاد هه‌ر چه‌ندی کاری چاکیش بکا. هه‌ر گیز ناتوانی پاداشی چاکه‌ی تۆ به‌داته‌وه که‌ دوو چارت بۆ ته‌ماشای دنیا یی به‌خشیه‌وه. به‌ سپایی داهاته‌وه. له‌ ته‌ماشای دیمه‌نی ره‌نگاو ره‌نک و پر له‌ جولانه‌وه‌ی کاندی، به‌و سناره‌ سپانه‌و باخی سه‌ر سه‌وز وگرمه‌زی مزگه‌وته‌کان و خانه‌قای ده‌رویشان به‌ نالای پینه‌مه‌ره‌وه، هه‌ستی به‌ شادی و خۆشی کرد. به‌ سه‌ر سه‌رمانه‌وه هه‌تاه‌به‌کی هه‌لکینشا: و به‌راستی نه‌م شاره‌ په‌روژه، هه‌موو شتینگی هه‌به، هه‌موو شت! هه‌رچی مرۆف به‌خواری: له‌ژنی جوان و لاری شوخ! بۆ نمونه‌ هه‌ر نه‌و نوری به‌گه‌. کانتیک به‌ سواری نه‌سی ره‌ش ده‌بیینم که‌ به‌ هه‌موو لابه‌کدا غار دده‌ا، هه‌ست ده‌گه‌م که‌ له‌ ته‌مه‌نی بیست سالی دام. گه‌لجی جوانی راهه‌یه‌ که‌ پینستی به‌دنه‌ی وه‌ک نانی تازه‌ تورت و سه‌پی به‌. کاتی له‌ قاوه‌خانان گوزانی ده‌لین، مرۆف سه‌ر خۆش ده‌کن. پیار نازانی له‌ مزگه‌وتان عیباده‌تی خرا بکا یا له‌قاوه‌خان؟ من ته‌نانه‌ت بۆنی ناخۆشی نه‌و شاره‌شم یی خۆشه‌ کانتیک په‌ ده‌روازه‌ی لازاره‌دا دینه‌ ژووو و بۆنی ته‌رسی هه‌ستره‌گانی گرتیم بۆ دی، له‌ خۆشبان دل‌م گه‌وره‌ ده‌بی. من نه‌و بۆنه‌ی کاندی به‌ هه‌موو عه‌تری دنیا ناگۆمه‌وه. نه‌م بۆنه‌ تا راهه‌به‌گ وه‌ بۆنی بن هه‌نگلم ده‌چی که‌ هه‌موو لینی بیزارن و من پینم خۆشه‌.

بانگدر همناسیکی درژی هه‌لکیشا، هه‌ر وه‌ک ده‌ستی ده‌ بنانگرنی نابوو، له‌ پر ده‌نگی سا‌ف و زولا‌ن و پر له‌ پاکی و پارانه‌ری تی‌ هه‌لکرو. ده‌نگینگ بو‌و خه‌ساری و به‌ چریکه، له‌ جوانه‌فا ده‌ستی له‌ هه‌مرو زه‌نگوله‌گانی مورزو‌فولوس نه‌ستانه‌ بو‌و. دا‌ست بز لای خ‌زد ده‌چوو، به‌رز ده‌ه‌زوه و ناسانی ده‌قه‌لا‌شت و هانگی خ‌زای ده‌کرد و له‌ پر وه‌ک به‌ه‌زده‌سلترکه به‌ سه‌ر کاندی دا ده‌هاته خ‌وار. ده‌تگرت هه‌مرو بو‌ونی خ‌زای خ‌وارده‌توه‌و پنی سه‌ر خ‌زش بو‌ه.

* * *

له‌و گاته‌دا که بانگدر تاریخی جوانی نوری به‌گی ده‌کرد و نیره‌یی پنی ده‌برد، نوری به‌گ به‌ دلنکی خه‌مه‌اره له‌ خانبه‌ره‌ی کلا‌ژ فه‌ره‌نگی خ‌زی ده‌گه‌راوه که چو‌و بو‌و له‌وی به‌مه‌سته‌وه. به‌لام په‌له‌به‌کی شه‌رم و شه‌ری به‌ی که هه‌ستی ده‌کرد به‌ سه‌ر چاو و سه‌نگیموه نوساره ، ده‌پستواند. له‌ خه‌بغان زاری که‌فی کردبو‌و. نه‌سه‌که‌شی که له‌و ر‌زوه‌دا حالی باش نه‌بو‌و، سه‌ر سی ده‌دا.

ده‌ریا له‌ دووره‌وه سه‌ر ده‌چوو. هه‌ر چه‌ند پای نه‌ده‌هات په‌لام شه‌پزلی ده‌دا. نووری به‌گ له‌ چه‌می بو‌فیرق په‌یه‌وه. ر‌ز تازه په‌لکیان وه‌ده‌ر ده‌نا. دار با‌دام گو‌لبان کرد بو‌و. دار هه‌له‌بهر عه‌تریان ده‌پرزاند. نه‌راندی و له‌به‌ر خ‌زیموه گو‌تی: « تیتیر هه‌ج شتینگ من هیندی ناکاته‌وه، هه‌ج شتینگ ا نه‌ی ده‌ریا له‌به‌و چاو‌م دو‌رکه‌وه، نه‌ی داره‌کان، نه‌ی ر‌ز ا »

دو‌باره که‌توره‌ی بی‌ری پاله‌وان م‌یک‌یلن. به‌ خه‌یال ده‌پینی که دو‌ر قامکی ده‌ پیاله‌ی ناروق نارو ده‌نگی شکانی پیاله‌که‌شی ده‌پست، چاو‌ه‌گانی نامینه‌نی هینا به‌ر چاری که سه‌ری سه‌ر مابوو له‌ سه‌ری‌یان ده‌سوتا. به‌ ده‌نگینگی به‌رز گو‌تی: « تف له‌من ا خ‌زیا زوی لینگ ده‌ه‌زوه وقوتی ده‌دام، من که نیتیر به‌ هه‌زترین پی‌اوی ولاتی خ‌ۆم نیم ژیانم به‌ کاری چی ده‌ت؟ من نه‌و ژیانم ناروی ا ر‌وداو‌ه‌گانی شه‌ری ر‌ا‌به‌دووی وه‌بیره‌هاته‌وه. ج هه‌نگامه‌به‌ک ا ج خ‌وارده‌وه‌به‌ک که به‌ره‌ ه‌زی سه‌رخ‌زشی و له‌ به‌ر ده‌رگا له‌ پی‌سایه‌ی که‌وتبو‌و ا ته‌واری نه‌واندی وه‌بیر ده‌ه‌شناه‌و. خه‌وی لی‌ آه‌وتبو‌و. هاوارنکی به‌ سامی وه‌ک نه‌ه‌ه‌ته‌ی درنده‌به‌کی وه‌حشی له‌ خه‌ری ر‌ا‌به‌راند بو‌و. ندم د گه‌ له‌ گه‌روی کی‌ هاتبه‌ ده‌ری؟ به‌پانی کاتینکی خ‌ولامی ره‌ش دیتبو‌ویه‌وه‌و خ‌ا‌و‌نی کردبو‌و ده‌خ‌ ونه‌که له‌ به‌ین چوو بو‌و. به‌لام خه‌نجه‌رنکی وه‌دلی که‌وتبو‌و.

نیشتا به‌ پنا قه‌برستانی تورکه‌گاندا ده‌رو‌شت. به‌ردی کینه‌گان که راست راوه‌ستا بو‌ون، به‌و خه‌تی خ‌واره پینچه‌ی تو‌وسرا‌ر و به‌ سه‌ری مه‌ر مه‌رپه‌وه که ده‌تگرت م‌ی‌ه‌زن ، له‌ دووره‌وه وه‌ک حیسانی به‌ردی ده‌چوون که تازه له‌ قه‌بر هاتو‌وته‌ده‌رو ده‌پانه‌وی له‌ عه‌رز جیا بنه‌وه‌و به‌ه‌په‌رنه‌وه بز شاری کاندی. نووری به‌گ له‌ لای ده‌ریاوه له‌ قو‌ش‌نیک‌ی گ‌ز‌رستان به‌ چاو له‌ گل‌ک‌وی با‌وکی ده‌گه‌را که له‌ نیر دوو دارانا دیار بو‌و. کاتینک قه‌به‌ره‌که‌ی ده‌سه‌وه له‌ ترسان له‌ری. وای هاته به‌ر چاو که م‌ی‌زه‌وی مه‌ر سه‌ری ک‌یللی قه‌به‌ره‌که‌ جولا‌وه‌و بز دو‌ابه‌ خ‌زیموه. (هینالی) خ‌وش‌خ‌ۆز که ز‌ش‌وو بو‌و کاتینک تو‌به‌ ده‌بو‌و م‌ی‌ه‌زه‌ره‌کی ناوا له‌ پشت سه‌ری داده‌نا. دنیا له‌ ده‌ری سه‌ری نوری به‌گی سو‌را. نه‌سه‌که‌ی سه‌ر سی دا و بز لای قه‌به‌ره‌که‌ی چوو. نوری به‌ ترسه‌وه ده‌ستی به‌ یالی نه‌سه‌که‌ی گرت که نه‌که‌وی جله‌وی نه‌سه‌که‌ی گیشا. نه‌سب هه‌ستا سه‌ر پاشوان و ده‌ستی به‌

بهدفدوری کرد. نهوه ههروه لجاڕ بوو که نهسی نووی بهگ سهر سەمی دەدا. نهوه خۆی خه بهری کاره ساتینکی شروم بوو. نووی بهگ هاواری کرد، وستی دابهزنی و بهچینه سهرگزوری هاوگی دعوی بز بکا. بهلام له مردوو ترسا. له پر هه موو شت له مینشکیدا روون بزوه. ئیستا خهونی شهوی را بردووی به ناشکرا ده بینی. هینالی له بان سهری راهه ستا بوو، به گراسینگی دراو سه رتا پینی به قوو لبته داپوشرا بوو. نهوه که له هه موو ژانیدا بهری پینی له سهر خۆلی داننا بوو، ئیستا بێ پینلا بوو. به سهر نووریدا ده پینه پان دوده یگوت : « نهصهق ا ههچ ده زانی نهوه چه ند ساله به دهووی مالی توذا ده گه ریم؟ راست له سالی ۱۸۶۶ وه واته بیست سالی له موو به را تمه اشای من که ،وام ده زانی که کووم هه به ، کووی تا قانهم ، شهو روژ له فیکری منشا ده بێ و بهنجگه له توژه نه ستانده نوی من بیر له هه جیتر ناکاته وه... له جیاتی نهوه هه مبه شه دهنگی پینکه نین و موسیقاو گزوانی له په مبه دهی مالی تو ده بیسم. نهو دهم غه رب و بهنکهس هاری شه رم و شووه یی خزم له کزوان و سهرا ده کیشم. کوو نه گه ر بزیه نه بێ روژنیک توژه ی هاوگی بکاته وه ، نیدی به کاری چیدی؟ توش بێ نهووی شه رم بکی، خوینی خۆت له گه ل خوینی برای قانلی من تینکه له ده کوی. ژنی خۆت بێ په چهو چارشینو بهو نیشان ده ده ی. وای له تو .. بیکاره ... کافر ا»

نهم جینواته نووی یان توپه کرد. وستی هاوار بکاو هلی : « پیره میند له قه بریشدا ناهیلی ناسوده بێ. نیتر ده سم لی هه لگه ره ا» بهلام وشه کانی له زاریدا تینک ده هالان و ده بانخسکاند. ریکینی له نهسی داو پینش روژ ناوا بوون به ده روازی (کانه) دا جزوه نینو شاری کاندی و بز لای گه ره کی یونانیان ناژوای.

* * *

هه ر لهو کاته دا پاله وان مېکلیس له ده روازی لازاره لهو سهری شار وه نینزیک ده کهوت. ماوه بیک بوو ماینی خۆشتر داژوا، چونکه خۆز له ده ریا چهو به خوار و ترسی نهوه هه بوو که ده روازه کانی شار دابهزین. له دوو گوله کانی ده بهشی که بۆ گه رانه ری گه ره کی خۆیان را بوون. نهوانه هه موو روژی له بهر ده روازی گاندی له نینو خاک و خۆل داده تیشخن و دهسته سهقه ته کانیان بز خیر و سوآل درێژ ده کرد. له کانی روژ ناوا راده بوون و بز خانوه کانیان ده گه رانه وه. نهم نینواره به ژن و مینده گه مبه که که شهوی پینشتر به کتریان توند ده نامیزنی گرتیوو، وه پینش کاروانی که دتیوون. له په نا به کتر به تالوکه و لالوت ده رویشتن. گشتیان بېنده نگ، به دم و چاری خۆزه لېندرا ی بێ دم و گووی ونگایان گرتیوه بهر. هیندینک کویر بوون ، هیندینک چونکه لیریان نه بوو ده تگرت پینده کهن. هه مووش په له بان ده کرد، ده تگرت روژی قیامه ته وتنه وان به زوپنای نېسرافیل له قه بری هاتیونه ده وو بهلام له بهر تالوکه یی هیندی گزوشی له شان له قه بریدا به جیناوه. پالوان مېکلیس رووی وهر گێزا، دپینی نهم نه خۆشه دلنی تینکه ده دا. له بهر خه وهه گوئی : « تنیا ساخو سلا مه ته کان هه قی ژانیا ن هه به. نهوانی دیکه به کار نایهن. » ریکینی له ماینی دا و لهو کاته دا که ده روازه وانێ تووک کلبلی ده روازه کانی شاریان به دهسته وه بوو، بهرو روژ ناوا شه پیریا ن لیده دا و تالانی عوسانی له سهر دار ده هاته خوار، له ده روازه تی په ری و هاته وه ژووو.

نوی شهوی باو باران بوو . سروشت به ماتی له نیگه رانیدا ونستا بوو. ههوا قورس ده بوو. گهلا تازه شینبوره کان له تاریکایی شهودا خهفته تبار لیک ده هالان. هه ره شه یه کی گه وره گرانایی هار شینبوره سهو شار.

پاله وان میکپلس خوی تیکچو بوو. خه لنکی کاندی له مانگه شهودا په بجه ره کانبان ده کرده و دوگه می کراسه کانبان ده ترازاند تا پاشتر هه ناسه هه لکبشن. چهند پیریزن که هه ستیان به گه یشتی به دبه خت ده کرد. له بهر ده رگای ماله کانبان دانیشتون. به لام له ترسی نومی نه کا فیکره که پان وه راست بگه ری. لیزیان لیک نه ده کرده وه. مه لایه کی عه زایی کاندی له عه نه تی لیبی. له وانه بوو ده تگیان بیسی و نه وه به لایه به سه ر شار بیی که هیشتا بریاری بز هانتی نه درا بوو. نه وان زوریان ده گوت. هه ولبان ده دا که هاسی شتی بی مانا بکه ن و نه نیا شتیک بیژن که پیی دامرکین. به لام هه ر له جی ده گه رانه وه سه ر نه وه سه سه له به که فیکری نه وانی به خزوه خه ریک کرد بوو؛ وه ببرت دی؟ جاری دوا بیش به لایه کی ناوا ه بیده نگ به به د بهخت . ه وچما له ژیر قاچت دهنگی گرمه ناییسی؟ ه .. گوتم بیده نگ به ..

پاشان ده چورنه وه ژوو ، ده رگاپان داده خست و چاره روانی ناخرین هژی هیدی بوونه وه. واته هه لاتنی خه ر ده بوون. ناخره که می نه وه شتیره گه وره به، دا پزشر او به په پرده به ک هه وری وه نگ می. به بیجمنکی گرژ و ره وه که وه سه ری له پشتی چپا کانه ره هینا ده ر. ماره کان رهنگی ناگریان لی نیشته. ده ریا نه ر خه وانیبوو. هه ر له ر گاته شنا مورتر و فلو س هه ر سینک زه نگو له می وه ده نگ هینان. له گه ره کی بو نایه کان له هه موو لاره ده رگا ده کرانه وه. گه وری ماله کان پاک و خا وین به جلی تازه و گراسی سپی ده هانته ده ر. ژن و میزد له نیوه راست و خه سوو نهختی دواتر. زاروک به جلی جوانه وه له پیشه وه ده ر زیشتن. گو ره لاه ده سه ری سپان به ده سته وه و گه وره کچیش قه بتانیان له پرچه کانبان گریندا بوو. هه مریان ده چوون تا له خه زمه ت شاسواری وه لیبی عه نه تی کاندی. واته سن میناس ده وعا بکه نو گوئی بده نه قسه کانی خه لیفه که نه ورژه وه عزی داده دا و نانی متفه رکی به سه ر نیچمانا راندا به شه ده کرد، چونکه شه ورژه به ک شه مز بوو. شه ورژه کارو کاسبی نه بوو. دو کانه کان نه ده کرانه ره. ناودارترین بازو گانی دنیا، واته شه بتان خوی، ته واری نه ورژه ده نوست که واپرو بیجگه له وه که به چن گوئی بده نه قسه کانی خوا کارنکی دیکه پان نه بوو. نه و کارهش خه ر جینکی نه بوو. که سی هبچی له کبسی نه ده چوو. رژی دوا بیش هه ر له به پانیه وه سه ر له نوی گه زو ته وازوو بان ده دست ده داپه و سه وداو چه نه لیدان ده ست پنده کراوه. هه ر که سی له ده ستی هاتبا، کلاری له سه ری نه و برت ده نا. شهش رژی هی شه بتانیه و رژی نکیش هی خوداپه. نیوه هه ورو رژی شه مینک پی بکه ن و خه پالتان ناسوده پی. کلیسا وه ک ناسمانی پر له نه ستیره

دهد ره و شا. بزنی میوه گندری لیده هات و وه گ گندوی پر له مه لایبکه و پیار چاک و شاده میزادان هر گه می دهات. له بهر نه وهی جنگای نو هر هموو نیسانداره نده بهزوه، کومه لیکتی زور له زور دالائی سر داپزشروی کلیسا و پا له هسانرینا مایرونه وه. خلیفه بهر قدر قهواره ی به سام و ریشی سپی و گه وای چنر وی قه شعی و قه پختانی نالتوونی، له سر میحراب وه داعیایکی ناسانی ده چرو که بز چاره دیری به سر کاری ناده میزادان و ترساندنیان هاتیبته سر زهوی.

قهه مانولی به کراسی زور گفته وه بز لای میحراب ده هاته پنش و باسکی تینجیلی له بهر خزیوه ده گرتوه که مه سه له ی زور بو. راست له و کاته دا کایامیسی و ژنه که ی بز چوونی کلیسا له مالی ده هاتنه در. نه وان به کسه مزی رابردو پینکه وه زه ماوه ندیان کرد بو. نیستا به گوزری داب هر به جلی بو کینبوه ده چرون تا له پیش وه لبیصه متی کاندی، واته سن میناس وه پاپین و نانیکی گه وه ی بز خوشی بز بهرن که به دارچین و کوندور و شکر دروست کرابوو.

خانوه پچکزه ی نه وان له نزیک له نگه رگا له شوینی بو که سه رتای گه ره کی جوله کانه و له کولانیکی تنگی ماریچ که پای شمال ده بکوتار خونی ده ریاش ده یسرتاند. گاروفالیا قزلی خستیره قزلی میزده کی و هر دوو کیان به فیز ده چرونه پنش و له کاتگای دلایانه وه سلاریان له سروشت ده کرد که له جیزن و خوشیدابوو. وای، گه ره کو کولان چه نده خاویز و برقه دار بوون و به داره کانی نو به ره و بهر ج عه تر نیکیان بلاؤ ده کرده وه. بهر دوکان پنده که نین، زهوی وه ک برک خزی رارید بهزوه. هیدی دروی شوروی پاخه کان گولنی سپیان در کرد بو. کاندی وای لپه ابیرونه نده ناساره. گاروفالیا له بنه و چاری له میزده کی ده کرد وله دلی خویدا ده بگرت - خردابه نو هاتهران پاته رانه چیه قه شه کان ده بهزونه وه؟ به هشت هر نه وه به که له م دنیا به دا هبه خرابه من نکات لیده گم که به هشتی دپکه به نیسی من مه که؟ نیستا هه رتک گه بهش بروسه مه پدان و تاو نیکی دپکه له و پینحه پاینده داوه و ده گه یشتنه کلیسا. کایامیسی ته ماشایکی ژنه که ی کرد. ههستی کرد که ته وای تینکچوه. له پر وای هاته به و چاو که زهوی به هموو گیان له بهر نیکه ره ناپوت بو و بپنجه له و له شه گه رمه ی پنا نو بهر کراسی تنک و داوین و ملوانکه وه که بزنی خوشی نینسانی له زاری دی، که سیرت نه ماوه. کایامیسی له پزیره هیندی خه مناک بو، چونکه ده برابه و لاهی داوه تی پالوه وان میکیلس پداته وه. نو مه سه له به بز نه و زور گران ته وای ده بو که هشت زور له ژنه که ی وه دور که وای و نه توانی ده نامیزی بگری. له نیزه راستی مه پدانی راوه ستا. نو که خه لکی نه سفاکیا بو، سن میناسی کاندی و دابو رهمی نو شاره ی به هیند نده گرت. نه وانه قازانچی جی بان بز ته وه هه بو؟ له جباتی نه وه ی له مالی خزی بهد سینه وه. بزچی ده برابه بچینه کلیسا و کانی خزی له روی به فیز پنا؟ خردا هه میسه له و لاوانه خوش دهبی که تازه زاوان. نو نیر کاتیکتی زوری نه ما بو. نیستا پالوه وان میکیلس نو شیره قین نه ستره له سارداری خزی له واته به چاره روانیسی. کایامیسی پاسکی ژنه که ی گوش و چاونکی لینا گرت و له کاتینکا له بهر هیزشی شه هوت وه هه ناسه برکه که وتبو گرتی:

- ژنه که اچده بو، گه راپاینده بز کار له که ی خومان؟

- چونی تو ده خواری مانا کیسی خوشه وستم.

هەرتێکیان وەک وەدوایان کەوتن گەرانەووە بە ماوەیەکێ گەم لە مەیدان چوونە دەر. بە پێش
 چنارە گەورەو بەر دەرگای مالی پاشادا ئێپەدین و بە پشت گۆلانیاندا گەبشتە لەنگەرگا،
 کاپامبیس بە گورجی دەرگای گەورەو چوونە ژوو و دەرگایان داخست وە جوت لەسەر تەخت
 لێی کەوتن.

* * *

پالەوان مێکلس بەیاتی زوو چوووە ژێرخان و چاوە پروانی مێوانان بوو. لە لای راستی سێ
 چەلەنگ شەراب لە سەر دوو تەختی گەورە دانرا بوون. لە لای چەپە ی دوو گۆزە ی پەر لە وێنێ چراو
 گەم دەپێزان. لە بان سەری شەختی هەنجیر و هەنار و پەمەز و کالەکی و شک کراو بۆ زستان
 هەلاوەسرا بوون. ساردراو بۆنی شەرابی لێدەهات. زوو مەشکی کولوا و ماسی و سەسبان دەهێناو
 بۆنی هەواکە دەگۆرا.

پالەوان مێکلس لە سەر چارابەیک دانێشتو، سەری بە دەسڕەیکێ رنگ تاریک پێچا
 بوو. پالێ وەدبەواری داہوو، چاری پەپەرە دەرکی ساردراو کە بەرەو رووی ئەو دەگراہوو. بە تەواوی
 ماتبوو. هیچی نە دەپێنی و بیری لە هیچ نەدەکردوو. تەنیا چاروبەر بە دەست، وەک گاز لێواری
 مێزەکە ی پێش خزی دەگوشی ودارەکە ی دە نوشتانەوو.

ئێکری بە قورسایێ دێندەپێکی دەستە مێزکراوی گۆز لە خەو داہوو، بەلام دلی دەکوئی، تا
 نێستا ژمانی بە خۆشی واپۆردا بوو. لە هیچی گەم نەبوو. بە هیز بوو، ژێنکی ناخو خیری هینا بوو.
 پاوکی خاو و خێزانیوو، هەموو رێژبان لێدەگرت، کۆرەکە ی راست وەخزی دەچوو. کەواوو لە مردن
 نەدەتسا، چونکە تراساکی رێزای ئەوی دێزە پێدەدا، کۆرەکەشی وەک خۆی خالێکی لە ملی
 بوو. بۆی نەستوو و چاوەکانی وەر و خەر و رەشبوون. کەواوو پالەوان خەفەتی چی
 هەبوو! ماوەیک بوو تا قەتی هیچ شتیکی نەبوو. پێنەدەکەنی، گالە ی نەدەکرد، قەسە ی وا ئی
 نەدەکرد کە خەلکی تر پێنەکن، هەر چەتەدە لە زاتدا مەوێنکی روو گۆز و تۆسن بوو. روژێنک
 مانولاکسی ژن برای کە پیاوێکی نازەنین بوو، هاتبەرە مالیان و رێستبوی شوو لە لای ئەوان
 رابوێزی. بەد بەخت پێنەنێبوو. پالەوان مێکلس بە تۆدە یی چاری لێکرد بوو. ما نولاکسی بە
 جارێک نازەختا بھوو، لێی داہوو روژێشتوو. پاشان پالەوان مێکلس بە کۆرەکە ی گرتبوو: « کابرا
 شەرم ناکا پێدەکەنی، هەپای نەبوو. »

هیندێ جار بیری دەکردوو، لە دلی خۆیدا دەبگوت: « کاتێک کریت تازاد بوو، دلی منیش
 تازاد دەبو. کاتێک کریت تازاد بوو منیش پێدەکەنم. » لەگەڵ ئەوەش کە زۆر لە مێژ نەبوو خەوونی
 بە نازادی کریتەرە دیبوو، لە خەویدا کریت تازاد بەرە و زەنگۆلەکان لێدەدەن. کۆلانەکان پەپەرون لە
 گەلانی سوور و گۆلی نەستەرەن. پاپۆنکی زوێلی سەپ لە لەنگەرگا وێستا بوو، شازادە ی ئاتین
 هاتبەرە خوار و داھاتبۆرە کە عەرۆی کریت ماچکا. پالەوان مێکلس خزی گیلی شاری گاندی
 لەسەر کەشەتی زێر دانابوو، چاوە روانبوو کە پێشکێشی شازادە ی بکا، هەرچی بێ کریت تازاد
 بھوو. بەلام دلی ئەو هینتا هندی ئە بێزۆ. بە تۆدە یی نەرانەبوو گرتبوو: « بۆ چی وام
 لێهاتەر! کەمو گوری چیم هەبە؟ وەختە شیت بێ. » خەزین چوووە دەمێنکی، چاری سوور هەلگەرا

بودن، پنی واپرو سه‌ری ده‌تقی: گریت له بهر چاوی ده‌هاژا و ده‌هات نوقمی ده‌ریا بی نه‌ر نینر دورگه نه‌یوو، جان‌وه‌رنیکوو که‌وتیوه سمو ناوی ده‌ریا، (گنډرگن‌زای خوشکی نه‌سکه‌نده‌ری مه‌زن بوو که ده‌پنالاند و دمی له تاروی ده‌ناو ده‌یکرده پاوه‌باران. لهو کاته‌دا که پال‌ه‌وان میکیلس گرنج‌جکی دابره نالینی جان‌وه‌ر، هه‌ستی کرد که فیکری تالوز بوه و له‌پر گریت ره‌نگی گنډوا. له نینه‌واستی دورگه دار‌جان‌ونک ریشه ناژوی کرده‌بوو ده‌هات گه‌وره ده‌بوو، لغزینی ده‌رده‌کرد و جه‌رگ و ریخ‌زل‌ه و هه‌ناری دورگی هه‌لده‌لووشی. تهرمی پاپیره‌کانی ده‌بینی که که به پین‌خاوسی و به شین هه‌لگه‌پاوی و زمانی ده‌ره‌اترو، به لقی داره‌که‌وه سوورده‌خون. هه‌ر لهو کاته‌شدا بایه‌کی توند داره‌که‌ی ده‌بزوات. لهو ده‌مه‌دا که پال‌ه‌وان چزکی له به‌ران‌بهر دادابوون. له پر گشتیان له بهر چا و زنبورن. فیکر له میشکپدا نهما. پیجگه له فائزینک که به شوشه‌ی سه‌وز و سوور رووخساری نوری به‌گی رووناک ده‌کرد و بوتله‌ تاره‌قینک و که‌ونکی برژاو و لهو سه‌ری وه‌تاغیش نه‌و لیوانه‌ی له پپاله‌دا وه‌ک ده‌نگی مرزاری پیکه‌نینیان لی هه‌لده‌وه‌ری و دوو برزی چه‌رکه‌سی. هیچ شتینکی تر نهما.

پال‌ه‌وان رابوو، مستینکی وه‌های له دیواری دا هه‌سوو خانوه‌که له‌ریزی، به تهره‌یی چاوی بره‌ه ده‌رکی سارداو و چونکه گالته چه‌کان نه‌هاتوون جینیوی ده‌دان. گالته چه‌کان له چوار گۆشه‌ی شاری کاندی که‌وتیووته ری. پاکیشی خاوه‌ن مه‌یخانه به‌یانی زوو پیش هه‌موان له خه‌و رابوو، له به‌رامبهر وینه‌ی هه‌ولای خزی‌داو توتر دام و راوه‌ستا بوو. دو‌وعای ده‌کرد که دلی به قه‌ودت بگا، چونکه پنی رابوو ده‌چینه شه‌رنکی گه‌وره. نه‌و شه‌ره هه‌شت شو وه‌هشت رژی ده‌خایاند. نه‌گه‌ر نۆزتر دام یارمه‌تی نه‌کردبایه، کاری گرابوو. پیش چه‌ند سال تکای له قه‌شه‌ونیکروم و کرده‌بوو که ره‌سینکی هه‌زه‌تی مریم‌ی بز بکیشی. به‌لام نک نه‌و مریم‌ی که نگارکیش ده‌یکیشن: داپیک و مثالیکی شیرخۆز به نامیزنوه. به‌لکو نه‌و مریم‌ی که خزی به خه‌ودا دینبوی. واته ژینک به شکل و قه‌واری ژنی دار‌تاش. هیشوه تری‌یه‌ک به نامیزه‌وه به قه‌د مثالیکی شیر خزه. قه‌شه له پیندا گرتبوی: ده‌شتیوا نایی. چونکه نه‌و مریم‌ی تژ ده‌لئی له کتپدا نه کینشراوه. کیشانی نه‌و به شکلیکی دیکه گوناچه. نه‌شی عیسی مه‌سیحی به نامیزه‌وه بی. نه‌ک هیشوه تری. پاکیش بز ته‌وه‌ی قه‌شه رازی بگا به‌لینی پینداوو پیجگه له هه‌قی نگار کیشانه‌که پرتلیک تاره‌ق و دوو کیلز ماسی موزیناشی بز بینی. قه‌شه نیکزوم رازی بوو. چه‌ند جار نیشانه‌ی خاچی کیشا بوو، ده‌ستیکرد بوو به کیشانی ره‌سی مریم و هیشوه تری.

نه‌و رۆژه پاکیش به ده‌ریزه له به‌رامبهر ره‌سمه‌که‌دا ونستابوو به گریانه‌وه ده‌پاراوه و ده‌بگوت:

- یا نۆزتر دام! تۆ خۆت ناگاداری مه‌یخانه‌و مه‌یخانه‌چی بانی چی. نیستا نه‌وه تۆ به‌جی دینلم و ده‌چم تا به پلبکانی ساردای مائی پال‌ه‌وان میکیلس دا بچه‌ خوار. تۆ خۆت ده‌زانی مانای نه‌و کاره چه‌؟ له بیرت نه‌چی بز و ده‌دست هینانی تۆ پارهی نه‌غد و ماسی موزیناو تاره‌قم داوه. که‌وابوو له‌فریام کوه، مه‌هینقه به‌کوم. یاریده‌م بده‌که تواتای نه‌و تاره‌ق خوارده‌وم هه‌یی. سه‌ر خۆش نه‌بم، له رشان‌وه‌وه پسه‌کردنی ده‌وو دیوار پپارینه‌ پاشانیش ته‌ی خانی من دلی نه‌و پال‌ه‌وان میکیلسه، نه‌و درنده وه‌حشیه نه‌رم بکه که زووتر مه‌ره‌خه‌ستان بگا. هه‌شت شو و رۆژ یه‌کجار

زوره ، خودایه ، حمزه‌تی مریم ، به‌کجار زوره .

باکیش له‌جی هه‌ستا، لیباسی ده‌به‌ر کرد . ده‌قی ده‌ستدایه‌و چوه هه‌ساری مالاوایی له ماروسیری خیزانی دوو کچه‌گانی کرد و نه‌سپاردی که دوو روزه جارنک بچس ساری به‌ر و نه‌حوالی بپرسن . بز خه‌رجی هه‌وتوبه‌ک پاره‌ی دانی و داوای له کچه‌گوره‌کی کرد . چورکه ماموستاو له وایتسر تینگه‌پشترو بپوو . شنبکی بز له پارچه‌کاغزه‌ریک بپوسن . و حسنه‌گهره‌سی ته‌ماشایه‌کی ماله‌کی کرد . ده‌تنگوت ده‌په‌وی مالاوایی له بکا حارنکی ده‌کشر بستانه‌ی حاجی کیشا و که‌وته ری له پیشدا سرنکی له مه‌بخانه‌که‌پیدا . که‌هزی به‌ده‌رگاوه نوساند . له کاغزه‌که‌دا نوسرا بپوو : «خاوه‌نی مه‌بخانه له‌به‌ر پهم‌گه‌پشتنی کاره‌گانی . ماره‌به‌ک دپار نایی . که‌مبک هیدی بپوه . به‌ره‌وه‌مالی پالوان که‌وته ری . وه‌دره‌نگی که‌وتپوو . دپاره‌تو دپوه بی شاخ و کلکه هه‌چی بی نه‌ده‌گوت . به‌لام نیو چاوانی لینیگ ده‌نا . هه‌ر نه‌ده‌ده‌ش بز تم به‌سپوو . کاتینک به‌پیش مالی برا‌گه‌وره‌که‌پیدا تینه‌په‌ری که‌تاجرنکی گه‌وره بپوو . هه‌نگاوی توند کردن . له‌به‌ر خزیه‌وه گوتی : خوا بکا نه‌مبینی . ده‌نا ده‌زانی ده‌چسه‌کوی دیسان قسم بز ساز ده‌کا . که‌ره گه‌وره نه‌گه‌ر نارازیه‌یا بچس خز بختکینی . » که‌پو زه‌لامه‌کی خوراند و به‌بزله‌ه بزله‌گوتی : « به‌لانی یا بچس خزی له‌دار بنا . په‌وی چی که‌من چه‌که‌م اتاخ نه‌ی که‌ره گه‌وره له بپرت نه‌چی توو روزانه‌چ ده‌ردینکم دایه‌ی ختم نه‌مه‌ه‌زانی چوتم . خواره‌خوراره‌درویشتم و وه‌دیواری ده‌که‌وتم . له‌پز له‌گه‌ل توو جه‌نامه‌که‌له‌ماله‌گه‌وره‌کی ده‌هاته‌ده‌ر تینک هه‌له‌نگوتین . که‌چاوی به‌من که‌وت . نیو چاوانی تینکا وگوتی : «مانولی له‌عنه‌تی! شرم‌ناگی هه‌ی تاره‌ق ده‌خزیه‌وه ده‌خزیه‌وه ده‌خزیه‌وه! » من توند خزم به‌دیواریه‌وه نوساند وگوتم : «تاجره‌که‌ره‌ی له‌عنه‌تی! توش توریق نایه‌وه که‌تاره‌ق ناخزیه‌وه و ناخزیه‌وه ناخزیه‌وه! . دووسی کس به‌ریندا ده‌هاتن . ده‌ستیان کرد به‌پینگه‌نین . که‌ره گه‌وره‌ی نیشه‌رایکرد نه‌ما راکردن! »

باکیش له‌رینگادا له‌به‌ر خزیه‌وه ده‌بگوت : « من ده‌ستراچی بپم به‌قشه . چورکه به‌نیراده‌ی خوای روزه‌ی پیرۆزی هه‌ینی له‌دایک بپروم . ناخر باروگیشم قه‌شه‌ه‌وو . بپنجگه‌له‌وه گئی ده‌زانی منبش ته‌ده‌پروم به‌قشه . به‌لام چوونی مه‌ده‌سه‌و منگه‌منگ و رینکو پینکی بز من کارنکی فره‌چکۆله‌ه‌وو . هه‌ر له‌منالیه‌وه ده‌ه‌م والیده‌دا که‌به‌رد به‌بپستنی وه‌سه‌ما ده‌که‌وت . هه‌چ شایه‌ی به‌زه‌مینک ته‌پورگه‌به‌شداری نه‌بم . هه‌میشه‌زوو تر له‌هه‌موان ده‌گه‌پشتنی و نیشتر ده‌سته‌له‌نگره‌ن‌ه‌پروم . هه‌ر بزیمش «سن کچه‌گان» نازناوی باکیشیان داوم . ورده‌ورده ده . دستم کرد به‌تاره‌ق خواره‌توه وام لیهاات نیشتر به‌بی شه‌راب نه‌ده‌ژپام . هه‌ر بزیه‌مه‌بخانم کرده‌وه . نهمسپاردم ره‌سینکی حمزه‌تی مریم بز بکیشن که‌به‌کاوم بی . مریمه‌مینکی نه‌وتو که‌له‌دنیای مه‌سیحیت دا کس نه‌بی . مریمه‌مینکی نه‌وتو که‌له‌گه‌لگر بانگم کرد . کاریشی هه‌بی گورج به‌داوای مندا بی . نیشتا توو مریمه‌له‌کن خزمه‌و نایده‌م به‌هه‌چ قاحبه‌دایکینک سالی زاپردوو توو پالوان پوولیکسینگیسه‌چه‌ته‌به‌وستی به‌نه‌مانه‌ت لیم وه‌رگری تا رایسپه‌تری به‌دینکی ویشه‌ی تووی بز دروست بکهن . داخوا من تووه‌ی به‌نه‌مانه‌ت ده‌ده‌م به‌کس! نه‌وش من! به‌کی! پهم‌گوت : « نه‌ی پاله‌وان پوولیکسینگیس بز چما توو ماینی خوت به‌قه‌رز ده‌ده‌ی به‌کس! آما .. باشه .. که‌واپر منبش مریمه‌ی خزم به‌قه‌رز ناده‌م به‌توا »

باکیش هروا که دهر وشت له بهر خزیه وه قسهی ده کرد. له په نا گانی نهدونه تووشی
مبستگیری و بیرتوللو هوو که هدر و دوکیان به هه ناسه برکه بز مالی شو دپوه دهر وشتن. نمونده
توند ونک گه ورتن کسمی ماپوه ده قسهی باکیش بدری و کلاوی بیرتوللو بگه وینته خواری. مبستگیری
گوتی:

- بز وابه په له ده ورون خز ده زاری گورگ باوین. تزوی راهه ستن. سیفاریک بکینشین.
سیفاره لمان به هیز ده گا. ههر سینگ له سهر لیواری گانی دانیشتن و کیسه توتیان هینا
دهر. مبستگیری بهر قه وده وه واره زله که له گه له په سالا چرونی پان بهیزه و بهر لاقه زلامانهی
وهک لاقی فیلی له نیوه راستی دانیشتیوو. نه گهر شو لاقه زلاته نه پان کس سلاوشی لی
نده کرد. چونکه خه لک سلاو له که سینگ ناگن که ژنه کدی ده بکوتی. بهر برزی پان وسبیلی رهق
و داوداری وهک پشپله ده چوو.

بیرتوللو پیره پیانوکیوو و دپله و تهر و ته صبر و خون شپړین. به چمینیکی تابه تی به لام خوزه
وست. چهنه گدی دویژ و تازوش ره شی تاشپوو. دوو قو له سهر لاجانگی با دراپوون و روون و
عه تریان تندر اپوو. له کاندی و به لکو له هه موو کریت. تافه پیانوکیوو. بی ته وهی گوی بدانه
خودا خه لک لوس لوس سبیلی تاشپوو. خه لکی کریت تانوه دم لاپان واپوو کوزه به. گوی پان
نده دایه. به لام که زانپان سبیلی ده تاشی لپی تووره بوون و ده پانگوت: « شپو لقت ناپی.
نزمی گشتی تینک ددها. نیر ژن و پیانو لیک تا کرینه وه. هیندی کس تونلکه لیمز و بهر دپان
پنداده ده. هیندیکی ده کاش که به نده ب بوون. وازپان له سلاو و نه واپرسی هینا پوو. روونک
بار پانپانس له کاتیکدا دهستی به سبیلی خزیما ده هینا بیرتولدی خسته بهر تومس و پلار و
گوتی: « لیزه کس شو لوتی گه بهی پی خوش نیه. له کریت دوو جوړه تینسان ده ژین. نیر وحی.
لیزه کس پیوستی به نه نیر نه می نه! روونکی به کسه مز که بهیرتوللو شوخ و شنگ به
سیناره وه به پنا س ناقدا دهرزی. تووشی مبستگیری هوو شه شانگ مست. ویستی له بهر
چاوی خه لک رووتی کاتوه تا بزانی ژنه یا پیاره. چهنه کس به روو بوون نه پانه شت.
مبستگیری له کاره نه ونده په ژپوان بهزه ده سبیکره به گریان و بیرتوللو ده نامیزی
گرت. سهری به سبیکره نا و لاوانده وه. نموندهی ماچکره که هاواری لی هه ستا و گوتی: « باه
لیم گری خنکام. »

له و ژزه وه نمونده بوونه دوست وهک گوتی گری جوت بوون. شانسی بهیرتوللو له وه داپوو که
خه لکی کریت نه پوو. خه لکی دورگه ی زانت بوو. به هه لکوت « کوت » بش بوو. زلو جار له خزی
ده پرسه که بز چی هانزته کاندی نیو نم وه حشپانه. ناویشی بهیرتوللو نه پوو. ناری راستی کزنت
« مانز او نیو » بوو. به لام چونکه له هه موو وروونک ههر سه رمای دهر بروک له مالی ده هاته دهر
هه همیشه شو و شنبله دویژ به خز ددها که به تپه ی بوونی زه مان سوز هه لگه راپوو. قسه کانبشی
وه قسهی خه لکی ناسایی نده چوو. لاقه کانبشی خوار و خنچ بوون. پیانوکی شوخ و ترسه نوکیش
پوو. خه لکی کاندی نیویان نابوو « بیرتوللو ».

بهم حاله سال به سال له نژماری شاگرده گانی که ده بهزه. کریشی بزچی ده بهر غیری لپدانی
سینار بن! دهنگی که راندی خه لکی کاندی بز گزانی و هدرای خوشی زاننی دروست نه کرا بوو. له

لايهكى دېكه شموه بېرتولدى فه قير برسى بو، ناچار له قاوه خانه كانى شار ده سوراوه. چيروكى
 ژبانى خوى په نارده اوژونكى خزش ده گتراهه. رابردوى پر شكوى خوى، باسى شازاده خانان ،
 گزوانى شمانه له بن په لمبه روى دلبران و ميوانى و شمو نشينه كانى ولاخى خوى ده گتراهه.
 سينارى له سر نه ژون داده تا و لنى ددها و گزوانه كزنه كانى به ههواى زړو شيرين و ندرم
 ده گوت. خاوهنى قاوه خانه ش پيالهدك قاوه و بسكو پشنگ و رده ته لقوم و كهچكه سوږه باهيكى
 ده دابه. هيندى جار نيجازه ي ودر ده گوت كه ده حه ته لقومه كه ي به رينه وه، چونكه له گه ل خاوهن
 ماله كه ي كه پيرنژونكي ۸۰ ساله بوو پنگوره ده ژبان نه بده وست شيرينه كه به ته تبا به خوا. به
 تابهت پيرنژنى فه قير دانى له زاربا نهمايو، بز رده حه ته لقوم شپت ده بوو.

شونگ پالوان مېگنلس له پيالهدك فروشى « ترالونى » گونى دابره چيروكه واست و
 درويه كانى نهو، گوتبوى نمو گا براهه بز ژر خانى من ده نالى: « نمو شوه بېرتولدى باسى
 « زانتى » ده كره وهك گونى سر تزيى روزه لانت. ده پگوت تا نيستا قهت پنى توركانى وي
 نه كه موه. سرودى ميللى يونان له وي گوتراهه. پالوان بانگى كرده بوو گوتبوى:

- ناغا بېرتولدى نه ختيكش گونى بده من. « تو نه جېزه ده ي، كاندى نمشنى تو به خنبر كا. من
 موچه بېنكى كه م ورايى بز تو ده برمه وه. به لام مو شهرته ي هر كا تى بانگم كرى بز ژر خانى
 خزم . ده ي گير نه ي. « كوتن سرى بز دانواند بوو له ده لامنا گوتبوى: « زور باشه، من
 به نده ي پچوكى نوم نه ي پالوانى نامدار. »

مېستگرى له كاتېنكا له خزشبان هوارى ده كرده، پيره ميزدى پنجاپه وه. باكېش گوتى: «
 بېرتولدى پيره نه قيره كه م تازابه. نينه هه سومان به پيشوازي ترفانه وه چېن. »
 بېرتولدى گوتى: « گرنگ نيه ناغاي باكېش. من تېبېنى پيوستم كرده. تماشا كه .
 برخه به كى له بن هه تگلى هينا ده رى. باكېش ده ستى له بوخچه كه داو پرسى:

- نمو برخه چى تېنابه ؟
 پيره ميزدى به ته گېر سرور هه لگه راو گوتى: « لباسى زيادى بز گوزېنى جله كانم. »
 مېستگرى له كاتېنكا قونچكه جفاره ي فرنده دا گوتى:
 - باشه كورپنه به سه. نيستا كه حه ساونده با پيره و غارى سرور پكه وپته رى. پهرېن به تما
 خرداى.!

هر سينكيان پيره و مالى پالوان مېگنلس كه وته رى. تا نېزېك كلېساي سن مېناس، پېش
 مزگه وتى سنت كاترېنا تازاپانه چونه پېش، دېتبان ناخرين ميوان كه « نه فندى » به دېنه خوار و
 به خوزا پيش ده بوست به نيوه راستى شه قامدا پروات.

نه فندى پياونكى زړو پير نه بوو. رشېنكى خورمايى تهاو نه تاشار و چاونكى بېره نك و
 مات. ميزه رنكى زړو سېى له سرورى ده هالاند كه كفتېشى بوو. بز هه مو شونى به سر به وه
 بوو، تا نه گدر مرده با، ده خوى ودر پېچى و بز به ههشت ناماده يى. پېشتر چوو بوو هه ككه و ليو
 ده موه له بهر گه رمای زړو و پېس و پزخلى و كرده وى شتانه ي مزه ه يى، هه شكى تېكچوو بوو.
 كه لله ي پير بوو له ترسى خرداو ناگرى جهه ندم. كاتېنك هاتېره كاندى پيره مه لاي مزگه و تېنك كه
 به كېنك له با پيره كانى له وينا نيوزا بوو. درسى به منالانى تووك ده گوت. لنى ددان و لېبان

دها. تا رونگ برای برزای نووی به گ سمری ده شکتی و مه گنه بانه می ملا به به گجاری داده خری.

مژگوت له نیریک کلیسای سن میناس له حمارنکی گهروی بهر فره وائنا پهرو له گرو گیا. لهو سمری حماره که سن ژووی پچورگی گاولیو. لهبری پیری پهرویش له نیره رابستی حمار له ناپوتنکی داردا به مهر مهر رووگیش گراپو. مینرونک له بهردی سوز له سمر گنه که ساز گراپو. کیل پر بو له پتی ناو زنی گراو که باران و هتاو شوشته و پانهوه. له دهره و سمری گزوه که تیره تخت و چوار پایه دانرا بوون. روزه گانی هینی نماندار ده چرون له سرمان داده نیشتن و تمماشای پیری پهرویشان ده کرد. له لیانیهان ده کیشاو گالتو گه پهان ده کرد. حمینه ملامی دوعاخرتی دایگی نهغهندی قاوی بز چنده کردن. مینزه بهرده که کون گرا بوو. موسلمان پاره پان تیناویشت و داوایان له پیری پهرویش ده کرد که له دنیاو قباصت کاربان راست بیتی. نمانیش وه ک خاچیره سته گان داوای شتی زلفان له پیری خزان نده کرد. تمنا به خواردهنی باش و ژنکی جوان و دلخوشی همر تک دنیا وازبان ده هیناو رازی ده بوون. بز شهوه که پیری پهرویش له دهرگای خردا تکاپان بز بگا. دباریان بز دهره. هعموو رژی له گهل زهردهی خرد نهغهندی له پنا که بری مایی به دایی تورکان داده نیشتن و قورعانتنکی گهروی له سمر رانی پانرا ده کرد و له گهل خرنه نوه نموده بز پاش و پیش خزی ده له مقاند. سمره گیزهی ده گرت. کاتنک هورا سارد ده بوو. هله ده ستا. پاسکی لیک ده کرده نوه و هله ده پیری و سمری به سمر شانیدا خوار ده کرده و هوو ناوی له زاری ده هات. نیره وایان که له برسان و خزلدی پاده دران. له جی راده بوو. له م سهره و سمری حماریه دهستی ده کرد به راگردن و وه گاه ده پهرویشاند. هعموو لهشی له ناره قندا تهره بوو. دراوسینگان له پشت مبلدی په لجهروی مژگوت موه تمماشایان ده کرد. هیندنک پنده که تین و مهنرنگ زگیان پنده سوتا. هاواریان ده کرد:

- هنری نهغهندی! تیری خرا بز واده گهی؟ چت لیکه و ماوه؟ لهوی چنده گهی؟

بی نمودی تاوینک راوهستی. له وه لأمنا ده پگوت: « هیچ نه ... همنام ناگیان گرتوه. » کاتنک له بهر دهستی پیره دایگی هله ده هات. ده چره کزلان و له شه قامدا تم بهر و پیری ده کرد. مناله پرنانی ده گوتته دوی. بهر دپان پیناده دا. سواره رژی شقاسی پین روپار بوو. که ده گه بشته سواره رژی. وه پنده زانی له روپار ده پهنه موه. به لأم که وه پیری ده هاتوه مهله نازانی. له ترسان پاشمو پاش ده گشاپوه. هعموو جاری که پالهوان میکینس به زمی ساز ده کرد. نهغهندی ده هینتا تا تورنیکیش له نیر به زمی دایی. نهغهندی له سمر و پنهانی داوه ته که دا نیکه ران ده بوو. دله کوردهی ده گرت تا ده هاتن بانگیان ده کرد. تا ده گه بشته نوره رژه که کارنوس له مژگوتی له دوی ده هات و به سرته پینی ده گوت: « پالهوان میکینس سلوات ده گه پینی و بز سارداوی عالی بانگت ده گاه رژی ده ژماودن.

له تهوای سالفا له سونی شراب و گوشت بهراز نمانبوو. به لأم پینغه موره گهی گوشت بهراز و شمراپی لژ حرام کردبوو. نهغهندی نده بوو رووه تی ژناتیش بیستی. نوه هعموو لهشی ده لهرزاند. رژی نیکان که ژنکی خه لکی بنفازی گالتی له گهل کرده بوو. نهغهندی وه همزی که گوتبوو. که می هله خرانده بوو. له هعموو ژانیدا تاله له زه تینکی خوش و به لأم حرام بز وی نوه

بو که هر شش مانگ جازیک له ماله پالوان مېکئلسی شراب پخواتم ووه گزشت بهراز پخوا
و بز شش مانگ ورگی پر کا. لهو باره به پالوان مېکئلسی دهگوت:

- پالوان تو نهو خورده به بترسینه. خه نجهرم له سدر رهگی نهستو راهگروه و به سرمانا بنه پرنه
و بلئی: نهگهر گوشت بهرازی نهخزی و شراب نهوهخزی سدرت دههپم. بهلئی پالوان تو مهجوبوم
که تا نهوی دههپکم، بوم به گروان نهنوسری. ۱۱ بهو فیله شعراي ده خورده ووه گزشت بهرازی
ده خوراد و بز ناراسی دلئی نهو جینوانهئی نهو شش مانگه فزیران بهوو. هه لیده رشتن. هر چه ند
پنجه مېهره کی لسی سرک و جینوی هه دهخه گرد بوو. هه رچی له حذردهئی سن میناس و یا به
قهولی خزی له ادراوسنی دېوار به دېواری) ده بزانی، بز هه موو که سی ده گنېزوه. مزگهوتی
نهفندی دېواری به کلیسای سن میناسه وه بوو. کاتیک سن میناس له نیوه شموه به سواری
نسی له کلیسا دههاته ددر. نهفندی دهنگی دههپست. ترسی ری ده نیش و خزی له بن لیته ده
دهشاره وه. بهانی زوو نهوتی له چرای باپیری خزی ده دزی تا به نهیئی چرای سن میناس پر
پکات.

له سالدا ۶۶ رۆژ نهفندی له ساردارخانهی پالوان مېکئلسی وهک مرؤفئکی ناسی
ده پخوارد و ده پخواره وهو جینوی ده دان، فیکری باش کاری ده کرد و هه ناویشی ناگیان نده گرت.
ده پتوانی به بن ترس له شقام پېهرت موه. بهلام به داخوه کاتی خوش وهک بروسک راهه پرن.
نهفندی فقیر ده گهراوه بز مزگهوت و دېسان به نوئز و عیباده توره خوریک ده بوو.

تو شوه له خوشبان خوی لئی نهگه وتبوو. هینشا بهیانی بهر نه دابوو له خور راهی. له
ترسی نهوی داپکی وده بهر بی، به نه سپاسی ده رگای کرد بروه و به پخواسی له حساری چوپوه
دهر و له کولانی به بن دېواری کلیسای سن میناس دا . له مده رده سی بز نتهان تی پهریوو
گه بشپوه مزگهوتی سنت کاترینا و له وی راهه ستا بوو. ناره که به کی سارد به هه موو له شبا هاتوه
خوار. نستا دههرا به چپته پیاده روهی نهوهر خنجه پتته عالی پالوان مېکئلسی. ههنگاونکی
هاریشت و بهلام گورج کشا به وه. له رزی. توره کولان نههرو به پیش لاکاندا ده ریشت وله نونان
دوو پیاده رزدا که فیده کرد. چه مئکی قولبوو که داری زلام و گاشه بهردی له گه ل خز دههنتان.
نهفندی پالی وه دېواری داو ناره قهی نیو چاوانی سهپوه. تماشای شقامی چولی کرد و له بهر
خزیه وه گوتی: «سه بره ته تورک و نه فه لهو تنانتهت جوله کهش. گبانله بهر بیزه ده تینا پهری که
زگی بهمن بسونی».

نهفندی بهه ناسه برکه چاره روانبوو له وهی شقام هه رله ماله که ی بهردو روی نهو
سوسپون و شراب و گوشت بهراز ناساده بوو. له بهر خزیه وه گوتی: «کارا غیره تت هه بی،
بازه پک بده له ناوی وه پهره. ۱۰ دېسان ههنگاری داشت. بهلام که چاوی به سواره رز دهگهوت
ده کشاوهو پالی وه دېواری دهه! له بان سمری نهو منارهی مزگهوتی سنت کاترینا سپی و جوان
دههروشا و رزیش پانی خانوه کانی روناگ ده کرد. له ولاتر له دوکه لئیکیشی تنه لوی
«تولوپاناس» ی نانکر دوکه ل دههاته دهر. له ماله که ی بهرام بهری مامرنگ له قرته قرته دهار بوو
هیلکه ی ده کرد. له کلیسای ست میناسه وه دهنگی خوشی زه بوو خونان دههات..

- زور سهره. مسیح که تیمانارش بز چوونی کلیسا بیزه ده تینا پهری. له نه کاو ترس

هدنگرت و دهستی گرد به هاوار:

- نهی چاپه‌درسته‌گان فریام گه‌رن، له هاوارم وهرن!

لهو بهری شه‌قام دهرگاه‌هک گراه‌هوه. دهرگاه‌هکی گه‌وره مالان که نالقه‌به‌کی مه‌قره‌نی قورسی پنه‌وه بوو. مسبو «هاریلاتوس لیون داراکیس» سه‌رائی چار چنوک هاته دهری. نهو په‌اونکی قه‌له‌وی کورته پال‌اوریش و سه‌بیلنکی زل وهرق و قرژن و قامکی نه‌ستور و تورکانوی هه‌بوو. گه‌وشنکی سی تخت له پینا، عه‌باه‌هکی قاوه‌یی له بهر و وه‌گازنک به ده‌سته‌وه که سه‌رنکی زنو ونه‌خشی سه‌ره شیزنکی لی هه‌لکه‌نرا بوو. بنه چه‌ه‌کی ده‌چزه سه‌ر بنه‌مالنکی قه‌دیی قینیزی که به‌وه یونانی. له سه‌رنالانی بنه‌مالی باپه‌رائی شیزنک نه‌خش کرا بوو. له سه‌ر به‌رجی مال‌ه‌که‌شبان وینه‌ی شیزنک کبشرا بوو.

هاریلاتوس ده‌چره کلیسا که چاری به نه‌فندی گه‌وت، په‌نگه‌نبینکی شه‌پتانی هاتن. نهو هه‌میشه به دپتی لینه‌وماوان که‌بفی ساز ده‌بوو. پانگی نه‌فندی کرد: «هزی پیره میزی قه‌بیر مه‌ترسی وده‌ره بزائم.

نه‌فندی به‌ده‌خت به پارانه‌وه گوتی: «تو نهو خرایه‌ی له بان سه‌ری هه‌رتکه‌مانه، وه‌ره ده‌ستم بگره و یاریدم بده به وه‌په‌رم. ده‌چمه عالی پال‌ه‌وان میکلس و ناتانم!

کلفه‌تینکی گه‌نج به لیزنکی هه‌وس بزین و رووه‌تینکی ره‌ش نه‌سه‌روه هاته بهر دهرگا. نه‌قینداری هاریلاتوس بوو. هه‌مرو شه‌وی خزی ده‌گه‌بانده سه‌ر جینگای و ده‌پالی ده‌خزا و هه‌ولی دده‌ا نه‌وه‌ی پیاو ده‌یکه‌ن نه‌ویش به‌یکا. کلفه‌ت به گاله‌ره نه‌ماشای ده‌کرد و له‌گه‌ل نه‌ره‌ش که ده‌ستی وه‌په‌ر ته‌ده‌هینا قانا پینی پیده‌گه‌نی. شه‌ونک پینی گوت:

- شه‌وباب تو ده‌یی هه‌مرو روژی له خورنشی هیلکه‌به‌ک به‌خزی؟ تالی بکه‌وه به‌تاما خردای! گابرا هه‌مرو، روژی هیلکه‌به‌کی هه‌لده‌قوراند تا به قه‌وت بی. شه‌ونک کلفه‌تی شه‌پتان هیلکه‌به‌کی ره‌ده‌ست سه‌رائی د' و گوتی:

- نه‌ریاب نه‌ورو له به‌رت چوو هیلکه‌کوت به‌خزی. هاتن هه‌ر نینستا مرشک کردووه‌ا هاریلاتوس چه‌قوی هب دهر و هیلکه‌ی کون کرد و هه‌لیقوراند.

نه‌فندی دیسان هاواری کرد: «هاریلاتوس، بز خاتری خزا نه‌جاتم ده.»

کابرا ده‌ستیکرد به پینکه‌نین و گوتی: «ده‌ته‌وی بهی دیسان گزشت به‌رازی به‌خزی؟ به‌ده‌خت، گوناهه‌مه‌چوو!

- دیاره تو به‌روات به خرای نیه، وه‌ره ده‌ستم بگره و پیه‌پنه‌وه، یارمه‌تیم بده.

کابرا باری به وه‌گازه‌ه‌کی ده‌کرد و گوتی: «ده‌چی شه‌راه‌بیش به‌خزی‌هوه، نه‌ره‌ش گوناه‌چنکی ده‌پکه‌یه.

- ناخ... به‌چه جه‌نده‌میش هه‌ر ده‌چم، من له‌م جیه‌انه‌دا پینجکه له‌وه هبج دل‌خوژی ده‌کم نیه. تو که وه‌گازه‌کوت دریز به‌کی من به‌گرم، نه‌وه خیزت کردوه. یارمه‌تی... ناخا هاریلاتوس... یارمه‌تی... بنگومان خزا به‌زه‌یی به نه‌فندی داها‌ت. چونکه له‌و کاته‌دا پیره میزی‌نکی وودو لاواز و کوزه له کزلانی وده‌ره‌کوت. وادبار بوو له کورچه باخه‌گان دهره‌وه‌ی شار ده‌هانه‌وه. چونکه قه‌رناله‌ه‌کی به‌رو له سه‌روزی. نه‌فندی باسکی هه‌لینا و هاواری کرد:

ندی علیباغا! علیباغای نازنین... تو بیاینگی باش و موسلمان و نهمانداری راسته لهنئی. هتا چار کار ده‌گا، بهرچارم ناگر و ناوه. پارهدم بکه به‌ره‌وه.

پیره مزیدی شریف بی نه‌وهی هیچ بیژنی دستنی ندهندی گرت و بهراندبه‌وه. پاشان خه‌ریکوی شبنکی بی بلئی، به‌لام به‌شیمان بزوه. قهرتالئی دست دابهو لئی وده‌وور گه‌ورت. له دئی خزیدا گوتی: «چی به‌نلیم؟ خودا رحمان و رحیم و قادره. له‌وانه‌به‌گۆشت به‌رازی له زاری نئمه‌دا بکاته گۆشت گا، شرابیش بکا به ناو. خودا چی بخوای هه‌ر واده‌کا... به‌ژ ندهندی له‌عنتی، بخز و به‌خزوه، خودا گه‌ریه‌ه!»

کاتینگ ندهندی به هه‌ناسه برکه گه‌بشته مالی پالوان مېکلسی، میوانه‌کانی ده‌که هه‌موه‌بان گه‌بشتیونئی. کارنرس بژ هینانی مه‌زی شراب لاینگی له مته‌بی و به‌گی له ژیر زه‌مبئور. ده‌نگی لینگانی پمالئی شراب ده‌هات‌بژنی سوسپون به‌لا ده‌بزوه. ندهندی گونه تفنگی لئی فشیرون، بژ نه‌وهی له‌خز نه‌چی، ناچار پالی وه لاشپانه‌ی ده‌رکی دا. له‌و کاتدا گوفی له به‌پامی پهنه‌مبه‌ر بوو گه ده‌بگوت: «تو ئه‌ی ندهندی به‌ترسه، دیسان ده‌چی گیانی خزت به پارونک گۆشت به‌راز ده‌فرۆشی؟ تاخر تو به‌ر له مه‌گکه، له به‌پامی غه‌ببی، له سه‌رار به‌پان، له وشتران، له کوندور و به‌خور، له به‌ردی ره‌ش که پیم له سه‌ر دانا و چومه ناسمانان - بکه‌وه. به‌ر له باپیرت بکه‌وه که حدوت شه‌و ووزژان بی ناو ونان له سه‌ر مناره ما‌به‌وه و له به‌ر نه‌ده‌ره‌ته‌ی نه‌و سه‌گی ترسیان زنده‌وئیبو له گه‌ل نه‌و ده‌بانلوراند، نئشنا نه‌گه‌ر ترانیهات به‌بینی تماشات ده‌کرد که له نیره راستی قاپنگی گه‌روه و لوقی پر له به‌لاژ دانئشته‌وه. چومینکی شه‌ری به پئشدا ده‌روا. خزیده‌کی له‌سه‌ر نه‌ژنئی داناره هه‌مرو شه‌وی هه‌ر کچی ده‌ست لئی ته‌دراوه. له‌سه‌ر نه‌ژنکه‌ی ده‌یکه‌ی گوفنگی موو لئی ته‌هاتوو دانئشته‌وه که حدوت خزری ده‌ست لئی ته‌دراو دئنی. نه‌وانه هه‌رتکیان بژ گۆزینی تئشتبا پئیسین... تو ئه‌ی ندهندی به‌ترسه ا له به‌رت نه‌چی له پنه مالی نه‌ولیبای خودای. نئشتاش له‌و سه‌عاتدا ده‌چی خزت به‌خه‌به جه‌نده‌می. به‌ژ ده‌رگای کولان ناواله‌به‌ا ندهندی له‌قبه‌ر به‌ترسه‌وه ده‌نگی پهنه‌مبه‌ری ده‌به‌ست و په‌پتا په‌پتا تماشای ده‌رگای حه‌سار و سارداری ده‌کرده‌که بژنی سوسپونی لئنده‌هات. له نهنوان چوون و مانمه‌وه‌ا له شک دابوو. له نه‌کار مادام کاترینا له حه‌سار هاته‌هه‌ر و دهنی و گوتی:

- ئه‌ی ندهندی، تو هینتا لیره‌ی! نه‌گه‌ر ناتوی تووشی ده‌رده سه‌ری بی، خیرا به‌جز خواری.

- مادام کاترینا، له خواری خواردن ناماده‌به‌ا؟

- به‌لئی، هه‌موو شت ناماده‌به، زوویه، به‌جز خواری.

ندهندی له‌به‌ر خزیده‌وه گوتی: «نه‌وه تیراده‌ی خرده‌به. به‌لئی مادام کاترینا، خودا خوی منی ناروده، ناتوانم له فهرمانی خودا به‌جمه‌ده‌ری. ده‌نا تووشی گوناه‌ی گه‌روه ده‌م. نئشنا نئشر ناتوانم له‌گه‌ل خودا دم به‌ده‌می بکه‌م. خرده‌به ا خودای گه‌روه! من تئنا شبنکم له تو گه‌ره‌که، نه‌ویش نه‌وده‌می منی به‌نگه‌س و چاره ره‌ش رنگا به‌دی به‌که‌بفی خزم گوناح بکه‌م و پاشان نیو سه‌عات پئش مردم تیره‌ی بکه‌م. بان نیو سه‌عات به‌س نه‌ه؟ بژ چی، له‌وه‌ی پتر من هیچی ترم له تو ناوی.» پاشان باز دنگی داو ده‌رگای پچوکی سارداری پالی پئوه ناو چوه ژووی.

پالەوان میکینس له بهراهمر ده‌رگای هاتنه ژووری، له نیو هه‌وری دوکله سێقار، له سهر چوار پاینک دانیشته‌بوو. سه‌رو روپه‌کی گرز و نیو چاوان تال. قامچه‌گه‌شی له ژوو سه‌ری هه‌لواسیوو. چوار میوانه‌گه‌ی له دوو لاوه له سه‌ر نیوته‌خت دانیشته‌بون. له لابه‌ک باکیش و گایامبیس، له لای دیکه‌ مېستېگری و بېرتولدو. قاپه‌ چێشت له سه‌ر میزی هه‌لمبان لێ هه‌لده‌ستا. شه‌رابی وه‌ک خۆتی سوور له‌ پێاله‌ی پلوردا ده‌ده‌وشا.

باکیش گیتاری له سه‌ر ته‌ژنزی دانابوو، گونجی که‌ی به‌ سه‌مه‌گانه‌وه‌ تروسانده‌بوو. کلپه‌گانه‌ی بۆ لێدان تاماده‌ ده‌گردد. بېرتولدو خۆی ده‌شێل وه‌رپنجا بوو ده‌بژوت و ده‌له‌رزى. به‌لام له‌ ژێر پشتیوانی مېستېگری به‌که‌یفه‌بوو. گایامبیس هێدی و له‌سه‌ر خۆ ده‌بخوارد و ده‌بخواردوه‌وه، فه‌کریشی له‌ لای ژنه‌که‌ی بوو.

پالەوان میکینس پێاله‌گانه‌ی به‌ دواى به‌کدا پر ده‌کرد و ده‌بخواردوه‌وه. دیار بوو چێژێ لێ ناکا و له‌ شه‌راب بێزاره. چونکه‌ هه‌موو جارێ که‌ پێاله‌ی وه‌لینی ده‌گه‌رت، ده‌چرزا. به‌ لام به‌ ژۆر ورگی پر ده‌کرد، تا شه‌یتانه‌گانه‌ی ناخی به‌خنکێتی. کاتی هه‌ستی ده‌کرد که‌ شه‌پتان له‌ ناخیدا ده‌ستی به‌ سه‌رزیوی کردوه، شه‌رابی ده‌خواردوه‌وه. نه‌و شه‌پتانه‌ بېنجه‌ که‌ له‌ شه‌راب له‌ هېچ ناترسن. نه‌ ژن، نه‌ شه‌ر و نه‌ خودا ناتوانن به‌ سه‌ر نه‌و شه‌پتانه‌دا زال بن. ده‌نگێکی وه‌حشانه‌یان هه‌بوو، ده‌نگی وه‌ک نه‌ره‌ته‌ی درنده‌ی غه‌زویی. هێندی جار ده‌رگای قه‌ه‌سه‌گانیان ده‌کراپه‌وه، پایره‌ گانه‌ی هه‌ره‌لێبان، واته‌ به‌ر و په‌راز و گورک و به‌ دواى ته‌وانیشدا پایره‌ تروکناوه‌گانه‌ی غاره‌گانه‌ی ده‌قیاتوس وه‌ده‌ر ده‌که‌وتن.

ماوه‌یه‌کیوو شه‌پتانیکی تازه‌ چوووه‌ ده‌کلێشه‌ی، نه‌و شه‌پتانه‌ نه‌یده‌ نه‌راتوو به‌ سام نه‌بوو. به‌ پینچه‌وانه‌ شاد و به‌ که‌یفه‌بوو، هه‌ناسه‌ی له‌ جیاتی بژگه‌ن، بۆنی مېسکی لێده‌هات. بۆ هه‌وه‌لێتجار پالەوان میکینس ترسی رنیشته‌بوو بۆیه‌ په‌یتا په‌یتا ده‌بخواردوه‌وه.

کاتێک نه‌فه‌ندی ده‌رگای کرده‌وه، پالە وان سه‌ری هه‌لێنا. نه‌فه‌ندی به‌ ماتى و به‌ ترسه‌وه‌ ده‌ستی رنێکه‌خستن و لاقینکی ده‌برده‌ پێش تا له‌ پلێگانه‌ن بێته‌ خوارى. به‌لام نه‌یده‌وێرا. زمانى تینگ ده‌هالا. ده‌بوست بلی: پالەوان سلاوا به‌لام نه‌یده‌توانی و هه‌ر منگه‌ منگی بوو. پالەوان له‌ به‌راهمه‌ری خۆی کورسه‌دی نه‌وی پێ نیشاندراو گوتی:

- وه‌وه‌ دانیشه‌!

باکیش بێ نه‌وه‌ی گونجی که‌ له‌ سه‌ر سه‌مه‌گان هه‌لگه‌ری پرسى:

- پالە وان چ هه‌وا به‌گت پینخۆشه‌ بۆت لێدم!

مېستېگری هه‌ستا بوو نیوته‌خته‌گانه‌ی پاش و پێش ده‌کرد تا جینگای پتر بگانه‌وه، لاقه‌گانه‌ی ده‌هات ناگه‌ر بگرن.

شه‌راب هێندی گه‌س و الێده‌گا که‌ پێ بکه‌نن و گه‌زانی بچرن. هێندی گه‌سه‌ش ده‌گه‌نێن و خه‌مه‌باری ده‌کا. نه‌و مېستېگری به‌ ده‌پلاغه‌ کاتێک شه‌رابی ده‌خواردوه‌وه، تاقه‌ ئاوانی نه‌وه‌ بوو که‌ سه‌ما به‌ بکا هه‌لده‌په‌ری و سه‌رخۆشه‌که‌ی ده‌رده‌کرد. یان به‌ واته‌به‌کی تر سه‌رخۆشه‌که‌ی ده‌بوو

به هدهوسینکی بی جن و بی ندهه پانه. ده پوسیت هالی هدهابه. قانونه کانی له ژئر پیندهناو سمدان ساله له ناسمانی بی بندا دهوراپهوه. بهلام حهف نهوهی یز ندهه کرا، ناچار دهستی ده کردهوه به خوارندهوه.

پالوان میکلس مارههک سهیری همر پینچ دوشه کانی خویکرد. نهوی نه سه مار نه گزوانی، ندهنگی سازو ناواز نه پانده توانی دلی نارام بکن. له نهفندی موز بزه. نهفندی ترسوا گوتی:

نه رباب ا داوا له من مه که قسهی قزوب بکمو کولوان بکم. له پیندا پترسینه و ناچارم بکه بخزم و بخزموه تا هیندی غیره تم پینه بهر. بهلام بیرتولدو که مارهه بگیرو خوارد بویموه و سهری گهرم بهوو، گوتی:

پالوان دههوی بز سر گهر میت چیرکینکی کونی فینزیت یز بگنرموه؟ من نهو داستانهم له سر شانز دیره و لهو دههوه دلم راناوهستی. ناخا نه گهر یزانی چیرگی نهو « دیزدی مونا» به، شازاده خانی فینزیری که به ناههق کوزرا، چرن گه لیک جار بزه هزی نهوه که خدم و خهفت له بیر بهرموه.

- کیت گوت؟

- گوتم «دیزدی مونا» شازاده خانی فینزیری. بزچسا تو ناوی نهوت نه بیستوه؟ نهوه همدان شازاده خانمه که پیاونکی ناوداری بهرمیری عاشقی بوو، بهلام نم نه لینه کاری نیره بی گه پانده رادههک که شازاده خانی گوشت و دهرهه کی نهوی هه لگرت.

پالوان دهستی دریز کرد ده تگوت دههوی زاری بهستی، گوتی: «بیرتولدو، نامهوی له کن من پاسی ژنان بکری.»

بیرتولدو له شرمان دولا هاتموه و چیرگی شازاده خانی فینزیری له گهروینا وشک بوو.

باکیش که گیشاری بهدهه شهوه له ههوادا راگرتبوو، پرسی:

- باشه... چله بندم؟

پالوان که سهری به دهرارهوه نابوو گوتی: «بز من فدرق ناکا، چت دهوی لیندها

کابامبیس پیلای خوی پیندا کرد و لیره کانی سههوه. مستیگری له گیشاره که رامابوو، لاکمی واستهی وهک هالی داعبا له خدوا راگرتبوو که سهما بکا. بهلام لهوه زهاتر هچی بز نه کرا، چونکه له پر خانو له زوی. خاتوه کان درزیاندا. بیرتولدو بز نهوی نه کموی دهستی بهچه له تگینگ گرت. بههی و ههناز و کالهک وه سهما کهوتن و بهر دههرونهوه.

باکیش راست بزه گوتی:

- بوچه له زوه... مستیگری دهستی بز ده رگا دریز کرد. کابامبیس لهو دههدها تنها بهری له ژنده کی ده کردهوه. نهفندی گهرته هه زوی و تیکچوو. دهنگی زهرو هزی خدنگ و راگردن و گریان و هاواری ژنان له دهرهوه دههسرا. مستیگری گه وه گریان و گوتی:

- بز خاتری خرا ده رکمون... بهینه دهری بهلام پالوان میکلس دهستی دا قامچی و

نه پاندهی:

- شهرد ناکه ن؟

میستیکری وه غیرت گهوت و گوتی:

- شعومی چی پالہوان؟ نوه بولہ رزه به، کپان له بهر نیه بیکوژی ا
لهو کاتده هور گرماندی و سه رتا سهری کاندی وه لہ رزه گهوت. زه نگوله کانی کلیسای سن
میاس له خزہ لہنران. بهرتوللو به نوزده نوز سهری له بن شینله که بدا شاردوه و گوتی:
« پا سن میاس بهزه بیت بهمن دایم. تاخر من و کزنت ماترا و ترمه»
پالہوان شقهی له قامچی هینا و هاواری کرد:

- کس له جینی خزی نه بزوی! تنیا نه لهنندی راست گهنوه و له سهر چه له نگیکی داینین ایه
چالاکي شینلی له سهر بهرتوللو هه لئاوه و گوتی: « بهرتوللو ا نوه برمه له رزه به. ششنگ نیه
کریت گیان له بهرنکی زنتوه. ده بزوی، تیره ده بهین که همر لهو رزانه دا به ته نیایی دروا وه
بونانه وه نووسی.»

له پر خولقی خزشهرو، وه قسه گهوت. نهو هینشا مندال بوو سالنگیان برومه له رزه به کی به
سام هات. نیوهی گونده که ی نمو ویرانیوو. ژن و پیاو سهریان سوږ ماپوو. هاواریان ده کرد، ده گریان
و له ژیر ویراندی کار له کاندیا پان ده بوونهوه. تنیا پالہوان سیفا کاسی باوکی هندی و له سهر خزا،
به دست وشان سهره راندی خانوه کی راگرتیوو تا ژن و مندال و جرته گا و ماینه شینکه که ی
هچنه دره ی. کاتینگ هه موویان دره چوو برونه شو به گورچی دره به ریوو، سهره رانه هاتپوه خواری.
لهو ده موه نهر پالہوان میکللس له بولہ رزه نه ده ترسا. بیری ده کرده که پیایوی نازا ده توانی له
بولہ رزه ششا خزا نجات بدا. پیالہ کانی پر کرد، هه موو خوار دپانه وه و هندی بروونهوه.
لهو سهره وه دراوسینگان رزایونه هسهاره کان و هاواریان ده کرد و قربان ده نپه وه. ته ناندت خانم
ده کارکا نوده وه. شو کیوه ترشاو وه فیزهش هاتپوه کولانی. برا که ډ ولاله که ی له نامیز گرتیوو.
له گه ل ژنه کانی تر تینکه ل بپوو، بز جازنجکش بی بنه و بنه چه که ی خزی له بیر برد بزوه. له گه ل
نهوان ده کی باو ده بقیواند.

له کاتی برومه له رزه دا خلیفه له کلیسا وه عزی ده دده. له سهر تاوه قسه کانی به ناوی خوا
ده شین کرد. پاشان له مهسه له لاپداو دهستی له ناسان ههنگرت و بز کریت هاته خواری. خهلیفه
له سهر مبهرا بی زور کفتی خزی واوه ستا بپوو. دهنگی به رزی بز لای تاقی ناسان که شکلی
عیسای پیوه دپار بپوو، هه راز ده چوو، له هه مو کلیساش دهنگی ده داوه. مه سیجبه کای خزیان به
به کتره ده نوساند و ههر وهک به راستی دهنگی خودا له ناسانه وه له سهر مایندا، سهریان
داده نولند و ده لهرزین. پیره هیزد گوتی: « بزله خوزه رسته کام ا نوه رژی پارینگاری
گهوره به و رژی موسیبتی مه سیج وه نیزیک ده که یی. ترس و پارانه وه دپم به سهر دلی
نیسانداره کاندیا زالی. تنیا ده بی بیر لهو خونه بکه نه وه که به سهر خاچنا ... بلام خودا ...
گونا هه کام خوشین. من راز له موسیبتی مه سیج دینم و بیر له ولانی کریت ده که موه. پاندا
پاسکه کانی بز لای تاقی کلیسا، بز شو شرتندی که عیسای مه سیج له که وای زترین پییراوه ته وه
نور ده برژیس بهرز کرده وه و هاواری کرد:

نوح نی خودای من. هتا کهنگی! به راستی که چند پشت و چند هزار کریتی
ده ستیان بر ناسان هه له هیناره و هاواریان نه کرده هتا کهنگی! تاخر نی خودای من تا

که نگی؟ خودایه، ئینه که دارو بهرد نین، ئاخو ئینهش گیان له بهرین، گیاننگی تو پنت به خشیوین. تا که نگی ده بی خونی گریبان برژی. ده ریا له رۆخه گانی گریتهوه تا بوغازی داردانیل و قوسته نته به بو خوین سووره. لهو گاتهوا که پیره میزد سهوی هه لئا بوو، تاونگ مات بوو. ده نگوو چاره وروانی و لانه، تهماشای تالی کلیسای ده گرد، کلیسا وه لیزه که وت. چلچراکان که وتته جولانه ورو زه نگره گان لیدران.

له هه سوو لاره بوو به هه رار: بولمیزه... بوله ریزه... ژن له پلبکانان هاته خوار و خه لک به پالیهسته بز لای ده رگای چوونده ری کلیسا هه نرشیان برد. خه لیفه له ترسان هه په ساو نه پترانی بیژی. هه شتا به چاری ده ریه ریو تهماشای مه سیحی ده کرد. سوورتزوفلوس غار بایه و له میحراب هه نیا به خوارو بز لای ده رگی کلیسای برد. لهوی به سپایی به شانیداو ده بگوت: «ته ئی هاوکی پیروزا مه ترسی، هه یج نه، بومه له ریزه بهر نیستا خه لیفه به چاری پر له نه سه نده به ناره نار ده بگوت: «خوایه بم به خشه انه وه خه تایی من بوو. له جیاتی ته وهی باسی تو به کم باسی گریتم کرد»

* * *

نه ورزیه پالیهوان پولیکه ئینگیس به گه ره کی تو رکاندا تینه به ری، چو بوو تا له سه عاته وا که خاچه رسته تهمانده ره کان خه ریکی نوژی مس بوون، ده ورنگ لێ پدا. به ریشی تاشراو رژی چه رو کراو وه تر لیدراو، کلازی به لاسه ره وه نابوو به هه نگاوی نهرم و سوک و جیره ی پز تینه کانی به ریگادا ده رزی. به ته واوی هه سته به خۆشی ده کرد. وه ته سپنکی زه تگراو، پا وه گایه ک ده جوو که چه ره مه که ی هه ر برقه ی پداو له چیمه نینکی سه وزو قشلاخا بده وری. دلێ، گورچیله کانی، ته واوی تازای به ده نی وه ک سه عات کاربان ده کرد. هه ریه که بان بی نه وهی کۆسپی کاری نه ویشمان بن، نه رگی خزیان به جی ده گه پاند. نه وانه گشبان که به رنکو پینکی له گاردا بوون، گیان له به رنکیان پینک ده هه نا که ناوی پولیکه ئینگیس بوو. به روته ورت له بهر خۆیه وه ده بگوت: «هه بیف که گه ئه جبه تهی هه زار سال ناخا به نی. نه کا خودای مه زن له ترسی ته وهی ئینه جیگای نه و گریته وه، به قیل ورده ورده چه کمان ده گا؟ داغان ده که وینی، نه ژنزه مان سه ت ده گا، پششان ده چه مینی، ئاومان به چاو ولوتیلا دینته خوارێ. مردن شتینگ نه به ترسینی. سوئد ده خیم له ورن ناترسیم. نه یا ده مه وی جارنک گولله به کم له مینشکی به دن و برم، به لام ته وانه وهی ورده ورده رۆر خه رابه. نا... نا... من خۆم له بهر نه وه رانا گرم.»

هه شتا هه ر ته و ترسه ته ی ده گرد که سه رانه سه ری گه ره کی تو رکان هاته له رزین. ده رگا گان له ریزه سه جوون. ده نگی نه رسی ژنان و ته قه ی که وشانبان له حه سا ری ماله گان ده به سرا. (رۆشینه) ژنه زه لانه قوله ره شه که گه به شته وه به دانی، که شه نی له ده ستان که وته خوار و کولچه کانی له نیو ته رس و توژدا به لآو بوونه وه.

پالیهوان پولیکه ئینگیس بز نه وهی خۆ راهگری لاقی لینک کردنه وه ده سته به ده وری گرت. چاره نوس وای هه نیاوو ده ورا به راست لهو گاتهوا له نیزیکی مالی نوری به گ بی. ناره قه ی به سه رو چاوینا هاته خوار و گوتی: «بوومه له ریزه». پالیهوان که سبک بوو ده پترانی له به راهه بر

همو نافاتینکی وهک نهخوشی شهرو ژندا خور را بگری، به لام چن ده پترانی له گدل بومه له زره بدر بهره گانی بگا؟ چن ده پترانی بیینی و گوی بگری ز ده گزی راجی:؟ رهنگی به روانه وه نما. دهنگی زهرو هاواری ژنان هیشتا هه رده هات. گرنچکه هی هه لخت و رواه ستا. داخرا زهوی ده پترست زار لینگ بگاته وه وهه چی گیان له بهره قوتی بدا. با له رزیتینکی ساکارو بی مه ترسبه.؟ وا ده هاته بهر چار که تهواری شاری گاندی به ترس و له زره وه چاره روانه. سه گه گانبش که له پیشدا وه قوره که وتیرون، نیستا کلکیان له نیو گه نی گرتیوو، ملیان را کیشا بوو چاره روانیرون. ههوا رهنگینکی زهرد و پیسی گرتیوو، رووناکی بوولیل بیوو. له ناخی عه زره وه گرمه بده کی سه بر ده هات. ماله کان دوپاره له رزین. مناره کان وهک داری روو له سه مال ده پاژان. نهو دپواره پالده وان پالی وینا بوو نینگ فرما. هه ره له و کاته شدا له وه بهری کولان، له مانی نوری به گ شکانی پد بجه ره و قاپ و قاچاخی متبه قی دهنگی ده هات. له پر ده رگای گه وری سهوز رهنگ کرابه وه. تامینه خانم به سهرو رووی روت و پرچی تانز و پی پی پدی، به گریان هاوار ده بره پری و له نیره راستی کولانی بی هزش وه عه وری کهوت. کاره کهری رهشی مهبی له کاتینکا سه پینی سوری خانمی بده سه تهو بوو، به داپدا رابده کرد. له په نا تامینه خانمی چوکی داداو بانگی کرد. به لام نهو له سهو بهری کولانی کهوتیوو، رنگی سیی هه لگه را بوو.

پالده وان چاری زوق بوون و له بهر خزه ره گوتی: «تامینه خانم». دهستی به دپواری بهرداو له خانمی وه نیزی کهوت. روخساری زهرد هه لگه راوی سووو هه لگه را. له میز بوو به تارات بوو نهو ژنه چه رکه وه حشه بیینی. نیستا له سابهی بومه له زره ی پرلزوه، نهو ژنه به سهرو رووی تاواله وه پای پدی، واته بوو جورهی پالده وان ده پترست له بهر دهستانی بوو. به تاسه بده کی تهواو داها ته ره سر خانمی، به لام کاره کهری رهش به تهو بهی خوی به سهر داداو گوتی:

- نهو خانمی نوری به گه، نیزیکی نهی! هه ره له و کاته شدا هه ولپدا که به ده سالینگ سهرو ملی داپوشی.

پالده وان له کاتینکا شوشه عه ترنکی له گیرفانی دهه دپنا که هه میسه بز یزنخوشی کولانان هه لیده گرت، گوتی: «بهد بهخت، بزین به عه تره نهکا ده عری. سهری شوشه ی هه لگرت وله پیش لرتی خانمی چه رکی را گرت.

زهوی نارام بیروه. له سهساران دهنگی هاوار و گریان نه ده هات. شاری گاندی ورده ورده هیدی ده بیروه. سه گه گانبش غیره تیان هاتیزه بهر و دهو زین.

خانم هه تاسه بده کی هه لگنشار چاری هه لینا. که سبکی نه تاسیاری له سهر سهری خوی دیت. هاوانینکی کردو به هه ره تک دهستان دم چواری خوی گرت. کاره کهری رهش دهنگی داو گوتی: «نه گه ره گیانی خوت تیر نه پوری هرز، نیستا نوری به گ دیت.

پالده وان پولیکسبگیس که شه پلای چاره گانی خانم بیوو، نه پده ترانی گوی پدانه هه ره شه ی کاره کهری رهش. نهو چاره گه ورو پرشنگداره که بروسکیان لی ده بیروه، کدم کدم ده کهوته ژیر ته نسیری پیاره که، خزه سهیست ده بوون و حاله تینکی نر می مخصه ریان به سهر

داده هات. پیلوه گانی قورس ده بوون. چه رکه سی وروی کرده قه روا شه که ی و گوتی:

- نهو کافره کی به!

پالوان ودلأمی دایهوه و گوتی: «من پالوان پولیکینگیسی بندهی توم. نم شوشه عترهش به یادگار له لای تو بی.»

تامینه خانم شوشه عترهگهی پیندادار راست بزوه و دوو باره چارهگانی برهقیان ددها. پالوان هدناسینگی هدلکینشار گوتی:

- نارهحت مهه ، نینتا دهرؤم.

چهرگهسی بزهدیکی نهرمی هاتی و گوتی : «ده ترسینی؟»

- من ... له کنی بترسم؟

- له نوری بهگی!

- ناخ .. خانمی جوان. لهم جیهاندها پنجگه له تو له کس ناترسیم. نهگه تو نینتا پلنی خوت بکوزوه، خوم ده کوژم، بهلام گورج له قسهگهی پشیمان بزوه و به فیزهوه گوتی : «نهگه خواجهک ههبن نهی نامینه، رژوژنگ تو ههر ودهست دینم. دنیا خولینکا تو ههر هی منی.

خانمی چهرکسی رههای به توندی ته ماشا کرد. ده تگوت بهر له وهی کوزله بهک بگری. هدلیده ننگینی. پالوان بین نهوهی بهزوی دهرستی راستی خسته بهر پشتیندی ناوریشم و رارهستا. ژنی چهرکسی له کاتینکا سهرو روهی خوی به ده سالی برهقه دار داده بزوشی گوتی:

«خودای من ، خودای ناپیتی من له کافران بیزاره».

پالوان له وهلامدا گوتی: « بهلام خودای من ، خودای ناپیتی من، ژنی چهرکسی خوش دهوی و به تواناشه».

پالوان ناوری دایهوه، دوو تورک له سیلهی کولان ودهر کهوتن. دهرگا ده کرانهوه. کارهگه ری رهش دهرستی نامینه خانمی گرت و ههرتکیان راپان کردهوه مال و دهرگای سهوز به ده ننگینی به سام داخرا بهوه.

پالوان وستی رابکا، بهلام لاتی له دوو نهدههات. له بهر خزهوهوه گوتی: «له دست چورم ... نهمام ... ده لیتی قهت ژنم نه دیوه. له نامیزم نهگرتوه و ماچم نه کردهوه ... ده سوتیم.» به بهریشانی ته ماشا بهگی ده روهی خیز کرد. وه بزانی کولتهگان و نینسانهگان و هه سوو شت گزپاوه. کاندی رهک پارچه بهکی رهنگاورنگ که خانو ومنارهوه قهلاو شه پزلیان له سر کیشاین، له زیر پی بابتدا شه پزلی ددها. به سر نهو پارچه شه پزلا بهدا دهرلشت و بهلادادههات. به زه حمت توانی مالهگهی خزی بهدژن شهوه. کاتینک گه پشتهوه مالی. خوشکی بهو قه دوهواره زل و له ریزو کهوه، خزی ده نامیزی هارشت. له ترسان هارازی لی ههستا. واپه کرد که وشه بهگی دلدانهوه له زاری براکی بهیسی. بهلام نهو خوشکی پال پیزه ناو کلاوهگهی فرندا لایهک. دههات بهخنی، دههنگو خوشکیداو گوتی: «لینم گه ری، گورج چوه ههساری و گولینکی مینخهکی هیندی لینگه دهره و له نینو قامکانا وردی کرد. مادام کرسانتی به بیستی نهو قسانه زیراندی و سهری خوی له دیواریدا و گوتی:

- ناخ! زورژا قسهی ناوا بهمن ده لیتی؟ به من؟ به مننکی له بهر تو خوم فیدا کردهوه. من شوم نه کرد و مندالم نه برون، تا تو به تنیا بهجی نه هیلم و ناگام له تو بی. ناخر من چیم له تو کردهوه ناوا له گدل من ده بزویه وه، که واپرو دلت بهحالی من ناسوتی؟، ناخر خوزهوستم، من لهو

دنیابدا پیچگه له تژ که سبتر شک ناهم. دووباره سهری له دیواریدا ژوه کانی خرنوای هون. له پشٹی شمیرن و ژوه کانی وړه نگی په پیری، ته ماشای براکه دی دگرد که هینشا هر له هساری هو. چاره وړانوو که برای پشته و ژوو و له نامیزی گزی. بیلارنینه ووه داوای لیووردنی لی بگاو پنی بهژی که خوشی دوی و جگه لهو له دنیابه که سبتر شک ناهت.

بهلام برا له جینی خزی نه ده بهوت و ته ماشای دوه ووهی ده کرد. کرسانتی که به هاوار و گریان چی بز نه کرا. بریاریدا خزی بهنوش کات. هاوارنکی کردو بهنوش له بهر دهرگا و دعه ززی کهوت. پالوان به ببحالی ناریداره. داهاته و خوشکی هئنگرت و بردی له سهر ته تخت دزیی کرد. بهلام نه ده بهوت. چوو له متیانی شوشه ی سرکه ی هینا، هیندنیکی ده لاجاینگان هئسو، توننکی به کونه لوتی دارکرد. سرکه به ملو نئو مه مکانیدا هاته خوار. کرسانتی له بهر بونی سرکه خزی پی رانه گریاو چاری هئلنا. دیتی براکه ی به پرنشانی له بان سمری و ستاوه. بهوه که هف خوش هو. باسکه گه ووه کانی لینک کرده ووه براکه ی له باوهش گرت. له کانتیکا خزی پنده خست له بهر خزه ووه ده بگوت:

- ناخ ژوژی من! لهو حالده که ده گریاو پنده کنی و نه پندوست بهری بدا، لینی ده پرسی:
- خوشت ده ویم ژوژی من خوشت ده ویم؟ ناخروشه به کی خوشه و سبتم پی بیژه ا براکه ی لیره پینکدا دراوه کانی لینک کرده ووه گوئی: و ده توی پپاله قاره پینکت بو ساز کم! قاره وده خزت دپنشته ووه.

مادام کرسانتی به توندی دوگه کانی ترازاند، ده هات بختکی: هاوارنکرد: و تز و لانی پرسباری من ناده ووه آتاخ نه نام... رزخشم، دیسان ده هات بهنوش پشته ووه. بهلام براکه ی ده سپنسخه ری کرد و گوئی:

- بهچی کرسانتی، من توژ خوش دوی. ههسته دانیشه. ژنه که روخساری گهش بزوه. دوگه کانی داخسته ووه، گوج رابوو به چالاکي گه ووه کچیک له ژوریدا دهستی کرد به هاتووچز. کلای له سهر نا، خزی جوانکرد، عه تری به خوزدا و له به ووه چاری به براکه ی ده کرد. له ته ماشای نیز نه ده هو. بیری له ره ده کرده که: و نه گهر من خوشکی نه و نه ده بروم، پینکه ووه چند مندالی جوامان دوست ده کرد. و بهلام لهو فیکره شرم گرتی و سوور هه لنگه راو له بهر خزه ووه گوئی: و خوابه ببه خشه.

پاشان چند کلو زوخالی هاوشته نیز ناگردان و خانوه که ی بخورد او نیشانه ی خاچی کینشا.

* * *

لهو کاته دا له مالی پالوان میکلس مه جلیسی به زم گهرم هو. دوی نیوه رز (رینبو) سهری خوار کرده ووه و به کونی پاکینی سارداودا ته ماشای ژووره ووهی ده کرد تا بزانی گالته چه کانی باوکی له چچالندان.

مستیگری چه که کانی دهرهینا هو، چونکه بهری پنی ده سوتانه ووه. هیندی جار خزی هه لئاویشت، سهری ووه بهری میچی ده که ورتو خرنن به لاملیدا ده هاته خوار. بهلام هه روا به گهرمی کاری خزی دریزه پنده دا.

نه فصدی غیره‌تی هاتره بهر و سوری لی روت کرد پرو. سوره که چه له گمی برقمی ددها. کاپامیسی به سهریدا خوار بیژوه. گه لانی کنگری به نبر چارانه ده دهنوساند. چهند هیلکه له دیزه دا هابرونه. بادکش بز خزان خوریکورو به تریلکوه بهانخوا. له گه روی مابرو چاری له کلان دهر ده پهرین. ببرتولدی فقیر له قورنیکنا خوی له پشت گزواندا شارد بیژوه. لاقه لازوه گانی لیک بلاژ کرد پرون و شنبله گمی هه لنابژه. فاسکه گانی ده زاری ده تاو ده بهیسانه ده درن. جاروبار ناورنکی له هاتاله گانی ده دایه وه و سهرنکی داده نواندو به هه وای گزوانی ده بگوت:

- کورینه به خشن ا بیوره پاله وانی نامدار ا

ریشو له دبتنی نهو گالته چیه که بز خزشی هاوگی ناوا خزیان ره زیل دهر کرد گمیف خزشوو. لهو سوری ژیر زه مین به چار له هاوگی ده گوا. پاله وان سات و بینه نگ پالی وده بواری دابوو. ده شورنیکلی نادهار رامابوو. شمراپ گاری تر نه کرد پرو. ته سهر خزشوو نه قسمی ده کرد. تنبا جاروبار لیوی خواره وی ناوا ژوو ده بیژوه ده اته گانی دهر ده گوتن. ریشو بزوی هاتی و خزشی له هاوگی هات و نه خللگی وه حشی و بینه نگ و به فیزی نهوی خوش گه ره ک پرو. له بهر خزه وه گوتی: نه گه ر منبش پیاو پام ههر وام ده کرد. نه گه ر شوو بگم ده بی به پیاونکی ناوا بی. ه خزر له ناسز ده هاته دهر. گمیت هاتیزوه سهر خز. کاندی شادو قفز خزی له بهر تیشکی هه تاو هه لخنسیوو. زهر د هه لگه پابوو.

سی تاق پرده پرو له خه لک. مینرله کانیش پاش باران ده هاته ده ری. ژن و پیاو بز گه ران له مالان رده ده ده گوتن. گشتیان له مته رسیه گمی گه وره رزگار بهیرون. هاوه بیگی کورت فقیر له بهر لاقیان زاری لیک کرد بیژوه. به لام به لوتفی خردا دووباره ونیک هاتیزوه ریندوو مابرونه. خار و خزیان ده گه ران و به هه لبتانی کلاو سلاریان لیک ده کردو به گه رمی دهستی به کتریان ده کوشی. نمو شهوه نه فینکی ناناسایی دانشترانی کاندی پیکه وه ده لکاند. هه موز به خزشه مینسی ته ماشای به کتریان ده کرد. سهری ده رها بان ده کرد و ده تگوت قهت ده رها بان نه دیوره.

له خانسهری کلاو نه رهنگی پاشا پنچه ک له سوری مه پدان گولی کرد پرو. خه لکی کاندی ده وستان و بزنی عهتر و هه وای باسه فایان هه لده مۆت. ناخره گمی له گه ران ماندوو ده بیرون. له قاوه خانی (لیسونیداس بابالاروس) داده نیشان. به دهست لیکنان پیش خزه تیان بانگ ده کرد. پیش خزه مت به پینخاوسی رها بان ده کرد و شه رستی نالی هالو یا لیسونادی گازداریان ده هینتا. منفاله تورک بادامی سوز و پوسته و چه پیکه گولیان ده فروشت. رۆشینه ژنه قولره شه که به مه مکی داجیزاو وملوانکی گه ر که شین کولپچه گانی خزی که کانی بوله رزه که له گه ل به پهن ریالی تیکه ل بهیرون و کزی کرد پرو نه وه به پیکه نین و نازه وه ده بیگنران. خزی روو به رۆژ ناوا ددانه پان و سپه گانی و چاره به مه کره گانی ده ره وشاند.

خه لکی کاندی له بهره خزه وه پانگوت: لهو شانسهو لهو به هه شته. نه وه تا رو شینه ش به کولپچه خزشه کانیه وه. له هه مورو لاره خه لک ده گه به شتی. سی تاق به کراسی تازه ده رازاوه. تیشکینکی نهرم و بنه وش که خزد کاتی خزین بز پشت چپاکان به جینی هینشپرو. روخساره گانی ناراستر ده کرد.

کام پیاوی خه لکی کاندی پرو که نیناره ی نهو رۆژه به لیباسی جیزنه وه نه هاتینه سی تاق. کام

ژنی گاندی برو که به کار هاتپاهو له قاره‌خانه‌ی^۱ لیونیداس باهالاروس اده‌نهنشیاو بادامی نه‌خواردپاو قسه‌ی قزری نه‌کرده‌پایه و باوه‌شیننی رانه‌وه‌شاند پایه. (چس‌گورگ) له گه‌ل(وانگلیبوی) ده‌زگیرانی له رنگا گه‌بشتنی. کرسانتی له نینه راستباندا به سوری شان‌کراو ورومه‌نی سوروسپیار کراو و رگ لایو به رنگادا ده‌رزی. خه‌م و خه‌فته‌نی لای دیار نه‌پوو. ماوه‌به‌ک گریا پوو. له خز چوپوو. به‌لام نینستا هاتپزهو سر خز له گه‌ل خوشکه زاو زاوای دوارژی هاتپونه گه‌رانی. خیه‌ی له وانگلیبوی ده‌کرده له خزشبان بزه‌ی ده‌هاتی و له دلنا ده‌بگوت: «من لهو باشترو جواتترم. لانی گه‌م شتیک له مندا هه‌به که سرلیجی پیپاو راده‌کیشنی. به‌لام نهو به‌ده به‌خته له نینسک و بیست به‌دهر چپتر نه‌پ. چس‌گورگ له له‌شی ندم ته‌شبه‌دا گزشتیک نا‌ده‌زنته‌وه که تیزی بکا به‌لام. سر سرده‌م بو چه؟ برام هه‌پو پینوستم به هه‌چ نه‌پا»

پاتروس سویری لونا‌بخامی سه‌ره‌تایی به رومه‌نی پر له ناوله به سپایی به‌وینا تی پیری. نهو بز فیزکردن و پیره‌وره‌کردنی مندانان ره‌وشتیکی تازهی له گه‌ل خزی هیناپوه گاندی. گونچه‌کی مندانی ده‌نینو دو لاداری پچوک ده‌ناو نه‌وه‌ندی رنک ده‌کوشی تا خونی لینه‌دهات. نانبیای کچی کاتی شوکردنی پوو به‌لام تاغای سویر نه‌په‌ده‌هینت له مالی وده‌ر گه‌وی. به هه‌چ جور ناماده نه‌په‌وله پاره‌ی زاوا وشه‌به‌ک بیسی. ده‌بگوت: «من ناموئی نهو په‌سپایانه بز مالی خزم رنگا بدم. ه له همساری کله‌ه شیری نه‌پوو. کاتیک پشله‌ی من ده‌چره سه‌رانی و به مهاو میاری عاشقانه کتکه‌کاتی دروسینی له خز کز ده‌کرده‌وه. پاتروس له دین‌درده‌چوو. وده‌سر پانی ده‌کوت وه به‌ردان پشله‌کاتی راو ده‌نا ده‌بگوت: «له‌عنت له جستی ژن. نه‌وه که تیزی نه‌په‌ده‌ت له کز مه‌لدا ده‌چینی.»

پاتروس له سیناتی رانه‌وه‌ستا. به‌لام چاری ده‌گیزان که په‌کی له شاگرده‌کاتی خزی له گه‌رانبا بیسی. ده‌بگوت: به‌کبان ده‌گیرخا به داری گزین‌گرن‌چکه‌کاتی هه‌لده‌کاتی. چس‌گورگ ده‌بی و به ترس له‌ریزه‌وه بز ریز لنگرتن کلای بز هه‌لینا.

سه‌روه‌کته‌ی «دوکتور مارسیلی خیزانیشی ده‌رکوت. دوکتور به که‌پف پوو کلایونکی ره‌نگاره‌نگی له پاریس گریپوو. له سوری ناپوو. ده‌سته‌وانه‌ی ره‌ش و ره‌کازیک به ده‌سته‌وه. به‌لام ژنه‌ه‌فیزه‌کی بز نه‌وی سه‌رلیجی خه‌لک له سه‌ر جله ناهه‌زه‌کاتی لابنا. سوروسپیاونکی توندی کردپوو. ژنه‌کان که ده‌پانه‌ینی نیوجاوانیان لای تیک ده‌ناو روپان لای وده‌ده‌گیزاو ده‌پانگوت:

- ندم سه‌روه‌کوته چیه؟ ژنه‌تپوسه‌ماکه‌ری نه‌واوه. ا نهو کاره چیه دوکتور کردووه‌تی؟ بز له

ولانی خومان کچیکی نه‌ده‌هینا. ۱

لهو ساله‌دا دو‌حاجی له‌کله‌ک هاتپونه گاندی وله سه‌رمناره‌په‌کی جرائی کلیسایه‌کی که‌دی پیزانتی هیناپه‌یان کردپوو. لهو کاته‌دا که دوکتور له گه‌ل ژنه‌ک‌ی به‌وینا تی ده‌په‌رین. نه‌وانیش له چومه‌ک‌ی نه‌وه‌ری زالم کینو ده‌گه‌رانه‌وه. نه‌وانه بالنده‌ی پیروز برون. هه‌موو سالی له پایزدا هیناته‌ی خیزان له ژر تاقی مناره به‌جی ده‌هینت و په‌ره‌وه‌ه‌ککه بز لای خورای ده‌فرین تا بچن به حاجی و به‌هارانیش بز لای نیشتمانی خیزان به‌گه‌رینه‌وه. نینستا هه‌ر تکیان له په‌نا به‌کتر به زکی تیز لابیان به به‌ر زگه‌وه نه‌وساند پوو. هیدی هیدی به سه‌ر سی تاقنا ده‌فرین. نه‌وان ته‌ناته‌ت

چارشیمان لهو خدئکه گنژو زارپیس وچه سه سروه ته ده کرد که له ژنی هانی نوواندا ده خولانوه.
 ده ریا تاریک ده پوو. دورگه‌ی (دیا) له روضی ده ریاوه نه ده پیترا. شنه باهه کی وشک هه لپکرد
 و غزه بادراوی ژناتی سه پروکه ده بزوت. گشتیان باوه شینه کانبان وینکا. پزلیک ماسگری
 (مالتی) به لیدانی سه توری تابه تی خزیان به وینا تپه رین. مه له وانه کانی گواره له گوی. سنگی
 پانی تاو برده و بیان ناواله کره پروه. له کاتینکا به ده هنگی گرم گورابیان ده گوت. بی نه وهی سه رنج
 به ده ژنه کانی کاندی راست بز له نگر گا رزیشتن که له وی ژنه کانی مالتی له تیر توری
 ماسگریتن و قه رتاله‌ی تابه تی ماسیدا چاره روانیان هرون
 کوره لاو به جاریک غیره بیان هاتوه بهر وه تاریکی ده سنیان له دهستی کچان ده دا. له
 کاتینکا رومه بیان سورر هه لگه راپوو، به تاسوه ته ماشایان ده کردن. لاپهک چیاو لاپه کیش ده ریا،
 له سه ره وهش تاسمانیکی سه خه ری که نه ستیره‌ی شو، واته زوره به هزار نازو نیر ناز سه مای
 ده کرد.

* * *

لهر کاتدا که ژن ریباری کاندی له سئ تاق کز بهیرونه وه. تراساکی وهافاله کانی بز گورستان
 ده چورن. گورستان باخیکی پان وه رین و به جی ماو بوو له ولای شاری کاندی. پهرو له داری
 هه لپه ره گنژیلگه و هرک وواله تراساکی ته ناقنکی له پشتی خز به ستیوو. ماینولوس ماسترا پاس
 شیشیکی پچوک و ناندیریکوس کراسوگنورگیس دارده سینگ و نیکولای کوری سبتگریش
 لیتفته‌ی هینابوو. نیکولای گوتی: «نه گدر باوکی هات من فیتو لینه دهم، هه مورتان راهه کن.
 ناندیریکوس پرسی: «پیت وایه (گورستان) له بهر ده رگا بی؟» کیژی ناغا پارسه کواس ناری
 گورستان نه پوو، به لام مندالان نهم ناوه بیان لی نا بوو. چونکه کیژیک بوو جوانچاکو شوخ و
 شنگ و هه همیشه پنده کئی.

تراساکی گوتی: «نهو روزه کانی به کسه مز چهند تیتزلی رهنگاورنگ له قزه کانی ده بهستی وله
 بهر ده رگا راده وهستی. نیکولاتز فیتفته کت بده به من، تا نه گدر قه راز بی به سه ری دایه بی،
 من تاگادارتان بکم.» غاریدا به زور فیتفته کئی له نیکولاهه ستاند و گوتی: «تو ته نافه که بگره.
 سه ده سه متم، وانیه؟ که راپو فیتفته ده بی به من بی. بالا با به رین ا.»
 هه تا پتر ده چورنه پنش ماله کان پچوگتر و که متر ده پورن. لهو گه ره که ته ری که فقیر نشینه،
 تیکه لاری تورک و نه رمدنی ده ژیان. خه لکی نهو گه ره که با له ناشی گه ورده دا قاوه بیان ده کوتا، با
 ده مبالی و فعه له بیان ده کرد.

تهو چوار که سه کاتینک له گورستان نیزیک بهیرونه وه هنگاوران شل کرد و به بن دیواریدا لینی
 چورنه پیش. تراساکی له پینسه وه ده روی. له پر راهه ستا. گورستان خزی رازانده پروه. نهواری سورر
 له قزه زه رده کانی به ستیوو، شوخ له بهر ده رگا وینتا بوو. پینشتی ده جوو. تراساکی روو بگرده
 هافاله کانی و به سپایی گوتی:

- متالبینه وریا بن کچه که لیزیه. هه مورتان ده بی پینکه وه ده ست به کار بن. من فیتو لینه دهم و
 خزی به سه رده ده دهم. که سه له م ده ورو به رانه ده بار نیه. ده بی هه له ده ست نه ده بین.

برنگی دیگه چورته پیش. گولستان شوخ و شنگ له بهردمیان راوه‌ستا بھو. سهبری دور پیشلاتی ده‌کرد که به میاو میاو سواری به‌کتر ده‌بوون. چوار کچ رفین پشویان له سنگینا حد پس کرد و خزیان به دیواره‌وه نروساند. تراسکی تماشای نو سه‌روسری کولانی کرد، بالدارش دیار نه‌بوو. فیتفتهی به لیوانته‌وه نار تیی توراندو خزی پینا‌دا. تواتی دیکه‌ش به دوی نه‌ودا. تراسکی ونیکولاً هه‌ریکه رانیکیان گرت. تاندریکوس شانیکرت و مانولیس ده‌ستی به‌زاری گرت تا هاوار نکا. هه‌موویان کیژه‌که‌بان گرتوو نه‌بانده‌زانی چی‌لنیکه‌ن. تراسکی گوتی: «بۆ باخی. توندی بگرن له ده‌ستان ده‌زنه‌چی».

به زحمت گه‌بسته ده‌رگا ویزانه‌که‌ی باخی. هیندینکی دیکه‌ش چورته پیش. به‌لام چورته سه‌بانترانی نم باره دریزه پین بدن. کیژه‌که‌بان له سر گزو گیا به‌ره‌لا کرد. پاشان هه‌ر چوار ده‌ورینا بوو تماشایان ده‌کرد. گرنی نواره‌ سوهره‌که کرابوو. پرچه زرنه‌کانی به سر شاتینا بلا‌و بیرون. داوینی کراسه‌که‌ی هه‌لکشا بوو، رانی وه‌در گه‌وتیرون. له ژور سرخه‌وه دلی لئی ده‌دا. کیژه‌که له‌پشتا ترسابوو. پاشان که ناسبیرونی ده‌ستیکردبوو به هاواروچه‌نگه پرچه. به‌لام له سر گیا دریزیان کرده‌بوو، به چاری نیوه به‌ستراو و نیگای شه‌پشانانه تماشای ده‌کردن. نیکولاً که به رودی تماشای گولستانی ده‌کرد و نه‌پده‌زانی چکا، گوتی: «باشه نینتا ده‌تانه‌وی چی لی بکن؟»

مانولیس پیشبیری کرد: تفی ده‌رووی که‌پینا
تینکرا کچه‌که‌بان تبقاران کرد. به‌لام نو کاره گوتی دانه‌مرکاندن. دلیان سارد بزوو، نارحمت بوون. ده‌بوایه بۆ تازاردانی رنگای دیکه به‌لزنه‌وه. به‌لام چ رنگایه‌ک؟
تاندریکوس دارده‌سته‌که‌ی هه‌لسوراند و گوتی با لینی ده‌پن. تینکرا خزیان به سر دادا و ده‌گیانی به‌ر بوون. نیکولای به‌قه‌وت وه‌به‌ر پیلانینا، نه‌مجار کیژه‌که ترساو ده‌ستیکرد به سزاندن و هاوار.

تراسکی پیشبیری کرد: تا ده‌خینکی وه‌به‌ر پیلانینی ده‌پن. مانولیس له کاتینکا نامرزی نه‌شکینجهدی خزی نیشان ده‌دا گوتی:

- نهدی شیشه چکولدی من له کونیه؟

نوروی نه‌ویش دی. جاری یا وه‌به‌ر پیلانینی ده‌پن. هه‌ر چواربان که‌وتنه سه‌ری وله سر پشت و زگ و په‌راسوانی هه‌له‌ده‌په‌پن. له نیو گیادا ده‌بان گه‌وزاند. هه‌موو جاری که راست ده‌بزوو له به‌ر ده‌ستیان رابکا. ده‌بانگرت و له عه‌زباننده‌داو ده‌بانگرتا.

ناره‌قه‌بان کرده‌بوو. پاش نه‌وه‌ی له تبقاووان و لیغانی مانوو بوون. نینر نه‌بانده‌زانی چکه‌ن، ده‌ستیان راگرت. لایان واپوو که گرتن و له عه‌زیمانی به‌س ده‌پن. چه‌ند مانگ بوو نه‌خشه‌ی رفاندنی نو کیژه‌به‌بان کینشا بوو. نینتاش که ده‌بان بینی له به‌ر ده‌ستیان وه‌عه‌وزی گه‌وتوه، چیژه‌به‌بان له کاره نه‌ده‌کرد. هه‌موویان به سه‌ریدا خوار به‌وونوه‌وه و به قین و به‌زاری تماشایان ده‌کرد. تراسکی گوتی: «خزینا چه قزه‌که‌شان هینا باه‌وه به چه‌قز لیماندا‌هار تماشای نو خزینه‌مان کرده‌با که له به‌ری ده‌وزیشت. نیکولاً گوتی:

«ده‌لین چی من قه‌پالینکی توندی پیناکه‌م. پاروه گزشتینکی ته‌روتازه‌ی لی به‌چرم؟»

تراساکی له خزشیان هاواری کرد و گوتی: «به لئی دههین واپکه بن. همه موومان پینگه وه.
مانولبروس گوتی: نا به نزوه همر کهس بز خزی.»

تراساکی پنی چه قاند: نا... همه مو پینگه وه.

ترس به سر کیزه که دا زالهور. بز رزگاری خزی چنگه پرچی ده کرد و هاواری ده کرد.

تاندریکوس گوتی:

له پیندا دههین دهست و لاتی بهه ستین، ده نا لدههستان راهه کا. نیکولاً تنافه که می کرده وه و

مانولبروس شیشه که می هینا دهره ده ستیان کرد به دهست و لاق به ستنی. له پر دهنگیکی توند و به

سام له لای دهرگای هاتنه ژوردی باخ بهرز بهره به کینک گوتی: «ئی سرسری ده بهره لا...!»

همه مو ناوریاندا وه. ناغا پاراسکه واس نیوه روت دهسته گسکینک به دهسته وه له بهر دهرگای

باخ واوه ستا بود. نهر رژی پینسرو نه ونده می سرور ریش تاشیبهرون، هیلک بهو. بهریاری دا هو

رژی به کشه مز بهتری و بهمه سینه وه. له شپین خور دا هو له پر گوتی له هاوار و زیری کچه که می

بهو. بهی تودی لیباسی ده بهر کا همر به دهرینه ده ستیبا بهه گسکی و غاریدا بهه کولاشی.

کانتیک گه پینشی نه ونده می له ترانایدا هه بهو نه وانده بهه گسکی راوه شانده و گوتی:

- ئی سرسری ده بهره لا، به لام له پر راوه ستا. له نیو منفالنه کانفا کوری پالمان میکلیسی

ناسیرو. له بهر خزه وه گوتی بهو: «ها... پاراسکه واسی نه قهر! روبا به، کیشه می بز خوت ساز

نه که می!»

بهی تودی ههنگارینک به چینه پینش بهه گسک راوه شانده هه ره شه می لیکر دهرون. تراساکی

دهسته می کز کرده بزوه و گوتی بهو:

منفالینه با برزین... وه دوام کهوین!

پاشان بانگی پاراسکه واس کرد و گوتی: «هزی ناغا پاراسکه واس! به دهرگای باخی ده لاچور،

تا نیمه تینده بهرین. گه سکه گش فرنده عهز می!

سه رتاشی (سیری) بهه قسه می کرد و گوتی: «زور باشه...!»

تراساکی قینه می کرد و گوتی: «منفالینه بز پینشه وه. نهر کارا بهه خه لکی سیرا بهه مه ترسین!

چوار لاری رینگر بهه سر بهز می بهه پینش ناغا پاراسکه واس دا تپه بهرین. تراساکی بهه لینه وه

چارینکی له کیزه که می کرد که له عهز می هه لده ستاره و کراسی ده ته گانده گوتی:

- چارینکی دیکه بهه چه قوره دهنه وه!

خرا گاره گانی باش رنگشتره. له هه وتوردا شەش رژۆ بز بەر نچوونی ژبان، رژۆنکەش واته رژۆی هه وتمم بز بهر گرده نه له خرا و خراوردن و هه سانه وه. له رژۆی دوو شه مزوه ژبان هاتپوه سەر دزخی جاران. خه لکی گاندی که رژۆی پێش پاک و نساندار برون و رژۆی په کشه مزبان به نوێ و تاعهت زا بهارد بهو، نېستا خوداو بهو له زه بهان له بهر بهر بهزوه و به شینگیری خه یکی کارو گاسی خزان بهون.

خهز سهری له تاسز هینا دهی. ده روزه واته گان سز ده روزهی شاریان کردنه وه. جوبهاران به ههستری به پاره وه هاتنه ژوووی. ده روزهی له نگرگاش کراهه وه. هه مهالو لوتکه وان و سهو داگر بهو ده رگابه دا هاتنه ژووو. هه راو چه قه ی خه لک لهو مه پدانه دهنگی ده داوه. له مه پدانی شاریان هه را و هه ریا خه لکی که ده کرد. ماوه بهک بهو تاشنگه خه یکی کاری خزان بهون. جارچی شاره نېو کولاشاندا ده گه راو به دهنگی وهک زهنگرگه هه رای ده کرد که له که سه بهانه ی نېسه عیله گه نه که بهک کوزاره توه گوشته که ی وهک ره هه تله قومه. په له ی بکمن و بهگنی ده نا ساینی.

له شه قامی گه وه. په لاد هه وو دوکانه گانیان ده کرده وه. وه ستا کار له سهر کورسی بهز دابستن و به شفری نېو خه یکی چه م بهن بهون. هه له و گاته شدا کرنکار و شاگرد له ده وه ی دوکانه گان به نا هزای خه یان خه یکی کار ده بهون. نه واته هه میشه بهو بهاردن سه ریان داویشه سه ر نه قه ستانک و به نه هه لیک که بهو نا نېم به به. نا زاریان ده دا.

له پێشما پالموان (سېفانیس) په پنا بهو. ده شه لی و خزی هاری شه به سه ر دار ده سه که ی هه به ریان دا به وه که شه ی پێشتر پانچوی پالموان (باکوسی) له سه راوه گه به وتی. هاتپوه سه ری بهز هه والی بهون و پاشا په سهار بکاو بزانی که داخرا له باری په تهره لگانی که بهوه به بهون ج و توه بیک له گه پنا به!

نه له بهوه نی نه جانی کریت که شه دووژ جگه له نازادی کریت فیکری ده که ی نه بهو. له سه را دا هه زرا بهو. نه م له بهوه نه پاری که ده کرده وه چه که قهزخانه ی ده که ری و چاره یوانی ده رفه ت بهو. پالموان سېفانیس به شه شه ده هاته لای ده سه که ی که له ناسیزی بهگزی و به پناه هه به پناه له مووی له رو داوه گانی جیجان ناگادار بهی.

به کی له په لاد دروه کار نه و بهتری ناگادار کرد. هه مو سه ریان هه لپنا. به لاد کورج سه ریان داخسته وه سه ره هه بهووی چه ده به نواتی نه و گه که ی ده ریا په لامار بهن که پێش دهو رژۆ بهک له مای باش کرت بهو. چه که بهی پێکه نه بهو. پالموان به سه ریا نه رانه بهووی:

نه ی سه ر سه ری بهه لا. گانه بهمن ده که ی هه ج ده زانی نه و لکه ی من له گوی

سه‌فته‌نیه‌آگه‌نگی و بز چی توشی نو و رژه‌بروم‌آته‌ی گهری نه‌حسه‌ق. که‌واپو پهرسه تا بزانی ا به داران وهریگه‌رابریه. وه‌ستاکی بز پاراستنی شاگرده‌کمی له جیگی خز نه‌بزوتیوو. به پیچه‌وانه گوتیوی: و هه‌فته پاله‌وان ستیفانیس! تز له راستینا (میاتولیس)ی (۱) کیتی ا لینی ده.

کاتینک پاله‌وان ستیفانیس له پیش چاوان ونیوو. به‌کینک له وه‌ستاکاران گوتی: « کورینه نو پارودی هه‌رو لئی قره گورو گیر بور. بز ددانش زبانی هه‌برو. » له پر (هارمیلاتوس)ی کورته پالا به سینلی به خنمو هه‌لگه‌پاره و دست به وه‌کازه‌وه دهرکوت. خنج و خوار به‌رینگاره ده‌چوو. وه‌کازی پارکی له پیاده‌رز دداو کاتینک به پیش دوکانی پینلاو درواندا تی ده‌پیری. وه‌ستاکاران دست له سه‌سینگ راده‌پورن و سه‌ریان بز داده‌نرانند.

خهلکی کاندی له دلی خزیاندا له ناست هارمیلاتوس هه‌ستبان به ترس و ریز ده‌کرد. مثال به ترسه‌وه تماشا‌پان ده‌کرد. ده‌تگوت هارمیلاتوس تبشان تبه، به‌لکو شتیکی نیوان تبشان و شه‌یتانه. بان ده‌تگوت گیان له به‌رنکه له نیو نه‌فسانه‌ی به‌ریان هاتوته دهر. جنسوکینکه تالیون له ژیرخاکدا ده‌شارنه‌وه و به سه‌ره‌زینکی نه‌ناسراودا فه‌رمان ددها. چاری پیس بوو. نه‌گه‌رماده‌په‌کی زلز تماشای که‌سینکی کرد‌په‌ا‌کارا ره‌نگی به روانه‌وه نه‌ده‌ها. ده‌تگوت ماری به‌ره‌داوه... رزژینک کاتی تینه‌په‌رون به باخی نو‌رکانولده‌لدها، چار له دار لیم‌ریک ده‌کا که گوتی کرد بوو. له پر گه‌لای داره‌که رینک دین و سبس ده‌ین. پینلاو دروه‌کان مات و بیدنگ سه‌ریان به‌رداوه تا نو تی پیری.

په‌ک له وه‌ستاکاران گوتی: « کورینه وادپاره نم ری خه‌رابی دست بیکرده. له گه‌ل کس گالته‌مان بز ساز نابی. نه‌دی ته‌فندی و پارانیس به کوریدا تینه‌پورن و به‌ر بورن! » کاتینک سوری دیو هه‌لپروزیئن. دیو خیزا ناماده ده‌ین. کارپه‌گ له دویره‌وه دهرکوت، به هه‌لگه‌ورت پاراپانیس بوو. گه‌وشرو له خوشبان بز ده‌نتی پشتبان راست کرده‌وه. پاراپانیس گوزه‌په‌کی سه‌فرقی به‌ده‌ستی راسته‌وه گه‌رتاله‌په‌کی پر له سه‌هزلی به ده‌ستی چه‌په‌وه له گوشه‌ی سه‌یدانی دهرکوت. به ده‌نگی به‌ریز هاواری شه‌رته‌تی ده‌کرد.

هه‌موو ده‌پانیست بز لاسا گرده‌نوه‌ی نو وه‌گ سه‌گ بوهرن و وه‌گ که‌ر به‌رینن. پاشان به‌ریاندا که تونلکه لیمزی پیناده‌ن وگالته‌ی بی بگن. به‌کینک له وان بلئی: « هزی ژینی بلئی بزائم نو متدالانه هه‌مرویان له من؟ راستبه‌گه‌ی بلئی. چونکه من دهرم. » پاشان به‌کی دیکه له و پیره‌وه ولام بداته‌وه: « به‌لام پاراپانیس نه‌دی نه‌گه‌ر نه‌مردی چی! » نو دهم تیکرا له قالی پینکه‌نین به‌دن.

وه‌ستا کارینک راپوو به ده‌نگی به‌ریز گوتی: « کورینه گوتی به‌نی. چینه نو‌وو کارینکی ده‌که بکه‌ین؟ کاتینک پاراپانیس به پیش تبسه‌دا تینه‌پیری. هه‌موو را نبشان به‌ه‌ین که نابشاین له جینی خرمان نه‌بزوین. هیچ نه‌لین. نو شبت ده‌ین. که‌پینکی جیسانی ده‌که‌ین. له گه‌لن؟ »

۱- میاتولیس *Miaoulis* ده‌ریاداری نه‌ترسو نازای یونانی که فه‌رمانده‌ی هیزه‌کانی شورشی یونانی به ده‌ستوهه‌وه بوو له شه‌ره‌کانی نازادی و سه‌رم‌خویش دا. (وه‌رگرتی ل)

- له گهلیند... بارپانیس ههروه گ هوارپی ده گرد، نیزیکتر ده بزوه و تهماشای دوکانه کانی ده گرد. شارینگ ونستا و چاره روان مایه وه. : خودابه ا بانی چی؟ بز کس سهر بهرزو ناکا تهماشای بکن؟ بز کس زار لینگ ناکاتمه گالتهی پی بکات؟ بانی وای لیهاتوه که تینه پهری و کس فهرقی پی ناکا که نه وه سه گه یا کهره یا بارپانیسه؟ ناخ! کورینه ده شتیگ بیژن، من بارپانیسم، ناتوانم، نهدی کوا نهو تو نلکه لیزیانهی ده تانهاریشت؟ بنده نگی زالیوو. هه مویان مات، سه ریان به سهر کاری خوزا بهردا بزوه. بارپانیس ترسی پنبیشت. چاره کانی مایه وه وایده زانی خهون ده بیخی. گوزوه قهرتالهی داناو هواریکرد:

- کورینه بز خاتری خوا! قسم له گهل بکن. نیوه خهریکن شینم ده کهن، نهو بهز مه چیه سازتان کرده؟ کوا تو نلکه لیزکان له کورین؟
کس چاوی لی نه کرد و کس ده نگی له بهر ته هاته ده ر. بارپانیس دهستی کرد به پارانه وه
گوتی:

- کورینه رحیم پی بکن! من ته وه تا لهرم. نیوه نام بهین؟ من که هیشتا نه مرده ووم، لای کهم شتیگم پی بلین تا دلنیا بهم که نه مرده ووم.

هیچ خه پرنیک نه بوو. کس له جینی خوی نه ده بزوت. بارپانیس تووشی ترسنگی توند بوو. به ورته ورت گوتی:؟ بنگرمان سبهر کراوه. مهرگ بهزه دا تینه ریوه. تازانم پیلانو دروو مردون با من نه مایوم. نهی هوار له فریام کهن. a

گوزوه قهرتالهی هه لگرت و رابگرد. نه وه دم دهستیانکرد به پنگه نین. وه ستا کار له سهر چوار پایه هاتنه خوار و دهستیان به دلپانه وه گرتبوو. هواریان ده کرد: « بز پینشه وه بارپانیس بز پینشه؟ شقامی گه وه له بهر پنگه نین وه له رزه که وتبوو.

* * *

توسقوفی گه وه گوفی له دهنگی قاقای پنگه نین بوو، هه ستاو له سهر جینگا دانیشت. سه رمای بیوو. مجبوری کلیسا هاتووو بپشیلنو به ده دنی به نارهق دامالی. توسقوف پرس:

- تم هه رار هه ریابه چیه؟ هه ره دلینی هه ره ده گرمیتی. نه کا دهسان بوومه له رزه هاتی؟
مورتزوفلوس به رووگرزی گوتی: « پایه بهرز لام وابه پیلانو درون دهسان گالته به زه یارنکی هه قهیر ده کهن. نه وانه بزچی شرم ناپانگری؟ نیستا که وه ختی گه مهر گالته نیه. ده بیخی پایه بهرز؟ نهو شهیتانانه کاری نیمه بان وه دوا خست. »

توسقوف باسی ولاتی روس و شاری کیتی ده کرد که چهند سال له شو شارده راهیسی هه باده تخانه بوو. هه ره واه باسی به فرو گومبزی ته لایی و کلیسا عه باده تخانه به کی ژور زه مینی به له (په برز) کانی ده کرد و ده یگوت:

- مورتزوفلوس تا نه وه ده سی روسیا هه به مه ترسی. کوزه لی نورتو دوکس هه ره زینشو ده نی حکومت ده کا. نیستا مه سیح په نای بز روسیا برده. روژنیک بهر چاوانه دیتم چله ی زستان بوو کانی روژناوا مه سیح له باسیکی له چه رمی گای له بهر داپوو. چه کهمی درزی له پی کرد بوو. به ک به ک له ده رگای ماله کانی ده دا. به لام کس ده رگای لی نه ده کرده وه. من له پشت به له به ره وه

دهمپنی، چومه خواری دەرگام لښ کرده. تا که ششتمی هاوارم کرد نمی خردای من! بهلام نمرو و نبرو.

مجنبرو نیشانه‌ی خاچی کبشا و نالاندی و گرتی: «بهلام من قهت نه‌مدپهوه.»
توسقرف له ولامدا گرتی: «توش نه‌گدر بچیه روسبا ده‌مپنی. پاشان رووی له دیوار کردو خوری لښ کهوت.»

تهر ورژو به‌یانی پاشاش به رووگرژی له‌خهو ههستا بو. سڼی ررژ بو که بخی سازنه‌بو. له پر ههستی کرد که پیر بو. به‌و شهرته که ورژو شه‌مزی رابردو له سڼی تاق کاتینگ له خانوی کلار فوره‌نگی خوی خه‌ریک بو. قه‌ننه‌ی ده‌کیشار گونی داپوه ده‌نگی ده‌هول و زوونا، له نبر یونانیه‌کاندا چاوی به ژینکی جوانی پرچ درژی لښو گوزشتن کهوتبو، به جارنک عاشقی بو. رووی کردبوه سرله‌بمان قوله ره‌شی خولام و پرسبپوی: «نو ژنه یونانیه سر پوزه کینه له‌وی راوه‌ستاوه!»

- که‌بفت یڼ هاتوه نه‌ریاب؟ نه‌و خه‌لکی کاندی نه‌ه. خه‌لکی (کروسونا) گوندنکی دوروی چیاپیه. بدک شه‌مزی رابردو شوری به کایامپسی چهرچی کرده. کایامپسی ده‌ناسی که ده‌نگینکی خزشی هه‌به، هیندی شت له باری ته‌وه‌و بیستوه، له و ژنه گه‌ری.

- ناجسن راداپاره ژینکی ته‌جیه!

- به‌لښ... ژینکی نه‌جیب و زلورن نه‌جیه. میزده‌کدی خه‌لکی نیسفاکاپیه.

پاشا سدره که‌چله‌کشی راوه‌شانده‌بو، له بدر خزه‌وه گوتیوی: «نه‌جیب... نه‌جیب! به‌لښ نه‌جیه، چونکه من پیر بووم. برابوه. بز که‌سینکی نه‌توانی ژالم یڼ ژبان به کاری چی دیت؟ هر که‌سی وستنی نه‌توانی بیکوژی، هر ژینکی خزشی وست نه‌توانی ده‌نامیزی گری. ژبان فایده‌ی چیه! ناخر من چ پاشاپینگم، مردو شور به‌اته‌وه. کوا نه‌و ده‌مانه‌ی که‌چه‌لادی خزم ده‌نارده گوندگان‌ی یونانی نشین لای نه‌و بوک وزاواپانه‌ی که‌شایبان ده‌کرده؟ سینینگ بز گیزه‌که له ده‌سره‌به‌گناو فیشه‌گینگ بز گوره‌که له ده‌سره‌به‌گی دیگه‌دا. نه‌وان ده‌بواپه له‌و دوانه به‌گینگ هه‌لپوزن. به‌لام گڼ غیره‌تی هه‌بو که‌فیشه‌گ هه‌لپوزی؟ ناچار سینبان هه‌له‌بژاود. هر نه‌و شه‌وه بوک به‌چاوی به‌نسرین و به‌جلی جوانی بو‌گینه‌وه له‌کاتینگکا نازشی ده‌کرده، له‌رنگاره ده‌گه‌بشینی و له‌سهر نه‌ژنزیانم داده‌نیشته. به‌لام چه‌بف که‌تیشتا پیر بووم...»

له‌و کاته‌دا پاشا رووی کرده خولامی ره‌ش و به‌چار لښداگرتن پرسی:

- تو ده‌لښی چی سوله‌یمان؟

- نه‌ریاب هر وازانه نوت دیوه. تیشه تیشتا له‌کریت ده‌ژین. له‌وانه‌به‌تووشی ده‌رده سدری بڼ. بز هه‌ناسه هه‌لده‌کیشی، ده‌تووی ژنه هه‌رمه‌نیه‌که‌ت بز بڼم!

ماروسبا... ژینکی هه‌رمه‌نی بو له‌کاندی هه‌موو که‌س ده‌بناسی. ته‌نانه‌ت گوزانیشیان بز هه‌لپه‌ست بو. میزده‌کدی هه‌رمه‌نیه‌کی مل نه‌ستوری چوار شانه بو. دوکانی له‌نیزیک له‌نگه‌رگا بو. ته‌واوی ررژ قاوه‌ی له‌ناوتنگا ده‌کرتا. هه‌موو گه‌ره‌کی به‌عتری قاوه بزنار کرد بو. نه‌وه‌ندی قاوه کوتا بو باسکی به‌قده رانی لښ هاتبو. ده‌بترانی به‌سستینگ دیوار بروخشینی. ماروسبا ژینگ بو و رربه‌له، قوله خزه، دمو چاویکی ناهمز، سستینکی نه‌ستوو و داکه‌وتو. کاتینگ

به رنگادا دروئی، به راست و چپدا به لادا دهات. بزنی توندی ماینی به فانی لینهات. نمو بزنه کاتی شو همرزه کاری له دوروه بز لای مائی نمو راده کینشا. ماروسا له پهر درگا راده وستا، دوگه کانی تا نیروی سوخمی ده کرده وه. کولسهی توکن و خه تینکی سموزی به سر لیوانا هاتوو که همیشه چه نندلزیه نارده بیان له سر بو. به چاوی خومار و بزه له سر لیوان چاوه روانی ده کینشا. کاتینک شو داده هات و مزنده کهی له پهر هیلاکی دهنوست. ماروسا دست به کار ده بو. ماچ و موجی به خومار ده فروشت. کابرای مزیدی به ژووی پچوگی پدای پرخی ده هات. ماروسا درگای ژووره کهی ده کرده وه. چونکه پنی خوشبو کاتینک له گدل بیگانهی تورک و مدسیحی و جوله که و نومه نی وهک لام نلفلا لینگ ده هالا. مزنده کهی له پدنا خز همت پنی بکار له ترسان بلمزئی.

هموو جاری که پاشا خه مگین ده بو، یا سدیری نه عزم سدروکوندی ده کرد. سوله یانی قولره شی به دوای مارسیا داده ناره.

سوله یان جانکی دیکهش پرسپوری: «ده تروی نو ژنه همرمه نهدت بز پینم؟»
 پاشا به توری تینکی له عرز کرد بو، گوتبوی من ژنم ناوی! یا نمو چندانه برن و ون بزلی بان بیزاوم. شینست سال کاتی خزم له گدل نهوانه به لپرو دا. بزوه هه ناسم هه لکینشا که پیر بووم. ده ولتی وه ساتیش پیر بو. نیر هچمان نرخیکی تموتومان نه ماره. گرتت نو ژنه ناوی چیه؟

- گاروفالیا

- مردوو شوژ بیبا. سوله یان دلم زور تنگه. نو شو بار پانسی شه رت فروش بینه نیره. به نه قه ندهش بزه بلا بیت. پنیوستم به هینلی گه مو پینک نین هه به.
 پاشا قه نده کهی وه رگنرا بو، سو توه کهی له سر به رینک خالی کرد بو. پاشان به سرت و له ژر لیوانه وه که خولامی رهش نه بیسی، گوتبوی: مه زنتی و شوژ بو نده. خوا له گونا حانم خزشی، لام وابه وه سمانی به ره و نهوتان دروا، ا»

پاشان به دنگی به رز گوتبوی: «هزی سوله یان ا قه نده کم بز تینکه و بینه نگیش به!»
 سوارینک به ریشکی تز بدهی رهش ویچینکی وه شی یوه له کاتینکا پنجه کهی هیناوه سو برلیان درگهوت. قامچه کی له ماینه کهی داو وهک تیر له وی نیبیری و له دروازه ی لازاره وه به ره و چزمی رکنی لینا.

پاشا به توری پرسى :

- سوله یان نو کافره کی به که وا راده بری؟ وادپاره ژور به خزی ده نازی. پینتر له کوی دیومه خولامی رهش چاوی ده سوار بر بو که پاش تیره بوون له دروازه ی شار له دوروبیری بووج و قه لاگان رمبازی ده کرد.

پاشا قه نده کهی راوشا ندرگرتی: «هزشت له گوی به سوله یان له گدل تز لسان ده کم!»
 - پرسیت نو سواره گن به! بز پاره گت له بیر نه! له بیرته که نوری به گی هاویشوره سر بانى. تز بانگت کرده کوشکی خزت، به لام بز پینه کردنی گاره کهی خزی تناننت لیشی لینگ نه کرده وه؟ به لام له کاتی رزشتندا نردهی پلکانی گرت و به گاره خز هه لیکه ند.

- ناخ زانیم! پالەوان میکێلسە. ئەوەی گوت و تاوێک بێندەنگ بوو. پاشان گوتی :

- گۆی بگرە سوله‌پیمان! رۆژێک تۆ دەبین لەم سێ تاگە و لە پێش چاری هەمەو کەس بە تورک و بونانیەو دەست و پەلەمی لە گەڵ ئەرم بکە و پشتی لە عەززی بەدی. تەنبا لەم رینگاپەر دەگرنی لە شەپی ئەو نەچاقان بێ. تینگە پشتی !

خولامی رەش تەماشای دەربای دەکرد سەپیلەکی چاری زۆد هەلگەرا بوون و خەتێکی سورپان گەوتنێزە. وەلامی نەداو.

پاشا نیشاری کرد دەهزلەر زورنا بێندەنگ بوو هەستا کە برۆا. جارێکی دیکەش رووی کردە قۆلە رەش و گوتی :

- ئەی رەشی لەعەنتی، بزانی نەگەر تۆش لەو کالەر پترسی، نیشتر حساباپتاکە، پاشان بێندەنگ بوو. لەو سێ رۆژەدا تەنبا بەری لەو ژنە سوور پۆشمەر لە دەولەتی وەستانی کرد بۆو.

ئەوی رۆژی بەهانی بە شیراوی لە خەو راپەڕی. خەونێکی ئالۆزی دەپوو. لە خەویدا دوو جانەویری درنەد، واتە پالەوان میکێلس و سوله‌پمانی قۆلە رەش، لە نێزە راستی مەیدانی تینگ بەر بپوون. هەر دووکیان سەر تا بێن رووت بوون. لەشبان چەمو کردبوو. هەریەگەیی بپوونکی بە دەستەرە بوو. گشت خەلکی کاندی لە دەرویان کۆ بپۆو. خاچپەرستەکان لە لای هەتاو وتورکەکان لە لای نیسی وێستا بوون. تەماشایان دەگرو کەس لێوی نەدەبۆت. هەموویان بێندەنگ و بێزەنگ چارویان لە مەیدان برهپوو. پاشا لە بن خۆهتێکی رەنگ سوور دانیشپۆو لای هاروشتپۆو سەر لاتی و دلی وەگ گەلای دار دەلەرزێ. چۆنکە بە خەهالی خزی لە ناخی دەروونپۆو دەنگێکی دەهپست کە دەهگرت : « نەگەر پالەوان میکێلس پشتی حەریف لە عەززی بەدا بوەستانی کاری تەواو. نەگەر خولامی رەشیش پالەوان لە عەززی بەدا، خاچپەرستی پینچراو تەو. »

هەر تەک دەپان نەرانە و بێ تەمان شەریان دەکرد. زەوی لە ژێر قاچاندا دەلەرزێ. قۆلکەکان پڕ لە خوێن دەبوون. ئەواوی شار وەلەرزە گەوتبوو. رۆژ ناوایو تورک و مەسیحی لە تاریکاپنا وێبون. پاشا بێجگە لەو دوو درنەد خۆنخۆزە کە دەپان نەرانە، لە عەززی دەگەوزین و هەلەدەستانەرە و گۆشتی لەشبان بە تەوران لەت لەت دەپوو، هێچی دیکە نە دەبینی. پاشا وەلەرزە گەوت و لە بەر خۆیەو گوتی : « ئەل! ئەل! ئەو خەون دەبینم! هەر نیشتا هاوار دەکەم تا لە خەو راپەوم. نامەوی کۆتایی ئەو شەرە بپینم! و خەهەر هات. نیشتا بە گۆزو مزنی لە سەر دۆشەگی نەستوری خزی دانیشپۆو فیکری هاوارێکی دەکردهو. دەستی لێکدانو سوله‌پیمان هاتە ژۆردی پشێ گوت: « دەچەر پالەوان میکێلس بێنە تیزەر! »

خۆشی نەبەدە زانی بز چی پالەوان میکێلسی پانگ دەگا. فیکری کردەو : « کاتیک بێنە تیزەر دەبینم. لەوانە بە لسی لەزاری خزی گەووتر بە من پلێ. ئەو دەم تۆرە دەم و بریاری پنیوست دەدەم. لەم ولانەدا پاشا منم. من نیجازه نادەم کاتیک دانیشتوم و گۆنم داوێتە موسیقا، ئەو کالەر بە سواری تەسپ بە بەر چاری منفا تی پەری. »

خولامی رەش سەری خوراند و گوتی :

- پالەوان میکێلس تەریاب ؟ بەلام هێستومە ئەو نیشتا لە ساردخانەیی خزی لە گەڵ گائە چەکی خەریکی بەزۆم و شەراب خواردەتەو.

- شراب ده خواتره ؟ شراب خواردهره که بیانو نیه. پنی بلن گیرنیه بیته نیره. خولامی
 رهش نه بدوست بچی. ددنگی نه رم کردهوه گوتی: «نه شراب تز دده تروی ولات توشی شهرو
 کوشتار بکی؟ چنا نمرت له گوسته نته نیمه بز هاتره؟»
 پاشا هدرتک دهستی په لاسریمهوه گرت وه نارده حه تیه کی ته او گوتی: « بزچی نه روی به من
 ده لئی؟»

- له بهر نه روی نه گهر پالوان میکیلس جوابی کردم و گوتی ناهم. تز نه ودمم چده که ی؟
 ناچار سه ریاز ده نیزی. نهوش وهک هموو جاری دم و لوتیان ده شکینی. نهو کابراهی که رهشکی
 نیه. به تابهت نه گهر ناروقی خوارده بیتهوه. نهو بومه له رزه به. له بیرته پاره که سه ر خوشبوی.
 ده بیست به زور دهرگای له ننگه رگا بشکینی؟ تز نه گهر به دزیش بیکوی. گرت بهک پارچه
 ده بیته ناگر. که واپرو باشتره نه شراب وازی لی بیته.

- لهوه گه پیم چونکه مهوره. له ویر گه پیم چونکه نه جبهه. که او بر من چ پاشا بیکم؟ پاشا
 مارو به کی زور لایندی له بارو ناله باری مه سه له که ی هه له سنگاند وله بهر خزه وه گوتی: «نه گهر
 تم دورگه له عنه تیه ناگر بگری دپسان له رفز هه لانهوه پاشای تازه به لشکر و تزب و تغه ننگه وه
 ده گاته نیره. نورو پاییه کانیش خز تینه لده قوتین. مردو شوز بیابناا هه بی کار هه نهوه نیه.
 په لکو خوشم ده که مره گزوه کیشه وه... مناخره که ی به توری دهستی که ی به سنبلی داهناو گوتی:
 « که او بر رفز قاره بکی سه به له یماخ بیتهوه قه ننه که شم بز تازه که وه. رهش ناچسن...»

خولامی رهش گوتی: « نه دی پالوان میکیلس پاشا ؟

وازی لی بیته مردوو شوز ببیا !!

* * *

لهو سه عاتدها که پاشا باسی پالوان میکیلسی ده کرد. نهو ده پروانه تیشکی هه تاو که له
 کلونه ی ساردا وه هاتوه ژوروی. میزهره که ی بهر به زوه سه شانی و نیو چاوانی تاو بردوی که
 شه به کی خزر لینی داپوو بریقه ی ده دا. رهش رسنبل و قزه کانیشی هه بریقه بیان ده هات. چاره خرو
 رهش کانی راست ده په بجه روی سارداو بره ووه. نه اوای شهو چاری لینگ نه نابرون. سه بری ده کرد.
 گوتی ده دایه. ده یخارده وه. جاوربار کاتیک دل هه لده چوو به توندی به سه ریذا ده بگراند که
 هندی بیتهوه. له بهر خزه وه ده بگرت: « بزچی وام لیهاتوه؟ نهو هموو شه راهی ده روگم
 ده که م. فایده ی چیه؟ له لایهک ده چینه خوار و له لایه کی تر دیته وه در...» سه ر خوش
 نه ده ووه. شه راب کاری تی نه ده کرد. لهم پاره وه ههستی به غه پهی ده کرد. جاوربار راست ده بزوه بی
 نه روی په لرزی به زور زه میندا ده هاتو ده چوو. دپسان له جنگای خزی داده نیشته وه. رقی لهو
 که سانه هه لده ستا که به لادا ده که وتن و وهک سه ر خوش ده دوان و دهرشانه وه و لیا. بیان پس
 ده کرد. پا وهک متالان ده گریان. روی کرده بهرتولدو گوتی:

- گرت ته و ژنه ناوی چوو ؟

- دهردی مونا... پالوان دهردی مونا. ته و شازاده خانقه له گه لای گول ناسکتر بوو. راستی که
 سه روشی ناده میزاد چیه؟ پرچه کانی وهک تاجی مه له که له ده روی سه ری ده هالاند. خالیکی

جوانیشی له سر گولمهی بوو...

بیرتولد سه‌بارت به زولف و خالی سر گزنای هچی نه‌ده‌زانی، هر خوشی گمرک بوو که نارایان باسی بکا.

- باشه ... دویزه یی بده ا

به کردتی پالوان، نو شازاده خانه بوو به نه‌فینداری به‌په‌پنکی پیر که لای ناخیزی هه‌بوون. به‌لام پیوا هق بلنی مرولفینکی ره‌شیدرو نا‌زا بوو. تو پینت وابه نو کاره‌ساته چزن رویدا؟ زرد ساهه ا تنیا شمونک نو کونه سه‌بازه، چیروکی ژیمانی خوی به دویزه بز شازاده خانم گنبراپوه. لهو هه‌موو به‌لاو هوسبته‌ی که به سری هاتوو، شازاده خانم نه‌ونده خه‌ه‌بارو نارده‌ت بوو که بگره‌انوره خزی ده‌تامیزی هاروشت و گوتی: «رهشی من نارده‌ت مده، خه‌فعت هه‌خو، من ده‌تلاوتسه‌وه و بزوت دیتسه‌وه سر لیوان.» بیرتولد راوده‌ستا و پباله‌ک‌هی تا سر لیوان پر کرد و هه‌ناسه‌پ‌کی هه‌لک‌نشا.

پالوان میکینس گوتی: «دهی .. دویزه یی بده به»

بیرتولدو سری هه‌لک‌راند تا رووداره‌ک‌هی بیته‌وه یادو گوتی: «پالوان بپوره. زه‌بنم په‌رنشانه.. پاشان کاره‌ساتینکی سه‌پر له‌وما. نه‌وان نیش له‌فینیز نین. به سله‌ر چرونه چیرس. لام وابه بوونه ژن و میزد. لیزه‌دا نه‌فسه‌رنکی سپی پینت به سر شانی نه‌لایپه‌وه دینته مهبان.. پاشان .. ناخ.. له بیرم چوته‌وه له‌م نپوه‌دا دسه‌به‌گیش هه‌بوو...»

- دسه‌ه ؟ .. وادباره گسان ده‌په‌پنی..

- نا.. نا، پالوانی به‌ریز. نا.. من ورونه ناگه‌م.. دسه‌به‌گ.. بلنی دسه‌به‌ک‌هی به راستی. به‌لام ده‌بی نه‌وه دسه‌به‌ه ژاراری بووی با جادوو. من راست نازانم، ناخه‌ک‌هی گه‌برای به‌په‌ر له تیزه‌پیان شیت ده‌بی. شمونک.. بز له بیرم نه‌ه.. بلنی شمونک دسه‌به‌ی له‌سه‌و زاری دزه‌صونا داده‌تی و نه‌دی...

لیزه‌دا بیرتولدو ده‌ستی کرد به گریان، دسه‌به‌ی خزی دهره‌نا تا چاره به نه‌سینه‌گانی یی پسرینه‌وه و باوری کرد و گوتی:

- نیشو نه‌وی خنکانه.

چوار مه‌سته‌کان که گرنجه‌ک‌بان یز بیستی چیروک شل کرده‌وو، له قاقای پینکه‌نیبانا.

پالوان تیکچوو، هاراری کرد: بیده‌نگ! پاشان رووی کرده بیرتولدو وگوتی:

- خه‌تای تو نه‌ه. خه‌تا له‌منه که واسرنال پنجم کرده‌وی. سری قووسی وه‌د‌براری داو چاوی

له سر به‌ک دانان و له دلنی خزیفا گوتی: «نه‌وه به‌په‌په‌ه هه‌قی بوو، چه‌نده گارنکی باشی کرده لهو کانه‌دا گالته چه‌کان چاره ره‌شی دزه‌صونا بان له بیر برده‌وو. مستبگری گوتی:

- مه‌گری بیرتولدو چکوله‌ک‌م، مه‌گری. نه‌وانه چیروکن، له کاتینکا نینه مرولفی به راستین و

هه‌بن. باکیش! توش په‌لجه‌به‌ک لیده، به‌ری پینم بز سه‌ما وه‌خرو که‌وتوه.

گیتاریش ده‌تگرت سر خزشه. زه‌نگوله‌ی به خزوه هه‌لاوه‌سپوو، سری هاروشتیره سر

نه‌وتزگانی باکیش. وه‌ک ژینکی به‌راستی و تازه بووکنک هه‌لده‌به‌زی. گایامبیس به بیستی تازاری هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌ک‌نشا. نه‌ویس له به‌ر شه‌رابی سری قووسی هاروشته سر ده‌سته‌گانی و

دهستی کرد به گزرائی « نمان نمان ! »

تفه تدیش به سهری که چلمی و به ورگی هه لهماوی به شهراب ر گزشت بهراز، به ههواوی نوو چه پلهی لیده دا. هیندی جار له پر راده بوو شانی میستیگری دهگرت و خولینکی ده دا. له دلی خزیدا ده یگوت: « مردو شور ههم و خهفت بهری! مردوو شزور پاکي و عیبادت بهری. »

هستیگری له بهری ده پاراوه و ده یگوت: « وهره نه قهندی بیه خاچه برست، تا به سواری به رازی بجیه به هشتی. »

نه قهندی توربه ده بوو یگوت: « ناگورینه، من ناتوانم بیسه خاچه برست. من تووگ هاتورمه دنیاو به تورکیش ده مرم. »

هیلکه کانیا ن هه موو به تونلکه وه خوارد بوو. پاشان پالمان میکیلس به مستی دیزه یه کی شکانلو له تکه سواله ته کانی به سر دا به شکردن. بهیرتولوو به شی خزی وه رگرت و له ترسان چوو له سر چه له نگیگ دانیش، گریته کان له تکه سواله تیان به دان ده شکاند و ده پانجوت. ده پانگروه به قوو و پاشان به پینگه نینه وه قوتیان ده دا. بهیرتولوو به سر یاندا خوار بیزوه و به سر سامیه وه سهبری ده گردن. ناخره که ی تیگه یشت که سی جووه ناده میزاد هه ن. نهوانی هیلکه ی پاکراو ده خزن، نهوانی هیلکه به تو بگله وه ده خزن، نهوانی هیلکه به ترنگله وه ده خزن، سواله تیش ده خزن، نهوانی دواپی پشیا ن تیزن گرتی...!

بهیرتولوو له ده رگای سارداو رامابوو، له بهر خزیه وه ده یگوت: « ناخ ، ناخ. نهی گزنت ماتراو شو بز هاتوریه تیره؟! لای بهانی هه موو که وتیوون. هیندی پر خه یان ده هات. هیندی ده یان نالاندو ده پانویست بهر شنه وه. بهیرتولوو رشایزوه سرک بیوو له ناو ده گهرا. زارو سهرو چاوی شوش و خزی له شینله که ی وهر پینجا، وهک داعبا به کی پهرو بالی ته پ بوون له قوئینیک مات یوو، خوی لیکه وت. تنیا پالمان میکیلس ههروا قبت ونستا بوو. تا گهرووی شهرابی خوارد بزوه، بهلام به زه یینکی رووناک. ههروهک به رزووو بی. له پشتی په لجه ره وه به چاری زهق ته ماشای هه لانتی خزی ده کرد.

کاتیک شهبهقی بهانی له سارداوی دا و بهرماوی خواردن و شهرابی رزاور ورشانه وی درخت، پالمان رووی وه رگنیرا و ته ماشای پینج که لاکمی که وتوی کرد، ده تگوت بز جاری ناخره ده یابنیش. له بهر توره یی و له بیزاریان دلی تینکچوو، گونچکه ی هه لخت. ژنه که ی له هساری ناوی له چالایی هه لده کیشا. که له شیرنه کانی تم دهورو بهر ده یانخویند. هه لآ بگری ناده میزاد و لاخان ده هات. ده ربای خرزشان له دووره وه ده پنه راند. ماینه که ی له هساری ده یحیلاند. دهنگی حیلدی ماینه که ی وهک ناوی روونی کانیاو له حهوا ده له رزه وه. پالمان ههستی کرد که دلی سووگتر بوو. له بهر خزیه وه گوتی: « تیر من پینجگه له ره فیکایه تی نسیان چیزه له هیچ شینکی تر ناکم. شاخ .. خزی دا نیشترانی دوو رگی کریت تنیا جانته وری درنده و گورگ و به رازده بوون. به راستی ناده میزادی ره زیل و بینامان. هه مرویان وهک بیجیجه خاتموان »

له چی هستا، خزی له بهر بهک کیشاره و تهقی له نیشکانی هینا . پاشان نوکه لایینکی گه پانده دزسته کانی. شهرابی پندا کردن و به سر یاندا گوراندی و گوتی: « رابن. رابن و کار بکن. »

نور به زم و خوارده نه وه له تهواوی نو شو و روژه داو شوی دواپیش در یوهی هه بوو. جاوویان کاتینک په گ له نار ه قهزوه گان خوی رانه ده گرت، پاله وان قامچیه که ی هه لده سوراند. کارتوس هه میشه له هاتوو چزی هینانی خواردن تازده ا بوو. نه فندی و بیرتولمو لینگدا لینگدا له پیش په کتیران داده ناو پی یان سهیر بوو که له شارینگدا ده ژین و په کتیران نه ناسیوه. بیرتولمو له گه ل لیدانی سینار به نه فندی گوت: «لیدانی سینار ت فیر ده کهم تا خه م و خه فعت نه میشی و بتوانی به تنیا به کولاناندا تی پری.»

نه فندی گوتی: «بیرتولدی خوشه رست. میشی فیرت ده کهم که چون خوت له بهر ناگر رابگری...»

نیر جه نابی کونت له نیو کر تبه کاند خوی به بینگانه نه ده زانی. ته نانهت خوشیشی ده و ستن و هر ماچ بوو به سه روویدا ده باری. تنیا له پاله وان میکلس ده تر سا. نو (زانتی) په دلته ره کاتینک ده بویت گالته بکا. گه رووی ده گیراو په ک وشه ی بز نه ده هات. جارینک رووی کرده باکیش و گوتی:

- ناغای باکیش ا تز هیچ ده زانی که نیمه له راستیدا نینسان نین، به لکو هونه رمه ندین. هونه رمه ند، جور هه م لایکه تیکه به لام مه لایکه ی ته و او نا، به لکو وه ک فرشته ده چین. بز نه و ی باشت تی بگه پینم ده لیم هه و ل هه پوانان. وه ک که ره پستر ریا شان ناده میزادن، دواپهش به رو تر له ناده میزاد هونه رمه ندین، هه و راز تی ش له وان مه لایکه تن. نیمه ناغای باکیش هونه رمه ندین.

- پاشه .. پاشان ؟

- پاشه .. نیر له بیرت نه چی کاتینک مردی گیتاره که شت له گه ل خوت پشه. میش کاتینک مردم سینار له گه ل خوم دینم، ناخ باکیشی خوشه رست، ج ده بوو نه گه ر پیکه وه مرد پان؟ هیچ ده زانی که فرشته کاتیش چه نگ و سینار لیده دن، نو دم ده چه نه ده رکی به هه شت و بز سه روکی هونه رمه نده گان که خه لکی هه ره مه چونکه ده موسیقا ناگه ن به زمانی ره هه کی خویان پیی نژون (خوا) سازو ناوازیکی حسابی به رنوه ده بهین. من گوزانی بن بز نه و ده لیم و توش به چه نگ هه وای دلته ر لیده دی. تا سه ری سه روکیان ده رکه وی و نیمه ش به رینته ریزی سازو چنگ لیده رانی خوی.

باکیش پیکه نی و گوتی: «نو قسانه چه ده یانکه ی؟ چما مرز بی دست و قامک ده توانی چه نگ و سینار لی بدا؟ تو ده زانی که دست و قامکی مرزف له ژیر خاک چی یان به سه دی؟»

کونت له و کاته دا که خوی ده شنیل وه ده پینچا گوتی:

- بینه نگ به پینچاره! له ناخاتنی تو موو له به ده تم راست ده بنه وه. تو پیت واپه نو ده ستانه ی چه نگیش لیده دن له ژیر خاک...؟

- به لی: پیره میزدی سامانی.. به لی: نه وانیش ده رزن.

مبستگری که پیاله کانی پر ده کرد، هاواری کرد:

- گه واپو کورنه تا نو کاته ی دست و گه رومان هه به بخزینه وه. راستی باکیش، ژنه گان چن؟ گرم نه وانیش ده خوا؟

- به لی: .. نه وانیش ...

- نه‌گهر وه‌ک روژیش جوان بن ؟

- به‌لی .. پالنه‌وان میکلیس بیرو رای تز چیه؟

پالنه‌وان توره بوو، نیو چاوانی تینگ نا و گوتی:

- باکیش تز چه‌پله‌ی لیده و توژ میستیگری سه‌ماپه بکه. نیوه دوو گه‌س زمانتان نیه

- به چاوان .. پالنه‌وان . میستیگری رابوو، ده‌تگوت هه‌ر نه‌روی له خوا ده‌وست. باکیش

چه‌نگی له سه‌و نه‌ژنز یان دانا. کاپامبیس ده‌ستی به چاوانگرت و به‌م چه‌شته سه‌ماو گزوانی ده‌ست پینکرا. روژ به خیزایی تیده‌په‌ری. ژیان به ته‌وای مانا له‌و سارداوه‌دا گز بیژوو دنیا هیچی دیکه ته‌بوو. نیوره‌ق تیبه‌ری، خیز تاوا بوو شه‌و داهات. شه‌مه‌گان له نیوه‌راست و له سه‌و چه‌له‌نگه‌گان هه‌لنگران. کاتیک به‌یانی به‌ردا، میوانه‌گان بی‌حال و بی‌س‌روزمان له شه‌و عه‌زی که‌وتیوون. په‌له‌ی شه‌راب و چه‌وری که‌وتیوه سه‌ر کراسه‌گانیان. ره‌نگیان زه‌د هه‌لگه‌رابوو، ده‌رودبواریان پیس کردبوو. سه‌رو قزو هه‌ناسه‌بان بزگه‌نی لیده‌هات.

پالنه‌وان میکلیس قبت و قنچ له بان سه‌ریان راه‌ستا بوو. له‌گه‌ل کازبو‌ی به‌یانی رووی لی وەرگیزابوو تا نه‌پانه‌ینی. بیری له هیچ نه‌ده‌کرده‌وه. دوزشه‌و روژوو سه‌ستی ده‌کرد که‌ه‌وتزته هه‌له‌تینگی بی‌بن. به‌ره به‌یان روژی سی شه‌مز چاونگی گه‌رم کرد. هه‌رتانگ به‌لام هه‌ر له‌و تاوه‌دا شه‌بتان خزی گه‌پاندی که‌ تودشی خه‌پالی بکات. له پیشا پنی وابوو چوته نیو په‌له هه‌رونگی به‌هاری تینگ‌له به‌ه‌وار شه‌و‌غنیگی فینگ. له به‌ر نه‌روی له‌گه‌. ماو شه‌راب و خه‌م و خه‌فته‌تان هه‌راسان بیرو، خزی به‌ دم هه‌ستینگی خوش و فینگ دادا. په‌له هه‌ر ک-م که‌م شکلی گزرا. گه‌وره بوو، هاته سه‌ر شکلی دم‌چاوه که‌ لئوی هه‌وه‌س بزونی ژینگ خزی ده‌تواند. پاشان دوو چاری به‌یقه‌داری وه‌حشی وه‌دیار که‌وتن. به‌دوای نه‌ودا دوو لاتی جوانی له خه‌نه گیارو دوو ده‌ستی سی له تاریکی هاته‌ته ده‌ر. لیره‌گان بزوو‌تن، ده‌نگینگی شوشه‌یی گوی لی بوو ده‌پگوت:

- پالنه‌وان میکلیس ... پالنه‌وان میکلیس!

پالنه‌وان به‌ په‌شوکاری له خه‌ر راه‌بری. میزه‌که‌ی به‌ په‌اله‌و پو‌شقاب و مزه‌م و کسه‌ توتنه‌وه ناواژوو کرده‌وه. پینچ میوانی نوستو چاویان هه‌لینا. نیستا تیشکی خوز ژیر زه‌مینی رووناک ده‌کرد. کاتیک سه‌ریان کرد دیتیان پالنه‌وان خه‌رکه قامچی له بزما‌ری دیوار ده‌کاته‌وه و په‌لاماریان ده‌دا. پالنه‌وان وه‌ک شبتان هاواری ده‌کرد :

- بز ده‌روه ... بز ده‌روه ... لیره‌وه‌ده‌وه کهن، ده‌ستی دینژ کرد و ده‌رگای سارداری کرده‌وه.

کاپامبیس له پیش هه‌مواتنا به‌ بازدینگ له ده‌رگای بچوک ده‌ره‌کوت و رابکرد بز ده‌رگای ده‌روه. هینستا سی شه‌مز بوو، نه‌و زوو نه‌جاتی بوو، بنگومان له‌و سه‌عانه‌دا کاروفالیا هینستا له خه‌ودابوو. کاپامبیس دوولاتی هه‌بوو، دواتیشی قه‌رز کرد و به‌روه له‌نگه‌رگا کوتای. چواره‌کانیتر به‌ دوا‌ی به‌کدا به‌ لاکه‌لاک له ژیر زه‌مین ده‌هاته‌ته ده‌ر. دم‌ر چاویان له به‌ر روونگی روژ به‌ ره‌نگی سه‌وزی ده‌تواند وه‌دقوله‌وه چوو‌بوو. به‌ سوس و شه‌راب و رشانه‌وه پیس بیوون. هینستا مه‌ست و خه‌والو بیوون، ته‌ماشای هه‌سارو چالاو وه‌د‌رگای هه‌ساریان ده‌کرد و خزیان بی رانه‌ده‌گیرا. میستیگری به‌ سه‌روچاری گز و سیتلی شخه‌ر و جلی شه‌په‌وه‌له پیش هه‌مواتنا ده‌رو‌عشت. پش‌تینه‌که‌ی کرابزه‌وه، ده‌بو‌ست توندی گاته‌وه. به‌لام له ده‌ستانی به‌ر ده‌په‌روه به‌ هه‌رینا ده‌کشار له لاتی

باکیشی ده‌هالا که به‌درای نه‌ودا چه‌نگ له سر شان ده‌رویشته. هیندی دهورتر نه‌فندی ده‌هات. بدن دینفونه‌کمی پساپو، به‌ده‌ستینگ ده‌رینگی گرتبوو، به‌ده‌سته‌که دیکه‌شی به‌توره‌یی و مرج و مزنی به‌هافانه‌گانی ده‌گرت راوه‌ستن... بز کوی ده‌چن اپاله‌وان میکلیس گالته ده‌کا. تیزی بو‌ستن، ده‌بین بانگمان ده‌کاتوه سی شه‌مز، چوار شه‌مز، پنج شه‌مز، هینی، شه‌مز، یک‌شه‌مز، هینشا شش روزه و هخت ماهه.

نخیز، نه‌فندی نه‌ی ده‌توانی تم وه‌زعه تپوله‌ بکا، نه‌وه بی نیشانی بوو، راست لور ده‌مه‌دا که تازه ده‌هات تیز به‌خون، وه‌ده‌ریان بینن. گوناح نه‌نیا کاتینگ تامی هه‌به که مرؤف هه‌تا ملان تینا نورم بی. کاتینگ لینی تیز بی و له به‌ری به‌تیزی و کم کم هه‌ست به‌په‌شمانی بکا. گوناح ده‌بی کینونک بی له‌گوشته به‌راز، گولنکی شه‌راب بی مه‌لی تینا بکه‌ی و نورم بی تینبا. ده‌نا چهند پیاله شه‌راب و چهند پاروه‌گوشته و مه‌زه ناپه‌شه گوناح.

به‌قامکان نه‌و روزه‌ندی ده‌بازرد که ماه‌بون، دوو باره‌جیاسی ده‌کردن: «سی شه‌مز، چوار شه‌مز، پنج شه‌مز... واته نه‌و هه‌موو روزه‌نه له‌کسی چورن...! هه‌پنوسه‌ت داخا نا... پاله‌وان میکلیس نا شتی وانایی، نه‌و کاره‌مان له‌گه‌له‌مه‌که و دوو باره‌بانگمان که‌وه!»

وه‌بزانی په‌کینک به‌ناو بانگی ده‌کار ده‌ستینگی وه‌پشتی ده‌که‌وی، نه‌وه ده‌بی پاله‌وان میکلیس بی، له‌خوشیان روی وه‌گرتن، به‌لام به‌رتوللو بوو ده‌گرتا و پاسکی راده‌کینشا.

مبستگیری که‌په‌شته‌وه ده‌رگای کالسه‌که روزه‌په‌شینه‌کمی هینشا به‌سر زهریما ده‌کشا، قاج و پاسکی زرد قورس به‌بون، بینی وابوو که نه‌ستورتر بوون و تیر ناتوانی که‌لکیان لئ وور بگری، بانگی کرد:

- کورینه من ده‌پلم و به‌ژنه‌کم ده‌لیم که ده‌ست و لا‌کاتم باش دامالی. هه‌ر چوزنیک بوو شانسان هینا که ده‌رکه‌وتین!

به‌رتوللو نالاندی و گوتی: «بز کوی ده‌چی مستیگری؟ بز تنها به‌جیم ده‌لی؟ راوه‌سته. مستیگری پاسکی به‌رتولدی گرت و گوتی: «ده‌وره‌پچکزه‌لی من!»

به‌رتوللو په‌شینه‌دی مستیگری گرت که له‌عه‌زی ده‌خشا و به‌پارانوه‌گوتی:

- من بالتری خوم به‌جی هینشه‌وه. ده‌کری بجی بزم بینی به‌وه؟ مستیگری وای نواند که نه‌به‌ستوه. خزر له‌گولانانی دابوو. ده‌نگی باره‌پانسی که بز لوروشتی شته‌گانی هه‌رای ده‌کرد، له‌گه‌له‌سه‌را. له‌نانه‌واخانه‌ی تولویاناس، راست له‌پنش زاری ته‌ندویی، دوو که‌شملی پر له‌گولچه‌ی کولچی بان دانابوو، هه‌لیان لئ هه‌لده‌ستا. به‌رتوللو ته‌ماشابه‌گی کولچه‌گانی کرد و راوه‌ستا. مستیگری ده‌ستی ده‌گرفانی سرخه‌ی راکرد، پاروی وری هینا دهر و کولچه‌به‌گی گری و به‌دوسته‌کمی گوت: تز به‌خوم من نیشته‌ام نه‌ه.

له‌وکاتهدا نه‌فندی که نپوچاوانی به‌درووی که‌نگری به‌بندار به‌وو، وه‌گ دزان خزی ده‌مزه‌گوت ده‌خزاند، تا له‌سزادانی دایکی به‌دوو بی. باکیش که‌چنده‌کمی له‌سر شانی دانابوو، به‌وه‌نگی په‌ریو وه‌ناسه‌برکه ده‌چوره‌مالی. خیزان که‌چه‌گانی به‌پنشاوه‌یه‌هاتن، پاسکیان گرت و له‌سر ته‌خت دریشان کرد. له‌شبان به‌رژن چرا دامالی و هه‌لمبان ده‌به‌ر گرتا تا

له نه‌ساختی به دورور بی. ده‌له‌رزی، ته‌واوی لینه‌گانیان پیندا. پاشان نه‌نه (تیژای دراوسی‌بان هات، نیستیگانی لِن گرت. لِم به‌ینه‌دا پالِه‌وان میکیلس ماینه‌که‌ی زین کردبوو، خه‌لجهری ده‌سک ره‌شی ده‌بهر پِشتی چه‌قاند بوو، ژنه‌که‌ی هاته‌ه‌ساری تا لینی بپرسی، بژ گویی ده‌چی و تکای لِن بکات به‌زه‌ی به‌منداله‌گانیندای. به‌لام که چاری به‌نیوجاوانی گزوی میرده‌که‌ی که‌وت، زمانی گیرا. پالِه‌وان ناووی دایه‌وه و به‌ده‌نگینی توند و توره‌گوتی: «چت ده‌وی؟»

- ده‌ته‌وی قاوت بژ ساز که‌م؟

- ده‌جم له‌مه‌یخانه‌قاوه‌ده‌خومه‌وه، تژ بجزوه‌مائی.

مادام کاترینا به‌شیناوی چوره‌ژووری. رینبو ناگری کردبوزه‌چینشتی لینه‌نا. دایکی گوتی: «خهریکه‌ه‌روا. ماینی زین کردوه، پیم وایه‌ده‌چینه‌گه‌ره‌کی تورکان و له‌وی سهر‌خوش ده‌بی و سهر‌سره‌تی ده‌کا. نه‌و پیاره‌درنده‌به...درنده‌به‌کی به‌واستی و هیچی له‌گه‌ل ناگری.»

رینبو پینکه‌نی و به‌فیز و نافه‌رینه‌وه گوتی: «دیسان به‌سواری ده‌چینه‌قاوه‌خانه‌ی تورکان؟» نینتا ماین له‌ده‌روازه‌ی ده‌چوه‌ده‌ری. ده‌نگی ناله‌گانی ده‌هات. که‌گه‌بسته‌کولاشنی حیلانیدی. دایک نیشانی خاچی کیشار له‌بهر‌خزیه‌وه گوتی:

- خرا ناگادارت بی!

رینبو به‌پینکه‌نینه‌وه گوتی: «نه‌ت بینی نه‌و نه‌حمه‌قانه‌چزن رایان ده‌کرد. من له‌پشتی پهنجه‌روه‌ته‌ماشام ده‌کردن. به‌دوای یه‌کدا ده‌ر ده‌په‌رین، وه‌سره‌یک ده‌گه‌ران و ده‌بان نالاند. هه‌موریان پِیس و پزخل بپورن. ده‌تگوت مشکي نینو‌هیزدی رزین. ته‌نا بارکم سهر‌خوش نه‌بوو. نه‌و خه‌متاک ده‌هاته‌ه‌ر چار. قامچه‌که‌ی له‌هه‌روا هه‌لده‌سپاراند. دایه‌تژ بزچی هه‌ناسان هه‌لده‌کبشی؟ ده‌تویست میرده‌که‌ت وه‌ک پیرتولدو پا پاکیش بایه؟ دایه‌دلنیا به‌که‌تژ به‌خت هه‌به.»

- ده‌کری مرزف هه‌م ناقل بی و هه‌م باوکیکی باش بژ خار و خیزانی. هه‌م سهر‌سره‌ش نه‌بی.

رینبو له‌قه‌گانی لیبی ده‌کوزت، گوتی:

- دباره‌ده‌کری. به‌لام من نه‌باوکی باشم خوش ده‌وی، نه‌چاوش. من پالِه‌وانم خوش ده‌وی.

* * *

پالِه‌وان پرلیک‌کینگیس به‌پیش‌گانی (ئیدومنه‌)دا ئینده‌په‌ری و عه‌لیاغاش که‌قهرتاله‌یدکی قورس و گه‌وره‌ی له‌سهر‌شانی بوو، به‌دوایده‌ده‌هات. پالِه‌وان ده‌چوه‌مائی وانگیلوی خوشکه‌زای تا دیاری بو‌رکینی بلدانی. دورورژ بوو پالِه‌وانی ئیمه‌ئیتیر نه‌وه‌ی پیششو نه‌بوو. ده‌تگوت بو‌رله‌رزه‌مینشکی له‌قاندوه. ته‌واوی رزژ بی خو‌خواردن و خواردنه‌وه‌به‌گولاناندا رایده‌کرد. ته‌نا سیغاری ده‌کیشار جاروباریش وه‌ک گامیشکی نه‌خوش‌پشوی دده‌ا. له‌نیز شاردا ده‌هات و ده‌چوو. به‌لام له‌و گه‌رانده‌ا بی نه‌وه‌ی جارنکیش به‌هه‌له‌ه‌چی، رینگای ده‌که‌وته‌وه‌پیش‌خانه‌سه‌وزی گوزین. له‌وی راده‌وستا. نه‌تدازی به‌رزی دیواره‌گانی ده‌گرت. هه‌لده‌ستا سه‌پهنجه‌ی بی، ده‌تگوت ده‌به‌وی خوی بژ قه‌رین ناماده‌ه‌کا. پاشان دورور ده‌که‌وته‌وه، ده‌گه‌رایه‌وه، دیسان ده‌گه‌رایه‌وه.

بژ نه‌وه‌ی که‌س شکي نه‌کا، ده‌چوه‌دوگانی کابرای تورک، شینکی ده‌کری. نه‌و له

(اس خوشکان) ده ترسا. له پېنځدا له خزی ده پرسی که نو هر مرو شته یز کرپوه. پاشان وه بیری هاتهوه که وانگلیوی خوشکه زای بهو زوانه میژدی ده کا. هرچی کرپووی خستیه قهرتالیکه ووه هارویشته سهو شانی عه لیاغوا له گه ل نهو پیره کورته بالا به یز گهره کی پالهلوان میکینلس که مالی وانگلیویش له وی بوو گه ورته ږی. کاتی له کانی نیدونه تی پدی تووشی پالهلوان میکینلس بوو که به سواری ده هات. چاری له ژیر ریشووی پیچه که دی دا شاردرا بوونه وه و قامچی به ده سته وه بوو.

پالهلوان پولیکسینگیس وا تی ورها و راوه ستا. نو ده یزانی که له به یانی به کشه مزوه حدوتووی نارو قخواردنه وه له مالی پالهلوان میکینلس ده ست پینکراوه و تازه نو ورش سی شه مزیه. داخوا نو میوانه گانی زووتر له کاتی خزی وده ر ناوه؟ بهو جزوه ی نو ده ورا ده چی خزی ده زاری گورگ باوی. ده پوری به توپه گردنی پیره توکان له قاوه خانه ی توکان که بی کبا. سهوی راهه شاند و له بهر خزی بهوه گوتی: « نو پیاوه رزژیک تاواتی که لله که ری خزی به گران ده داته وه وکاندی به کینگ له کوله که کانی مسیحیه تی له کیس ده چی. » به لام کنی ده تواتی زات بکا بیشکینی؟ نه خوداونه شه یان. خودا خزی له و که سه ده ترسی که له مردن ناترسی! »

پالهلوان میکینلس نیزیک بزوه، که چاری به پالهلوان پولیکسینگیس کهوت، رکیفی لیندا. نه پده ویست بیدوینی. نو بی منشه که به پینکه نین وگالته و بهو ژبانی پرله عدیش و نزش ده ماره کاتی نه وی ورد کرد بوو. نو له و که ساته بوو که به یانی له خه و راده بن و قیتو لینده وده و گزواتی ده لین. پالهلوان میکینلس له و کارانه بیزار بوو. همرو جاری که کریت ده شینوا، نم دوانه دهستی به کتیا ن ددها دهستی به ک. همرو جاری که خاچه پرسته کان راده پورین، نه وان ده پورنه دوو دوستی گیانی. چونکه هر تک پالهلوان و پینشرو و بوون. بهر پرسی هه زاران که سیان به ستزوه بوو. به لام کاتی ناخوشیه کان ته و او ده پورین، نه وان به کتیا ن نه ده تاسی. پالهلوان پولیکسینگیس ده یگوت: « کابرا ورچه ، من نو جوړه پیاوانه م خوش گهره ک نیه ، به لی، کاتی پالهلوان میکینلس چاری به پالهلوان پولیکسینگیس کهوت، ماینی وه غار خست تا نه پدوینی.

پالهلوان پولیکسینگیس له توندوتیژی هاوکاری خزی تاره حدت بوو. له وه ترسا ته کا هارونیکه خریکی پیلاتیک بی که ناکامی یز دتیا ی خاچه پرستی زیانی هه بی. وه سر خزی نه هینا و چوه پیش و بز نه وی ری لی یگری، باسکه کانی لینگ بلاز کرد و گوتی:

- پالهلوان میکینلس وا بهو به یانیه ټو کوئی ده چی؟

پالهلوان میکینلس له کاتیکا ناگری له چاری ده بزوه. به بوله بوله گوتی: « له سه ر رنگای من لاجو ، دنا مایته کم وه بهر پت ددها. »

به لام پالهلوان پولیکسینگیس هه روا بیده نگ به باسکی ناواله وه له نینه راستی کولانی ونستار گوتی:

- برام به عیسات سویند ددهم هیزی باسکی خوت به فبرز مه ده. تو به کی له کوله که دی مسیحیه تی. کریت له سه ر تو حساب ده کا. تو هقت نیه بز ژبانی خوت ته کلیف دباری بکی.

نه وه مانی کریته. له وانه بهو زوانه کریت پیوستی به تو هه بی.

پالهلوان میکینلس هرگیز به قعد نو ده وه له و پیاوه بیزار نه بیوو. شه وی پینشو که

مستیگری توابیروی تارنگ له ساردخانه بچینه درو سرنکی مالی خزی بداته‌وه، له زور بلینی مادام کراسوگنورگیس له شهبانی تازهی پالەوان پولیکسینگیس له گه‌ره‌کی تورکان ناگادار بیوو. کاتی گه‌رابزوه یز سارداو، حکایه‌ته‌که‌ی بز پالەوان میکلس گنزابزوه. پالەوان هه‌رچه‌ندکه ویستیوی وه‌سەر خزی نه‌هینی، به‌لام خه‌نهرنکی وه دلی کهوتیوو. تیتیر خزی پی رانه‌ده‌گیرا. له سه‌ر سواری داهاته‌وه و له رقان لیوی سپی هه‌لگه‌را بوون. گوتی :

- تو بچو خه‌ریکی ژنه به‌فاله‌کان به. له منیش گه‌ری ته‌گه‌ر ویستم با بچمه قاهه‌خانه‌ی تورکان و کیشه ساز بکهم.

پالەوان پولیکسینگیس له و قسانه تینکچوو، ره‌نگی سوو هه‌لگه‌راو گوتی:

- له کاتی ناشتیدا خه‌ریکی ژنان ده‌م، له کاتی شه‌رشدا پیاوان ده‌کوژم. به لای منه‌وه پیاره‌تی هه‌ر نه‌وه‌به. پاشان رووی کرده‌ه‌لیاغاو گوتی: « تو به‌ز خه‌ریکی کاری خزت به‌نو. قه‌رتاله‌ش به‌ره‌ مالی وانگلیو. خزی هه‌نگارنیک چه‌ر پینش، ده‌ستی به‌سبکی گه‌رمی ماینه‌که‌وه ناو هه‌وای زاوی تزیی نه‌رم کرد و گوتی:

- پالەوان میکلس به‌ر خردایه‌ت سوننده‌ده‌م، پینم پیژه‌ من چیم له‌گه‌ل تو کرده‌وه. ناوا به‌ ناره‌ه‌تی چاویم لی ده‌که‌ی؟ چاو لیکردنه‌که‌ت نه‌وه‌نده‌ ده‌م پینه‌شینئ هه‌ر ده‌لیی تورکم.

پالەوان میکلس جارنکی تر رووی وه‌رگنراو به‌ گرزو مونی گوتی:

- گه‌رم لاده، ده‌نا ماینه‌که‌م پیت لینه‌نی .

پالەوان پولیکسینگیس دووبار پینی داگرت گوتی: « من چم له تو کرده‌وه، بز رووت له من وه‌ره‌گه‌یری! »

بز جاری س‌به‌م پالەوان میکلس گوتی: « لاچوو، ده‌نا ماینه‌که‌م به‌ سه‌رت دا بازده‌دا. »

- که‌س ناتوانئ له‌ گه‌ل نه‌خلاقئ سه‌گانه‌ی تو رنک که‌وی. مرؤف نازانئ له‌ گه‌ل تو بلی چی؟
پالەوان میکلس رقی هه‌ستاو رکینی له‌ مایش داو گوتی: « نینه‌ هه‌ر نه‌وه‌ین که‌ هه‌ین، پالەوان خانم! »

ماین ده‌ره‌ری بز پینشه‌وه‌و نیزیک بوو پالەوان پولیکسینگیس وه‌به‌ر خو بئا. پالەوان سه‌ری سینیله‌ به‌ زاری گرت و له‌ به‌ر خه‌زه‌وه‌ گوتی: « ته‌گه‌ر خاچه‌به‌رت و پینشه‌وه‌ نه‌ ده‌بو. ده‌مزانئ چیم له‌ گه‌ل ده‌کردی! به‌ز ئه‌ی شهبانی هه‌وسار پاساو. » بز نه‌ هیشتنئ شوینه‌واری ئه‌م توشبوونه‌ ناهه‌زه، سئ تفی له‌ سه‌وزی کردو پاشان بز لای مالی خوشکه‌ زای گه‌وته‌ری.

* * *

وانگلیو له‌ پشت ده‌زگای جزایی دانیشته‌ بروخه‌ریکی چین بوو. ده‌بوسته‌له‌ پارچه‌به‌کی که‌تانی ده‌ریی به‌ک بز میزده‌که‌ی و کراس خه‌ونیک بز خزی بچئنئ. له‌ به‌ر توره‌یی و ناره‌ه‌تی به‌ ده‌ستی له‌رزۆکه‌وه‌ ده‌زووی له‌ مه‌کزی ده‌هالاند. به‌ تالۆکه‌ بوو. چونکه‌ رزۆی گه‌یسته‌نه‌وی وه‌نیزیک ده‌که‌وت. له‌ دنیا‌ی خه‌یالدا میزده‌که‌ی ده‌بینئ که‌ وه‌ک جانه‌وه‌رنکی توکناوی و ره‌ش و قه‌ه‌اری خزی داوخته‌ سه‌ر و نه‌وش له‌ ترسان وه‌ک گه‌لۆله‌ خزی خه‌م کردۆته‌وه‌ه. میزده‌کردن بز نه‌و جانه‌وه‌رنکی بیزارو بوو. میزده‌که‌ی به‌و چاو‌یلکه‌ی پینس وه‌ ده‌نگی وه‌ک قه‌شه‌وه‌ به‌و نه‌رمی و

میهره‌بانی دل‌رفتنی، له بهر چاوی نوو گیان له بهرنکی تاسک نارنجی بوو. داخوا هر بزه له دایک بهرو که شو به ناقزلا به کی تاوا بکات؟ داخوا نوو هممو ساله خوارده‌بووی و خوارده‌بویره تا روزننگ بیته ژنی کابراهه کی تاوا؟ داخوا بز نوو هممکی خر کردبوون و سستی نه‌ستور کردبوو؟ پالەوان پرلیکینگیسی خالی هم‌میشه پینی ده‌گوت: «وانگلیو میزدی پینی بگه. میزد وه ک لیتنی توگ وایه، نینسان ده‌پارزئی.» به‌لام نوو ده‌پوست به نهره‌ته‌به‌ک حهوت ناسمانان بقه‌لینشی و به سرخزدا بنه‌پینشی و به‌لی:

- نامه‌وئی... من نامه‌وئی! چند سالیوو خه‌ونی به لاونکی جوانچاکه‌وه ده‌پینی که شنیلنکی ماهوتی به سر شانی داداوه، لاونکی شه‌روان و یاری شه‌راب و ژن و خه‌لجهره و بی حساب خه‌رج ده‌کات. راست وه‌ک (دیاماندیسی) برای. بۆچما چه‌ند جار که له بن په‌بکه‌ری پیرلزد چرای هه‌لده‌کرد، له بهر (سن نیگولا) که جیاز ددها به گچی هه‌تیوو، و له (استفانوروس) که نیلهام به‌خشی لاوانه ته‌پارابزه تا میزدینکی راست وه‌ک براهه‌ی به نیسیب بگا؟ میزدینکی وه‌ک براهه‌ی. نه‌ک هرژننکی وه‌ک خالی ناقزلاو زار شه‌را نه‌ک وه‌ک پالەوان میکینلس که بزنی گوگردی لی دی و له سر رنکا، هممو که‌س، ته‌ناتت سه‌گیش لینی ده‌ترسین. نوو میزدینکی ناوات بوو وه‌ک دیاماندیسی برای جوان و بالاً به‌رز وسینگ پان ویتوو. نه‌گهر وانه‌ها، هه‌زار که‌روت باشتو بوو بی‌میزد بایه و له په‌نا براهه‌ی ژیا باو پیر به‌یایه. براهه‌شی قه‌ت ژنی تده‌هینتا چونکه ژن جرانسی قه‌وه‌یالی‌نه‌ده‌هیشت. هه‌رتک پینکه‌وه‌ده‌مردن، هه‌رتکیان پینکه‌وه‌ ده‌قه‌بری ده‌نانو له سره‌گلفکزی که‌کیان دوونه‌ماسی نیز وه‌ی‌بان ده‌چه‌قاند و وه‌گ و ریشه‌بان له ژیر زه‌وی نیکه‌ل‌ده‌بوون.

به‌لام پالەوان پرلیکینگیسی خالی ده‌پوست هه‌ر چوزینک بی شو به چس‌گورگی برای پالەوان میکینلس بگا. له‌و باره‌وه ده‌بگوت: «تو ده‌چه مالنکی بنه‌ماله‌و ره‌سه‌ن. به‌کینک ده‌بی ناگای لیت بی.»

چونکه دیاماندیسی برای ته‌واوی باخی زه‌یتون و ترنی که به میرات بزنی په‌جی ماہوو فرۆشبووی و قووتی داہوو. نینستا بز جیازی خوشکی بینجگه له‌و خانوه پچوکه‌ی تینیدا ده‌ژبان هبچی دیکه‌ی نه‌ماہوو. تا چه‌ند مانگی تر بینگومان نه‌ویشی لینده‌داو تاونکی ساردی له سر ده‌خوارده‌وه. نوو دهم چدوکرا؟

وانگلیو هه‌روا که جولا‌یی ده‌کرد، له بهر خزیره‌وه ده‌بگوت: «هممو خه‌تای خالنه. نوو به‌زمی ساز کرده‌وه و منی مه‌جیور کرده‌وه که بیژم به‌لی. نه‌گهر خوا داد په‌روه‌وه. نه‌وا توله‌ی لی ده‌کاتوه. نه‌گهر داد په‌روه‌وش تبه. نه‌وا ناھی قه‌بره‌ کچ وه‌ک کاره‌با ده‌گرتی، نه‌ویش ده‌گرتی و ده‌پوستینی...»

پالەوان پرلیکینگیس پالی به‌ده‌رگاوه ناو هاته ژووری. بانگی عه‌لباغای کرد که له‌دوری به‌کوله‌وه راه‌وستا بوو. هاته ژوور و کوزلی له‌عه‌رزی دانا. له‌کاتینکا به‌پینکه‌ نینه‌وه مه‌جیدیه‌کی ده‌به‌ری ده‌ستی ده‌نا گوتی:

- عه‌لباغای تیتو تز پرۆ، تیشه‌لا بز داوه‌تی.....

کابرای تورک هه‌ر له‌هه‌وا قه‌زتیوه‌وه و توند له‌ده‌ستی گرت و ده‌تگوت داعیایه‌وه ده‌ترسین

بفری، پاشان داهاتوه که دهستی پالەوان حاج بکا، بەلام پالەوان بە پینکە نینوه دەستی کیشاوه و گوتی:

- چەدەکی عەلیاغا، خۆ من خەلیفو نێمام نیم. چوە حەساری. سەگی مالدەکه لە قوربێنک وەرگەوتبوو، هەستاو بۆنی پینو کرد و کاہرای ناسی و دیسان وەر گەوتەو.

پالەوان پولیکسینگیس لە دەرگای ناوالەمی ژووڕە کردە دەزگای جۆزانی دیت کہ هەر وەک پایزیری چەکدار و یا وەک جانەووری رام و بی نازار بە دەست و بی بە زنجیرو ڕابەل و بزوو خۆی نیشاندەو.

وانگلیو تاورێ داوہ خالی بینی. تەواوی توانای خۆی لە بزوہیکی روالە تیدا کۆ کردەوہ کہ بزو بە خیزر هینان تەحویلی یەدا. بەلام لە لیج و لیو و چەنەگەمی بیزاری دەباری، کچەتیبو هەروا دەسچاویکی زەردەلەمی هەبوو، رووگرژو کەم دوی بوو. دبار بوو خەفەتیکی نەهینی لە ناخیدا کۆبزوئەو و چەند سالیو هەر چی دەیانکرد نەدەهاتەوہ سەر خۆ. وردە وردە بەرو تەوانەوہ دەچوو. رەنگی زەردو سینگێ بل دەبوو. بە درای پالەواندا عەلیاغا بە قەرتالەوہ هاتە ژوووی. وانگلیو تینگەشت، وێرای سەیرکردنی قەرتالەکه گوتی:

- خالە ژۆرژ منت خەجالەت کرد، بەلام لەگەل دبتشی شترمەکی ناشەزخانە تۆزێ گەش بزوہ. پالەوان گوتی:

نیشان لە ژوانی خزیدا پتر لە جار یگ شووناکا. گەواہو لەچەری بەزیادتەبی. وادیارە وانگلیوی خۆشەوێستم، لەو جیہانەدالە مینرد کردن خۆشتر نەبە، وانگلیو گوتی: « وادیارە . پاشان بێدەنگ بوو... »

پالەوان لە سەر تەختی دانیش. کلاوہکەمی کہ بە ئارەقە تەپ بیو، لە سەر لیبوی پەنجەرەوی دانا. وانگلیو نەژنوی دادان و دەستیکرد بە قەرتالە بەتالکردن. ژووورە کہ پتر برر لە قاپ و قاچاچی مس و کەشەف و مەسینە، شتیتەر. لە کاتینکا بە سەریاندا خوار بیزوو تەماشای دەکردن، کەم کەم رەنگی دەهاتەوہ بەر وگەرم دەبزوہ. ناخرەکەمی بە سەری زمانی گوتی:

- زۆر سوپاس خالە. تۆ لە جینی باوکمی، خوا بیتپاریزی.

- وانگلیوا تۆ نەو قەسەت هەر سەر زاوہکی کرد. ناخر رۆلە ی من تۆ بەو ژوانە دەبی بە بوک. بەلام دەبێم هەر نیشتا قبتت هەستی و بگری. تۆزێ سەرت هەلینە با بیتبیم... یالاکبۆم، بییکەنە، بقیژینتە تا بییەوہ سەر خۆ. تازە بووک کاتی جلی بوکینی لەبەر دەکەن، گۆزانی دەلین و خانوو وەلەرزە دەخەن. تەواوی گەپەک دەجولینن. دەلینی پورلەرزە هاتەوہ. وەک من لە بوکی دەگەم دەبی وایی. بەلام تۆدەلینی کفنی خۆت دەدرووی.

وانگلیو لە پرلە جی رابوو. قەسەکانی خالی ناڕەحەتی کردبوو. دەسگیرانەکەمی وەبیر هاتەوہ. داخوا دەبرایە بزو تەر دم وچاوہ گۆزانی بلنی کہ دەتگوت بنبشتی جاواراوە، زاری تال بوو. ویستی زار بکاتەوہ و هەرچی دە دلیدایە هە لێژیوی. ناخر بلنی چی؟ تازە تیتەر کار لەکار ترازۆه. لە بەر خزیوہو بییری کردەوہ کہ: «نەگەر بەختەووری بزو ھاوار دەکەمی؟ نەگەر بەختەوور نی، کەس دەفریات ناکەوی. گەواہوو باشرە هەر بێدەنگ بی... »

پالەوان پولیکسینگیس لە خەم و بێدەنگی خوشکەزای سەری دەر نەدەکرد. روژی شایی وە

نیزیک دهکوت. له رژوی جیژنی پاکدا ماره دهکرا. کاتی نهوه هاتیوو که راست و رهوان ناکوزکی خزی له گه‌ل وانگلیو چاره سر بکا. پالەوان باش ههستی بهوه دهکرد که لهو رژۆوه به دهسگیران کراوه. نهو کیژو به خه‌راب چاری لیندکا وله ته‌ماشای هه‌ر سه‌رکۆنه ده‌باری. له گه‌ل نه‌وش چه‌نده هه‌ولنی دابوو تا توابیروی چس‌گورگ بز هاسه‌ری نهو رازی بکا. ته‌نانه‌ت رژۆنک پینچ سکه تالترینی بیست پزندنی له سنوق ده‌رهینا بوو، دابووی به چس‌گورگ و گوتیوی:

- جه‌ناهی مام‌ستاوه‌ره نهو سه‌ت پزنده وه‌ک جیازی خوشکه‌زاکه‌م وه‌رگه‌ه، به‌لام ناهی هیچ که‌س بزانی. نه پالەوان میکینس ونه خوشکم و نه ده‌سگیرانت. بهو هه‌زه‌وه نهوه خوشکه‌زاکه‌م به جیازه‌وه دا به‌تو. له‌م رنگایه‌وه توابیروی چس‌گورگ رازی بکا. نیستا خوشکه‌زای نازی ده‌کرد و له داخان لیبی ده‌کۆرتن. وه‌های نینو چاوان تینک نابوو. ده‌تگرت به‌ تویزی تالۆیان به‌ زاری دا‌کرده‌رهنگه‌ وستی بی‌ده‌ن به‌ شازاده‌به‌ک.

وانگلیو قنجانینک قاره و لیوانینک ناوی سارد و پیاله‌به‌ک مره‌بیای نالۆه‌لوی له‌ سه‌ر که‌شه‌فینک دانار له‌ مه‌به‌ق هاته‌ده‌ه و له‌ پینش خالی دانا. پالەوان پولیکینگیس گوتی:

بیژه بزانت، دهبامنده‌س هینستا نه‌هاتنه‌وه مالی؟ نهو کوره‌ ناره‌قخۆزه‌ دیسان شه‌وانه‌ ده‌رده‌که‌وی؟

وانگلیو به‌ فیزینکی تایبه‌ته‌وه له‌ وه‌لامدا گوتی: « نهو گه‌له‌ جو‌انچاکه‌ هه‌قی خزیه‌تی. »

- هه‌قیه‌تی؟ کام هه‌ق؟ به‌لام تو له‌ به‌ر خۆت هه‌به‌وه که‌ هه‌ر نهو کوره‌ تزی مالی‌تران کرده‌ه.

- نهو منی مالی‌ترین کرده‌ه؟ به‌لام نه‌گه‌ر نهو ته‌نایه‌ه، من تا نیستا خۆم کوشیوو. من چ له‌و ژبانه‌ ده‌که‌م. خاله‌ چت لی وه‌شیرم. من نه‌گه‌ر نهو تزقه‌ له‌عه‌ته‌به‌ی تو له‌ ملت کردووم. قه‌هولنی ده‌که‌م و به‌ قسه‌ت ده‌که‌م، ته‌نیا به‌و هه‌یابه‌به‌ که‌ دوا‌ی شو‌کردنیش له‌ به‌رام جیا نایه‌وه. نه‌گه‌ر وانه‌به‌ی مرده‌و شۆز.....

پالەوان لیوانی ناوه‌که‌ی به‌ زاره‌وه‌ نا، قینی خزی خواره‌ده‌وه و ماوه‌به‌ک خزی به‌ مره‌به‌با خواره‌نده‌ه خه‌ریک کرد، تا ده‌ست دینۆ نه‌کا، پرچه‌کانی بگری و سه‌ری له‌ دیواری به‌دا. ناخه‌ره‌که‌ی له‌ کاتینکا له‌ داخان سه‌بلی ده‌کروت، گوتی:

- شه‌رم نا‌که‌ی ا نهو به‌رای تزیه، خۆ قاسقی تو نیه، لیبی گه‌ه‌ی با بز خزی ژن به‌ینی و خاو و خیزانینک دروست بکا، مه‌به‌خانه‌ گه‌ران له‌ به‌ر به‌رته‌وه.

وانگلیو له‌ سه‌ر کورسی را‌بوو، له‌ قینان روومه‌تی سوور هه‌لگه‌را بوو، قیژانندی و گوتی:

- من نا‌هه‌وی گۆم له‌و قسانه‌ به‌ی به‌یره‌وه تیرتر.

پالەوان پولیکینگیس هه‌به‌سا... پاشان گوتی:

- چت لیه‌ناوه‌ وانگلیو؟ واته‌ تو بز به‌راکه‌ت له‌ مبه‌ردت خۆشتر ده‌وی. به‌ راستی شه‌رمه‌. به‌زانه‌ من نهو هه‌مه‌وو زه‌ هه‌ته‌م بز کی کیشاوه‌...

وانگلیو دانی ده‌چه‌ره‌وه‌ بردو گوتی: « خاله‌ ژۆزۆ ا تو منت به‌ پاروه‌ نانینک فرۆشته‌وه. »

نیت‌ر پالەوان ده‌ره‌هل بوو، به‌ توندی هاواری کرد:

- به‌ پاروه‌ نانینک؟ تو پینت وایه‌ پاروه‌ نانینک شتیکی که‌مه‌ شازاده‌ خانم؟ تو پینت وایه‌ به‌م وه‌زه‌ه‌ خۆشه‌ه‌تی؟ له‌عه‌ت له‌ شه‌بتان! ناخه‌ر خوازینی که‌رانی تو دل به‌ چی خۆش که‌ن؟ به‌

جوانیت، به شنوخ و شهنگیت، به مال و سه‌روه‌ت، به چیت ؟ ۳۵ سال له تدمنت تی په‌روه. چرچ و وشک بروی، پینست و چه‌رم ده‌چی و سلیک هاتوه. شو برا په‌رله‌نیت دارونه‌داری بز خواردووی، گونه‌ه‌سیری بز راخستووی. گئی دل ددها به چاره ودهی وه‌گی تو ائینستا خوا چس‌گورگی گرتوه ویزته داخوازت، هینستا قسه‌ش ده‌گهی ؟

وانگلیو ده‌ستی به دم وچاری گرت و له پرمه‌ی گریانیدا. پال‌هوان سگی پی سوتا، چون توابیره شو قسه‌ناهم‌زانه‌ی پی بلئی؟ نینستا ده‌برایه چیکا؟ شو کیزه‌فه‌قیره چون دل‌بدا‌توه ؟ ده‌ستی هارویشته سه‌ر قزه‌خفه‌تاریه‌کانی و گوتی:

- هیدی به‌وه وانگلیوا مه‌گری، به لوتفی خوا هه‌موو شت چاک ده‌بی. شو پی‌اوه کورینکی باشه. تزی خوش ده‌وی. ده‌پینی کولمه‌کانت پر ده‌بنه‌وه. رن‌گ و روت نوابان تی ده‌گه‌بری. دوباره وه‌گیان دینه‌وه. جگه له‌وانه مندالشت ده‌بی.

وانگلیو که به ناره‌ه‌تی نه‌سرنی ده‌سرنه‌وه گوتی: « ناخ... ناخ... مناله‌کانی چس‌گورگ...! »
- نه‌وان ته‌نیا مندالی چس‌گورگ نابن. خوینی توش ده‌رگیاندا ده‌بی. له‌وانه‌یه وه‌برات بچن. وانگلیو له‌رزی، خوین به سینگه‌چرچه‌که‌یدا که‌وته ری و گوتی:

- بی‌ه‌وه نیترو....

پال‌هوان رابوو که خوشکه زای بلانینتیه‌وه. به‌لام ده‌ستی راگرت و گوتی:

- وانگلیو ا رزنیکی دیکه له‌و باره‌ه قسان ده‌کین. من ده‌روم. نامه‌وی توشی براکت بم. هیچ پیم خوش نیه بیبینم، کل‌اوه‌که‌ی به لاری له سه‌ر نار ناماده‌ی بزوتن بوو، ده‌رگا گرایه‌وه. دیاماندیسی برای وانگلیو به نیو چاوانیکی گرز وه‌زن، له کاتینکا چله‌ره‌حانیکی سیسی له پشت گرنجکه‌ی دانابوو، سیفانیکیش له پشت گرنجکه‌ی دیکه‌ی، کل‌اوی له‌ادی هارویشتبوه سه‌ر شانی له ده‌رگا وه‌ووو که‌وته. هه‌ر چاوی به خالی که‌وت نیو چاوانی تینکار گوتی:

- شو کاربایه دیسان یز ده‌لانی هاتوه، با پروا جه‌ندم بی. کل‌اوه‌که‌ی داگینشا، به‌لاداده‌هات، هاته ژووو و له قاپینکی مس هه‌له‌نگرت. ده‌ستیکرد به جنیوان.

پال‌هوان رووی لی وه‌گنیرا. چونکه نه‌بده‌توانی به بی تووره‌ی و بیزاری ته‌ماشای بگا. به ته‌وسه‌وه گوتی:

- مروئی راسته قینه‌ه‌ر شهاب ده‌خونه‌وه، به‌لام سه‌ر خوش نابن. له من فیز به! پیاری پیار وه‌دای ژنان ده‌گه‌ون، به‌لام نابنه‌ه‌له‌قگ. نه‌وه‌ش له من فیز به.

دیاماندیس له خالی بیزار بوو. ده‌بیزی چیکا جارینکی بیستینی. به شه‌بتانی له قاقای پیکه‌نینی دا. زمانی ده‌گیرا، به‌لام توانی به منگه‌ منگ بلئی:

- مروئی راسته قینه‌ه‌ر شهاب ده‌خونه‌وه و سه‌ر خوش نابن، نه‌وه راسته. به‌لام پاشان ناچن ده‌لینفو دوشه‌گدا بنون، به‌لکوره‌ماینه‌که‌یان زین ده‌کهن و رمبازی ده‌کهن. ده‌ه‌زن، به‌لام تاچنه کن ژتان، ده‌چنه قاوه‌خانه‌ی تورکان، لای تورکی ده‌پیر. له پال‌هوان میکلس فیز به 1..

پال‌هوانی نه‌نگاوت، تا ناخی دلی سوتانندی. به‌لام باش تاگادار بوو که لاری سه‌ر خوش هه‌قیه‌تی. له کاتینکا بزلای ده‌ری ده‌چوو، گوتی :

- بی ته‌ریه‌ت، شو دمه‌په‌ست لابه. به بی شه‌رمی جیازی خوشکت به تاره‌ق ده‌ده‌وی

ساعات و زنجیری نالتونی پین ده‌گرمی. بهو قه‌دهو قه‌لأقه‌توه نازانی ساعات چه‌نده. تۆ به کاری چی دینی خونری ؟

دیاماندیس قیژاندی، ویستی به‌سور کدشف و نافتاوهی مس‌دا تامبازی خالی بی. به‌لام لاتی خلیسکار توند وده‌عریزی که‌وت. پالهلوان به‌گالتهو لاتار قاقا پینکه‌نی و له کاتی ده‌وچونیدا گوتی:

وانگلیو تۆ زۆر شانازی بهو برایت ده‌کدی !

به‌لنی خاله ... من ده‌توانم شانازی پینوه به‌کم و تا ههم هەر شانازی پینوه ده‌کم. پاشان به‌ سپایی دیاماندیسی راست کرده‌وه بردی له‌ سەر ته‌خت دریزی کردو به‌ نهرمی و خه‌مخوری ده‌پلاوانده‌وه !

* * *

نیوه‌رۆ تراسکی به‌شینو و په‌ریشان له‌ هه‌درسه‌ هاته‌وه. له‌ کاتینکا کلأوی سووری که‌ خوشکی بۆی چینیوو، بۆ هه‌وا هه‌لئاویشت و ده‌یگرته‌ره، هاواری کرد:

- دایه، دایه، مایینی پاوکم به‌سور سه‌نگ فهرشی شه‌قامدا ده‌ویشت و ناگری ده‌په‌ژاند. من له‌ شه‌قامی گه‌وره‌دیتم. «واوی دوکاندار هاتیونه‌ده‌وه ته‌ماشایان ده‌کرد. یه‌ک له‌وان گوتی :

«پالهلوان ده‌چینه‌گه‌ره‌کی تورکان .»

یه‌کی دیکه‌ گوتی : « له‌ گه‌ره‌کی تورکان ده‌گه‌رینه‌وه »

من له‌ سەر رینگا واوه‌ستم. کلام هه‌لگرت و سلأوم لی کرد، به‌لام نوو منی نه‌دیت. ده‌زانی له‌ سسی مایه‌که‌ی ناگر هه‌لده‌ستا؟ ده‌وه‌ره‌ بزانه‌...

دایه‌ک له‌وه‌صو قاریف و سه‌سوو مانی کوره‌که‌ی ترسی لی نیشت و گوتی :

- ناغا پاراسکه‌واس هاتیوو شکایه‌تی ده‌کرد. وه‌ک بزانه‌م دوتینی له‌ گه‌ل هه‌لئاوتت چون کپه‌که‌ی نه‌وتان رفاندوه. تۆ شه‌رم ناگی ؟ تراسکی له‌ قاقای پینکه‌نیی دا. دایه‌کی دووباره‌ی کرده‌وه و گوتی :

- بۆ چی نه‌وه‌تان کرده ؟

که‌و شانی هه‌لته‌گاندو گوتی: «هه‌روا، له‌ خۆره. نه‌مه‌ژ ده‌مانویست نه‌و به‌لأیه‌ به‌سه‌ر چه‌گورگی به‌شین. به‌ریار وابه‌وه له‌ پشت ده‌رگای گلاس خۆ وه‌شارین و به‌ که‌مه‌ند بیکه‌رین. ده‌لین نه‌سپی وه‌حشی به‌ که‌مه‌ند ده‌گرن. نوو خۆی به‌ نیشه‌ی ده‌گوت که‌ نیشه‌ راوچی بووین و نه‌ویش نه‌سپی وه‌حشی.»

دایه‌ک هاواری کرد و گوتی :

- هه‌ی سه‌ر سه‌ری به‌ره‌لأ... ناخر نه‌و پیاوه قه‌به‌رو نیشانداره چی له‌ تینوه کرده‌؟ بۆ چی ده‌تانه‌وی بیکه‌رۆن ؟

- نا دایه‌ خۆشمان ده‌وی ته‌نیا گالته‌ ده‌که‌ین. که‌مه‌نده‌که‌ی ناکیشین. ته‌نیا ده‌مانویست به‌ترسین و بزاین چه‌کا ؟

ته‌نایینکی تابیه‌تی له‌ خۆی کرده‌وه له‌ په‌نا عه‌مباری شای له‌ جینگای خۆی داخاوه. پاشان

مستی کرده گری و وهک بارکی برزی تینکان و گوتی: «له لوددم دا هافاله خزیه کاتم هه لاتن، زلوش برون، بهلام ده ترسان. قه ناکا.. جارینکی دیکه ژماره یه کی که متر له گه له خزم ده بهم وله نینو منداله باشه کان هه لیان ده بیزیم. له وانه به خوزم به تنبایی پینه بکری.»
له دهه رگا باندا. عدلیغا بو هاته ژورد و گوتی: «مادام وا نه فندی ديسان شیت بوه و که وتوته گهرکی یونانیان و نیستا دینته نژود ده رگای لی مه که وه.»

هیشتا عدلیغا قه سگانی تهاو نه کرد بوو، نه فندی به قوربه قوربه خزی ده حساری هابوشت. کاترینا که دیش به زهیی پینا هات. بهد به خته نه ونده گریابوو چاری سوو بیرون. جله کانی شرو هه لدراو، ده رین جاوه که ی دیار بوونه ده تاساروه. میزه ری داکنه بوو، سه ره که چه له که ی نرسی نینه لسو بوو، بزگنی ده هات. له نینه راستی حساری چوکی دادان و به تالیته وه گوتی: «من گوناحم کرده. به لی گوناحم کرده. گزشتی به رازم خوارده. شه رابم خوارده توه، گورفم کرده. نه ی خه لکینه لیم خوش بن، تا خوداش به خشی! نه ی مادام کاترینا! شه گهر روژنک خودا له تزی پرسی، پینی بیژه که پاله وان میکینس به زوری گزشت به راز و شه رابی ده رخوازی من داوه.

له سه ر چوگان بزلی کاترینا ده چوو ده ستی ماچکار ده یگوت:

- خانم ره حم پینی بکه. من که وتومه نینو گولانان تا رسواسی خزم به هه موان رابه گه نینم. نیستا له تزه ده ست پینه که م. پاشان ده چه بهر ده رگی پاشا و هاوار ده که م. دوا به له گهرگی تورکان ده چه بهر هه سوو مالیک، تا هه سوو که س سه ری روت و بن توکم بیینی و له کرده وه پیسه کاتم ناگاداری و تفم ده رووی بگا. بهلام بهر له هه سوو که س بهرا به تز ده که م. کاتینگ خودا له تزی پرسی، به لی پاله وان میکینس به تنیزی گزشت به راز و شه رابی ده رخوازد داوه.»
تراسکی پینه که نی و ته ماشای ده کرد. به دزی ته نافه که ی هه لگرتبو، گرنی ده دا. رینو له تاشه زخانه هاته دهه که چاری به نه فندی که وت نیش وهک پراکه ی پینه که نی. کاترینا هه ستیکرد که چاری پرله نه سرین بوه، به ناهیکی دل سوزانه گوتی:

- ههسته نه فندی ههسته، هه رچی تز گوتت واده که م. لای خودا شاهیدیت بز ددهم و پینی ده لیم که بهو دوو چاوانه دیتومه پاله وان میکینس به زوری گزشت به راز و شه رابی ده رخوازد داوه.

نه فندی ده رچاری گهش بزوه و گوتی: «سو پاس خاتوونی من ا نیستا تکات لی ده که م تفینک ده رووی که ا»

- نا نه فندی.. نا .. من کاری وا نا که م. ههسته به سلاصهت بهز.

- تفینک لی نه که ی نارژم پاشان رووی کرده عدلیغا و گوتی:

- پاش کاترینا نزه ری تزیه عدلیغای موسلمان و تیماندارا پاشان نزه ری گشت خه لکی کاندی به. نهو کاته ی له مزگوت ده هاقه دهه، باهیرم له قهر ده هاته دهه و تفینکی ده رووی کردم. توش کاترینا بز خاتری نهو خواجه تفینک ده رووی که.

کاترینا رووی لی وه رگنراو گوتی: من ناتوانم ... ههسته بهز به سلاصهت ی ...

نه فندی نالندی و گوتی «که واهوو من نا بزم، سویند به نیمان نارژم تا تفم ده رووی نه که ی.»

کاترینا ناراحت بود که کاتینکا بز لای ناشپه‌زخانه ده‌چو گوئی:

- نه‌فندی من کارنیک ده‌کدم که خزم پیم خوش بی نک نه‌وی تز گهره‌کنه .

نه‌فندی سوری له بوردگانن حسارن دده‌او هاواری ده‌کرد: «من شهو له سر شهو بوردانه دنوم و تاروم. نه‌وی گوت و نالاندی. وله نیزه‌راستی حسارن وهک سهگ دهستی به لوره لوره کرد. تراساکی خوشکی تیگه‌یاند و هات له په‌نا براهی له پشت سوری نه‌فندی راه‌وستا. لو کاته‌دا که نه‌فندی به مستان له سرو سینگی خوی دده‌او ده‌بلوراند، تراساکی ته‌ماشایه‌کی ناشپه‌زخانه‌ی کرد و تنانی له دوری سوری هه‌لسوراند و هاویشتی. ملی تورکه‌ی چوه ده‌گری نه‌نافه‌که. رینبو سوری تنانی گوت و ده‌یانکیشا.

نه‌فندی وه هاوار گوت و دم و چاری شین هه‌لگه‌را و ده‌هات بختکی. عه‌لیاغا هاواری کرد مندالینه بز خاتری خوا بوری دن . ده‌ختکی. کاترینا گوئی له هاواری بوه هاته‌ده‌ر و تنانی له دهستی مندالان هینا دوری و پالینکی پیوه ناو گوئی: پرز یه‌د به‌خت. بز خاتری خوا برز ... نه‌فندی وه‌ده‌ر ناو درگای له‌سر پیوه‌دا.

تراساکی و رینبو داپان له قاقای پینکه‌نین. تراساکی گوئی:

- دایه‌دیت ؟ نه‌سپه‌گان ناوا ده‌گرن! پاشان چوو تنافه‌که‌ی له نیزیک عه‌مباری ناری

هه‌لاوه‌سی و گوئی:

- نیستا تیر گومانم نه‌به که چس‌گورگ ناتوانی له ده‌ستمان ده‌یچی ...

* * *

پاله‌وان میکلیس به سواری ماینی و قامچی به ده‌ست چوارنال بوردو گهره‌کی تورکان ده‌بیکوتا. شه‌رابی زور فیکری تینک‌نه‌داپوو. هیزنکی هه‌دانه‌ده‌ر له یاسک وده‌ست و جومگه‌و قامکه‌کانیدا کز بیژوه و هاتیو به‌قی. نه‌یده‌زانی نم هیزه‌ چوئن به‌کار بیش. ماینی وها تاو داپوو. رینبوره‌کانی باش لیک نه‌ده‌کرده‌وو. خانوره‌گان چکزله ده‌هاتنه به‌و چاری. کولانه‌گان ته‌نگتریان نه‌نواند. ده‌نگی سمی ماینه‌که (سی لورعه‌تانی) راپه‌راند. هه‌رسینک له پشت که‌مینگایان بز دیده‌وانی دانیشن. نه‌وان پاله‌وان میکلیس یان ناسه‌وه . به‌لام له به‌ر شوقی هه‌تاو دمو چاریان باش بز دیاری نه‌ده‌گرا، تا له دیشی دمو چاری پدی به‌ نه‌نیشینه‌کانی دلش به‌رن.

ناگلاشه‌ گوئی : « دیسان شهو به‌رازه به‌م نیوه رویه بزوا که‌وتوته ری؟ بیگومان سه‌رخوشه .»

تالیا گوئی: « نه‌گه‌ر له من ده‌پرسی کاره‌ساتینک قه‌وماوه. وه‌زع باش نه‌به. کونه‌تفنگی وه‌پته پت که‌وتن . ده‌نگوت ده‌یورن له رنگای باوه شتینگ تی بگاتا» پاشان گوئی:

- من نازانم شهو پاله‌وان پولیکسینگسه له پیروه له ده‌ورو به‌ری گهره‌کی تینه له چی ده‌سوروشه‌وه؟ من له روژی بوله‌ریزه‌دا له‌م ده‌ورو به‌ره‌ دیم. راست لو کاته‌دا که ناسینه‌خانم له مال ده‌ریه‌ی و خوی بیهوش کرد. شهو به‌ په‌نا خانوی نوری به‌گدا تبه‌یری. نه‌گه‌ریم یلین که نه‌ودرانه بز به‌کتردین پشتر ته‌خشه‌یان کیشاوه‌پیم سه‌پرنایی. نه‌وده‌م پاله‌وان له سر سوری خانم دانیشتیوه و هه‌زشی ده‌هبتاوه. به‌و روژه‌وه هه‌ر وه‌گ هه‌نگرین میش هه‌نگرین بز لای خز

را ده کینشی، نم گه ره کمش ناوا پالنه وان پولیکسینگیس بز لای خو را ده کینشی، تا ونک
لهم دور و ره دور نا که ونته وه.

گوزبا نیستاش نژوی پالنه وان په رازه.....

خوشکی دیکه گرتی: « که واپو نه شی پروا بکه یین که نو دینله سه گه بزنی مسک پلاز
ده کاته وه، تا نو دور گوتله سه گه له مالی خزیان بزنی بکن، خوشکینه ورن چاو له و دورگا
سه رزه ورن نه گتیرین.»

فروسینی گرتی: « خوشکی بندنگ به و گوی رابگره، نسه پی نوریش ده هیلینی، بزانه چزن
ماینی ده وی! سلای گهومی نهمیه که که له بزنی گهومی ماینه که گرم داهاتپرو ده بیسرا، تالبا
وهک مریش قرته قرینکی کرد و گوتی:
- به لام نه وه نامینه یه که بانگ ده کات.

به چارنک بندنگ بو، ده تگوت ده نگی گپراوه، دوو خوشکه کان هاواریان کرد، ماینه که له به
به فالبان بده نگی حبله ی نهمیه که هه فده ستا سر پاشران و دسوپرا، ده تگوت سه ما ده کا.
سی لوعیه تان هاواریان کرد:

- ده لینی پالنه وان میکلیس ده چی خو به کوشت بدا ا

به لام پالنه وان میکلیس ته نگی ماینی له نیو رانیدا رنک ده کوشی و لغاری به زاری داده داوه.
رایگرت و پاشان رگینگی توندی لیندا، حه یوان له ژیر سامی خاوه نه گه ی سوری به رداوه و ملی
رنگای گرت، پالنه وان مستیکی له سوری ماینه که بدوا به توندی گرتی: « قاحه ی له عنته ا » به
قهراخ ده ریادا تیپه ری و جله وی ماینه که ی شلگرد تا به گه یفی خزی بزلی بوج و قه لانی شار
پروا، سینگه پر بیبو له هه و، تا ونک گه پرا تاپشونکی بینه وه بهرو دلی بکرته وه، پاشان له سر
ته بز لکه به کی پر له گیا راهه ستا، له زینو تماشای ده ریای شینی به جوش و خروشی ده کرد که
له په رامپه ر خوزدا ده دره وشا و تا چار هه تهری ده کرد بهرو سه روو، پروو به یونان پان
رابیوو، هه ناسینگی هه لکنشا و گوتی :

- ناخ خودایه من نه وانه گشت له تو ده زاتم نه که له عه بدان، ا رگینی له ماینی داو بزووت،
هه موو جاری که یونانی فه قیری وه بیبر ده هاته وه، له دست خوا هه راسان ده بوو، کوزلیک کوفرو
بیزاری له زاری ده هاته ده ر، نو سکالانی نه ده برده بهر خردا، له گه لنی به شعر ده هات، داوای
به زهی و دل سوزی له خوا نه ده کرد، به لکو ناقل و مهنتی لی ده وست.

هه ورینکی پچوکی پر له پزونه، هه روهک مهشکه به کی رهش له لای سه روهه سوری هه لندا، تا
ده هات پان ده بزوه و ناسانی داده گرت، خزر نیو چاوانی تیکتا، شنه بایه کی گهرم و شه دار له لای
ده ریاهه له دمرچای مرچ و مزنی پالنه وانی ده دا، دو بهاره رووی کرده ناسان ودانی ده چپه روه
بردو گرتی:

- نا.. خوابه .. نا من ناتوانم له تو عاجز بم، چونکه به نفایده یه، من له ناده میزادان تو بوم،
رگینی له ماینی داو چوارتال له شه قامی گه وره تیپه ری که مه سیحی گه ل له هه موو لاره بز ته ماشا
کردنی رایان ده کرد، له ده روزهی کانه گه یشته قاره خانه ی گه روهی تورکان، مل نه ستوری تورک
گشتیان له وی کتو ده بوونه وه، له سه رده می شوز شه کانی کریت دا کتو برونه وه ی راویزی گه روه

گه‌وران⁺ همر لهو قاوه‌خانه‌یه پینک ده‌هات. کاتینگی فرمانی قتل⁺ عامیان ددها، له کاتینگا تورک خه‌نجهریان به ددانان ده‌گرت، همر لهو قاوه‌خانه ده‌هاتنه دهر. تینواری رزوه‌گانی هاوین که گهرمای هه‌تاو کمه ده‌بزه و بزنی خول⁺ هه‌لده‌ستا، لاوانی تورک له قاوه‌خانه داده‌نیشن و گزوانی « نمان نمان» یان ده چری. له زستانا باشترین حکایه‌تخوانی شار ده‌هاتنه وی و سهری خه‌لکبان گهرم ده‌کرد. ههرله‌وش بوو که بانگ دهر ده‌هات تهماشی کوره جرانه‌گانی ده‌کرد و به سهر سوپ مانوه گونی بز گزوانیه‌کانبان راده‌گرت. نه‌وی قاوه‌خانه نه‌بوو. به‌دهشتی محمه‌ده بوو. هیچ شتیک نه‌بوو که له‌وی گبر نه‌کوهی. ههم تمباکزی باش بز قهلبان و ههم شنه‌های فینکی په‌خه‌کانا

نیوه رزایدا بوو، ریش سپه‌گانی تورک ناتیان خوارد بوو، له سهر حسیری قاوه‌خانه دانیشتیرون و داوای قهلبانبان کرد بوو. به دلی خزش و چاری خه‌والو قاوه‌ی خزیان هه‌لده‌ قوراند. دنیا به کیفی نه‌واته‌وو. چهند پشت له‌مه‌و بهر باپیره‌کانبان کریت پان له نینر خودا به‌شکرد بوو. گزشتی کریت، واته باخانی پر به‌ره‌کته‌ی رزو زه‌بتون و زه‌وه به بززه‌ره‌گان وه‌به‌ر نه‌وان که‌وتیوو. نه‌وی دیکه‌ش، واته نینک و پلوسکه‌گانی به‌شی پونانیه‌کان بوو. خاچه‌رسته‌کان چار چار راده‌پیرن، به‌لام کاتینک له‌شگری تازه ته‌فوس له ناسیای پچرکوه ده‌گه‌بشتی و په‌لاماریان ددهان، نازم و هینسانیه‌تی داده‌مزرزواوه ژنه تورکه‌کان جوان بوون. ههمو کس ده‌بتوانی به‌گوتیوی تواناو نینو ناخنی کیسه‌ی خزی و ده‌هستیان بینی، کوره تورکه‌کانبش جوان بوون، کاتینک خواردنی باشیان ده‌خوارد، ناویان تینه‌گه‌را و گزشتیان سپی و تورت ده‌بوو. پینقه‌سه‌به‌ره‌کشیان پیانکی دلته‌ر و خزش سروشت بوو. تورکینکی نازارو جوامیز بوو. نه‌وش زوق و سه‌لیقه‌ی تورکانی هه‌بوو. نه‌وانی مه‌جیور نه‌ده‌گرد که نه‌هلی عبادت و دیندار بن. ههر وه‌ها پالی پیوه نه‌ده‌نان که خاچ بکیشن. ههمیشه شوشه عه‌ترینک و شانو ناویندی له گیرفاندا بوو. به خوشیه‌وه نه‌و بز شیماتاره‌گانی خزی خودا نه‌بوو، نه‌وش ناده‌میزادینک بوو وه‌ک نه‌وانیتر. مردن بز نیمانداره‌گانی نه‌و بزین و گه‌نین نه‌بوو، به‌لکو ده‌رگایه‌ک بوو که بز باخینکی گه‌روه ههمیشه به‌هار ده‌کراه‌ده.

توری به - به رشی تاشراو و سمیلگی قهبتانی که نه‌وه‌نده‌ی ره‌ش کردیوو ههر بره‌قی ده‌هات، وه‌گ شیری مدست له قاوه‌خانه وه‌ژووو گه‌رت. به مرچ و مزنی سلازی به راسته‌ر چه‌پدی خزی کرد و چوو له بته بانی قاوه‌خانه له سهر میزینک دانیشت. لهو شه‌وه‌وه که نه‌سه‌په‌گی له په‌نا قه‌برستان سهرسی‌دابوو، لهو شه‌وه‌وه که باوکی به گراسی دراو وله‌شی به خورینه‌وه له قه‌بری هاتپوه دهر، نوروی خه‌و و خوراکی لی هه‌لگیرا بوو. نه خواردنی پینکه‌وتیوو، نه چیزوی له هاوشینی کس ده‌کرد. خونگی باوکی هاواری توله‌ی کرد بوو. کورو براو برازای قاتلی باوکی هینشا ههر له گوندی خزیان زیندوو بوون. زه و زویان ده‌کرد و پرابان ده‌برارد. بی شهرم ده‌بوون - ههر نه‌وه نه‌بوو که یه‌کی له‌وان له گوندی خزی کهری برده‌وه مزگه‌وت ؟ تا کهی ده‌یتوانی له ناست نه‌و ههموو سوکایه‌تیه سهر شوبه‌کا؟. تاکهی ده‌پراپه‌ لی به‌گه‌پی که باوکی له نینر مردواندا سهر گهردان بی: ؟ نه‌گهر پیاو بوو کانی نه‌وه هاتپوه که به‌پراپنک پداو کارینک بکا.

نوری بانگی قاوه‌چی کرد و گوتی: « حوسین قهلبانینکم بز تینک و مه‌هیله کس لیزه وه‌نیزک کهری.»

هەر دوو بگرماند. هه‌موو ته‌ماشای دهره‌وه‌یان ده‌کرد. تاسمان هه‌روسکی ره‌نگ زه‌ردی لێ ده‌لده‌ستا و هه‌واش وه‌ک هه‌ر به‌ر دا‌هه‌ری، جیه‌ری ده‌هات. یه‌ک له‌ ریش سه‌په‌ه‌گان گوتی:

- نه‌وه‌ ده‌نگی گه‌رمابه.

یه‌کی تر گوتی: « باران ده‌باری و بز مه‌زابه‌ باش ده‌به‌ی. »
سێ یه‌میان له‌ گه‌ل نه‌وه‌ که‌ بز لای ده‌رگا ده‌چوو تا ته‌ماشای تاسمانی به‌کا، گوتی:

- بز با‌خاتی زه‌په‌رنیش باشه‌. دار با‌داه‌په‌ش به‌ری چاک دینن. کابرا هه‌شتا ده‌ سێ به‌ به‌ر چاوه‌کانیه‌وه‌ نه‌گرتبوو، باشه‌ر پاش گه‌رایه‌وه‌. پالنه‌وان مېکێلس به‌ سواری له‌ به‌ر ده‌رگی قاوه‌خانه‌ شین به‌وو. دا‌هاته‌وه‌ ده‌یتی تووک تاسوده‌ دانیشه‌تون و هه‌والو و سه‌ر خه‌ش قه‌لیان ده‌کێشن. خه‌زین به‌ری چاوی گرت، رکیفی له‌ ماینی دا، هه‌به‌ران پالنه‌کانی راوه‌شانوو ده‌وه‌مه‌وه‌، دوایه‌ راست وه‌ژووو کەوت. هه‌وه‌لچار نه‌به‌و که‌ نه‌وه‌ ده‌کرا، نه‌و شاره‌زای کاره‌گه‌وه‌ه‌کانی خاوه‌نه‌گه‌ی به‌و. له‌ گه‌ل چو ژووری قاوه‌خانه‌ چه‌ند چوار یه‌دی شه‌کاند، مێزێکی به‌چوکی وه‌رگه‌نرا و چه‌ند قه‌نجانی قاوه‌ی شه‌کاند نا‌خه‌ه‌کی چوو له‌ په‌ش قاوه‌چی راوه‌ستا.

قاوه‌چی نه‌راندی. تووک ده‌سته‌یان له‌ قه‌لیان کێشان هه‌لگه‌رت و راست به‌وه‌نه‌وه‌. نه‌وانه‌ی هه‌ره‌ نازایان به‌ تووره‌ی ده‌سته‌یان بز په‌شته‌ندی سوور به‌ر تا خه‌نجه‌ه‌ران هه‌لکێشن. په‌ره‌ په‌یار ده‌سته‌یان خه‌سته‌ په‌ش و هاواریان کرد:

- پالنه‌وان مېکێلس به‌چو ده‌ری و به‌ خه‌زایی شه‌ر ساز مه‌که‌!
به‌لام پالنه‌وان هیدی و تووه‌ قامچی له‌ هه‌وا راوه‌شاند و هاواری کرد:

- هه‌مووتان بز ده‌روه‌، ده‌مه‌وی به‌ ته‌نیا لێره‌ قاوه‌ به‌خه‌مه‌وه‌.
بانگ ده‌ر ئیتر خه‌زی یی رانه‌گه‌را. له‌ سه‌ر سه‌کو خه‌زی فریندا خوار وه‌ تووه‌یی گوتی:

- نا... پالنه‌وان مېکێلس نا! نه‌مه‌جاره‌ ناتوانی هه‌چ غه‌له‌تیک به‌کی. ئیتر ناتوانی هه‌ر کاتی رسته‌ت گه‌لته‌مان یی به‌کی! ته‌مه‌ر ئیتر چاره‌ ره‌شی وه‌ک تۆ به‌ زنده‌ویی لێره‌ ناچه‌ ده‌ری. تینگه‌یشتی؟

توورکێکی مه‌ل نه‌ستوو و شه‌ر لاتان ده‌لی به‌ بانگ ده‌ری په‌ر سوئا و هه‌لیکێشا خه‌نجه‌و، سواری په‌لامار دا. پالنه‌وان دا‌هاته‌وه‌ جو‌مه‌گی ده‌ستی گرت و ریکی کوشی. خه‌نجه‌و له‌ ده‌ستی که‌وته‌ خوار. پالنه‌وان خه‌نجه‌ره‌که‌ی هه‌لگه‌رتوه‌ و دوو باره‌ قامچی راوه‌شاند و ته‌راندی:

- گوتم وه‌ده‌ر که‌ون! یا‌لا بز ده‌روه‌!

په‌ره‌ مه‌رد که‌ نه‌یانه‌زه‌نی چ به‌گه‌ن، ده‌سته‌یان کرد به‌ نه‌لا! نه‌لا! داخوا به‌نێنه‌ کن پاشا که‌ هه‌سه‌که‌ر به‌نێری یا له‌و رووداوه‌ چاو به‌هه‌شن، با کوشتار ساز نه‌به‌ی!

تووری به‌گ له‌ جینی خه‌زی نه‌ به‌هه‌شو. سه‌ری به‌ره‌دا‌به‌وه‌ نێرگه‌له‌ی خه‌زی ده‌کێشا. به‌ سه‌له‌ی چاو ته‌ماشای ده‌کرد. جار جار به‌ر چاوی وه‌ها تاریک ده‌به‌و که‌ به‌نجه‌گه‌ له‌ سینگه‌ی ناره‌قاوی مایه‌نه‌گه‌و چه‌که‌می پالنه‌وان مېکێلسی هه‌چی تری نه‌ ده‌به‌ینی. له‌ ده‌روه‌ هه‌وه‌لین ده‌لویی دره‌شتی باران دا‌ی‌دا‌به‌یه‌. هه‌وریک توند گرماندی و شوشه‌کانی قاوه‌خانه‌ له‌رزین.

بانگ ده‌ر هاواری کرد: « تۆ شه‌ره‌فی مه‌هد لێ گه‌هه‌نن با نه‌و کابرا ره‌زله‌ی ورد و خاش به‌که‌م. »

دوو سئ پیره پیاو باسکی کابرایان گرت و به راکیش راکیش دوریان خستهوه. نوری به گ پتر سهری بهر داوه. له سهر بهک مژی له قهلبانهکی ده‌دار دووکه‌ل له کونه تفشکانی ده‌هاته دوری. له بهر خزیه‌وه پیری ده‌کرده‌وه که:

- راست وهختی خزیه‌تی. یا تینتار یا ههر گیز. من به‌لینیم داوه به یاوکم. ههر چاوه‌روانی بیانوو بیوم، نه‌وش بیانوو. نه‌واتا برای قاتلی بارکم لیره راوه‌ستاوه. یاوکم نارودویه‌ته لای من. که‌وابوو نوری بز راوه‌ستاوی، لینه‌ه!

پدیتا پدیتا دلئ هیندی ده‌کرده‌وه. ده‌شینان‌دوده‌پترساندو هانیده‌ه. ناخری ده‌هوا به کارینکی بکا. دیسان فیکری کرده‌وه. رابه‌لینه‌ه! رهنکه پترسینی؟ ده‌ستگانی ده‌له‌رزین وده‌بستراند. سهری ههلینا، له‌گه‌ل پالنه‌وان میکیلس نیگیان تینگ هه‌له‌نگوت. به سپایی لوله‌ی قهلبانه‌کی له ده‌وری شوشه‌کی هالاند و به حالینکی ماندوری نیرگه‌له‌ی هه‌لنگرت و له پالنه‌وان میکیلس وه‌نیزیک که‌وت. جله‌وی ماینه‌کی گرت و روری کرده‌ قاره‌چی که له پشت پینشخوانه‌که خزی شارد بزوه. گرتی: «و سین، قاونیک بز پالنه‌وان میکیلسی چینه‌ه! نه‌مرز میواتی منه. پاشان به ئیشاره‌ی ده‌ست - تورکه‌کانی دور خسته‌وه که له ده‌وری ماینه‌که هالا برون. پالنه‌وان میکیلس گرتی:

- نوری من ده‌موی به‌تینا قاره‌ بخزومه‌وه. نامه‌وی که‌س له‌گه‌ل من لیره‌ه. زوو قاره‌خانه به‌تال‌ه‌کن.

نوری به‌گ له کاتینکا ده‌بیست ده‌نگی دابترینی، گرتی:

- له‌گه‌ل نه‌وش پالنه‌وان تو ده‌توانی دل‌م خوش‌ه‌کی. من داوای شنبکی گه‌روم له تو نه‌کرده‌وه. تکای من روت مه‌که‌وه. دل‌م مه‌شکینه. پینچی نوری کرایه‌وه که‌وته سهر شانانی. رابوه‌شاند بزنی عه‌تری به‌ولات دا بلاز بزوه. له پر کونه تفشکی پالنه‌وان میکیلس وه پته پت که‌وتن. ره‌گی ملی هه‌ستان، بزنی عه‌تر وه‌ک خه‌نجه‌وه به‌لیدیا چوه‌ خوار زه‌ینی په‌ریشان بوو.

دیمینی شه‌ور ناره‌ق و که‌بابی که‌ووینکه‌تینی پشت په‌نجه‌وه و ته‌قه‌ ته‌قی پلیکان و چاو نیکه‌وتنی له‌شی نهرم ونزل و نوری، هاتنه‌وه به‌وچاوه. له نیوچاوانی گرتی جریقه‌ه‌ستا. پالی به نوری‌یه‌وه نا و ماینی بز پیشه‌وه لی‌خوری، که‌می ماپوو نوری وه‌به‌ردا. جارنکی تر به‌تویدی هاواری کرد:

- بز ده‌روه... بزده‌روه... لیره‌وه‌ده‌ر که‌ون...

نوری به‌گ پینچه‌کی له سهری هالاند ولیره‌کانی وه‌ها گه‌ست خونیشان لی‌ ده‌رپه‌ری. تورکه‌گان هه‌ستا بیون و له ده‌وری نوری کز بیون‌وه. دوو سئ که‌سی چه‌قوگیش له پشت ده‌رگا چاوه‌ روان بیون. دورسئ پیره‌ پیاوی تورک که له‌وانیش ناقلتر برون، خزیان گه‌باند بوه‌ ده‌رگا و رایان ده‌کرد. قاره‌خانه ده‌هات به‌تال‌ه‌ده‌بوو.

نوروی هه‌ستی به‌شه‌مه‌زاری ده‌کرد. له سهر خز به‌تورکه‌کانی گوت:

- نیره‌ه‌رز. نه‌و کابرا به‌سهر خزه‌ش. باشتره‌گونی نه‌ده‌ینی. من ده‌مینه‌وه. نه‌و ناتوانی به‌که‌یفی خزی بکا. ناپرووی ئیمه‌هاتوته‌گرتی.

تورک نه‌ده‌بزوئن. سه‌لیساغا که‌تا نه‌و دم‌بینه‌نگ بوو، نیرگه‌له‌ی ده‌کیشا‌پاپوو. نه‌و له‌و

پیاده به‌ریزانه بود که له نیز تورکی عوسمانیدا هه‌لده‌گه‌ون. مرؤفینکی به سالآچوو، ساردو گهرمی زه‌مانه‌ی چیشته‌بوو. له بنه ماله‌به‌کی‌ره‌سمن بوو. هینشا جوانی لاره‌تی پاراسته‌بوو. روی کرده تورکه‌گان و به ده‌نگینکی نارام گوتی:

بچه‌ده‌ری. ئینستا وه‌ختی ئه‌وه نیه ولأت خویناوی بکری. ئه‌و سعاعته ده‌گاتی. به نایاتی قورعانی‌ده‌زائم که ئعم رۆژه نیزیکه. ئعم یوناتیبه تاوانی بی شه‌رمی خزی به گران ده‌داته‌وه. ته‌نانه‌ت ده‌بینم که سه‌ری له ده‌رگای مالی پاشا له بزمار داوه. له سه‌ر خزی بن. اهرن با برؤین! خزی وه‌پیش هه‌موان گه‌وت وه هه‌نگاوی سه‌برو رینک و پینک که‌وته ری. ئینشا قاوه‌خانه به تالم به‌وو.

پالەوان میکیلس سیتی بادن و بزیه‌کی هاتی و چارینکی هینخانه‌ی له نوری کرد. ددانه به‌رازه‌گه‌ی وه‌ده‌ر گه‌وت. یز تارینک هه‌ستی به خۆشی کرد. پاشان ئاورینکی وه لای قاوه‌چی داوه گوتی:

- هزی وسین ، گه‌تری وه‌سه‌نی و قاوه‌به‌کی تالم بز چینگه ا

تاخره‌کمی برو به باو باران. تا ده‌هات ناسان نوری ده‌بوو. شاری کاندیش ده‌تگوت بز لای ناسان هه‌لده‌کشی، گه‌می ما‌بوو بگه‌ته به‌ک. کولانه کان بیرونه چم و روبار. هه‌موو شت له تاریک‌بیدا نورم بیوو. جارو بار بروسکه به سهو مناره‌کاندا ده‌هاتنه خوار. لهو خواره، له سه‌قاسی گه‌وره، سه‌روچاری گزئی پالنه‌وان میکیلس که بز مائی خزی ده‌گه‌واوه. به نژره گه‌ش ده‌بووهو تاریک ده‌بوو. له سبتگی پان و سه‌پی ماینه‌کمی نار ده‌هاتنه خوار. به لأم نه‌وه هه‌ر ریژنه‌به‌کمی توند بو، پتر له نیو سه‌عاتی نه‌ خایاند. زوو له لای کورنستانه‌وه پایه‌ک هه‌لپکرد و هه‌وره‌کان لینگ بلاو بوون. ناسمانی شین وه‌دره‌گه‌وت. تیشکی نهرمی هه‌تاو شاری باران گرتوی کزد کرده‌وه. پیاده‌وه‌ریژگان خا‌زین برونه‌وه. پاساری له سه‌ر گوی سوانان ده‌سپان به جریوه جریو کرد. ته‌واری شاری کاندی که هه‌مامی کرد بوو ده‌دره‌وشار گیانی تازه‌ی هاتبزه‌وه به‌ر. بزنی‌لاولاری باران وینکه‌وتوو له گه‌ل پزنی ریحانه له پاخه‌کانه‌وه ده‌هات.

پالنه‌وان میکیلس ده‌رگای هه‌ساری کرده‌وه. له کاتینکا ژنده‌کمی مات و بینه‌نگ جله‌ری ماینه‌کمی گرتبوو، له پلیکانه‌کان چوه سه‌ر و خه‌نجه‌ری له به‌رامه‌ر په‌بکری میکیللی سه‌لاتیکه له عه‌ززی دانا. له به‌ر توره‌یی و تاره‌قه‌وه باران هه‌لسی لی هه‌لده‌ستا. کاترینا جلی خا‌و‌نی بز هینا. پالنه‌وان لیبسه‌کانی گزئی و له سه‌ر جی راکشا. چاوه‌کانی له سه‌ر به‌کداناو له به‌خه‌رنیکی شیرین و خۆشی به‌سه‌ر داهاات.

خه‌لکی کاندی تورک و خا‌چه‌رست هه‌ر سه‌ر له نیواری له هاله‌کانیان کز بیرونه‌وه. پیاره‌کان به به‌واری سه‌پان ده‌کرد و زنه‌کان بینه‌نگ و مات له قوژنیک دانیشتیوون و گویان ده‌دایه، هه‌ناسه‌پان هه‌لده‌ کینشا. که‌وابوو کریتی فه‌قیر قه‌ت هینن نابینه‌وه.؟ داخوا دانیشته‌کانی ده‌بوایه دیسان تووشی کوشت و کوشتارو نا‌واره‌یی و ده‌ریه‌دوی بن؟ ناخ‌ژن و مندال و شه‌وه بری خزیان بز کوی به‌رن.؟ نه‌وه سه‌حیاته‌ی له‌وانیتر ناق‌تر بوون، واته کارو کاسی و بازرگانیان هه‌بوو، یا خا‌وه‌نی باخ و باخات بوون، له سه‌رخۆشی و شه‌رلاتانی پالنه‌وان میکیلس بیزاریان ده‌رده‌بری. نه‌وانی نا‌زاتر بوون له‌م سه‌رکا‌به‌تیه‌ی به‌ تورکان گرا بوو، که یف خۆش و شاد بوون. له‌و لاره‌وه تورکه‌کان هیندی له مزگه‌وت و هیندیک له مائی نوری به‌گ کز بیرونه‌وه. ده‌پان گوراند و جنبیان ده‌دار ها‌واری توله‌پان ده‌کرد. به‌لام توله‌ی چۆن؟ پانگه‌ره‌سه‌ستی هه‌موانی ده‌هارژا‌وند. به‌لام نه‌وانی ناق‌تر بوون خه‌لکیان هیدی ده‌کرده‌وه.

نوری به‌گ بینه‌نگ چوپوه ده‌غیگر وله قوژنیک دانیشتیوو. پاش نه‌وه‌ی که هه‌مویان له کوشتن و سه‌ر به‌ری خه‌پالی دو‌ومن ماندوو بوون، سی که‌سیان له زۆر زانه‌کانی قه‌وم هه‌ل‌ب‌وارد و دایان نا که به‌یانی به‌چنه کن پاشا و سه‌ی له‌گه‌ل به‌کن دا‌واری لی به‌کن تا ده‌سه‌لات به

مسیحیان نشان بداد. ناخر نهوه پاشایه با هه‌لوایه؟ نهوه چه‌ند ساله‌ خاچه‌رستیکی له دار نه‌داره. کەسی له داری نه به‌ستوه. له نه‌نجاما کافر چی بیون. هەر بزه‌شه پالوان میکیلسی شیت به سواری نه‌سپ دیتنه مزگه‌وت و به قامچی تورکان وه‌ده‌ر ده‌نی. پاشا ده‌یه بی ترس هیندیگان له دار به‌دار نه‌شکنجه‌یان بکا، تا بزائن زه‌یت و ره‌بئینگ هه‌یه. پاشای شیت و بی ده‌سلات له جباتی نهوه مو‌داریان له‌گه‌ل ده‌گا و باسی داد به‌روه‌ی ده‌گا. له‌گه‌ل خه‌لیفه‌ی ئورتودوکس ته‌خته یاری ده‌گا. له‌سه‌ر خوارده‌وه‌ی ئاره‌ق و باقلاوه‌ رینگ ده‌گه‌ن. تا ئه‌م رو‌داوانه‌ی به‌گه‌بیان نه‌ه‌داپوشن.

روژی دوایی سێ کەس له وانی زۆر زان که هینشتا راسپارده‌ی توندو تیژی خه‌لک له گو‌نچه‌که‌یاندا ده‌زینگاوه. به‌یانی زوو بز مالی پاشا وه‌ری گه‌وتن. بانگه‌ده‌ر به‌ چاری شین و قه‌لافه‌تی له‌رو لاوازی وه‌ک که‌له‌ شیر له‌ نیره‌ راستی ده‌پوشت. سه‌لیماغا له‌ لای راست و نوری به‌کیش به‌ خالیکی په‌ر‌نشان و نینگه‌رانه‌ره له‌ لای چه‌په‌ ده‌پۆی. هەر به‌که‌ نه‌وه‌یان دوو پات ده‌کرده‌وه که‌ ده‌پات‌وست به‌ پاشای بلین و به‌ریان له‌وه‌ ده‌کرده‌وه که‌ چی یی بلین؟ سه‌لیماغا هه‌موو سالی به‌رو بوی داها‌تی سالانه‌ی ده‌گه‌بشته هه‌زاران کیله‌ گه‌نم و روژن زه‌یتون و بادام و کشمش و دانه‌ ونه‌له. جا بزیه‌ لایه‌تگری ناشتی و هیننا‌یه‌تی بوو. بانگه‌ده‌ر قورعانیکی به‌ سینگی خۆبه‌وه‌ ناپوو، نه‌و کتیبه‌ پیرۆزه‌ جهرگی ده‌سوتاند. نوری به‌گ سه‌ری به‌رده‌اپۆزه و نه‌په‌دانه‌ی بلنی چی و چی ده‌وست. نه‌و شه‌وه‌ دیسان یاوکی هاتیوه‌ خه‌وی و شرۆل و قورپاری بوو. پینش نه‌وه‌ی له‌ به‌ر چاری ونه‌ی خه‌نجه‌ره‌ به‌ نرخی و ده‌سک ره‌شه‌که‌ی له‌ بن سه‌رینی نوری دانابوو. نوری کاتیک وه‌خه‌به‌ره‌هاتیوه‌، سه‌رینه‌که‌ی هه‌لینا بوو، تا خه‌نجه‌ره‌ ده‌ست به‌داتی، به‌لام چ خه‌نجه‌ره‌ له‌وی نه‌بوو. به‌ دانی شکار نیکی کردبۆزه : «ده‌پاره‌ پیره‌ مینرد باوه‌ر به‌ من تا‌کاو خه‌نجه‌ره‌که‌ی به‌رو‌تته‌وه‌. بینگومان له‌وه‌ ده‌ترسی که‌ من شایانی نه‌وه‌ نه‌م.»

پاشا وه‌ک تورکان له‌ سه‌ر نیو ته‌ختی خۆی دانیشتیوه‌، به‌ مرچ و مزنی و نیو چاوانی گه‌ژ، چاره‌دوانی نوینه‌ران بوو. بوو. دیسان گه‌رو گه‌رفتی‌ک هات‌وته‌ پینش و سه‌گ و پشله‌ ده‌پانه‌وی به‌ گه‌ژ به‌کنا به‌چن. وه‌ک ده‌لین کافه‌ره‌کان تازادیان ده‌وی، با به‌چن خۆیان هه‌لاوه‌سن. مسولمانیش ده‌پانه‌وی ته‌واوی خاچه‌رسته‌کان به‌کوژن، نه‌وانیش با به‌روژن و جهه‌نده‌م بن. تو ته‌ی کافری له‌عین بزانه‌ که‌ کۆبه‌تی شتیکی باشه‌، توش ته‌ی نا‌غایان بزائن که‌ ره‌عیه‌ت باشن. کشت و کاله‌ ده‌کن، بازرگانی ده‌کن. خه‌رج و باج ده‌ده‌ن. که‌ واپوو مریشکی هه‌لکه‌ زه‌ر بز ده‌ی بکوژرتته‌وه‌؟

خولامی ره‌ش هاته‌ ژوو و گوتی: « میرم نه‌وه‌ دین .»

پاشا وه‌ک گایه‌ک که‌وته‌ پشردان و گوتی: « بلنی بینه‌ ژوو.»

هه‌موویان به‌ک له‌ دوا‌ی به‌ک وه‌ژوو گه‌وتن. پاش سلوو سه‌ردانواندن مات و بینه‌نگ له‌ سه‌رنیو ته‌خت دانیشتن.

پاشا به‌ نا‌هه‌نگینی مانداوه‌ گوتی: « گویم له‌ نیره‌یه‌ .. قسه‌ به‌کن...»

له‌ پینشتا بانگه‌ده‌ر وه‌قسه‌ هات. زارنکی پیوه‌ بوو وه‌ک کاله‌ی له‌ به‌ر به‌که‌چوو. لوتیکی تیژ وه‌ک لمبزی سه‌گ، گه‌برایه‌کی ره‌قه‌له‌ی شلو شه‌ویق، روومه‌تی تیگ قوپاو، ریشیکی گه‌وتی خورمایه‌ی ده‌نگ ده‌نگ سووی سه‌ی. خالیکی توکناری له‌ نیوان به‌زیان، ده‌تگه‌وت سێ چاری

هدهده. دستی پشکرو دلی نه دهرهوه. تا پترگوی یاندهدا به قسه کانی، زیاتر گهرم دادههات و کدهفی ده پرژاند. قورعانی له باخه فی هینا دهرو له کاتینکا سری بز ده له قانده، ده ستیکرد به قورعان خونندن.

پاشا ناره حهت بوو، قه نه که هی هه لئناو گوتی: «حاجی نه فندی مینشکی سدرت بردهم. قه سدهت بکه با بزانه ده لئی چی؟ من خه لکی ناسیای پچوگم، زه بزم کۆله. له وشه یه کله بیروه بزانه چت گه ره که؟»

- ده موی کوشتار بکه!

پاشا هه ناسینکی هه لکیشا ورووی کرده سه لیماعاو گوتی:

- تو ده لئی چی سه لیماعا، توش کوشتارت گه ره که؟

پیره میزد گوتی: «نه خبیر پاشا نه فندی... من کوشتارم ناوی. من هینما به تیم گه ره که. نهو سال سالیکی پر بهره گه ته. باران له به هاریندا زور باریره. هه زرا بهره میان زوره. باخاتی زه یتون لکیان داهاتوه. نهو سال رۆن زه یتونیکه زورمان ده بی. سوپاس بز خوا که واپوو هینما به تی هاشه پاشا نه فندی. کریت جانوه ورنکی درنده به، ناهن بیبزیوی، ده نا خه لک هه لده ده پی. بز چما شینیک چوو بیته قاره خانه ی تورکان چده بی؟ نهو مه ست بوو، به قازانچی نیشه به چاری لی بیوشین. نه گهر نیشهش وه که نهو بکه بین، نهو هه ویره ناو زور هه لده گری. قین بوغز مه ترسیدارن، پاشا نه فندی. تو بز نهو کافره که ناوی پالده وان میکلسه. خه ت و نیشان بکیشه، نزه ی نه ویش دی. تو لهم ولاته پاشای و تیغت ده ده پی، چه تدی بتهوی ده توانی له ملیان بدهی. پاشان رووی بز لای بانگیژ وه رگه تراو گوتی:

- نهوه بیرو باوه پی من بوو حاجی نه فندی. پیروه که له گه ل تو هاوده نگ نیم. تو باخی میوه تیه، ناتوانی تی بکه ی که چه تده زیان به مه زرای خه لک ده گا. له من پیروه له باخات و مه زراکان، داخو نه وان شورشیان گه ره که؟ نه خبیر نه وان نایانه وی.

بانگ بیژ گوراندی و دهستی به قورعانی داداو گوتی:

- من نه له باخه کان ده پرسم نه له مه زراو نینسانه کان، من ته نیا له خوا ده پرسم، خه ریک بوو قورعان لیک کانه وه فال بگریته وه، به لام پاشا به ده ستینکی فه رمانده رانه دهستی راگرتو له کاتینکا باونشکی ده هاتی گوتی:

- قورعان هه نه ده لئی که له فیکری خوننه ردا به. تز کوشتارت دهوی که واپوو قورعانبش لیکه بکه پیروه باسی کوشتار ده گا. نه گهر سه لیماعاش لیکه بکانه وه، قسه یه کی دیکه له خوا ده بیبیشه وه که باسی هینما به تی و ناشتی ده گا. که واپوو بیبزنه وه. پاشان له نوری بده گی پرس:

- بیرو رای تو چیه نوری به گ؟ کوشتار یا هینما به تی؟ قورعان چ به تو ده لئی؟

نوری دوو سی جار دهستی به به له گی توگناوی خزیدا هینا و له وه لام ده گه را. ماره به گی پینچوو تا بیرو را ده ده بی. به لام نهو ناشتی نه ده و است. ماره به گ بوو وه سمانی به سه یرو مودارا راپورارد بوو. بوئانه کان ژبانیکه ناسوده بان هه بوو. لهو کانه وه که په لامارنده را بوون قه له و بیوون. له لایه کی دیکه وه نوری به گ کوشتاریشی نه ده و است. پنی خوش نه بوو خونن برژی. حاجی نه فندیش نه بوو که قورعان بخونینی و گهرم داهن. پاشا که له چاره روانی دا مابزوه،

جاریکی دیکش گرتی: « باشه نوری به گ چپو؟ من پرسیارم له تۆ کرد. ناشی و هینناپه تیت دهوی، یا کوشتار؟ »

نوری به گ که دیسان ده بیوست رنگای بیر گردنه وهی هه بی، گوتی: « پاشا نه فهدم، و رنگایه کی راستمان له بهر نیه »

- بزچی کوڤم، بزچی. هینشا رنگای راست هه به. به لأم نینه لیشان لاداره و نایدوزینه وه. تۆ بیژه بزائم دوزیوته وه؟

- به لئی پاشا نه فهدم لام وایه دیتومه ته وه.

- ده ستخزش. که واهوو بیژه بمانهینه وه سه ر وئی راست.

- نه ناشی و هینناپه تی، نه کوشتار. تاوانبار نه شی به سزای کرده وهی خزی بگات.

- به بیرو رای تۆ پالوهان میکلس تاوانباره ؟ بیرو پات له بهاری نهو چونه ؟

- پاشا نه فهدم له من گه ری، با ته وهی له دلُم دایه ده ری بهریم. تۆ پاشای، ته گه تۆ ده ست

تیزه دهی کریت چه ک هه لده گری، دیسان خوین ده ری. لئی گه پین با من به ته نیایی زاری ده ولئی وه سمانی بریژم. بهو زوانه تی ده گه ی که تاوانبار کنی پوه! تۆ نهو ده کوژی ؟

- به لئی من ده بکوژم و که پیش نازانی قاتل کنی به. بهرو به من بکه.

بانگ ده ر له چی ده ره پی و گوتی: « تاوانبار به ک نیه وه هزار که سن، ده بی هه مویمان سزا

به رین. مانای ناشیش هه رته وه پی. یونانی به جوړنکی دیکه له قسه تی ناگن، ته گه ده ته وی بیده نگیان بکه ی، سه ریان به ره. »

زه وی سه لیمباغا جاریکی دیکه ش پهبوو له باخ و پاخات. هه ستاو ده ستی کرد به دادو بیئاد.

به لأم دهنگی بانگ بیژ وه ک زهنگوله دهنگی ده دایه وه. بوو به ههراو کیشه به ک نهو سه ری بهار

نه بی. به گز یه کداچوون. نوری به گ که وته نیوانیان لیکیان بکاته وه. پاشا له سه ر ته خت خزی

کۆ کرده وه. نهو کریشانه گیژیان کرد بوو. هه م هه قیان بوو. هه م شاهق بوون. به لأم نه م

ده م به ده مه یه رنگای نه ده دا بیر بکاته وه و هه ق و شاهق لیک جیا کاته وه. شه وی خه راب نوستبوو.

زوری شه خوار بوو، خوارد بوو به وه، نیستا خه وی ده هات. به په له بوو که به ری یان بگا. سه رنگی

راوه شاندا تا خه وی لئی به وی و هاواری کرد:

- شه رم ناگن! له بیرتان چۆته وه، به گیانی تاخیر نیوه پیاو ماقوئی تهو شارن. شه پلاتانی

به سه. نوری به گ هه ق به تۆ ده ده م ته م رنگایه ی تۆ پیشنبارت کرده له هه موان ناقلا نه تره.

هه رچی خوا له دلئی نی وایکه. من ده سه لاتی ته واهم دابه تۆ.

سه لیمباغا میزه ره که ی له سه ر عه رز هه لگه رته وه و رووی کرده نوری به گ و به ناههنگی پاوانه وه

گوتی:

- منیش له سه ر به رووی تو م. به لأم به نه رمی به جوړنوه. به پاریز تاوانبار بکوژه و یونانیا ن

هه هاروژینه. هیدی وله سه ر خزه.

بانگ بیژ گوتی: « من قسه ی خۆم ناخزمه وه، له مزگهوت قسه ده که م و تورگان ده هاروژنیم. »

پاشا له پر ناگری گرت. مستی کرده گری و هاواری کرد :

- نه های حاجی! یزانه له شاری کاندی من بهر پرسیارم، من به سه ر یاسا راده گم. به وش

مباره‌گی پیغمبر و ک سگی هار دصیبت ده لمبزی ده کم تا ده خنکی. له بیرمه‌وه که من بهی فەرمانی قوسته‌نته‌نبه لغت فەرمانی گوشتار نادم. پاشان به گرژی و تاروحه‌تی هستا. گورچیلی ژانبان ده کرد. به باونشکوه گوتی:

- یالا برژن به دوی کاری خوتاندا. من کارم هه‌یه. نوری به‌گ تز چت‌گوت وابه‌که. ناقلاشه بوجلویه. ده‌بی ناقل و به‌ه‌ستی. چونکه نیشه له‌گه‌ل یوتانبان سدروکارمان هه‌یه. له‌عنت له‌وه قهرمه. ننگر نمو مه‌لورنانه له قاچی نیشه نه‌هالا بان، نینستا وه‌سمانی هه‌مورو دنیای خوارد بوو. ده‌ستی لینکان، خولامی ره‌ش وه‌ژورو کهوت - پنی گوت:

- نمو ناغابانه رنترینی بکه با برژن !

* * *

له‌وه‌سه‌عانه‌دا که تورک بز بریاردان کز بیوتنه‌وه، سنی کهم له پیواموقولانی یونانی بز لای باره‌گای خه‌لیفه‌ی نورتودوکس کهوتیوتنه‌ری. هه‌رسنی گران ده‌ریشتن. پاپیزی بار قورسیان وه‌بیر ده‌هیناره که به زهمه‌تی زوز و به‌ه‌جری سه‌قیل و به‌بارصه‌تی های نه‌بی وه‌کار ناکه‌وی. نم سنی که‌سه بریتی بیون له‌حاجی ساواس و پالنه‌وان ته‌لیاس و ماورودیسی پیر که نه‌می ناخریان پی‌یان ده‌گوت «جه‌علی ته‌لای». نه‌وی هه‌وه‌لیان مرؤفینک بوو لاله‌ پده‌تو ره‌نگ په‌پیره. رشکی کورتی ماشو بره‌جی. که به دووکه‌لی سیخاری زهره‌ بیوو. دسبکی دیز و قه‌لانه‌تیکه‌ی خینچ و خواری هه‌بوو. به‌جینلی ناره‌پرویانه نینگلستان تا دوکتوری بخونینی. به‌لام له‌وی شیت بیوو. زه‌وقی چوریه سه‌ر شتی کزنه‌و نه‌تیک. هه‌رچی هه‌پیوو ده‌یدا په‌کریکارو فعه‌له، روزه‌ه‌جی ماوه‌کانی ده‌ریاو نه‌شکوه‌ت‌کانی چپای تیداده‌پشکنی، په‌وه‌یابه که شتی نه‌تیکه‌وه‌ قه‌دی پی بدزینته‌وه. له ژیز زه‌وی ده‌ست و لاتی شکاری مه‌ر مه‌ر و نورساره‌وه خه‌تی سه‌ر و گوزه‌له شکاری دینانه ده‌وه‌ه‌موری ده‌پورده‌ باره‌گای خه‌لیفه‌وه ژورنکی گه‌وره‌ی په‌ر شتانه‌ پر کرد‌بوو. به‌لام چونکه جی نه‌ماپوو، نه‌وجار هه‌رچی ده‌یدینه‌وه له‌حه‌ساری کلیسا کزی ده‌کردنه‌وه. خاچیه‌رسته‌کان سکالاپان ده‌کرد و ده‌یانگوت: و نم شه‌یتانه هه‌وسار پساوانه که هه‌مویان پروت و قووتن، ژن و کیژه‌کافان که بز نویزی مس ده‌چن، لاری ده‌که‌ن.

خه‌لک به‌باوکی حاجی ساواسیان گوتیوو که کوره‌که‌ی ته‌نیرینه‌ فهره‌نگستان، چونکه میشکی تینکه‌چی. به‌لام نمو گوتی‌ته‌دابه‌وه قسه‌ی کهم. تا کوره‌که‌ی به‌قولنکه‌وه گه‌راپزوه‌وه ده‌ستی کرد‌بوو به‌کزیلنه‌وه‌ی عه‌رز. توش چ‌کزیلنه‌وه‌به‌ک؟ زه‌وی هه‌لده‌که‌تدو ده‌یداره، به‌لنکوو مالتوسیکی نالتورن به‌نز بیوه‌له وه‌بلدزینته‌وه. به‌لام به‌قولی منالان ده‌ستی به‌..... هه‌رچی هه‌پیوو ده‌یدا به‌پالنه‌وکریکار. نینستارووت وقوت مایزوه‌وه جلی شر و به‌که‌وشی پینه‌کراو ده‌گه‌را. رای لینه‌تیکه‌به‌ه‌رنگا داده‌ریشتن، له‌به‌ر خزیه‌وه قسه‌ی ده‌کرد. ناخه‌که‌ی وای لیه‌ات که‌به‌ردی به‌خه‌لک دادها، له‌گه‌ل نه‌وه‌ش خه‌لیفه‌ چاره‌دیزی ده‌کرد. له‌کلیسا له‌پنا مه‌سهری خزی حوهره‌یکدی دابووید. روزه‌کانی په‌کشمز، هه‌وه‌لچار تانی متفه‌رکی ده‌ا‌ه‌وو.

کاتیک وه‌زعی کریت نالوز ده‌بوو، خاچیه‌رسته‌کان ده‌پاناره‌کن خه‌لیفه‌ با پاشا، له‌جیات نه‌وان قسه‌بکا. بان کاتیک پاپیزی شه‌ری نوروپایه‌کان له‌لننگه‌رگا ده‌رستان، دیسان ده‌یابه

نهو پچن له گه'ل' فوره نگیان بدوی. زوی ددگوت، بهلام کس له قسه گانی تن' نده ده گه یو له شکله یون که داخوا منشکی تینکچره، یا به زمانی ینگانه ددهوی.

پالوان ته لباسی پیره مزیدیک یو له پاشماوه گانی شوشی ۱۸۲۱. ده تگوت بورجی کزنه کله سدر چیا دروست کراوه. بهلام قه لشی تینکوتوه وگیای لن' شینوه. دهرک و په نجه روی نه ماوه قریبه کانی شی خهرا یون. له شینکی وهک نیسکلینی شکاو، کورته بالا، گولله هممو له شی داپیز داپیز کرد یو. دهنکینکی گرو توندی هه یو. سلاری ناسایی له خدک کردها، بهدنی دده لری. یکنی له پاشاگانی تورک چاری راسته ی به چهنکالی دهرهینا یو. بهو پهنه وه نه نجه مندی میلی نایتین چارنکی شوشه یز نارد یو. نموه هده لاین چاری شوشه یو گه بشپوه کرت. پالوان ته لباس، خزی له کسنگ نه هاتبا، به چاری شوشه تم ماشای ده کرد. بهلام له چیزنه رده سیه کاندنا نهو چاوه ددرده هینا و به چاره ساخه گدی ده چوه لای پاشا یان خه لیفه، تا به قسه ی خزی شوشی سالی ۱۸۲۱ وده پیر خاته وه.

نهو روزه پالوان نه لباس به چاونیک ده چوه لای خه لیفه. له کاتینکا قورس و به پز خزی دارشته سهر گزچانی، له نیوه راستی دوو ریش سپیه گدی تر دهره زیشت.

سپیه میان ماوودیس پی، نازناوی «جه علی تدا یی»، کابراهک یو، له چهر و پیس و ناجسن و سوتخیز. ته اوای سال' تیری نده خوارد و له زستاندا له بهر رووتی و من' بهرگی دده لری. هدر یز نه دی که پاشه گه وتی بکا. گه لینگ بیوه ژن و هده یوی قهررداری له ساجی عدلی دانا یون. هده میسه سکدی نالترونی کز ده کرده نموه. کز مه لینگ باخ و دارستان و خانووی شار و گوند و لوتکه و پاپوزی وده سهره ک ناهون. کاتیک لیبان ده پرسه بزچی ناخزی؟ له وهلام دا ده بگوت:

- نی باه، چ هده، چ بهنوم؟ من خنم هیچم نیه، هدرچی هده مالی میلده ته و من ناین ده سستی لیبدم.

پیش یازده سال' له سهره تالی شوشی ۱۸۷۸، روژنگیان ماوودیس به کاغه زنکی ته صر لیدراو هاته لای خه لیفه و وتی:

- بارکی پیروز، پایه بهرزا نم ناهیه وه رگه. من به گوزدی نم نووسراوه به ته اوای مالو سامانی خنم به شارداری کاندی بهدخشیوه. تز هه موی بکه نه غنو به پاره ی نهو چه ک بکه ۱ خه لیفه له کاتینکا ته سرنی له چاوان گه را یو پرسه:

- نه دی بزخوت چون ده ژی؟

- خه صی من مه خز بارکی پیروز، من سوال' ده کم.

خه لیفه پینشنباری کرد که مانگانه یکنی بهرنی، بهلام پیره مزید دیسان بهمه کمه گوزنی ده ست پینکرده وه. نهیده خوارد و نهیده خوارده وه، لیباسی له بهر نده کرد. پاره ی به سوتی زور به قهرز ددها. هده تیه ویوه ژنی مالوزان ده کردن، تا له م رنگابه وه سهره وت کز بکاته وه. له بهر نه وه ی پیر بهو، لایتینکی له سهر لیری گلکز یو. هدرچی هه یو دای به شارداری کاندی. پیر بهو، بهلام هینشتا فیکری کاری ده کردو سلومه تیهو. کاتی گپروگرتینک ده هاته پیش، خاچه رسته کان یز پاریزگاری بهرزه وندی خونان نهو بان هه لده یزارد.

خدیفه له سەر دۆشەگی نەرم دانێشتیو، چاوه روانی ئەوانیو. کێشی ئینجیلی له بەرگێکی رێرگفت دا له بەر دەمی دانا بوو.

له بانسەری سێ پرەسی گەورە هەلاوسرا بوون. پرەسی ئوسقونی گەورە قوستەتەنیە له لای راستی، له لای چەپی پرەسی قەبەسەری رووس و له نێو راستیش پرەسی سینت سزفی. تیشکی هەتاو له پشت شوشە پەنجەرەری رەنگێتەو هاتبوو ژوو و دێواری بەرامبەری عایی و بنەوش کرد بوو. ئەم دیواری بە پرەسی قەشەکانی زیندو وەردو، بە ریشی سێی وەک بەفرو رەشویە کلاوی بۆند و زنجیری ئالفون و جەواھیراتی بە نرخ و وەگازی ئوسقونی، داپۆشرا بوو. هیندی لەوان بە ئاشکرا بێ فێزو پیاو چاک بوون. ئەوەتەش توکتاوی بوون، وەبەرائی نەپراو و دەچوون. ئەوان بە سام و هەییەتەو وەگازی ئوسقونی یان وەک چۆماخێک بە دەستەو گرتیو. له نێو راستیاندا، پرەسی خدیفه خزی له سەردەمی گەنجیەتیدا، کاتی له شاری کیف نایبی ئوسقوف بوو، هەلاوسرا بوو. چ قەڵەتێکی پیاوانە وە شوکەتە هەیکەلێکی بە جێزا کورنە لوتی ئەوەتە فشر و ئاوالە بوون، دەتگوت دەیدی بە هەناسە بەک دنیا هەلئوی. لایکی وەها رەشیدی لێ پەیدا بیوو، دەیتوانی پێشەوا بەکی بە توانا، یا پێشەمبەرنیک، یا ژنایزکی بە کاری لێ بێتە دەر. بەلام مەسیح توانیبوو فریوی بێدا و وتە شیرین وەک هەنگوینی بە گونجکە پەنا بخوێنی و لەو رینگایەکی کە سروشت و سێفاتی بوو، لاری بکا و بۆ بەوزترین پلە ی کلیسا پێنۆنی بکا.

خدیفه لە بەر خۆیەو دەبگوت: «هەیف کە پیر و وەک گیا سێس بووم. ئیستا لەو دەمە نزیک دەبمەو کە بە دەستی خالی ئەشی بچمە بەر دەرگای مردن. چەتە خدیفه ی کێشی هەن بە پراوەشاندنی ئەو نامرازانە ی پێی شەهید بوون. وەک خدیجەر و تەور و تەناقێ دار و نامرازی شەنجە دەچنە پێش بارەگای بەرز. بەلام من دەستم خالی دەیی! خۆیە ئەم شانازیدەش بێدەم بەمن کە له رینگای تۆو له رینگای کێشە فەقیری تۆ «کیت» دا شەهید بم.»

مورتزوفلوس بە سەر داناندن هاتە ژوو و گوتی:

- باوکی وو حانی، ریش سێی قەوم لێرەن و چاوه روانن.

- بلی بێتە ژوو. توش ئەو کە شەفە زێو گەورە بۆ شت هێنان بۆ ئەوان ئاحادە بکا. ئەوان

مروژی دە بەپێزن.

مورتزوفلوس له بەر دەرگای ژوو کە بە چاوه روانی وێستا بوو. خدیفه تەماشای کرد و

گوتی:

- ها، مورتزوفلوس، بۆ وێستای، شتیکی دیکەت گەرە کە؟

مورتزوفلوس جارێکی تر سەری دانانند و گوتی: «باوکی روحانی! داخو! بۆ ئەو کارە

کردووە لێم خۆش دەیی!»

خدیفه بەر بەکی هاتی و گوتی:

خەمی مەخز مورتزوفلوس، مەسیح تۆ دە بەخشی. پرۆای پێ بکا. ئەو بەخێشەو مێهرەپانە

- ناخر من گونجێکی گەورە م کردووە

- رەحم و دڵسۆزی ئەو گەورە ترە ... پرۆ ... دُنیا بە.

سێ ریش سێی هاتە ژوو دەستی خدیفه یان ماچکرد و لەسەر نیو تەخت دانێشتن.

تسبیح‌گانیان هینا دهر چاودروان مان تا له پیشدا پیره میزد دا بگیرسینی. خهلیفه که له پهلجه‌ره‌ی پچوکی ژورده‌کوهه تماشای دهره‌وه‌ی ده‌کرد گوتی:

- رزله‌کانی من نه‌ودتا به‌هار داهاتره و چه‌نده رزونی خوش و هه‌تاو. به‌هاره و مانگی هه‌زرتی سن ژورژه. باشه... هارودسی خوشه‌وست ا‌ئو سال وه‌زی مه‌زراگان چزته ؟
- له سایه‌ی خواوه وه‌زی مه‌زراگان فره‌خاسه ..

پالئوان نه‌لیاس گوتی: « وه‌زی مه‌زراگان باشه. به‌لام وه‌زی ئیسانه‌کان باش نیه. من دپاره کرده‌وه‌ی پالئوانان ناهه‌رین لێ ده‌کم. به‌و مه‌رجه‌ی قازانجی هه‌بی. نه‌گه‌ر وانه‌بی، شینی و که‌لله ره‌قیه.»

حاجی ساواس هه‌لیدابه‌و گوتی: « قه‌دییه‌کان گوتویه‌انه ...

به‌لام پالئوان نه‌لیاس به‌توریه‌ی باسکی درێژ کرد و قسه‌کی به‌ری و گوتی: « رزله‌ تو له قه‌دییمان گه‌ری، ئه‌وان مردون و رۆشترون. ئیستا پیوسته‌ باسی زندان بکه‌ین. تز، باوکی روحانی له‌و باره‌وه‌ بیروپات چه‌ ؟
خه‌لیفه گوتی:

- من له شیرین کاری تازه‌ی پالئوان میکنیس ناگادار بووم. هه‌یفه‌ پیاوکی ناوا نازا ، شه‌راپ بپه‌وتینی.

پالئوان نه‌لیاس قسه‌ی خه‌لیفه‌ی راست کرده‌وه و گوتی :

- واته‌ ئه‌و هه‌موومان ده‌فه‌وتینی، به‌لێ . سه‌ری گشتشان به‌ نه‌ته‌رات ده‌دا. باوکی روحانی، پیوسته‌ هه‌تا زوه‌ پششی نه‌و پیاوه‌ بگه‌ری .. ده‌نا..

حاجی ساواس گوتی: « بز خاتری خوا شورش مه‌که‌ن. هینشتا له‌ کریت دا زور کار هه‌ن ده‌بی بکه‌رن. هینشتا زویه‌کانی کریت پهن له‌ شتی قه‌دییه‌و عه‌تبه‌که. خه‌زینته‌ی زه‌ری تیندا شاردراونه‌وه‌. وه‌ک په‌یکه‌ر، نوسراوه، کوشکی پاشایان، که‌ ده‌بی له‌ ناخی زوی بینه‌ده‌ری! نه‌گه‌ر شورش بکه‌ری، نه‌و زویه‌انه‌ چۆن ده‌ کۆلرینه‌وه‌؟ که‌وا به‌و ...

پالئوان نه‌لیاس به‌ توندی په‌سه‌ریدا گوواندی و گوتی:

- گوتم باسی قه‌دییمان مه‌که‌ هه‌رچی کۆن و قه‌دییه‌ مردوو شۆز به‌بها‌ته‌وه. با به‌ز و به‌ز بن تز هارودیه‌یی خوشه‌ و بست قسه‌ بکه. من فیکرم توژی په‌ریشانه. به‌لام تو زه‌بت باشه...
چه‌علی‌ته‌لایی له‌ خوشیان به‌هه‌یکه‌ی هاتی‌و گوتی: « به‌ ئیجازه‌ی ئینه‌ باوکی روحانی ...
خه‌لیفه گوتی:

چی دیکه‌ت وه‌بیر هاته‌وه که‌ پنده‌که‌نی ؟ تو فیکرنکی قول و پلاوت هه‌یه و نه‌و فیکره‌ش له‌ پیناوی خه‌یر و به‌رژه‌وه‌تدی مه‌سجیه‌ت دا به‌کار دینی.

هارودیه‌سی پیر گوتی: « که‌م به‌زین و خاس به‌زین . تو باوکی روحانی هه‌ر ئیستا رابه‌ و به‌چز لای پاشا. نه‌و پیاوکی ساده‌یه. به‌نیجه‌ که‌ ناسوده‌یی خزی له‌ فیکری هه‌چی تردانیه. مرۆفینکی ته‌واو رۆژ هه‌لاقیه. له‌ کێشه‌و هه‌راو سه‌ر بێشه‌ بیزاره. هه‌رپاست و درۆیه‌کی خوا له‌ دلت ده‌نی به‌زی باسه‌که‌و چاوی پهن بنه‌وسینه. پش پلێ که‌ لیتمان به‌وهری، پالئوان میکنیس مه‌ست به‌وه، ئیسه‌ واده‌که‌ین که‌ جارنیکه‌یه‌که‌ کاری وا نه‌کا. به‌نیجه‌ که‌وه‌ دپاره‌یکه‌شی وه‌ک پشکێش

بزیده. وهک فوتوه سیفانکی جوان، یا دهنکه کاره‌بایه‌کی گوره، بز ساره قه‌ننه. نوسروف نشینی نیوه سدان جه‌واهبز وشتی به نرضی هه‌به‌که بز رلژی خزی به‌کار دین. پاشا سه‌گیکه ده‌بن بیلا‌ن‌نیه‌وه. ئیسکی بنه پیش تا ماویه‌ک بیکروسینه‌وه نه‌وه‌ی. لمر ماویه‌شدا شه‌مکری ناوداری ئیسه‌پالانوان نه‌لیاس ده‌چی له گه‌ل پالانوان میگیلس قسه ده‌گا. هیوادارم خوا رهم بگا. e پالانوان نه‌لیاسی پیر ساره پر له شوئنه برینه‌گه‌ی هه‌لکراند و گوتی :

- له دورگا دانی پیاری گهر هه‌وسه‌له‌ی ده‌وی. نوو کاربایه‌ گوتی ناداته قسه‌ی گه‌س. هه‌رجی پیی بیزن وهک به دیوار گوترا بی وایه. له گه‌ل شه‌وش من ده‌هوتیم. من پیره پیام و شه‌وشی ۱۸۲۱-م دیوه. له‌وانه‌به به قسه‌ی من بگا. هه‌ر چزینیک بی باوکی روحانی پییم وایه پاروژکری تزه‌هقی بی. نوژده‌کته بکه‌و وه‌گازی نوسروفیت به ده‌سته‌وه گره و به‌چز کن پاشا. به‌لام زوو به‌جولنیه تا برین چلکی نه‌کرده‌وه عیلاجی بکه.

که‌شه‌فی زبو به قاره‌و کر لیجه‌ی قه‌ندی و موره‌بهاوه گه‌بشتی. ریش سپی تازینک مات بوون. بزنی داره لیمزی گول‌کرده‌و له په‌نجمه‌روه ده‌هاته ژوو. حیث هه‌نگوینیک هاته ژوو وله سمر سه‌ری زه‌لامه‌کان سو‌واوه که زانی گول‌نن، لینی داروشت.

سئ ریش سپی قاره‌بان هه‌له‌ده‌قرا‌ند و به نیشتا ملچه‌بان له زاری ده‌هینتا. کاری ده‌وله‌تی ته‌وار به‌وو، ئیستا کاری راسته قینه‌ی خزیان دیتزه‌وه و قاره‌ی سهر به شه‌رو کولچه‌ی قه‌ندی له‌وه‌ختی خزیان هاتیه‌وو. حاجی ساواس به ئیجازه‌ی خه‌لیفه سیفانکی هه‌له‌هست و نه‌وانی ده‌که‌ش‌لاسیان کرده‌وه. هه‌سور چاره‌بان نیوه توقا‌و به‌وو. دوو‌که‌لی سیفانیان وهک مارینچ ده‌چوه سهر ره‌سی نوسروف و قه‌سهر و سینت سوفی داده‌گرت .

خه‌لیفه ججری به‌و ده‌ستی خزی کرده‌وه و گوتی :

- بۆله‌کانم ا من ده‌هه‌وی ره‌سینکی سه‌یر به نیوه نیشان به‌دم. به‌لام ناره‌هت مه‌بن. نیوه که مورزوفلوس ده‌ناسن؟ نوو ره‌سه‌ه نوو کیشاویه. نوو له خوا ده‌ترسی، به‌لام پهاوینکی دلپاکه و خه‌بالینکی قه‌وی هه‌یه. نوو هیندی شت ده‌بینی که ئیسه نایبینی. شه‌وش له‌به‌ر شه‌وه نیه که هیندی شت و جوردیان نیه به‌لگرو له به‌رنه‌وه‌یه که خودا چاری ئیسه‌ی به‌ستوه. وهک نوو نسیانه‌ی که تاربان بی هه‌له‌دکیشن و چاریان ده‌هستن که تنیا پیش لاکسی خزیان به‌بان. کنی چوزانی که خودا بز چاری بی‌نیشکانی نه‌به‌ستوه؟ له مجری‌به‌که‌بنا ده‌ستی به‌گه‌ران کردوشینکی له په‌له‌ی‌کی سپی هینتا ده‌ر وه‌ای به ریش سه‌به‌کان . پالانوان نه‌لیاس ره‌سه‌گه‌ی وه‌رگرت. له سهر ئه‌ژنوی خزی دانا و به‌چازینک ته‌ماشای کردو گوتی:

- شه‌وه ره‌سی له چوار میخه‌دانی عیسیاه. به‌لام چاری من باش نابینی. سهری نه‌وی کرد تا باشتربیبینی. ماورودیسیش ته‌ماشای کرد و هاوارینکی کرد و گوتی: «خرا لیم خوش بی، یا چاره‌کانی منیش نا بیین و یا نوو حاجی ساواس که چاره‌یلکه‌به‌کی زه‌هه‌ه بینی له گه‌رفانی هینتا ده‌ر و به‌ریدی ته‌ماشای ره‌سه‌گه‌ی کرد و هاواری کرد :

- به به ا چه‌نده باشه ا چ‌خه‌بالینکی سه‌یرا ده‌ستت نه‌بزی مورزوفلوس به راستی له چوار میخه‌دانی راسته قینه‌ نه‌وه‌به. به‌روا بکه‌ن نه‌گه‌ر من قه‌شه‌ه بام، نوو ره‌سه‌م له میجرایی کلیسا هه‌له‌اوه‌سی. e

خدیفه بزه‌دهی تالی هاتسه و لیوان و سدری راه‌شاند. ماورودیسی پیر گوتی:
- به‌لام خردای من، نه‌وه که ره‌سی له چوار مبخه‌دانی عیسا نه، به‌لکو و ژینگه
فانوسقه‌ده‌کی جوان و ده‌مانچه‌ده‌کی زنی پی‌به‌ا.

خدیفه که قین به‌ری توکی گرتیو گوتی :

- به‌لی، نه‌وه ره‌سی کرتی، دورگی کرتی! ده‌بین که خاچه‌که‌بان له نیسکی که‌لله‌سدری
مرژینگ داره. له‌سدره‌ده‌ی ره‌س عاسانیکه به‌ه‌وری ره‌ش داپزشراوه. له‌خواره‌ده‌ی ره‌سه‌که‌له
لای چه‌په‌روسکینگ هاتوه‌که‌ دیر رووشن‌ده‌گا.

مناره‌ی زه‌نگوله‌گان و ناشی‌های پنا نه‌وه‌گرمبه‌زه‌ی عیباده‌تخانه و دیواره‌گانی و قه‌لاو
بوره‌گانی ته‌ماشای بگن. نه‌وه‌عیباده‌تخانه‌ی نارگادی به‌گرت - بش به‌و ده‌سه‌اله ره‌شی که
له‌سدری هالاندوه، له‌خاچه‌که‌بزار گوت گراوه و خرتی به‌س‌روژله‌پاشماوه‌گانی داد‌ه‌ژی. له
همه‌و لاره‌دور پالوانی‌کل‌او به‌س‌رونیستاون، به‌کیان پیره‌و به‌ک‌گه‌بجه

ماورودیسی پیر گوتی: « نوارینگ له‌زاری هاتزته‌ده‌ر و نووسراوه‌ده‌کی تیندابه‌ده‌لی و هاوار
ده‌گا... »

پالوان ته‌لیاس پرس: « ده‌لی چی؟! داها‌توه به‌لام خه‌تکه‌ی بزی لینک ته‌ده‌کرا‌به‌وه.
حاجی ساواس چاویلکه‌ی زه‌ره‌بینی خزی دره‌ینا و ناوای خوتنده‌وه :

خدیفه ناوای وره‌گیراوه: « خوی من، خوی من، بز چی منت به‌ره‌لا کرد؟ »

همه‌ویان تا ماوه‌به‌ک بینه‌تگ بوون. هه‌چواریان سریان به‌س‌ر نه‌وه‌ره‌سه‌داگرتیو
ته‌ماشایان ده‌کرد که شیره‌به‌کی تازوی خاچ کیشانی نیشان ده‌دا، هه‌ناسه‌بان هه‌لئه‌گیشا.
تازه‌ده‌کی ماورودیسی پیر و ده‌نگ هات و پرس:

- به‌لام باوکی روحانی نه‌وه‌نا‌بسته‌گوناح که له‌جیاتی هه‌سیح کرتی له‌س‌ر خاچ نیشان
به‌دن؟

خدیفه گوتی: « بزچی... بزچی... به‌لام... »

- به‌لامی چی؟!

خدیفه به‌منگه‌منگ گوتی: « به‌لام زه‌حمه‌تکه‌ی دپتی... »

به‌راستی مورتر و فیلوس چند باش ته‌قاشی کرد بوون. چه‌نده‌ره‌نج و نازار که‌وتیره‌س‌ر
دم‌چاری. روومه‌تی لاواز و چاره‌ره‌شه‌گانی پر له‌ته‌س‌رین بوون. واده‌هاته‌به‌ر چاره‌له‌لیوه‌ناسک
و نبوه‌ناواله‌ده‌کی که له‌به‌ر نیش و نازار کز به‌زوه، ناخ و نالین ده‌باری. لاتی روت و خوتنواوی
به‌رقه‌بان ده‌هات و دوو لنگه‌چه‌که‌به‌کیان زه‌ردو ته‌وی تریان سپی که‌وتیرونه‌به‌ر پیی خاچه‌که.
پالوان ته‌لیاس له‌پر وه‌ک بره‌انکی کوتو پری دای، به‌جولانه‌وه‌به‌کی خیرا کل‌ازه‌ده‌کی له‌س‌ری
هه‌لگرت، ره‌سه‌ده‌کی گرت و بز لای لیوه‌گانی بره‌و هه‌ر له‌و کاته‌شدا سینگی پانی ده‌هازا.
ماورودیسی چاره‌روانبوو، چونکه‌خزی پی‌رانه‌گیرا ره‌سه‌ده‌کی له‌ده‌ستی شه‌روانی پیر رفاند. به
روومه‌تی خزه‌وه‌ناو له‌کاتینکا زوژ زوژ ده‌گر‌باما‌چیکرد. حاجی ساواس چاوه‌گانی سه‌به‌وه، له
په‌بجه‌ره‌وه‌نیزیک که‌وت و ته‌ماشای ده‌ره‌ده‌ی کرد که دار‌لیم‌زه‌ده‌کی گولکردوو ده‌بیترا.

خدیفه ره‌سه‌ده‌کی گرت و نیشانی خاچی کیشا و له‌کاتینکا ده‌قه‌خوتنواوه‌گانی کرتی ماچ

ده کرد گوتی :

- نینه له به راهبر شهیدبوونی کریت دا سهری مهزتهتی دادنه‌نین و سوژدهی بز ده‌به‌بن. پاشان هه‌رچواریان خزیان پز پانه‌گیراو ده‌ستیان کرده‌ه گریان. له پیشداخه‌لیفه ژیر بزوه، ره‌سمه‌که‌ی له پهرزی سپی وه‌ر پیجاوه‌و له معریدا شارده‌وه. پاشان هه‌مرو هیژی خزی کۆکرده‌وه، هه‌ستار گوتی:

- نیستا نیتر به‌زن . دوعای به‌خیزی من له گه‌لتان بی‌و خوداش به‌ره‌کات خزی له نینه نه‌گه‌یته‌وه.

پاله‌وان نه‌لیاس گوتی :- باوکی روھانی له پیشدا پینوسته‌ه خزمان به‌جولینین. نه‌وه‌ی بزانه نه‌گه‌ر عه‌بد خزی نه‌جولنی، خوداش به‌ره‌کات به‌ سه‌ردا ناهاوننی.

- زۆر راسته، ئافه‌رین پاله‌وان نه‌لیاسی خۆشه‌ویست امنیش نیستا ده‌چمه‌ کن پاشا. خوا بکا به‌ که‌یفه‌ی.

ریش‌سپه‌کان ده‌ستی سپن و قه‌له‌وی خه‌لیفه‌یان ماچکرد. پاله‌وان نه‌لیاس ده‌ستی داچوماخه‌که‌ی که‌ له هاتنه‌ ژووردا له به‌ر ده‌رگای داناپوو، وه‌در که‌وت. نه‌وانی دیکه‌ش به‌ درایدا. پاشان تا چاری به‌ ده‌ست و قاچی مه‌ر مه‌ر و سهری به‌راو ونوسراوه‌که‌ که‌وت، سه‌رنکی له‌قاند وله به‌ر خزیه‌وه به‌ تووره‌یی گوتی: «عه‌ نیتیکه ... عه‌نتیکه ...»

حاجی ساواس داهاتره‌ه و ده‌ستی کرد به‌ خۆینده‌وه‌ی ئه‌م نه‌خشانه‌ که‌ له به‌ردی هه‌لکه‌ترا بوون. پاله‌وان نه‌لیاس به‌ هاووننی پیری خزی گوت :- «لینگه‌رئ با به‌زین. له دنیادا ۷۷ جزو دین هه‌ن. منیش نیستا ده‌چمه‌ لای پاله‌وان میکینس، تۆش دۆستی تووکی وه‌گ سه‌لیباغات هه‌یه، به‌ز بیانه‌ونینه و بز خاتری خوا کارنکی وابه‌کن که‌ شۆرش بی وه‌خت سه‌ر هه‌لته‌دا. کریت به‌شی خزی به‌ هه‌له‌داچوه، نیتر به‌سه.

باریایانسی له پیش باره‌گای ئوسقوف نشین چاره‌ روانی نه‌وان بوو. نه‌و قه‌رتاله‌ی که‌ سه‌هزلی له نینه کادا تیندا راگرته‌بوو، له گه‌ل گۆزه‌ی مه‌فره‌قی پرله شه‌ریته‌ی خه‌رنوی شامی له‌وی داناپوو. جاریار نه‌گه‌ر که‌سینک به‌ویندا راده‌بره‌، بز نیشانده‌نی کالانی خزی هاواری ده‌کرد :

- ئای شه‌ریه‌ت ا وه‌رن شه‌ریته‌ی ساره‌، شه‌ریته‌ی گولۆم هه‌یه. دوو باره‌ بینه‌نگ ده‌بزه‌وه.

باریایانسی به‌رنکی کورته‌ه بالاپوو، هه‌وت مانگی له‌ دایک ببوو. سه‌رنکی خه‌رچکۆله‌و چاری چوک و ورد هه‌میشه‌ له‌ کاسیلکه‌ داده‌سورانه‌وه. ملی ده‌تگرت ملی له‌گه‌گه‌ه دیرژ و چرچ ببوو. ده‌تنگکی تیز و ناخه‌ش، گونچه‌کی خه‌لکی که‌ر ده‌کرد. تووک و مه‌سیحی هه‌مرو به‌ شیتیان ده‌زانی. چوتکه‌ له‌ هه‌جیان نه‌ده‌ترسا. هه‌رچی له‌ دلیدا به‌و بی پاک ده‌بگوت. هه‌میشه‌ جینوی دده‌ا ره‌ناشکرا له‌عه‌ته‌ی له‌ عیسا و مه‌مه‌دو سۆتانی وه‌سامانی ده‌کرد. چه‌ند سال پیش له‌ پۆزی جینۆی پاکدا باریایانسی له‌ پیش مه‌ته‌فا پاشای زۆدو و خۆینخۆزی کریت راده‌وه‌ستی و شه‌ریته‌نکی به‌ر له‌ سه‌هزلی بز تینه‌کا. له‌ به‌ر به‌ سه‌ریدا دی و بز نه‌ومه‌سپه‌بانێ له‌ ئارکادی کورژا پورن ده‌ست به‌ گزیانو هاوار ده‌کا. پاشان هه‌روه‌گ ناگریان پتیه‌ نایه‌ ده‌ست ده‌کا به‌ سه‌مار هه‌له‌په‌رین. پاشاو ده‌ست و پتیه‌ندی له‌ بن سینه‌ری قه‌نه‌ی ده‌کیش و ته‌ماشای نه‌و دیمته‌ ده‌گه‌ن. خه‌لک لینی کۆر ده‌بوه‌وه و ده‌وری ده‌ده‌ن. باریایانسی تا دی گه‌رمتر و دینتر ده‌بی. له‌ به‌ر دادپه‌توه

عمرزو شولکینک هلدده گزینته وه و به خه یائی خزی دوت دهکا به شیر وه شاتدن. دوی توه له پر دست دهکا به گزوانی گوتن. کم کم له پاشا وه نیزیک ده گوی و چاری لی قیچ و خوار دهکا و گویا ده دیوی بیترسینی. به گزوانی ده لی :

- نهی شیر وه شینی جوانی من، توه تزی که ده بی ساری هه موو تورگان به رینی. مسیحی و تورک هه موو تاره حهت ده بن. چاره نوارن که پاشا کارنکی به سره بیتنی. به لام پاشا له قاقای پینکه نین دده او دست دهکا به چه پله لی شان. ته ماشا کردنی توه پیره قولهر رزوه بز پاشا توه نده سهیر بوو که به شولک هه ره شه له تورگان دهکا. بانگی کرد و گوتی: «نافه مرین پالنه وان بار یانسی، نافه مرین! و ره نیره بز انم. نیر به سه. و ره پشتر. تزه میشکت کاونا کاو خوشم ده رینی. هه ر نینتا شیرنکی راستیت به خه لات ده ده می. میدالنجکی گه ووه قورسیت وه سینگی ده ده م. توه میدالی دهستی هه زره تی قاتیه به که نیشانی پیغه میهره. توه ش بزانه هه موو سالی رزوی جیزی پاک نیجازه ت هه به شیری له خوت بهستی و میدال له سینکت به دی، له شاری کاندی له ده روزه ی (کاته) تا ده روزه ی (لازاره)، له و لاشوه له ده روزه ی (تازه) تا ده روزه ی (له نگه را) و دک پاشایه کی به راستی بسوریه وه. ده توانی له م رزه دا هه رچی به سر زارت دادی بیلی و کیت ده وی جیزی پی به دی. و له عنه تی لی به کی. تزه دینی و دین هیجان له سهر نیه. بار یانسی مه لون تهرق دلی نیمه ت خوشکرد و چه ند سالیو توه نده که بقم نه کرد بوو.»

له و رزه وه نیر بار یانسی نازتر بوو. تورک به بالولی قسه خوشیان ده زانی. هه ر بزیه شه رچی گوتیای لی بان نه ده گرت. و به قسه کانی خوش ده بوون. به و شوه بار یانسی بهه تاقه پیاری نازادی کاندی. کاتیک ده هات هه رایه ک ساز بی. بهر له هه موو کس بار یانسی ده بزانی. له قاوه خانی تورگان ده گه را و توه ی مسیحی نه یانده ویرا ده بیهرن. توه له هاویندا به هه رای شه ریت و له زستانا به هه رای شیرینی ده ری ده بری و له و ریگایه وه تزه لی دتیای مسیحیه تی ده کرده وه. هیندی جار که له تامی ده برده ده ر چه ند چه بزگی وی ده گوتن و یا تونلکه لیمز و ته مته ی رزوی پی داده درا. به لام بار یانسی سه ر و چاری خاویز ده کرده وه و دو باره زمانی ده که وتوه کار.

توه له شوی پیشروه بزنی باوتی کرد بوو. کاتیک به یانی دیتجوی که سی کس له ریش سپیه کانی قوم به روو گزوی چوو بوونه کن خلیفه له بهر ده رگا ونستا یوو چاره روانی ده کرد بزانی چبسه. جیزی پاک وه نیزیک ده گوت. توه به و زوانه شیری له پشتی ده به ست و میدالی ته نه کی به خوزه هلد اووسی و ده چوه سی تاق تا له و سه مته دا که پاشو دارو ده ستی بز بیشتی مرسیقای نیزامی کز ده بوونه وه، کولی دلی خزیان پی بریزی. تا دایم به رعبه ته فه قیرانه فینک کاته وه که ناواتیان بوو توه ی له دلیان دایه ده ری بیهرن. به لا، بیر کرد توه ی توه کاره له شی ده له رزانتن.

تا چاری به دوو کس له ریش سپیه کان گوت که له مالی خلیفه دینه ده ر، قه رتاله و گزوه لی شه ریه تی هه لگرت ولی بان وه نیزیک گوت و گوتی :

سلاز له تیه که به خردای قوم راوه ستن تا شه ریه تنبکان به می و هه نارنان فینک که موه.

نهم درز هوای گرم کرده.

پالوان نعلیاس گوتی: « لیشان گه‌ری باربایانیس، شهربتی تزمان نای.»

- ها پالوا نعلیاس لیم توره مه‌به. هوه‌لن من له تز ناترسیم. بینجگه لهوه تز ده‌زانی من پیایونکی دینم، نه له پاشا ده ترسیم و نه له سولتان. ئیوه زانگانگی قوم و پالوانه‌گان هم‌مورتان ده‌ریس پیس ده‌گن. به‌لام باربایانیس شیرو فرمانی هه‌به وگه للهدیگی بی میشگ و هیچ ناترسی. هرچی ده‌بوی ده‌ری ده‌ری.

جه‌علی تلالی هوای ده‌نگی دانواند وگوتی:

- باربایانیس به قازانچی تویه که زارت بهستی هینشا وهختی نو قسانه نه‌هاتوه. باربایانیس ده‌نگی نه‌وی کرد و گوتی:

- که‌وابو گه‌نگی وهختی دی؟ ده‌موی نه‌وی بزائم.

پالوان نعلیاس به هه‌ره‌شه جوماخی راوه‌شاند، باربایانیس شته‌گانی کز کرده‌وو رابکرد.

* * *

خه‌لیفه زنجیرنکی له گه‌ل میدالینکی نالتونی میناکاری چه‌ندره‌نگی ده‌ملی‌کردکه له لایک عیسی له‌چارمبخته‌دراولایه‌کی ده‌که‌شوه به نه‌خشی راه‌پین نه‌خشا بوو. قوتوه سیفاننکی قه‌دیمی زینو کاری سه‌نعه‌تکارانی به ناوبانگی (ژانینا) خسته گیرفانی که خه‌لیفه‌ی ژانینا به دیاری بز هینابوو. وه‌کازی نوسقرفی به‌ده‌سته‌وه گرت و له گه‌ل جاش قه‌شه‌به‌ک به پی‌یان بز لای مالی پاشا که‌وته ری.

پاشا لهو کاتهدا له سر دزه‌گی نهم له سر گازی پشتی راکشا بوو، خه‌وی لینکه‌وتیوو. له خه‌ریدا نه‌وا له باخه‌گانی ولاتی خزی (بروسه) ده‌سوپنشه‌وه. داره‌گانی پر له گولو میوه، لقه‌کانبان وه‌ک باسکی هه‌شت پای به‌هری له بان سیری نه‌و بلاز کرده‌توه. قه‌ننه‌ی ده‌کیشا به رنگاه‌وو خزی له به‌هه‌شتی به‌رین هه‌ست پینه‌کرد و هه‌موو کاتی چاره‌روانی نه‌وه بوو که وا پینغه‌مبه‌ر دی و به‌خیز هاتی ده‌کات. به‌لام کاتی له قوژینی باخ بایداوه، چاری به دارزه‌یتوونینکی خوارو خینج و بی گه‌لا که ت که بروسکه لینی داره‌ خواری کرده‌ و سه‌ر لقه‌گانی میوه‌ی سه‌یرمان پیوه‌به که جگه له تهنگ. خه‌نجیر و فیشه‌ک و ده‌سالی ره‌ش شتیکی ترنه‌بوو. پاشا له ترسان هاواری کرد و فیکری کرده‌وه که نه‌وه چدارزه‌یتوونینکی له‌عنه‌تیه له جیانی زیتون چه‌کی پیوه‌ بوو؟! هه‌رله رنگای خزی گه‌رایه‌وه تا باخی پر گول و میوه‌یلنژنشه‌وه. به‌لام نه‌و باخه‌ نیشر تما بوو. له جینگای نه‌و پینجگه له به‌رده‌لانیکی وشک و بی‌تاو وگیا هیچی تر نه‌ده‌پینرا. له پشت هه‌موو به‌ردنیک لوله‌ی تهنگ و ده‌مانچه‌ سیزه‌یان گرتیوو. پاشا له پر هاواری کرد:

- کریت... کریت له خه‌و راه‌پری. لهو کاتهدا سوله‌یمانی قولره‌ش ده‌رگای کرده‌وه گوتی:

- پاشا تهنه‌ندم، خه‌لیفه‌ی گه‌روه‌ی یونانیا هاتوه، نه‌وتتا له پلیکانان سر ده‌که‌وی. پاشا نارقه‌می ساردی له لاجانینگان پاک کرده‌وو گوتی:

- سوله‌یمان خه‌ونینکی ناخوشم دیوه، ده‌لئی چی به‌و مه‌شکه پر له شوزیاوه بلنیم نیشتا به‌روا کزوی گرم کا؟ پاشان تاوتیک بیری کرده‌وه و گوتی:

- نا .. سوله‌یمان ، بلی با بشته ژورر. نوو کافرانه دستیان له لیگدانه‌وه‌ی خه‌ونداهه‌به. نوو ده‌زانی خه‌ونی من لینک داته‌وه. بهینه ژورری. خه‌لیفه وه‌ژورر گه‌وت. هه‌رتک پینشه‌وا چاک و خۆش‌ه‌کی گه‌رمیان کرد. تینستا دوو که‌سی گرنگی گریتی، یه‌ک تورک و یه‌ک مه‌سیحی چاریان پینگ ده‌گه‌وت. هه‌رتک وه‌ک دووپاشا له ولاتیگی هار ستور بوون. گه‌ره‌کی تورک و مه‌سیحی وه‌ک خاچ و مانگی یه‌ک‌ه‌شوه تینگه‌ل بیوون. هیندی جار نیوانیان خۆش بوو. هیندی جاریش قبن و دوژمه‌یاتی ده‌گه‌بشته پینگ وه‌پین و یه‌ک‌تر گه‌ستن.

هه‌رتکیان له سه‌رته‌خت له په‌نا یه‌ک‌تر دانیشتن. پاشا قه‌نته‌ی خزی داگیرساند و خه‌لیقه‌ش ته‌سیحی مه‌رجانی ده‌نک ره‌شی له گیرفان هینا ده‌رو ده‌ستی به‌گه‌ران کرد و بی‌ری له‌وه ده‌کرده له گوینه ده‌ست بی‌ی بکات. له‌وه په‌لجهره‌وه که به‌ره‌وه‌ی ژوری نووان کراه‌وه. له لای چه‌په‌وه به‌ندبخانه‌ی شار وه‌ لای راسته‌ش هه‌مان پی‌ره چناری گۆزین دیار بوو. ته‌گه‌ر که‌مینگ بز پینشه‌وه خوار ده‌بوونه‌وه. کانی به‌ ناروانگی ونیزی به‌ شیره مه‌ر مه‌ر کانیه‌وه ده‌بیرنان. بایه‌کی نه‌رمی ده‌هات.

دوای نه‌وه‌ی که پاشا باونشکینگی هاتی گوتی:

- خه‌لیفه نه‌فهندم، نه‌وه هه‌وای خۆشی به‌هاری هاته‌وه. نه‌لا نه‌لا ته‌من چه‌ند به‌ خیزی تی ده‌په‌ری. نهم دنیا به‌دسوری و نیشه‌ش له‌گه‌ل نه‌وه. زستان دی خه‌لک ده‌لین له سه‌رمان مریدین، هینتا سکا‌لیان ته‌واو نه‌بوو، هارین دادی. نوو چار ده‌لین له گه‌رمان خنکاین. تا چار لینک ده‌نیی ده‌نگی گرمه‌ی هه‌ور ده‌بیسری و یاران دا‌یبه‌داتی. نوو دم هه‌موو ده‌بی بارانی ده‌په‌ر که‌ین. ناخر ناییستی تۆ له باره‌ی خه‌لیفه‌ته‌وه ده‌لی چی؟

پاشا بی‌ نه‌وه‌ی رنگا بدا که خه‌لیفه جواب به‌داته‌وه خه‌ونه‌گه‌ی وه‌په‌ر هاته‌وه که وه‌ک خۆزه هه‌ناوی ده‌خواردوه. دووباره گوتی: « راستی خه‌لیفه نه‌فهندم تۆ په‌روات یه‌ خه‌ون هه‌یه‌؟ سه‌رچاوه‌ی خه‌ون چه‌ه و کی نه‌وه خه‌ونانه بز نیشه ده‌نیری؟ »

خه‌لیفه له وه‌لامدا گوتی: « نهم خه‌وناته هیندیکیان خوا ده‌پاننیری و هیندیکیش شه‌بتان »

- تۆ ده‌تواتی خه‌ونه‌کانی خوا ده‌پاننیری، له‌گه‌ل هی شه‌بتان لینک جیا که‌په‌وه ؟

- پاشا نه‌فهندم وادیاره خه‌ونت دیوه. من شه‌قلی نوو خه‌ونه له‌سه‌ر چاوه‌گانت ده‌بینم.

- به‌لی خه‌ونم دیوه. هه‌ر بزیه‌ش له تۆم په‌رسی په‌روات به‌ خه‌ون هه‌به پان نا ؟

- وه‌خیز گه‌پی پاشا نه‌فهندم. به‌یگه‌ره‌وه بزاتم چه‌ت دیوه.؟

- تۆ ده‌زانی خه‌ون لینکه‌په‌وه ؟

- هیندی جار خوا له دلم ده‌نی و نه‌وده‌م ده‌تواتم خه‌ون لینک ده‌مه‌وه. باشه. چه‌خه‌ونیکت دیوه!

پاشا هه‌ناستکی هه‌لکبشا و باسی خه‌ونه‌گه‌ی کرد و به‌ تابه‌ت بز نه‌وه‌ی قه‌شه‌ی کافران به‌رسیتی هیندی شاخ و بالیسی پنه‌وه نا و گوتی: « سه‌ری په‌رویش به‌ لکی دار زه‌یتونه‌کانه‌وه هه‌لا‌وه‌سرا بوو. »

خه‌لیفه سه‌ری وه‌ک سه‌ری شیریه به‌ره‌ابزه‌وه. هه‌ولیده‌دا که نه‌وه خاله‌ بدۆزیشه‌وه که ده‌په‌یست

له‌گه‌ل پاشا باسی بکا. پاشا به‌نیگه‌رانی په‌رسی:

داخوا خه‌ونی من خه‌ونی شه‌بتانیه ؟

خليفة له وهلامذا گوتى: « سويند به زاتى خوا خهونى شهيتانى نيه. بهلام نازانم پاشا نهفندم چونت بز ليگك دهمهوه كه نارهحت نهى.

- من نارهحت نام . كه واپرو تو نازانى كه موسولمانى بهراستى قهت نارهحت نايى؟
موسولمانى به راستى دهزانى ههچى لهم دنيايه رويدا، قهلمى ليئدراوه گهس ناتوانى بيگوزى.
واى دابنى كه سولتان قهرمان بداو سهري منى بوى. دياره من خه مبار دهم. بهلام دلَم ناييشى.
چونكه قهزاق قهدهر وايه. بز چسا من ده توانم قهرمانى خوا بيگوزم؟ كه واپرو خهليفه نهفندم.
ههچى ده بزاني به بى ترس بيلنى، بهلام درؤ مهكه. من دهمهوى راستى بيبسم.
خهليفه ساويهكى درنؤ نيكرى خوزى كؤزكردهوهو ناخههكهى گوتى :

- نهو باخهى تو له خهوت ديوه دلئى نيشانه. بهلئى پاشا نهفندم دلئى تو باخيكه . كاتى شهو
نهو باخه دهكرنشهوه و تو بز گهران و راپواردن دهچه تاوى. نهوى تو له خهوت ديوه. وهلاخيكه
به سروشت و سبقاتى تو. واته تو دهتهوى له ناشتى و خوشيدا بؤى. به نارامى لهبن دارى پر له
گولؤ و ميهوى نيشتانى خؤت دا(پروسه) بسورديهوهوه كهيفى بكهى. دلئى تو باخيكه، بهلام
قهزاق قهدهر وايهنا يو بى به پاشا و بشنيزن بز كريت...

پاشا ههناسهيهكى ههلكيشاو گوتى:

- سهيره خهليفه نهفندم. زؤو سهيره! باوه بكه نهوى تو گوتت راست وايه. ههر دهلئى تو
له دلئى من داپروى... باشه درنؤى بده بزاتم....

- مهتللب رووتاكه پاشا نهفندم. بز تيگه بهشتى رنگاى دورو پنيوست نيه. نهودار
زهيتوندهى به باره چهكهوه هاتوته خهوت. ههر نهم ولآتهى كريتسه. تو چوويه بن شهو دارى بروسكه
ليئدراو ونارهحت بووى. ليزه دايه كه چاره نووسى تو دهست به گوزان دهكا. بهلام حهيف كه
وهخه بهر هاتووى، پاشماوهى رووداره كاتت نهديوه. رهنگه ههر لهو دهمهوه خوا بهيارى دابنى كه له
دانانى چاره نووسى خؤت دا نازاد بى و نهوى دلئى ده بخوازيئى نهنجامى بدهى.. به راستى حهيف
كه وهخه بهر هاتووى! پاشاى دلپاك گوتى:

- ناخ خهليفه نهفندم، به راستى نهوى تو ده بيبؤى نهگهر واپايه، نيشتا تورك و مهسيحى
وهك دورو برا پينكهوه دهزيان. يونانيه كان كاربان دهكرد و توركيش ده بانخوارده ههموشيان به
خؤضى دهزيان.

خهليفه كه نيشتا سهه ههرداى مهيه ستهكهى خوزى ديشووه، گوتى :

- نهو مهسهله به له دهستى تو دايه. تؤى كه ده توانى له دورگهى نيشمدا برايهتى دايمه زرينى .
خودا تؤى دهخهو كرده تا نهوت تى بگه بينى. خودا زؤر جار به هؤى خهونهوه له گهگن عهدهى
خوزى دهوؤى .

- خهليفه نهفندم ! پتري روونى بكهوه من باش تى نهكه بهشم

- نهشى بزاني كه نيزانى تورك و مهسيحيان له كاندى وا خهريكه تينك دهچى. وادياره
سراويك به مهستى وه نيو قاره خانهى توركان كهوتوه.

له پر بروسيكك له چارى پاشا دهه پهرى و گوتى: « پنت وايه نهوه كارنكى پچوركه : نهو
كافره نابرووى ده ولئتى وهسمانى پروده.»

خهلیفه ده‌تگی خزی نوم کردو گوتی:

پاشانه‌فندم، تارووی ده‌وتی عوسانی، نم‌سولتانه به ده‌سالته هر‌وابه هاسانی ناچی.
جاری با له باسی سرخ‌وشنک‌گرینین. ناتهوئ له باره‌ی خه‌ونه‌ک‌ت روونت بکه‌مه‌وه. که‌وابوو
کوی بدیه: من لام‌وابه خودا له‌وه‌سه‌عانه‌دا لیک‌دانه‌وه‌ی خه‌ونی تو له دلی من دهنی و ده‌توانم به
دریزی بۆت روون که‌مه‌وه. له گه‌ل نه‌وه‌ش نه‌گه‌ر ناتهوئ گوی بدیه‌ی
پاشا ده‌ستی له‌سه‌ر نه‌ژنوی خه‌لیفه‌ی دانار به‌ناهندگی پارانه‌وه گوتی:
به‌ناوی خوا زۆر‌ه‌زه‌ده‌که‌م قسه‌بکی. نکا ده‌که‌م... خه‌لیفه‌ گوتی:
- حموت عاسمان قه‌لشیون، خوا هاتۆته‌ خوار و هاتۆته‌ خه‌ونت تا‌ته‌و رنگای پنیسته
نیسانت‌بدا.

- کام رنگا؟

- نه‌و رنگه‌به‌ی خۆت پته‌وی هه‌لبیژی. دوو رنگا هه‌نه. رنگه‌به‌کی سه‌وز و به‌کی سوور. من
نه‌و دوو رنگه‌به‌ی به‌روونی له‌خه‌وتی تو‌دا ده‌بینم. هه‌رتگیان له‌به‌ر پنی تو‌دا گراونه‌وه. ئیستا
کامیانت به‌که‌بفی‌به‌ده‌توانی هه‌لبیان بژی. پاشا به‌جۆرنکی ره‌خه‌گراوه‌ گوتی:

- نا.. نه‌ک نه‌و رنگه‌به‌ی خۆم گه‌ره‌که‌م، به‌لکوو نه‌و رنگه‌به‌ی که‌خودا بۆی هه‌لبیژاردوم.
- له‌پیندا گوت، دوو تیه‌که‌خوا وای دانایی که‌تو له‌هه‌لبیژاردنی یه‌گینگیان سه‌ر پشک
بی. تو‌ده‌توانی رنگای سوور هه‌لبیژی و ده‌ست بکه‌ی به‌سه‌ر به‌ین و له‌داردانی خه‌لگ، گه‌رت
ناگر تی‌به‌ر ده‌ی. ده‌شتوانی رنگای سه‌وز هه‌لبیژی و نه‌و دم‌ژیان وه‌ک هه‌نگوین و شیر ی‌لی
دیت. تو‌رک و مه‌سیحی به‌کتر له‌تامیز ده‌گره‌وه. دنباش به‌چاکه‌یاسی تو‌ده‌کا. ئیستا کامه‌ت
ده‌وی هه‌لبیژی ره‌ا

به‌دوای نه‌و قسانه‌دا، خه‌لیفه‌ بی‌ته‌وه‌ی بیلنی پاشا فیکر بکاته‌وه، قوتوه‌ سیفاری گران
قیسه‌تی له‌گیرفانی هینا ده‌ر و زۆر به‌ریزه‌وه‌ گوتی:

- پاشا نه‌فندم تو‌پیاونکی به‌سه‌لیقه‌ی، قه‌دری شتی باش ده‌زانی. نه‌م قوتوه‌ سیفاره‌کاری
(ژانینا) به. کارینکی قره‌به‌رزو زه‌ریف و ده‌ستکردی وه‌ستای هونه‌رمه‌نده. له‌لایه‌کی نه‌خشی
هه‌لۆیه‌کی دووسه‌ره و له‌لایه‌کی تر نه‌خشی مانگی یه‌کشه‌به‌یه. نه‌وه‌ش به‌مانای بره‌یه‌تی نیوان
تورک و مه‌سیحیه‌نه. ماره‌به‌ک به‌وو چونکه‌ ناگاداری ناره‌زوی دلی تو‌به‌وم، ده‌میست نه‌م
قوتوه‌ت به‌دباری پشکینش بکه‌م. ئیستا نه‌وه‌ده‌رفه‌ت هاتوه.

نه‌وه‌ی گوت و قوتوه‌ سیفاری له‌پینش پاشا دانای. پاشا به‌چاوی ده‌ستخوشانه‌وه ته‌ماشای
دیاری خه‌لیفه‌ی کرد و گوتی:

- به‌ناوی خوا تیره‌ی یونانی ره‌گه‌زی نه‌به‌دین. ده‌توانم به‌هه‌نگوین یا به‌سه‌رکه‌میش
بگرن... خوار بزه‌وه‌ و توکی په‌لجه‌ی به‌سه‌ری قوتوه‌ سیفاره‌که‌دا هینا و زۆر به‌سپایی گوتی:

- ناخ خه‌لیفه‌ نه‌فندم! نه‌گه‌ر بزانی نه‌م قوتوه‌ سیفاره‌ رۆژی چه‌نده‌خوش و کامه‌رانی وه‌بیر
من دینته‌وه. ژنی هه‌وه‌لی من خوا له‌قه‌به‌رداروحی شادکا، کیزینکی خه‌لکی (ژانینا)

بو. له‌جوانیشدا «فروسینی» بوو. (فروسینی^(۱)) به‌کی له‌نه‌جیب زاده‌کانی یونانی بوو، خدلیکی (نپیر). له‌جوانی و به‌هزیددا به‌ناو بانگ بوو. سالی ۱۸۰۱ به‌فهرمانی عدلی پاشا له‌گۆلی «ژانینا» دا‌خنکاندیان (وه‌رگیزی فهرانسه‌یی).
پاشا لیزده‌هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکیشا و گوتی :

- به‌راستی خدلیفه‌نه‌فندم نه‌مه‌ج رازنکه‌نم مردن و ژبان و نه‌قینه‌ج مه‌ته‌لۆکه‌بینکی به‌لام تۆ‌ناوتانی تی‌بگی، چونکه‌قوت له‌خزشی و له‌زتی ژن ناگادار نه‌بووی .
هه‌ر تک بینه‌نگ بوون. خدلیفه‌له‌گه‌ل نه‌وه‌که‌ته‌سبب‌ی ده‌گه‌ن‌ان، له‌په‌لجه‌ره‌وه‌ته‌ماشای پیره‌دار چناری ده‌کرد که‌گه‌لاکانی له‌ره‌نگی عاسانی تایی تزخ ده‌لهرانه‌وه. ناخره‌که‌ی زاری لینگ کرده‌وه‌تا‌باسه‌که‌به‌کیشینه‌باه‌تی تزختر. پاشا نه‌وه‌ی که‌ته‌ماشای مه‌زرای دوروی سه‌ره‌زه‌زی ده‌کرد گوتی:

- پاشا نه‌فندم ، نه‌م سال‌په‌روروی مه‌زراکان فره‌خاس ده‌بن. پاشا فیکری خزی له‌بیره‌وه‌ی هه‌وه‌سبازی رابردوو هه‌تله‌کرد و هاته‌وه‌کاندی لای خدلیفه‌وه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکیشا گوتی:
- به‌ئنی خدلیفه‌نه‌فندم به‌روروی گه‌م و جوش چاک ده‌بن.

خدلیفه‌رابوو... پاشاس هه‌ستار ده‌ستی خزی یۆ‌دیزێر کرد و گوتی:
- به‌سلا‌مه‌ت خدلیفه‌نه‌فندم. من و تۆ هه‌ر تگ‌پرومان به‌خودا هه‌به‌. کاره‌کانی به‌پاشی رنکو پینک کران. نینه‌کریمان له‌نیر خزمان دابه‌شکرده‌وه. تۆ ناگاداری لایه‌ک به‌و منیش ناگاداری لایه‌ک. تۆ خاچه‌روستان دا‌پاچه‌ومنیش تورکان
پاشا تاوینک ماتبوو. قسه‌ی ناخری هه‌بوو بیک، به‌لام به‌سه‌ر زمانیدا نه‌هات. کۆخه‌به‌کی کرد. سه‌ری خوراند و له‌ناخریدا گوتی: «به‌سلا‌مه‌ت خدلیفه‌نه‌فندم . نه‌گه‌ر له‌وروزانه‌داهه‌والی کوشتنیکت به‌گۆی گه‌یشت، وه‌سه‌رخه‌مه‌هینه.»

خدلیفه‌به‌نیگایه‌کی نیگه‌رانه‌وه‌سه‌بری تورکی پیرو قیله‌زانی کرد و گوتی :
- کوشتن ؟ پاشا نه‌فندم کوشتن..؟ په‌نا یۆ‌خوا ..!
- نه‌ی .. هرۆس‌چوزانی ا‌تورکینک هه‌ست بی و به‌کینک له‌و لۆتیانه‌ی نیره‌په‌لاهار بدا و به‌یکوژی. له‌وانه‌به‌هه‌موو شت روو بدا. شینی زۆریش په‌یدا ده‌بن. به‌لام تۆ خدلیفه‌نه‌فندم وه‌سه‌ر خۆت مه‌هینه. کاتینک یونانیه‌کی هه‌ست به‌سواری وه‌زورور قاوه‌خانه‌ی تورکان که‌وت و نا‌بروی هه‌سوانی برد، نینه‌چاومان لی‌نوقاند..؟ که‌وابوو تۆش خدلیفه‌نه‌فندم چاوت به‌وقینه. نه‌وه‌به‌قازانجی تزیه.

خدلیفه‌ناره‌هه‌تیوو. به‌لام وای‌نیشاندا که‌تی‌نه‌گه‌بیشه‌وه. گوتی :
به‌ستراوه‌ته‌وه‌به‌وست و نیراده‌ی خوا که‌به‌سه‌ر هه‌موو سو‌لطان و پاشایاندا فهرانه‌وایه.

۱- Kyra Frossini ژینکی جوان بوو له‌بنه‌ماله‌ی پیاو کافرله‌کانی یونان و خدلیکی نپیر که‌له‌جوانی و ژیری دا‌تاوینگی هه‌بوو. سالی ۱۸۰۱ به‌فهرمانی عدلی پاشای تورک له‌گۆلی (ژانینا) دا‌سه‌ریان به‌گۆمدا کرد. (وه‌رگیزی فهرانسه‌وی).

پاشای پیر له کاتینکا لیوه گائی وه ک لیوی بز ن به بزهی شهبثانی لینگ ده کرده وه، لئی زیاد کرد و گوتی :

- به سهر خهلیفه گا نیشدا. پیش نه وه کار بکیشینه دمه ته قهی باریکتر. هه رتک پیاری گزنگی گاندی لینگ جیا بو نه وه.

* * *

رژوه گان خیزا به دوای یه کدا تینه پهرین .مانگی نه پریل ده هات نیوه ده بوو. داره کان به گول و با به میوهی سه وزی که تازه سریان و هدر ده نان داده پوشران . گاندی له بهر شوقی هه تاوی به هاری وه ک گولله خزی خرم ده کرده وه. له نیو چوار دیواری شاردا پیاره کان به دوو دهسته دابهش کرا بیون وه هر دهستهش خودابینگی هه بوو . خودا گدل و پیار گدل، بی نه ویدی سه رنج یه دهنه ده ریای نارام که بزنی خزی گه بشتری لی ده هات و با سه رنج بده نه خزو که هه موو به بیانیان وه ک گولله به رژوه و یا وه ک نه ستره گانی شه وله تاسمان ده پشکوت، خه نجه ریان ده سوون، تا ده گیانی به کتر بهر بن.

پاله وان میکینس خه مبارو کزه، له دوکانه کدی دهستی به کار کرد بزووه. هه وه لچار بوو که هه تووی شهرا به خوری شهش مانگی جاریک کرل و کوی دانه مرکاند بوو. به پیچه وانه خزی به توپه تر و نااتارمتر ده بیئی. تیتتر قومه شه رابینگی نه ده خوارده وه. له سه سفرهش پاروه نانینگی ده خوارد راست ده بزوه . چهنه رژو بوو له حالتی که سه دهنگی لی نه بیستبوو.

خه ویشی نه ده هات. له سه دوشه گ داده نیش و سیفاری ده کینشا. به تاریکی به په نجه ره وه ته ماشای دهره وهی ده کرد. له ترسی نه ویدی نه وه ک خه وری لی بکه وری و دیسان خه وونی بی شه رمانه بیینی. چاری لینگ نه ده نان .له راستیدا نه وه له خه ونینگ ده ترسا. خه ونینگی شه بثنانی که هه موو شه ونینگ یه سه ریدا ده هاتو رسوای ده کرد. به داخه وه نه شه راب ده پترانی نه م شه بثنانه له خزدا نوقم بکا نه شه رم. پاله وان میکینس له کاتینکا ته ماشای په نجه ره یی ده کرد، له بهر خزه وه ده بگوت «ته نیا خوین ده توانی نه م شه بثنانه نوقم بکا. ته نیا خوین... ته نیا خوین ا»

نوری به گیش خه وری لی نه ده ده کوت. خه قه تی وی هه ر نه وه نه بوو که به لینی خزی به ریخته سه ر و نه و سوکایه تبه یی به تورکان کراوه بیشو اته ره وه و تزلهی باوگی به سبتیشته وه. نه و خه قه تی ژنه کشی هه بوو له و رژوه که پاله وان میکینس چوو بووه مالبان، تیتتر نامینه خانم نووی تخون ژووری خزی نه ده کرد، هه موو جارئی لاقی ده عه رزی ده کوتا و ده بگوت:

- پاله وان میکینس جنیوی به تو داده. منیش وه ک ژینگی به غیره تی چه ره که سی که نا هری خزی خوش ده وی، جنیوت پنده ده م.

نوری به گ بژ نه ویدی دلئی خوی بداته وه و بیته وه سه ر خزو، چوو بووه خانو به ره یی کورستانیی و له وی خه وریکی رینکو پینگ کردنی کاروباری خزی بوو. هه وای ورده ورده گه رم ده بوو. بریار واپوو به م زوانه خانه کدی به نیشته نه وی و وه ک هه موو سالی ها وینه کدی له باخه کورستانیه کدی زا بوون، خوا گوره وه، به لکوه نه م باخ و هیمه نه دلئی نامینه خانم نه رم بکه ن و ته مجارهش له گه لی ناشت بیته وه. نوری ده بووست وه سته پک به نیی و ده رک و په نجه ره کان وه نگ بکا و له نیو داره کان

که پر ساز بکا. له نیزمیرهوه بولبول و له نسهکه نده ریدره توتی پچوکی ده هیئان تا نامینه خانم پریان بخافلی و له بهر خزیره ده بیگوت: «نگدر دلی بهردیش بی نرم ده بی»
لهو ماوه بهدا نامینه خانم له پستی ندردهی شانیشی خانوهره کی که ده پروانیه سر شه قام، له سر دوشه کی توکی قوو دریز دهبوو، بنیشتی ده جوو، تهماشای رینواری تورک و مدسیحی ده کرد و هیچ کامیش بز نهو فارقیان نه بو، چونکه هر چی بی همورو پیاو بوون. نهو به دایانی پیری ده گوت:

ماریا، تورک و مدسیحی و جوله کهو چینی بز من فرفری نیه. له لای من تنیا دوو جوو پیاو همن. پیر و گهنج، ریش سپی و ریش رهش. بهلام من ریش رهش کاتم پتر خوش دهوی.
همورو رژی کاتی رژی ناوا بوون که کولانه کان تاریک ده بوون، پیاونیکی یونانی، گلآونیکی جوان له سر و چه که به کی شاز له پندا، له بهر شانیشی خانووی نامینه دهات و ده چوو.
تهماشای سره وهی ده کد. رژی که نامینه خانم له قه ره واشی ره شی خزی پرس:
نهو یونانیه کی به؟ هره ده لئی له جینه ک دبتوممه، رهنگه له خودا بی!
دایانی له وهلام دا گوتی: «نهو هه مان پیاو ره رژی هانتی بوله رزه که تز بنهوش بهروی، وهوشی هینایهوه. نهوه پالهران پولیکسینگیس به ناو بانگه.

- پیم وابه پیاونیکی خراب نیه و زرز قهوش دینه بهر چاو. زرز خون شیرینه و چه که کانیشی جیره یان دی، گوی بدیه بزانه فه قیره هه ناسه ی چون هله ده کنیشی!
نامینه پندکه کنی، بنیشتی ده جوو، شه ره تی ده خوارده وه. هه ره لو کانه شدا له پستی کر کره داره کانی زورره که بندا خزی ده شارده وه، له هه سره تی گه یشتن به پیادا ده سوتا. به چاوی خوماره وه بزوی ده هانتی و له بهر خزه وه بیری ده کرده وه: نهوه ی پیم خوش بی ددیکم. نگه ر بیهوی دتوانم نهو پیاو به بنمه سر دوشه کی خوم، یان لئی گه ریم وه ک سه گ له کولاندا بی و بجی. ده مهوی بزاس من ژم یا ژن نیم؟»

شهونکیان کولان چول بور، پالهران پولیکسینگیس له پیش هه یوانی ندرده دار راهه ستا. شوقی مانگ وه ک تافگه بلاز ده بزور. لاولار و یاسه من هه وایان بز خوش ده کرد. له باخی نوری به گنا بولبول وه ک نه فبندارنکی دل بریندار ده بخونند. لهو لاهه ده ریاش هه ناسه ی هله ده کیشاو سبنگی خزی به دیواری بوج و قه لانی شار داده دا.

نامینه له گه رمان خوی لی نه ده کهوت. کراسی خوی داکه تندو سهری به سر کولان داگرت. له بهر رونانگی مانگه شه چاوی به پیاونیک کهوت که هیلاک و شه کهت پالی وه چوار چیره ی درگا داوه. خنزا ناسی و پینکه نی، روری کرده دایانه که ی له قوشنیک مات بیو خه وه بیرده وه. به پینکه نینه وه گوتی:

- فه قیره ا ماریا وهره تهماشای که. ده لئی له خو چوه، ده موست بجهه خورای خزمه تی بکم. نهویش کاتی بوله رزه خزمه تی منی کره بوو، تزه لئی چی ماریا؟ خو تووری لیره نیه، ماریا چاوه خه والره کانی هه لئنا و گوتی؟ «کیوم نامینه ا نهو کاره گونانچکی گه روه به.»
نامینه قسه که ی بهری و گوتی:

- بز تو که مدسیحی رهنگه وایی، بهلام بز من نا ا من موسلمانم و خواجه کی دیکم هه یوه

له ئایینکی دیکه پیروهی دهگم. تۆ ده توانی گۆشتی بهراز یخزی و بزت گوناح نهی. بهلام ناتوانی پیارینک بگهزی. له ئایینی شمه‌دا پینچه‌وانه‌یه، واته گۆشتی بهراز هه‌رامه، بهلام پیار بینگانه نهی. هه‌سته برۆ بیهینه ئیره.

دایان نۆزه‌یه‌گی تاهومبندی لانهات و گوتی « وای نامینه.. رۆله‌گم ..! »

- له پشندا به‌و بزانه خولامه رهشی به‌ده‌رگا نۆستوه ؟

- به‌لێ نۆستوه و گزیم له پرخیه بوو.

- سه‌گه‌گه‌ش به‌ستراوه‌توه؟ وه‌ره، هه‌ترسی، گزنگ نهی. خودا ژنو پیاری هه‌ر بز ته‌و کاره دروست کردون.. پینجگه له‌وه‌ش چ مانگه شه‌وینکی جوانه و چنده‌ش گه‌رمایه‌! یاسه‌من پشکوتوه، بولبول شینت بوه پشم گوتی برۆ ته‌و پیاره‌ بینه. من زفوم به‌ر کردۆته‌وه که ژن رهنگه له زستاندا خزی به‌ی رابگیرێ، به‌لام له هاونیدا دژواره. سه‌گه‌گه به‌ستراوه‌توه یان نا؟

ماریا که زۆر زۆر ده‌ گریا گوتی : « به‌لێ خانم به‌ستراوه‌توه »

نامینه دیسان سه‌ری خوار کرده‌وه، پالەوانی دی که راوه‌ستاوه و چاری به‌یوه‌ته به‌نجهره‌ی وه‌تاخه‌که. فیکری کرده‌وه: « له نوری بیزارم، پالەوان میکێلس باش بوو، به‌لام کوا ده‌ستم ده‌بیگاتی؟ ته‌وه‌ش خه‌راب نهی و به‌ کار دی. » نامینه شانه‌و نارۆنه‌ی هه‌لگرت و گورج پرچه‌کانی دا‌هینا و عه‌ترێ له‌ به‌نه‌نگلی دا و به‌ تۆبوه‌یی‌ دایانی بز پششوه پالێنیه‌ نار گوتی:

- ده‌ برۆ یالاً .. برۆ

دایان هه‌رتگ ده‌ستی به‌ سه‌ری گرتیوو، له‌ پلێکانان چوه‌ خوارێ. نامینه عه‌تره‌که‌ی ده‌ شۆشه‌دا ما‌بوو، به‌ سینگ و مەمکی دا‌کرد و پاشان هه‌ستا و چرای له‌ پشت ده‌رگا دانا و به‌ ناره‌ نار گوتی: « من ته‌ویدیگم ده‌وست، به‌لام ته‌وه‌ش زه‌هر و به‌ فبز و خۆرا‌گه‌، هه‌ر چۆتینک به‌ی خه‌راب نهی » گونجکه‌ی هه‌لخست، ده‌رگای کالسه‌که‌ رۆ به‌ سپایی کرایه‌وه. سه‌گ چهنه‌ند جاروه‌ری. ده‌نگی لاقان له‌ هه‌سارو پاشان له‌ پلێکانان‌ بیه‌سرا. نامینه‌ پالی وه‌ بالێقاندایه‌وو، خه‌ریکبوو کراسی خه‌ریکاته‌ به‌ر. به‌لام په‌شپوران بزوه و لینگه‌را تا مانگه‌شه‌و سینگ و مەمکه‌ رووته‌کانی به‌ نوری خزی بشواته‌وه. ده‌نگی جیه‌ری چه‌کمان له‌ دالان ده‌بیه‌سرا. بزنی تیز هه‌وای دا‌گرت و نامینه‌ لوتی وه‌ پته‌پت که‌وت. دووسێ جار وه‌ک مار زمانی به‌ لێوانی دا‌هینا، پاشان به‌ چاوه‌ روانی ماتبوو، چاری له‌سه‌ر به‌کدانان.

نیشتا پالەوان پولیکێنگیس له‌ به‌رده‌رگای وه‌تاخه‌که‌ راوه‌ستا بوو. نامینه به‌ نێو برۆانگه‌ دریزه‌کانیدا ته‌ماشای ده‌کرد. ته‌ویش هه‌روه‌ک چاری ره‌شکه‌و پینشان بکا، دلێ ده‌له‌ریزی و ده‌ستی به‌ تیز چارانی دا‌هینا. چه‌رکه‌سی له‌ به‌ر شۆقی مانگه‌شه‌و خزی بزواتو باسه‌که‌کانی لێک ناواله‌ کردو خزی له‌ به‌ریه‌ک کیشاره. له‌ پهره‌روه‌ک نیشانه‌یه‌ک به‌ی له‌ نینایندا، کاپرا چوه‌ پیش و چرا کوژایه‌وه.

* * *

هانگی نه پریل ده هات توارو دهبور. خاچه پوست ده چورن به ترس و له رزهوه ناههنگی ههوتوری پیروز بگیزن. له هه مورو دنیا مهبهت دا هیچ میلله تینک لهو سالدها به قه درایی خه لکی کريت، وا به قولی و دل سزی هستی به دهر دو زانی مهبهت نه کردبوو. کريت و مهبهت له دلی هه موانا تینکه له بپورن. چونکه دهر دی هه رتکیان به کپور. جووله که عیسایان چوار مهبهت کیشابوو. تورکیش کريت. خاچه رسته کان که له بهو بی خه بهری و رزور گرتن و تازار و نه شکنجدی خودای خزبان هارور ابورن. هه ستیان ده کرد که قین و توروی له سر دلیان ده بیهته گری.

به چای قین و درو مهابهتی تماشای تورکانیان ده کردو به زه حهت ده بانوانی له کوشنی چهند جو له که میسگورو سه رانکه له دهوروی له ننگه رگا دوکانیان هه بهرو چاو پپوشن. له شهوه گانی به ترسی ههوتوری پیروزدا، سر له ئیواروه ده چورتهوه ده ژوروی و دهر گایان له سر خز گاله ده دا.

له م سالدها ههوا له هه مورو سالی خه فتر بوو. تورک هیشتا نه بانوانی بهرو نهو سر گابه تبهی پالوان میکئلس پی کرد بورن، بیژنهوه. گانی شهو که مهبهتی له کلیسای (سنت میناس) خه ریکی نوژی و دوعا بورن، تورک به گوزانی (نه مان نه مان به پیش کلیسادا تی) ده پهرین و جنیوان ده دان.

سهعات به سهعات مهبهتی چاره روان بورن که ههنگی لژی تورک زهبری خزبان دهوه شینن. هه مورو رزوی به تما بورن که نهو گوانه بگات وده رین، به لام گران رزوی به رزوی پتر ده ناسا و له تیوهوه ده گهتی.

بهو جووه به شینک له ههوتوری پیروز به نیگهرانی وترسو بی خهوی تیبهری. شهوه کان خزش، به لام تاریک و خه قه تبار بورن.

وهه وشه له هه ساران پشکرتیون. به زوسی له رزوی هه بی پیروزدا، گهوره کچ گولی یاس و سوره گولی به هاریان ده چنی، تا له توژی شینوانا له بین خاچیان دابنن. مهبهتی دوی رزواناوا دهر کی دوکانه کاتیان داده خست و ده چورتهوه ده ژوروی. به باقله ی کولا و سه لاد و کهنگر و ماسی دوو که لوی و زهبتون و شورباو کولجی به ریانگیان ده کردهوه. له چاره روانی کاره سات دا له هه ساری دا ده هاتن و ده چورن. کاتینک دهنگی نهرم و خه قه تباری زهنگوله ی کلیسای سن میناس بهم شهوه هیدیه ده بپسرا، مهبهتی نیشانه ی خاچیان ده کیشا، دهر گایان ده کردهوه له ترس و له رزهوه له به بینهنگی ده چورته کولانه تنگ و تاریکه گانی کاندی و نیگهران بورن که نه م شهوه چ کاره ساتینک ده قهومی. چون خودا جارنکی دیکهش له ده ست تاده میزادان رهنج ده کیشی.

هه ره چهلدی ههوتوری موسبهتی مهبهت له توارو بورن وه نیزیک ده کعوت، کريتبه کان سه رگیزتر ده بورن. ناخبره که ی رزوی پینجه سزی پیروز کاتینک خه لفه و قه شه ماتولی و جاش قه شه گانی کلیسا به دنگی پر له سوز و ناله وه ده ستیان کرد به خرنندی دوازه سوره تی نینجیل و رووبیان کردهوه که چون به هردا خه پانه تی به مهبهت کرد و چون نه ودهم خه لک ههویان کرد و به سر زه ویدا رایان کیشا، نیمانداران وه گریان کهرتن. هه مورو خه لکی کريت به شالواری هه لساو وه

هناهه برکه به دواى مسيح دا غاريان ده‌دا و له دست(قيانا)(۱)شکاپه‌تبات ده برده لاي (پونس‌پيلات)(۲) هه‌روهک (عومهر و رهوني) له ده‌ست مسته‌فا پاشا شکاپه‌تبان ده‌برده لاي سرتان.۱

هه‌موو به يه سهرى گزى‌باندا شه‌س‌سوره‌تى هه‌وه‌لى تينجبل ، پاشان له پهر وهک ته‌وه‌ى که به‌په‌کجبارى توره بووين. هيزشيان بزه‌سارى کليسا بود و په‌سهر داوه‌لنيکياندا که له‌سهر شکلى په‌هروا له په‌روپال سازيان کرد بود. هيندى به‌خه‌لجهر و هيندنېکيش به‌مزم تى به‌ر بوون له‌ت و په‌تبان کرد، ناگريان تى په‌هروا له کاتينکا منال به‌هاوار و‌داد له ده‌ورى هه‌لده‌په‌رين، کول و کزيان دامرکا، دووباره بزه‌گه‌رانه‌وه بزه‌کليسا، تا پاشاوه‌ى تينجبل گزى بده‌نى.

تراساکی له‌گه‌ل منالانې دیکه له ده‌ورى داوه‌لى‌خاين که ورده ورده ده‌سوتاو پوچ بده‌زوه هه‌لده‌په‌رى و هاواريا نده‌کرد. کاتينک‌به‌هروا وهک خوله‌ميشى ليهاات، کورى پالوه‌ان ميکيلس هاخاله‌گه‌کانى له ده‌ورى خزه‌کزه‌ کرده‌وه. پينستر پينگه‌وه نه‌خه‌شيان کيشا بود. هه‌رده‌که شوشه نه‌وتينکيان له دايبکيان دزه‌بوو، هيندى کزنه‌په‌روشيان هينا بود. گشتيان هه‌و شتانه‌وه روويان کرده گه‌ره‌کى جوله‌کان. تراساکی له گه‌ل هاوکلاسيکى خزه‌ى که مناله جوله‌که بود به ناوى (لوى) له پيش هه‌مراندا ده‌رويشتن. لوى له گه‌ل مناله يونانيه‌کان هه‌وه‌ دوست و له خزيان ده‌زاني. نه‌و نه‌بده‌ويست وهک جوو له‌گه‌لى بزه‌روونه‌وه. هه‌موو چاري که به‌ريار ده‌بوو به‌لايه‌ک به‌سهر هاوردينه‌گانى بينن، نه‌و له پيش هه‌مراندا ده‌بوو.

هاله‌گان له تاريخکيا نوستويون. کزوله‌گان چزل بووين. منال غاريان ده‌داو له راکردنا نه‌وت له پوتله‌گان رږاپوو، بزنى نه‌وت کزولتى پر کرده‌بوو. زفوى يه نه‌جوو، ده‌نگى شه‌پزلى ده‌ريا که وه‌به‌ردان ده‌کوت، ده‌بیسرا. شه‌پزل به‌توره‌يى و به به‌زوى ده‌هاتن، ده‌تگوت ده‌بانده‌وى ديوارى قه‌لاکانى قينيزى له‌بن هه‌لکه‌تن.

له گه‌ره‌کى جوله‌کان نيزيک بوونه‌وه. منال له ده‌ورى تراساکی کزه‌بوونه‌وه. هه‌موويان هه‌وت که‌س بوون. سه‌رده‌سه شقارتى دا به هه‌موان. نه‌وانيش په‌رزيان ناماده کرد که به‌ته‌وتى به‌کن. سى که‌س دانرا بوون که خانوه‌گانى لاي راست ناگر تى به‌ردن. سى که‌سيش خانوه‌گانى لاي چه‌پ. تراساکی غيزى کردن که چه‌ون په‌روى ناگر تى به‌ردارو له بن ده‌رگاگان داينن و نه‌گهر په‌لجهره‌ى ناواله‌ش هه‌بى، بيخه‌نه ژوويى. خزشى له کاتينکا په‌رپى به نه‌وت ده‌کرد گوتى:

«خزشم سالى مالم ناگر ده‌دهم. فه‌قبه‌ر ده‌ستى باوکيشمه و هرزوينکى خاصه.»

هاله‌گان نه‌وى و به‌ي ديه‌ن بوون. هيندى له قورو هيندنېکيش به‌ته‌نه‌که‌وه حدسیردوست کرابوون. مالى مالم نه‌ختى گه‌وره تر و په‌لجهره‌به‌کى په‌روه کولان و هه‌پوانينکى دارش هه‌بوو.

۱ - قازى جوله‌که، که عيساى مه‌حکوم کرد و خوان‌به‌گانى نه‌شکنجه کرد. ده‌لنين خزشى ده‌تاوانبار بوونى عيسا دوو دلجوو.

۲ - حاگس له‌له‌ستين که وازى له پيراگه‌بشتنى مه‌سه‌له‌ى عيسا هينا و داي به قازيه‌گانى جوله‌که. سالى ۳۹ زاپه‌نى مرد.

مالمی جولہ‌گان کاہراہ کی پیری کورٹہ ہالائی رنگ پرہوہو پشت کوہ ہوو. ریشینکی تہنکی سرودی ماش و برنجی ہہہہو. مودی سہری وک دوو قہبتان ہزند بزوہو بہ دوولای روهہ تہنا بہرہداہوہنووہ. نارہ خچینکی لہ مہخملی بنوش لہ سہردہنا و بہ تہنا لہ مالہ وزانہ کھی خزی دہنیا. چندن سالہو خیزیانی مرد ہوو. مثالہ گانی ہلاؤ ہووہن، سہگہ کھی تزیہی ہوو، ہولہولہ کھی قہہوو، زووشی ہولڈاہوو کہ ہہگہنٹہوہ، بہلام پشہلہ ہک زووتر لہو گہہشتہووہو ہوارڈ ہوو. نیشتا بہ تہنا ہی کس ماہزوہ.

نہو شہوہ پیرہ میرد خہوی لی نددہ کھوت. چرای ہلکرد ہوو تہوواتی لہ پیش خز داناہوو. بہ دہنگینکی ہاریک و ہک ہورا، کٹینی و سہبہ تہ گانی قہدیہ دہخونڈہوہ. راستی کہ رگہزی نوج تازارو کوہزہوری نددہتہووہ؟ چ قہویانی ندداہوو؟

نیشاش نوروہ چندن سہد سالہ کہ ہدموو سالی لہ تہواری کلیساگان لہو رزوہی بہ ہارہنا مہسیح لہ چوار مہخہ دہدہن و ہیزیاری و لہ عنہت لہ رگہزی جولہگہ دہگن.

مالم چارہ مانڈوہ گانی لہ سہرکتیب ہدلٹنا و لہ پشت پدہچہرہوہ تہ ماشای دووری کرد. ہہناسہ ہکی ہلگیشا و لہ ہدر خزہوہ فیکری کردہوہ : « لہو سہعاتہدا خاچہرستہگان لہ کلیسای سن میناس بہ ہوردا دہسوٹینن... » ای ہاتہ بہر چاو کہ دہنگی ہوراو راگردنی مثالان دی. بہلام نوروہدہ چووہوہ دہ فیکرہوہ گہ زہنی ندداہہ. دوو ہارہ لہ دہریای مثالای کٹینی تاسانی ووسہبہ تہ قہدیہہ گانہدا نوتم ہوو.

حہوت مندال لہ نیران دوو دہستہ خانوودا داہہشہووہن. پدروی بہ ناگرہان بہ غار ہہسہر دیوارہگہنڈا فری دہدا. بہ ترس و لہوز راہان دہگرد. پدرویگہ دہگرواڑہ و ہہجگہ لہ دووگہل ہہچی دہکہ دہارتہ ہوو. تراسکی ناوہی داوہ گہی ناوری نہ دہت. دہستہگرد بہ جنبران وگوتی : « ہرلن خزان لہ دار ہدون خوزینہ. تہنوہ ناگرہکیشتان ہی ناگرہتہوہ. نیشتا دہزانن کہ من چدہگم. » ہہصوبان لہ پیش مالمی گز ہونٹہوہ تا لہو فیتر ہن. تراسکی گوتی :

- ہدر گہس نہوتی ہہہہ ، ہیندا ہہمن !

مانولہوس ماسٹراپیس و ناندیرکوس گراسوگورگیس ہوتلہ نیوہ چلہگانی خزیان داہہ. تراسکی نھوانی ودرگرت. ہینڈی نہوتی بہ دہرگای مالگہ ودر گرد، دوو پارچہ پدہزی نہوتاری لہ ہن دہرگا دانا. پاشان شہمچہ ہکی لہ گہرفان دہر ہینا و ناگری تی بہردا. تراسکی پدرویگہی دہکھی بہ نہوت کرد و ناگری تی بہردا و بہ پدہچہرہدا ہاوشبہ ژووہ.

لوی ہاواری کرد : « مندالینہ واکہن. ہہچین لہ گانی خزمان ہشتہوہ، تا ہزنی نہوتان لی تہہ دہنا دہمان ناسن. » داہان لہ قاقای ہیکہنہن و لہ کولانہ تاریخہ گاندا ونبووہن.

تراسکی دہہویست لہوی ہیننی. تا ناگرہکھی خوشتر ہکاومالمی جولہگہ ہکاتہ خزلہمیش. لہ بہرخزہوہ دہہگوت : « سہبرہ مروف بہ سوواتانڈنی مالمی جولہگہ بہ پدرو کھنی ہکا. نگہر مرز ہخوازی و ہہدر رحمتی عیسی مہسیح ہکھوی، دہہی جولہگان بہ زیندووی ہسوٹینتی. » کہمیتکی دہکش چوہ پیش تا نہو نہوتہی ماوہتہوہ بہ ناگری داہکا. بہلام ہاوارنکی ہہسام لہ پدہچہرہی نارالہی مالمی مالم ہہستا. مالمی پیر ہاتہ سہر ہہہوانہگہر ہاواری دہگرد :

- ناگرہ.. ناگرہ. ہارممتی ! تراسکی خزی بہ دیوارہوہ نوساند کہ دہار نہہی. مالم خوار بزوہ

دینی دەرگای ماله‌که‌ی دهرسوتی. له نه‌ژنوی خزی د‌دادو هاواری ده‌کرد: « خه‌ل‌کینه پارمه‌تی ا
هاوار...»

به‌لام خانوی دراوسینکان هه‌موو له تاریکی دا‌ه‌وون. که‌س نه‌هاته‌ دهری. مالم به‌ په‌له‌ هاته
خوار و دەرگای گم ک‌رتووی کرده‌وه و غا رینا ک‌زلانی. قه‌قیره‌ ه‌یچی پ‌ن نه‌ده‌ک‌را. له‌ جباتی نه‌وه‌ی
ب‌چی له‌ دەرگای ج‌یرانان بنا، به‌ تاساوی ته‌ماشای ناگ‌ری ده‌کرد. تراساکی به‌زیدی پ‌ن‌ه‌هات. له‌وی
وده‌وه‌که‌وت و له‌ دەرگای ماله‌کانی د‌دادو هاواری ده‌کرد: ناگ‌ر... ناگ‌ر... پاشان
هاته‌وه‌ کن مالم و گوتی:

با‌به‌ گه‌وه‌ من له‌ کلیسا ده‌گه‌رامه‌وه. گوتم له‌ ده‌نگی هاوار بوو. مه‌گ‌ری نه‌وه‌تا دراوسینکان
به‌ هاوارته‌وه‌ هات‌ون.!

له‌ راستیشدا دەرگا ده‌کرانه‌وه. ج‌وله‌که‌ له‌ ر‌وشنایی مانگه‌ شه‌ودا به‌ ک‌راس و ک‌ل‌وی شه‌و.
خه‌والو و ت‌راساوه‌ ده‌ر ده‌پ‌رین. که‌ د‌ب‌تیان خانووی مالم د‌ه‌سوتی. ست‌ل به‌ ده‌ست نا‌وان د‌ینا ناگ‌ره‌که
ب‌کوژننه‌وه. تراساکی له‌ گ‌ه‌ل ج‌یرانان ناوی ده‌ک‌نشا، ته‌وه‌ ه‌یلاک ب‌ه‌وو. ک‌انینگ ناگ‌ر کوژا‌به‌وه
تراساکی ده‌ستی مالی گ‌رت و گوتی:

شه‌و به‌ خ‌یز با‌به‌ گه‌وه‌. ئ‌ب‌ستا ن‌ب‌ر نارام ب‌ن‌وو، ناگ‌ر کوژا‌وه‌ ته‌وه‌. مالم ده‌ستی به‌ سه‌ر ئ‌وی
من‌داله‌که‌ دا‌ه‌یناوه‌ گوتی:

- دا‌ه‌یک و پا‌وک‌ت نه‌شی شانازیت پ‌ن‌وه‌ ب‌کن. ت‌ز منت نه‌جات دا. من ده‌توانم له‌ ج‌باتیان
چ‌یت ب‌ده‌م؟ پ‌یا‌ویکی فه‌ق‌یرم، ه‌یچم ن‌یه‌. تا‌ویک ب‌یری کرده‌وه‌ پاشان گوتی: « ب‌ز چی ب‌ز چی
راوه‌سته... ش‌ت‌ب‌کم ه‌ه‌ه‌ه‌. »

له‌ ق‌وژنی ه‌سه‌اره‌که‌ پ‌ن‌جه‌ سو‌وره‌ گوژنکی ل‌ی بوو، گوژنکی س‌پی جوانی پ‌ن‌وه‌ بوو له‌ به‌ر ش‌وی
مانگه‌ شه‌وی ده‌ده‌وه‌شا، پ‌یره‌ م‌یزد ل‌ینی کرده‌وه‌ و دا‌ی به‌ ک‌وره‌که‌و گوتی:

- وه‌ره‌ ر‌ۆله‌ ان‌وه‌ گوژله‌ وه‌گ‌ره‌. نه‌م ش‌ز ک‌اری خ‌یری ت‌ز ب‌زنی عه‌تری نه‌م گوژله‌ی ل‌ی د‌ه‌ت.!

* * *

به‌پانی شه‌و ر‌ۆژه‌ ه‌ه‌نی پ‌پ‌ه‌ژ بوو زه‌نگ‌وله‌کان له‌ به‌ره‌ به‌پانه‌وه‌ به‌ ناهه‌نگ‌نکی‌خه‌
ه‌ناک‌تر له‌ جا‌ران و ده‌ه‌نگ ده‌هات‌ن. ره‌سمی مه‌س‌یح له‌ ن‌یوه‌ راستی کلیسا دان‌را بوو، ده‌رگا‌کان خ‌را
پ‌ورنه‌ سه‌ر پ‌شت. ده‌ د‌را‌زده‌ ژنی گ‌ن‌ج نه‌ژن‌ه‌ان دا‌دا بوو ته‌ماشای په‌ ب‌که‌ری مه‌س‌یح‌یان ده‌کرد که
له‌ ن‌یو وه‌نه‌وشه‌و سو‌رگ‌ول و گ‌رتی ل‌ب‌ز د‌ریژ ک‌را بوو. ده‌ت‌گ‌وت مه‌س‌یح ک‌وری خ‌زیان بوو به‌ د‌ل‌یکی
خه‌م‌بار‌وه‌ ب‌زی ده‌ گ‌ریان‌وه‌نه‌س‌ر‌ب‌یان ه‌ه‌ل‌ده‌وه‌ران‌ده‌. نه‌و ک‌وره‌ پ‌اشه‌ که‌ ج‌ینی شانازی ک‌اندی بوو، به‌
ده‌ستی تو‌رکان کوژ‌را بوو. نه‌و ر‌ۆژه‌ بار‌پا‌ن‌ب‌س چ‌وه‌ کلیسا. دا‌هاته‌وه‌ و لاقه‌ خو‌ن‌ا‌وه‌کانی
مه‌س‌یحی ما‌ج کرد. مست‌ب‌ک ک‌وند‌رو نه‌س‌په‌نده‌ری ه‌ه‌ل‌گ‌رت، تا نه‌گ‌ر نه‌خ‌وش بوو دو‌وه‌که‌ ل‌یان پ‌ن‌
پ‌کا. ه‌ه‌را که‌ مات راوه‌ستا بوو، به‌ سه‌یره‌وه‌ ته‌ماشای په‌ ب‌که‌ری کرد و سه‌ری راوه‌شاند و گوتی:
« له‌ عه‌ت له‌ تو‌رکان! پ‌یاو کوژی ده‌زالم »

بار‌پا‌ن‌ب‌س چ‌وه‌ ه‌سه‌ارو ه‌ورت‌و‌ف‌ل‌وس‌ی د‌ه‌ت که‌ له‌ به‌ر ر‌ۆژوو‌گ‌رتن و ب‌ن‌خ‌ه‌وی ک‌زو لا‌وا‌زه‌وه‌.
پ‌ت‌روک‌وس، ک‌ایا‌ه‌ب‌ب‌س، پا‌ک‌یش و نا‌غا پاراس‌که‌ ده‌وریان‌دا بوو. ه‌ورت‌و‌ف‌ل‌وس قه‌سه‌ی ده‌کردو

نهوانی دیکهش گویان بؤشل کرد بوو ده یگوت:

« دوتنی پاشا گرونشکینکی به دیاری بؤ خلیفه‌ی نارد بوو. به لأم خلیفه به دلشکاری گرونشکه‌کی نارد بڑوه گوتیروی: من لهو دیارانه‌م گه‌ره‌ک نیه. ئینه به رڈوون، جوله‌که مه‌سیحیان کوشتوه و ئینه ناز به‌مانه.

ناغا پاراسکه‌واس گوتی: « نده‌بوایه دیار به‌که بنیخته‌وه، چونکه نه‌وه سو‌گایه‌تیه .
گابامیس گوتی: « پاشا نده‌بوایه گرونشکی بؤ بنیژی، چونکه نه‌وه سو‌گایه‌تیه. بؤچما نه‌وه سه‌گه نه‌یده‌زانی که تم حوتوه، حوتوی پیرۆزه؟
دیپتروس هه‌تاسه‌یه‌کی هه‌لگنشا و گوتی: « نه‌وه کاره‌گاریکی باش نه‌وه. ئینتا وه‌ختی نه‌وه نیه له‌گه‌ل پاشا مل به‌مله بگری. له‌سه‌ر نه‌وه باوه‌ده‌م چیرۆکی ئینه‌وه نه‌وان، چیرۆکی به‌ردو گززه‌به.»

باگیش ده‌ه‌یست به‌رواده‌ره‌ی، به‌لام باوبانیس خزی خسته‌نیزان وله‌کاتینکا چاره‌گانی ده‌سه‌به‌وه، به‌ده‌نگی به‌رز گوتی:

- کورنه‌هه‌وائینکی خه‌راپم به‌ستوه. نازانم زانیوتانه‌پان نا؟

- هه‌وائی چی‌بارمانیاس؟

- پال‌ه‌وان مانولی - یان کوشتوه

- گام پال‌ه‌وان مانولی؟

- مه‌به‌ستم عیسیاه، کورنه‌عیسای مه‌سیح. تورک کوشتوبانه. بارمانیاس چای پر بوون له‌فرمینک. باگیش و گابامیس به‌هه‌به‌ساری تینک رازان. به‌لنی مه‌سیحیش پال‌ه‌وانینک بوو وه‌ک پال‌ه‌وان نلیاس و پال‌ه‌وان کوراکاس و یا وه‌ک داسکالوینیس که بؤ نازادی شه‌ری ده‌کرد. نه‌ویش چه‌که‌می له‌پن ده‌کردو شالواری هه‌لمساری ده‌پن ده‌کرد و وه‌ک کرتیان پنچی ره‌شی له‌سه‌ری ده‌به‌ست.

هه‌موو ناوریان داوه. خلیفه‌پان به‌ینی به‌گاو خز له‌پلیکانان دپنه‌خوار. ده‌تگوت خاج به‌شانی ده‌کیشی. هه‌موو ده‌باندا، تا به‌توانی تپه‌ری. نه‌ونده‌سه‌روسه‌گوتینکی به‌سامی هه‌بووا ره‌نگی په‌په‌بوو، ره‌شی سپی ده‌له‌زی.

پاراسکه‌واس به‌سپایی گوتی:

- نه‌وه بؤچی وای لینه‌توه؟ جاران سه‌رو رویه‌کی نه‌جیب وخۆشه‌وستی هه‌بوو. ده‌لینی ژاری سه‌رلینه‌وه. چ ده‌رده‌کبه‌تی؟

باگیش گوتی: «ده‌یانه‌وی له‌چوارمبه‌خی به‌دن. تز ناتوانی تی‌بگی ناخ، به‌بووا له‌به‌رم چو‌به‌وه که تز خه‌لکی (سه‌پای).

خلیفه‌تی په‌ری. په‌رده‌یه‌کی ره‌شی نه‌ستور کلاژی نوسقونی داپز شه‌بوو. چوه ژووری کلبسا. له‌وه‌چهنه‌رژوی دواپیدا خلیفه‌زفد گزیا بوو. چاره‌گانی که له‌حالی ناساییدا وارا نارام بوون، ئینتا به‌روسکیان ده‌دا. به‌نگومان نه‌وه له‌به‌ر رڈوو گرتن و پا په‌تا به‌ت له‌به‌ر زانی مه‌سیح بوو که هه‌موو سالی به‌دل هه‌ستی پینه‌کرد. نه‌وه نه‌یده‌توانی زولم و زفد ده‌ده‌ره‌به‌ری. نه‌یده‌توانی به‌ینی که ده‌سته‌یه‌کی نا به‌کار و به‌ی دین و نیمان و به‌ی قانون، زولم له‌به‌نگوناحان به‌کن.

نمیده توانی ببینی که تاجیکی در کبان له سری کریت ناره و نوره بدهد بختش له ژنر نیزدی تورکاندا رنج ده کیشی.

خه لیفنه به سه روز کایدی دهسته بهک که بز به نوره بردنی هه بنی پیروز که وتیپونه ری، وه گازی هه لئه سوپانده و وهک نیزه ده بیوزات و له کانتیکا به توده یی ده پروانیه عه سه کری تورک که له گله دهسته ده ریزشتن به ناره نار ده یگوت: « تاکه ی؟

ناخر تا که ی...؟ سهو بازی تورک بز ریزن لیئان تفهنگه کانی خزبان سهرو و ژنر راگرتیپور، دیسان خه لیفنه ده یگوت:

- ناخ ته ی کریت ا که نگه راپه رینی پر له شانازی تزه ده ببینی؟ بز چما حاویده کی زوزه تبه که توله چوار میخه دراوی؟

خه لک به دهنگی له روزک و نیوه ناشکرا شینی مردویان ده گنیرا، ژنه کان ده گریان بیاهوه کان بیده نگ و نارام شه ماکانیان به دهسته ره گرتیپور، خه لیفنه که وه کاره که ی له بهره کانی شه قامی کاندی ددها، جگه له کریت بیری له هبچی تر نه ده کرده وه، له دلنی خزیدا ده یگوت: مه سیخ خورایه و ده توانی زینلو بیته وه. به لاهم کریت جگه له به سبک خاک و هیندی ناده میزاد چیدیکه به...؟

خه لک له شه قامی گهوره تبه رین و له مهیدانی شار راهه استان، خه لیفنه له کانتیکا دهستی راسته ی خوری به روز ده کرد و رژژ هلات و رژژ ناروا و خوارو و سهروی شاری پیروز ده کرد. ده ریا له دوروره دیار بوو، شوقی ددها. دوو دورگه ی پچوگی پنا کاندی له بهر شه به قی هانگه شه وه له ده ریادا مهله بیان ده کرد. له بهرامبر نه وانیش گوندی گولان (دو زمان) به چرای کره لزه که وه له چولی تروسکه ی ده هات، ده بیتر.

گوله گانش له وه شه ودا ریو ره سی نویزی شینوانی هه بنی پیروزیان به ریوه دهره. مه سیخی نه وان له سهر دوشه گی گه لای دار لیمن نهسته رن نویستور. نهو مه سیحی کی کاغذی بوو که پینشر قه شه یه گی سهت سالی گوله کیشابووی. ره سم کیش مه سیحی وهک خزی گوله کیشابوو. واته لوت و قامه کانی خزه لینی دابوو. لینی خواره وه ی زنبوو. خه لیفنه نه ودهم توره بیوو، قه شه ی ره سم کیشی بانگ گرد بوو، پینی گوتیپور:

. قه شه ی له عته نی، نیشانانانی مه سیخ به وه سهرو شکله، گوناحیکی گه وره به. بز چما توله خوا ناترسی؟

قه شه ی ره سم کیش که لینی نه بوون له وه لاندنا گوتیپور: « یادگی روحانی، مه سیخ بینجگه له م رنگیه چون ده توانی نه فنی خزی بدا به خه لک؟ جگه له م هزیه که توشی نازارو نار هه نی بی، به چیترده ی توانی مه حبه ته ی خزی به وان ساییت یگا؟

گولیش له م شه ودا خودای نه خوشبان که له سهر گه لای لیمن ونه سترن راگشا بوو، به کولاناندا ده بانگنیرا. کانتیک له لای شار، واته له سی تاق، توشی دهسته ی نینسانه ساخه کان بوون، به ره سمی سلاو چرا پچوکه کانیان بز راهه شانندن.

پاله وان میکیلس له هه وتوری پیرزدا نه چره کلبسا. نهو نویز و رژژووی ده گرت، به لاهم له قه شه کان بیزار بوو. نه وده نده ده ویستا تا کلبسا له عبا به شان و میزور به سه ران چزل ده بوو.

پاشان ده چوره ژووی ، شمی هه‌له‌هه‌کرد . بهم جوړه هه‌موو پینچ شه‌مؤ پیرۆزه‌کان قه‌شه له کلیسا یا یان تا ، ده‌چوو نویژی ده‌کرد . نیشانی خاچی ده‌کینشا ، زاری لیک ده‌کرده‌وه و گوشت و خوړنی مه‌سیحی له مه‌لاشویدا هه‌ست پینده‌کرد که وه‌ک کرمینک بؤ نیو ریخ‌لڼه و هه‌ناری ده‌چوونه خواری . به‌لام نم ساله پال‌ه‌وان میکلیس بز هه‌وه‌لین جار له ژمانیدا ، رژی پینچ شه‌مؤ پیرۆزله جیاتی بچینه کلیسا و نویژی بکا ، به‌یانی زوو لینی سواری مابنی ه‌وو ، رکیتف کوټ به ده‌شت و سه‌رادا ، تا گه‌بشته خانووی گورستانینی نوری به‌گی . توژینگ له‌وی راه‌ستا ، به‌لام هه‌ر له‌و رنگی‌ه‌وه گه‌رایه‌وه و روی ده‌لای ده‌ریا کوډو چوو به‌مه‌سپته‌وه . به په‌ریشانی ده‌یگوت : « تا شو شه‌پتانه له ناخی مندا بی ، من نویژ ناگه‌م ! »

له ته‌واری سالدا ه‌یچ رژی‌ک وه‌ک رژی شه‌مؤ پیرۆز دريژ نیه . ئینواری شو وژوه به‌سه‌ت تازو نیو ناز دیو به له‌جبه و لاره‌وه دینته پیش و راده‌وه‌ستی . هه‌نگارینگ بز پیشه‌وه داوی و دوو هه‌نگار ده‌کشینوه ، ناخری هه‌رناگاتی . ته‌وانی به وژوو بوون کاتی به‌لای شو ته‌ندروانه‌دا تینده‌په‌رین که خواردنی به تام و چپژ یان تیندا بوو ، لاقیان له دوا نده‌هات . گاهان وه‌خو ده‌که‌وتن و مالیان ده‌رازانه‌وه . ناگردان هه‌لکرا بوون و هه‌ساره‌کان گه‌سک درابوون و ناو پرتین گراهوون . ده‌کان بز هه‌مران ناواله گراهوونوه . هه‌موو چاره روانبوون رژی تاوا بی و شوی پیره‌وه‌کتی راپه‌ریشی مه‌سیح به‌سه رشاردا بی .

ماماد کراسو گنورگیس ، جارویار ده‌ستینکی به به‌ر چاره‌وه ده‌گرت و ته‌ماشای وژی ده‌کرد ، له به‌ر بزنی مریشکی نیو دیزه و عه‌تری گولبچه‌کانی تادریوس له ته‌ندروی نانکه‌ر هینا پرونیه‌وه . پینحال بیوو ، له به‌ر خزیه‌وه ده‌یگوت : « شو خۆره له‌عه‌نتیه‌ش راست نه‌مؤر جه‌نی گرتوه و نایه‌وی به‌ویژ ! »

ماماد پینلوب له به‌یانی پینچ شه‌مؤ پیرۆزه‌وه هه‌لکه‌ی رنگ کردبوون . شو شازنی به ده‌سه‌لانی منه‌قی خزی بوو . به جه‌رگ و دل‌ی به‌رخ شویاری پاسکالی لی دونا . تاغا دیمیتروس میزدی به فه‌رمانی شو که‌شفی مس و دیزه به ده‌سته‌وه له نیوان مال و نانکه‌ردا له هاتو چز دابوو . ژنه‌که‌ی پیی ده‌گرت : « گیانه‌که‌م تاغا دیمیتروس ا برز باره‌که‌لا شو شؤ مه‌سیح زیندوو ده‌پیتسه . نه‌وه‌ش مانای نه‌ویه لاری جوانکیه‌م که نه‌مشئ نیشیای توم هه‌یه . تینده‌گی ؟ هیرادارم شو هه‌موو گوشت و کولبچه ، قه‌یماخه به خزیایی نه‌چی ! »

ناخه‌که‌ی خوا دعوی ماماد کراسو گنورگیسی قه‌بول کرد و رژی تاوا بوو . شو له گه‌ل بزنی شویاری پیرۆزی پاسکال شاری داپنوشی . گه‌ده‌کی یونانیان پر بوو له هوار و خزی . ژنه‌کان ده‌ستیان کرد به خۆ جوانکردن . ته‌نانه‌ت وانگلیوش جلی تازه‌ی کردبوه به‌ر و خزی رازانه‌بۆوه . له هه‌ساری چاره‌روانی براهی بوو . داخوا براهی ده‌هات له‌گه‌ل خزیدا بییاته کلیسا ؟ نه‌وه ناخرجار بوو که نم دوانه ده یانتوانی پینکه‌وه بچنه کلیسا . چونکه سالی داهااتوو ده‌برایه چس‌گورگیش له گه‌لیان بی .

له‌وه شه‌وه‌دا دوو که‌س له ته‌واری شاردا به پینچه‌وانی داب و شوین بیریان له خودا نده‌کرده‌وه . له شوی پیرۆزدا به‌ک له‌م دوانه چه‌رکه‌سی جوانی له نامیزگرتوو ، نوری دیکه‌ش له سه‌ردۆشه‌گ دانبشئبوو سپنار له سه‌رسیفاردوکه‌لی به‌با ده‌کرد .

بهلام خدیائی وک سگی هار له گزلاشه تنگ و تاریکه گانی شاردا دوسراوه و له پیش ده رگابهکی سهوز راده وستا و دوه پری.. یه گ خوریکی ماچ و موج و رابواردن بو، نوری دیکهش لووره لرووی بو. هه ر له و گاته شدا خاچه رسته کان له کلیسا کز بهیرونه و شمی تازه یان به دسته و گرتیوو، ده خلیفه پامابرون. خلیفه که وای جیزی کردیوه بهرو ننجیلی بهرگ زینونی لیک کرد بزوه. لاقی له سر میچه ریک پرو که به گولی نسته رن رازا بزوه. سهری گه پیشتیره بن دار لیمزیهک که گولی کرد پرو. شنه های شوه وانه دم چوای شادی هه موانی ده لاوانده وه. نه وده مه پر پرو له شکر و جهلال، هه موو هستیان پنده کرد هه مووشیان نه وه یان ده زانی که مورجیزه بهک نیزیکه. مورجیزه بهکی نارام و دلنیا، و دکوتریک که له تاریکی شوه ودا هه لنیشی. کاتیک هاواری: « مسیح له نیو مردوان راست بزته وه» له خه لک هه ستا وگری پیروزی شه مکه کان بهرز بزوه، هه موو خاچه رسته کان له گه ل خودی مسیح له بهک دمه ل بز یان گه پانه وه. پانه وانه کان ده مانچه زنده کانیا ن ته قاند و مورتر و فلرس که له خوشیان شیت بهیوو، به چاریک هه وس زهنگوله ی (سن میناس) و (اتزادی) و (مهرگ) ی وده ننگ هینان. نه و بهر زهنگولانه بهر شاره ی که تزی قی کزیله تی تورکاتی له ملدا بو، راده گه باند که پانه وان ماتولی واته (کریت) نه مرده و نامری و روژنک نازاد ده بی.

دوای راستبیره ونه وای مسیح خلیفه قیتی نیشته وه که کم کدم هاته وه سه رخز. له به پانیفا به جاش قه شه به کدا هیندی پاتلاوه قه تالینک هیلکه ی رهنگ کراو و چه تده دانه کولبیچه ی بز پاشا ناره. شاری کاندی هه ر وک گیان له بهریک و وک نیشاندارنکی مدهیحی که له کلیسا گه پابسته وه و شادو به که یف له بهر هه تاو پالی دابسته وه. له روخی ده ریای به که فندا دزه وده شا. پاراپانیس شیری خزی له پشتی به ستیرو، میدالی ته نده که ی به سینگیه وه لا وده سیوو، نوری روژی وک هه سانه وه به نیر شاردا ده گه را و شه به تی نده فرزشت. تورک و مدهیحی که توشی ده برون، له گه ل بز بهک سهرشیان بز داده نواند. نه ویش به فیرو لو ت بهزی پاشا بهکی به راستی وه لاسی ده دانه وه. لاریکی خه لکی بنغازی به کری گرتیوو، به زوخال دمو چواری رهش کردیوو، بز لاسا کردنوه وک خولاسی رهش له پشت سهری ده رزشت.

هاریلاتوسی قوله خره به سینلی بادراو له فایونی خزیدا ده چوه سهردان. گلآونکی هه سیری تازه ی له سهر ناپور که تازه له تانیته وه بز یان نارد بو. له گاتیکا چه نده گی هاویشتیره سهر ده سگی وه گازه که ی که سهری به شکلی شیر دروست کرابوو، به قین و توره ی شه پیتانانه وه ته ماشای خه لکی ده کرد. چونکه نه و نه بده توانی له گوناهی تاسایی خه لک خوش بی.

مدهیحی که گشتیان جل جیزیان کردیوه بهر، له روژنا وادا له سن تاق کز بهیرونه وه. های ده هات و قه بتانی ناووشی پرچی کچه گانی ده له رانده وه. له سه رووی شار ده ریا بهر نگی گول پان رابیروو. له لای خواره وه ده شت و مه زرا سهوز ده چوون. چیاکان رهنگی تاربه ریان به سهر کشا بو. دازره ی ترونی زینون ده وه وشان. تاسسانی شین سیبه ری نارام و جوانی خستیره سهر خه لکی کاندی که به نیازی ههوا خزی و خن نیشاندارن و هه زمی خواردن هاتیرونه ده ری. که کم کم تاریکی پالی ده کیشا و نه ستیره ی زوهره شادو سهر که وتوو، هه روک مدهیحی زینوو بزوه، له بان سهری هه موانه وه له تاقی تاسسانی خزی نیشاندا.

سَنَ شَمَزِي جِيژَنِي پَاک پَالَهَوَان پُولِيکِينِگِيس بَه شَادِي وَ زَوَقِي لَوَانِکِي بِيَسْت سَالَه، لَقَد گُوَلِيکِي سُوَرِي لَه بَاخِي نَامِيَنه خَانَم چِيَبِيُو، خَسْتِيُوِيَه پَشْت گُوَنچِکِي وَ بَه هَدَنگَارِي نَرم وَ گُوَرِج وَ گُوَل، لَه دَهروازِي کَاندِي هَاتَه دَه ر. چَه نَدَه گُوَرَا بُو. چَه نَدَه گَنِج بِيَزُو، چَه نَدَه رُوژ بُو. سَمِيَل وَ بِن هَدَنگَلِي بُوژِي عَه تَرِي لِيَنده هَات. هَر تَه رُوژِي رُوژِي بَه يَانِي کَاتِيک خُوَشکِي دِيَتِيُوِي گَه بَرَاکِي قَه رَتَالِيکِي پَرَلَه خُوَارَه مَمَنِي وَ بَوَتَلِي شَعْرَابِي دَاوَه بَه عَه لِيَاغَا بِيِيَا تَه وَه مَالِي، لِيَنِي پَرَسِيُوِي: « هَا. رُوژ رُوژ دِيَسَان جِيژُون وَ مِيِرَان دَارِت هَه بَه؟ » پَالَه وَان لَه وَه لَامِنَا گُوَتِيُوِي:

- خُوَشکِي تُو دَه لِيَنِي چِي؟ دَه بِي تَالُوکِي بِيکَه بِن، مَرَدِن گَه س تَه مَان نَادَات ...
لَه نِيژِيک دَه رَوَاژِي کَانَه لَه بِن دَاَرَه گِيژُونِک دُوو گَه س لَه هَاوَرِيکَانِي چَاوَه رَوَاتِي بُوِن.
يَه گِيَاِن پَالَه وَان سَتِيْفَانِيَس بُوو گَه خُوِي هَاوَرِي شَتِيُوَه سَه ر گُوَز چَانِي بَه گَرِي. تَه رُوِي دِيکَه پِيَاوِيک بُوو
بَه چَلِي تُوو پِيَايِي وَ دَم وَ چَارَنِيکِي گَر وَ رَه نِگ پَه رِيُو، رِي شِيکِي گُوَرَت وَ خُوَر مَائِي وَ چَاوِي عَابِي.
پَالَه وَان دَه سَتِي بُوژ دِيژُو گَرَدِن وَ گُوَرْتِي :

- گُوَرِي شَه سَلَاو. پَالَه وَان سَتِيْفَانِيَس! تُو دَه زَاتِي کَه تَه م رُوژِي زِيَندُو بُوو نَه وَهِي مَه سِيحَه ا
تُو ش تَهِي زَانَاي زَه مَانَه، تَهِي نِي دُوژ مَنَه ، بَرُوَا بِيکَه لَه دَه سَتِي تُو کَم کَم هَه رَا سَان دَه بِي. نَاخِر
مَارَه بِيکَه دَه سَت لَه وَ کَتِيَبَه لَه عَه تِيَانَه هَه لِنِگَرَه، تَاوِيک وَه رَه دَه ر، خُوَزت وَه بَه ر هَه تَاوِي دَه وَ
تَه مَاشَاي خُوَرِيکَه! تُو پِيَت وَ بِيَه تَه م بَا زَارَه ي ژِيَان چَه نَدَه دَه خَا بِيَنِي؟ گَه وَ بَرُو تُو ش بَجُو لِي.
هِيَنَدِي پِيَنِيکَه نَه، مَه سِيح زِيَندُو بُوژ تَه رَه، تُو ش قِيَندُو بَه رَه.

نِي دُوژ مَنَه گُوَرْتِي: « پَالَه وَان سَتِيْفَانِيَس نَامَه يَه کِي تُوِي دَاوَه بَه مَن »

- گُوَرْت م جَارِي بَا بَرِيژِن. دَوَا يَه يَاسِي تَه وَ مَه سَه لَاتَه دَه کَه بِن. مَه سِيح زِيَندُو بُوژ تَه رَه، يَالَ
کُوَرِنَه! هَه مَرُو يَان گَه وَتَه رِي. نِيژِيک نِي وَه رُوژ بُوو لَه بُوَرِج وَ دِيُوَارِي شَار وَه دُوو ر دَه کَه وَتِن. لَه
لَاي رَا سَتِيَان دَه رِيَا بَه تُو رَه يِي وَ بَه تُو نَدِي خُوِي بَه رُوخَه کَانِي کَرِي ت دَا دَه دَا وَ دَه کَشَا يَه وَه. لَه لاي
چَه يَه يَان دَنِيَا يَه کِي خُو شَه وَ سَتَتَر هَه بُوو. سَه وَ زَا يِي زَه رَد هَه لِنِگَرَا ر بُوژِي عَه تَرِيَان لِي دَه هَات. جَا شَه
کَه رِيک لَه نِيُو گِيَا دَا خُوِي دَه گَه وَ زَانَد. زَارِي لِي ک دَه کَر دَه وَه وَ تَه مَاشَاي نَا سَمَانِي دَه کَر دَه. دَه تَنگُوَر
پِيَنده گَه نِي: اَلَه وَان پُولِيکِينِگِيس لَه پَر رَا وَه سَتَاو لَه قَا قَا ي پِيَنکَه نِيَنِي دَا. هَاوَرِيکَانِي پَر سِيَان :

- هَا.. پَالَه وَان بَه چِي پِيَنده گَه نِي ..؟ چ قَه وَ صَاوَه ؟

- کُوَرِي شَه تَه وَ دِيَمَنَه شِيکِي سَه بَرُو وَه بِيَر دِيَنِي شَه وَه. تَه وَ کَاتِي مَن دَال بُووم وَ دَه چَرُو مَه
قُو تَا بَخَا تَه، رُوژ نِيک مَامُو سَتَا کَه مَان نَاغَا (پَاتُرُو پُولِيَس) لِيَنِي پَر سِيَم : « پُولِيکِينِگِيس! يَلِي بَرَانَم
کَه ر چِيَه ؟ » مَن لَه رَه لَام دَا گُوَرْت :

- مَامُو سَتَا .. کَه ر کَه رُو شِيکِي سَه ت سَالَه يَه . نِيَسْتَا يَه رَا سَتِي تَه مَاشَا کَه ن، وَه کَه رُو شِيکِي
سَه ت سَالَه نَا چِي؟

دَوِيَا رَه کَه وَتَه وَه رِي وَ لَه رِي نَا دَا پِيَنده گَه نِيَن. پَالَه وَان سَتِيْفَانِيَس يَه شَه لَه شَه ل دَه رُوِي ، پَالَه وَان
پُولِيکِينِگِيس بَا سَكِي نَاغَا نِي دُوژ مَمَنَه ي گَر تِيُو تَا نَه کَه وِي.. لَه وَ لَسْتِيَا دَا کَا بَرَا ي زَانَا رَا نَه هَاتِيُو بُو بَه
سَه رِي وَ دَا نَدَا بَرُوَا. لَه هَه مَرُو هَه نِگَا وِي ک هَه لَنَدَه خَلِي سَا کَا.

پَالَه وَان پِيَنِي گُوَرْت : غِيَرَه تَت بِي، نَاوَال زَاوَا، تَه وَه گَه بِي شَتِيَبِي.

پَالَه وَان سَتِيْفَانِيَس گُوَرْتِي : « نَاوَال زَاوَا يَانِي چِي ؟ »

- ناخر خوشکه زام دورسه‌ی میزدی ده‌کا. زاواش دؤستی نیزیکتر له نیدومنه‌ی نیه. تم دوانه له پنا به کتر داده‌نیشن، وه‌ها له‌کتیپاندا نوقم ده‌بن، وه‌ک مشکی نیو پینسته په‌نیری ده‌ست ده‌کن به خواردن. نیشه‌لابز شایی خزت ناغا نیدومته.

به‌لام ناغا نیدومته بی‌ته‌وی زمانی بگه‌ری، سهری راه‌شاند. تاره‌قیگی ساردی به سهر وچاوبندا هاته خوار. نیدومته له بنه مائیگی ره‌سن بوو. باوکی که له پیار ماقوله‌کانی قه‌دی شار ورمزئینگی باشبوو، هه‌وزینگی ناو هه‌لدیری له پیش ماله‌کمی دروستکرد بوو، تا رینواره تینوه‌کان ناری لی‌بخزنه‌وه. دراوسیکان گۆزه‌کانی لی‌په‌کن. هه‌وزه‌کشی به تاوی کوره‌که (نیدومته) کرد بوو. بیجگه له‌ره په‌نجه‌ره‌به‌کی به دیبری کۆناییندا ده دیواری خانوه‌کمی کرد بوو، سه‌عاتینگی گه‌وره‌ی دیواری تینگرچیوو، تا خه‌لکی کاندی له کات و سه‌عات ناگادار بن. به‌لام بز خزی نگه‌ر وستیای بزانی سه‌عات چه‌نده. له مائی ده‌چوه دهر و له کۆلانی ته‌ماشای سه‌عاته‌کمی ده‌کرد. ماموستای جزر به جوری بز کوره‌کمی راگرچیوو. هه‌موو رۆژی به‌یانی قه‌شه‌به‌کی کاتولیک ده‌هات زمانی بیگانه‌ی بی‌ده‌گوت. مامیشی زمانی عیبری فیر ده‌کرد. پیار ماقولی پیر به ده‌سته‌کانی ده‌گوت : و رۆژنک دی‌ته‌و کوره‌ی من کریت نازاد ده‌کا. به‌ینی خزه‌مان بی‌له‌سهر ته‌و باوهره‌م بز نازادی کریت تهنه‌نگ پیوست نیه، به‌لکورو میشک پیوسته.

پیره میزد مرد و که‌له‌ی کوره‌کمی پر بوو له زانست و جه‌وه‌هر. دراوسیکان به‌سهر سور مانه‌وه ده‌یانگوت :

- کابرا هه‌وت زمان ده‌زانی. له‌سهر هه‌ست بیون که‌نگی له‌م هه‌وت زمانه، زمانی ده‌گه‌ری. کوره‌که هیچ قسه‌ی نه‌ده‌کرد. که‌م که‌م ماخولیا بیوو. ماله‌کمی به‌ره‌و ویرانی ده‌چوو. له‌مائی نه ده‌هاته دهر. ته‌واوی رۆژ سهری به‌سهر کتیب داده‌گرت و ده‌بخوینده‌وه. یان قه‌له‌می ده‌ست ده‌دایه‌وه ده‌بنووسی. لاپه‌ره کاغه‌زی له‌وشه‌ی نامه‌ویا نیو کتیبان ره‌ش ده‌کرده‌وه، پاشان ده‌بنوشتانه‌وه، ده‌پاگه‌تینگی ده‌نا، سهری پاگه‌ته‌کمی لاک و مزر ده‌گرت. کۆنه مزینگی که‌له باوکی بز به‌جی ماہوو، پنبه‌وه ده‌نا و ته‌و کۆنه مزوه وینه‌ی «مینرۆ»^(۱) کا‌نیشان ده‌دا که له‌سهر گلکۆزه‌ک داهاتۆته‌وه و کلاخودینگی له‌سهره‌و نیزه‌به‌کیش به‌ده‌سته‌وه. دایانی پیری ده‌نارد که‌نامه کان به‌خاته پۆست. نیدومته له‌و نامانه‌دا به‌وشه‌و زاواوی خه‌فته‌تار له‌پاره‌ی ده‌ردو ره‌نجی کریت بز قه‌یه‌ری روسی ده‌نووسی و هانی ده‌دا تا چه‌ک و چۆلی شهر بز نازاد کردنی نیشته‌مانه‌کمی له‌ده‌ستی تورکان بنیری. هه‌ر له‌و کاته‌شدا گۆزانی کریتی بز رووسه قۆ زه‌رده‌کان ده‌نووسی. هه‌روه‌ها بز سهر کۆماری فه‌رانسه‌ی ده‌نووسی و پرک و راست پینی ده‌گوت : شهرت بی‌ته‌ی فه‌رانسه، نه‌ی دایکی مائی مرۆف. تزکه به‌شۆرش مه‌زنی خۆت، دنبای نۆت وروناک کرد و له به‌ندت زنگار کرد. شهرت بی‌که‌نیشتا رینگا ده‌ده‌ی کۆیلته‌ی به‌سهر کریت دا حوکه‌ه‌وا بی‌ا. هه‌ر وه‌ها نامه‌ی بز مه‌له‌که فیکتوریا، مه‌له‌که‌ی نینگلستان ده‌نووسی و داوای لی‌ده‌کرد تا

(۱) Minerve له‌میتۆلۆژی برتانیا کچی ژورپیتیرو خودای عیلم و هونه‌رو سه‌نه‌ته. به‌واتنا «یا «پالاس» بيش ناویان برودره. «ده‌رگنره»

پاپزوه‌کائی شعر بنیزی. له بهرامهر نه‌وه‌دا. نینددومنه هه‌ولی دهدا تا له‌نگه‌رگای (سۆدا) به‌دی
 به نینگلستان. نو ده‌یزانی له‌نگه‌رگای به ناویانگی سۆدا هزی ته‌واو نو به‌د به‌ختیان‌ه‌به.
 گشت ده‌وله‌ته‌گه‌وره‌کائی دنیا چاویان تی بره‌وه. به‌لام بز نه‌وه‌ی هه‌یچان ده‌ستی به‌سه‌ر دانه‌گرن.
 رینگاپان داوه‌گریته له‌چنگ سولتانی تورگنا دیل بچینه‌توه. نه‌گه‌ر نو له‌نگه‌رگای له‌عنه‌تی
 نه‌باهه‌ده‌مینک بره‌گریته بز نامیزی دایگی نیشتمان، بز پورتان ده‌گه‌رایه‌وه.

چهند سال پیش رۆژی ۲۵ی مارس که رۆژی جیژنی میلی بو، ناغا نیدومنه به‌گلۆوی پلندی
 ره‌سی چو بره‌کلیسا و له‌و کاته‌دا که دوا‌ی لی بوه‌نه‌وه‌ی قورعان خورندن قه‌شه له‌میسبه‌ره‌هاتبه‌وه
 خواری، نو چو بره‌سه‌میسبه‌ر و باسکی هه‌لینا بو‌گرتیوی :

- برایانی من گوی بده‌نی! خودا له‌دلی منی ناوه‌ده‌زانم که نیشتمانی خۆم چۆن نازاد
 بکهم. نیشتا داواتان لی ده‌کهم که هه‌موو کەس ژنو پیاو‌گه‌وره‌و پچوک ناماده‌بن. هه‌ر کەس
 بچی به‌ردینک به‌خاته‌نیو له‌نگه‌رگای (سۆدا) تا ناوه‌کائی رۆخی له‌نگه‌رگا پر بی له‌به‌رد و به‌بی به
 زه‌وه‌کی وشک و به‌رده‌لان، تا زله‌پزته‌کائی جیهان له‌سه‌ر نو له‌نگه‌رگایه‌کیشه‌نه‌کهن. دنا
 هه‌ر گیز رووی نازادی نا‌به‌نین. بز پشه‌وه... برابان بز پشه‌وه. هه‌مووتان نیشانه‌ی خاچ بکیشن.
 هه‌ربه‌که به‌ردینک هه‌لگرن و وه‌دوا‌ی من کهن.

مورتورق‌لوس چوبه‌سه‌ر میسبه‌ر و به‌زمانی خۆش هه‌نابوه‌یه‌ خوار و گه‌بانده‌بویه‌وه‌ مانی
 خۆی. دوا‌ی نو رۆژه‌نیدومنه‌گه‌توبه‌ ماخولیا‌یی و نیت‌ته‌یده‌وست هه‌یچ کەس بیینی و ده‌یگرت
 وه‌ختی ده‌پتی کەسم نه‌به. چونکه‌ رۆژه‌په‌رتنامه‌ بز دنیای ده‌روه‌ده‌نوو‌سی. نیشتا نامە‌ی بز
 سه‌ر کۆماری ئەمریکا ده‌نوو‌سی. نه‌خشه‌په‌کشی له‌گه‌ل نامه‌که‌ بز ده‌نارد. تا شونی کریته
 گزنگی ستراتیژی نو دورگه‌به‌نشان بنا. بز ده‌نوو‌سی که به‌هه‌ر قه‌مه‌تیک بی کریته له‌چنگ
 تورکان بچینه‌توه‌وه. ده‌نوو‌سی: «ناخ‌انه‌ی پیشکه‌ی فرانکلین و واشنگتون، نه‌ی ولاتی نازادی!»
 نیشتا کریته ده‌سته‌زنجیر کراوه‌کائی له‌وه‌سه‌ری دتیاوه‌ بز لای تو درژێر کردوه، هاواو ده‌کاو ده‌لی
 : به‌هاوارمه‌وه‌ وه‌ره‌!

ناغا نیدومنه‌کات ته‌مه‌نی خۆی به‌نوو‌سینی نامه‌و به‌چاوه‌روانی وه‌رگرتنه‌وه‌ی وه‌لام
 راده‌بوارد. جارو بار ده‌چوه‌هه‌سارو له‌(دوکسینا)ی پیری ده‌پرسی: «نامه‌و شتی بز نه‌هاتوه‌؟»
 به‌لام نامه‌و شت نه‌بوو. دوو‌باره له‌پلیکانان سه‌ر ده‌که‌رتوه‌و کاغه‌زی دیکه‌ی سبی هه‌له‌گرت و
 دیسان ده‌ستی ده‌کرده‌ له‌نوو‌سین. له‌به‌ر نه‌وه‌ بز ده‌پتی هه‌یچ کەس نه‌کاتی هه‌بوو نه
 ده‌یوست‌کەس بیینی. له‌گه‌ل نه‌وه‌ش هه‌موو رۆژی شه‌مۆیان له‌رۆژ ناوادا چس‌گورگی تاقه
 دوستی ده‌هاته‌لای. ده‌رگا ده‌کرایه‌وه‌و چس‌گورگ به‌پشتی کۆر و لاتی قووا‌یه‌وه‌وه‌ژوورده‌که‌وت
 و له‌کاتیگا خه‌ریکی خاوتکرده‌وه‌ی چاویلکه‌کائی ده‌بوو، دوکسینای کاره‌که‌ر به‌بۆله‌بۆل
 ده‌یگرت: «نیشتا دیسان به‌شه‌ردین‌ک پاشان ده‌چوه‌گه‌شه‌فیک قاره‌و گولچه‌ی ناماده‌ده‌کرد
 و ده‌به‌ینتا. نیدومنه‌کیسه‌توتنی بارکی ده‌کرده‌وه، هه‌ر تگیان ماره‌به‌ک بینه‌نگ ده‌بوون. و
 سیفاریان ده‌کیشا. له‌بیری نه‌وه‌دا ده‌بوون که‌نم شۆباس و دممه‌ته‌قه‌بان له‌کۆنوه‌ده‌ست بی
 بکهن و له‌باره‌ی چیه‌وه‌بدوین. پاشان نیدومنه‌کنییی مجوم، یان فیه‌قه، یان مه‌عانی و به‌بان، یا
 میژووی شوژی پورتان، نو‌وو‌سینی (تری‌کویس)ی لینک ده‌کرده‌وه. هه‌رتگیان هه‌زیان له‌کنییی

تازه چاپکراوی نینگلیسی ده کرد که بیرو باروری گشتی نالوز کرد پرو، سایشی ده کرد که
شاد میزاد له ره گزی میمونه. چس گورگ به سر سوپر مانوه گونی ده دایه. پاشان هدرتکیان توره
ده پرون و ده ستیان به پاس و دمه دمه ده کرد. دوکسبنای پیر له کونی قفله ره تماشای ده کرد تا
بزانی وای لی نه هاتره بچی لیکیان گاتهوه.

بهم بی به چس گورگ تاقه دوستی به نهمه گی بوو که هه موو رژی شهمزبان ده چوه چار
پینگه وتتی. له لایه گی دیکره نیدومته ش جاروبار رنگای ددها پالوان پولیکسینگیس، دوستی
سردومی مندالی له پلیگانه ریزه گانی ژوره گی سر گهوی و بچینه ژوره پر له تپ و تز و
پر له کتیب و نه خشه. نهوان دراوسی بوون. کاتینگ متدال بون پینگه وه پاربان ده کرد تا نهو رژی
که کوره نه جییزاده که بیان دابره ده ست قه شهی کاتولیک و مالی جوله کان.

کاتینگ پالوان پولیکسینگیس بهو کلای زلام و سینلی بادراوی ده هاته ژورو، وه تاغی
خهفته تاوی نیدومته پر ده بوو له شادی و پینگه نین. نیدومته تماشای دوستی خوی ده کرد و له وه
سری سورده ما که نهو هه موو گوی نمدان و روو خوشی و نوزانی و نه خرنده واری له که سینگ دا
کوز پزته وه !

هیندی جار پالوان مه جیوری ده کرد پینگه وه بچنه سی تاق بز گهوانی. به لام هه میشه له وی
خه لک زور بوو. همرتک پربان باشتر بوو بز لای ده ریا برفن. نهو رژه چوتکه هه وا زور خوش و
به هاری بوو. پالوان پولیکسینگیس نامه به کی به پالوان ستیفانیس دا بز نیدومته نارد بوو،
تی پدا نو سیبوو: « دوستی گه وری من نیدومته ! تکات لیده کهم له گه ل پالوان ستیفانیس
دوستی نارداری نیشه تشریف بینه و گارنکی پیوست ها توتنه پیش و ده بی چاومان به به کتر
بکوهی. گارنکی گه لیک پیوسته. مه سه له مان و نهمان له گز پندایه ! »
تاغا نیدومته هه راسان بیوو. به دوا پالوان ستیفانیس دا که تپوه ری و لهو کاته وه
گه دیشتیرونه بن داره گنیز، به نینگه رانی ته و او پرسیبوی :

- به راستی مه سه له مان و نهمان له گز پندایه؟ پالوان پولیکسینگیس که گه دیشتیوه
لاپان، قامکی له سر زاری دانا بوو گوتیوی : بینه نگ به پاشان ده زانی !

هه ر سبکیان له دوزایی وخی ده ریا به کوزره ری و به رده لاند ریشتیوون. مه پیدانکی پان و
به رین که خه نده کی به دوره دا کیشرا بوو، ده رکه وتیوو. خاچی رهش واری سر ورکه سر یان له
دیوار هینابوه دده بینران. نیدومته ترسا وگوتی:

- نه وه جبه، ده چینه قبرستان ؟

پالوان دای له قاقای پینگه نین و گوتی :

ته دی ده ترست بچینه کوی؟ بز چما مرژ لهو رژه وه دینه سر دنیا هه به رده و قبرستان
ناچی ؟ پاشان باسکی گرتیوو گوتیوی مه ترسی نیدومته .

(کولیا) ی گز که ن که کولنکی هه تاو سوتینراوی له به رده بوو، به سهری روت و چاری
خیلی له بهر ده رگای قبرستان ونستا بوو ده ستی کرد بوو به رده ی چاوی. کاپرا وک شاره له
ولاواز بوو. به لام دموچاویکی ناقولای هه بوو، بروای نه به خودا هه بوو نه به شیتان. چونکه له
کوزنه وه کاری نهو گز هه لکه تلدن بوو. له رزین و بزگه نیوونی مردوان شاره زا بوو، له زور نه نیبیه کان

تاگادار بود. به چای خیل، به بن ترس و هومند وله‌بر چاورگرتن تماشای همه‌له‌کائی ژمانی ده‌کرد. نه‌گر مردوینکیان به جلی تازه ده قه‌بری دنا، شه‌وی قه‌بره‌کی ده‌داده و لیب‌سده‌کی له پم‌داده‌کند وه به‌ری تنگ با یافروان ده‌پرد ژن و مندالیسی بز ژن و مندالی خزی رروت ده‌کردنوه. تم کاره هیچ هه‌ستینکی تیداته‌ده‌بزواند. له سر نه‌وکاره‌شوه که دزی له قه‌بران ده‌کرد، قه‌ت نه‌بو توشی نازارینک بی و یا له‌سرمان هاواری بی. به پینجه‌وانه‌ی نه‌و، ژنه‌کی که ژنیک دلیاک بو، ده‌بگرت مزته دیتنه گبانی بز به وازرد هه‌لنگه‌راوه و توشی نه‌خزشی سیل بو. بهو جوره که وزع ده‌چره پیش، زلدی بی نده‌دچوو کولیوا ده‌برابه قه‌بری ژنه‌کی هه‌لنگه‌نی. چه‌ندرقژ بو ژنی کولیوا خرنی له سنگی ده‌هات و دبار بو که به‌رو نه‌مان ده‌روا. کم کم کم نینکائی وده‌درده‌که‌وتن. بزچی وای لپه‌تپوو. ؟ ته‌که باشی ده‌خوارد. هه‌میشه کولیو هه‌لوی متفه‌رکی به‌نسب ده‌بو. له سایه‌ی سه‌ری مردوان جلی رنگاو رنگی زلدی و گبر ده‌کوت. میرانگری نه‌واوی نه‌و پارچه سپانه بو که وک کفن ده‌مردوان وده‌پنچرا. به‌لام وادیوا بو نه‌و نه‌حمه‌قه مزته‌ی ده‌بینی و نه‌و مزتانه خونینان ده‌مژی..

کولیوا به زرده خه‌نه‌ی تایه‌تی خزی سه‌ری مردو و زیندوانی ده‌کرد. به‌لام نه‌و زیندوه ویشکانه خزشیان نده‌دوست. هیندنک بزیزان لی ده‌بزه چونکه ده‌ستی له مردوان ده‌دا. هیندنیکش کائی له شه‌قام توشی ده‌بورن خزیان لی ده‌دا. چونکه نه‌و مردوی وه بیر ده‌هینانه‌وه. به‌لام کولیوا شه‌وانی بی پنگ بو. به رشی هه‌موان پیده‌کوتی. له دلی خزی‌دا ده‌یگوت :

« قه‌ی ناکا، کول تاخری هه‌ر ری ده‌که‌وتنه ده‌بیاغ خانه. بیانوی و نه‌بانته‌وی، ناخه‌کی هه‌رده‌که‌ونه به‌رده‌ستی من.

کولیوا دوتینکی به‌نمه‌گی هه‌بو، نه‌وش له مردن نده‌ترسا. نه‌وش ناگای له هیندی نه‌نینان هه‌بو. تم دوتی پاله‌وان پولیکسینگیس بو. پاله‌وان مرؤنیک ده‌ستو دل ناواله‌و خوش گوزه‌ران و دلیاک بو. هه‌موو جاری که نیشیای لی ده‌بو، چنه‌د بوتل شه‌رابی هه‌لده‌گرت له گه‌ل هیندی خوارده‌هستی، بانگی کولیوا ده‌کرد پینکوه ده‌چرونه ژر زمین و داده‌نیشن و دور به‌دوو گیلای خزیان لینده‌دا.

کاتینگ کولیوا پاله‌وان پولیکسینسی بینی که له گه‌ل دوتنه‌گائی دیت، نامیزی بز ناواله کرده‌وه و گوتی:

- تالوکه‌ی بگن ! نه‌گر خوا نه‌کا مردونک بز ناشتن بینن، که‌بغه‌که‌مان لی تینک ده‌چی! باکیش ماوه‌بکه به‌که‌مانچه‌وه له خورای چاره‌روانه.

ناغا تیدونه بی شه‌وی غیره‌تی چونه ژووری ده‌رگای قه‌برستانی هه‌بی گوتی: «ده‌چینه کری؟» کولیوا له وه‌لامدا گوتی: «مه‌ترسی ناغا تیدونه، ده‌چینه شه‌ری مردن. بز هه‌موو جار نژوری نه‌و بی، با چارنیکش دور دوری نینه‌ بی.»

هه‌موویان به نینو خچی دار وچرانته‌تی هه‌لکراوه‌ا، به‌سه‌ر قه‌براندا ده‌رویشن و پینزان له پنجه‌گیای بز‌نخزش‌ده‌نا. کولیوا وه‌ک خاوه‌ن مال وه پیش که‌وتپوو که رنگایان تیشان بنا. له پر سه‌ری کاپرایدک له قه‌برنکی خالی ده‌رگوت. تیدونه له ترسان قیواندی. کولیوا ناووی داوه ره به پینکه‌نینه‌وه گوتی:

مترسه ناغا نیدومنه . نهوه باکیشه .

باکیش هدر له پښهوه سهوخشبوو . قدرتالهی شواب و خواردهمدنی له قهبردا چار پښکوتبوو ، په تاسهوه چاره روانی کیشا یوو ، کم کم تاقهتی بهسهر چویوو ، له قهبری هاتپوه دهر و لقه گولښکی زهردی خست بوه پشت گوی و گهراپزوه نیزه قهبر و له سر تیله بهردینکی قهبر راکشا بوو ، چاوی له سر یهک دانابوو خزی مراند بوو . به قسهی خزی مدهستی مردنی دهکرد . بهلام جارچاریش زیندوو دهبزوه و تښتکانینکی پښدا دهکرد و ديسان دهکرده وه . تا همدستی پښکرد که دهنگه دهنگ دی و دهنگی لاقانیشی بیست .

کولپوا راوهستا . پالهلوانی برده قهراخښک و گوتی : « نوریاب لام وایه هاتنی باکیش پښیست نه بوو . هدر له نیستاره پښت دهلیم که نو ههتپوهتووشی دهرده سرنمان دهکا . چونکه هاتنی دهنگی موسیقا له قهبرستان کارنکی روا نیه . قهبرستان بز خواردن و وه خواردن جیگابهکی باشه . خواردن و وه خواردن ههراویگری له گهل نیه . بهلام کهمانچهی لهعتهتی...
پالهلوان پولیکسینگیس گوتی :

- ناخ کولپوا ا من ندر ورژانه فره خزشحالم . پښم خزشه گزیم له دهنگی کهمانچه بی . چهندرژ ژیکه دنیا بز من زور تنگ بوه . چاره خپله کانی گزید ههلکن پر بوون له شه پتانی و گوتی :

بښگومان ژن له گزپښ دابه . نهی شه پتان . چاویشت ده قولوه چورن ، حاشا نه کهی ها...
نیستا باکیش به تداوی له قهبر هاتپوه دهر و به منگه منگ گوتی :

- نوریاب سلاز ا خزپیا من مهرگه خزی بام . نهو دهم ورده بزانه چوڼ خرمهتی نهو خهلکی قهقیر و ههژاوم دهکرده گولښکم دهخسته پشت گونچکه کم و مسیزنکم له ژرزه مین دهرازاندهوه و پهم دهکرده ناروق و شراب و خواردنی جزو به جوړ وهک نهو مهرگه لهعتهتیم نهدهکرد که کرم و داعبايان ده گبانی خهلکی بهرددم .

لهو کانهدا که پالهلوان له چورونه خوار بز نپو قهبر یارمهتی نیدومنهی ترساوی ددها ، باکیش ددهستی دویژ کرد تا ددهستی پالهلوان ستیفانتس بگری . نیدومنهی قهقیر له دلې خزپدا دهپگوت : لهو قهبرستانه کاری چه ؟ نهوه چ قهبریکه میزی شراب و خواردنی لن دانراوه ؟ لهو ماوه بدهدا که کاتی به فیروز چور بوو . دهپترانی نامهی دورودویژ بز قهیسر بنوسی . لهوانه بوو قهیسر به چاوی به تهرسینهوه خهصگین بی و بربار بدها که وهلامی بدرینهوه...
کولپوا به سریدا گوراندي :

- بالاً ناغا نیدومنه ا تزیی بهزوو . دهمانهوی مهرگ بهپښن ا ههچواریان له سر بهردینکی قهبر دابشتم . سهری پرتله کاتپان کردهوه و خواردنپان پان راگرد و باکیش کهمانچهی گرتنه دست و دهنگی تاره کان بهرز بزوه . کولپوا بولای
باکیش خوار بزوه و گوتی :

- ناغا باد . کیش بز خاتری خودا سهبری لیده ا تیره قهبرستانه ، مه پخانه نیه . خوا نهکا بیوه ژونیک یا دایکینک بگاتی ، نهو دهم چه که بن ... تهنده گی ؟
ستیفانتسه شهله تاونک پښکار نه بوو . له سر پهک تښتکانی خالی دهکرده و مرشکی

سورگراوی لی بهش ده کردن و به خوشی مردودگان، مردوی خزی و بینگانه، به خوشی باوکی شو قاچاخچیبه به ناریانگه، به خوشیه دایکی که هیلکدر گاهوی دهفرزشت، به خوشی ته اوای شو مهله وانانهی که له ده ریادا تو قم بیرون. به خوشی پاپوری (عمه یار) که چوه بن ده ریادو تو قم بوو، ده پخوارده وه. پاشان که گوروی له بینگه نین پر بیوو، به سلانه تی همه سوو دنیای ده خوارده وه. دوی هدموان (سوماسی) نانگه ری برزای وه بیر هاتوه که سالی رابردو له کاتی کارنه والدا سه رمای بیوو، هدر بهو نه خوشیه ش مرد بوو. لایو فه قبریان رووت کرد بزوه و سواری عاره به بیان کرد بوو، به رواله ت له چوار میخه بیان دابوو. قهله مونیکی مردویان له سر سینگی دانابوو گزیا قهله صون جهرگی ده خوا... شو که مانه هدمویان خه تای چس گورکی نه حمق بیرون. به م هویه وه وستهوی نازانم کام قاره مانی قه دیی به بزنی به کشه مزی ره مه زانه وه نشان بدا. شووی رژی سه رمایینکی له عننه تی سه بر بوو. سوماسی قه قبر نه خوش بوو، پاش سن رژی پشی تینگرده بوو.

- به خوشی سوماسی که مده چی که برزای خزم بوو، به خوشی خزمان.

هدمویان به خوشی نیستکانه کانیان لینگ دان. شراب به خوره خوب به تهوکی فره واندا ده چوه خوار. نیدومنه ترسا بوو. له دلی خزینا بیری ده کرده وه : « من له کویم .. منبان کینشاو ته لای شیران.»

ناغا نیدومنه له هده لوهه ته نیا لیزی ته ده کرد. به لام رده رده زمانی گهرم داهات و چاری روون بووته وه و روومه تی سور هه لنگه ران.

کولیوا به پارانوه گوتی : « ناغا نیدومنه تو نه و خواجه وه ره پیاره تی بکه و زارت باش لینگ بکه وه، تا من بزائم تو به راستی حوت زامت هه یه؟ »

- باکیش که گهرم داهاتوو، به زوق که مانچه ی لینه دا. کولیوا توره بوو، باسکی گرت و گوتی :

- کوری باش، گوت سه برتر ا ده تهوی قسم بز ساز که ی چسا چاره کانت باش نابیش؟ نیره قه برستانه کافه دانسیک نه. سفانیس له گاتیگا نیستکانه که ی پرگرد بوو گوتی :

- کوینه کاتی مالوایی هاتوه، به خزینه وه ا

نیستا نیتر نیدومنه باش پیی داده کرد. ده بویت باسکی گهرم دامه زرنی. روی کرده پالوان پولیکبگیس و گوتی :

- ژوروی من ا بلی بزائم تو بروات به قیامت و به نه بدهی گیان هه یه ؟

به لام پالوان به چاری نیوه تاراله بزهی ده هاتی ز له راده به دهه شادو به که یف و رو خوش بوو فره مایشی نیدومنه ته بیست. کولیوا گوتی : « ناغا نیدومنه وازی لی بینه، شو نیستا له ناسمانی حه وتم دا ده سورینه وه.»

باکیش له پر خزی کرده شه رنکی قسه کان و گوتی :

- ناغا پروفیسور من تاماده م و ولامت بده مه وه. بز تینگه بشتی شو رازه ته نیه له پیندا ده بی سر خوش بی، نیستا تو سهر خوشی بیان تا ؟

- به لی... مستی مسم.

- که او بوو گوی بده یه : باکیش که مانچه ی له سهر ته ژنوی دانا و گوتی :

- شو که مانچه به دهی؟ باش تماشای بده کی بده کی پارچه گانی بده. نهوه
سیمه گانی که مانچه من. نهوه سریش کاسه به. نهوه بده نهی. نهوه ده سکیه تی نهوه جینگانی
دوگه گانه. نهوه شو دوگانه که سیمه گانی بی توند و بل ده کن. نهوه نارشی
که مانچه به له گدل زنگرگه گانی ...

- باشه ... مقسود ؟

- مه به ستم نهوه به که تو بزانی بدهنی نینانش به لاق و دست و پاسک و سهو و ریخزه
و نیو سگوه راست وهک شو که مانچه به. نهوه گوئ و دستیکرده لیان. له پیشدا ناهنگی
توندولنی لیندا، پاشان ناوازی نوم وهست بزین. پاشان رابگرت و گرتی : روحی ناده میراد
یانی نهوه ... واته موسیقا !

پالومان سنیفانیس هاته پیشتر. له گدل نهوه زاری ده بزوت، به وردی گوتی هله خست بو.
کولیا به پنگه نیتوه دهستی به سینی داھینا.

نیدومنه گوتی : « باشه لهم قسانه چت ده سنگر بو؟ »

- ناخ .. دیاره هینتا تینه گه پشتروی، ده لینی مه مستیم؟ هیندنگی دپکه شراب بخزوه تا
من گه یفی بکم. نه و دم زه بنت باشر ده گرتوه. جاجنگی پر کرد و نیدومنه مه مجبور کرد که
پنی داگا. پاشان گوتی :

- نیتا گوتی بده به ۱ نه گدر من شو که مانچه بشکینم و هزار له تی بکم، دیسان پنی
نیده دری ؟ ناوازی موسیقای شو چی به سر دی ؟ داخرا به بی که مانچه موسیقا لی دده دری ؟
تماشای نیدومنه ی کرد که واقعی و پرمایو. هر وهما تماشای کولیا که به زور ده بوست پیشی
پنگه نیش خزی بگری و سنیفانیس که باله مرشکی به تیشیا ده گروسهوه، پاشان دو باره پرس
- نا ! داخرا بی که مانچه ده توانی موسیقا لیدی ؟ روحی بی لاق وی پاسک و بی نیو سک
و ریخزه و بی سر وجودی هده به ۱ نه گدر دیسان تی نه گه پشتروی، پیوست نیه خوت زه خدمت
بده. نسلن واز لهو باسه پشین.

کولیا کومه نیوان و گوتی:

- باشه ناغای باکیش ۱ کی شو که مانچه به لیده دا ؟ من دهموی نهوه ی بزاتم. نارشه که به
دهست کییه ؟ کی به که نارشه که به سر سگ و ریخزه و لهی نیشدا دینی و نهوان و ناره نار
دهخا. لیزیه که دهموی و لاسی راستم بده بهوه. تو ناغا نیدومنه لهو بارهوه چرن بیر ده که بهوه ؟
ده لینی تو حوت زمانت هده به. یه کیان ده رینه و قسه بکه بزاتم کی به شو که مانچه لیده دا ؟

نیدومنه به رو گرتی گوتی : « خودا ... »

گتر هله کن تیفکی له عمری کرد و گوتی : « شو باکیشه خره زور بلنی به »

لهو کاتهدا که نه توانی دپکه باسی روح و مردن و مانوه یان ده کرد. پالومان پولیکبگیس له
عاسانی هه وتم ده سوپاره و به خزی ده گوت : « نا .. شتی و نا بی .. شو زور جراته .. زوری بی
ناچی .. هیچ ده زانی ؟ شو لهو سوری دنیا، له نیو وحشی یان له بهر تو له داپک بو. به شیر
ماین گه وره یان کرد و نیتا وهک به پجه ی خوز جوان بو. دیسان هر بز رابوردنی تو بو که
هاتزه کاندی و له مانگه شه ودا له سر تیر تهختی نهرم خه وتوه و پنده کنی و ده کیوشنی و گاز

ده گری ... ناخ تامبسته .. e پالنهوان له قهبری خویدا پنده کهنی. جارویار وای خهبال ده کرد که هیتنا له شی نمرم و نزلنی چدرکسی له تامبیز دابه .

خفد ده هات نازا ده پرو. نیر خوارده مهنیش له قهرتالدها نهماپور. هموویان گهلینک سر خزش پورن. نیدومنه چه پلهی لیندها و به دهنگی گم و ناخوشی به ستهی ره مدکی قهدیمی ده گوت که له پیری مایورن. قهیسری روس و باشاکانی دیکدی له بیر برد بو تهموه. نامه کانی له بیر برد بزوه که سرتا خوار ره شی ده کردنموه. تنبا گزوانی ده گوت.

له پر له ژورور سری نهوان و له لای قه برستانه وه دهنگی گریان و رزور هه ستا. کیژوله به ک پرو هاواری ده کرد :

- باهه ۱ باهه .. به نیر قه پراندا رایده کرد و ده هات. کولوا گونی هه نخست. راست بزوه. گوتی : د نوه دهنگی (البته ای کچمه) سری له قهبری هیتنا دار و دیتی به راستی لیتزیه که به غار دی.

- چیه آ .. کیژم .. چیه بز ده گری ..؟

- باهه .. باهه دایکم نوه ده مری.

- ده لئی چی ؟ .. بزوه بز انم چ بوه ؟

کچ خزی به عه ززی داداو قوی سری ده زینه وه و هاواری کرد: .. دایکم مرد .. دایکم کولبرت پیلای شه راپی پر کرد و به سه ریموه نا. ده ستینکی به سمیتلی داهیتنا و له قه بر هاته دهر و قولنگی هه لگرت و تفی کرده دهستی و دهستی کرد به گور هه لکه نندن. به کیژوه کی گوت :

- تز پرز ... من نیتنا دیموه ..!

مال و متدال و گس و گاری پالوان میکئلس له چوار گوندی (پیتروکفالو ، سن ژان ، کروسنا و سورده گه ریز) ده ژبان بهره به یانی زوو بز پمشاری له شایی ژن گواستنوهی چس گورگی برا چکزلدی پالوان میکئلس بهره و شاری گاندی گه و تنه ری. ههموو یان دهه راه له پیندا هچنه گوندی پیتروکفالو نارهندی نعلنی بنه ماله که پالوان سیفاکاس پیره میزوی سهت سالهی باوکی پالوان میکئلس له ویی ده ژبا. له ونوه به سهه پرشتی باهه گه و ره بز لای شار وهری گون. هیندی ساری هینتر و هیندنکیش به ساری تهسپ که له جهاتی زین جلی گولنداری به ریشویان لی کرد بوون، که وتیونه ری. بز دیاری بوکی و شایی له بهرخ و کوده له به رازی سوکراره و ه بگره تا پهنیر و هیزه ی شهراب و ولن زه پتون و کوپه ههنگوین و کیسه کشمش و نالقه هه لجهر و بادامیان له گه ل خز هینا بوو.

سیفاکاسی پیر که کراسی ماهوتی تازهی کرد بهره بهر و چه کمه ی روش له پیندا، دارنکی دریزی نوک تیژ به دهسته وه و میزورنکی روش له سهه، به بالایی بهرزو چوارشاته که دهه رگای بهر کرد بوو، و دهه درگهوت. ریشکی دریز سینگی دا پوژشبوو، چاری دهه قوله وه چوری له ژیر بره نهستوهه گانی ده ترسکان. دوو باسکی نهستوهی ویشکی ، وک دوو لقه دار زه پتونی کون له قزلی گوشادی کراسی سپی هاتپونه دهه. پیره میزد چاونکی له دهه و بهری خزی کرد، کولان بهره له کرد و نه وه و نه تیژی نهه. شاد و که یفخوش باسکی لینک کرد نه وه و روی تیکردن و هاواری کرد :

- پزله کاتم ۱ هزار چار خزش هاتن ... نپوه دهشتنکی پر له گول و گولزارن .

لهه کومه له ناده میزاده که ههموو له پشتی نهه که وتیونه وهه هوا هه ستاوتنکرا له وه لام دا هاواریان کرد:

- سلاژ له تو نهی پیر ا ولانی تو شادو به خته وهه بی .

دوو کهس له نههه گانی هاتنه پیش و ماینی با پیریان هینا، بهک جله وی گرتیوه به کیش رکیتف . هاینه که بیان برده په نا عه صباری ناوی، تا پیره میزد بتوانی به هاسانی سوار بی. به لام به پینکه تینه وه لاده گانی دوو خسته وه و گوتی :

- نپوه پستان وابه من پیره میزدم؟ نانی کهس و کینم بگری. پاشان دهستی گه یانده پالی ماین و پنی ده رکیتفی نا و ده سه ریزی گهوت. چاریکی دیکهش ههواو هواری شادی له کومه له هه ستا و دهه بانگوت :

- نهی پیر هه شاد و سلامهت بی ا ههوا دارین هزار سال بزی ا.

پیره میزد که میزدهه گهی گوند دهه کرد، به فیزه وه گوتی : و تا ا رولله کاتم ... هزار سال زلره

. پینچ سەت سالی بەسە. ئەو یازدە گۆر و چوار گچی لێ گەوتیۆنە. هەمووان شیری بە راستی بوون. ئەنیا گوری پاشە بەرە بوو گە بز هیچ نەدەبوو. مەتانیکی لاواز و مردوله بوو دەتگوت ماریملکەبە. ..خودایە چۆن ئەو پلە گزشتە لە پشتی ئەو پەیدا بێو؟ زۆر جار لەژێگەمی دەپرسی: «ئەو گۆرە چی لێ پەیدا دەبێ؟ بز شوان نابێ چونگە توانای دزیی نیه. بز جوتیاریش نابێ، چونگە هیزی شاموو داگرتنی نیه. بز مەلەوانیش نابێ چونگە هەوای دەریا دەبگری. ... ئەدی بز چی دەبێ؟»

پیریۆن کە ئەو گۆرە پاشەرۆگەمی خۆش دەو یست، پێشنیاری کرد بێتە قەشە. پەرە میرد گوتی:

قەشە یان ماموستا. لە گۆندی قەشەمان هەبە، بە لأم ماموستامان نیه. باشتره بێن بە ماموستا.

پەم پێی بە گۆرەگەمان ناردە کاندی گە بخوینێ. کوری پالەوان سیفاکاسی بێو بە چس گورگ. تەو دەم پەرە میرد هەستی کرد گە سووکتەر بوو. گەمبک شەرمی دەکرد گە بلی کوری وە. لە حەساری مالهەمی هینشتا دە لاری نەپە شێر مابوونەو. شاتازی پێدەکردن و دەبگوت:

- کاتیک ئەو کورانی من تان دەخزێ، تەواوی مالم دەلەزێ. ئەوانەمی بێگانەن دەپرسن:

داخرا بۆلەرزه هاتو. ۱. بێیان دەلێن، نا. کورەکانی پالەوان سیفاکاسن نان دەخزێ.

تا رۆژیک مەرگ هات لە بەر دەرگای مالی راوستا و تەماشای حەساری پان و بەرخی کرد. کورەگان زۆر برون و زۆریش رەشید بوون. مەرگ بەشی خۆی و یست، هیندیکێ لە شەرندا کوشت و هیندیکیشی ناپیاوانە لە جێ و باندا هەلو یژارد. لە گەل ئەووش هینشتا ئەوانە مابوونەو گە چەندی سیفاکاسی پیر و یستای نەووە نەتیزانی بەدنی. خرا هەمان سلاخەت کا. ئیستا سیفاکاسی پیر سەت ئەوانە بوو. ئەو سەت گۆرەش دەپنە سەت ئەوانە و دورگەمی کۆت پەر دەگەن. لەوانە هەرچەندی مردەیان یا کۆژراپان، دەسان بەشی هەریترشی شورشیان هەرنی دەمایەو. گەرابو ئەو دەپتوانی بە تاسر دەیی بگری. پەرە میرد دەستی هەلناو گوتی:

- رۆلەکانم ا شوکری خوا دەگەم. یا بچین بز پاشەرۆک بۆک بگۆزینەو. خۆشی بە سە رۆگایەتی ئەو دەستە گەورەبە گەوتە ری. دوو گەس لە گۆرە گەورەکانی، وانە مانوساکاس جوتیاری بە توانای گۆندی سن ژان و فانونوس رینگ و مەرداری بە ناو بانگ دوو هەنگار دواتر لە راست و چەپی دەرزیشتن. ئەم دوانەش پیربوون، بەلام هینشتا بە هیز وەلتەبوون

فانونوس شواینگ بوو توندو تۆل. وەحشی سەرتا پینی لەشی بۆنی پەتیر و تەگەمی لێ دەهات. تەواوی کورستانی خستووە بەر دەستی خۆی. کاتی لە تەنایی و چۆلی کورستان نازەحەت دەبوو، بز دەشتی دادەکشا و دەهاتووە پیتروکفالو. لەوی گای حاجی نیکولی گە لەدار زەپتوین بەسترا بۆو بەرەبەدا و لە گەلی بە شەر دەهات و بەر گارە تارام دەبزوو. لەم جیهانەدا بێجگە لە سپینای ژنی لە گەسێر نەدەتسا. سپینا پلەگۆشتیکی زەودی هەلساو بێو بە دوو چاری عایی بەو، قامکت لێناها وەعەزێ دەگەوت. بەلام فانونوس هەرچاوی بەوی گەوتبا دەلەزێ. کاتی لە چیا دەهاتووە تا وایی تا چەند رۆژ لای ژنەگەمی بێ و مەتالیکی چی بکا، مەجبوور بێو بە عەدەبتر بێ. دەبوست شەراب بخواتووە، بەلام نەبەدەخواردووە. دەبوست جینر بەدار قەسی

سرگ بکا، تهیه کرد. تنانندت خزی له تف فرندانیش ده پاراست. به لام له گدنگو سپنا ده چور ده نوست، نو سرری له پدنجهرده ده هشتا دور و هره ل زبوانکی دیبايه، پشت ملی ده گرت وه لیده گینشا و به پدنجهرده ده بیرده ژور و له پشت میزی خزی داده نا. نه ودم به سپایی هه رتک ده سببان ده کرد به شهرباب خوارده نه نه گمر که سبکی دیکش به بهر پدنجهرده هاتبا . فانوروس نهویش هه لیده گینشا. بز نهوی که سپنا وه خه بهر نه به، نیستگانی شرابهان ناوا لینگ ددها که دهنکی نه به. گاتیک هه مور سرخوش ده برون، فانوروس پشت ملی مهربانه گانی ده گرت و له گزوان دایدندان. پاشان ده چور سگ ژنه گمی که تا نیستا حمرت مندانی بز هینا بهور.

هه ورنک له تپ و تز هه ستاو بهری رژی گرت. سیفاکاسی پیر جاروبارناوی ده دابه وه و تماشای ده سته ده کرد. به دوی مانوساگاس و فانوروس دا گزومه لنگی دیکش ده هاتن، هه چهند لهو به نه ماله ی برون، به لام فرنگان هه بو. گوبی وان برون که ژنیان هینا بو، نه و دیان برون که هینشا ره بهن برون. گه لعی وا هه برون که رشبان نه هاتبور، به لام دو چاویان به منداره مودی زرد و با سوردها پوزرا بو. نهوانه نه تیژی پیره مزید برون. به دوی نهواندا ژن ده هاتن که دایم قسه یان ده گرد و قرته قربیان بو.

پیره مزید دورباره تماشای ده سته ده کرد و پاشان سهری بز لای شاری کاندی و ده دگیزاویک قسه نه ده کرد. ساخ و که بفرخوش بو، ماوه به ک بو وشه له میشکی دا تنیکل ده برون. نه گمر کرینک له لیدنا هه باهه، جگه له خوا له گه له که سبتر باسی نه ده کرد. له راستینا سه بارت به هیندی مه سه له ی گری بوچکه له عذاب دا بو. بز بیکم جار سیفاکاس مردنی وه پیر هاتبوره. نو و رژی که ده بوا به بیسته خرمه خرا وه نیزیک ده کموت. پاله وانی پیر لهو فیکره ده له رزی. نو خردای وک چپایه کی تاریک و لیل ده هاته خه بال که ناویکی زوی هه بو، نهویش تینوی نهو ناوه بو. درنده ی زور لهوی برون و نهو لی بان ده ترسا. شه ونکی له شه و کانی سه ده می شورشی وه پیر ده هیناوه که به تنها له زالم کینو نیزیک ده بزوه و له ده روی شاری کاندی تورک له مه ترزاندا برون. دا هاتبوره به به واشی له کاتینکا خه لهری به ددانان گرتبور، ده چو پیش. دهنکی چچه پچی سه رازانی ده بیست که به سته قسه یان ده کرد. ناگری سووی سیفاره کانی ده بیسی و دهنکی ونک که رتنی چه که کانی ده بیست. ده له رزی. به لام ده چو پیش. نیستا هه رچه ندی له مردن وه نیزیک ده کموت، خردای وک شو گنوره ده هاته بهر چاو.

وانگلیو له هه ماسن گره ایزوه و رینیو به شانیه نیسکی فیلی پرچه کانی به شانیه ده کرد. بز نهوی زوردی کوله کانی لاپچی، سوواری ده رومه تی دا بو. هیندی سیاروشی ده که بزنی دا بو تا چورکتر بینه بهر چاو. بوک به بینهنگی له بهر تاوینه دانیشجور. مادام پینلوب و مادام کراسو گنورگیس که هیندی مه ست بهیرون و که بقیان خوش بو، خه یکی ناماده کردتی جی زبانی بوکی برون و به تاره تار گزوانیان ده گرت.

له خزاره وه له ناشه زخانه دوو کابانی خزه و بیست، مادام کاترینا و کریساتی خوشکی پاله وان پرله کبستگس نان و شنیان ناماده ده کرد. عه له اغاش به که شف و بز شقاب و کیزد و چه نگال و که چکوره که له دراوسی به نه مانه تیان وه رگرتبور. له هاتر چو دا بو. دپاماندس که لزتیانه کلاری له سه ر نابور، هاته ژور. به مرچ و مونی سلوانکی کرد و

چاویکی به مالی شیرزه و بلاؤدا گیترا. لیره کانی گهست و به توردهیی زنجیری سه عانه کی راهه شانند. نو به زمه به که بنی وی نه بو. نو له گهله خوشکی بی نه وی ههوجی به میردی بی ژبانیکی خوزی راده بوارد. نیدی چ پیوست بو که چس گورگی له عننه تی بهو چاویله که گورانه به پسته مه پندان و بیسته سهره کهر. به هنگای قورس و به تژمار له پلیکانان چوه سهر. مادام گراسوگنورگیس دست بهجی تینی گه بشت و به سپایی پینی گوت:

لاو! تژیی راهه سته. ده بنی بوک چی لی دی.!

گراسوگنورگیس باش ده بزانی که تنیا بز پژیی سه عانی کریوه. ده تا تینی ناگا. هاقاله کانی جاروبار سریان داوخته سهرو لی بان ده پرس: « راستی دیاماندیس سه عات چندنه؟ نو توره ده بو. سه عات که له گیرفانی دینا دهر و له بهر چاوی راده گرت و ده بگوت: « خوت بزانه سه عات چندنه خز کویری نی! »

مادام گراسوگنورگیس که له نه شهی شراب وه غیرهت کهرتیو به ناز و عیشوه لیشی پرس:

— ناغا دیاماندیس سه عات چندنه؟

دیاماندیس که له تورده بیان ده گوتی، له وه لأمنا گوتی: « به خشه. سه عات کهم نوستره کار

ناکا.!

تا چاوی به خوشکی کهوت که ده براننده وه، وه ها لیره کانی گهست کهم ماوو خرنیان لی دهر پهری. له دلی خزیدا گوتی: « خدریکن قوریانی ده راننده وه ... پاشان رویی وه گیترا و له پلیکانان چوه خورای. به لأم وانگلیو قورسایی چاوی کردنی براهه کی له سهر به ده نی خزی همت پینکرد. تاپری داوه. تا چاوی پینکهوت، چاوی پهبون له تاوه.

مادام پیلوب گوتی: « کاتیک بوکی ده راننده وه، پایا هه قبان نیه وه ژووو کهون. »

دیاماندیس ترکیکی له سمیلی هه لکه مند و هاویشته سهر چی و پانه که و له کاتیکا به توره یی وه که گا هه ناهه ی هه لده کیشا و ده بوست له پلیکانان بچینه خواره گوتی « هیوادارم به خته وه بی! »

* * *

کاتی رژی تاوا حیلدی ته سپان و ده تگی لاقیان ده بیسرا. زوری نه خایاند نه کزلاته ته نگه پهر بو له سوار. سیفاکاسی پیر و هاو سه فهره کانی گه بشتنی. دهر کاچار تاق کرانه وه. بزنی نارده کی پیازان و پتیر و گزشتی سوورده و کراو مالی پرکرد. پایا گه وه وانگلیوی دارده مکانه ی وهک نیسک و پیستی له تاهمز گرت و ماچی کرد. به دوا ی نه ودا ته واری خیزانی به مه ماله به سهر بوکی دهر بوون و به نارده کی رنگا و تازی زاریان بووکیان تهر کرد. که می ماوو بهو هه ناسانه که بز ته گه یان لی ده هات بیختنن. ریش و سمیلی ژووو رووه تی بوکی بان سووتاند و خونی تی گه را بوو. رای لی هات به ناچاری بچینه وه تاغی سهری و سوور و سپیاوه که ی تازه کاته وه. له ژووری دانبشتن بز هه موو میواتان چینگا نه بوو. هیندی له ژنه کان له وه تاغ وهیندیکیش له ناشیه زخانه به شه ی دیار به کانیان ده کردنده. زور له پایاوه کان چورنه هه سار و له بهر هه لاو بگر ماله که ده له رزی.

پالنه‌وان پولیکسینگیس که ده‌هات و ده‌چور. سلأوی له میوانان ده‌کرد. گوتی :

- مندالینه چ باسه ؟ مه‌یکه‌نه هه‌را، هوار مه‌کن، نیره گوند نیه، شاره ا

مانوساکاس گرتی: « کس هه‌را ناگا پالنه وان . نه‌وان قسان ده‌کهن ا»

چس‌گورگ و نیدومنه‌ی ناوال زاورا توانیبویان خزیان له شه‌پی سلأو وه خبیر هینان وه‌ماچ وه‌وج بدزنه‌وه وچوروبوف له قوت‌نینک کز هه‌لاتیرون قسه‌یان ده‌کرد. چس‌گورگ به گهرمی باسی داب و شینی ژن گرتیسته‌وه‌ی زه‌مانی قه‌دیمی ده‌کرد که هیشتا له نیو خه‌لکنا باو بوو. ره‌گه‌زی یونانی ره‌گه‌زینی نه‌ه‌دیه. چس‌گورگ له‌به‌ر نه‌وه شاد نه‌بوو که ژن دینی، که یف خزی له‌وه‌دایوو که په دابی کزن ژن ده‌گرتیسته‌وه. نیدومنه‌ش بزی باس ده‌کرد که تازه تاخرین نامه‌ی کارینه‌ری خزی بز مه‌له‌که‌ی نینگلستان نوروسپوه و پینگومان وه‌لامینکی باشی وهر ده‌گرتیسه‌وه. ده‌یگوت : « هاورو ا هبوادارم ژنه‌ینانی تز بز هه‌مورومان به‌خته‌وه‌ری به دواوه به‌ی.»

پالنه‌وان میکینلس به رورینکی گرز هاته ژور و کلأوی له سه‌ری هه‌نگرت و ده‌ستی بارکی ماچ کردو براو برازاکانی له هه‌سارینا بلاز ببوون، ده‌ستی هه‌موانی کوشی. بی نه‌وه‌ی لوتی ده لای پالنه‌وان پولیکسینگیس بی‌چووله په‌ناسیفاکاسی باوکی له‌سه‌ر نیو ته‌ختینک دانپشت .سیفاکاسی پیر سه‌ری بز لای نه‌و خوار کرد و گوتی :

- میکینلس بووک هیندی لاوازه ا

- یز زارا باشه لینی دی ا

پیره میرد سه‌ری راه‌وشاند و بزبه‌یکی هاتی و گوتی : « نه‌و نانه به‌و دزیه...»

قه‌شه مانرلی به‌و عه‌باو گیر فانی زه‌لامه‌وه ، جاش قه‌شه به سمبلی وه‌ک موری به‌رازی و مورتروفلوس به مجری زیوه‌وه په‌ینا بوون. خه‌لک له به‌ریان هه‌ستا. بووک له پلیکان هاته‌خوار. نیلومنه چوه پیش و ده‌ستی گرت.

مورتروفلوس مجری پرکرد له بزلوی ناگر و دوعای ریزو وره‌سی بووکی ده‌ست پینکرا. وانگلیبو سه‌ری به‌ردابژوه. نه‌و قه‌ومی وه‌حشی هه‌موویان به سه‌ر ورووی توکنای و ریش و سمبلی نه‌تاشراو ده‌وره‌یان دایوو ته‌ماشایان ده‌کرد. نه‌و ژنه به‌و له‌شی لاوازو ره‌قه‌له ده‌بوو به نه‌ندامینکی نه‌و بنه‌ماله و خونینی له گه‌ل خونینی نه‌وان تینکه‌ل ده‌بوو. داخوا نه‌م پیزه لکانه ناکامینکی ده‌بوو.؟ نه‌فرا‌دی نه‌م تایفه‌به هه‌موویان شوان و جوتیار بوون و شاره‌زایبان له‌م کارانه‌دا هه‌بوو. واته ده‌بازنانی کام سه‌ر وه‌ران و با گاو مانگا هه‌لبژترین که به‌رخ وگرنه‌که‌ی ساخ و باشیان لی پاشه گه‌وت بی و ناژولنی بی زیادبکا. ژنه‌کانیش له کاری مامر و که‌له‌شیر و که‌رونشک شاره‌زا بوون، به نیگه‌رائی ته‌ماشای بوکی‌بان ده‌کرد. یه‌ک ده‌یگوت :

- بووک ژور لاوازه، هه‌ر هه‌مکی تیه، شیریشی نابین. یه‌کیتره ده‌یگوت : مه‌ترسی، شیر په‌ینا ده‌کا، له به‌رت نیه پاره‌که بزنه‌که‌ی من چوون بوو؟ هه‌یوان هه‌ر ئیسک و پیست بوو. ته‌نانه‌نت کوانی هه‌ر دیار نه‌بوون. له‌گه‌ل نه‌وه‌ش کاتی تاوس بوو، گاریله‌ی دی، نه‌گه‌ر بلیم هه‌موو جاری بوتلیکی شیر ده‌دا، باوه‌ر تا‌که‌ی... سن‌یه‌میان ده‌یگوت :

خه‌من مه‌خون، پان و بزده‌بی‌وجینگی مندالینی ده‌بیته‌وه. کچ دوا‌ی میرد کردن پان و پیزو ده‌بی.

ژندگان سرت و خورتیان یوو. قه شه جانولی دوعای ده کرد. . تشریفات توار یوو. کاتینک ناوال زاوا تاجی بوکو زاوای پیک گزریه وه، به جارنکی ژن به سدریان ودر بوون و ناوتیان بز ده خواستی که پیکه وه پیر بن و مندالی جوانیان لی پاشه کهوت بی. پاشان چورنه سرفره و مدلاشر کهوتنه کار. چس گورگ نیتیر هیچی وه پیر نه ده هاته وه. تمینکی تایه تی هوش و پیری داپوشیوو. وای لیهاتووو بینجه له دم و چاو وده نگ هیچی دیکه ی لینک نه ده کرده وه. ده پینی که وا بارکی له سر نیر ته ختیک دانیشته وه. کوده له به رازنکی سورگراوه ی له سر رانی داتاره. پالەوان میکئلس له لای راسته و پالەوان پولیکسینگیس له لا چه پی دانیشتوو. دیاماندسی ژن برای بی نه وه ی سلاز له کس بکا هاته ژوو. شو کلازی تا سر برزیان هینابه خوار. چوو له تاشه ز خانه دستیکرد به خوارده وه و جنبو دان. پالەوان پولیکسینگیس راپوو به دوایدا، خزی گه باندی. پاش تاوینک دهنکی ههرا ههراو شکانی قاپ و قاچاخان بهرز بزوه .

پالەوان میکئلس له رقان دانی لینک ددان. نهویش ده پیرست لینی راست بینه وه، له کاتینکا له توره بیان ده کوئی له جینی خزی نه بزوت. رینیوی کچی شه به تینکی نالی بالوی ژور فینکی بز هینا. پالەوان شه به تی خوارده وه، تزیی هاته وه سر خز. پاشان به خوزه وستی ته ماشای کچه جیرانه کی کرد و سروروی گرژ و رق هه ستاوی نه ختی هیدی بزوه. له دلی خوینا گوتی : نهو کیوه ی له جینگایه ک دیوه، ده بی کیوی کن بی؟ چه تده باش خزمت ده کا ناو وشه راب و خواردن و سیغاری بز دینی، بی نه وه داوای لی بکا. چاوینکی له ژنه کی کرد که که بایی له میوانان به شده کرد، رینیوی بی نیشاندا و پرسی :

- نه م کیوه خوزه وسته کی به ؟ و ایزانم له جینگایه ک دیترومه، به لام نازانم له کوئی ؟

هادام کاترینا هه تاسنکی هه لکیشا و گوتی: « نهو کیوی خوته ». پالەوان میکئلس سه ری بهرداوه و بیده نگ بوو .

پالەوان پولیکسینگیس به توره بی له ناشه زخانه گه راره. هه موو چاریان تپیریوو. توانی خزی نارامتر نیشان بنا. بز به کی هاتی و گوتی : « دیاماندیس سهر خوزه و داوای لی بووردن ده کا. ا. » پاشان چورله نزییک پالەوان میکئلس دانیشت. ده تگوت ده به وی دلی نهو رابکیشی. و وابه کاهه پالەوان ناکاری ناههزی خوارزای له پیر به ریشه وه. پالەوان به راز له توره بیان گوتنه لوتی لی فش بوون. براده ره کی بزنی عهتری لی ده هات. پالەوان میکئلس لینی دوور کهوت. به لام پالەوان پولیکسینگیس ده پیرست هه ر چو نینک بی راسی بکات. نهو باش ده یزانی که وا ده بیکه پالەوان میکئلس خزی لی لاده، به لام نه بیده زانی بز چی. ؟ چی کرده ؟ شه رابیکی ززی خوارده وه و گرتی دلی بز کرده وه و گوتی:

- پالەوان میکئلس بز چی له من لالوتی ؟ من چم کرده ؟

- پولیکسینگیس ، باش نیه مرؤف باسی هه موو شتینک بکا ...

پالەوان پولیکسینگیس دووباره پرسی :

- ده به وی بزاتم چم له تو کرده ؟

له وه لام دا گوتی : « تو بزونی تورکت لی دی ... »

پالەوان پولیکسینگیس سوور هه لگه را، گوتی : « بز چما توش بزنت کرده ؟ »

له پر پالەوان مېکېنلس ده چاره‌گانی پوړیکسینگیس راما و حاله‌تینگی به‌سره‌داهات، ده‌تگرت ددق ده‌گاو دده‌یوئ بختنکی. ده‌ستی درژو گرد و خه‌ریکبوو کورسبه‌گه‌ی له په‌نای برو بیشکینتی . له بن لیوانه‌وه گوتی :

- به‌لئ بۆنم کرده‌وه ... پاش تاوینک بینه‌نگی گوتی :

- تۆ شه‌رم ناکه‌ی ؟ ... ئه‌ویش له گه‌ل توروکینک ..؟

پالەوان پوړیکسینگیس وستی د‌نئیای بکا، گوتی : « ئه‌و به‌و زوانه‌ ده‌بینه‌ مه‌سیحی ... »
پالەوان مېکېنلس وه‌ها پاپه‌ری ماله‌گه‌ی له‌رزاند. له کاتینکا بۆ لای حساری ده‌چوو تا هه‌وای تازه هه‌لموئ ، گوتی :

باشتر برو تۆ به‌ای به‌ تووک و نینه‌ت له شه‌ری خۆت ئاسوده کرد با .

به‌یان نزیک ده‌بۆوه . گوندی به‌کان هینتا ده‌یانخوارد و ده‌یانخواره‌وه . ئه‌وانه‌ی که‌ سهر خۆشتر بوون، ده‌ستیان کرد به‌ گۆزانی . یه‌ک له‌وان تۆزه‌له‌ی له خورجینی هینتا در و ده‌ستی کرد به‌ لێدان . ئه‌وانیتر له حساری هه‌له‌ده‌په‌رین . بوک و زاوا مات و بینه‌تگ له سهر نهر ته‌ختنک دانیشتیوون هه‌جیان وازیان نه‌بوو بچه‌ ژووری به‌ گولئ ناماده کراو . سبفاکاسی پیر چاری له سهر یه‌ک دانابوون . نه‌ نوستبوو، گوتی دابوه گۆزانی و پینکه‌نینی مندالان و نه‌وه‌گانی . وه‌ک پیره چنارینکی کۆن سالی له ژیر باران که هه‌ست بکا ئار به‌ ره‌گ و ریشه و لقه‌کانیده‌ ده‌گه‌ری، شاد و که‌یف خۆشبوو .

پالەوان مېکېنلس به‌ چاری لیل و خه‌والوو، به‌ مادام کاترینای گوت :

- با پرزه‌وه ...

* * *

به‌یانی به‌ردا هه‌تاو شه‌به‌قی خزی به‌ سهر حساری پر له ئیسی گروساوه وله‌تکه نان وریش و سینی دیوه خه‌ولئ گه‌وتوه‌گاندا بلاو کرده‌وه . ئه‌وی رۆژی چواره‌شمزی پاک بوو . دوکان و بازار ده‌گراوه‌وه . وه‌ستا کار به‌رسینگه‌ی خزیان ده‌به‌ست . شه‌به‌قی رۆژ داره زه‌یتون و ده‌شت و سه‌حرای ده‌لاوانده‌وه و له سهر خانویه‌ری گونستانیی نوری به‌گه راده‌وه‌ستاو به‌ په‌لجهره تازه ره‌نگ کراوه‌کان پینده‌گه‌نی . یاسه‌من گولئ کرد بوو . چوار داعه‌ای ئه‌قین یان له ئه‌سکه‌نده‌ریه‌وه هینتا بوو، دوویان سه‌وز و دوانیشیان عه‌بی گه‌ردن زه‌رده‌بوون . بینه‌جگه له‌وه ، نوری برایی ساز لیده‌ری بانگ کرد بوو که رۆژه‌گانی هه‌ینی بی و ساز لێندا وگۆزانی بچه‌ری تا نامینه دلی ته‌نگ نه‌بی . پازده رۆژ بوو نوری به‌گ نه‌چووبۆوه کاندی ، هه‌ر وه‌ک بالنده‌به‌کی ئه‌قیندار خه‌ریکی دروست کردنی هیلانه‌یه‌ک بوو که هاوسه‌ری خۆشه‌ وستی به‌تی و هاوینی تیندا وه‌حه‌سین . له ئه‌قینی نه‌ردا سه‌وتا بوو . دوو رۆژ برو خه‌به‌ری دابویه که نیشتر له دووری ئه‌و خۆراناگه‌ری و دده‌یوئ به‌ په‌له‌ بینه‌ لای . به‌لام نامینه‌ عه‌ززی هینتا بۆوه که سگی پره وناوتوانی که‌س به‌سه‌لائی . هه‌روه‌ها گوتیوی :

- مال هه‌میشه‌ داخراوه . ته‌تیا ئیواران هه‌میده‌ مه‌لا دیو ده‌ومانی ژنانه‌ی بۆ دینی . تۆ نه‌گه‌ر منت خۆش گه‌ره‌که ، دواي منداپوونم وه‌ره‌وه .

وادپار برو نعو خه‌می بهس نه‌بوو که به ناعیلاجی پازده رزؤ له خۆشه‌ویسته‌که‌ی دوو بی، خه‌می دیکه‌ی هاتبوه سر که : پاشا رزؤی پینتر به هزی خولامی قولره‌شدا خه‌به‌ری دابه‌ری که به جی گه‌یاندنی به‌لینه‌که‌ی زور ودرنگی که‌توه. گوتبوری: « سوکابه‌تی بی تزله ماوه‌توه. لۆتبه‌کان زمانبان بۆ سکالا درؤژ کرده. نعو کاره‌ی بریار واپوو بیکه‌ی زو نه‌نجامی بدا. »

ئینستا زوو زوو پاوکیشی ده‌هاته خه‌می ، قسه‌ی له‌گه‌ل تده‌کرد. تدبیا به پشی پدی و به جلی شه‌و دپار. به په‌تایدا راده‌برد ئادری وی نده‌دا. به هه‌لکه‌وت نعو رزؤی به‌یانی خاوه‌خیزانی له‌عنه‌تی قاتلی بارگی که له شایی ده‌گه‌رانه‌وه به پینش خانوبه‌ری کرێستانی ئه‌ودا تینه‌په‌رین. توری به‌گ ده‌رگای توند داخست وه دلنکی پر له‌گینه‌وه چه‌ره‌تاغی سه‌ری و له پشت په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌کان خزی حاشاردا و ته‌ماشای باهه‌ گه‌وره‌ی سه‌د ساله‌و توخم و تۆده‌می ده‌کرد که وه‌ک له‌شکر له پشت سه‌ری به ریز ونستا‌هون.

مانوساکاس کاتی گه‌یشته به‌ر ده‌رکی نوری، نه‌سی راگرت و ده‌مانچه‌یه‌کی ته‌قاند و هاواری کرد:

هزی نوری به‌گ ! نه‌وه به‌ سلامه‌تی تۆبه

به‌لام نوری له پشتی په‌نجه‌ره‌ لیبی خزی ده‌گه‌ستو جواپی نده‌داوه. مانوساکاس رووی کرده کس وکاری خزی و گوتی:

- نه‌وه گه‌ شکابه‌تی له من کرده که که‌رنکم بره‌وته مزگه‌وت تا نوزی بکا، دوو سه‌ی له رزؤی جیژننا نه‌گر مالوسینکم نه‌رد مانوساکاس نه‌م. به‌رکنی چی دایان له قاقای پینکین و له هه‌ورنکی ته‌یو تۆزدا به‌ر هون.

تووری چاره‌کانی پر بیون له‌خوین. له پلبیکانان هاته‌خوار، جامنکی پر کرد له شه‌راب و هاته‌ده‌ر تا له به‌ر ده‌رگا به‌خواته‌وه و قینی به‌نیشته‌وه. به‌لام له ونش رانه‌وه‌ستا له پینش خانوبه‌کی ته‌و زه‌وی له به‌ر سه‌ی نه‌سپ و نیستری ته‌و کاروانه‌ له‌عنه‌تیه‌ قه‌لشی تینکه‌وتبوو. چه‌و پینش له نیه‌واستی حاده‌ راهه‌ستا. به‌ه‌ولا‌به‌دا که دوژمه‌کان له ته‌پ و تۆزدا ون بیون. رووی کرده‌خۆر و له‌وی جامه‌ی خوار کرده‌وه و چه‌ند دلۆ په‌ شه‌رابی رشت و له به‌ر خۆیه‌وه گوتی: « خوینی من وه‌ک نه‌وه شه‌رابه‌ برژسته‌ سه‌ر زه‌وی نه‌گر کارنکی ئینستا بریارم له سه‌رداره‌ نه‌نجامی نه‌دم. »

سه‌ری باشه‌و شکین کرد و جامه‌که‌ی به سه‌ریه‌وه ناو چۆری لی هری. پاشان گه‌رایه‌وه مال و ده‌مانچه‌کانی له دیواری کرده‌وه‌و فیشه‌کی نیشان و بۆ تاقیکردنه‌وه دوو‌فیشه‌کی له حه‌وا ته‌قاند. پاشان خه‌نجه‌ری درؤژ و دوو دمی له کالانی هینا ده‌ر وله باسکی تاقیکرده‌وه، وه‌ک گوێزانی سه‌رتاش تیز بوو. ته‌واوی رزؤ له هه‌ساری ده‌هات و ده‌چوو. جاروبار ده‌چه‌و گۆلان و ته‌ماشای شونیی ته‌سپ و نیستراتی ده‌کرد، دووباره‌ به‌ توره‌یی ده‌هاته‌وه ژووری. شه‌و به سه‌رداهات. که‌رونشکینکی کرشته‌وه‌وه به‌ نیشتیای خزی لیبی نا. تا توانی خواردی. پاشان باخه‌لینگ گۆلی یاسه‌مه‌نی لیکرده‌وه. هارشتیه‌ تیبو لینه‌ره‌ دزه‌گ و لیبی نوست. ورده‌ ورده‌ خه‌وی به‌سه‌رداهات و خه‌وی لیکه‌وت. بۆ هه‌وه‌لجار خه‌ونکی خۆشی کرد و پاوکیشی نه‌هاته‌ خه‌وی. به‌یانی زوو سوک و به‌که‌یف له‌جی هاته‌ ده‌ر، فیتوی لینه‌دا. که‌له‌ شیزیش له هه‌ساری وه‌خه‌به‌ر هاتبوون. هه‌موویان وه‌سه‌ر کزی پشه‌کلان پر بیون و به‌ چیکلذانی هه‌لساو سلۆیان له رزؤی ده‌کرد. تاسمان

بروسکی ددهار له گهلانی داران دلزیهی نور دهرژان. حموز و فوارهی همساری وه ک مریشکی هیلکه کردو قرته قرته بوو. نهمپه که بیان که تازه له تویله دهر کیشا بوو. وه ک چاری به ماین کهوتی دهبیلاند و گهرم داهاتبوو. به نوکه ره کهی گوت : به ناوی شیروتین تهسپه کهی بشرا و خوشی ستلنکی ناو بز هینا. ناخوره کهی پر کرد له تفاق و جزوه همساری. (اکارتونیس) پیره سه گه کهی وه ک توله سه گینکی پچوک به کلکه سوته له بهو لاقانیدا دوهوپی و ده تلابوه. نوری جزوه ژور و به چیشته کهه پیره گوت : هیندی خوارده منی و برتلیک ناروق ناماده بکه. به لام دهی زور زوو پیش نهوی خور رهینیک بلیندی هازر بن چونکه ده بهوی سهقه ریکا. پیریزن پرسی: ده چیه کاندی دتهوی خاتم بینیه وه ؟

نوری جوابی نه داره و چره وه تاغی سه ری. سهیلی به خه نه رهنگ کرد، قوژترین جلی کرده بهر، عهتری ده خردار ده مانجدهی له خز به ست. خه لجهری دهمر پشتی راکرد، هاتمه وه همسار و له بهر دهرکی راوه ستا. نینستا نهویش هدر برهقی ده هات.

پیره تورکینک توره که به شانبه وه بهوینا تینه پیری. نهوه مستهفا باها بوو که گیاو گوتی دوکتوری و دهرمانی له چیا کو ده کرده وه ده پکرده مه لخم و برینی پی دهرمان ده کردن. نهو تنانعت زهردوسی و بای سوریشی دهرمان ده کرد. به گونده کانی تورک و یونانیاندا ده گه را هاواری ده کرد :

- نهی حکیم باشی، دهرمانی باش، تهمه منی دوزا هدر که سهش به گوزیهی دهر د و نه خوشی، دهرمانی دده اید. نهو کارایه کی دلپاک بوو، نهو وندی بزی کرابا نه خوشی تیمار ده کردن و هیچشی نه ده ستاند. به نان و نار ده ژیا. که چاری به نوری کهوت راوه ستاو به جورینکی سه بر تیبی راما، نوری به گ پشت ملی سه گه کهی گرتبوو تا تامبازی ته بی، گوتی:

- چیه مستهفا باها بز را ته ماشام ده کهی؟

پیره مزید سه ری دانواند و به ناقه رینه وه گوتی: « نوری به گ نه مرز زور جوان بووی؟ » به دهنگینگی سه بریش لشی زیاد کرد:

- له وه جرانتر نابی !

نوری قاقا پینکه منی . پیره مزید دیسان گوتی : « نوری به گ پی مه کنه، مرزف راده و سنونکی هه به تیپهر بوون لهو سنوره گوناهه »

- یانی گوناهه که مرزف زود باش و زود جوان و زود پاک بی؟

پیر هه ناسنکی هه لکیشاو گوتی : به لی گوناهه !

بز چی مستهفا باها، بز چی من تینا گم ؟

- کوهر من خوشم تینا گم، نازانم .. نهوه یاسای خواهی . له بورت نه چی نوری به گ! پیره مزید ده ستیکی بز سینگ و لیزو زینو چاوانی بره و گوتی: نیشه لا به خوشی نوری به گ ... چهند

هه نکاوینک رزی، راوه ستا. نوری له بهنوه چاوینکی لینکرد و بزهی هاتی و گوتی :

چیه مستهفا باها، شتینک گه ره که ؟ ته گهر برسیته بجز زوری تا سفروت بز راخن. نانت بز

دانین .

• بیوره نوری به گ، برسی نیم ... ته نیا ..

- تهنبا چی؟ رروتر قسه بکه .. مستهفا پاپا ..!

- ده موست تهنبا شتیکت پی بلیم، به لام ده ترسم پیم پی بکه نی .

- تو مروئیکی بیرزی، من به تو پیناکه نم ، قسه کت بکه .

هیندی دوو کمال له دمو چاوت بده . لباسی تاسایی رزوانت له بدرکه نه گهر هه ته چه کمه ی پینه کراو ده بی که . ده مانچه ی زویس له ولا داهنی، هینده خوت جوان مه که .

نوری دای له قاقای پیکه نین ادمو چاری باریک و خوشه وستی پیره تورک تینک چرژان . به

پشتی کوو دوور که وتوهو له بهر خزیه وه گوتی : « بز خاتری خوا پی مه که ته نوری به گ ا

دوو ژنی جوانی مه سیحی به سواری گوندریژی به وینا تینده پهرین. لهو کاته دا نوری له

بهره درگا قاقا پینده کنی. ژنه کان به تاسه وه چاریان لیکرد، پاشان سهریان بهرداوه و رنگابان درزه

پیندا. کاتی دوور که وتنه وه به کیان گوتی:

- نهو سه گه چهند جوان بوو !

تهوی دیکه هه ناسیکی هه لکینشا وگوتی: « تارقی تزهو برز که وانبه تهره بوته و به ده بخشی

دینی. » تهوی تریان گوتی : « لهشی نهو سه گه که لاکینکی باش ده بی! » پاشان هه دوو کیان

پینده نگ بوون .

نوری به گی سهر خوش له فیز و لوت به رزی چزه و ووری. ته سه که ی له هه ساری هه برقیه ی

ده هات. کلفته ی پیر خوریک بو خورجینی پر له خورده مه نی و نارته ی له پاشه رکی ده بدت.

نوری چارنکی له ده وره ی خوی کرد، خاتوو له بهر تازیه ی و خوشی ده دره وشا. دارا دام و

زه بتون و هه نار بهریان گرتیوو، داره هنجیر که لانی سه وژی پان واکرد بوو. چوار توتی پچکزه له

قهقهه سی خزیاندا دندوکیان لیک ددها. ههوا ساف و نارام بوو.

نوری تاویک وه شک کهوت . ده بوست بچینه کوی؟ نهو هه موو نیحه ته خودای یز به چی

ده هیشت .! نهو هه موو سه روهت و سامانه یز به چی دینلی؟ خانوی گویستانی نهو به ده شتیگ

بوو، لهوی له هیچی گم نه بوو. بهو زوانه ژنه که شی دلی نه رم ده بوو، تاشت ده بوونه وه. ده هاته وه

هه ساریس چارنکی دیکه پر ده بزوه له پینکه نیستی وه ک مروری. هه ناره کان گه وره ده بوون. هه نجیر

وه ک هه نگرین شه رین ده بوون. توتیه کان هیلکه ی وه ک فتدقیان ده کرد. جوجکه ی زهر و

سه وزیان هه لدینا .

هه ناسیکی هه لکینشا. قه ره واشی پیر ته ماشای خودانی خویکرد. نهو نوری به گی که وره کرد

بوو. نوری رزؤ به رزؤ له تامیزی نه ودا هه لیدابوو. گه وره بیوو. نهو قهت میزیدی نه کرد بوو. له م

باره وه په شیرانبیش نه بیزوه . نوری یز نهو هه م میزد بوو، هه م کوو بوو، هه م خودان بوو. نوری

تاقه خوشی نهو بیوو. به لام نهوی رزؤی به بانی ههستی به نیگه رانبه ک کرد بوو. چارنکی دیکه ش

لینی پرسی : « خودان یز کوی ده چی ؟ »

نوری نوری لی داوه وگوتی : « دایه نهو رز چت لیتقه و ماهه، هه ر و ده پرسی ؟ »

پنی در کینلی ناو سوار بوو. پیریژن دهسته چره کانی به سینگه ته سه که ی داهینا و له

کاتینکا ده له رزی به نه سپایی گوتی - ده چه کوی نه رباب .؟ نوری له وه لام دا گوتی : ناگات له

حالی بی . رکینلی له نه سپی داو ... پیریژن که له نیو ل و بزیمی داره کان دا له پیش چاری یز

ده‌پور گوتی :

- خرا بتپانژی روزه ا قین نه‌وکی گرتیوو، رستی خزی دلخزنی بذاتوه، به ده‌نگی بدر

گوتی :

- ناخ ... نه‌و ناری همه‌پاتی خوارده‌نه‌وو... هپچی به‌سدر نایه... ده‌رگای دالمست

* * *

مانوساکاس دوی تیزپه‌راندنی روزه‌کانی جیژی پاک، چوو بژوه هژلی مهره‌گانی له بناری
جیای سلتا. ورده ورده هم‌وا گهرم داهاتوو، ده‌برایه مهره‌گان به‌رنه‌وو. بازارنکی طوش له چپاگان
دانراپوو، شوانه‌گان بیرنگان ددست داپویه و مدریان ده‌بره‌وه و گه‌مه‌بان ده‌گرد. همه‌سود
ژنه‌گانیان له‌گه‌ل خزه‌ینا بوو تا بز شوشنی خوره‌گان ناری بکشن.

گورو شوانه‌کانی مانوساکاس قولکه‌بیکان هه‌لکه‌ندوو، به‌رطنگیان گوشت بروه و
گژشته‌که‌پان ده‌گه‌ولنی به‌رخه‌که خستوو نه‌و لولکه و خزله‌میشی گهرمه‌بان به‌سره‌ا گردیوو، چاره
روان بوون به‌بسته که‌باب و به‌ر هپوایه له ده‌وری قولکه هه‌لغو‌تو‌گه‌بوون.

مانوساکاس سه‌ری به‌رانیکی خستوو نیو رانی و به برینک خوره‌چه‌ورو به پشته‌که‌ی
هه‌لده‌پاچی. بیست مه‌ری براوه و بیستی نه‌براره له‌م لا‌ولای نه‌ر زاوه‌ستا بوون. هیندی خوری
له‌به‌ر ده‌می نه‌و کز کوابوونوه، بو‌نیکی توندیان لئ ده‌هات. مانوساکاس به‌که‌یف بوو، ناره‌ناری
بوو گزوانی ده‌گوت. شنه بایدکی فینک له چپاوه ده‌هات. سالینکی خوش بوو، مه‌رو صالأت زه
زوری باشیان هه‌بوو. له تیزیک هژل له ناو‌رگینکی به‌ردی‌دا، دوو کوری گه‌وره‌ی ندر تنو‌دورس و
باناکوس، له تیشتی مسی گه‌ورده‌ا، به‌نیریان ده‌گرد.

سریاس بز خودا، له‌ر خواراند، له گرتدی سی ژان مدزواو باغات له‌و سالد‌ا به‌رو بو‌یه‌کی
باشیان هه‌بوو. ماینه‌که‌شی جوانی‌ده‌می ده‌بوو.

مانو ساکاس ناویک ده‌ستی له‌مه‌ر به‌رنه‌وه هه‌لگرت. سه‌بریکی ده‌شت و مدزاری کردو

گوتی :

- زه‌وی راست وه‌گ گه‌ریشکی می‌وایه و هه‌روا ده‌زی و ده‌زی و هپج کاری ده‌بکه ناگات.

ولاخه‌گانیش ده‌زین، داره‌گانیش ده‌زین و ژنه‌گانیش... هژی کریستینا! باشیوو نیستیگانه
ناره‌قینکت دایامی تا گه‌رووم تهر کم‌م!

کریستینا ژنی له ژووری ناگری خوش ده‌کرد. هه‌ر چه‌ند هینشتا ساخ و به‌خزوه بوو، به‌لام
نیرسکی نه‌ده‌گردن و مندالی نه‌ده‌بوون. له‌به‌رته‌وه خوای لومه‌ده‌کرد و ده‌بگوت:

- تم کارخانه‌یه نه‌ده‌برایه تا تمه‌منی حدفتا سالی له‌کار بکوی. ده‌برایه همه‌وو ژن بتوانن
لاتی کم به‌ دوو ده‌سته مندال دلی خزیان به‌مه‌سیننه‌وه. دوو ده‌سته مندال پانی بیست کورو چوار
کچ... نه‌و روزه هه‌ره‌لین نه‌وه‌پان هاته سه‌ر دنیا، هه‌ستیان به‌نه‌ساخه‌ک کردبایه. خاچیان
کیشاپاو مردپان... هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکشا و گوتی:

- ناخ خودای من، نه‌گه‌ر نه‌و روزه‌ی دنیات دروست ده‌کرد، من له لات بام، ترم له هیندی

نه‌ینی ژتان ناگادار ده‌کرد، که‌ته‌نیا نیمه‌ده‌پزانین. له‌ر کاته‌دا ده‌نگی میزده‌که‌ی بیست که

بانگی ده‌گا. له وهلام دا گوتی:

- به چاوان مانوساکاس. ناتوری ششپکی له گدله بهزی؟ جدرگی بهرخیم بز ساز کردوی.

- گه‌واپه، نه‌وش بینه!

له‌و گاته‌دا که مانوساکاس خدریکی خواردن و خواردنه‌وه و نه‌ماشای مه‌زرا بوو، ده‌نگی سسی نه‌سپیکی بیست که چوار ناله‌ی دی و بهرد له بهر یی‌بانی ده‌رده‌پهرن و ده‌نگیان دی. مانوساکاس گوتی:

- له‌عنت له شه‌بتان: ده‌بی کن یی به سواری له‌م چپابه بینه سهر؟ به زاری پروهه راست بزوه تا به سهردیواری ناغله‌دا نه‌ماشای بکا. ده‌ستی به بهر چاوبه‌وه گرت به‌لام له بهر تیشکی رژوی بینه‌جکه له نه‌سپیکی ره‌ش که به‌ردی له بهر یی‌بان ده‌وده‌پهرن، هبچی دیکه‌ی بز روون نه‌بزه. له‌به‌ر خزیه‌وه گوتی: به هه‌له نه‌چووم نووری به‌گی سه‌گه
له جی راست بزوه و بزلی ده‌رگا رویشت و له دل‌ی خزی دا گوتی: «به‌نگومان وه‌دوای من که‌وتوه».

مانوساکاس چوه نینو ناغله‌ل خورجینگ به دیواره‌وه هه‌لو‌اسرا‌بوو، ده‌ستی داپه‌وه له‌و گاته‌دا که ژنه‌که‌ی خدریکی ناگر خزشکردن بوو، نه‌ی ده‌هیت، خه‌له‌م‌ریکی له خورجین هینا ده‌رو ده‌به‌ر پششی چه‌قاند. پاشان ده‌ستی دا گزچانی شوانی که له دار به‌روو دا هاتبوو، له‌به‌ر ده‌رگا چاوه رووان راوه‌ستا. نینستا سوار له دار به‌روه گه‌وره و به لق و پز په‌که تی پهری‌بوو نه‌و جاره مانوساکاس دم و چاوی بزرا‌و سینیله ره‌نگ گراوی نووری باش ده‌هیت. میزه‌نکی سپی له‌سهره ده‌مانچه زویه‌که‌ی له‌به‌ر شه‌به‌تی رژو ده‌ده‌وشا. له‌به‌ر خزیه‌وه گوتی: «ته‌وه سه‌گه وه‌دوای من که‌وتوه، یی تا حالی بکه‌م». هه‌ر له‌وینوه بانگی کرد:

- هزی کریستیانا، سفره‌ی داخه، میوانان هات.

ده‌نگی ژنه‌که‌ی جوریکی سهر بیست که ده‌ی پرس:

- میوان کی‌یه؟

- شه‌بتان! گوتم سفره‌ی راخه!

له پیش ده‌رگا دور که‌وتوه و بزلی سوار رویشت. نووری دیتی و ده‌ستی بز راوه‌شاند و به ده‌نگیکی وه‌ک گالته گوتی:

- سل‌و پاله‌وان مانوساکاس!

- سل‌و پاله‌وان نووری به‌گا! وا به په‌له بز کو‌ی؟

- بز ناغله‌ی پاله‌وان مانوساکاس. تزه ده‌بناسی؟ ده‌دانی سپی ده‌چوون و گوتشی ژیر چه‌نده‌ی ده‌له‌رزی.

مانوساکاس له کاتیکا چاوی سوور هه‌لنگه‌را بوون توانی خز را‌بگری. هه‌ولی دا که یی‌بکه‌نی. به‌لام ته‌تیا لیبی سهره‌وه کراوه و ده‌دانی وه‌ده‌ر که‌وتن و گوتی:

- کی‌یه که پاسی قاره‌مانه‌تی نه‌وی نه‌بستی؟ گزیا هه‌ر له‌و دوو سی رژوی را‌به‌ر‌دودا بوو که تزانیبوی که‌ریک له کزل‌کا و بیباته مزگه‌وت و تا نوژی بکات.

- به‌لی، قه‌له ره‌شینگ نه‌و خه‌به‌ردی بز من هینا بوو، نینستا هاتووم تا نه‌و پششه به‌ قه‌وته

ببینم که توانیو به کهنک هلیگری.

- نووری بهگ تو نهوی له منبکت بهره در. قهت ناتوانی پشتی من ببینی. مانوساکاس هیچ کاتی پشتی خزی به کس نشان نانا.

- نهگدر مهجووری بکن چی؟ نوو دهم لام وابه قوونبشی نشان ددها!

پاش نوو قسانه نووری بهگ پینکئی و سره قامچیگی گه یانده گونچگی ئهسپهگی. ئهسپ دهرهبری و له مانوساکاس وه ئیزیک گهوت.

مانوساکاس له جی خزی نه بزوت. خوین له ره گه گانی دجولاوله. دیسان خزی راگرت. نووری بهگ هاتبوه مالی نوو. دهبویه له سر خزی و سه بر بگری. به بی نوو که بهچینه پیش.

مسته گانی کرده گری. به لام نه بتوانی پیشی زمانی خزی بگری. به دهنگی گیراو گوتی:

- له ببرت نه چی نووری بهگ، تا ئینستا نه بوه. سه گینگ من بگری و هار نه بی. گابرای تورگ له ولامدا گوتی:

- منیش داعبا بهگی درندهم، به لام پاسی خزی ناگم و دهم ناگه مه وه.

مانوساکاس باسکه گانی لینگ کرده وه و گوتی:

- باشه، که وایوو چی؟ بز هاتویه ئیزه و چت دهوی؟

نووری بهگ بی نوو قسه بکا، سینله گانی خزی گهست، مانوساکاس ببنده تگ بوو. له سر بهردینگ وارهستا بوو، تماشای وی ده کرد. به لام دلی هر دروکیان وهای لی ددها، خه ریکبون

دهره برن. ناخره کی نووری بهگ ودهنگ هات. نهرم و له سر خزی دهستی پیکرد. ده تگرت هدموو وشه گانی خزی هه لدهسه نگیئی، گوتی:

- مانوساکاس تو سووکا به تیه کی گه ورت به ئینه کردوه. نوویش تارانی هه به.

- من نهوی و بسترومه کردومه. ئینستا تو له تهستینی گه ووه کی به، با بی تا تارانی

بده مه وه.

- نوو تو له ههستینه نه وه تا لیزه به.

- نه تزی؟

- به لی منم. هر نوو ده ولتی عوسمانی که تو سووکا به تیت پی کردوه، منی ناردوه. باو کم

که به دهستی تابه فی تو کوژراوه، منی ناردوه. به لی، مانوساکاس، من له گه ل تو حسابی زورم هه به ده بی پاکیان بگم. هر دوشی بوو که براهت به ساری وه ئینو قاهو خانه ی تورگان کهوت و

ریش سپه گانی وده رتا. کاندی هاواریتی و دادی گه ره که. من ناتوانم له پالوان میکئلس بدهم، چونکه نوو برای هاوپه یمانی منه. ناچار نه شی له تو بدهم.

مانوساکاس له پشته وه دهستی بز خه لجه ره که ی برد و گوتی:

- وهره با لیزه دورو که وینه وه. تابی خیزانم گرنی له قسه کاغان بی، کووه کانم که وا له

عه مپاری خه ریکی ماست و په نبرن، تابی بزانتن.

نووری له نهسپ داهزی. له پیاوه تی به دورو بوو، دوزمن پیاده و نوو سوار بی. جله وی

نهسپه کی گرت و گوتی:

- با برزین!

هر دو گیان که ورته ری و نسه که به دواپان دا و له ننگه رانبان دهی حیلاند و بهرد له بهر پی یانی خلز دویونهوه.

رژ له سهر چپای وشک و رووتن له جووله دا بوو. کووو شوانی مانوساکاس برخی پروایان له بن خوله میش هینا بوه دهر و له دهری نو خوارنده خوزه هیندی وه ک تورکان چوار میزده کی و هیندی له سهر سک راکشا برون و شهویلاکیان لی وه کار خستبوو. قومقمه شهراپ به قولته قولت زار به زار ده گهرا. له سهر چپا یالذارنک نده فری و گیان له بهر نده جولواوه. ههره کان که به برانهوه سووکیار بیرون، له بهر گهرمایه چوو پروونه بهر سیبهری دار وهرکه وتیوون، زمانیان دهرکینشاپروه له تنیشت نهوان سه گه کانی منیگل له سیبهردا وهر که وتیوون و به سهر سوورمانهوه سه بری ههره کانیان ده کرد که برابوونهوه. رهنگه وایان زانیبی که نو همرانه گروی بوون.

مانوساکاس و نووی بهک له نزیک دار بهرویدکی گهروه راوهستان و تهماشایدکی ندرلا و لای داره که بیان کرد و ههر دو گرتیان:

- تیره جیگایه کی خهراپ نیو پان و بدرینی تداووه، نووی بهگ که میگ خوارتر نسه که کی بهستوه تا زوزانی نهوان نه بینی. لهو کانه دا مانوساکاس مهیدانه کی له ورتکه بهرد و چروچیلکه خاوین کردهوه. نووی بهگ گهراوه و کاره کی وی بهسند کرد و گوتی:

- کارنکی فره خاست کرده. نیشتا جیگا تهواوه.

مانوساکاس و ته کی دو پات کردهوه و گوتی:

- بهلی، جیگا بهش ده کا. ته گهر بمانهوی ده توانین لهم مهیدانه ههم جیون بکهین. ههم تا مردن به شهرین. توج نیژی پالوهان نووی؟

نووی به کاوه خن گوتی:

- من پنم باشه تا مردن شعر بکهین. بهلی، مانوساکاس، شرافت وا هله گه گری که تا گیانمان له بهر دایه شعر بکهین.

- ههر دو لاده کرین.

- من وام پی باشه تا مردن به شهرین.

- چزنت گه ره که. نهوهی گوت، پشتندی توند کردو باسکی هه فالین.

نوویش پنجه کی سهری توند بهست و ده مانچه کانی له خن کردهوه، به کیان به لقه دارنکه وه هلاوه سی و به کیسی به دهستوه گرت. مانوساکاس تهماشی ده کرد و گوتی:

- نهوی دیکش ههر هه لاره سه. نهو ده مانچه می توم خوش دهوی. ته گهر توم کوشت، به یادگار هه لیان ده گرم.

نووی ده مانچه می هینا بوه سهر پی. مانوساکاس پی جووله راوه ستا بوو. نووی گوتی:

- مانوساکاس، دینی کاتیک له گهل خاووخیزانت به پیش خانوبه ری من دا راده بهردی، ده مانچه می که به ههراوه تاو بز نهوهی من ناره حهت بم، هاوارت کرد:

«به سلامته می تون نووی بهگ. زور باشه مانوساکاس، من قسه می تون ده سه لیتم و مردن ده پی بهک له نیمه هه لیژی!»

نهوهی گوت، ده مانچه به کی به سهر مانوساکاس دا هه لفقاند. پاشان ده مانچه کی برد له کن

نوری تر هملی تاوه سی. پاشان هر دووکیان نامادهی شهر له بهرامبهر یهک راوهستان. لاقیان له بهر یهک برده بوو. مژه بان لینگ ده کرد.

هینستا بز به گژ یه کذا چون تهوان گهرم دانه هاتپورن. به دوی وته وشهی ناحهز و توندو دزیودا ده گهران که هاتیان بنا و توروره بان بکا و بز یه کتر کوشتن بیان هارژژانی.

مانوساکاس تفیکی له نووری کرد و گوتی:

- تف له رشی پیئغه مبه ره گهت.

نووری نه راندی و گوتی:

- تف له رشی عیسا بیژوه گهت.

پاشان خردای یه کتریان هینا گزوی تا خونینان وه جزش بی. دوا به مریم و ئینماه کان و سرلشان و پیروزه گانی یونانیان به جنینو شوشته وه. به لام نه وانه هیچیان توروهی نه کردن.

ناخه که ی مانوساکاس بزه یه کی گه موی هاتی و گوتی:

- بیستوومه پالوان مبیکنلس، پشتیندی تزی گرتوه و هملی سوررانووی و هاریشتوریه تیه

سه رانی. منیش ده موی وات لی یکم.

تهوهی گوت و خز به نووری دادا. به لام نووری خزی کلا کردو نه که ورته به ردهستی. کشاره و

هملی کیشا خه نجهر و چاری پر له خونین بیوو.

- کافرا

- سه گ

نووری به خه نجهری روته وه په لاماری دا، به لام مانوساکاس گورج خزی لاداو کمه مابوو نووری وه عهرزی که وی. مانوساکاس به رانیه کی نهو تزی له ورگی نووری دا، نیزیک بوو له خز

بچی. به لام نووری هموو هیزی خزی بز به ریه رگانی کز کرده وه وله کاتینکا مانوساکاس هینستا راست نه بیژوه، خه نجهر نیکی ده خالیگی را کرد. خه نجهر که ی دهره پناهوه، خونین فلقه ی کردو

هموو سهرو سبنگی به خونین بوو. له خزشیان هاواری کردو خه نجهر خه پناهوه که ی لسته وه. مانوساکاس به لاره لار خزی گه پانده داره که و گوتی:

- نهی سه گ، ناخه رکه ی کاری خوت کردا.

- ئینستا بی حسابین. به کاره خز وه ک شیر لینی وه نیزیک کهوت. کورته تفنکی له بهر پونی

خونین و گوشتی تازه براو وه پته پت که وتپورن. مانوساکاس که ههستی ده کرد، توانای نامینتی و ئینتر ناتوانی دوزمن په لامار بدا، به سپایی گوتی:

- وهره پیشتر، نیزیک تر به وه وهره پیش.

نووری به بیستی دهنگی له روزگ و خرویفی دوزمن که بهنی ده کرد. ورده ورده لینی ده چوه

پیش و خه نجهر که ی ههله سورراند. کاتینک ته واول لینی وه نیزیک کهوت ته راندی و گوتی:

- کافرا، ئینستا خه نجهر نیکیشت له سهرو دلی ده ده، به توله ی تهو سووکا به تیه که پالوان

مبیکنلسی برات به ده و له تی عوسمانی کرده ا

ئینستا ته واول نیزیک بیژوه و خه نجهری به ره وه سنگی مانوساکاس راگرتیوو. له پر تامبازی بوو،

خه نجهری داهنایه. به لام مانوساکاس توانی جازینکی دیکهش خولابدا، خه نجهری نووری وه داره

به‌رو کھوت و له نیوه‌راستدا شکا. مانوساکاس ههمو هیزی خزی کز کرده‌وو خدیجهرنکی ده‌نیو لینگی نووری هه‌لکرد. نووری وه‌ک گا هزراندی. به‌لام توانی خدیجهره‌که له ده‌ستی مانوساکاس بی‌نشته ده‌رو به‌ لووره‌ لوور له‌سه‌ر دل‌ی ر‌و کرد و گوتی:

- نه‌وش بز ده‌ولته‌تی عوسسانی!

مانوساکاس له‌ بن‌ دار به‌روه‌ گه‌وره‌که وه‌ عه‌زی کھوت. ده‌ست به‌ جی کرستی‌نای و‌نی و کوره‌کانی و ناغ‌دل و مه‌ره‌کان و مه‌رینه‌ وه‌که‌ی ده‌ هاته‌ به‌ر چاری و په‌رده‌به‌ک به‌ری چاره‌کانی گرت و نیتر هیچی نه‌ده‌دیت. وه‌ عه‌زی کھوت و دم و چاری چوه‌ ده‌خوئنی.

نووریش له‌ پنا‌ئو و کھوتیوه‌، خوین له‌ نیو‌گه‌لی ده‌هاته‌ خوار و له‌ په‌ناسه‌ری گه‌رواره‌که کز بزوه‌، ژانگی توند و به‌ی ره‌زای به‌ سکی داده‌هات. بانز به‌رینداره‌کانی به‌ ده‌ستی گرتیوه‌، ده‌ی نالاند. ته‌ماشایه‌کی شه‌ولاو لای خزی کرد. ر‌وژ ده‌هات ناوا ده‌بوه‌. ده‌نگی زه‌نگه‌له‌ی حه‌بوانان له‌ چیا ده‌نگی ده‌داوه‌. با هه‌لیک‌ده‌بزیه‌.

نووری ده‌ی نالاند و هه‌ولی ده‌دا راست بی‌نشته‌وه به‌ تووزه‌ نوزه‌ ده‌یگرت:

- خویبه، خویبه، یارمه‌تیم بده‌ تا به‌توانم خزم به‌گه‌بمه‌ نه‌سپه‌کم. ده‌ستی به‌ داره‌که گرت و ده‌مانچه‌که‌ی له‌ لقی دار کرده‌وه و ده‌ به‌ریشتی‌را کرد. داهاته‌وه‌ گه‌وچانی مانوساکاسی هه‌لگرت و خزی هاویشته‌ سه‌ر. چارنکی له‌ حه‌ریفی کھوتوو کرد که له‌ گیانه‌لادا بوو. ویستی پیناکبکی پینادا، به‌لام له‌به‌ر ژانی سکی نه‌یتوانی. تینکی ل‌ی کرد و له‌به‌ر خزیوه‌ه گوتی:

- سوندم خوارم بوو که بتکوژم و گوشتی. به‌لام کافر توژش منت گوشتا!

ده‌ستی چه‌یی برده‌ نیو‌رانی و هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکینشا و گوتی:

- لاه‌سه‌ب، بیدین. خوزیا شه‌وه‌ خدیجهره‌ت له‌ دل‌ی من‌داها.

مانوساکاس چارنکی که ره‌نگی خوینی گرتیوه‌، لینکی کرده‌وه. لینوه‌کانی شین هه‌لگه‌راهورن بزووتن، ده‌تگرت ده‌یانه‌وی و ده‌تنگ بین، به‌لام به‌ی‌نایده‌ بوو. هه‌ر وه‌ک نیوه‌ ناواله‌ بوون، بز هه‌میشه‌ له‌ جووله‌ کھوتن.

نووری به‌ ده‌ستینکی گوندینی خزی گرتیوه‌ به‌ ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی خزی هاویشته‌وه‌ سه‌ر گه‌وچان و له‌ به‌ر ژان ده‌ی نالاند. هه‌رچه‌تینک به‌ی خزی گه‌یانه‌ه‌ بن‌ شه‌وه‌ داره‌که نه‌سپه‌که‌ی ل‌ی به‌ستزوه‌. ته‌سپ ناله‌ی خاوه‌نه‌که‌ی بیست و ناوری داوه‌. سه‌ری بز واوه‌شاند. نووری له‌ دل‌ی خزی‌دا ده‌یگرت:

- نه‌گه‌ر به‌توانم سواریم و به‌گه‌مه‌وه‌، مسته‌فا باها هه‌کیم باشی چاکه و عیلاجم ده‌کا.

خوین به‌ درای شه‌ودا خه‌تینکی سووری کینشا بوو. کاتبک گه‌بشته‌ نه‌سپه‌که‌ی، ر‌وژ ته‌واو چوووه‌ خورای. ته‌سپ ملی راکینشار سه‌رو پرچی خاوه‌نه‌که‌ی بزین کرد پاشان هه‌ر وه‌ک شتینکی ژانی بیت، حیلان‌دی، ده‌تگرت داوای یارمه‌تی ده‌کا.

نووری هه‌ولی دا که لاتینکی به‌گه‌ب‌نینه‌ رکینی، به‌لام شه‌ی‌توانی، که‌وته‌ خوارو نیزیک بوو له‌ خز به‌ی. لاقی ته‌سپه‌که‌ی له‌ نامیز گرت. ته‌سپ ناوری داوه‌، ته‌ماشای کرد و ته‌ی گه‌بشت. چه‌زکی دادان و راوه‌ستا. نووری خزی به‌ سه‌ردا هینار ده‌ستی ده‌م‌لی کرد. ته‌سپ‌که‌ راست بزوه‌ و نووری گه‌بشته‌ سه‌ر زینی. ددانی ده‌چه‌روه‌ بردن تا هاوار نه‌کات. سکی هه‌موو به‌رین بوو. نه‌یتوانی

لاقانی لینک بکاتہ وہ۔ یہ ک لا سوار ہوو، دہ سگی تہ سہی دا : «پرز ہاوری ہرز... بہ لام سہر ہرزہ دہستی بہ یالی گرت۔ رزڑ ناوا ہوو، تہ سہ سہر بہ کاوہ خز لہ چیا دہا تہ خوارو چاوشی لہ بہر پیان دہ کرد کہ سہر سہ نہ داو دہ بہردان ہدل تہ نگوی۔

رزڑ لہ پشٹی چیاگان بز دہ ہوو۔ رہنگیکی وہ ک خونیں سووری ہہ ہوو۔ چہند ژن بز دیتنی میزدہ کانیان بہرہو، چیا دہ چون۔ نووری بہ سہری بہرز و ددانی تیکراو بہ لایان دا تہ پیری۔ بہ لام خونیں بہ زین و بہر سکی تہ سہد دا دہا تہ خوارو رچہی رنگای نووری بہ سہر بہر دہ کان دا نشان دہ دا۔

ہوا فرہ فینک ہوو، گہرما گہو تہ ہوو، زہری فینک ہہ ہوو۔ دوو سن تہ ستیرہی گہوہ لہ ناسان دہر کہو تہ ہوو۔ لہ بناری چیا لہ خانوہ کی بچوک دا چرا دایسا۔ ناواژنکی نہرم و خوش دہ بیسرا۔ دایکینک لانکی مثالہ کھی رادہ ژاند۔ نووری چاوی لہ سہر بہر ک دانا ہوو، ہچی نہ دہ دیت۔ بہ لام دہنگی ہزاران گیان لہ بہری دہ بیست کہ لہ بہر فینکی ہوا لہ ہن گیا ہاتہو نہ دہر، توند بہ یالی تہ سہ کہوہ نوو سا ہوو، بز کونی دہا، ہلا ہروا۔ تہ سہ کہ دہیزانی بز کوی دہ چی۔ نووری ہروا پی ہہ ہوو۔

تہ سہ لہ پشٹی دہر گای خانووی کلاو فہرہنگی راوہ ستا۔ نووری چاوی ہد لینا و ہاواری کرد۔ تز کہر غاریان دا لہ نامیزان کرد۔ پیرہ دایان دوشہ کیکی نہرمی راخت و تووریان لہ سہر دیز کرد۔ لینہر دوشہ ک خونشاری ہوو۔ نووری بہ دہست تیشارہی کرد و بہ بزلہ بزلہ گوتی :

- مستہفا ہا ہا... مستہفا ہا ہا... و دوویارہ بہ سہر سہرین دا گہوت۔

کاتینک مستہفا ہا ہا بہ غار بہ ہناسہ ہر کہ بہ گہ گہ بہ کی پر لہ دہرمانی گیایی و ہہ توان و مہلحمی دہ سکردی خزی لہ خانوہ بہری نووری بہگ و ہوژوو کہوت، شہو درنگ ہہو۔ نووری رووت کردہوہ۔ تز کہر چراو شہ مان ہینا۔ مستہفا ہا ہا تہ ماشاہ کی کردو سہری راوہ شانہ۔

نووری لہ خز چوہو ہوو۔ پیرہ میزدہ گولازی لہ بہر کہ ہوو راگرت و لاجانگی بہ گولازہ دامالی۔ نووری چاوی ہد لینا و بہ دہنگیکی لہ رزڑک گوتی :

- من چاک دہ بہوہ... عیلاجم دہ کری؟

مستہفا ہا ہا گوتی :

- تز لہ بہر دہستی خودا دای... نو دہ پی چاکت گاتہوہ۔

نووری بہ تر سہوہ ہرسی :

- کہ سی تر ناتوانی؟... نادہ میزدہ ناتوانن چاکم کہ نہوہ؟ تز خوت ناتوانی؟

- نووری بہگ ہرینہ کہ لہ چینگاہ کی خہراپہو کاری کردہ۔

نووری ہد ناسیکی ہد لکبشا و گوتی :

- ہہر بہوہ چہرگم ہراوہ... لہ عننت لہر دہمہ کہ تووشی ہاتم۔

مستہفا ہا ہا گوتی :

- جتیو مہدہ۔ خودا خزی رنگای خہ نچہرہ کھی دیاری کردہوہ۔

نووری بہ ناہنگیکی سہر کوزنہوہ نالاندی و بہ نیگہرانی تہ ماشاہی پیرہ میزدی کرد و گوتی :

- ہزچی؟ ہزچی؟... ہزچی؟

پیره میرد ولامی نهداره. نو ده بزانی بزچی. هر نو روزه به یانی کاتیک نووری له بهر
 ده رگای خزی دیبو که وه ک روزه دده ره وشا. ههستی کردبوو. گوتی:
 - نه گه ده تهوی چاک بیهوه، ببندهنگ به. هیچ مه پرسه و هیچ مه لی.
 ناره قیان هینا، برینه گدی به نارهق شوشتهوه و پینچای و خزینه گدی راهوستا. پاشان هیندی
 گیای ده زمانی له هه گبه هینا ده رو دای به دایان که بیکولینی تا نووری بیخواتهوه و بتوانی
 بخهوی.

نزه ره کانی له ژوروی وده رنا. هه گبه ی دووباره کردهوه. شوشی بچوک و توندی پر له رزن
 و هه توانی جزو به جزوی هینادهر، پیره دایان ده گریاو ته ماشای ده کرد و پرسى:
 - مستفا بابا، برینی به گ زوره؟ داخوا چاک ده بیتهوه؟
 - تازه ژیان به کاری نوو نایه.
 - بزچی وا تیزی، مستفا بابا؟
 ته ماشای کمی ده رو به ری خزی کردو به سپایی گوتی:
 - تازه نوو پیاره تی پی ناگویی.
 پیرژن زیقاندی و دم و چاری له نیو دهسته کانی دا شاردهوه.
 * * *

به یانی نوو روزه کاتیک روزه ده هات تاوا بی، پالەوان میکلس له پیش دوکانی خزی راهوستا
 بوو. دهیروانیه لای له نگرگا که لهوی لوتکه گانیان بار و به تال ده کرد. ده ریا ده کولی و سور
 هه لگه رابوو. پالەوان میکلس ته ماشای ده کرد، به لام هچمی نه ده بیی.
 چهند روزه بوو فره کز بیوو. هه میسه تامی زاری تالی بوو. کاتیک تورک به پیش دوکانه گدی دا
 تی ده پهرین، خنسه یان لی ده کرد. زور له دزسته مه سیبه گانی بز نهوه ناچار نه بن قسه ی له گه ل
 بکه ن. له راست دوکانی نوو لایان ده دا. هه صوو نهویان به خاوهن هینیکی پر له نهینی ده زانی،
 ده تگوت تووشی مردوو یا شه یان ده بن، غیره تی نهویان ته بوو خزی لی به دن.
 پالەوان میکلس کیسه تووتی هینا ده رو خه ریک بوو سیفاریک هه لیهستی، چوونکه نه
 شه راب و نه گه رانی به سواری، هچیان نارامیان نه ده کرد. سیفاریکی پی کرد، به ک دوو قومی
 لیدان و به تووره بی تخی له عمرز کرد. دوو گه ل زاری تالتر ده کرد. سیفاره گدی قه ری دا، به پی پانی
 کردهوه و له بهر خزیهوه گوتی: «ده برز توش ون به». وستی بچینه وه دوکان و له قوشنیک
 تاریک چاره روانی کاتی ریشتن بی، له پر تشه دزیسی کوره گه وره ی مانوساکاس به هه ناسه برکه
 و له نارهقه و تیز و غویاردا نوتم بیو، خزی به ژوروا کردو له پیش مامی راهوستا. زمانی
 نه گیرابوو، به لام له بهر هینلاکی و په شزکاوای قسه ی پی نه ده کرا.
 پالەوان میکلس باسکی گرت و رابه شانده و گوتی:
 - چیه؟ قه بکه! له پر مانوساکاسی برای هاتهوه بیو.
 - مامه گیان... باوکمیان... کوشتا!
 - کی؟

- نووری.

پالەوان میکێلس بە تووریی باسکی برازای بەردا، قامکێکی بە ددانی گەست و خوێنی گەرمی هاتە سەر لیوان.

- کە؟ له کوێ؟ پشویهک بەدو قسه بکه!

توودورس تۆزێ هاتموه سەر خۆ، له کاتیئێکا دهگرپاو جینیوی دهدا و دهیگێزازه که چۆن نیهوێز باوکیان له بن دار بهروونکی گهروه. له نیو گۆمی خوێنیدا دۆزیهوه توه. که به دوو زهبره خهنجهر بک له خالیگه و نهوی تریان له سەر دلی گهژاره. دوو ژن بهگیان پای هانزی گهژورکێس و نهوی دیکهش بهوکهکە که لای رۆژ ناوا یز چپا هاتوون، نووری به گیان دیوه که به رهنگی بزکاوای وه که مردوان به سەر تهسپدا هاتوه و له چپاوه، چۆتهوه خوار و خوێن به دواي نهودا به سەر بهرداندا رژاوه.

پالەوان میکێلس ماوه بک مات بوو، ددهعززی راما و گرنچکە یز قسه کانی برازاکە ی ههلهختبوو. کاتیئیک نهوانی هاتنه بهر چار، سهری ههلیئا و شانی برازاکە ی گرت و رابهو شاند و گوتی: «تیتیر بینهنگ به!» خۆ تۆ ژن نی وا دهگری. هیشتا دهرهوازه کانی شار دانه خراون. تۆ دهنوانی بچیهوه گوندی. پهی بان پهلێ نهی نیتۆن، تا یز خۆم دینم!»

کاتیئیک پالەوان میکێلس به تنیا مایهوه، چوه ژووری دوکان و «کادترسی» ناردوهه ماله. نهی دوهیست نهو بهینی: کورسبهکە ی له سهری دانیشتیوو، دهستی دایه وه پای له عهززی دا که وودو خاش بوو. پاشان به سەر نالقی تهناقهکاندا کهوت. سهری گرته تیر دهسته کانی. دوکان له بهر چاوی ون بوو. کاتدی دپار نهبوو، دار بهروونکی رهشی پر له لق و پۆپ له دلی دا شین بوو. مانوساکاسی پرای له بن نهو داره دا کهوتبوو. نهو نه مردبوو، له جیاتی خوین، شراب له لهشی ده چۆزازه و چه پهلێ لی ددهاو سرودی نیشتمانپهروه رانهی ده خویندهوه.

پالەوان میکێلس سهری راوه شاند، راست بۆوه و بریارینکی کوتو پری دا دوکانه کە ی داخست ، کلیلی له بهریشی ناو یز نهوه تووشی کەس نهی، به کۆلانیکی تهنگ و تاریک دا، به گهوه کێ یونانیان دا تی پدپی و چوه گهوه کێ ترکان. «سی خۆشک» هیشتا له پشت پهنجهره خویان هات کردبوو. پالەوان میکێلس له بهردەرگای خانووی دهرگا سهوز راوه ستا، نیکاپه کێ ههلهزیانهی له دیواری بهرزو شانیشی و پهنجهره کان کرد. بهلام گوج رووی وه گێزرا و وه پای لهو کاره ی خزی پهشیوان بۆوه، ده تگرت گوناهینکی گهوه ری کردوه. نهو شهوه، ژن و شانیشی پهنجهره دار گرنکی چپیان بۆ نهو ههبوو؟

بیری نهو وه که ههلهزیدک بوو که به قژی نووری به گهوه نووساوه و چنگالی له مینشک و چاوی نهو بهردۆته خواری.

تووشی سەر خۆشی و پهشۆکاو په کێ ناتیشانی ببوو. له پر بیری نازاد بوو، بهرز بۆوه، نهو چار تهرمینکی دیکه ی هات بهر چاو که تهرمی ناده میزاد بوو، پشوری نه ده هات و یونی ناره کە ی مردووی لی ده هات. پالەوان میکێلس جازینکی تر کهوته ری، چاوی ده زوورانه وه و له رینگادا له بهر خزیوه ده بیگرت: مانوساکاسی برا که م... مانوساکاسی برام...

* * *

شده داهات، ناسمان پر هوو له نستهزيره و مانگنځي لهر و لاوازيش لوملا تر دهرگهوت. له گوندی «سن ژان» دهرگای مالهکان داخرا هوون، چراکان يهک له دواى يهک ده گوزائوه و گوند ده گهوته تاریکی. تبتیا مالی مانوساکاس رووناگو و گراپووه. تهرمی خاوهن مال گه به شهراب شخړاپوو، له گفن وهرگبرآ هوو، له نيره راستی مال درنو گراپوو. خاچنځي له ميويان له سه رليوان داناپوو، ره سينکی عيساشيان خستوه نيو دهسته کانی.

دوو شمې گموره، يهک له ژير لاقانی و نهوی تر له بان سهری دايسا. چاره کانی مانوساکاس که وهک شوو شهيان لي هاتپوو، تمواو گراپوونهوه. چورنکه نو کاتهی هينشتا گهرم هوون، کس نه هوو ونيکیان بنی. له به پانیه وه خزم و کس و کارو دوستی مانوساکاس ده هاتن و دهریشتن. هر له به پانیه وه موسيقای پرسه و په ژاره ی خه متاکی لي ده درار نم جينابه ته ی راده گه ياند. مه سيحبه کانی ديهاتی دهر و بهر ده هاتن تا بز ناخر جار مال ناوايی له مانوساکاس بکن و ماچی بکن.

کريستينای ژنی خزی به سر جه نازه داده او ده گريا و له سينگی خزی ددها. ژنه کانی دراوسنی هموو روپان کردهزه نهوی. بپوه ژن ودايک و کپوژي هه تپو هوون که مردن زوو جار داخداري کردهوون و نينستا برينيان تازه ده بزه و ده گولاره. هموو پرچه هژ تراوه کانيان کرده بزه و له گدل ژنی مانوساکاس شينيان ده گپرا و له خويان ددها.

باوکي پپوری پنمه مال، پالوان سيفاکاس ده تگوت ده چينه شهر، خزی له چه کان دا شه تکه ک داپوو به ده مانچمی عمدتیکه و خنجبه ری ده سک سپی و تهنگی لولو له پروه که يادگاری باوکي هوون، هاته گوندی، له بهر دهرگای مالی راوستا و له تهرمی کوره گهی وه نيزیک کموت و دهسته کانی خسته نيو دهستی خزی و گوتی:

- خيزی تيندایه مانوساکاس، به لام تو هينديکت تالوکه کرد، چورنکه نوره ی من هوو. سه نفر به خيز. له قهولی منه وه سلوی نو دنيا بگه به ته و به دانسته کانی بلنی که بهو زوانه منيش ديم. پاشان مارو يهک له نيو دهرگا له سر عهرزی دانيشت و ته ماشای کوره گهی کرد. ناخره گهی ده ستاو مات و هيندی به چاری وشکوه، بز گونده گهی خزی گه رابه وه.

شين و گريان ده هات کم ده بزهو. هيلاکي دله کانی نارام دهر کرد و کاتی شو خزم و دوست بلاوه بيان کرد و چورنهره مالی خزيان. نومان زينلوو هوون و ده براه به يانی وه دواى کاری خزيان بکون. ره نج و خهفتی خدلک بز نيشه هه ميشه بينگانه يه و ته تانته ده توانين بلين که به وه شاد ده بين نگر به ده ختی به ختی دراوسيمان بگری و له نيشه تنی پدی. بهم چه شته بينجگه له سنی دوستی به نهمگی کسی دپکه لموی نه مايموه. يه گيان «فانوريسوس» برای گه شوان هوو. دووم «ستراتيس» پياوینکی به قه لافته می سی و پينج ساله، گه ده گت، ريشيکی رهشی پرو نيز چاواينکی پان. نو دوستينکی گهلينک باش هوو. نو خدلکی «کيسامز» هوو. پيش پينج سال چوو هوو بازاری «کروستالينا» قه زاو قه در دواى بز دانا بزهو، کپوژيکی جوانی خدلکی «سنژان» می هينابره سه رينگا. نو کپزه لهوی سه ماى ده کرد ستراتيس کپزه گهی خوش ويست هو لهوی ماری کرد هوو. مانوساکاس له کليسا کلایو بوکی له سر نابوو. دواى نومانگ کورنيکیان هوو، ديسان مانوساکاس ناوی لي نابوو، بهو کاره بيپونه خزم. سينه ميان «پاتاسوس» می دوف زهن هوو،

پیانکی ساگارو رونگبیر و هه قیژرگه بوو. له ته مهنی پیری پارگی دا هاتپوه دنیا. پارگی نژوگری دیگه هه بوون. له بهر نهوهی تبنی ده بهردا نه ماپوو «پاتاسوس» هنالنگی روالهتی نه بوو. له گه لئ نهوهش له هزوش و ژیری بی بهش نه بوو. له بهر نهوه که نهو رژی وهسکی دایکی گهوتپوو، خودا تووره بووو، له ساز گردنی ناههنگ و گزوانی بن بزپوه و شهره جنیز هارتای نه بوو. ده چپوه هه مه جلیسنگ به گونیهی هه وای تهو مه جلیسه گزوانی ده گوت. له لایهکی دیگه وه رست و دلخوازی خه لگی باش ده ناسی، گاتینگ له گزوی سه مار زه ماوه نفا له سه ر کورسی داده نیشته و تاری له سه ر نه ژنوی داده تا، بهر له وه که ده ست به گزوانی بکا، ته ماشای به که به کی دانیشترانی ده کرد. ژن و پیانو لینی ده ترسان. له بهر نهوه که سه لت و ره بهن بوو، بی خه م و خه پال له هه موو جینز و شای و زه ماوه نندنگ دا به شهار ده بوو. هه که سه هه وئی ده دا، له لای خزی داینی و مه رای بی بکا، تا تووش لاتاو پلاری تهو نه بی بهه پلن بوته و پالمان زه رگه تهش ناویان ده بوو.

رژی پیش بز جینزی ناو لی نان سینه مین کوری «ستراتیس» هاتپوه گوندی «سن ژان» و له رینگا تووش مه بی مانوساکاس بیوو. مانوساکاس باشترین دوستی نهو بوو. که پتیکه ده بوون، ده پتوانی کوپتنگ شه راب خالی بکه ن و به مینگه له مه ر بخون. مانوساکاس خزی ده وست و قه تی سه پی نه گرتپوو. هه س رژی پیش کاره ساتی که بر دنی مزگه وتی کردپوه شه ر و سه رکی خستپوو که چن که له مزگه وت چوکی ده اواره و چوته سوژده. چن که ره گاتی گوندی سه ریان له و کاره ساته سه ر ماپوو، هه سوو چوو بوونه لای ته ساسی مزگه وت و چوو بوونه سه ر دینی نهو. نهو داستانیکی واقعهی به که بی خزی رازاند بزوه و لق و بزپی لی نا بوون. هاتپوو تا له جینزی ناو لی ناتی کوری «ستراتیس» دا، بز مانوساکاسیان به خونیته به وه. ده ی زانی که مانوساکاس به بیستی شیره گاتی نهو که به یف خزش ده بی. به لآم نیشتا...

دا هاتپوه، چارنکی له مه پته که کرد و هه ناسینکی هه لکیشا و له بهر خزی به وه گوتی:

- ناده میزاد بانی نهوو... بلقنکه... هه لده سی و هه لده سی و پاشان له پر ده تقی و ده چپته جهه ندم. واته مه بهستم نهوه به ده چپته به هه شتا... دهاره وشه ی ناخری گوج راست کرده وه. چوونکه شه رمی ده کرد له بهر ام بهر ته رمی دوسته که ی دا هیشتا ساره نه بزپوه، قسه ی قو بر بکا.

ستراتیس بینه نگ سه ری بهردا بزپوه. ده سه ره به کی به ده ستپوه بوو رای ده وه شانده و مینشی له دم و لووتی مانوساکاس ده رده کرد. فانونوس هه ستا و شانی کره پستنی گرت و له سه ر مه پته که ی راست کرده وه، پاشان ژنگاتی دیگه که ده گریان راستی کرده نهوه و گوتی:

- نیشتر به سه، قور به سه نیه. بهن نه خشی بهه سینه وه، تینه سی پیاو لای مه پته که ده بی.

ژنگان ده ستیان کرد به شین و گریان و ده پانگرت مردوو به جی ناهیلین. به لآم شان بهو ده ستته نه ستورانه هه موری گز کرده نهوه و ده ژوو رنکی دیگه ی گردن و ده رگای له سه ر داخستن. پاشان هاتپوه له په نا جه نازه دانیشته.

ماوه دیکی زوز هه ر سینگ دوستی گیانی مانوساکاس بینه نگ چاریان بهر به مه پته که و به لآم هه ر به که ش بهریان له شتینگی تر ده کرده وه. «ستراتیس» له خیری ژنگه ی دا بوو و بهری له نیشتره چه مروشه که ی ده کرده که تازه کره بووی و لوشکی داویشته و پیش چه تده رژی که می ماپوو کوره که ی به گزوی. «پاتاسوس» بهری له دانانی شیره ناوازیکی خه هه تار ده کرده وه و

خه‌ریک بهو راست و درز تنگ بها که چوژن مانوساگاسی له گه‌ل ههوت تورگ له مه‌بدانیگی سهو داپوژشراو به مه‌فروق دا به‌ره‌نگار بهو، شه‌شی لئ گوشتون و هه‌وته‌گه‌بان له‌جهم‌ریکی له سهو دلئی داوهو گوشتویه. «فانوریوس» برسی بهو، بیری له گه‌لباسی بهراز ده‌کرده‌وه که له ژرخانی خانوی براگی هه‌لاوه‌سراپوون بیری له گوپه‌ش‌راب ده‌کرده‌وه که له توژننگ‌دا به‌ریچاو ده‌گه‌وت، نانی گه‌نم که گریستینا رژی پیش گرده‌بوی و هیشتا هه‌ر بزنی ده‌هات. فانوریوس ناوی له زاری ده‌هات و له گاتیگا چاری به‌پوه تهرمی براگی، هه‌ر له‌وه ده‌گه‌را که باسی سوسیزن و ناروق به‌کا.

سه‌عات نیره شه‌وی راگه‌باند. گزه‌پا‌ه‌گ له شیماله‌وه ده‌هات و گه‌لای داره‌لیس‌رگانی راده‌ژاند. هه‌ر سینگ له به‌ر گزه‌پا‌ه‌ستیان به‌فینگی ده‌گرد. ناله‌ی گوت‌ه‌گ که هیلاته‌ی له ژیر گوی سوانه‌ی خانوه‌گی گرده‌بو، له ماتی شه‌ودا ده‌بیسرا. چوار پی‌گه‌لی ئم ده‌وو‌به‌ره که بزنی تهرمی مردو‌پیان گرده‌بو، ده‌پان لو‌رواند.

فانوریوس هه‌ستی گرد که له برسان زگی پنچان ده‌دا. زوو برسی بهو. کاتینگ بز باسی سوسیزن هه‌لی بز هه‌لنه‌گه‌وت، گوت‌په‌ره‌ی به‌ری:

- گورینه ده‌لین چی؟ ئه‌را چه‌ند نالقه‌ سوسیزنم دیوون له‌وه به‌ر میچه هه‌لاوه‌سراون، گوپه شه‌راب‌گیش پی ده‌زاتم. له گه‌ل مئن که به‌سلامه‌تی روحی مردوو پیاله‌به‌گ پیندا که‌ین؟

پاتاسوسیش که له برسان توره‌ی له زگی ده‌هات، ده‌ستیگی به‌زگی داهینار گوتی:

- بزچی نا؟ تنیا مردوون که ناخزنه‌وه. به‌ر فانوریوس، به‌ر ژیر عه‌رز و خوا چاکه‌ت بز به‌کا. ستراتیس تو ده‌لی‌ی چی؟

ستراتیس گوتی: شه‌رعه، له پیش مردوو ئه‌وه کاره‌ به‌که‌ین.

پاتاسوس گوتی:

- گوره‌ته‌وه‌ی ناوی، زوو ده‌خوزین و ته‌واوی ده‌که‌ین. نیشه‌خو هه‌ر ده‌بی تا به‌پانی له‌کن ئه‌وه مه‌پته‌دانیشین. پا‌هین‌گمان بینه‌وه به‌ر. ئه‌م خواردن و خوارده‌وه به‌خیری مردوو‌ه‌گه‌به. به‌ر فانوریوس، به‌رژیر عه‌رز.

فانوریوس پیشتر مومینگی به‌سه‌ری مه‌پته‌گی هه‌ل‌گرت‌پوه. که‌وت‌پوه ری، کاتینگ گه‌را‌به‌وه، نالقه‌به‌کی سوسیزن و دزلیکه‌تاره‌قیبک و سئ شوشه‌ناوی خوارده‌وه‌ی له‌گه‌ل‌خو هینا به‌وه.

پاتاسوس باسکی لئ هه‌لمانی، دوو سئ پارچه‌ سوسیزنی به‌ری و چوه‌هه‌ساری، ناگری کرده‌وه و ده‌ستی کرد به‌به‌ژات‌دنیان. بزنیگی خزش به‌هه‌ساری‌دا به‌لاو بزوه.

کاتینگ سوسیزنه‌ به‌ژاوه‌گانی له‌سه‌ر گه‌لای لیمز ده‌هیناره‌ ژوو‌ی. گوتی:

- بزخاتری خرا، ده‌رگا داخه‌ن پا‌ژنه‌گان بونیان بز ته‌چی.

له‌وه کاته‌دا فانوریوس پیاله‌گانی پر کرده‌بو، ستراتیس-بش نرده‌وانینگی له‌قه‌رتاله‌ی نانی هینا به‌وه‌ی.

هه‌ر سینگ پیاله‌گانیان هه‌لینا. ستراتیس گوتی:

- گورینه، به‌سلامه‌تی گیانی مردوو.

پاتاسوس گوتی:

- وه به سلامهتی خزمانیش.

فانوریوس گوتی:

- پینی داکن و مهترسین، شوکری خوا که کویه نیوهی نارده. ناخ مانوساکاس، براکم، بهخیرچی.

خواردپانهوه و تدههپان له سوسپونه کانبیش هینا. فانوریوس، چه قوی شوانی هینا درو نانه کی کرده سی بهش.

تازه نیشتهپان دهکراوه. سوسپونه کانی دیکه شیان برژاند، فانوریوس چووه ژور عهرزی، پهنیر بلزینته وه. کویه ناروقی له سه نه ژنزیان دانابوو ده پاله کانی ده کرد. پاتاسموس پیشنباری کرد:

- بهخینه وه به سلامهتی بیوه ژنه کی. من تنیا زگم بهو ده سوتی. فه قیره. من شیهریک بز نو هه ده هژنده وه.

- به سلامهتی!

هه موو پیهان داگرد. ستراتیس گوتی:

- به سلامهتی پاله وان میکیلس! تنیا نه وه که تولهی برای ده ستینته وه، به سلامهتی نه وه.

فانوریوس گوتی:

- وهرن به سلامهتی گشت نه وه که سانه بهخینه وه که ده پان ناسین. به زینوو و مردزوه!

هه سیکیان به نوره به سلامهتی دژست و خرم و دراوسی کان خواردپانه وه. پاشان قاره مانه

که وره کانی کرتان وه بیر هاته وه، به سلامهتی گیانی «کورا کاس» «هاتریبهالیس»، «کریارس» و «واسکالونیانوس» خواردپانه وه.

پاشان نورهی قاره مانای خوروشی ۱۸۲۱ هات. وهگ «کلوکتورونیس»، «کارانیس کاکیس»، «مباتولیس» و «نودیسه ناس ناندرو تروس»، کویه ده هات به تال ده برو.

پاتاسموس که کولکه خورنده واره کی هه بو، پیشنباری کرد:

- کورینه با به سلامهتی یونانی قه دیم بهخینه وه.

فانوریوس گوتی: له و قسانه!

- باشه، که وایه با گوزانیش بلین!

ستراتیس دژ وستا و گوتی:

- بزخاتری خوا به سه... شهرمی بکه ن!

- کوره دهی... سه بر ده لپین و ناره نارئ ده که یین. کهس نازانی... کهس... خزشی له کانبیکا به

خه پال سازی لی ددها، دهستی به گوزانی کرد:

«تزه موو شتیکت له بیر برده وه.»

به لام دهی نه وه بهر به پاندهت وه بیر بهته وه»

دو که سه کی تر به ندی دووه می شیهره که پان له گدل ده گوتوه!

«به لام دهی تده بهر به پاندهت وه بیر بهته وه.»

پاتاسموس درنوهی پیدای:

«که ترم ماچ ده کرد و توش ده تگوت: شوه دهی بشوین...»

ستراتیس دهستی به زاریه و ناو گوتی :

- نهوه شیهرت بز بیروه ژین هژندۆتهوه؟ تو له خوا ناترسی؟

گۆزاتیکی مهزههیی نازانی که له جیاتی نهوانه پیلێی؟

- گۆزانی تازهیبت گه ره که؟... به چاوانا

رووی کرده لای مهیته که و نیشانهی خاچی له سنگی کینشا و دهستی پینگرد :

- «دهمی ناخرین دیدار گه پوهتی...»

هیشتا نهو به بنددی تهواو نه کردیوه. دوو که سه که ی تر دهستان کرد به شین و گریان و خزیان به

سه مهیته که داو به گریانه وه ماچیان ده کرد. فانوریوس به سه مهیته که داو کهوتیوه. ده گریا و

ده بیگوت :

- برام... برای خوشه وستم!...

مال پر بوو له شین و گریان و رۆرو. ده رگایه ک کرایه وه و ژینک که دهسانی به سه ردادا بوو.

سه ری و ده رنا، به لام پاتاسموس به دهست راوه شانینگ گیزیه وه.

پاش نهوه که ههر سینک تیز گریان له بهرام بهر مهیته که راوهستان و تهماشایان ده کرد.

گریاته که به قازاغبیان بوو. ههر سینک بهو ناروق و سوسین و کریانه، تینبان هاتیوه بهر.

فانوریوس له کاتی که مهیته که ی نیشان ددها، نفی ده کرده دهستی و ده بیگوت :

- کورینه ده لین چی؟ نامادهن به سه مهیته که داو باز دهین؟

ستراتیس و پاتاسموس گوتیان :

- بزچی نا؟

ههر سینک خزیان هه لکرد و ده لنگه پاتۆلیان هه لدهاوه تا وه بهر پریان نه کهوی. دار

مهیته که یان برده پیش ده رگای حساری تا مهیدان بز باز دان خالی بی. فانوریوس گوتی :

- من برای نهوم... پیشتر باز دهدهم.

چوه ده رکمی کۆلانی و ههر تک دهستی لینگ دان و بازی دا. باز دانه که ی نهوه تده توند بوو که

سه ری و بهر... میچی کهوت، به لام خوی ههستی پری نه کرد. له نینهواستی ژوره که راوهستا و

خۆن دهست و گوتی :

- من بزم دا. نیشتا نۆزه ی تۆیه ستراتیس.

ستراتیس پش لهشی باریک و بهرزی سوراند و بی نهوه ی قاچی وه کۆسپینک بکهوی، بازی دا و

له رۆبیری مهیته که په لچه ی پنی گه پانده عهززی و گوتی :

نیشتا نۆزه ی تۆیه پاتاسموس.

به لام پاتاسموس ترس هه لی گرت. چاوتیکی له تهخته که کردو له دلی خزیدا گوتی :

تم تهخته بهرزه دهین له کوی دروست کرابی؟ لهو کاته دا که ده له رزی. گوتی :

- من باز نادهم.

فانوریوس به هیواشی گوتی :

- شهرم ناکی. پالهران پاتاسموس؟ تو کریتی یا کریتی نی؟. بالاً باز ده.

- گوتیم باز نادهم. من چه تک زهن نیم.

- بدهبخت که واپو تۆرئز له مردوو ناگری؟ ئەو ه سوکایهتی سرفه.
دۆستایهتی تۆ له گهڵ مانوساکاس ههه تهوه بوو؟ یالاً با بزنام. بشمری ده بی بازدهی.
پاتاسوس، سه ره که چه له که ی هه لکراند و دۆستایهتی مانوساکاسی وهیبر هاتهوه و فره
تیکچوو گوئی:

- زۆو باشه... باز ده دم. بۆ تهوه ی غیرهت وههه خۆ بئێ، ده شی کرد یه هوب، هوب و
به سه ره ته ره مه که دا خۆی هه لاویشته. به لأم قاچی وه ته خسته که کهوت و تابوت وه ره گه را و به سه ره
مردوه که دا کهوت.
فانوریوس گوئی:

- نابرووی ئینمهت بره، خۆلت وه سه ره، برۆ فه نا نه. شه قنکی لی دا و نارده به سهاری ر گرتی:
- ستراتیس وه ره یارمه تی بده.

به هه ره تکیان ته ره مه که یان راست کرده وه و له کفنیان وه دینجا و خسته یانه وه نیو تابوت و
ره سی مه سیح یان له سه ره ده شی کیشا. فانوریوس سه رو ریشی مانوساکاسی ده ست پیندا هیناو
گوئی: «قه ی ناگا برا که م. خۆ له شه ته نیشا، تۆ مردووی، هه ست یێ نا که ی»
دا هاته وه، شه ره یه نا ره قی هه لگرت و به زا ری وه نا. جارێکی تر له ده وری مردووه که دانیشتن و
سه یریان ده که ر. ورده ورده به لا دا هاتن و خه ویان لی کهوت.
* * *

زۆی دوا یی پینش نیوهرۆ، پاله وان میکیلس له سه ساری مالی مانوساکاس له هاینی خۆی
داههزی. کراسیکی رهش و میزه رینکی ره شی له سه ره بوو. چه که کانیشی رهش بوون. ئەو ژنانه ی
که به شین و گریان ده ویان دا به رو، لای دان و چه ژووری. دا هاته وه، مردووه که ی ماچ کرد. پاشان
تاوینک را وه ستا و ته ماشای کرد. دراوسی کان له مه زرایه ریحان و گو له زه رده و پنگیان هینا بوو
له سه ره ته ره مه که یان دا نا بوو.

پاله وان میکیلس به مات و بێدهنگی ته ماشای برا که ی ده کرد. ته ویش به چاوی گراوه سه بری
پاله وان میکیلسی ده کرد. کریستینا و کووو که چه کانی و فانوریوس و ستراتیس و پاتاسوس و
دراوسی کان ده وری تابوتیان دا به رو، سه بری ئەو دوو برایه یان ده کرد، ده تگوت به زمانی یێ زمانی
له گه ل پدک قسه ده که ن.

پاله وان میکیلس هه ره وک له م ناخافته نهینی یه تیر بوو یێ، چه مه بق، پاشان چه ژووری
ماله که و له ته ره له ده شی به پشتی مابن و مانگا کان دا هینا. پاشان چه هزه ی خه وی برا که ی،
سه برینکی ته ختی خه و و شه و مه مک و پدیکه ره په رۆزه کانی کرد و له په نجبه ره وه ته ماشای خانوه
نه وی پدکانی گرتدی و کلیسای به چووکێ نینو گرتدی سن ژان و دوو تر سه بری بناری چبای کرد که
بارکی له وی ده ئیا. پاله وان میکیلس هه رچی شه ئینکی برا که ی بوو، وه بیبری ده هاته وه و له مینشکی
خۆی دا کۆی ده کرده وه. ته ماشای شه که کانی نه وی ده کرد و ده شی لی ده دان و له به ره خۆ یه وه
ده یگوت: «دُنیا به مانوساکاس... دُنیا به.»

قه شه هات. تابوت ته که یان هه لینا، ژنه کان خۆیان پینوه هه لا وه سی نه یان ده هیشته بیه بن.

کریستینا کهوت و له‌خو چوو. لهو کاته‌دا که خمریک بوون به گولآ وه‌هژشی بینه‌وه،
تد‌مه‌که‌یان له مالی برده‌ دهر و رنگای قهرستانی سه‌وزو خوشیان گرت‌ه پیش.

پیدای چه‌کدار و ژن به ده‌سالی ره‌شوره له «پتروکفالو» و گونده‌کانی ده‌وی‌ه‌روه هات‌بوون
تا بز ناخرین چار له حاست کژله‌کی تیک شکای «سن‌ژان» س‌ری ریژ دان‌نن. رژی ناشتی
تاقه تورک‌نیکش لهو ده‌ورو به‌ره دیار نه‌بوو. ژن ده‌گریان و بی مان‌دو بوون به مرده‌ویان هه‌لا
ده‌گوت. سیفاکاسی پیر که خزی هاروشتی‌وه سه‌رگ‌زچانی، هه‌ول که‌س بوو که له د‌وی ته‌رسی
کوره‌کی ده‌رویش و چاره‌کان وشک بوون. نیت‌ر مردن بز نه‌و رازنکی پی‌وه نه‌بوو.

نه‌و ده‌یزانی بی‌فایده‌به خزی به گریان به‌چوک هکاته‌وه. لهو کاره قازانجیکی وه‌گیر ناکه‌وی.
ده‌ی زانی که نه‌جه‌ل نوکه‌ری و فه‌رمان‌به‌ری پان‌شای تاسانانه و ده‌بی خه‌رجی خودا له خه‌لک
بستینی. که‌وا بوو بینه‌نگ و بی گریان به د‌وی هه‌پته‌که‌دا ده‌روزی و به نووکی کوچانی له به‌ر
ده‌کانی ده‌دا. له پیش قه‌بره‌که راوه‌ستا.

قه‌شه زژو به گورجی د‌وعاو ته‌لقینی مرده‌وی دادا. پاشان باسکه‌کانی در‌یژ کردو مرده‌وه‌که
ته‌به‌روک کرد. ده‌تگوت هوکمی لی ده‌کا که له به‌ر به‌ک هه‌ل‌وه‌شی و به‌چینه‌وه نه‌و شونه‌ی که
لی‌به‌وه هات‌وه و بی‌نه‌ تاو و خاک.

مستیکی خؤل هه‌لگرت و به قه‌بره‌کی دا‌کرت. تاب‌وه‌که‌یان بز نیتو قه‌بر خلزور کرده‌وه.
خه‌لکه‌که هه‌ر یه‌که‌ی مسته خؤل‌نکیان یه قه‌بره‌که وه‌رکرد. ده‌تگوت مرده‌وه به‌ره باران ده‌گن.
پاله‌وان میکیل‌س هه‌نگای هاروشت و له سه‌ر لی‌وی قه‌بره‌که راوه‌ستا. له کاتبکا که چاوی له
به‌ر فرمیسکی ده‌زورانه‌وه، به ده‌نگیکی قایم گوتی:

- به سلامه‌تی مانوساکاسی برام. بز به سلامه‌تی و ته‌وه‌ی پنت تیزم باشی له گوی به‌ره.
ته‌کی بی‌یه خه‌وی من و سکالا به‌کی و تووره‌م به‌کی. تو مه‌ترسی، من ته‌گلیفی خزم ده‌زانم.
تاوینگ بی‌ری کرده‌وه، ته‌یزانی چی دی بیژی، قسه‌کانی دو‌ریات کرده‌وه:
من ته‌گلیفی خو ده‌زانم، تو مه‌ترسی، ته‌نیا له سه‌رخز به. له پر دلی پر بوو، نالاندی و
گوتی:

- خوا حاقیز مانوساکاس! به‌ر له ته‌واو بوونی ری و شونین، قه‌برستانی به‌جی هیشته بز مالی
ره‌حه‌تیه‌که‌ی گه‌راپه‌وه. لهو کاته‌دا که ده‌پوست رکیف له ماینه‌که‌ی پدا، تش‌ود‌ریس کوره
گوره‌ی مانوساکاس به‌غار هات و جله‌وی ماینه‌که‌ی گرت و گوتی:

- مامه گیان، من له ژیز ده‌سه‌لای تو دام.

پاله‌وان میکیل‌س چاونکی لی کرد. کوره‌لاو گوتی:

- مه‌به‌ستم ته‌وه‌به که بز توله ته‌ستان‌ده‌وه‌ی بابم ناماده‌م.

- چه‌ند سالی؟

- هه‌قده سالی.

- که رابوو و د‌وای کاری خزت که‌وه.

ته‌وه‌ی گرت و رکیفی له ماینی‌دا و رنگای کاندی گرت‌ه به‌ر.

مانگی نه پرېل به بادی موسیبه ته کانی مسیح و به خژی و ترسی ناده میزاده کان تی پری .
 هار دده مەکانی همتاو و ینکه تروری مانگی مای : سهوزی و گچلاس و فەریکه گەنم و قوزو و ترش و
 شیرین پین دده گه پختن .

گه رمای توند دده ست پین دده کرا . تورک و مسیحی تاره قەیان دده کرد ، خزیان باوه شین دده کرد .
 توری به گ هه روا له جی دده نیالاند . داخی مانوساکاس دلی پالەوان مېکیسی داگرتیو . شاری
 کاندی پەشینو و شیواو سه پروکه دوی نه راند . ریش سپیه کانی مسیحی له مالی خەلیفه
 کوزیونه وه تا له باره ی دواروژی یونانیه کان بریار بدهن . به گ و حاجیه کانش دده چورنه بارگای
 پاشا ، تا له باره ی چه شنی قەتل عامی مسیحی به کان وتووژ بکن . کریت جارنکی دپکش له
 سه رلیواری هەلدیزان راوه ستابوو .

رۆژی ۲۹ی مانگی مای ، تاریک و روونی به یانی زه نگوته کانی کلیسا به دهنگی خهفته تبار .
 وده دنگ هاتن . مسیحیه کان به سه ر لی شینواری له جی دده ریه رین . دده یانزانی شو رۆژه ، یز دوا
 رۆژی مسیحیت چی به دواوه به . له نیره راستی کلیسا که شه قنکی گه وره ی پر له هەلوا دهنه ترا .
 له لای راست و . چه پین که شه فەکه ، دوو مؤمی گه وره که سه ریان به دوو گەل رهش کرابوو ،
 دده بیزان . له سه ر هه لراکه به خاکه قەند ، به پیتی گه وره ، به بادام و دارچینی وردگراو
 نووسیبوو یاناز « کونستانین پالولوک »^(۱)

مسیحیه کان له دده وری به ری که شه فی هەلوا کۆ بیونه وه و گو ییان یز مه رسه کان هەلخستبوو .
 پیاو ماقوله کانی کاندی به دهنگی خهفته تباری زه نگوته وه ، چوو بوونه کلیسا . سی ریش سپی
 گه ره ک ، پالەوان نه لباس ، حاجی ساواس و جه علی ته لایی ناماده بوون . پالەوان پرلیکینگیس ،
 ستیفانسی که مە ی وان ، گازاپاکیسی که کیم باشی ، ناغاهاری لاتوسه قوله و ئیلوهنه و ناغا
 نه رستۆنلیسی دهرمانفرۆش ، هاتپوون به دوا ی نه وان وه ره شای و هک ، دیمتری پیتسوکولوس و
 کراسوگورگیس و ماستراپاس کایابیس و پاکیش و مېستگری و برتوللو ناغا پاراسکه واسی
 سه رتاش . راوه ستا بوون . له پشت سه ری نه وان هس مسیحیه کانی شاری کاندی کۆ بیونه وه .
 پالەوان مېکیس - ییش ناماده بوو ، به لام نه چوو بوو ژوری کلیسا ، به کراسی رهش و دلنکی
 پر له خەم و خهفته له پینش کلیسا راوه ستا بوو .
 له و رۆزه وه که برا که یان ناشتوو ، هیچ قسه ی نه کرد بوو . خوین له دده ماره کانیدا دده کولی و له

(۱) دوا نیمپراتوری بیزانس بوو که سالی ۱۴۰۳ له Constantin Paleolgue دیقاعی
 قسطنطنیه دا له بهرام بهر په لاهاری توره کان دا کوژرا .

زدهنی خوی‌دا هزار نخشدهی ده‌کیشا. نیشتر نووری سه‌گ تروشی تله‌ه بکا و توله‌ی برای به ناهدق کوزداری لی وه‌ستینی. نیشتر نووری به برای هاویه‌یمان نه‌ده‌زانی. خونین بویه نار. نو نالقه‌ی تروانی پینکوه وه‌سل کردی‌بوو، پچرا‌بوو. له‌گه‌ل نه‌ده‌ش که زانی‌بووی نووی برینداره و له کوشکی کلار فدرنگی خوی‌دا له‌گه‌ل مردن ده‌سته و به‌خه‌یه. عملی ناغای نار، تا خه‌برینک بزانی. له نوزکه‌رانی پرسبار بکا، ناگاداری پتر وه‌ده‌ست بینی. بزانی داخرا نووری له‌جه‌دایه؟ برینه‌کانی به‌راستی جینگای ترسن؟ هر نه‌وی رزوی عملی ناغا گه‌رایه‌وه و خه‌بری تازه‌ی هینا و گوئی:

- راسته نو به‌دیه‌خته برینداره.

- ده‌زانی گوئی برینداره؟

- باتوری بریندارن. وادیاره براکت دهره‌تی هیناوه که خه‌نجه‌ریکی ده‌نیو لنگان بکا. مسته‌فا پاپار برینه‌کانی برزاندوتوه و مه‌لحه‌می تن‌داون. به‌لام نو به‌دیه‌خته ده‌نالیتی و حالی شپرزیه. من خزم له‌هر دهرگاهه گرم له‌نالو هاواری ده‌بوو.

پاله‌وان میکینلس برزی تنک تان. مادام که نووری نه‌خزش بوو نه‌ی ده‌توانی ده‌ستی لی‌بدا. ده‌بوایه چاوه‌روانی بی، هه‌تا چاک ده‌بینه‌وه. به‌لام تاکه‌ی؟ پاله‌وان میکینلس به‌تالوکه بوو.

نو ته‌واری شو له‌و خدیاله‌دا بوو، په‌بانی به‌ده‌نگی زه‌نگوله وه‌خه‌به‌ر هاتبوو، گوئی‌بووی: «با بچینه کلیسا، وه‌ک ده‌لین چس گوژگ ده‌یه‌وی، وه‌عزان دایدا، پیم وایه نو جاریش نابرومان ده‌با».

به‌حالکی شپرزه جلی کرده به‌رو به‌وه کلیسا که‌وته ری. له‌به‌ر نه‌وه‌ی که نه‌یده‌ویست که‌س ببینی و سلوا له‌که‌س بکا، ریشروی شده‌که‌ی به‌سه‌ر دم و چاری‌دا به‌رداپزوه و له‌به‌ر خزی‌وه ده‌یگوت: «تاخر نو به‌سته‌زمانه و کولکه خوننده‌واره، له‌گوئی ده‌زانی گه‌رماری قوسته‌تته‌نیه چزن بوو و پاله‌وانی و کوش و کوشار مانای چی‌یه؟».

هر یه‌ر جزره که پالی وه‌په‌نجه‌ر دابوو، که‌شه‌نی گه‌روه‌ی پر له‌ه‌لوی نیو‌راستی کلیسا و خه‌لکی ده‌رویه‌ری و خه‌لیفه‌شی ده‌دیت که له‌هه‌مووان که‌له‌که‌ت‌تر بوو، سه‌ر تاپی جلی ره‌شی کرد بوو به‌رو تزوینکی ره‌شی له‌ده‌وری کلاوه‌که‌ی هالاند بوو. کلیسا وه‌قه‌برینکی سه‌رداپوشراو ده‌چوو که رووناک بوو ناله‌ نالی خه‌لک له‌وی‌دا، دنگ ده‌داته‌وه و مه‌یتینکی گه‌روه‌ش له‌گوئی داتراوه.

له‌پر ده‌نگی ناله‌ی خه‌لک برا. خه‌لیفه‌ بزلای چس گوژگ وروی وه‌رگیزا و نیشاره‌یه‌کی کرد. پاله‌وان میکینلس نینو چاوانی به‌ناره‌قه‌ی سزیده و چاوه خره‌کانی لیک کرده‌وه. براکه‌ی دیت که بژ نیشیک ته‌ختی خه‌لیفه سه‌رکه‌وت و چندن په‌ره کاغزه‌لی له‌گیرفانی هینا ده‌ر. پاله‌وان میکینلس دلی کوشراو چاری ده‌زاری براکه‌ی بری.

ماموستا ده‌ستی کرد به‌سه. له‌پیش دا منگه‌ منگی کرد و پاشان کوزه‌ گرتی و ده‌له‌ری و ده‌نگی نه‌ده‌بیسرا. پاشان ورده ورده ده‌نگی کرایه‌وه: قوللو بوورجه‌کانی قوسته‌تته‌نیه خزیان هه‌لکیشا و زه‌نگوله‌کانی کلیسای سینت سوفی که‌وته ناله‌و هاوار کردن. نو کاته نو په‌لاماره تاخر شه‌ره ده‌ست پینکرا... خه‌نده‌که‌کان وه‌ها لیواولینوی خونین بوون که گوئی‌له‌که ده‌یوانی مه‌له‌ی تینا بکا. له‌پر نیشراتور کونستانین به‌له‌شی به‌خوتنه‌وه، له‌کاتینکا که به‌په‌رده‌یه‌کی بخوورو

که ندور داپوشرا برو، له نيتړه راستی که شه فی هه لړوا ديار که وت.
پالهوان ميکيلس چاوه به فرميسکه کانی سره وه. به سر سورمانه وه ته ماشای پراکمی ده کرد.
پنی سه بر هو که چس گورک ته و هم مو تين و توانایه ی له کوزيه هیناره؟
نم خيله شانوار تننگه، نو پشت کوره، نو هم مو گيان و حاله ی له کوزيه په پيدا کرده؟
کاتی چس گورک روي کرده په بکه ری مریه می پاکیزه و دهستی بز دريژ کرد و هاراری کردو
گوتی:

- مدهگري نه ی مریه می پاک، مدهگري، ناخره که ی روظنک قوسته نته نيه ده ستينيه وه
خليفه ناميزی لېنک کرده وه و چس گورک که و ته ناميزی و همرک ده ستیان کرد به گريان.
خه لنگ له ده وری ته وان پاله ريه ستیان هو، ده گريان.

ماموستا پالی وه ميجراهی خليفه ی دا، چارولکه کانی سره وه و روي کرده خه لنگ تا بزانی
وانگلېوی خيزانی بز بيستنی وتاری نو هاتوه پان نا، به لام وانگلېو نه هاتېرو، چس گورک
تهق که و ته سر کورسبه که ی، کاتی نويزی مس ته و او هو، پالهوان ميکيلس خزی گه يانده پراکمی
و گوتی:

- باش يو تا بروی نيهت نه برد!
چس گورک هينتا سر گه رمی وتاره که ی خزی بو له خه پالی دا، تووک هينتا په لاهاريان
ده هينار قوسته نته نيه يان وزان ده کرد. تاروی داوه و چای له پراکمی کرد. ديار هو قسه ی
پراکمی نه بيستبو. پرسى:

- ميکيلس چت گوت؟

ميکيلس گوتی: هيچ!

هر دوو گيان چوند ههنگاوېنگ پينکه وه روشتن. ماموستا مانلوو هو. به يه واشی و به ی
دلخزشی به وه مالي که و ته ری. پالهوان ميکيلس له بنه وه ته ماشای ده کرد. به راستی له و روزه
وه ژنی هيناره، چنده کزتر بوه. پشتي ده ريه ريوه و لاقی خوارو خيچ تر بوون.
پالهوان ميکيلس به دهنگينکی نهرم پرسى:

- وه زعی ماله وهت چونه؟

چس گورک له پيشدا وه لامی نه داوه. له پر قوسته نته نيه ی له بهر چوزه و ناگری پيرزی
هه ناوی کوزيه وه و پاش تاوېنگ له ولامی برای دا گوتی:

- ميکيلس، نه وه ژيان نيه که من همه.

- بزچی؟ چما چت لی ده کهن؟

- هيچ ته نيا هدمور کړومان. له گه ل من ناپه يشن و که پشتم تی کردن، له قاقای پينکه نين
ده ده ن.

- ناخر تز گه وړه ی مالي خوت نی؟ تز چ پياوېکی؟ نه وه هتبه وه درکه!

- نه گه نه وی ده رکم، ژنه که شم ده روا.

هر تکيان بيده تگ بوون. گه پشترونه بهر ده رگای مالي چس گورک. پالهوان ميکيلس
راوه ستا و پرسى:

- نیستا هر تک له مالهوه؟
 - بهلی، تازینک لینک جیا ناهمهوه. چونکه هه تیو نه هاتبوه کلیسا، خیزانیشم نه هاتبوو. تز
 نهو خواپه میکینس نه وهش یوو به ژبان؟
 چس گووک له خهفه تان دهنگی دهر نه دههات. پالوان سگی پین سووتار گوتی:
 - گوی بگره ناغا ماموستا. من نیستا دبنه ژووو هر تکیان له مالی وده درده نیم.
 ماموستا سل یوو گوتی:
 - بز خاتری خوا نه کهی نهو کاره مه که، تزوی بوسته و منیش سهبر ده کهم، با بزانه.
 - چ بزانی؟
 چس گووک له کاتینکا رودی وهر ده گیزا گوتی:
 - با بزانه چزن ده بی...
 نهوهی گوت و چوه پشت دهرگا و به چه کوچ له دهرگای دا.
 پالوان میکینس سهری سوور ما و پرسى:
 - چزن؟ تز کلیت نه؟
 - نا... نهوان کلیم ناده نی. من ده بی له دهرگا بدم. تا بین دهرگام لی بکه نهوه.
 پالوان میکینس به توور بی چه کوچه کهی لی نه ستاندو هاروشیه گزلا نی و له کاتینکا به
 توندی بژ لای له نگرگا ده چوو گوتی:
 - ده صه لی به پاتیه وه، تز کلیت هه بی!

* * *

پالوان پولیکسینگیس له دوکانی پالوان میکینس چاره روانی هاتنه وهی نهو یوو. پاش
 نوژی بیری زیندوو که روهی مس، هر له چن هاتبوه دوکانی پالوان میکینس تا قسهی له گهل
 بکا. نهوهی ده بوست له گهل باس بکا، دهرینی فره دژوار یوو. هر بزیهش له سهر کوریش
 هه جیمینی نه یوو. جار جار راده یوو. له دوکان دا دههات و ده چوو. پاشان په مرچ و
 مونی داده تیشه وه. «کارتیوس» ی نارد، پیالینک قاوهی بز بین. سقاری پین ده کردو پاش
 تاوینک ده بکوژانده وه. نهوهی ده بوست له گهل پالوان میکینس باس بکا، چهند جار له بهر
 خزیه وه دوو پاتیه ده کرده وه. له خزیه ده پرسى که چزن و له کوژوه دست پین بکا تا پالوان توور
 نه کات. نهو پالوان میکینسی خوش ده بوست و ریزی لی ده ناو نهی ده بوست دۆستایه تی نهو له
 کیس بدا. به پنجه وانه هه ولی دده تا پناخه ی نهو دۆستایه تیه پتهوتر بکا. هر بزیهش هاتبوو که
 نه مرۆ قسهی له گهل بکا. ته نانهت به ندینکی ره شیشی له دهووی ته قبله کهی هالاندهوو تا نشان
 بدا که له مهرگی مانوساکاس دا تازه داره. به کوره کهی شاگرد دوکانی گوت:
 - کارتیوس- تا مالی مات به چوو، بزانه ره نگه له مالی بین. پینی پیژوه که قسه کهی ته وار
 نه کرده وو که پالوان میکینس گه بشته وه بهر دهرگای دوکانه کهی. سه هارته به گهرانی
 قوسته تته نیه و قسه ناگرینه کانی چس گووکى برای، روقرش و تووره یوو. به تابهت پتر له وه
 تووره یوو که کللیان ته دابه وو به برا کهی، به چینه وه مالی خزی. که چاری به مهربانی بانگ نه کراو

کدوت پتر تینکچور، به‌لام ناره‌زایی خزی له هاتنی نوو شارده‌وه و گوتی :

- سلاژ پالنه‌وان پولیکسینگیس.

- سلاژ پالنه‌وان میکلس.

پالنه‌وان میکلس، کلاژ پینچه‌کمی له سر هه‌لگرت و سرخه چناره‌کمی داکنند و دانیشته.

پاشان له سر میزه‌که ده‌فته‌ریکی هه‌لگرت و ده‌ستی کرد به باوه‌شینتی خزی، به‌لام بینه‌نگ بوو.

پالنه‌وان پولیکسینگیس که لهو بینه‌نگیبه ناره‌جهدت بیوو گوتی :

- چه‌نده گهرماه!

نه‌وی تر هه‌روا بینه‌نگ بوو. قوتوه سیفاره‌کمی هینا ده‌رو به گرژی و هیلاکیه‌کی ته‌وتز که

ده‌تگوت قهت دوابی نایه، ده‌ستی کرد به سیفار هه‌له‌سه‌تن. پالنه‌وان پولیکسینگیس قونچه‌که

سیفاری خزی فریندا، کوزه‌یه‌کی کردو کورسه‌کمی تئزی برده نیزیک و گوتی :

- پالنه‌وان میکلس، من هاتووم له‌گه‌ل تۆ قسان بکه‌م.

- بلی... گوتت ده‌ده‌می.

- پالنه‌وان میکلس به ناوی دۆستایه‌تی کۆنی خۆمان سویندت ده‌ده‌م که گوی بۆ قسه‌کان

رایگه‌ر و له‌سر خۆ به. بۆ نه‌وه که باش لیم تی بگهی، پنیسته له‌سه‌ره‌تاوه من دست بی

بکه‌م.

- گوتم، گوتت ده‌ده‌می.

من پیشتریش هه‌ولم ده‌دا که لهو باره‌وه چهند قسه‌یه‌کت له‌گه‌ل بکه‌م، به‌لام هه‌موو جاری

توره‌وه‌بووی و نهدت ده‌هیشته قسه‌کانم ته‌واو بکه‌م به‌لام هاروی، نیشتا نیشتر پنیسته که گوی

بۆ قسه‌کانم رادیزی. که‌وا بوو پشوت له‌سه‌رخۆ بی و گوی بده‌یه.

- من گوتم گوتت ده‌ده‌می، که‌وا بوو، دزیه‌ی مه‌ده‌یه و شیرو ریوی مه‌هینه‌وه و راسته‌و

راست چت گه‌ره‌که بیژه و قه‌راخیشی مه‌کیشه.

له‌و کاته‌دا کارنوس له‌سر ئالقه‌یه‌کی به‌رزی ته‌نافه‌کانی پاپۆر دانیشته‌بوو گوتی ده‌دا‌یه. بۆ

نه‌وه که نه‌و کوره‌ قسه‌کانی نه‌بسی، پالنه‌وان پولیکسینگیس روه‌ی تی کرد و گوتی :

- رۆله کارنوس، دا‌بچوو قوتوه توتنیک و به‌سته سیفاریکم بۆ بکه‌ر.

کارنوس به بی وازی له‌سر ته‌ناف هاته خوارو به دوا‌ی توتن و سیفار که‌وت. پالنه‌وان

پولیکسینگیس بۆ سه‌ره‌تای قسه‌ گوتی: به‌لی... پالنه‌وان میکلس من هاتووم تا له یاره‌ی... به‌لام

قسه‌کمی ته‌وان نه‌کردو بینه‌نگ بوو.

پالنه‌وان میکلس گوتی: ده‌بیژه نیشتر بیژه!

- تا له‌باره‌ی نامینه‌وه قهت له‌گه‌ل بکه‌م.

پالنه‌وان میکلس له‌سر کورسه‌کمی هه‌ستا و چوه به‌ر ده‌رگای دوکانی و چاونیکی له‌ لای

له‌نگه‌رگا کرد و به‌لام هیچی نه‌دیت. ته‌نیا په‌له هه‌ورنکی ره‌ش له ناسان ده‌بیرا که جارویار

بریسه‌که‌یه‌کی ده‌دا. پاشان دوو‌که‌لنکی ره‌شی هاته به‌رچاو. ده‌تگوت شاری گاندی ده‌سووتی.

گه‌راوه و به‌ چاری داگیرسار له‌ توره‌ی له‌سر کورسی دانیشت. ده‌نگینکی گر به‌ قین له

گه‌رووی هاته ده‌رو گوتی :

- پالەوان پولیکسینگیس، تۆ باش دەزاتی من قەسە سووک و بێ ئەدەبانەم بێ خوش نیه. قەسە ژنان کاری تۆیە و ئەک کاری من. چوونکە هاتووێ دەکانی من، بێ ئەدەبی دەبی دەرت بکەم، بەلام ئەو باسە بگۆرە!

- گوێ بەدەیه پالەوان میکێلس. ئەوێ گەرکە پێت بیژم، بێ ئەدەبی نیه. لە خۆرە توورە مەیه. راوەستە قەسەگەنم تەواو بکەم. نامینە دەپەوی بێتە سەر دینی مەسیح.

پالەوان میکێلس بە توورەیی دەنگە پادامینکی سەر میزی هەلگرت و لە دەستی دا شکاندی و گوتی:

بێگومان ئەگەر تۆ کاتولیک بای، ئەویش دەبرو بە کاتولیک، تۆ یەهودی بای. دەبرو بە یەهودی... کەوا بوو دەتەوی سووکاوەتی بە نایینی مەسیح بکە.

پالەوان پولیکسینگیس قینی خۆی خواردەو و گوتی:

- ئەو دەبێتە مەسیحی و منیش هاری دەکەم.

- تۆ دەتەوی بیهینی؟

بە توورەیی بەرگی دەفتەرەکی دەری وەلت و پەتیکرد و پاشان بە ئاھەنگینکی شەیتانانە تەفینکی لە عەرزێ کرد و گوتی:

- بەبە... بەراستی پیروژ بایت لێ دەکەم.

پالەوان پولیکسینگیس هەستی کرد کە سەری دەماسن، پیچ و کلۆزەکی هەلگرت و پێنجابەوێ و لە سەر ئەژۆزی خۆی دانابو بە مۆزی تەماشابەکی پالەوان میکێلسی کرد. کە رەنگی سەوزو سورو هەلدەگەرا. لە دلی خۆی دا گوتی: «ئەو بەرازی لەعەنتی دلێشت یەتۆ، قەسە منت بێ خوش بێ یا ناخۆش. دەبی نا ناخر گوێ بەدەبی».

پالەوان میکێلس بۆ ئەوێ میوانەکی تێ بگەینی کە ئەشی پروا و نێتر قەسە لە تەکا ناکات، راست بۆو. بەلام ئەوێ تر نەبزووت و گوتی:

بەلێ، پالەوان میکێلس، من هاتووم تەکات لێ بکەم کە بێی و بێی بە شاهی دی ماره کردنی نێشە.

پالەوان میکێلس دەستێکی بە ریشی خۆی داھیناو گوتی:

- من؟ من بێ تیحترامی بەو ریشە ناکەم، بۆ ئەو کارە بچوو ئەفەندی پەینە بەرە. ئەو بۆ ئەم نێشە لەبارە.

پالەوان پولیکسینگیس لە جینی خۆی رابوو. نێتر نەیتوانی بە سەر قینی خۆدا ژال بێ. کلۆزەکی لە لا سەری دانا و کورسەکی بەردەمی توند راتەکاند و گوتی:

- هزی پالەوان میکێلس، تۆ نێتر خەریکی قاچت لە بەپەری خۆت پتر رادەکێشی، راستە تۆ پیاوی، بەلام نێشەش پیاوین. ئەگەر تۆ شەرت کردوون، نێشەش شەرمان کردووە. ئەگەر تۆ بە سواری وەنێز قارەخانە ی تورکان دەکەوی، نێشەش بە سواری وەنێز مالبان دەکەوین. ئەگەر تۆ هەناسە کێش دەکوژی، نێشەش هەناسە کێش دەکوژین. ئەوێ کە تۆ قەت بۆت تاپەتە سەر لێوان، مانای نێه کە مرۆفینکی مەترسی داری. ئەوێش کە من هەمیشە پێدەکەنم، مانای نێه کە بۆ گالته دەبم، کاتێک من لەگەڵ تۆ باسی ژینیک دەکەم کە دەمەوی بیهینم، تۆ دەبی بە ئەدەب بێ و

تاگات له زاری خزت بی.

پالهوان پولیکسینگیس بینه‌نگ بیوو. به‌لام له بهر تووه‌ی کهنی هه‌له‌د‌خ‌ر‌اند. پالهوان میکئلس هه‌موو شتیکی به سووری ده‌دیت، چاوی له چاوی بریوو گوفی بز قسه‌کانی راگرتیوو. له جیاتی نه‌وه‌ی تووره‌تر بی، ده‌هاته‌وه سه‌رخز.

تا نه‌ر گاته پالهوان پولیکسینگیس له ناخاف‌ئ‌دا دوو دل بوو، قسه‌کانی بۆتی ترس و پارانه‌ره‌بان له‌ده‌هات، تا نه‌ر ده‌سه‌ی گورسه‌که‌ی لی نیزیکی ده‌کرده‌وه و به هاورئ و برا ناوی ده‌برد و کلاوه‌که‌ی که تینزلی ره‌شی لی دروو بوو، بز سه‌رنج راگیشانی نه‌و نیشانی ده‌دا. پالهوان میکئلس ده‌بوست پشت ملی بگری و له دوگان وه‌ده‌ری تی و به بیژوو می‌باز و به‌ده‌ئه‌خلاقی ناویه‌ری. به‌لام نیتا که پالهوان پولیکسینگیس پیاوانه به توندی له‌گه‌لی ده‌دا، خۆشه‌وستیه‌که زیندوو ده‌بژوه. بیره‌وه‌یه‌ کزنه‌کانی ده‌هاته‌وه بیری. دووباره پولیکسینگیسی ده‌دی که به سراری خزی به له‌شکری تورگان دا ده‌دا و قهت ناوری له پشت سه‌ری نه‌ده‌داوه.

... دیاره نهم دوو پیاره له هیچ بارینکه‌وه، ونک نه‌ده‌چوون. به‌لام نه‌و ناهه‌ریزی له پولیکسینگیس کردبوو. به دل بیوه دۆست و براده‌ری. رۆژنیکه پولیکسینگیس پشی گوتیوو به پینکه‌نینه‌وه، تۆ ده‌تووی به ناخ و داخ کریت نازاد بکه‌ی، به‌لام من ده‌هه‌وی به‌ گزوانی نهم کاره بکه‌م». کاتیک شه‌و ته‌واو ده‌بوو. نهم دووه لیک جیا ده‌بوونه‌وه. پالهوان میکئلس هه‌میشه دووری لی ده‌کرد. به می باز و نه‌حه‌ق و سه‌سه‌وی ناوه‌برد. به‌لام نیتا که پولیکسینگیس پیاوانه له به‌رامبه‌ری‌دا رینتا بوو، وه‌لامی ده‌داوه، بیره‌وه‌یه‌کانی سه‌ده‌می شاری ره‌بیر هاته‌وه و هه‌ستی دۆستایه‌تی کزتی له میشکی‌دا زیندوو ده‌بژوه. ده‌ستی دریز کرد و به دوو قامگان سوخه‌ی چنراوی پولیکسینگیسی گرت و گوتی:

- پالهوان پولیکسینگیس! تۆ مرۆفینکی ره‌شیدی و من نه‌وه باش ده‌زانم. به‌لام لیره برۆ، نامه‌وی له‌گه‌ل تۆ کلاومان تینک هالی.

ته‌وی تر گوتی: « منیش نامه‌وی پالهوان میکئلس، به‌لام تۆ هیندی جار کافرم ده‌که‌ی..»
پالهوان میکئلس له کاتینکا سوخه‌ی پولیکسینگیسی گرتیوو. سه‌بر سه‌بر بز لای ده‌رگا ده‌بکینشا، دووبانه‌ی کرده‌وه:

- گوتم برۆ!

پالهوان پولیکسینگیس که به‌ره‌ره‌کانی ده‌کرد گوتی:

- که‌وا بوو تۆ من له دوو‌گانه‌ک‌ت ده‌رده‌که‌ی؟ به‌لام من قسه‌به‌کی دیکه‌شم هه‌به، تا نه‌وت
ه‌ی نه‌لیم، نارۆم.

- زوویه بیژوه.

- من له لای نامینه‌وه هاتووم. نامینه خزی منی نارد تا تکات لی بکه‌م، بیی به شاهیدی
ماره کردفان.

پالهوان میکئلس گوتی: نامینه خزی... قسه‌که‌ی خوارده‌وه. چونکه له‌و ناوه بیزار بوو. نه‌و
جار چنگی هاویشه سوخه‌ی پالهوان پولیکسینگیس و به ده‌نگینکی توند گوتی:

- باشه، به‌سه، واز بینه، تیشتر باسی نه‌و قسه‌به مه‌که.

هر تکیان له ده‌وکی دوکان بوون. پولیکسینگیس دستبندی بز تاسمان دریز کرد که له‌بر
گهرمای هه‌تاو هه‌لگه‌را بوو گوتی:

- با وایی پال‌ه‌وان میکیلس، رژژنک دی لعم کرده‌وی خزت په‌شیوان ده‌بیه‌وه.

* * *

هر نوو رژژه‌کاتی رژژ پەر که خه‌لکی کاندی له پستی ده‌رگا داخراوه‌کانیان خه‌ریکی نان
خواردنی شهو بوون، ژینکی قه‌له‌ر په‌هه‌نگاری نه‌ژمارده، له کاتینکا چه‌تری هه‌ل‌دا‌بوو له ده‌رگای
سه‌زی مالی نووری دده‌ا. کاره‌کری ره‌ش گورج ده‌رگای لی کرده‌وه. «سی لوعه‌تان» که له
پشت بزه‌خزبان گرت‌بوو، گرت‌بان: «گزییا نامینه هیشتا نه‌خوزه‌وه نه‌واتا حمه‌بده مه‌لا ده‌چی
تاگای لی بی».

له‌و کاته‌دا، کاره‌کری ره‌شی مه‌سیحی که له خزشیان وه‌سه‌ما که‌وت‌بوو، له حمساری وه‌پنیش
میوان که‌وت‌بوو، رنونیی ده‌کرد. زنده‌وار له باخی دانه‌بوو. ده‌رکه‌وانی ره‌ش له پال‌ه‌خانه‌ی کلار
فه‌ره‌نگی له بن سه‌ری شاغاکه‌ی‌دا ما‌بووه. فانوسی سوور و سه‌زی مالیش کوژ‌ابووه. هه‌وا
تاریک بوو. باخی پر له گول‌ه‌ونی عه‌تری لی ده‌هات و کاره‌کری ره‌شیش له خزشیان سه‌مای
ده‌کرد. چونکه نووری راسته‌بهنی نیشان، خانه‌که‌ی نه‌وی روون کرد بووه، نامینه ده‌بوو په
مه‌سیحی و رژژنک ده‌چوه به‌هشت. نه‌گه‌ر خوی رحیم و میهره‌بان له رنگای لوتف و
خوزه‌وستی‌یه‌وه، چاری لینک نابان و وه‌سه‌ر خوی نه‌هینا‌په‌ه، نه‌ویش له پنا خانه‌که‌ی‌دا، له
ده‌رگای ئال‌تورنی به‌هشت ده‌چوه ژووو ده‌پتوانی، سه‌دان سال‌خزه‌تی پکا.

نه‌و خانه‌ی که تازه هات‌بوو ژووو، چه‌ترو رو‌بو‌وشه‌که‌ی لاپرد و هاروشبه سه‌ر نیو ته‌خت.
سه‌ر که‌لله‌ی پال‌ه‌وان پولیکسینگیس وه‌ده‌ر که‌وت، کاره‌کری ره‌ش گوتی:

- پال‌ه‌وان، خانگی من له وه‌تاغی سه‌وی چاره‌روانی تویه، ده‌هوی قسمت له‌گه‌ل‌ه‌ بکا و له
پنکه‌نن خه‌نیت بکا. پاشان به‌حاله‌تیک‌ی سه‌یر ته‌ماشای پال‌ه‌وانی کرد. پال‌ه‌وان پولیکسینگیس
نه‌و شه‌وه له سه‌ر حال‌ه‌ نه‌بوو، رژژه‌کانی پینشر کاتینک چادره و رو‌بو‌وشی فری دده‌ا، ده‌ستی
ده‌کرد به‌سه‌ما و پنکه‌نن، بیجگه‌ له‌وه هه‌مو جارئ، ده‌سالیکی تاوریشم، یا جووته پیل‌او‌نکی
سه‌ر پی‌ن‌ان، یافوتو شیرنی و باقلاده‌ی له‌گه‌ل‌ه‌ خزی ده‌هینا، به‌لام‌ه‌م شه‌وه دست به‌تال و مات و
گرژ بوو. له جیانی نه‌وی وه‌ک جاران بولای نامینه پال‌ه‌گری و سی پل‌یکانان بکاته بک و
بچینه سه‌ر، به‌کاره‌خز ده‌فیکره‌وه چوو وه‌سه‌ر ده‌که‌وت، بونی عه‌تر رنگای ژووری مه‌عشوقه‌ی
پی‌نیشان‌دا. نامینه ده‌نگی پی‌بانی ناسی، نه‌و ژنه‌ جوان و نیوه‌رووته له پینش په‌نجیره‌ی که به
سه‌ر باخ‌دا، ده‌کراوه و له‌وینوه هه‌وا‌یه‌کی فینکی هه‌ل‌ده‌مزی، له سه‌ر نیو ته‌خت‌یک راکشاپوو،
چاره‌روان بوو.

نه‌و شه‌وه نه‌ویش به‌که‌یف نه‌بوو، له‌و کاته‌دا جارنک هه‌ناسه‌ی هه‌ل‌ده‌کیشا جارنک
پنده‌که‌نی، نه‌ویش نه‌وه بوو که داخرا پال‌ه‌وان میکیلس، نه‌و به‌رازه به‌ساعه چی وه‌لام دده‌اته‌وه،
فیکرینکی دیکه‌ش وه‌پنکه‌نن‌ی ده‌خست، نه‌ویش چاره‌ره‌شی نووری به‌گ بوو. هه‌ر نه‌وی رژژی
به‌بانی هسته‌فا پایا به‌دینکی پر له داخو هه‌سه‌ره‌توه هات‌بوو لای نه‌وه، هه‌موو شنبکی بز باس

کرده‌بو. گرتیوی: «ئو نیت ناپه‌ئوه پیاو و دپاره ریش و سینلی ده‌بێ. تهنه‌ت مووی له ریشی ده‌مێن، به‌لام نیت قه‌ت پیاو نابێ. قوروه‌سه‌ره سه‌قه‌ت بوه. ئه‌و تا نیتا نووری بوه، له‌مه‌و به‌دوا نووریه‌یه‌!»

نامینه خۆ پێ‌زانه‌گیرا بوه ده‌ستی کرد بوه به‌ پینکه‌تین و گرتیوی:

- مسته‌فا بابا، رنکه‌ ورده موه‌کاتیشی بوه‌ئینی و ده‌نگی وه‌ک ده‌نگی ژنان ناسک بێ و پاش چهند سال مامکیشی بێن!

- ره‌نگه، به‌لێ وی ده‌چی، به‌لام نابێ به‌ ژن.

نامینه گرتیوی: «وه‌قیره نووری به‌گنا حه‌یف نیه ئه‌و پیاوه ره‌شیده، ئه‌و شیزه‌ی عوسمانی بێ به‌ ژن؟ به‌م حاله ئه‌و نه‌ پیاو ده‌بێ و نه‌ ژن. ناتوانی ژنان زک پرکا، مندالیشی نابێ، واته‌ ده‌بیشه نیترا!» جارێک دیکه‌ش له‌ قاقای پینکه‌نیتی دا.

مسته‌فا بابا به‌ سه‌رسورمانه‌وه تهماشای کرد بوو، خورجینی هه‌لگرتیو، رۆبێو، له‌ کاتی تی‌ پهر بوون به‌ نێر باخیدا، بۆ دووری له‌ چاووزار، سه‌د جار تفی له‌ سینگی خۆی کرد بوو.

نیتا پاله‌وان پولیکسینگیس له‌ په‌رامه‌هر نامینه‌ی راوه‌ستا بوو. نامینه باسکی لیکه‌ کردنه‌وه و بێ هه‌نگلی ته‌رو بۆنخۆشی وه‌ده‌ر خست و گوتی:

- به‌خیز هاتی پاله‌وانی من، ئه‌ستیزه‌ی شه‌وی تاریکی من، به‌خیز هاتی مێرده‌ی من! ئه‌و شۆ به‌ بێ حه‌جمینی چاوهر‌وانت بووم. وه‌ره، خه‌به‌رنکی خۆشم پێ‌یه‌ بۆ تو. خه‌به‌ریکی ئه‌وتۆ که له‌به‌ر پینکه‌نیت ده‌تکرۆی.

پولیکسینگیس له‌و کانه‌دا که له‌کن نامینه درێژ ده‌هه‌و، گوتی:

منیش خه‌به‌ریکم بۆ تویی‌یه‌!

ده‌ستی له‌قه‌دی نامینه وه‌هه‌نناو به‌ هه‌ناسه‌ی درێژ و قول‌بۆتی به‌ سینگی روونی نامینه وه‌ ده‌کرد. هه‌ ستی ده‌کرد که ئه‌و له‌شه‌ گه‌رم و بۆنخۆشه‌ی له‌ نیشو باسکه‌کانی دا، ده‌توتنه‌وه و ده‌بیشه هه‌لم و ده‌چینه نیشو له‌شی ئه‌و.

له‌ پر ته‌واوی خه‌م و خه‌یالی له‌ بێر برده‌وه و دنبا به‌ جارێک له‌ به‌ر چاوانی وون ده‌هه‌و. به‌لام پولیکسینگیس قورس و قه‌به‌ بوو. نامینه له‌ ژێر قورسای له‌شیدا ده‌هات به‌خینکی. به‌ خۆشی و به‌لام به‌ په‌واشی سه‌ری له‌ سه‌ر روومه‌تی خۆی لاداو گوتی:

- تۆ له‌ پێش‌دا خه‌به‌ره‌که‌م پێ‌ بێژه. کاتێک هاتیه‌ ژوور تینک چوو بووی. بۆ چما ئه‌و خواهیشتی نینه‌ی ره‌ت کرده‌وه؟

پولیکسینگیس له‌ نامینه‌ی جیا بۆوه و دنبا دووباره به‌و هه‌موو سه‌رینشه‌وه هاته‌وه به‌رچاوی. گوتی:

- به‌لێ... ئه‌و خواهیشتی نینه‌ی ره‌ت کرده‌وه.

- له‌عه‌ت له‌ زاتی. بێچی؟ چی گوت؟

- هه‌یچی نه‌گوت. کابرا خۆی گرژ کردبوو، پیاو لینی ده‌ترسا. ئه‌وه‌نده په‌شوکابوو، به‌رگی ده‌فته‌ره‌که‌ی دێ به‌دێر کرد. سه‌رخه‌ی منی گرتیو، ده‌بویست له‌ دوکانیم وه‌ده‌ریش. به‌لام منیش تووچه‌ بووم، هه‌رچی به‌سه‌ر زمانم داها‌ت پێم گوت و بێ ئه‌وه که به‌ هه‌ندی به‌گرم ئوسکرتم کرد.

نامینه قاچه چکزلو به خنه گانی له دیواری دا و به دهنگی بهرز گوتی:

- نا، پولیکسینگیس نهوه بهس نیه! قهت نهوهنده بهس نیه. تۆ دهبویه بیکوژی.

بهدهنی پالهلوان پولیکسینگیس له رزی و گوتی:

- نهوی بکوژم؟

- بهلنی، بهلنی، تۆ تهشی بیکوژی، دهنا پیاو نی. ته نیا ژن وهلامی سووکایهتی و جنیو به

قهسه دهده نهوه. وهلامی پیاوان کوشته.

- من پالهلوان میکلسی بکوژم؟

- نهو نهخوایه نه جازه بهری درنده به که لینی بترسی. بهراستی ده بی شهرم بکهی!

نامینه به خه خه کراسی خهوی گرت و دا بدری. سینگه سپی و سزل و نهرمی کهوته بهر شزقی

چرا و ناردهقی نیو مه مکاتی هاته خوار و به تاره نار گوتی:

- ده مهوی نهو کارپایه وه که نهو کراسه م دا بدم و دهستی کرد په گریان.

پالهلوان پولیکسینگیس که همه ساپور، وستی له نامیزی بگری و بیلارنینهوه. بهلام نامینه

پالی پنهونا و له خزی وه دورور خست. چوو له قوژینگ خزی مه لاس داو نیتیر نهده گریا.

پینکه نینگی تال دا بگرت و به قهسه مهستی له دیواری دهدا و گوتی:

- پولیکسینگیس! لهو رزروه که دیم پالهلوان میکلس به دوو قامکان تبتکانی ناردهقی

شکاند، نووریم له بهر چا کهوت، چونکه نووری نه پتوانی نهو کاره بکا. توش ناگات له خزت

بی، نهو پیاوهی من له نامیز ده گری، نهشی له دنبا دا تاک بی.

- من نامهوی نهو بکوژم!

- تۆ ناتوانی نهو بکوژی!

پالهلوان پولیکسینگیس قاچی له عهرزی دار دوویاتی کردهوه:

- نامهوی بیکوژم.

بارنگی وه خشیانهی بهسهر سهرو سه گوتی دا هاتبوو. ههر تک چاری وه که خه لجهری نیو

ده چاری نامینهی بریبوو.

کاتینگ نامینه پالهلوانی به تووره بی دی، که یف خۆش بوو. بزنی توندی پیاوهتی له لهشی

داگیرسای پالهلوان پولیکسینگیس ده هات. کورته لووتی نامینهی وه له رزین کهوشن و باسکی لینگ

کردهوه و گوتی:

- پالهلوانی من، پیاوی نازای من، لاق له عهرزی بده، تووره به، هاوار بکه، لهو کاته دا تۆم

خۆش دهوی!

پالهلوان پولیکسینگیس به تهواری کهوته نیو مه مکه گانی نامینهوه. کاتینگ به چاری شله قار

موی تهری نار قاری و به پشوو ساری، راست بزوه، ده تگوت له قولایی تزقیبا نووسینگ لیل و

تاریک هاتوته ده ری.

نامینه که هیدی بزوه و رانه تووگاوه گانی پالهلوانی داده مانی، وه که کۆتر دهی گماند و

ده بگوت:

- نهویشی من، میردی من، قاره مانی من...

پالەوان پشت له دیوار واكشا بوو، په چاری خومارو كه پښكی له راده بهدر له تماشای جوانی ته ژنده نوقم بیوو. هدرای نیو شار، واته سهگ ورو گزوانی دووری نهویندارانی شهو گری ده بیست و له پشت پرزانگه كانبهوه، تماشای نامینه ده كرد كه خه ريكی ران دامالینی تهو بوو. له بهر خزیهوه ده پگوت:

- «بهلئ، له دنیا دا هیچ شتښكی له ژن باشر تبه! هیچ شتښك!»، له كاتینكا معشوقه ی توند له نامیزی گرتیوو، له جامی پښكه پشتنی سه رخوش بیوو، كه یفه خوش بوو كه په پیار دروست كراوه، په وهش شاد بوو كه نامینه ژنه و خودا بهو سنگ و زارو زك و به ژن و بالا به دروستی كرده. یزه پكی هاتی و باسكه توند و خوش تراش معشوقه كه ی دامالی و گوتی:

- نامینه نارو هعت مه به. شاهیدینكی ده كه په پهدا ده كه یڼ و باشریش ده یڼ، تهنیا تۆ پښسته نهوانی له باره ی تابینی خومانوه فیرم كرده ی، له بیران ته كه ی، قه شه هندی شت لی ده پرسی، تۆ شه شی وهلامی بده بهوه.

خانگی تورك به پښكه تښه وه گوتی:

- مه ترسی پښكولانه كم، من نهو شتانه م هموو له بهر. ده بیژی تا، پیرسه تا پزانی، پالەوانیش پښكینی و گوتی:

- باشه، نهوا من قه شه مازولی-م تۆش خانگی تورگی و هاتوری بښه سهو دیتی نښه، جبددی بهو فیکرت كۆ بكه وه. من برسبارت لی ده كم و تۆش وهلام دده به وه.

- ززر باشه. من گونیت دده ه ی بهلام رنگا بده ههر ده ست پیندا بینم، قهیدی چبیه من تۆ پلاوښه وه؟

- نا، قه ی ناكا، تۆ پلاوښه وه. تهنیا نهوی لبت ده پرسم، گوی بده یه:

- داخوا بروات به خودا هه به؟

- بهلئ، بروام به خودا هه بهو له بهرامیهر گه وریه ی نهوا، كرونوش ده بهم.

- داخوا خودا تاق و ته نیا به؟

- ناخ... لهو باره دا، زه یڼم تۆزی معشوشه. خودا، هم به كینك و هم سن بان، بارك و كور و روح القدس، بارك پیره میژدیكی ریش سبی و زه لاهمه به كه لاقه كانی له سهو په له هوریک داناره، كور روومه ته كانی وهك سووره گول وانه، جوانه و قوزه، سښلی وهك سښلی تۆ خورماین و خه تښكی به نیو قوه كانی دا هاتوه. بهلام كلاری له سهو نیه، تۆ پښكی به دده سته وریه.

- نهو تۆب نیه، نامینه، كچم، نهو دنیا به.

- هه رقی نیه، هه ر تكیان به كن. له سهو ریان كوتریک له فرین دایه و لهو كوترانه به كه له هه را سهر مه قولات دده دن.

- ناخ... نامین، چند جار پښت بلڼم نهوی تۆ ده بلڼی، كۆتر نیه، نهو روح القدس.

- بهلام له ولاتی نښه به وانه دیژن كۆتر.

- زۆر باشه، درنوه ی پی یه!

- خودا به ناشكرا سڼ، بهلام می نڼ به كه. بیوره، پولیکسینگیس، من نه م نوخته به باش نازتم.

- راستیت ده‌وی، نامینه، منیش سهرم لئ دهرناچن، به‌لام نه‌وه گزنگ نیه، نه‌سل باوه‌ره. توش باوه‌رت هه‌یه.
- به‌لئ... باوه‌رم هه‌یه... چهند جاری دوو پاته که‌مه‌وه که هه‌مه.
- باشه دره‌زی پئ بده... هه‌سیح چی‌به؟
- هه‌سیح کوری خودایه. من گورتم نه‌و جوان و قزوه. له عاسمانه‌وه هاتزته سهر زه‌وی و بز روزگاری ناده‌میزادان خوی فیدا کرد. به‌لام ناده‌میزاد چی‌بان به‌ سهر هینا. له چوار میخه‌بان‌دا. بز رۆژی من‌یه‌م زیندوو بزوه و دووباره چزوه ناسانان. نه‌وه‌ی ده‌یلیم راسته؟
- زۆر باشه. به‌ راستی نامینه‌ی خوشه‌وستیم، تۆ نئستا نه‌وه‌نده تداو بوری، ده‌توانی به‌ی به‌ خه‌لیقه. هیندی قاچه‌کانم بخرینده... باشه... که‌واپرو نه‌و دووباره زیندوو بزوه، به‌لئ؟
- نه‌ووم جارنیک گوت، هژشت له‌ کوی‌به؟ به‌لئ... نه‌و زیندوو بزوه.
- هه‌ر تاوا به‌ بی‌ تەتاف و نیردیران، راست وه‌ک تاکروباتنیک چزوه ناسان.
- به‌لام پولیکسینگیس لیزه‌ش مه‌سه‌له‌به‌ک هه‌یه که‌ باشی تی‌ ناگم....
- مه‌سه‌له‌ی چی؟ بئزه‌ تا له‌ بۆت روون که‌مه‌وه.
- مه‌سیح خودا بوو، وانیه؟ که‌وا بوو چۆن ده‌کری له‌ چوار میخه‌ی بده‌ن و بمری؟
- هینستا تۆ دۆی مردنی نه‌و سئ رۆژی خایاندوه، به‌لام من لام وایه‌ نه‌و ماوه‌یه‌ فره‌ زۆره. که‌وا بوو له‌و سئ رۆزه‌دا خودایه‌ک نه‌بوو؟
- بۆچی، بارک و روح‌القدس هه‌بوون.
- به‌لام تۆ گورتم نه‌وانه هه‌ر سینگ یه‌کن. یانی هه‌ر سینگ پئکه‌وه له‌ چوارمیخه‌ دراوون و پئکه‌وه‌ش مردوون. دنیا سئ رۆژ بی‌خودا ماوه‌تده‌وه. تۆ له‌و باره‌یه‌وه چۆن بیر ده‌که‌به‌وه.
- پاله‌وان سهری خوراند و گوتی:
- له‌عنت له‌ شه‌یتان، نامینه، پروا بکه، منیش سهری لئ دهرناگم، به‌لام راه‌سته، به‌یانی له‌ قه‌شه‌ی ده‌پرسم و ره‌لامت لئ ده‌گیزمه‌وه.
- نامینه قاقا پئکه‌نی و گوتی:
- باشه، بارکی پبرۆز، پولیکسینگیس، داخوا پرسباری دیکه‌شت هه‌یه؟
- به‌لام پاله‌وان چاری سیس و خومار بوون. له‌و حاله‌دا گوتی:
- من تهم شه‌و فره‌ کارم کردوه و گیتۆم. چۆنه‌ داستانی قه‌شه‌ وه‌لا بنین و له‌سه‌ر دۆشه‌ک لئ‌ی دریز بئین؟ چراکه‌ بکوژنمه‌وه؟
- راستی له‌منت نه‌پرسی، چ خه‌به‌رنیکی خۆشم بز تۆیی‌به؟ له‌ بیرت چوو لئیم پیرسی؟
- ناخ نه‌ی ژنی له‌عنتی، کاتنیک سنگی رورت و سپی تۆ ده‌بینم که‌ ده‌لئنی به‌یان به‌ر ده‌بی،
- نیشتر چۆن ده‌تورئ شتم له‌ به‌ر بینتی؟
- نامینه له‌ کاتنیکا له‌ پئکه‌نن شین ده‌بۆزه، سهری برده‌ بن گورنچکه‌ی پاله‌وان و سرتبه‌دی کرد. پاله‌وان چاره‌کانی لئیک کرده‌وه و هاواری کرد:
- له‌عنت له‌ شه‌یتان، ناخ کابرا فه‌قبیره!
- به‌ قوولی هه‌ستی به‌ چاره‌ره‌شی نووری به‌گ کرد. گونی له‌ ده‌نگی پئکه‌نیشی نامینه بوو، دئی

ده کوشرا. نامینه هستا، چراگهی کوژاندهوه. بهلام پالوان هینشتا دانیشت بوو. پالی وه دیواری دا بوو، له تاریکی راهابوو، بیری له پروپوچی دنیا ده کردهوه.

* * *

پاش تهراو بوونی نوژی بیرهلگیرسینهی مس، ناغا نیدومنه رنگای ماله ویزان بوهگهی خوی گرته پیش. له کاتینکا فیکری دورو له کاندی له ژئر عاسمانه کانی دیکه و له زه مانه کانی دیکه، له نیران نورویا و ناسیا، واته له قوسته نته نیه ده سورراوه. مانگی های بوو. له خوی خۆشی به دیان دابوو. شاری قوسته نته نیه ده گیرا. تاریک و روونی به یانی، نیمپراتور کونستانتین به سواری نهب له پیش ده روزهی «رومی» شهری ده کرد. کافر ده وره یان دابوو. نیمپراتور هاواری ده کرد: «داخرا موله سمانیکی مه سیحی نی به که سهرم له سدر زوی ههلگرینهوه؟ چاره کانی ناغا نیدومنه له بهر نهرین رهشکو و پیشکه یان ده کرد. ون بوو، به کویره کویره به کولانان دا ده سورراوه، تا خوی له له نگرگا دیتوه. کاتینک چاری به ده ریا گهوت. پاشه و پاش گه رایه وه.

ناغا نیدومنه شووی رژی جلی رهشی له بهر کردهوو. قهتانیکی رهشی له کلاوه گهی دورو بوو، تیتولنکی رهشی پانتریشی به نشانهی تازه داری له پاسکی به ستبوو. کانی گه به شتوه بهر ده رگای خویان، نزیک نیهره ژوو بوو. چوه ژووو دانیشت. «دوکسانیا» ی بانگ کردو گوئی نه ئیناره و نه نیهره ژو هیچ ناخوا. پیی گوت:

- من نورز به رزوه دویم. کاغزه و قهلمی ههلگرت، هه تاسنکی ههلکیشا و به پیش درشت و هه ره گه بی سور دهستی کرد به نویسن. پاشا گه لی قوسته نته نیهش به جهوه ری سور ده یان نویسی. له ورزه دا «کنستانتین پالولوک» پیش به جهوه ری سور بز فیکتوریای مه له گهی ئینگلستان نارای نویسی: «دوت مامی خۆشه وستم فیکتوریا، نهره ز راست ۴۳۶ سال له شهید بروم راده بری. نیستا که له ژئر خاک دا نووستوم، چاره روانم که پاتشاکانی جیهانی مه سیحی تولهی من به ستینه وه. فیکتوریای خۆشه وستم، ناخر من تاکه ی نه شی راههستم؟ تاکه ی؟»

ناغا نیدومنه زور زوو دهستی کرد به گریان، دور دلزپ فرمیسک به سهر نامه که دا رزان و جهوه ری سور یان بلاو کردهوه. ناچار پهرینکی دیکه دهست دایه، به ده ستینک خهریکی نویسن بوو. به دهسته که ی تر، ده سره ی کی بچوکی به چاوانه وه گرت، تا فرمیسکه کانی به رنه وه و نه هیللی کاغزه که تر بی. پدیتا پدیتا ده بنوسی و چاره کانی پاک ده کردهوه و له برسان ده مرد، بهلام نازیانه بهر به ره کانی ده کرد. نهو تازه دار بوو، سوئدی خواردهوو که تهراوی رزوه هیچ نه خواو نه خوانه وه و سیفار نه کیشی.

لای نیناری «چس گورگی» دوستی هاته لای مامزستاش رژیکی خهری بردهوه سهر دلی پر بوو ده هات به قهت. کاتینک له پالوان میکیلس جیا بیژوه. چوویره مالی و ژنه که ی و ژن بره که ی دیوو که قیت و قز و به که یف له حساری دانیشنون و خهریکی خواردهوه ی شیرو قاوه و تاقبان له بیکوته کانی جیژن بریوه. چس گورک سلأوی کرد بوو. بهلام نهوان له جباتی وه لام دانده، لای مؤر بیژونه وه. ده برایه ژنه که ی ههستی و پیاله قاوه به کی بز بینی. تا

بعده سینه‌شود، به‌لأّم له جی‌ئی خزی نه‌بزوتیوو. براک‌ئی چاوی له خوشکی کردیوو. چاویکی لی داگرتیوو، هەر تک پینک‌ئی بوون.

چس گورک چوووه ژوورنک و ده‌رگای له سه‌رخز داخستبوو، نه‌خیز... نه‌وه ژبان نه‌بوو. نه‌بده‌ترانی درنژی هه‌بی. نه‌و رژیو باش ته‌و وتاره قاره‌مانیه‌ی له کلیسا دا‌بووی، خزی له هه‌موو کاتینک به‌هیزتر هه‌ست یی ده‌کرد. تیمپراتور کونستانتین پیاوانه‌ش هه‌ری کردیوو، نه‌وش ده‌بوايه ده‌رسی له‌و وه‌بگری. بۆچما نه‌وش پیاوانه‌ بوو؟ ده‌بوايه خزی سه‌پینتی. ته‌و هه‌تیوه خه‌زیره له ماله‌که‌ی وده‌ه‌ش، خزی بیته‌ ناغای ماله‌که‌ی خزی. له‌به‌ر خه‌زیه‌وه ده‌بگوت:

«نه‌و ماله قوسته‌ننه‌یه‌ی منه. نه‌وه کوره کافرینکی په‌لامارده‌هه و من تیمپراتور کونستانتینم. نه‌و شاری منی گه‌مارژ داوه، ده‌به‌وی به‌ زۆر لیم بستینتی. به‌لأّم من به‌رگری ده‌که‌م... نه‌خیزه نه‌خیز ناهیلّم بکۆژی، به‌نکرو من ته‌وی ده‌گۆژم!»

به‌لأّم له‌گه‌نکۆر¹ رسته‌ی «من ته‌وی ده‌کۆژم» له‌ زاری ده‌ره‌ی، ترس هه‌لی گوت و له‌ ترسی ته‌وه‌ نکا گوتی‌یان له‌ قسه‌کانی بوو یی، ته‌ماشای ده‌وو به‌ری خزی کرد، له‌ په‌نجه‌ره‌وه سه‌ری خوار کرده‌وه و ته‌ماشای هه‌ساری کرد. وانگلیوی دیت که سه‌ری به‌رژته‌ بن گونجکه‌ی براک‌ئی و قسه‌ی یی ده‌لی و هه‌رتک قاقا یی ده‌که‌نن. دیار بوو هه‌تیوه خه‌وی دی، باوشکی دینتی و به‌ چاوی خه‌الوو، یی‌په‌تی و به‌ جلی نارینکی کراسی خه‌و گوتی ده‌داته قسه‌کانی خوشکی.

چس گورک به‌ری چاوه‌کانی تاریک بوو. له‌ پینش په‌نجه‌ره‌ لاچوو تا نه‌بان بیتتی. له‌سه‌ر چاوان به‌ سه‌ر قه‌ره‌وینله‌دا که‌وت، له‌ کاتینکا که‌ لینه‌کانی ده‌گه‌ست: «من چ پیاونکم، ئینستا ده‌چم ته‌هه‌ی‌یان ده‌که‌م!» ته‌وه‌ی گوت و له‌ ترسی ته‌وه‌ نکا به‌ریاره‌که‌ی بگۆری خه‌را رابوو له‌ قالدومه‌کان چوه‌ خواروو چوه‌ هه‌ساری. له‌ کاتینکا له‌ ته‌وره‌ی‌یان چه‌نه‌گه‌ی ده‌له‌رزی، گوراندی:

- ک‌ی، نه‌وه به‌ چی پینده‌که‌نن؟

ژنده‌ی ناوری داوه، ته‌ماشایه‌کی کردو ده‌ستی به‌ زاره‌وه‌ گرت، تا پینش پینک‌ینه‌که‌ی بگری. براک‌ه‌شی ناوری داوه و خه‌سه‌یه‌کی کرد و باوشکی هاتتی و به‌ هه‌وايه‌کی یی حال گوتی:

- یانی چی ناغا ماموستا، بۆچما پینک‌ه‌نین قه‌ده‌خه‌یه؟

ماموستا له‌وه‌لام‌دا گوتی:

- تۆ پال‌ه‌وان په‌مز، لیزه‌ مان و ده‌سه‌لاتت نیه، خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی ته‌و ماله‌ منم. قاچی به‌

عه‌رزدا‌دا و هه‌یزینکی هاته‌ به‌رو گوتی:

- گلیلی ماله‌گه‌شم ده‌وه‌شه‌وه و گلیلی نه‌شی له‌ لای خاوه‌ن مال یی.

«دیاماندیس» گوتی:

- ته‌و قه‌ قه‌زانه‌ چن ده‌بانکه‌ی؟ یی ته‌وه که‌ گوتی به‌داته چس گورک، له‌ سه‌ر ته‌خت لینی

راکشا، زه‌لامی له‌شی هه‌ساری داگرتیوو. پاشان ناوری له‌ خوشکی داوه و به‌ قامک مامزستای

نیشان دا که‌ به‌ رهنگی بزوکا له‌ پشت سه‌ری راه‌ه‌ستایوو. گوتی:

- تۆ ته‌و خه‌وايه، ته‌ماشای سه‌رو سه‌کوتی که‌ راست ده‌لینی بپنش گوتی کرده‌وه و دتبا‌ی یی

پیس کرده‌وه.

وانگلیو نیتز خزی پین رانه گیرا و هر چه نده دستي به زاری گرتیو، له قاقای پینکه نینی دا.
چس گورک که ناگای له خز نه مایو، خزی به سر ژنه کی دا دا که بینه نگی بکاو
نه راندی:

- سه لیتھی بی شرم توش؟

براکه ای وای زانی که له خوشکی ددها، له سر کورسی راست بزوه و قیواندی و گوتی:
- ناغا موعه لیم دست راگه ده تا خوت دوزانی، به چاوی سووو هه لساو مستی له چس
گورک راست کرده. مامزستا داهاته و له بهر پشوو سواری و بزنی شهراپ و توتنی ژن برای
دههات بخنکی. دیامان دیس هر را که مستی راده و شاند و به قیوه قهر گوتی:

- برز وون به، دونا نیستار و دوخاست ده کم چاو بهو دم و لووتوره ناغا موعه لیم کلپیشی
دهوی... برز قهله ره شه، برز خوت له داری بده، دونا به شوق و ده دهرت ده نیم. یه مخه که وای چس
گورکی گرت و راپوه شاند و چند جار به دیواری دادا. لهو کاتده وانگلیو به شانه ی نیسکی
فیلی بروکیتی، تزه کانی دادینا که له خز پینجادی میزده کی نالوز بیوون. له بنه ره تماشای
مهیدانی ده کرد و گوتی ددها به و پین ده که نی. یه چاوی نافه رین و ده ستخوشانه تماشای قه دو بالا
و سنکی پان و باسکی به هیزی براکی ده کرد و به چاوی سووکو گانته وه، خنسی له میزده
تویوه کی ده کرد.

چس گورک یه مخی له چنگ ژن براکی نه جات داو رای کرد بزای ده رکی، به لام پینش نه وی
وده ده رکوی، ناوری داوه و به ژنه کی گوت: «نه وه نه بو به ژان، نه نشی کوتابی پین بینین.»
دیامان دیس که وه ک گا ده هاژا، گوتی:

- به لی، نه نشی کوتابی پین بدهی. له بهر نه وه که نیواره و به بیان و نیوره سوو سه کوتی
تگریست ده بینم. دلم تینک ده چی. نهو ماله نه وه نده گوره نیه که جینگای هدرتکمان بیته وه...
پاشان روی کرده خوشکی و گوتی:

- وانگلیو له هدرتکمان یه کمان هه لئیزه. چس گورک پشوی نه ده هات و چاوه روانی بریاری
ژنه کی بو. وانگلیو نیتوله ناووشمینی سه وزی ده زاری گرتیو. به تالز که نه بو که وه لام
یدانه وه. پاشان تزه کانی کز کرده وه و به نیتوله سه وزه که پینجانی، سری راده شاند و خهرمانی
پرچه کانی پشیمان داپوشی و گوتی:

- من به هیچ قیسه تینگ له برام جیا نایه وه!

چس گورک که بز چوونه دهر قاچی هه لده بری گوتی:

- نه دی من چی؟

وانگلیو شانی راده شاند. دیامان دیس بزه یه کی هاتی و له سر ته ختده راکشاه و گوتی:

- به ده بخت! تی ناگهی، نه وه تا دهرت ده کا. برز سه وسپالت کز بکده وه، ناغا موعه لیم.

چس گورک کی ده رگای کرده بزه؟ چون گه بشتیوه سر شه قام؟ بزچی خانوه کانی کاندی له
دهوری نهو سه مایان ده کرد؟ داخرا پیرومه له رزه هاتیو یان نهو سه رگنژی گرتیو؟ نه وانه ی
هیچیان نه ده زانی. ته نیا نه وه نده ی دوزانی که له کوتلان رای کرده بو. دوو کس له قوتابیه کانی
مهدره سه، تراسکی و کوری کراسزگنورکس وه وای که وتیوون.

تراساکی گوتیووی :

- کابرا دهچی له سەر نوو بووجهوه خۆ فری داته خواری. با بچین سه بری بکهین. رۆژی پشوروا تراساکی بیستبووی که دایکی به پالهلوان میکینلس دهلی: « وهزعی مالی پراکت پاشه نهد. دهنگی کیشه و هه رایان دهگاته نیزه. وهک لینی بدن وایه. »

پالهلوان میکینلس له وهلامدا گوتیووی: «باشتره بچینی لهسهر بورجینی خۆ فری داته خواری». تراساکی که دیتبووی چس گورک بۆلای لهنگه رگا رادهگا. دهستی هافاله کهی گرتیوو. به دوای ناغا موعه لیمدا رای کیشه بوو. جارینکی تر گوتی:

- بینگومان دههوی لهسهر بورجینی خۆ فری بداته خواری. با بچین سه بری بکهین. بهلام دیمه نی ده ریا چس گورکی هیناره سه رخز. له بن بورج و دیواره کان دهستی کرد به هاتوچن. پاشان لهسهر یهردینگ دانیشته و ماوه به کی زۆر سه بری ده ریا ده کرد. تهو دوو کوره خزیان پرا نه گرت و گوتیان:

« نهمرز خۆی ناکوژی. به خواری کاتان به زایه چوو» بینگه لهوه، نیوه رز هه رتکیان برسی بوون. ناچار بۆ مالی گه رانه وه.

کاتی که چس گورک لهسهر نهو به رده ههستا، وۆز دههات، نارا دههرو. قینی نیشتهزوه، چاری وشک بهیرونه وه و دلی ههسا بۆهوه. لهو ماوه بهدا که نارام و هیدی بهرو و رووی ده ریا داتیشبووه. بیری له ههچ شتی نه کرد بۆه. بهلام خۆین له سنگی و له ههناوی دا، ورده ورده دهکولی. دههات بریارینا. دیاره خۆینی، نهک فیکری- چ بریارینک؟ چس گورک خۆشی هینشتا نه بده زانی، بهلام دنیا بوو که بریارینکی داوه. هه ر بزیهش کاتی لهسهر به رده که هاته خواری، ههستی به نارامیهک ده کرد و به ناره تاره ده بگوت: «هه موو شت باش دهی، خاوه ن مال هه ر خۆمما». چوه نیش کۆلانه تهنگه کاتی لهنگه رگا، له گه ره کی جوله کان و مالقیان تی به ری. گه به شته وه گه ره کی خزیان و له پینش مالی نیدونه راوهستا. سه ری هه لئینا، په لجه ره ی دۆسته که ی روئاک بوو. له بهر خۆبه وه گوتی: «له وانه به هینشتا هه ر خه ریکی نامه نو سین بی بۆ پاشایان. هه بیه چۆن کات به خواری زایه دهکا! چۆنه بچمه سه رو هه ندی گالته و گه پ بکهین. تا هه م به روای خۆم هه ندی بگۆری و هه میش تهو تۆزی دلی بکرتنه وه.»

له ده رگای دا، «دهوکاسیا» ده رگای کرده وه و به دیتنی تهو خۆش حال بوو، گوتی:

- ناغای من له بهدایه وه تا ئیشتا پاروه نانینکی نه خواردوه. تۆ نهو خودایه وه ره پاروه نانینکی ده رخوا رده. وستی خوا بوو که تۆ هاتی!

ناغا ئیدومنهش به هاتی چس گورک شاد بوو. له نووسینی نامه که بیزوه، ناو و نیشانی سه ر پاکه تی نووسبوو، لاک و مۆزی لی دا بوو. به یانی پوست بۆ لته دن ده جوو. له کاتی که نامه ی لاک و مۆز کراوی به هاورێ که ی نیشان ده دا، به فیزه وه گوتی:

- خه لکی وا هه ن که به تفهنگ شه رده که ن. بهلام ئیتمه دوو کهس و حاجی ساواس به بیرو ناقل شه ر ده کهین. ناخه ره کهش هه ر ئیتمه بین کورت نازاد ده کهین.

موعه لیم سه ری راوه شانند. تهو نهیده توانی یاوه ر بکا که کورت به نامه نووسین و کۆکرده وه ی مه رمه ری عه نیه که نازاد دهی. به گۆزی و به هه لاک و برسه تهی که وته سه ر کورسه کۆننکی

دهسته دارو ههناستیکی ههلهکینشا و گوتی:

- ئه‌دی خۆمان ئیدزمنه؟ کێ ئینمه زۆگار ده‌کا؟

- کێ؟ گرتی خۆشه‌وست. کاتی ئینمه گرتیمان زۆگار کرد، نه‌وش ئینمه زۆگار ده‌کا.

رنگای به‌خته‌وه‌ری تاک و زۆگاری هه‌ر ئه‌وه‌یه و هه‌چی‌تر. تۆ پنت وایه کاتی ئینمه بۆ زۆگاری گرت خه‌بات ده‌که‌ین، چ ده‌که‌ین؟ بۆ زۆگاری رو‌هی خۆمان خه‌بات ده‌که‌ین.

به‌لام مامزستا هه‌روا سه‌ری راده‌وشاند. چاونلکه‌که‌ی که له‌به‌ر هه‌وای شه‌داری ده‌ریا ته‌می که‌وتیوه سه‌ر، خه‌ریک بوو پاکێ ده‌کرده‌وه. ئیدزمنه به‌ تووره‌یی رابوو، گوتی:

- باوه‌ر ناکه‌ی؟ پنت وایه رنگای دیکه هه‌یه؟ تۆ تازه ژنت هه‌ناوه و هه‌شت له‌سه‌ر خۆ نه‌یه.

به‌لام کاتی کۆل و گه‌ی ژن هه‌نانت دامرکا، له‌ گه‌ل من هاو‌بیر ده‌بی. ئه‌وه‌ی بزانه که به‌خته‌وه‌ری تاکێ بۆ من و تۆ نه‌یه، ئینمه کاتی ده‌توانین به‌خته‌وه‌ر بێن که بۆ به‌خته‌وه‌ری گه‌شتی خه‌بات به‌که‌ین.

ئیدزمنه پهنه‌نگ بوو. که‌سه توتنی خۆی ده‌ست دایه که سه‌یغاریک هه‌له‌سه‌تی. به‌لام وه‌بیری هاته‌وه که تازه داره و ته‌و رۆژه به‌ رۆژوو بوو. که‌سه توتنه‌که‌ی له‌ولای داناو له‌ دل‌دا شاد بوو

که یۆ گۆمه‌ل فیداکاری کرده‌وه. سه‌ری که پینش وه‌خت رووت بپۆوه، به‌رز کرده‌وه و به‌ فیژنیکی تابه‌تی گوتی:

- به‌لێ خۆشه‌وستم، ئه‌وه‌یه ئه‌م رازه‌ی که له‌م وکاندی‌یه، که‌س ناگاداری نه‌یه. ته‌نیا ره‌نگه

هاجی ساواس بیزانی و تۆش پاشان لینی ناگادار ده‌بین. چاونکی‌تر بینه‌نگ بوو. به‌لام دل‌ی هه‌روا لێواو‌لیتو له‌ فیز بوو. ئه‌و رۆژه ده‌رفه‌تی هه‌نا بوو که ئه‌و رازه له‌گه‌ل دۆستی خۆی باس بکا. چه‌ند

سال بوو، ئه‌و رازه‌ی له‌ دل‌ی دامابزوه‌و نازاری ده‌دا. ده‌نگی به‌رز کرده‌وه:

- تۆ پنت وایه من بۆچی نامه بۆ پاشای ده‌نووسم؟ پنت وایه بۆچی به‌ ته‌نیا له‌م خانوه

وزیرانه‌دا، وه‌ک که‌سه‌نکی ده‌قه‌بریان نابێ ده‌ژیم؟ هاوار ده‌که‌م؟

به‌لێ... به‌لێ، منیان زینده‌به‌گۆر کرده‌وه. واته‌ نه‌ک من، به‌لکۆو، گرت!

ئه‌و گرتی که هاوار ده‌کا. به‌لام گرت زاری نه‌یه، من زاری نه‌وم. تۆ له‌ به‌ر ئه‌وه که بیرو

باوه‌رت نه‌یه، پنت وایه من به‌ خۆزایی هاوار ده‌که‌م و که‌سه‌بش ده‌نگی من نابیسێ. من له‌وه‌لامی تۆدا دێژم که ده‌نگ قه‌ت ون نابێ و ناخه‌ره‌که‌ی خه‌لک ده‌ی‌بیسن. به‌ر له‌وه‌ گۆنچه‌که بوو بێ،

ده‌نگ هه‌بوو. ئه‌وه‌نده هاوار کراوه، تا گۆنچه‌که په‌یدا بوو. به‌لێ، خۆشه‌وستم، ته‌واوی پاشایان و گه‌وره‌ گه‌ورانی جیهان که من تاهه‌یان بۆ ده‌نووسم، رۆژنیک ده‌نگی من ده‌بیسن. ته‌گه‌ر خۆشیان

نه‌بیسن، کۆرو ئه‌وه‌کانیان ده‌ی‌بیسن. ته‌گه‌ر ئه‌وانیش نه‌ی‌بیسن، خوا ده‌نگی من ده‌بیسێ. هه‌ر به‌و ده‌له‌له‌یه که خوا هه‌یه. تۆ باوه‌رت چی‌یه؟ هه‌یه تا ده‌نگ ببیسێ؟ یێ مه‌که‌نه ناغا مو‌عه‌لیم،

یێ مه‌که‌نه... به‌لێ... به‌لێ... من ده‌زانم که هه‌موو من به‌ دین ده‌زانن، پاشله له‌گه‌ل یه‌ک سه‌رتو خورت تانه و ده‌لین: «خۆینده‌واری فایده‌ی چیه» قه‌ی ناکا... هه‌رچی ده‌بانه‌وی با بپۆن. ئه‌وان

هه‌یج شتی‌ک له‌ خوا له‌ گرت و له‌ نه‌رکی مرۆف تی‌ناگه‌ن. ناخه‌ری رۆژنیک خوا له‌و ناسمانه‌ ده‌نگی من ده‌بیسێ و له‌ سه‌رووی ناسمانان سه‌ر په‌رده‌داته‌وه گرت ده‌بینی و ته‌ریق ده‌پیشه‌وه له‌وه‌ی که

چه‌ند سه‌له له‌ کۆنیه‌تی‌دا رایگه‌رتوه. ئه‌و ده‌م له‌ من که ئیدزمنه‌م- داوای لێ بووردن ده‌کا. زه‌نگوله‌کانی کلیسای سن میناس وه‌ک رۆژی جه‌ژنی پاک ده‌نگ ده‌ده‌نه‌وه و مه‌سه‌حیه‌کان ده‌رۆژنه

سر شه قامان و هاواری شادی و خوشی بهرز ده بپنځه وه.

کز لانه گان پر ده بن له لقی گولی نمستره ن و ژن و پیار بۆلای له نگه وگا، به په له ده که ونه رن، تا چاریان به شازاده ی گه لعی یونان بکه وی که له پاییز داده بهزی. همه مو به کتر له نامیز ده گرن و هاوار ده گن که: «کریت زیندو بۆته وه له راستی دا رژی زیندو برونه وه ی کریت داها توه!».

نیدۆمه نه چاره به فرمیسه که گانی پاک کرده وه. به لām تۆزی سوکتر ببوو. ماموستا بیری له شتیکی تر ده کرده وه و هه لاری ناگری دۆسته که ی. گهرمی نه ده کرده وه. به لām وه ده نگ هات و گوتی:

- به لām نیدۆمه نه هه زاره که ی من. تا نه ورۆزه له سه ر گلکۆزی نۆمه پنک شین ده بی نۆمه زیندو برونه وه ی کریت نایبین و به کو بیله تی ده مرین. نیدۆمه نه، بۆه به کی هاتی و به دل سۆزی سه بریکی دۆسته که ی کرد و گوتی:

- که دا بو تو هینشا هیچ تی نه که به شتوری. من بۆ نه وه ی هه ست به نازادی بکه م، پنیوست ناکا نازادی ببینم یا دهستی لی بده م. من له نیو جه رگی کۆزله تیش دا نازادم. من چه ند سه ده پیش نه وه که نازاد بم، تامی نازادی ده چیژم و به نازادی ده مرم. چونکه له هه مو ته مه ن دا بۆ نازادی تی کۆشاوم.

ماموستا که له فیکری ژنه که ی و ژن برا بیکاره که و کلبه که دا بو که نه یان ده دا به گوتی:

- من هبچی لی تی ناگه م.

براده ره که ی گوتی:

- بینگومان رۆژنیک تی ده که ی تو نیستا له کاروباری ژبانی بی نرخی خۆت دا گرفتاری. هه ر نه وانن که روحی مرۆف تیک ده شکۆت. روحی نا ده میزاد وه ک شبر وایه. کاروباری بی نرخی ژبان، کینچن و له لهشی شبر هالۆن. به لām ناخره که ی شبر رۆژنیک خۆی له چنگ نه و کینچانه رزگار ده گا.

نیدۆمه نه نه وه ی گوت و له خۆشی نه و به راوردی کرد بووی، قاقا پنگه نی، دوگسانیا له ده رگا خۆی نیشان دا نیدۆمه نه که پشتی له ده رگا بوو. نه ی ده بت. پیریژن به نیشاره مامۆستی تی گه یاند که به چی نان به خوا. ماموستا له خۆی ده ویت، له به یانیه وه هبچی نه خوارد بوو. له وه کاته دا که راهه بوو گوتی:

- ورچی برسی سه مایه ناکا. تو قسه ی قه له و قه له و ده که ی و منیش له خه می ورگه دام. له

به یانیه وه هبچه نه خوارد وه و شه وی رابرد ووش له به ر نوسین هه ر به خه به ر بووم. نیدۆمه نه گوتی:

- منیش هبچه نه خوارد وه. بۆچه م چ ده بی؟ خواردنیش به ک له و کینچانه به که گوتم.

ناغا مرعه لیم به پنگه تینه وه گوتی:

- ره تگه وای به لām نه گه ر نه و کینچانه نه بن، جه نایی شیر سه قه ت ده بی.

نیدۆمه نه دهستی لیک دان و پیریژن وه ژووه که وت:

- دا به خانم، ناغا مرعه لیم ده لی برسپه تی. هه رچی هه مانه له که شه فیکه دا بیه نه!

دوگسانیا گوتی: به چاوان. به په له وه دوا ی راهه راندنی کاره که ی که وت. ناغا مرعه لیم گوتی:

- ده‌بی پینکوه نان بخزین. چونکه نه‌گهر تژ له‌گه‌ل من نان نه‌خزی، منیش ناخزم. راسته که تژ له‌به‌راه‌بهر ورژو گرتن‌دا، خزت راده‌گری. به‌لام ده‌بی نیشانی بدهی که له‌به‌راه‌بهر خواردنی‌دا، خزاگری. چونکه من لام رایه که برسپه‌تی و بی به‌شی و چله گرتنیش وه که کینچ وان.

هه‌رتک دزست پینده‌که‌نین، هه‌رتک به ناخافتنی‌گالته‌و گه‌پ و پینکه‌نین و باسکردنی به‌روزی گه‌وره، داخی دل‌بان ده‌روشت، که‌شه‌نی پر له خواردن گه‌یشتی، روومه‌تی چرچ و لووچی دووکسانیا له خوزشیان بریقعی ده‌هات.

تیلدونه بی‌ری کرده‌وه که نه‌گهر له خواردن‌دا که‌مینک یاریده‌ی دزسته‌که‌ی بدها، بریاری خزی نه‌شکاندوه. هه‌رتک به نیشاره ملیان ده‌به‌ر خواردن نا. هیندی شه‌رابی کون له بنی کویه‌که‌دا مابوو، نه‌وشیان پیندا کردو ده‌یان گرت:

- به‌سه‌لام‌تی نازادی خزمانا

تینستا ته‌واو شه‌و داهاتیوو. ناغا موعه‌لبم له فیکری نه‌ودا که‌ده‌بی زوو به‌چینه‌وه مالی، ده‌له‌رزی، دزسته‌که‌ی لینی پرسی:

- له ژبانی تازه‌ت رازی؟ ژبان له‌گه‌ل ژن هاسانه؟

ماموستا له په‌نچهره وه‌نیزیک که‌وت و گوتی:

- نیت‌ر درنگ بوه. ده‌بی هرژم!

چله‌ر ژوژ له ژن هینانی چس گورگ و له مردنی مانوساکاس تی پهری بوو. له‌و گونده‌سهر سه‌وزو خۆشه، شه‌ودزوسی کرده‌ گه‌وره‌ی مانوساکاس نه‌ی ده‌توانی هه‌رگی بابی له بی‌ر به‌ریشه‌وه. پاله‌وان میکیلی مامی سوو‌کابه‌تی پی کرده‌بوو. شه‌و هینستا شه‌ودزوسی به می‌رمندال ده‌زانی که نه‌بده‌توانی خه‌نچهر هه‌ل‌کیشی و توو‌گینگ بکوژی. لینی پرسی بوو: «چه‌ند سالی؟»

«چه‌نده‌ سالی» - که‌وا‌بوو خه‌ریکی کاره‌کانی خۆت به‌ا، واته لای پاله‌وان میکیلیس چه‌نده‌ سال فره‌ که‌م بوو. به‌لام شه‌ودزوس پیاوینکی ته‌واو بوو. ده‌بتوانی له‌گه‌ل گاجوت به‌چینه‌ به‌ر نی‌ری و زه‌وی بکینلی. ده‌بتوانی ژینگ وه‌سه‌ر پشت گنهری زگی پرکا. ده‌بتوانی له‌گه‌ل حوسنی برازی نووری به‌گ، که لاونکی به‌هینز و که‌له‌گای گوندی «پتروکفالز» بوو. زه‌ودوانی بگری و له عه‌ززی بدها کیزدی ده‌گه‌رووی رایکا.

«چه‌ند سالی؟» «چه‌نده‌ سالی» - که‌وا بوو خه‌ریکی کاره‌کانی خۆت به‌ا، شه‌و ژوژو شه‌ودزوس به کریستینای دایکی که به ره‌شپه‌زاشی ده‌چوه‌سه‌ر گلگۆی می‌زده‌که‌ی گرت:

- دایه، مام سوو‌کابه‌تی پی کردم.

دایکی له وه‌لام‌دا گوتی:

- راسته شه‌ودزوس، تژ هینستا زوژ گه‌نجی، شه‌و کاره‌ی به مامت به‌سپه‌ره، شه‌و تژله‌ی نیشه ده‌کاته‌وه.

- گه‌نگی دایه؟ که‌نگی؟ سه‌بی چله‌ی بارکه‌ه و نیشه بی‌ته‌وه‌ی له بی‌ری شه‌و دابین، ده‌خزین و ده‌خزین‌شه‌وه. به‌چما شه‌و قه‌ت نابه‌ته‌ه‌وت؟ له لای تژ گازنده‌ ناگا؟ هه‌موو شه‌وی دینته‌ه‌وی من و سه‌ر کۆنهم ده‌گا.

لاو توند پنبی له سر هالاند و له دوروهه تماشای گوندی «پتروکفالزوی کرد که له سر سهوز و ناوه دان له بناری چیا دده روهشا و هه تاو لینی دابوو، لهم گونده ناغای تورک و ره عبه تی مه سیحی ده ژیان، پنبستی تئودورس له بهر هه تاوی وه ک مسی تراوه وهی لئ هاتیبوو. له شکی زل و خاراوی هه بوو، به لام پسی بوو. چهند دنکه مروی ره شی له رومه تی ده بئرا. هه ر له ئیستاره سنگی توکن بوو. له گه ل مه رویه رانی بابی، له چیا ده ژیا و که مته ده هاته وه گوندی. سالی رابردو له ته نیایی جازز بیوو، رژه کانی به کشه مز ده هاته وه گوندی تا بز تماشای کردتی ژنان بچینه کلیسا. ... ناری تی ده گه را. به لام له رژی کوشتنی باوکی، نئتر نه چوو بزوه ناغله می مه ر و له گوندی مایزوه. له جباتی خزی کونستاندبسی برا چوکه می بز ناگاداری مه ر نارده بوه چیا. ئیستا چه که می باوکی و سرخه می گول چنی نه می ده بهر ده کرد و میزه ره می نه می له سر ده به ست. دارده ستی نه ویشتی دست دابوو به بی نه وه به کس بلنی، به سبایه کی کرژ و له بیرا چوو، له نئوان داره وه گه روه که می گوندی سن ژان و نارایی پترو کفالو، هاتوو چوی ده کرد.

نهو رژه دارده ستی هه لگرت و گوتی: «دایه من ده رزم».

- بز کوئی ده چی، کورم؟

- ده چه پتروکفالو. خزت نه تگوت بز هه لوی سبه نی، پنبستت به چهند هه ناران هه به؟ زور باشه، من ده چه هه نارت بز دئتم. باهه گه روم هه ناری هه به.

ده سکی ره شی خه خه ره ی باوکی که هیشتا هه ر خوئناوی بوو، له لای پشئندی هاتبوه ده ر. نهو رژه که تهومی باوکی له بن دار به رژه که، گه رتوو، نهو خه خه ره خوئناوه که می له ده ستی وشک بووی باوکی هیناوه ده ری. دایکی رستبوری به شواته وه. به لام تئودورس گوتبوری: «دایه خوین به ناری ناشرسته وه، خوین نه شی به خوین بشزونه وه». خه خه ره که می هه روا به خوئناوی له بهر پشتی چه قانده بوو. لهو رژه وه دای نه دنا. شه وانه ده بن سه ری ده نا. دایکی پنبی ده گوت: «کورم، نهو خه خه ره له خوت وه دور خه. چونکه تا شه وان له بن سه رتی بنی، باوکت دینه خه وت و له خه ودا نازارت ده دا.» کور له وه لام دا ده یگوت: «دایه هه ر ته وه ده وی. ده مه وی باوکم بیته خه وم و تازارم بدا.» پاشان نشانه می خاچی ده کیشاو خه خه ره که می له بن سه ری ده نا.

تئودورس که وته ری و له ریگا به دار ده سه که می به ردی بز نه م لولا ده په راند دایکی که دیتی کوره که می وه ک شه رانیه ک له چیا ده چینه خوار، بانگی کرد و گوتی:

- ناگات له خزت بی تئودورس، وریابه. به ده غای خیری من بی، رژه. به لام کور نه دیو بیوو. گه رویشکینگ له بن گرنی ده ریهری. تئودورس پلانوکی رزه لاند و ده سه ری که می گئرا. قاچه کانی گرت و سه ری له به ردی دا و گوتی:

- نهو گه رویشکه بز باهه گه روم به دیاری ده به م. نهو گزشت گه رویشکی بی خزه. شرک هیشتا ددانه کانی هه مرو ساخن و ده ترانی به غرات شادو به پئکه نینه وه. فبتوری لئ ددا و گه رویشک نیشانه می خزه به خته. ئیشه لا حوسینی ده گیر ده خه م و سه ری ده هارم. به لام حوسین گه رویشک نیه، له پیندا ززه وانی ده گرن. نهو مه له رونه گه لینگ به هیزو به هه وه ته.

تئودورس دوو رژه پش له سر خه رمان چوو بووه لای برازی نووی و بی تی گوتوو:

- هزی حوسین، دوو سبه ی جله می باوکه م. یانی رژه که می مامی تو باوکی منی کوشتوه.

حوسین به زاره خواره‌گی گوتی:

- به جده‌ندم، کوشتویانم.

تشدوریس، شین هدلگه‌را برو، له قینان ده‌له‌رزی. له‌وی نه‌ی ده‌توانی هیچ به حوسین بلی:

حوسین گوتی‌وی:

- چی‌به کافری مه‌لمون. بز چاوان ده‌گیزی؟ چت له گیانی من گه‌ره‌که؟

تازانی کارم هه‌یه‌و خه‌رمان به شه‌نه ده‌که‌م؟ نه‌گه‌ر پی‌ای و‌ره زۆره‌وانی به‌گین.

- باشه بزانه چۆنت له عه‌رزی ده‌دم.

- تۆ پشتی من له عه‌رزی ده‌ده‌ی په‌ده‌خت؟ که‌ی؟ له کوی؟

- هه‌ر له‌و شونه‌ی که باوکم له‌ی کوژراوه. له بن دار به‌رۆ گه‌وره‌که. دوو سه‌بی به‌یانی تا

که‌س نه‌مان به‌ینی.

- به خه‌نجه‌ره‌وه؟

- به‌لی، به خه‌نجه‌ره‌وه.

هه‌ر تک لینگ جیا به‌هونه‌وه. حوسین دووباره خه‌ریکی کاری خزی به‌هوه و تشدوریس‌یش چوو بزوه مالی. له به‌ر ده‌رگا چۆکی دادابوو، خه‌نجه‌ری هینابووه ده‌ی، تا تیزی بکا. به‌لام له ترسی نه‌وه‌ی، نه‌وه‌ک خۆینه‌که‌ی له پاک بینه‌وه ده‌کالانی نابزوه. پاشان هه‌ستا بوو، بزۆلی نه‌و دار به‌رووه‌ی که تهرمی باوکی له کوتی‌وو، که‌وتیوه‌ و له بن دار به‌روو دانیشیوو.

به‌لی، که ده‌چوه نینو گوندی پتروکفالۆ، کینۆکی گه‌نجی دیت که هاتبوو ناو له چالار هدلکینشی. کی‌وه‌که که چاوی به تشدوریس که‌وت، له شه‌رمان سوور هدلگه‌را. ده‌بیرست گۆزه‌ی هه‌لگرتی و به‌گه‌رینه‌وه. به‌لام که دینی له دوو تشدوریس چاوی تی‌ بریوه، راوه‌ستاو چاوه‌روان بوو. کینۆکی ساخ و سلامت و له که‌یف خۆشیان ده‌ره‌وشا. له‌شنگی تهر له‌باری هه‌بوو. چاوی کال و شه‌بانی و برزی راکشار، وه‌ک شیر بریقه‌یان ده‌هات. وه کارمازیک ده‌چوو که له دوو گۆی له ته‌قی تهنه‌نگ بوو بی و به چاوی زه‌ق و قوت و سل بزۆن به هه‌واوه بکا.

تشدوریس له دوو دینی و نه‌وش سوور هدلگه‌را. له‌به‌ر خزیه‌وه گوتی: «نه‌ورۆ بزۆم دی. نه‌وش فرۆساکێ!».

دلی له‌شنگی دا له‌ی ده‌دا. چاویکی له ده‌رویه‌ری خزی کرد، که‌سی له‌ی نه‌بوو. کی‌وه جیحله‌کان، گۆزه‌یان پر کرد بوو، رۆشیتیوو. له جی خه‌رمانان جوتیاران گیزه‌یان ده‌کردو خه‌رمانیان هه‌له‌داوشت. له دنیا، ته‌نیا «فرۆساکێ» بوو که رۆژ تا جینکی نووری له‌سه‌ر نابوو.

تشدوریس له پیش چالایی راوه‌ستا. له به‌ر شه‌له‌زان قاچی ده‌له‌رزین. به ده‌نگینکی له‌رزۆک، سلۆی کردو چاوی به‌ردانه‌وه. به‌له‌کی جراتی کی‌وه‌که له‌به‌ر هه‌تاو ده‌ره‌وشان. کچه‌که به نیگایه‌کی به مه‌کرانه و نازایانه ته‌ماشای کردو گوتی:

- پاله‌وان تشدوریس، به‌و گه‌رونشکه‌وه، بز کوی ده‌چی؟ ئینستا ئیتر له‌گه‌ل گه‌رونشکان شه‌ر ده‌گه‌ی؟

لاو له‌وه‌لام‌دا گوتی:

- نه‌خیز. شه‌رم له‌گه‌ل توورکانه، ته‌نیا بز مه‌شق کردن گه‌رونشکان ده‌کوژم. تاوینکی گورت،

هرتک چاویان تینک بریپوو. کوره که ترساو چاوی وورگیرا. کیژو که گزوهی دانا و سهبری دهووبهبری خویانی کرد، داعباش دبار نهپوو به لاهوکهی گوت:

- تیتروت نیه، تئودورس؟

- بزچی فروساکي، تینورمه، بهلام کئی ناری دودا به هه تینوکی وه ک من؟ کیژو که گوردن و

گرنچکئی سوور هه لنگه ران و چاری دهه رزی پری. تئودورس دهنگی نهرمتر کرد و گوتی:

- سهبی چلهی باوکسه، تو نامادهی بی به مالی قنبه و بز هه لئا لی نان یاریدهی دایکم

بدئی کچه کانی گوتدی هه موو دین.

فروساکي گوتی:

- نه گهر دایکم رنگا بنا دیم. پاشان گوتی: ورنگاش تدا ههر دیم، چونکه تو بانگم

دهه کی. قنبه له پالهوان تئودورس به دهر که سمان نیه، وانیه؟ که را بیو ناشی دلئی بشکینین.

نهوئی گوت و بز نهوه ههز کردنی خزی شاره بیتهوه، دهستی کرد به پینگه نیشی به گالته. ههر

لهو کاتهدا خدریک برو به چاوان بیخوا. زور شهوان به ببری تئودورسهوه تا به بیانی به خه بهر

دهبوو. هه بیته ناواتی نهوه برو خوزیا توانیبای، خزی فیدای نهو لاهو کردبا. ده بوست خزی به

سر داداو به چنگ و نینزک روومتهی برنی.

تئودورس چهنهی وه سردار دهسته کی دایوو، تماشای زهوی ده کرد. ببری لهوه ده کردهوه

که سهبی مل ده بهر ملی حوسیشی دهنی رووی کرده کیژو که و گوتی:

- فروساکي پیم بلئی بزائم، نه گهر به لایه کم به سهر بی، تو ناره حهت ده بی؟

فروساکي به ترسهوه پرسی:

- بزچی تئودورس؟ بپر له چی دهه گه بهوه؟

- هیچم لی مه پرسه فروساکي، ته نیا وه لام بهدوه. نه گهر به لایه کم به سهر بی تو ناره حهت

ده بی؟

تیر کچه جوان خزی بی راته گیرا و له کاتینکا ناوی له چاوان گه را برو گوتی:

- تئودورس لهم دنیا به بیچگه له تو که سی ترم نیه.

لاو له خوشبان هاراری کرد: گه را برو، ده توانی دلنیا بی که هیچ زیانیکم بی ناگا.

دوو کیژی کهنج به گزوهوه دهه گه بیشته نهوی. فروساکي گودج چاوه کانی سه بهوه، گزوهی

هاویشه سهر شانی و ای نشان دا که تماشای لایه کی تر دهکا. به لام نهیده توانی پنیس دلّه

کوتهی بگری. تئودورس به قیتو لیدان دورو که وتهوه. که روشکی کوزراو به باسکبهوه

را ده ژاند.

به بیانی نه ورزوه، به کشه مزه. کاتینک نوژی مسی بیره وه ری مانوساکاسی ته او بوو. قهشه

گریگوری هاته حساری کلیسا. شوانیکی گهنج له پنا نهو که شه فینکی گه وهی پر له هه لئوای

به دهستهوه برو که سهر کهی به خاکه قهند و بادام و دهنکه هه نار داپوش را برو. به دارچین ناوی

مانوساکاسی له سهر نورس را برو. گوندی به کان بهک بهک به پیش قهشه دا راهه بردن و مستیک

هه لئوایان هه لئه گرت و له بهر خویانهوه ده بانگرت: «خوا بی به خشی» پاشان زاریان پرده کرد و

خهریکی خواردن ده بوون. سمیلیان به خاکه قهند و دارچین ده بوو، له بهر خزهوه ده بانگرت:

«به راستی چند زوو چل رزژ تن پیری. کات چند زوو تن ده پیری! به لام نهوه کات نیه تن ده پیری. نهوه نیشه بن پیر ده پیر!» پاشان جارنکی دیکهش باسی نه خلاق باشی مانوساکاس-بان ده کرد.

کاترینزی پیر، دایکی ده شته وانی گوندی ده بیگوت: شهری پشور مانوساکاس له نینو کوزانه کانی گوندی دیوه که سرگردان ده سوراوره. تنانته ده بیگوت له ترسان سه گه که ده بوست بوه پیری، به لام نه پشوانی زاری پنهکوه نیشهوه. پیاونکی پیر نیشانهی خاچی کبشاو گوتی:

- فقیر مانوساکاس! نهوه پنگومان تارمایی تهو پوه. بهد به خسته نه گهر کوژا هبشتا زور به گور بوو. دباره باش ساوه و ناپهروی بری.

یدیکی دیکه گوتی: «ده بوی تولی بستر نیشهوه. نهدی نهو پالهوان میکبله نهو. ۴ روزه چ خه له نیکه کرده؟»

لهو کاته دا که همور گرمیان کرد پور، کورکلیوس ده شته وانی گوندی له کاتیکا که شه پچوری خزی به ده شتهوه بوو، ده له رزی و زمانی کبشا بوو گه بیشته همساری کلیسا. قه شه له هه لئا دابه شکردن بهزوه. شوانه که نه ژنزی دادا بوون که شه فی ده لستهوه.

قه شه له ده شته وان وه نینزیک گوت و خه لکه که ده وره بیان دان. قه شه پرس:

- ها کورکلیوس، هه داده قه بکه. دیسان خه راپ روی داره؟ خرا یز خزی ره هم مان پیر بکا.

- تهرمی حوسینی برازی نووری به گیان دپوه تهوه.

- له کوئی؟

- له بن دار بهروه گوره که.

- کی کوشتویه؟

- خرا خزی ده زانی. گوندی «پترو کفال» شله زاوه. هه سور دهر گیان داخستورن. مدسحیه کان تهنه گه گانبان پر ده گهن. تور که کان تهرمه که بیان له مزگهوت داناوه و سلای لی ده که ن هه سور چهگ دارن. تهنه گ و ده مانچه به هه واوه ده نیشن. هه ره شه بیان کرده که ده چن گوندی سن ژان ناگر تن پهره ده دن.

- نهوه خه تای نیشه نیه.

- وادباره خه لکی سن ژان و خیزانی مانوساکاس کوشتویاته. تور که کان وهگ بارمته.

تودورس بیان ده وی.

قه شه گوتی:

گورج به کیک بچن خیزانی مانوساکاس ناگادار بکا. به تودورس بپش بلن: زوو خز بکه بپنشته چیا و خزی بشارنشهوه.

لهو ساوه به دا تودورس تهنه گ و دوو ده مانچه ی زوی باوکی، هه لگر تپوه، خورجینی پر کرد پور له خواره همنی، مجری باوکی کرد پزوه، نالای یونانی لی هینا پوره دهر و له خزی هالته پور. بن نهوه پیر رابگا ده سته خورناره کانی بشارتهوه، وه چیا که تپور. تودورس کاتیک گه پشته هولی مه ره کان تارنیک راوه ستا و چه ند راسپارده ی به «کونستاندیس» ی برا چور که ی گوت و

گرتی بچین به دایکی بلن که تندوریس ساخ و سلیسه. و نرانه گه بشتهوه که پینش وزیشتن بیز سلاری لئ بکا. سلیکه په نیریکی گهری ده خورجین تاو بیز بهرترین لوتکی چپای «سلنا» کهرته ری. لهوی له گه لچه چند شورانان بیوه ناشنا که چند جار مریان لئ دزی بوو. پینکوه بیونه دزست. تندوریس بریاری دابوو که بچین له ناغله لئ مری نووان دا خز بشازینتهوه. گرتیووی: «ته گهر تورک سهریازی وه دوا بخمن. شهریان له گه لچه ده گم. دهسته بیک پارتیزان کو ده که مه وه و دست به شوری چپا ده گم و بانگی «بژی به کیتی» بهرز ده که مه وه. دره نگانینک پاش نیوه رز. دوو تورکی چه کدار له بهر ده رگای مالی بیوه ژنی مانوساکاس، راههستان و له ده رگیان دا. کس جوابی نه داوه. دیسان لئ بان دا. هه جواب نه بوو. کس نه هات ده رگا بکاته وه. تورکیکی پیر بهوی دا ئی ده پیری. چوو بوو له چپا داران بکا. سلاری لهو دوو چه کداره کرد و گوتی:

- له تندوریس ده گرتین؟ نهو رای کرده بیز چپا.

بهک له پیاوه کان گوتی:

- برایچه پیر. قسهی خورابی مه که. تز خوت بپنیت؟

- سوند به محمه ده کافر دم بهو دوو چاوانه دیت. بیژو وهک نه سب وه چپا ده کورت. که دپتم ترسام، خزم مات کرد. که سرم هه لئنا، نیشر دیار نه بوو. تهو دووانه ده ستیان کرد به جنیزدان و پاش تهوی دوو چه قویان له ده رگای ماله که دا، ملی ری بان گرت و رزیشتن. له گهرانه وه دا. له دژلنکا دا که تهو دوو گوندانه لینگ جبا ده کاته وه، تووشی کاترینو. پیره دایکی ده شتهوان گوندی بوون که تارمایی مانوساکاسی دپیوو. پیژون هه بیانه بیک پر کرد بوو له گباو گول و بیز مالی ده گه راهه. تا چپشینک بیز کوره که لئ ئی. هه رتک تورک غاریان دایه و سهریان بری. پاشان چه قوکانیان به گه لانی خه رده ل خاویز کرده وه. سه بریکی پیژن بان کرد که ده خویشن ده گه وری و قاقا پنده که نین.

* * *

له ناوایی یه کانی ده رویه ر هه رابه کی سه بر ساز بیوو. تورک و مسیحی پینک وهر بیوون. پیاو کوشتن ده دست پینکرا بوو. هه صوو رژی یا که لاکسی مسیحیه کیان له کزلانی ده دپته وه. سه ری هه رابوو. یا ته رمی تورکیکیان ده دپته وه که له باخ و یا له چالاری دا وشک بیوو. ده ننگ و باسی مه ترسی دار له هه صوو لابه که وه وهک هه ریشکی ناگر بلاو ده بیونه وه و گوندکانی ده سروتاند، ناگر کاندی- شی گرتیوه.

رژنیک نیوه رز سلیمان، خولامی قول ره شی پاشا مه ست بوو. یا تورکان سه رخنشبان کرد و به گز گه ره کی یونانیه کانیا نه دا کرد و پی بان گوت:

- سلیمان، هه رچی پنت ده کری، واپکه پالده وان میکیلس ده گیر خه ی. ته گهر پیاوی نه وی بکوژه. خولامی ره ش نهو شبره ی که پاشا رژی جه زن به خه لانی دابویه، هه لیکشا و نه راندن وروی کرده گه ره کی یونانیه کان. مسیحیه کان که گوی بان له ته ره ته ی نهو بوو. منداله کانیا نه ده ژووری کرده وه و ده رگیان داخست. ژن له کاتینکا ده رگیان داده خست، ده بان قیواند: «وای

روش هات... روش هات.»

کاتی نیوره ژو بوو، مسمیچی بز نان خواردن ده چورنوهه مالی. نوانه‌ی تروشی قولره‌شی سرخوژش ده‌بوون، رایان ده‌کردو گه‌بشبانه هدر مالیکنک، له دهرگاپان ده‌داو خویان ده‌خسته ژورر. نینکا ده‌پانگوت: «گرتی فه‌قبرای جاریکی دیکه‌ش خویضی ده‌ژئی».

هیندی ده‌ترسانو ناخ و داخبان بوو. هیندیکیش به تورو‌یی له ژئر عه‌زه خهریکی خاوین کردنه‌وی چه‌که ژنه‌گاو‌یکانیان بوون.

قولره‌شی مدست له پیش کانی نیدومنه راوه‌ستا. ناروق و گهرمای نیوره‌ژو گهرمی دا‌هینا بوو. ناروقی له سهرر نه‌ستوو نیزر رانان ده‌چیزاره. دا‌هاتوه و سهری وه‌بهر قراره‌ی تاوی‌دا تا فینک بپته‌وه. له‌گه‌ل‌نار به‌خزدا کردن، وه‌ک گای ده‌هاژا. سهرانسهری نه‌و گهره‌که له ترسان ده‌له‌رزی. له‌و کاته‌دا که لنگی له به‌ر به‌ک برده‌بوون و سهری دانواند بوو. له نینو لاقانی‌دا چاری به پال‌هوان میکیلس گوت که له‌و لاره‌دی. هه‌لن کپشا شیری و هاواری کرد و په‌لامارینا.

پال‌هوان میکیلس چاری به قولره‌ش گوت و راوه‌ستا. به‌خه‌یالی دا‌هات که به‌گهرینه‌وه. به‌لام شهرمی کرد. له لای راسته‌ی نه‌و دهرگابه‌ک گراهه‌وه و خاتون کراسوگش‌رگیس به قژی شینواری هاته‌ده‌رو گوتی:

- بزخاتری خوا پال‌هوان میکیلس. تز لپزه‌ج ده‌گه‌ی؟ زوو وهره ژورر. به‌لام پال‌هوان ده‌سهری له گیرفانی هینا دهرر له مه‌چه‌گی به‌ست. دهرگای به‌رامبه‌ریش گراهه‌وه. خاتو پینلوپ له پشت دهره‌که راوه‌ستا بوو گوتی ده‌دایه. گه‌مینگ وه‌غهرت گوت و سهری برده‌ده‌رو هاواری کرد:

- جبران هزی جبران... وهره ژورر.

ده‌نگی لاقه‌زله‌کانی قولره‌ش ده‌بیسرا. زوری له‌گه‌ل‌نار پال‌هوان میکیلس نیشان نه‌ما‌بوو. دهرگی مالی پال‌هوانیش گراهه‌وه. خاتو کاترینا ده‌ریه‌ریه‌ده‌رو و به‌غار خوی گه‌پانده‌میزده‌گه‌ی و به‌نالیته‌وه گوتی:

- میکیلس... هزی میکیلس، په‌زه‌بیت به‌منداله‌کانت دای!

چاری به‌ره‌شی له‌نده‌هزر گوت که له به‌رامبه‌ر میزده‌گه‌ی راوه‌ستا بوو. ده‌انی بریقه‌یان ده‌هات و پنده‌کندی و چاری ده‌گالانی‌دا ده‌سورران. شبری راوه‌شانلو په‌لاماری‌دا و گوتی:

- چونی پال‌هوانی کافر... نیستا ته‌وات ده‌کهم.

ژئی پال‌هوان میکیلس رستی خوی باونته‌پیش و خوز بکا به‌مه‌تالی به‌لای میزده‌گه‌ی. به‌لام راست له‌و کاته‌دا پال‌هوان مستیکی توندی له ورگی قولره‌ش دا نه‌رانندی و وه‌عه‌رزی گوت. له‌شی پانایی کزلانی دا‌گرتیوو.

پال‌هوان دا‌هاتوه، شبری له ده‌ستی ده‌ره‌ینار له سر له‌شی دانا. رویی کرده‌ژنه‌گه‌ی و گوتی:

- جینگای تز له مالی‌یه، بیجوره ژورری. ههرتکیان چورنوه‌وه ژورر.

ژنه‌گه‌ی له وه‌تاغی سهری کراسینکی تازه‌ی هینا. پال‌هوان ناروقی کرد‌بوو، کراسی گزری، قینک بزوه، چارنکی له شبری تیزی قولره‌شی کرد و بزده‌گی هاتی و گوتی:

- ژنه‌که، نه‌و شیره‌بده‌به‌تراسکی، به‌کاری مبداه‌تاشیتی دی!

هر نو شده له گهره کي «گولستان» دوو کورې گه لږې بانگدهرې تورک، بېرتولويي هژوازيان ده گير خستيو، پاشي کورتاپويان و کلاوه همسیره که پان لې دراتدېرو و رېستورويان بالتزکه شي لې بستين، به لآم بېرتولمو، ودها توند هاواري کردېرو که تورکه کان ناچار راپان کردهو. شوي دوايي به پاني بانگدهريان دپتهوه، که رووت و قوت له دارچناريان په شپو، له سرمان ريش و شين هلنگراپو، ده لږين نو به دپهخته پان ودها رووت کردېروه، تنبا ريش و بهرگدهي پڼو ماپو، بېجگه لوه، به شالي سري، زاريان توند به شپو تا نه تواني هاوار پکا. کاتي له داريان کردهوه و مشت و حاليان کرد و هاتموه سرخز، گوتي:

دوو مسيحي يکي شل و يکي به سميل، نبوه شوه له ماليان هيناو ته دهر وروتيان کردوته و هر بهو تنافه کي تاوانباراني پي هلنده واسن، له دار چناريان به ستوه. له پيش دا رېستورويان ريشي بېرن، به لآم مقستيان پي نه پوه، تنبان ده سرور رووي کرده و بز لاي لنگرگا هلا ترون.

کاتي پاشا قسه کاتي بانگدهري بست، حوکمي کرد تا هموو شلي کاندې بگرن و بيانخه نه بهنديخته وه. تنبا پالووان سبغاتي شل ما که نه پانتواني ده گيري خن پاشان نه مري کرد که نازاريان بدن و وزن گهرچه کيان تېکدن تا وه زمان بېن و راستي بېزن. به لآم شله کان به نازابه تي دمبان هله پېچرا. پاشي سې رۆژان، پاشا له نازاردانيان مانلو بو، همروي تازاد کردن. سلساني قوله رھ شيان گرتيو. کاتي پاشا له شکاني بې تاپروانه ي شو ناگادار يو، به دار دهستي خزي چند داري له سرور سه کوتي داپو، گوتيو:

- ره شي مالهوني پيس، تز ناپرووي حوکومتي نېمت بردا هېشتا ده بريست زؤر قسي دپکي پي بلې، به لآم له تورويي يان زماني نه گهرا بو. وه ک سگ دوه وپي و ناري به لالفاوان دا ده هاته خوار. ناخره که ي قوله ره شي ده چالوي هاويشت زنجيري ناسي ده لاق و ده ستان کرد.

دوو سې رۆژي پي چو، باه کي گرم که له نه فريقاوه ده هات. هه ليکرد. تزونکي نرم و گرم ده باري و دوو که لي لې هلنده ستا. کاتي نبوه رؤ نموسه گانه ي له بهر تيسي وه رکه تيوون، ده هاژان. زه لآم له هوش ده چوون تن گه نه فمس ده پوون. هه ندېکيش له دوکاني خزيان دانې شپوون و به باوه شيني همسیر، خزيان باوه شين ده کرد و شه ريه تي فينگيان ده خوارده وه. «بارها پانس» که بازاري گرم بو، به کؤلته گرمه کانينا ده گهرا و شه ريه تي پر له سه زولي به خه لک ده فروشت. نو پېره مېزده نه له گرمای هاوين ده ترسا و نه له سه زوليه تناني زستانې. تنبا قازانچ بو له زستان گرمي ده کرده وه له هاويني فينگ. ههوا سارد باپو گرم باپه پله ي گرمای به ددني شو هر وه ک پک واپو. له هاويني چاکه تي خوري دانه ده گند و له زستانې بالتوي نه دده کرده بهر.

له مزرابه شوي گې شپوون و ده قه لښن. هموو رۆژي به پاني بېستانچي بازيان ده کرد و له مېهاني شار، له بېن دار چناري گوره و پان له سې تاق و سه ريه کيان ده نان. شوي و گندوري زرده و سهوز و کوله که، وه ک کپو هلنده درانه وه. تز بهرې هه تار و تري و هه نجير هاتپه بازاري. زوي بهر و بوي دده و ميوه فروش پي پانده گې شتن که بېفروشن. فروشباري تورک و مسيحي له پيش خرماني شتوومگيان هاواريان ده کرد و گهروي خزيان دده پاند. نه و ونده ي پي بان کرابا، له گوتره و يا به کيشان ده بيان فروشت. هرچي ماپاوه، وه بهر قه قيران ده گوت. له

نیواری دا سهوزی و میوه که ماپوه، فروشیار هواربان ده کرده دستیان لیک ده دان :
- بهلاش... بهلاش... نو دم پیره میژدو متفالی فقیر که له ده وریه دسورانه، تی ورده هاتن و هرچه نندی بژیان چروپا، به باخل و نامیزه ده بانبرد.

پاش روژتاوا کاندی باشتر پشوری ددهاو به کاره خز له تاریکایی دا نو قم ده پوو. خه لک همسارو ماله کانبان ناو پرژین ده کرده هدر شهوه له مالیک کز ده برونهوه و رابان ده پوارد. نوری روژی به کشفه مزل له همساری مالی پای «کراسوگنورگیس» کز برونهوه. خاتون له دایکیرونی «ناندریکوس» کوره گوره ی جیژن ده گرت، که له رفاندنی گچی ناغا «پاراسکه واسی» سرتاش دا، له گه ل تراسکی هاوکاری کرده پوو. پای «کراسوگنورگیس» شانازی به کوره که ی ده کرد که له تیوره برون دا، قاپ و دهوری ده شکاندن و له «یاسه مینی» قهره واشیشی ددها. نو شهوه به شانازی له دایکیرونی کوره که ی، ژنگانی دروسی ی به هه لوای خور کرد بانگ کرده پوو. ژنگان له گه ل هه لوای خواردن و پین هه لا گوتن، دوعایان ده کرد که خودا تمه منی «ناندریکوس» دریژ بکا. نو لاه نه گهر له چپابه، بینه پالوان ونه گهر له شاره، بینه تاجرنکی دونه هه مند. خاتو «ماسترا پاس» به پینکه نینه ووه لزی زیاد کرد و گوتی :

«کچی ناغا (پاراسکه واس) سرتاش بخوازی و نو هه ساره پر بکا له کورو کچ»!

لهو کاته دا که گشتیان خدریکی هه لوای خواردن برون و گالته یان ده کرد، مادام «پینلوب» به ده نگی بزرگاو چاوی هه لساو، هدر بهو کراسه شو چلکنه ی که له مالی ده به ری ده کرد، وه ژورور که ورت. بهر له روی له گه ل ژنگان چاک و خوشی بکا، دهستی کرد به گریان. ژنگان راست برونهوه، دابان نا. خاتو «کراسوگنورگیس» شه رته نی نالی بالوری بز هینا تا بینه ووه سرخز. به لام له گه ل شه رته خوارنده وش هدر ده گریا. لزی بان پرسی :

- چ بوه، بژی ده گری؟

له گه ل خوارنده وی قومی تاخری شه رته، به گریانه وه گوتی :

- دیمیتروس..... دیمیتروس - وای... خوابه... قه و ماوه... نه خوشه؟

- رویشته

- رویشته ؟..... بز گوی ؟

- چه تره که ی ره ست راوه تی و رویشته

- تاخر بز گوی ؟

- دیسان وه چیا که و توه ...

- بز چی ؟ چی به سهر هاتوه ؟

- هیچ ... جاروهار له سهری ددها... چه تری هه لده گریز ده ووا. نه وه تازه نیه. تا نیستا چند

جار نو کاره ی کرده. دوا جار که چه تری ده ستدابه و رویشته کانی شوزی سالی ۱۸۷۸ بو.

پای کریسانتی خوشکی پالوان پولیکسینگیس له کانتیکابه هدرتک ده ست له نه ژنزی خزی

ددها، هاواری کرد که ..

- نه ی وای... هارسی خوشه ریسته گانم، نه وه نیشانه ی خه رایه، پروا به قسه ی من بکه ن

بینگومان شوز به ریاه ده بی. من نو ده ستانم له بارته داده نیم که شوز به ریاه نه بی.

- تُو نُو خِوایِه واز لَم قسانه بِننه ، شه پتان گونی لِن ده بی .
- گوتن هر تک ده دستم له پارتته داده نیم که شورش هه لئه گیرسی . مشکی سه حرا چزن بونی
بوله رزه ده کا ، ناغا دیسترویش ناوا بونی شورش ده کات . ده زانن که چه تره که شی هه لنگرتوه .

بای پیناوب دوو باره دهستی کرده وه به گریان و گوتی :

- به بی پارهش بزوشته ... کنی چینیستی بز لِن ده نی ، کنی جینگای بز چاک ده کا ؟ نو تنیا
چه تره کی برده وه ، به چه تر چی پِنده کری ؟ رنگه نه مجارهش هر وه ک جاران به شالواری دراو
بینه وه لای من .

بای کراسز گنورگیس گوتی : « هِنده مه گری بای پینلوب ، له جیانی تُو نُو ا من له دست تُو
میزده به رازهی خۆم شیت ده بی . »

به لأم بای پینلوب به هیچ شتی نُو قروی نه ده گرت . له گه لَنکو بز گریان زاری لَنک ده کرده وه ، بای
کراسز گنورگیس ده وره ک هه لُو او ده نکه بادامی له پِنش داده نا . پاشان بز نه وه ی باسه که بگوزنی
رووی کرده بای کاترینا و پرسی :

- هارسی خه بیری پالوان میکلیسی چیه ؟ ده مینکه ناپینم .

خیزانی پالوان میکلیس گوتی : « شوکر باشه . به بانی له مالی ده درده که وی و شو در ننگانینک
ده گه ریشه وه . »

- بهر حاله چزن ده بیینی ؟

بِن نه وه ی که س تینی پگات ، هه ناسه به کی هه لَنگینشاو بِنده ننگ بوو .

له راستینا پالوان میکلیس حالی باشبوو . به لأم هه دای نه ده دا . وه شیرینگی نیو ، قه فسی
ده چوو . سوار ده بوو له معزرا ره بازی ده کرد . له پردی (پندوی) ده په ریه وه ده روی خانوی نوری به کی
ده دا . کاتی دله کوتی ده گرت ، به نیو دارستانی ششاد و زه پترنئا تماشای ده کرد و به خزی
ده گوت : « راوهسته ... راوهسته .. پهله مه که با بِنیه وه سه خز . » پاشان ده گه رابه وه بز شار .
هه موو رزنی نیواران که تاریک داده هات عدلیاغا به تُو زوای له حالی نوری به کی ده هات وه و
خه بیری تازه بز ده هینا : (تهرمز کابرا وستی له جی رابی و پروا . به لأم زانی نه وه نده زُوو بوو
نه پتوانی رابی ، که توه وه . تهرمز هه ستا و باسکی نو که ره ره شه که ی گرت وه هتا هه ساری رُیشته . من
له پشت کانی له پنا به ک ونستا بووم ، تهماشام ده کرد . سرنند ده خزم نوری نه وه نده کزیه هر
رنگی به پروانه وه نهماوه . من نه مده تاسیه وه .. نه و روومتی سوو و سینی به خه نه . جی یان
به سه هات ؟ بهد به خته هه موو له شی دافه تاره ... تهرمز به بی بارمته نی نو که ری چوه هه ساری و له
به ر ده رگا راهه ستا . چاری به من کهوت چومه پِنش سلاری لَبیکم ، دهستی راهه شانند که
بزم تهرمز به کومه گی نو که ره که ی سواری ته سپ بوو که مینک سوواوه . نو که رش به دراینا
راهه کرد تا تهرمز هیلک بوو نه هینلی بکه وی ... ناخ پالوان خز زیا نه سپه که بت به دپا به . چه نده
به گاره خز به ننگا داده رُیی . ده تگوت ده یزانی چ باسه .)

پاش ماره به ک شه و نیکیان عدلیاغا به هه ناسه هر که له مالی پالوان میکلیس وه ژووو کهوت .
پالوان دانیشبوو چاوه روانی تهر بوو . پیره مزید گوتی :

. حالی باشه . تهرمز کاتی مستفا باها هات نوری پنی گوت : نیتیر کارت به من نه ماوه ،

کاره‌کان به دست خودان. شویس سواری نهمی خزی بوو چوه گه‌رانی. نوکهری له گدل نه‌بوو.
حالی چونه؟ بانی وهک پینشو سووو سپیه آتوانای جارانی هاتزته‌وه بدر؟
نا پال‌هوان ... سه‌رو وروی هیشتا ته‌واو نیه، ره‌نگی زهرده. قسان ناکاو خواردن ناخاوا.
دایاتی پیری نه‌وانی پینگوتم.

هیچیش ناخواته‌وه، خه‌وشی نیه. ته‌تیا هه‌ناسه هه‌لده‌کینشی و خه‌مباره‌روژی پینشو کاتینک
قه‌ره‌واشه‌که‌ی لینی پرسببو: نامینه خانم که‌نگی دینته‌وه خانوی هاونی، ناره‌حدهت به‌بوو. که‌می
ماهرو له خز به‌چی. ده‌ستی به دیواری گرتبوو که نه‌که‌ری. بی نه‌روی هیچ بیژی به چاری زوق
ته‌ماشای دایاتی کرد‌بوو.

به‌سه عدلیغا ززی له‌سه ده‌زوی. ده‌ه‌رز ونه. به‌لام عدلیغا نه‌ده‌روزی. ده‌پرست درژی
پیندا. له شک دابوو.

پال‌هوان گوتی: چیه... دیسان ده‌کزی و سه‌رت ده‌خوینی، قسه‌ت بی ماهه؟
عدلیغا ده‌نگی ماریک کرده‌وه و گوتی: وادیاره پال‌هوان:

ده‌بیلی و سه‌ترسی، بز نه‌و قسه‌ش پاره‌ت ده‌ده‌می.

به‌د به‌خته له‌وانه‌به سه‌قته بووی.

بانی چی سه‌قته بو؟

بانی نیر پیاو نیه... نامینه خانمیش نه‌روی زانیوه‌ته‌وه.

زور باشه... راهه برز...

پیره مزید رایکرد بز لای ده‌راگو له ته‌تانیکی هه‌لده‌نگوت و که‌وته عه‌زی. راست بزوه
وه‌ده‌ر که‌وت.

پال‌هوان میکلیس به بیستی نه‌و قسه‌ر اما و له کاتینکا له ژووری دوکانده‌کی ده‌هات و
ده‌چوو، به بوله‌ بزل گوتی:

نا... نا... شتی وا نابی... من باوه‌ر ناکم. نه‌بنده‌توانی باوه‌ر بکا که پیاریک تووشی
به‌ده‌ختی تاوا بیی. له کاتینکا سمیله‌کانی ده‌جاوی، په‌یتا په‌یتا ده‌یگوت: نا... نا... شتی وا نابی،
نه‌گه‌ر نه‌وه راست بی، من ناتوانم له پیاری سه‌قته توله بستینه‌وه، نه‌و توله‌به به‌کاری هیچ
نایه. مردن له به‌رامیهر ده‌ودی تاوادا هیچه. له پر بریاریدا و گوتی: شتی خزم، یچه بزاتم.
چه‌ند زور وستا و بیری کرده‌وه: ده‌بی مزله‌تی بدم که چاک بیته‌وه، به‌رینه‌که‌ی ته‌واو سارژو سوو
و توانای جارانی بیته‌وه به‌ر. تاخه‌که‌ی روژینکی یه‌کشمز سواری هاینی خزی بوو. به‌ره:
بردی (پندوی) که‌وته ری. دروینه کراوون، دارمیوه‌کان له ژنه‌شوره‌تری یاندا چه‌ماوون. ناسان له
گه‌رمان گری ده‌گرت. پال‌هوان له به‌ر خزیده‌وه ده‌یگرت: دروینه... تری‌چنیل... تاخ... دایکی نه‌بیر
... دایکی بینکس... دیسان دروینه، تری‌چنیل... شهر. مه‌به‌ستی له دایک کریت سوو که
هموو جارنی به دل‌سوزی باسی ده‌کرد. نه‌و کریتی وهک گیان له به‌رینکر زیندوو که بگری و
ینالینتی خزی ده‌وست. بز نه‌و کریت ته‌تیا تاخ و زه‌وی و دار به‌روو نه‌بوو، به‌لکو له دایکوبایی
زور پینکها‌توو که همیشه زیندوو بوون و زیندوون. روژانی یه‌کشمز له کلیسا کز ده‌بنه‌وه.
پاخی ده‌بن، نالایه‌کی گه‌وه له قه‌بری دینته‌وه و بز شهر وه‌چیا‌ده‌که‌بون. هه‌ر نه‌و دایکانه‌ی که

مردوون و ددهستی ناپانگاتی، سآله‌های سآله به قوی روش و پاماشو برنجی و پا سپی سر به سر نهو نآآیه داده‌گرن و وشعی نه‌هدی (نازادی یا مدرگی) له سر دهنه‌خشین .

پآله‌وان چاوی پر بوون له نه‌سرن و کاتی به تنیا دهره‌بوو بهری له کربت ده‌کرده‌وه، شهرمی به گریان نه‌بوو، له بهر خزیه‌وه ده‌بگوت: (دایکی فدیور... دایکی هه‌ژار و بینکس و کار.) ئینستا پآله‌وان به سر پردی (پندوی‌دا) ده‌په‌ریه‌وه. کاتینگ به نیو دار زه‌پتوندا چاوی به خانووی کلآر فده‌نگی نوری به‌گی که‌وت، رزؤ له سرسوی بوو ده‌هات ناوا بهی، رکیفی لیندوله هه‌ساری ده‌رگا ناواله وه‌ژووو که‌وت له نه‌سپ دابه‌ژی، سه‌پرنکی ده‌وو به‌ری کرد. به راستی سآله چند به خیزی تینه‌ویبون، هه‌ر له‌م شوتنه‌وه له‌م هه‌ساره و له بن نه‌م داره زه‌پتوونه، رزؤنگ له گه‌ل نوری به‌گ به‌ره و رووی به‌کتر دانیشتیبون، خویشی هه‌ر تکیان هاتپه‌ره جوش، ده‌پانیست به‌کتر به‌کوژن، یان په‌پسانی برآه‌تی به‌ستن. به یاشیان زانپوو به‌نه برآ. ئینستا دوا‌ی نه‌و هه‌موو سآله هه‌ر له‌م هه‌ساره به‌دوا‌ی په‌کنا ده‌گران که به‌کتر به‌کوژن. بزچسا خرا له‌وه په‌ژوان به‌وه که کردبوونی به هار په‌پسان؟

نزه‌کری نوری که پآله‌وانی ناسپوو هاتپو پیشوازی به‌کاو گوتبووی :

. پآله‌وان به‌خیز هاتی

. به‌گ له گریه :

. له سر نیه

. به‌جو بیژه وا من لیژه‌م و گه‌ره‌گه به‌پینم

نه‌سپی نوری به‌گی بزنی مایی گرده‌بوو سه‌ری له ته‌ویله‌ی هیناپه‌وه ده‌رو ده‌یجیلاند، ماینه‌که ناورنکی لی‌ دابزه، به‌لام چوتکه ناوس بوو، گونی نه‌دا بوه.

نزه‌کری گه‌رایه‌وه گوتی: (به‌گ گوتبووه به‌ خیز هانتت به‌کم و تکات لینده‌گا که تزیی بوئستی تا خزی کز ده‌کاته‌وه و پیشوازی ده‌کا.) رنگا ده‌ده‌ی زینی لی‌ به‌گه‌مه‌وه :

. نا ... پآله‌وان له هه‌ساری چوه ده‌ر وله کاتی وه نیزیک که‌وت، دینی جامیکی مس به دارنکه‌وه هه‌لاوه‌ساره، ده‌ستی دابه‌و ناوی خواره‌وه. له ده‌وری نه‌و جامه‌ی که رزؤنگ له گه‌ل نوری به‌گ خویشی حزبان تیندا تینکه‌ل کرد بوو، به زمانی توکی نووسرا بوو: (نه‌ی زینوار کاتی به‌و جامه‌ی ناو ده‌خزیه‌وه سه‌رت هه‌لینه، چونکه مریشک که نار ده‌خواته‌وه سه‌ری هه‌لدینی‌و سرپاسی خرا ده‌کات).

نزه‌کری نه‌و چاره‌ش هاتوه گوتی: «پآله‌وان ته‌شرف بیته، به‌گ چاره روانه.» پآله‌وان میکلس سه‌رو شده‌ی توند کرد ده‌سکی خه‌نجهری وه‌پن لای پیشیندی دا که دیار ته‌ی، سمیلی بادان و وه‌ژووو که‌وت. نوری به‌گ له قوژنی تاریک له سر نیو ته‌ختینگ دانیشتیووو جلی کردیوه به‌ر و خزی وه‌ک زاوا رازاندبه‌زه . نه‌و ده‌یزانی که میوانی بزچی هاتوه سه‌ربیدا. پنی شهرم بوو که به زه‌نگو رووی زه‌ردو تینگ چرژاو بیته لای. سووراوی ده‌رومه‌تی دابوو. چاوی ریشتیون تا به شادو روو خویشی بیبینی. نه‌ویش خه‌نجهری ده‌سک روشی له بهر پشتی چه‌قاند بوو. نوری به‌گ ده‌ستی بز لای میوان درنؤ کرد و گوتی: سلاؤ پآله‌وان هیکلیس .

به‌لام نه‌و ده‌ستی له بهر پشتی نه‌هینا ده‌رو نه‌یده‌ویست ده‌ست بدا به‌ که‌سینگ که برای

گوشه. نوری دهستی کینشابه و به گزری پالی و دیواری دا. پالوان هه‌روا که راوستا بو ده بوست له تاریکدا وه‌زعی نوری هه‌سه‌نگینی. بزانی تینی ده‌به‌دا ماوه تا قسه‌ی له‌گه‌لنا بگا یان نا. نوری گوتی:

. ها.. پالوان میکلس به تالوکه‌ی ؟ بز دانانیشی‌اتو که زه‌حه‌تت کینشاره تا نیره هاتووی.
پالوان میکلس گوتی :

. نوری به‌گ تۆ بزچی راناهی؟ چما ناتوانی؟ نو کاره پچوکه‌ی من بزهی هاتووم له‌سه‌ر نیوت‌ه‌خت جینه‌جی‌ناهی.

. ده‌زانم... پنیوست ناکا پینم بیژی. خۆم ده‌زانم. به‌لام هه‌موو کارینک کاتی خۆی هه‌یه. ئینستا په‌له‌ مه‌که، دانیشه‌قاوه‌به‌ک وه‌خۆین، سیفارینک بکیشین و دوو قسه‌ی خۆش بکه‌ین. پاشان تۆ چۆنت گه‌ره‌که واده‌که‌ین.

ده‌نگی نوری نارام و به‌لام پر له‌ داخو ده‌رد بوو. پالوان میکلس له‌ به‌رامبه‌ر خانه‌ خۆی دانیشت و گوتی :

. زۆر باشه نوری به‌گ، ئینستا که تۆ پینداه‌گری منیش تالوکه‌ی ناکه‌م. ملی راکینشا تا له‌ تاریکاییدا سه‌روچاوی نوری بیینی. به‌لام له‌ قووشی تاریکدا پتر نه‌دیو ده‌بوو. پالوان میکلس گوتی :

. نوری به‌گ وه‌گ بیستومه توند بریندار بووی.

. حاله‌م زۆر باشه، وه‌گ جاران، من ئینستا هاتومه‌وه‌سه‌ر خۆ و ده‌توانم خۆ له‌ به‌ر هه‌موو زه‌ه‌رنکنا رابه‌گرم.

. به‌م خه‌به‌ره‌که‌یفخۆش بووم.

پاشان بینه‌نگ بوو. قاوه‌یان هینا، هه‌رتک بینه‌نگ سه‌ریان به‌رده‌ابزه‌ سیفاریان ده‌کینشا. نوری له‌ به‌ر خۆ بیری ده‌کرده‌وه: (بینگومان هاتوه له‌ تۆله‌ی خۆینی هراکه‌ی بکۆژی. پیللۆی له‌سه‌ر چاوان. وه‌گ نه‌جدل ره‌ش‌پۆشیشه. دیسان ده‌لیم پیللۆی له‌ سه‌ر چاوان. تازه‌ تیر ژبانی من بزچی باشه؟ ئینستا ژبانی من شه‌رم و شووه‌بیه.)

پاشان به‌ ده‌نگی به‌رز گوتی : به‌ خیر هاتی پالوان میکلس. چنده‌ رۆژ بوو چاوه‌روانی تۆ بووم:

پالوان میکلس گوتی :

. نوری قاوه‌ت داسی خوارده‌موه، سیفارم کینشا، ئینستا تیرت قسه‌مان نه‌ماوه، وابه.

. نوری گوتی : به‌ چاوان به‌ قسه‌ت ده‌که‌م. ته‌واوی هینزی خۆی کۆ کرده‌وه تا به‌توانی راست بینه‌وه. ژانینکی توند دا‌په‌گرت. لیبی خۆی ده‌گه‌ست. به‌لام وایده‌کرد لیبی دیار نه‌بی. نوری به‌گ به‌ لینگ‌ لینگ‌ بلاز له‌ کاتینکا تۆزینک ده‌سه‌لی وه‌پینش که‌وت. بز به‌ر ده‌رگا تیرت هه‌موو بالایی به‌ ته‌واوی دیار بوو. پالوان میکلس له‌ به‌ر روناکی دیتی و سل بوو. نو نوری به‌گی به‌ هینز و مل نه‌ست‌ر چی لینه‌ات؟ نو پیاوه‌ی روومه‌تی وه‌گ مانگی چاره‌ بوو، نو که‌سه‌ی به‌ شینزی وه‌سه‌انی ناوی ده‌رکردبوو چی لینه‌اتوه ؟ نو ده‌تا روومه‌تی دا‌ته‌پوون، لپوه‌گانی وه‌ها چرچ بڕین. ده‌لینی هه‌میشه‌ ده‌گری. هه‌ر چه‌نده‌ خۆی رازاندۆته‌وه و سوواوی کرده‌وه، به‌لام هه‌ر ده‌پاره. پالوان

میکنس له توانای نوری تیگه‌بشت. برزی تیکنان‌وله دلدا گوتی: (من له گه‌سه‌هفت و په‌ککه‌وته‌ی ناوا به‌ونه‌نگار نا‌بم.) پاشان به ده‌تگی به‌رز گوتی :

توری وادیاره تزه‌هشتا ساخ نه‌بوره‌وه .. نا...!

پنت وایه رهنم بزرگاوه و داموم ؟ نا.. بالا وه‌پنش گه‌وه بچینه مه‌بدانی، ده‌زانی له گدل کن به‌روه روو بوری. خوشی به لینگی لینک بلاؤ و به تیزی ش‌لبین وه‌پنشه‌کوت. له نینه‌راستی هه‌ساری ناوری داوه دیتی پال‌هوان میکلس به دوایدا نایه وله‌بهر درگا ونستاره تهماشای ده‌کا.

نوری له‌زی و له دلدا گوتی: کافری له‌عنه‌تی تیگه‌بشته‌وه. بدانی تیگه‌بشته‌وه. ههر بزیده ده‌کشینه‌وه. وستی به‌رزتر قسه بکا. به‌لام نه‌پتوانی. ناخه‌که‌ی به ده‌نگینکی خه‌مباروه گوتی :

پالهوان میکلس ماوه‌به‌کورو چاوه‌روانت بوم. له‌م دنیا‌به‌دا یونانی یا موسلمان چاوه‌روانی که‌س نه‌ببوم. له‌و ماوه‌به‌دا تنیا چاوه‌روانی تزه‌بوم. نیستا که هاتوری، ده‌ته‌وی برزی ؟

پالهوان میکلس بیده‌نگ بوو. ههر چه‌ندی کات ده‌گوزرا پتر دلی ناسک ده‌بوو، ده‌کوشرا. نوری بیسان گوتی :

ها.. پالهوان بزگی وا تهماشام ده‌که‌ی ؟ راسته که نه‌خوشی رومه‌ته‌کانی ده‌قول خستروم، به‌لام هشتا تاوریتشم ماوه. گوتی مده‌هه قسه‌ی خه‌لکی، بزانه که هشتا تبتی چارنم ههر ماوه. وره وه‌دوام گه‌وه.

پالهوان میکلس له جینی خزی نه‌بزوت.

ده‌ته‌وی سواری نه‌سیی بم، ده‌ته‌وی ده‌مانچه باونم و پنت نیشاندوم که چ نه‌نگینه‌ویه‌یکم؟ نه‌تگوستیله‌یکم بز داکه بزانه چزن گورله به تنو تالقه‌که‌ی‌دا تیده‌په‌ونتم. با بچینه مه‌بدانی له‌وی ده‌رده‌که‌وی کنی پیاوه.

نه‌وی گوت و کلژی لار‌دانان پاله‌واتانه ده‌ستی ده‌که‌له‌که‌ی تا و چاوه‌روان راوستا. به‌لام ناره‌قه‌بینکی ساردی به ناوچا‌وانه‌وه بوو، پشی ژانی ده‌کرد. پاله‌وان میکلس چا‌ونکی لینکره و به ده‌نگینکی سه‌بروکه گوتی :

نوری به‌گ مه‌یکه به هه‌را. خوت هیلاک مه‌که. با بچینه‌وه ژووزی، نوری تینکچوو، له پر ذلویه قرمب‌سینکی به‌سهر رومه‌تاندا هاته‌هه‌ خوار و رووی وه‌رگنرا تا ده‌ردی خزی بشارنشته‌وه. له

به‌ر خزیه‌وه گوتی : ده‌گی به‌من سرتا. نه‌بهاوار.. وام لینه‌هاتوه خه‌لک‌به‌زیدی پیم دایه‌ه.

پالهوان میکلس جا‌ینکی دیکه‌ش گوتی :

نوری به‌گ بچینه‌وه ژوور، هه‌لیده‌گرین بز جا‌ونکی تر. نوری نیتتر خزی نه‌شارده‌وه. چاوه به نه‌سینه‌کانی بز لای میوانی وه‌رگنرا‌بوز نه‌وی نزه‌کران سدرنج نه‌ده‌ن، به‌ته‌سایی گوتی :

باشه پاله‌وان میکلس تزه‌هاتبوری بکروزی، نه‌دی بو ناهکوژی؟ میوان گوتی : گوتم با بچینه‌وه ژووزی، نوری به‌گ با بچینه‌وه بینه‌که‌وه رینک که‌وبن. پتر چه‌ بنش و باسکی نوری گرت.

هه‌ستی گرد هه‌مرو له‌شی ده‌له‌ززی، نوری هه‌چ به‌وره‌ه‌کانبه‌کی نه‌کرد و ده‌وای که‌وتی به سکالا ده‌یگوت :

له‌بیرت نه‌چی که تزه‌برای هاره‌به‌یسانی منی. هه‌ر لیره‌ بوو، له‌و خانوه دور که‌وتوه بوو که نرنی خزمان تیکه‌ل کرد. نیستا نه‌نیا تک‌ایکم له تزه‌ه‌به‌ه، نه‌وش نه‌وه‌به که بکروزی. من ته‌نیا

نه‌وم له تو ده‌وی و هیچتر.

پال‌ه‌وان میکلس له وه‌لامدا گوتی : (نوری دلت له من نه‌یشی با بز ووژنکی دیکه بیت.)
نوری هر لهو شینه دانیش و گوتی : که‌وابوو تز به‌زه‌بیت به مندا هات، زگت به من سوتا ؟

پال‌ه‌وان میکلس بینه‌نگیوو. نه‌یده‌توانی له ناست نم وه‌زعه داخداره خوی رابگری. جگه له روژستن چیتری نه‌ده‌ویست نیتر نه‌و له‌م ماله‌ تورکه کارو حیسابنکی نه‌ما‌بوو که له گدل نه‌و به‌دبه‌خته پاکي پکا. چونکه له به‌رام‌به‌ر نم وه‌زعه‌دا مهرگیش هیچ نه‌بوو. خنز به‌روه‌و نا‌ابرون ده‌چوو. له جی رابوو گوتی :

. نوری به‌گ مالی‌اوا، من ده‌روم .

نوری وه‌لاشی نه‌دایه‌وه. لهو قوژنه ده‌ویژنکا. چاروبار هه‌موو له‌شی ده‌له‌ریزی. پال‌ه‌وان جارنکی دیکه‌ش گوتی :

. نوری به‌گ خرا حافیز ... من ده‌روم.

نه‌مجاره ده‌نگی نوری به‌گ وه‌ک له دووره‌وه بیت به وشکی و نا‌ه‌مبندی گوتی :

. هه‌فته پال‌ه‌وان میکلس هه‌قی تزه‌برو به‌سلا‌ه‌تی . پال‌ه‌وان میکلس هه‌روا که ره‌ق وینستا بوو ته‌ماشای خانه‌ خویی ده‌کرد. بیری له جوانچاکی و نازایه‌تی و جوانیزی نه‌و ده‌کرده‌وه، بیری لهو پریشکه‌ نا‌گرا‌نه ده‌کرده‌وه که له ژیر سسی نه‌سپی نوری ده‌رده‌په‌رین. نه‌و ده‌نگه‌ وشک و دووره ده‌تگرت له دنیا‌یه‌کی دیکه‌وه دیت. جارنکی دیکه‌ش هاته‌گوتی . ده‌یگوت :

. پال‌ه‌وان میکلس نه‌گه‌ر پیت وایه من هه‌میشه‌ پی‌او یووم و نازا یووم، وه‌ره ده‌ستم بده‌یه‌و جا برز به‌سلامت .

پال‌ه‌وان ده‌ستی له‌رزوکی نه‌وی گرت و سه‌بروکه‌ کوشی تا نار‌ه‌ه‌تی نه‌کرده‌بی و گوتی :

. خرا حافیز نوری به‌گ ... به‌ هی‌وای دیتنه‌وه

. باشتره‌ بیژین به‌سلامت پال‌ه‌وان، کی‌ چوژانی .. له‌ وانه‌به‌ له‌مه‌ستی من تی‌ بگی .

. به‌لی‌ تینگه‌بشتم. له‌ پر هه‌ستی کرد که قین و خه‌فت نه‌وکی گرتوه. نوری به‌گ که له‌ په‌نام‌وبیله‌ که به‌ره‌ گژوله‌ دیسان تاوینک ته‌بزووت. ده‌نگی سسی ماینه‌که‌ی ده‌بیرا. پاشان نیتر هیچ ده‌نگینک نه‌هات. روژ که خه‌ریکی تا‌وابوون بوو. تاوینک شه‌به‌قی له‌ په‌نجه‌روه‌ هاریشته ژووره‌که‌ی و قه‌رشینکی زترین له‌ دیواری نه‌خشی به‌ست. پاشان تا‌وابوو ژووره‌که‌ی له‌ تاریکیدا به‌ جی هیشتم. نوری سه‌بروکه‌ له‌ سه‌ر نیو ته‌خته‌که‌ هه‌ستا و سه‌رو ده‌م‌چوای به‌ سابون‌ شوشتم. جله‌کانی گزری، شوشینکی پچوکی ناوی نوستو‌خود‌یسی به‌ سه‌ری خنز دا‌کرد و ما‌وه‌به‌ک سه‌ری به‌ شانه‌ کرد. پاشان چوه‌ ته‌وبیله، ده‌ستی به‌ سه‌رو پالی نه‌سپه‌که‌ی دا‌هپتا. نه‌سپه‌که‌ی وه‌که‌یف ها‌تیوو، لی‌وزی به‌ سه‌ری خاوه‌نه‌که‌یدا ده‌گنرا و له‌ خزشیان‌ده‌ یحیلا‌تد. نوری به‌ چاری به‌ نه‌سرتنه‌وه ده‌یگوت : خوا حافیز روله‌که‌م ...خوا حافیز.

هه‌رتک لینک جیا بوونه‌وه، نوری له‌ پلیکانی ژووره‌که‌ی سه‌ر که‌وت. په‌ره‌ کاغه‌زینکی هه‌لگرت و نا‌وای نووسی: « وه‌ستی من نه‌وه‌ بی‌ که‌ پاش مرده‌م ته‌سپه‌که‌م له‌ سه‌ر گل‌کنزم سه‌ر به‌رن » موزی خوی به‌ کاغه‌زه‌که‌وه‌ نا.

باشان له نيزه راستی ژوړه كېدا، له سر نهو فدرشه كونهی كه ياوكی رژی پینچ جار بز
سریزی چوكی له سر دادهدا، دانیشت وله پدېجهرهوه چارنکی تر تماشای عاسمانی پر تهستیره
كړو.

بایه کی توند هه لیکر د بویه، چوار پینه که له همساری دوه وری. دهنگی گارچی دهات گزانی
ده گوت و به ژنانی هه لاده گوت

نوری نامینهی هانده بیر، چاوی له سر یدک دانان و هه تاسه بیه کی هه لکیشا و له بهر
خزیهوه گوتی : (خوا حافیز نهی دنیای ده غه ل خرا حافیز). باشان خدېجهری هه لکیشاو دهستی
بهرز کردهوه به همصو هیزو توانای که له بهریدا ماپرو، له سر دلی خزینا .

پاشا ولامی دایهوه : جنایت بی و نهی، ویستی رحمتیه که به. خوا ده زانی چهرگم لهو
کاره ساته ژان دهکا. بهلام چی بکهم، خزی وای ویستوه. ویستوهی ته سپه که می له گهل خزی
به ری. منیش له جیگی شو هم وام ده کرد. نیستا کنی نهو غیره ته هی به که چه قز ده ربینی و
سه ری به ری.؟

تینکرا وله رزه که وتن. هه موویان به دلنی برینداره وه سه ری ته سپه که بان ده کرد. خز نه وه
یونانی نه بوو تا بیکوژن. گزله که وه مهرش نه بوو بیگه ته قوریانی و گزشته که می بخور نه وه
زینت و خشنی دنیای خاکی و شانازی شاری گاندی بوو. پسپزه نه سب ناسه ک له که به. و
رتیمینا وه بز تماشا کردنی ده هاتن. کنی غیره تی هه بوو چه قو له ملی نهو ته سپه به.
پاشا توره بوو. وه ک گا ده فی ده دان. چاونیکی له به ک به کی تورکه کان کرد و گوتی:

. له نیووم پرسى کنی غیره تی نه وه هی به نهو ته سپه سه ری به ری.؟
گشتیان ده له رزین و به دلیکی خه مباره وه له هه بیگه لی ته سپه که راساپرون که له بهر شه به تی
هه تار وه ک شه پزلی مه خه ره ده به نواند.

که سه نه بزوت. ته سپه که له سه ر گلکز که وتیوو. بزنی پیوه ده کرد. ده بیجلاند و راست وه ک
تاده میزاد ده بنالاند. به راستیش حیله ته بوو. ناله بوو. پاشا روو کرده خولامی قوله رهش و گوتی:
. وه ره سوله بمان وه ره سه ری به ره.

خولامی قوله رهش خه جیمه ری هه لکنیشار هه نگاوینک چه پینش. شه قاونیکی دیکه شی هاروشت.
ته سپ چاوی به خولام که وت. راجه نی، بی نه وه یه زوی سه ری هه لینا و تماشای کرد. قوله رهش
کشایه وه. پاشا که نیزی که بوو به گری فرمانیدا:

. نازابه سوله بمانی مه لومن. چاوان بزقیننه و خزی به سه ر داده. هه موو چاویان بریوه قوله
رهش. کابرایه ک که چاوی پر له نه سرین بوو. نه راندی و گوتی :

. به گزوی یارکم سویند. نه که ر قوله رهش نه ته سپه بکوژی، منیش ده بکوژم. خولامی رهش
خه جیمه ری له هه و راته کاندو که منیکی دیکه ش چه پینشی. بز نه وه یه غیره ت وه بهر خز بی،
ته سپه که می دا به و جینیان. به لام باسک ده له رزی. ته سپ سه ری به رداوه بزنی به خوله که وه ده کرد.
جارتیکی تر ده ستیکرد به حیله و گزیان. خولامی رهش باسکی بهر بوونه وه و به ده نگبکی گیارو
گوتی : (نا .. پاشا نه قه ندیم نا... نه وه به من ناکری .

خه لک هاواری کرد : ناهه رین .. سوله بمان .. ناهه رین ... ده لگان نازام بوونه وه ... خولام
جارتیکی دیکه ش گوتی :

. من ناتوانم . چه قز کینشه تورکه کان هاواریان کرد :

. پاشا نه قه ندی نه که ر باهه رت به خرا هه به، نهو ته سپه ی بز خزت به ره وه نه جانی بهه.

پاشا له کاتینکا به چاوی نیه وی و تماعه وه ده به رواتیه ته سپه که گوتی :

. من له مردوو ده ترسیم. هه نگاوینک چه پینش، دهستی درز کرد که ته سپه که به لاونینه وه.

به لام ته سپ ره ویوه، ده ستیکرد به لوشک هاروشتن. له دوری گلکزی خاونه که می ده سوراوه و

لوشکی داروشت. نه دیده هینشت که سه لینی وه نیزی که گوتی. پاشا گوتی :

. با برزین. ته سپه که ته نیا به خه قه تی خزیوه به چی بیلین. دپاره نه ویش گبانتیکی هه به.

ناخردگهی برسه تی رامی ده کات. باشتره نؤگه ری نوری له لای بهجی بیئی، نالیکی بدان، نه گهر رام بوو بز منی بیئی. نه وی گوت و شادو سر خۆش له گه لگه و ره پیاوانی تورک بز شار گه رایبه. له ریگا بییری ده گرده وه: (خوا گه ریسه .. پاشای خۆش ده وین..). خۆزیا نه وه نه سپه مه گه و تبايه، ران و رکینم لی توند گردیان و ده ورائی گه لجا به تسیم تازه گرده بایه وه. نه گهر له نیوان ژنه کانی کاندی و نهم نه سپه دا بگه نه سه پشک، نه سپه که هه لده به ژوم. نه ی خردای گه و ره وه به گه رم، نه وه تزی نوری به گت گوشت و نه سپه گه ت دابه من.

ته ماشایه کی قه برستانی کرد، نه سپه هیشتا ده ینا لاند و له سه ر گزوی خاوه نه گهی درێژ به بوو. هه مویان گه بیشته خه تده کی قه دیسی شار که نیستا گراهه بیستان و سه و زه خانه. خۆزی سه ر گه لی ناوا بوون، په بکه ری شیزی له به ردی تاشاری سه ر بورجه گه لی قیشیزی رووناگ ده گرد. ده سته کۆلاره به ک که ورگیان له په ین و پیسای تاختی بوو له گه شتی رۆژانه یان ده گه رانه وه ده چه و ته وه سه ر دیواره کانی قه لا که به ره وه و زانی ده چوون. شاری کاندی له بیته نگی رۆژنا وادا ده ینا لاند و هاواری ده کرد، ده ریای شینیش له پشت نه وه وه توند شه پزلی ده دا.

پاشا راوه ستا. تورکه کانی له ده وری خۆزی کۆ کرده وه. رووی تینکردن و گوتی :

. ناغایان . چاکر خه راب گوی بده نه قه کاتم. نیستا چاره نووسی گه رت به مو به کی به تده . من له به ره گای خودا سه ریند ده خۆم که توری خۆزی کوشته. که وا بوو مردنی ته و بز هارو زانی تورکان مه که نه کراسی عوسمان، جارتیکی تر ناژاره مه نینه وه. سه ریند به محمد، خۆین له لوتی به ک کس بی، نه ک هه ر کافران، به لکو موسلمانانیش له چناره گه و ره هه لده وه سم. که وا بوو به د به ختینه و ریای خۆتان بن و ده ست نه پزبون.

پاشان رووی کرده خولامی قوله ره ش و گوتی : (سوله یمان با برۆین). له کانیگا وه هه ناسه برکه که و تبه و بینکه که سه بوو گه بیشته وه نینو شار. بانگیژ سه ری راوه شانده و نه وانتر بی نه وه ی و ده ده گ بین، له به وه سه بری په کتریان ده کرد. هه مو له به ر خۆزیا نه وه ده یانگوت : نهم پاشایه کابرایه کی بو ده له یه، هه ر ده لینی له تزه مه ی یونانیانه. نه وه لیزه چه کا. به نیشه ده لی نابی خۆین له لوتی هیچ کس بی. به لأم نیرۆ به بی هیلکه دروست ده کری؟

بانگیژ به ر له وه ی له ده روازه تبه ری، میزه ری خۆیناوی له باخه لی هه ناده رو وه ک نالا به سه ردا ویکه وه کردو هاواری کرد:

. مردن بز کافران ... با برۆین و سه ری هه مان به رین. خۆزی به سه رۆکا به تی ده سته ی چه قزکیشان که وته ری.

له خواره وه ی خه تده ک دوو په ره میزدی فه له ناویان له چالار هه لده کینشا و بیستانیان ناو ده دا. بانگیژ هاواری کرد:

. ورن .. نه و تا دوو کافر لیزه ن ... کوپینه بز پشه وه. دوو تورک هه لیان کینشا خه تچه ران و رایان کردنی. بانگیژ هاواری کرد: خوا ده ستان به کری ... کوپینه بز پشه وه.

دوو چه قزکیش به کوچه باخی قه راخ خه تده کیندا به نینو بیستان و لاسکه گوله به رۆژاندا خۆیان گه بانه سه ر چالازی. هه ر تک په ره میزدیان گوت و خست سه ریان به رین. بانگیژ هاواری ده کرد و ده یگوت :

. گویند وریا بن خوین له لوتیان نه‌یه. قاقا پینده‌گه‌نی. سەری ئەم دوو هەزاره که‌وته نیو چالاری. بانگیژ ده‌بەن‌را‌ئەو داره‌ستی هە‌له‌سه‌ر‌ئەو ده‌بگوت : کورینه بۆ پینسه‌وه. بای ده‌ریا له میزه‌ری خویناوی دده‌او هە‌له‌یده‌مساند. هه‌وا ده‌هات تاریک ده‌بوو. ده‌روازه‌زان ده‌هاتن ده‌روازه‌کانی شار دا‌بخەن. بانگیژ هە‌نگاری توند کردن. چه‌قز گیش بە‌دوایدا وه‌په‌له که‌وتن و به‌ لوره‌ لوڕ گه‌یشتنه‌وه نیو شار.

مه‌سیحه‌گان له‌ دوور ده‌نگی ئەوانیان ده‌بیست و به‌ تالۆکه ده‌رگای دوکانیان داده‌خست و به‌ره‌و ماڵ رایان ده‌کرد تا خزیان وه‌شین. بانگیژ له‌ نزیک ده‌روازه‌ی کان له‌ پینش قاوه‌خانه‌ی تورگان راوه‌ستا. نالای هە‌له‌سه‌ر‌ئەو ده‌بگوت :

. ئەلا.. ئەلا.. مردن یز کافران. به‌لام سه‌لیم به‌گی پیر و چه‌ند پیاو ماقولنی دیکه‌ی تورک بردیانه ژووری قاوه‌خانه‌و قاوه‌یان بۆ کری تا هینی که‌نده‌وه. پاشان ناریدیان نه‌ه‌ندی‌یان هینا. ده‌ستی‌کرد به‌ حکایه‌تی شه‌رزاد که‌ باسی ژن و لاری جوانچاک‌و هه‌نگوین و گوژی تیندا بوو.

دووسێ رژۆی پینچوو. مه‌سیحه‌گان له‌وه ده‌ترسان که‌ تورک به‌ رژۆ ده‌روازه‌کانی شار داخەن وه‌ه‌موویان بگرن. مه‌سیحه‌ی کم و تورک ژۆر بوون، ده‌یان‌توانی به‌ جارنیک قه‌لاچێزان بکه‌ن. رژۆی سینیام هه‌وا‌ئینکی ناخۆشتر بلأژ یه‌وه. تورک به‌ نیوه‌ شه‌و چونه‌ کلیسای (ئانکارا‌توس و ناگان‌انگولوس) قه‌شه‌ی جوامیزی ئەو کلیسایه‌یان سه‌ر به‌روه‌قه‌شه‌ی چاره‌ ره‌ش له‌هه‌بوانی کلیسادا خه‌وتیرو، تازه له‌ «ترابسانوس» گه‌را بۆوه و له‌وی پناخه‌ی کلیسایه‌کی تازه‌ی دارش‌ت‌بوو. سه‌به‌اره‌ت به‌ خواردن و خواردنه‌وی باش له‌ شیرین خه‌وینکی خه‌ست و قولندا بوو. تورک بی‌ نه‌وی وه‌خه‌به‌ری بی‌ن، سه‌وی خه‌ست ده‌ه‌ین. به‌لام به‌د په‌ختی قه‌ت به‌ته‌نیا نابه. چونکه‌ رژۆی چوار شه‌مۆله‌ گزندێ «زارۆ»یه‌کێ له‌ گونده‌ ناوه‌دان و قه‌وه‌غاکانی تورگان. قه‌شه‌یه‌گی ناموزای > نا گان‌انگوس» کوژراو له‌ دیزی به‌ناوه‌بانگی < ورۆندیسی> له‌ بناری چپای (ئینا) هات‌به‌ه‌و خوارو باهه‌ عه‌لباغای خوینمۆی گوندی‌کوش‌ت‌بوو که‌ دوو مه‌سیحه‌ بۆ ناو هه‌ل‌کیشان‌و تاودانی سه‌وزی‌خانه ده‌ عاره‌بانه‌ی خه‌ست‌بوون و کوش‌ت‌بوونی.

پیاو کوش‌تن تا ده‌هات زیاتر ده‌بوو. ناگری شه‌ر گوند به‌ گوندی دورگه‌ی کریتی داده‌گرت. ئەو تورکانه‌ی له‌ گوندی یونانیه‌گان ده‌ژیان، ترسیان رینیشتیوو. که‌لویه‌لی خزبان کۆ ده‌کرده‌وه‌و په‌نایان بۆ شار ده‌برد. له‌و لاشه‌وه مه‌سیحه‌ناقله‌کان خاو وخیزان و شه‌وه به‌ری خزبان کۆ ده‌کرده‌وه‌و به‌ره‌و چپا شاریان به‌جی ده‌هینشت.

پاشا سه‌ری لی شینا بوو. هه‌وه‌ل‌جار به‌وه‌ له‌ سه‌ر ده‌می پاشابه‌تی خزیدا له‌ دورگه‌ی کریتی توش‌ی‌گه‌م هه‌راپه‌ ده‌بوو. ئەو بۆ ئەم جوړه‌ کیشانه‌ دروست نه‌کرا‌بوو. ئەو رژۆه‌له‌ئیه‌کی دلپاک بوو. له‌ «پروسه» له‌ دا‌یک به‌بوو، ناسایش و خه‌وو خواردنی خۆش ده‌ویست. ناخر ئەو کریتیانه‌ بۆچی به‌ گۆ په‌کدا هات‌وون؟ توش‌ راست له‌و خانه‌دا که‌ ده‌بویست ئەو ته‌سه‌په‌ ناوداره‌ به‌ خا‌رن بکات. ده‌بویست له‌ جباتی نالی‌ک قه‌ندی بداتی. به‌ مست ناوی بدا، تا‌ه‌ام بی‌ و له‌ گه‌پاتی ده‌ووربه‌ری «سی‌ تا‌ق»دا له‌ عه‌رزێ نه‌دا. به‌لام داخی گران ئەو کریتی له‌عه‌نتیانه‌ کاتیکی خه‌راب شۆرشیان ده‌ست پین‌کرده‌وه. پاشا سه‌ری لی شینا بوو. به‌ غار ده‌چوه‌ کن خه‌لبه‌قو به‌ پارانه‌وه‌ داوای لینه‌کرد و ده‌بگوت :

ناخفته‌گانی به نرخ ده‌هون و به بیرو راویژ ده‌هزوتوه. هاوکاره‌گانی تهنانت نوانی
تهدنیشبان لهو زیاتر بوو. له شه‌رشدا به‌شاریان کرد بوو. له قسه‌ی دهر نده‌ه‌چون ، رنزیان لی
ده‌گرت. کاتی پاشا سه‌بازی وه‌دوا خستن، کیشده که قوئتر بوو. بیست کهس له لاوان به
پانگاوازی تئودورسه‌هه‌هاتن. نهو پینی گوتن :

• برایان ، ده‌ولتی وه‌سانی ده‌په‌وی خرنیمان میژی. نینه ده‌زان چقه‌ماوه ؟ تورک وه‌سیحی
جاریکی دیکه‌ش تینک به‌بروون. بلنسه‌ی ناگر له گوندی نیشه هه‌لبوه و کاندیشی سوتانده. ناگر
له کاندی په‌وه ده‌گانه < رتسئز > و < کانه > و هه‌مرو کریت ده‌گرنه‌وه. فریو مه‌خون، پنتان
وانه‌بی که نهو تورکه سه‌گانه تنیا وه‌دوای تاقه که‌سینکی پیار کوژکه‌وتوون. نوان نه‌گر نهو
پیاو کوژه‌ش بگرن چه‌ک دانانین. چونکه له گه‌ل هه‌مرو نه‌له‌کان شه‌رمانه‌هاو واپیرمان نه‌ویان
ده‌زانی ، هه‌ر بزه‌ش هه‌میشه نالای نازادبان به‌ دوی خژدا ده‌کیشا. نینستا نوره‌ی نیشه‌به. من به‌ر
له‌وی له مانی وه‌ده‌ر که‌وم، مجری هاوکم کرده‌وه، نالایه‌کی تینا بوو هینام . بژی به‌کیتی .
نینستا وشه‌گانی سه‌ر نه‌م نالایه‌ بخوئنه‌وه : < نازادی یا مهرگه > تئودورس دوی نه‌م وتانه نالای
قه‌دکراوی یونانی لینگ کرده‌وه.

پاشابان له روداو‌ه‌کان ناگادار کرد. فره تینکچوو. هه‌ستا چه‌ کن خه‌لیفه‌ی. پینی واپوو نهو
نیسامه‌ی کاغزان هیچ تی ناگاو چه‌وو به‌ه‌مرو شتی بز روون کاته‌وه. له رنگا له توره‌بیان کم
ماپوو پخنکی. وه‌ک ژانه سه‌ری گاره‌گانی گرتی کم به‌وی، به‌یانی خه‌به‌رنکی ناخوشی
دیکه‌شبان بز هینا. نژکه‌ری نوری که به‌ قسه‌ی پاشا له سه‌ر گلکزی نوری به‌ جی ما بوو به‌ غار
هات گوتی : (پاشا نه‌فندی نه‌سی نوری به‌گی له سه‌ر گزوی خاوه‌نه‌که‌ی گیانی ده‌چوو.
چون .. بز نالیک و تاوت نده‌اوه‌تی ؟

• پاشا نه‌فندی هه‌مرو شه‌بکم ده‌دابه، به‌لام نده‌ه‌خوارد. خژی ده‌پرست بری و مرد.
خژر ته‌واو خژی هه‌لکیشا بوو. بانگیژو له باسی نوژ و تاعدت و خردا ناسیدا هه‌شری ده‌کرد.
خه‌لیفه که له‌سه‌ر نه‌و ته‌ختیکی دریژ دانیشبوو، له گه‌ل حاجی ساواسی بلنسه‌تی زه‌مانه‌ خه‌ریکی
باس و خواس بوو. ته‌سیحی کاره‌های ده‌ ده‌ستی وه‌رده‌دا. ساله خزه‌گانی هه‌رته‌ی لاوتنی وه‌بیر
ده‌هاته‌وه. به‌ری له سه‌رده‌مینگ ده‌کرده‌وه که له < کیف > قه‌شه به‌وه به‌سه‌ر شوئنه‌ پیرزده‌گانی نهو
شاره‌ راگه‌بشته‌وه. گه‌لله سه‌ری وه‌ک شیری به‌ر بوو له به‌ره‌وه‌به‌گانی روسیا. نه‌م ولاته له به‌ر
چاری نهو ره‌حه‌تینکی خردایی بوو. گه‌نم و ولتی گه‌وه عاسی پیشاو وخاویار له‌م ولاته زقز و
مشه بوو. نهو گومبه‌زه نالترتانه‌ی کلیسا و نهو په‌بگه‌ره زفرانه‌وه نه‌و نه‌لماس رهاقوت و زمروتانه
که له به‌رگی نینجیل له گار گرا بوون.

• ناخ حاجی ساواس. تا نه‌وروه‌ی روسیا هه‌بی، من ترسم نه‌ه. ده‌به‌نی روزه‌نگ روسیا زار لینگ
ده‌کاته‌وه و وه‌سانی هه‌لده‌لوشی. نهو روزه‌ گرت ره‌نگی ژازادی ده‌به‌نی و نه‌وه‌ش تاقه هومیدی
نیشه‌به.)

پلام حاجی ساواس سه‌ری نوخته‌به‌گی دودوی ده‌گرد و به‌ری له شوئینگی تر ده‌کرده‌وه. له
نیزیک < سنت نیرن > رنگه سه‌عاتینگ دودو له کاندی مه‌زابه‌ک هه‌بوو سه‌رده‌مینگ ملکی باوکی
به‌وو. داخوا هه‌ر هه‌ستی رابردو بو، یا له خوئنده‌وه‌ی کزنه‌ گنپه‌تانه‌وه گه‌بشته‌وه نه‌و خه‌باله پینی

وابوو له ژیر نو مزوایه شاریکی ویرانیوی فره کون گونز کراوه.

حاجی ساواس نو کون وگاژنرانهی ده پشکنی که سیلاو سازی کرد برون شتینکی برهقه دار له نیر قورایندا ده بیینه و هه لی ده گرنه وه، نه نگوستیله یه کی نالتون. خاوشی کرد بزووه و هینا بوی به خدلیقه ی نشان بدا. له تقبی نه نگوستیله که نه خشی ژینکی سنگ رووت و تهورینکی دوو دم به ده ستوره هه لکه ترا برو. پیاونکی قه دباریکی له شینوی خه لکی کریتی له پیش ژنه که خزی باده دار سه مای ده گرد. له پانسه ریان مانگیکی یه ک شهوی وه ک داس ده پینرا.

حاجی ساواس نه نگوستیله که ی دا به خدلیقه و گوتی:

- باوکی روحانی بز خاتری خوا نو نه نگوستیله ی بشاره وه با کس نه زانی شتی ناوا هه به. له وانیه له شوینه چنده خه زینه و شتی عهنتیکه له ژیر زهیدا هه بن. به لام نهنه وه ک کزیله واین. نه گهر نه وانه له ژیر زوی دهر بپین، حکومه تی وه ساتی لبسان ده ستینی. باشتره راوه ستین تا دورگی کریت نازاد ده بن. نو دم یونانی دپکه نو شاره قه ده بیه ی له ژیر زوی دپننه ده وی و هه مو شانازه بشاره وه کان به خاوه ن ده بن.

خه لیفه گوتی بز سه کاتی شل کرد برو. سری بز ده له قاند. و ته گانی راست و باشهرون، به لام نو بیری له هزار جینگای دپکه ده کرده وه که به ورپرسی پاراستنیان بو. نوه ی یی گرتگ نه بو که پیش هزار سال چ له بن زهیدا ماوه ته وه؟ بزه گوتی ده اباوه سری بز ده له قاند و هه مو و ته گانی ده هیناوه سهو کریت که زیندرو بووه. به لام له گه ل روسیا له شبنکی برینداری هه بووه.

حاجی ساواس تینی که پشت و یی ناره حهت بوو گوتی:

- پایه بهرز چاوه روانی نازادی له روسیا ده کات. به لام سیلعت له تقهنگ و منیش له نه نگوستیله به چاوه روانی ده کم که تو گالته ی یی ده که ی.

هورتور فلولس ده رگای کرده وه گوتی :

- باوکی روحانی، پاشا هاتره .. حاجی ساواس به پینکه نینه وه اباوه، گوتی :

- کریتبه کان نو تورکه فقیر بیان گیژ کرده وه. ده ستی خدلیقه ی ماچ کرد وه ده رگایه کی نه پینیدا وه ده ر که وت.

راستبوو که پاشا قینی له و کریتبه شه پینایانه هه بووه. هه که هاته ژوور گوتی :

- خدلیقه نه فندم . من نازانم چیاسه؟ وادباره کریتبه کان راهه پیرت و نازادی ده خوازان... نازادی چی؟ من تینا گم. کاتی تو باوهرت به خوا هه بوو گوتی ده ده بیه فرماته گانی نو. هه رچی نه مرمت پینده کا ده سه لیستی. نیتیر بۆچی ده بی سکالا بیکه که بروی به کزیله؟ داخوا له خودا یاخی ده بی؟ داخوا داوای نازادی ده که ی؟ نا... باشه . که اباوو نه وه له باره ی نابیی خوداش له سه ر زوی راسته. واته سولتان. که اباوو نو کریتبانه چی بان گه رکه، بۆچی خز تووشی کینشه و ژانه سه ر ده که ن؟

خدلیقه له وه لامدا گوتی :

- پاشا نه فندم . کاتیک تو گوتی بده بیه خودایه ک که بروات یی هه به. نووه قه بی تو راسته. به لام نه گهر بروات به خودا که نه بی . چی؟ کریتی باوهریان به سولتانی تو نیه. هه ر بزه ش

کز پهلن و ده بانته وی نازاد بن.

پاشا سهری خسته نیژان همرتک ددستی و نه پیده توانی تینگات. توند دهرگای پیوه داو و دهر کومت. تماشای دهریای دهر کرد تا بزانی پاپزوه سهریاز هه لگره کانی و هسانی دهران یان نا... له بهر خزیره دهریگرت: «ته نیا ثوان و ه زعه که روون ده گهنوه و نزم و هینمی سه قامگرتوو ده گهن.» ددستی لیکنان و سوله یمانی قوله رهش هاته ژوروی.

سوله یمانی له عننتی، دلم گیراوه، برز بار یایانیس بدلزده و ده بیهینه، تا تزوی پینگه نین. ههوا: ده هات تاریک دهبوو. دهنگی کاسکاران که دوکانیان داده خست و دایک زاروکیان بانگ ده گردنوه دهبوزا. پارک بز مائی ده گهوانه و دهرگا داده خران. لات و سهر سهری تورک، پنخواس و سهر پدی به گهره کی مه سیجیه کاندا دهر زیشن و له عننتیان له عیسی مه سیج ده کرد و تیان دارشته ماله مه سیجیه کان. هه مو شوی پینج شش چه ذکینشی تورک له قاره خانه ی تورکانه و بهرو مائی پاله وان میکلیس ده کهوتنه ری بز نهوی دهرگای ماله که ی بشکینن. بی یان و ابو نوری نهو کوشتیوه تی. چونکه دیهویان که به سواری چزه خانه ی کلارو فهرهنگی نوری بهگ و هه دوای گهوانه و ی نهویش تهرمی بی گیانی نوری بهگ له مائی دا کهوتوه. که و ابو پینگومان نهو کوشتیوه. هه سوویان به سرخشی ده کهوتنه ری تا دهرگا بشکینن. به لام که نزیک ده بوته وه. ده هاتنه و سهرخز و ترسیان ری ده کومت. ده ونستان و تا هیزیان هه بو جنیزیان ددا و کولی دلیان دهرشت و بز قاره خانه ده گهوانه و.

پاله وان میکلیس شهوانه به دوو ده ماتجه ی پره وه له پشت دهرگا کیشکی ده کیشا. هه مو شوی منداله کانی له مائی و دهر دنا. یای کاترینا هه مو شوی منداله بهر مه مکانه که ی له ناهیز ده گرت و له گه ل ترا سکی و رینیو هه شه وه له ماله دراوسیه ک رژی ده کرده وه. پاله وان میکلیس به تنیا له مائی ده ماهه وه. پاش چه ند رژی به ترا سکی گرت: . تز له گه ل من پینته وه. ناخره که ی تز ده بی رایی، نینستا نیر باب و کور پینکه وه له پشت دهرگا راده وه ستان.

خولامی قوله رهش توانی بار یایانیس له مائی خزی بدلزده و ده پیره سیردی وردیله له هه ساری ناگری کرد بوزوه و خویک بوو گه قه شامی دهر ژاند. به قوله رهشی گوت: . سوله یمان راده سته تا من شیر و که لوبه لی خوم هه لگرم. چه ژوروی، شیری له خز به ست و میدالی ته نه که ی خسته ملی. ویستی کهوشان ده پینکا، به لام له بهر ته مه بلی پدیوان بوزوه گوتی: «کی ده توانی قه یسانی پیلاره کانم گری بدا» له کاتینکا سبیلی باده دان له مائی هاته دهر وله سوله یمانی پرس:

له عننتی، «نم پاشایه چی له گیانی من ده وی؟ ده لئی چی شوشه شه ره تینک له گه ل خزم بینم، رهنگه به کار بی.

بیهینه... پاشاش نه بخواته وه. من ده بخز مه وه.

بار یایانیس گه رایده و بوتله شه ریدی هه لگرت و کهوتنه ری. پاشا هینستا له پیش پدیچره دانیشبوو له عننتی له چاره نووسی خزی ده کرد که وا خستویه ته نم دوپکه شه بتانیه. ده یگرت: «ته ی قه زار قه ده وی له عننتی، تز منت له سهر ته خشی پاشایی داناوه یا له بهر تیری

باریانیسیش دهبسته نه‌وی من.

پاشا دوستی دا وه‌کاز و هاواری کرد :

برؤ ون به .. کافری له‌عنه تی ...

بهر له‌وی وه‌کازی پاشای وه پشنتی که‌وی، باریانیس دهریهری. له پلپیکانان هاته خوار و به پای پدی به کزلاناندا رایده‌کرد. دوویاره شیره درزوه‌کی ده لاتی هالاو که‌وته عهرزی. کاتی گه‌بسته‌وه مالتی، له بهر دهرگاواره‌ستا ونشانه‌ی خاچی کیشار له بهر خزیه‌وه ده‌بگوت: هاشه‌لا، باریانیسی له‌عنه‌تی، تژ نه‌و هه‌موو شینی و غیره‌نت له کوی هیناوه؟

پاشا نه‌و شه‌وه خه‌وی لی تینکچوو. خه‌ونی خه‌رابی ده‌دیتن. خه‌ونی پر له نیری و رز و شیشه که‌باب، له‌عنه‌ت له‌و کافرانه، چزن ده‌زائن تانه‌و توانج لی‌بده‌ن. به‌پاتی زوو له خه‌و راهوو. سه‌ری گه‌ره‌کی تورک‌انیدا. له دهرگیایتی ده‌دا و ده‌چره قاوه‌خانه‌گان، له دهرگی مزگه‌وتی راده‌وه‌ستا و به خه‌لکی ده‌گوت :

هیدی بن دۆسته‌گانم. دلزبه خرنینگ نه‌ریژن. دنه‌ا گشتمان تیندا ده‌چین. سه‌رده‌مینگ بزینگ هه‌بوو ... چیرزکی نیری و گه‌لامیوی بز تورکان ده‌گیرابه‌وه. پاشا ده‌چوه مالی نه‌و یونانیانه‌ش که رایان کرد بوو. تورک له دینه‌ته‌وه هاتیبون و داگیریان کرد بیون. دهرک و په‌نجه‌ره‌و میز و کورسیان ده‌شکاندن وه‌پان سوتاندن. به وانیشی ده‌گوت:

له چی ده‌گه‌رین. بگه‌ریته‌وه بز گونده‌کانی خۆتان، کافران مه‌کوژن. نه‌وی بزائن به محمد سوئند، هه‌ر خه‌راپه‌به‌کی بکه‌ن، ئاکامی بز خۆتان ده‌گه‌ریته‌وه. دوو باره نه‌قلی بز و میوی ده‌گیرابه‌وه. پاشان ماله‌و مالمیده‌کرد، بیرو میشکی وه‌ک شیشه‌ی که‌باب به دهروری ناگردا ده‌سورا و جزه جزی لی ده‌هات.

پاش چم‌ند رۆژنک وا دیار بوو تورک هیدی بوونه‌وه. پاله‌وان میکیلس له سه‌ر دۆشه‌ک درز بوو خه‌وی لی که‌وت و خه‌ونیکی سه‌بری دیت : خه‌لک له دهروری شار له مه‌یدانینگ کز بیونه‌وه. چاوه‌ش به ده‌هزل و زورنا سوودی میلی‌یان لی‌ده‌دا، گزانیان ده‌گوت، به‌لام که‌سبش دهنگی نه‌ده‌بیستن. لاونکی به خزه‌وی کریتی که‌شه‌فیک له سه‌ر ده‌ستی ناره‌قی له پیش راگرتن. ورده ورده که تاره‌قیان ده‌خواردوه، گرنچکه‌پان ده‌کرایه‌وه سوودی میلی له خه‌وا دهنگی ده‌دابه‌وه.

پاله‌وان میکیلس له‌و کانه‌دا که چاوی ده‌کردنه‌وه له بهر خزیه‌وه گوتی: «من نازانم نه‌وه مانای چیه، کاتی به‌کی له خه‌و دابه، گیانی بز که‌یف ده‌سورینه‌وه. گیانی مرؤ له نه‌سلدا دینه، کاتی خه‌ون شتتیش ده‌بی.»

پاش ماوه‌به‌ک، کاتی له چیاکان په‌لامار ده‌ست پینکرا، پاله‌وان میکیلس تازه له خه‌ونه‌که تینگه‌پشتچوو.

نه‌وی رۆژی به‌کشمز بوو. پاله‌وان میکیلس له مالتی دهر نه‌چو بوو. خیزانی له گه‌ل ریشیوی که‌چی و منداله شیر خزه‌وه‌کی هبشتا له کلبسا بیون. تراسکی له مالی کراسوگنورگیسی یاری ده‌کرد. پاله‌وان تنبا مابزوه‌و نم دنبا‌به‌ی پی خۆشبوو. له مالمیدا ده‌هاتر ده‌چوو، سه‌ری خوارده‌مینی و نازوه‌قی ده‌دا. که‌مر کوری نه‌بوو. ده‌چره ژنر عه‌رز، پر بوو له کوبه‌ شه‌راب و رۆن زه‌یتون و زه‌یتون. هه‌نار و به‌هی و پیواز به شته‌وه کرا بیون. له وه‌تاغی لیقه‌و دۆشه‌گ و

پنخف له سر پهک دانرا برون. پالوان میکیلس به خزشیبه ده پگوت : « نه گهر من وه چیا کوم وتورک بین ماله کم تالان بکن، زوریان ره گیر ده گهری و شهرمه زار نابم. » نو له باوکی بیستوبو که سالی ۱۸۲۱ کاتی فله له کانی گوندی رایان ده کرد هرجی بزبان دهر چوو با، ده یانبرد. باهه گه وری نه پهنشتوبو کوره گهی، واته باوکی پالوان میکیلس ده ست له نیو مالی خزی بدا. گرتیوی : نامه وی لای تورکان نابوم بچی. ده مه وی تورک بزانت که مالی من چهنده پر له بهر که ته. پالوان میکیلس به دووپاته کرده وی نو قسانه هیدی ده بزو. له ژورده گهی خزی له بن پدیکه وچهک و ره سه کانی دانبشت ودهستی کرد به سیفار کیشان. مزی له سیفار دهادا مبنشکی پز ده بو له ببری نو شرانه ی که نه کرابرون و نم وتانه ی که نه گوترا برون. خه لک و گوندو چپای ده هاتنه و بهر و شاری کاندی به شقام و قاوه خانه ی تورکان و کلیساو مزگه توهه ده هاته بهر چاری. شار سوتا بو. گیانی پالوان میکیلس سوارینک برو بهو رش و میزور و چه کمه وه، راست وه خزی ده چور. نو هه خزی بو که شاری ناگر تی بهر دابور. دهر گای ده شکاندن، متاره ی ده روخاندن، مالی تورکانی په لامار ددا. به بن گری سه وزدا تی ده پیری، له هسارینک روت ده بو ده چوه نیر باخینک. فانزینک به شوشی سه وزو سه ووه هه لاهه سرا بو. فانزی شکاندو هه سوو شت چوه ده تاریکه وه. کونه تفنکی پر برون له بزنی مسک و عهتر. کوچه باخینکی بزخوش له بهر بیانی کرایه وه و چوه نیوی... له و سه ری کوچه باخ دوو لاتی پچوک و جوان ده دره و شان ...

پالوان میکیلس نه اتدی. دهستی دا خه لجه رینکی پچوک که به ره سینکوه هه لاهه سرا بو دهستی دایه و ده رانی خزی راکرد. خوزین فیچقه ی کرد. هاوه پهک خونی لیهات و به مه کولی دلی دامرکا. پاشان برینه گهی پینچا و لینی دریز بو. خوزانی و کویزه گهی له کلیسا گه رابونه وه له ژورری خورای قه بان ده کرد. پالوان چاری له سر پهک دانان و کونی دابرون. دایک له کاتینکا ناگری هه لده کرد گوتی :

. تراساکی هینشتا نه هاتنه وه .

رینبو پینکهنی و گوتی :

. په رزشت نه بی نو نیشا نویزی مس ده کا.

له راستیشا هه موو رژی به کشه مؤیان تراساکی و ده سته براكانی له ته ویله ی کراسوگتورگیس نویزی مس - یان ده کرد. له گه ل کلیسای ره سی رکه بهریان بو. به یانی زوو له پیش کلیسای سن میناس و یا له ده ووه وی ده سووانه وه. نه گهر هاو قوتابه کی خوزیان دیتا که ده سه ری خاوینی به ده سته و به ووه پاره ی تیدایه ده به وی بچینه کلیسا شم پینکا، ده یانگرت و به زوری و یا به خزشی ده یاتبرده ته ویله و ده یانگرت : « نیشه کلیسای تابه نی خومان هیه. شرم ناگهی ده چیه کلیسای خه لکی؟ پاشان کهری کراسوگتورگیس - یان له قوژننکی ته ویله ی ده به سته و تا پتر جینگا بینه وه. پهک له وان له پیش ته ویله راده وه ستا و ورده پرله کانی کز ده کرده وه و به هه رکام له نیمانداره کان له جباتی شم ده نکه شقارته به کی ده دانی. نیکولا که له هه موان به سامتر بو، کلاو خودینکی کاغه زی له سر ده ناو روو پزشینکی کاغه زی به چاوان داده دا و له سر کورتانی کهره که داده تیشت و نه ده بزوت. جابوربا ده یانلان و به رواله ت لاسی

خهلیفه ده کرده. تراساکی له ټیوه راستی ته ویله راده وستا و ټینجیلی ده خوښند. نیجیله که شی کټیپی روینسون گروزونه بوو. ناتدریگوس نه خشی نایبی قه شی یاری ده کرد.

مه نقلیگی له مالی خزیان ده هینار پری ده کرد له خه لوز و نه سپنده رو گیای بزخوشی پنهو ده کرد و هلم و دووکه له گیای بز کمر و ناخوری کمر دینار کانی ده نارو. ته وانه ی که ده مار گزرت بوون ده که وخته عمر و دست و نه ژنزی خزیان په تهرس و شیاکه ده کرد. له سه راهی نویز ته نیا تراساکی ویرود دوعای ده خوښند. پاشان ته وانی دیکش گهرم داده هاتن و هرچی به سر زاریان داهاتیا به دیانگوت. هیندی < نمان نه مانی > توریکی بان ده گوت. هیندی گوزانی جزر به جزریان له گدل دوعای < مسیح زیندو بزته و > ټیکه له ده کرد. یان ته و گوزانیه ی له مه کتبه فیزی بیون: ¹ له سه راهی چیا به کلیسای به شوکت هه به > دیانگوت. ته ویله له بهر هه او هریا ده له رزی. کمر ده یزه پاتد و سه مای ده کرد. کراسوگتورگیس که روژی شه مزیان گیلانسک نارقی زیاتر لیندها، وده بهر ده هات. ده سستی دده دار و بزبان ده چوه خورای. ټیتر خهلیفه قه شه نایب قه شه وک له شکری شکاو به ده رگاو په شوروی باخیدا هه لده هاتن. له دهره وش هه رایان ساز ده کرد و ده تگوت نه وش په شټیکه له ناپیسی نویزی مس. دوا به هه ناسه برکه ده چورنه و. تراساکی به هه قاله کانی ده گوت:

- په کسه مزی داهاتو هر کس نه به چنده ی ده شکینم. به و ټینخوږینه تونده نویزی مس کوتایبی پنده هات.

پاله وان میکینس له پنجه ره ی پچوکی خزیوه ته و هه رایه ی ده بیست. که گونی له ده نگی کوره گی بوو ده بیگوت: < چنه ی ده شکینم > بزهی هاتی و به ناره نار له بهر خزیوه گونی: نافهرین تراساکی. هن قوم قارا ده وی. ده وه وی له پینشا له دزسته کانت بده ی، تا ده ست به لیدان فیز بی. پاشان له دوژمه کانی تورک و مسیعی و ته نانت فیره نگیش بده ی. هیندی جار ته گهر ترسای له خزشت بده ی. بدلی، من راست کوری ناوام گه ره که، له برونی کوری نه وتو دایه که دوویاره زیندو ده چوه و.

لیره دا پاله وان میکینس پیره قه شه ی غاری (کیژی په پزه ته لایی) له روزه کانی دهریای لیبی وه بیر هاته وه که قهرنکی بز خزی هه لکه ند بوو. له کیله گی نووسیوو: < بز شه مه رگ، من له تو ناترسیم > قه شه له مردن نده ترسا چونکه بروای به خودا هه بوو. پاله وان میکیلش له مه رگ نده ترسا، چونکه باوهری به کوره گی هه بوو.

هه لیددا له جی هستی. به لام برنه گی ده زوراره. پالی وده یواریدا، ته ماشا به گی چه ک و په دیکه ره گانی کرد. دوویاره سیفاریکی داگیرسند. ته و هه رگیز بز خوښنده وه کټیپی لیک نه کرد بزوه. خوښندن و درسی به دل نه بوو. له خوښنده وارن بیزار بوو. کاتی شورش کټیپی دهراند و قیشه کی تزوده پیجان. ته ماشای چس گورکی برای و حاجی ساواس و ناغا ټیذمنه ی ده کرد و که لله ی وشکی به بیزاری راده وشاند. له دل خزیدا په تراساکی کوری ده گوت: < زوله بزانه، ته و به ره می دهرس خوښندنه چاریلکه و دولینگی تنگ و پشتی کور. ده نگی تهنه نگیش بیسن، توشی قزلنج و ژانه زگ دهن. خوا نه کا تو بیبه خوښنده وار تراساکی. خوښنده واری نه خوښبه کی پیسه. وایکه توشی ته و ته خوښبه نه بی >

هروا که لهم خدیالتهدا بوو له ده‌رگایاندا و ده‌نگی گریان و هاوار هستا. هاریورای پیریژن بوو که چس‌گورگی برای له گوندی هینابووی خزه‌تبان بکا. پالهلوان س‌ری له په‌لجه‌ره‌ی هینا ده‌ری پیریژنی بیستی له حس‌اری ده‌گری و پرچی خزی ده‌پ‌نینه‌وه. به توندی نه‌پ‌اندی و گوتی :

ماریوریا ته‌و هاوارت له چه‌؟ وه‌ره س‌ری بزاتم .

پیریژن به هانکه هانک وه‌سر که‌وت. ده‌گریاو ده‌یگوت و که‌س لینی تینه‌ده‌گه‌پشت. لینه‌کانی ده‌له‌رزین. پالهلوان به س‌ریدا قیواندی و گوتی :

بژ ده‌له‌ریزی؟ ته‌و ه‌رایه‌ت له چی‌به؟ بیژه بزاتم . باسی <دپاسانده‌س>ت کرد. چی به س‌ر

هاتوه؟

پیریژن به گریان‌وه گوتی : < مردوه .. به‌یانی به مردوسی له جیندا دیتومانه. وشک ه‌له‌اتوه. وانگلیبر ه‌روا له خزی ده‌دار ده‌گری. گول‌وی پینلا ده‌کا. به‌لام فایده‌ی نیه. کوره‌که ده‌رمانداو کراوه.

به چی ده‌زانی ده‌رمانداو کراوه؟ کئی نه‌وه‌ی به تز گوت؟

سه‌رو چاوی شین ه‌له‌نگه‌راوه.

باشه برز خ‌ریکی کاره‌کانت به . پالهلوان راه‌وه برینه‌که‌ی خاویژن کرده‌وه. پینچای، نیتیر ژانی نه‌ده‌کرد. کاتی ده‌رگای کرده‌وه که پروا به ژنه‌که‌ی گوت: < نام‌وه‌ی له ماله من شین و گایزپ ساز بی: >

مالی برای پالهلوان میکینس له ناخری کولانی له نیریک کانی نیدومنه بوو. ده‌رگای مالی کرا بزوه. پالهلوان ره‌وور که‌وت. ده‌نگی شین و گریانی وانگلیبر له ژووری سه‌روه ده‌هات. چس‌گورک له خاوری له قوژنیتیک خزی مه‌لاس دایوو ده‌له‌ریزی و دانی لیک ده‌دان.

پالهلوان میکینس له پیش‌ه‌راکه‌ی راه‌وستا. ماموستا س‌ری ه‌له‌بری براکه‌ی دیت، دوو باره س‌ری به‌ردایه‌وه و پتر خزی مه‌لاسی دا. پالهلوان میکینس گوتی :

ماموستا ، س‌رت ه‌له‌بره‌و ته‌ماشام که.

چس‌گورک س‌ری ه‌له‌نیا. چاره ترساوه‌کانی له پشت چاویلکه‌وه ده‌تروکاند. پالهلوان به سپایی

لینی پرس‌ی:

تز کوشتوه؟! تز؟

به‌لئی .. من

تز... ته‌گر پدکی دیکه کوشت‌بای، خ‌لجه‌ری به کار ده‌هینا. به‌لام تز به ناپارایت کوشتوه . ده‌رمانداوت کرده‌وه .

چیکم ... له‌وه زیاتر بزم ه‌له‌ نه‌ده‌ گیرا . گه‌پشتبوه تینسکاتم.

تز له خ‌وی نه‌ترسای؟ له من نه‌ترسای؟ ده‌بویه به خ‌لجه‌ر بیکوژی.

ناخ‌ر نه‌م ده‌توانی ...

من لزومت ناکم بژ چیت کوشتوه، لزومت ده‌ک‌م بژچی ژانته کوشتوه؟ بیر له راکردن

نه‌که‌پدوه .

ماموستا دوو پانه‌ی کرده‌وه که نه‌م ده‌توانی و چیدیکم له ده‌ست نه‌ده‌هات. نه‌ر له من به

هیزتر بو.

۱. ژنهکەت ئەوەی زانیو؟

۲. لەوانەبە .. راست تازانم .. رەنگە زانیی . بەلام ئەو من نادۆنێ. کاتی دەمەوی بچمە
وہ تاغی سەری، لە سەررا خۆم پێشادەدا. ناچار هەر لێرە لە سەر ئەم نیو تەختە دەمینتمەوہ و چاوہ
روان دەبم .

۳. چاوہروانی چی ؟

۴. هیچ ... هەرئا چاوہ روان دەمینتمەوہ .

۵. پالەوان میکلس چوہ هەساری. شین و گریانی وانگیلر نە دەبرایەوہ. گەرایەوہ بز کن
ماموستا و پرسی:

۶. چاوہروانی چی دەمینتمەوہ ؟

۷. چس گوردک کە هارژا! بوو گوتی: چاوہروانی هەرچی بێتە پێش. نیتەر لە هیچ ناترسیم.
۸. لەوانەبە ژنهکەت راستی بلی.

۹. هەرچی دە یەوی با بیلێ. من ئەوەی دەموست کردم، نیتستا نۆزەي ئەوہ.

۱۰. راستەوہ بە ، خۆت کەر مەگە. ئەگەر ژنهکەت راستی لی گوتی. تۆش راستی بێزە ئەگەر
هەپسی ئەبەدیت بەدەنی. ئەگەر ئەو نەبگوت، تۆش بێدەنگ بەو هیچ مەلی. وامەگە مردوور کار
بکاتە سەرت و نارەحەتت بکا. تینگە یشتی ؟ مرۆی بە راستی لە کاتی پێنیت دا دەبێ دوژمنی
بکوژی و باشیشی بکوژی. راست بەوہ و بونستە.

۱۱. پالەوان براکەي راست کردوہ، رایوەشاند و گوتی :

۱۲. بێز بچین خەریکی کفن و دفنی بێن .

بۆ بەیانی کە هاتن مەیتی بەرن، گەس مەیتی نە دەبینی. چونکە تەواو بە گولێ داپۆشرا بوو.
وانگیلر گولەکانی هەساری هەموو هەلکەند بوو، ژنهکانی دراویش بە نامیزگول و ریحانەیان
هینا بوو. خێزانی دوکتوری فەرانسەبیش کە کاتی رەحەتی بە پێش پەنجەرەي مالیاتادا دەوژیش
بە چاوی کەیار سەیری دەکرد، گولەکانی باغچەي خزی هەموو هینا بوون و بە سەری دادا بوو.
تەنیا پالەوان پولیکسینگیسی خالی، تاوینک گولەکانی لادا، دەر چاوی ماساوی دەر خست و
دووچارە داپۆشیدوہ. چاویکی لە چس گوردک کرد و نیو چاوانی تینکا. کاتی وانگیلر چاوی بە
قەشەي کەوت کە دینتە ژوورێ، لە پلکانان هاتە خوار و خزی بەسەر مەیتی برای دادا. پرچەکانی
بلاز کرد و مەیتەکەي پێ شاردوہ. باسکی پلاز کرد بوون و نەبەدەهیشت کەس تەخون مەیتی
بکووی. نە دەگریا، بەسەر مەیتی براکەينا کەوتیو نەدەبزووت. دەتگرت خەوی لی کەوتوہ. ناچار
مەیتەکەيان لە بەر دەستی هینا دەری. راست بزوہ مەستینکی هینا، پرچەکانی لە بنەوہ بری، دوو
رستەي لی هێندەنەوہ لە دەستی مردووی هالاند. چاوی لە مەیتەکە بریوور بێدەنگ هەبەسا بوو.
لە بەر دەرگا راوەستاو دەستی بۆ مەیتەکە راداشت. پاشان هاتەوہ ژوور، هەموو چل و بەرگی
براکەي لە هەساری کۆ کردوہ و ناگری تی بەردان. خۆشی مالی هەلۆبژارد هات لە هەساری
دانیشت و سەیری سوتانی جەلەکانی دەکرد.

دوای ناشتی مەیتەکە پالەوان پولیکسینگیسی خالی لە پەنا وانگیلر داتیشت و دەستی

خسته نینو ده‌سته‌گانی و لینی پرس: داخوا ده‌زانی گئی براهگتی ده‌رمانداو کرده؟ داخوا شکی له گه‌سه هه‌یه؟ وانگلیو بی‌ئوه‌ی ولام‌ بداته‌وه چاوی ده چاوی خالی ده‌بری و سه‌ری راده‌وشاند و لینی خزی ده‌گه‌ست.

چس‌گورگ نه‌و شه‌وه له مائی خزی نه‌نو‌ست، ده‌ترسا. له مائی براهگشی نه‌نو‌ست. له‌ویش ده‌ترسا. ناچار چوه مائی ئیدو‌منه‌ی براده‌ری که روو به‌رووی ماله‌گه‌یان بوو. هه‌رتکیان باسی مردن و نه‌به‌دی بوونی روح‌بان دامه‌زواند. گاتی هیلاگ بوون خه‌ویان لی‌گه‌وت.

سئ‌ئوژی پیچوو وانگلیو به‌روالته نه‌چس‌گورگی ده‌به‌ینی و نه‌ده‌نگی ده‌به‌ست. گابرا وه‌ک سیبه‌ریک به‌نهر مالئا ده‌هات و ده‌چوو. وانگلیو لینی ده‌ترسا. له ژووری براهگتی دا ده‌مایه‌وه‌ر ده‌رگای له‌سه‌رخز داده‌خست. نه‌و چراهی هه‌لده‌کرد که له‌بن سه‌ری مردوان هه‌لیده‌گه‌ن. لیوانینگ ناوی ساردی له‌گن خزی داده‌نا، تا شه‌گر گیانی ده‌پاماندیس تینو بوو، ناوی بداتی. نه‌و وایده‌زانی که گیانی براهگتی له‌سه‌ر خانو له‌فرین دابه‌و هه‌ر وه‌ک په‌پوله‌به‌گ له‌سه‌ر قوه‌ ئالژو و ده‌سته‌ چرچه‌گانی ده‌نیشی. له‌خوشی ئەم هه‌سته‌ ده‌له‌زی و بی‌بجگه له‌وه‌ خوشبه‌گمی ده‌یکمی نه‌ ده‌وست.

تا سئ‌ئوژان لال‌ه‌بوو. به‌چاوی وشک و به‌مزی سه‌بری خه‌لکی ده‌کرد. په‌ته‌نگ شه‌وه‌شه‌وه نه‌بوو که جلی تازه‌ بکاته‌ به‌ر. پای گیسانش پوری هاته‌ لای، تا بیبا به‌ز قه‌راخ ده‌ریا و لای واپوو گۆبه‌شی ئاره‌وه‌را تیزی وه‌زعی ده‌گۆژی. به‌لام وانگلیو گۆبی نه‌دایه، چوه‌و ژووری براهگتی و ده‌رگای له‌سه‌ر خز داخست. ته‌نانه‌ت نه‌ده‌چوه‌ سه‌ر گۆژی براهگشی و ده‌عاشی ته‌ده‌کرد. ئازام و به‌نیاده‌ بوو. به‌رده‌وام سندوقی جه‌بازه‌ نگه‌سه‌گانی ده‌پشکنی، به‌پلیگاناندا ده‌چوه‌ سه‌رو ده‌هاته‌وه‌ خواری. ماله‌گه‌ی رینکو پینک ده‌کرد و ئاحاده‌ ده‌بوو. ده‌تگوت خه‌یالی سه‌فه‌ری هه‌به. ئیواره‌ی سئ‌ئوژو به‌هاری‌وای پیری گوت:

«میزه‌که بران‌نهره. سفه‌ سه‌به‌ چتراره‌که رابه‌خو پۆشقایه‌ تازه‌گان و گیزد و چه‌نگاله‌ جوانه‌گان دایه‌نی. به‌ئهریابه‌گه‌ت بیژه‌ ده‌مه‌روی ئەم شز له‌گه‌ل‌ئو‌ ئو‌ نان‌ به‌خزم. چراش هه‌ل‌مه‌گه، ته‌نیا نه‌و دوو مزمانه‌ پی‌ه‌که‌ که له‌بان سه‌ری مردوو هه‌لمان‌کردبوو.»

گاتی چس‌گورگ نه‌وه‌ی زانی، له‌زی و به‌تایبه‌ت له‌وه‌ ترسا که دوو شه‌می بان سه‌ری مردوو‌یان پینکرد بوو. چس‌گورگ له‌سه‌ر گورسی خزی دانیشته‌ و بی‌ئوه‌ که غیبه‌تی سه‌ر به‌رز کردنی هه‌بی و ته‌ماشای ژنه‌گه‌ی بکه. وانگلیوش ره‌نگ به‌زگاو وینده‌نگ وه‌ک داری وشک به‌راه‌به‌ری دانیشتیوو. گاتی خواردن به‌حاسته‌م لیوه‌گانی ده‌جولاند. گراسی سه‌بی بزگینی کردبوو به‌ر و تاجه‌ گۆفی بزگینی له‌سه‌ر ناپوو. نه‌وه‌نده‌ی سپیاو کرد بوو ده‌تگوت دم و چاوی به‌گینچ سواخ داوه‌.

هه‌ر تک بیده‌نگ به‌راه‌به‌ر به‌گ دانیشتیوو. چس‌گورگ جاروبار ده‌به‌یست شتینگ بیژی، به‌لام وشه‌گان له‌گه‌رویدا ده‌گیسان. ئاره‌قی له‌لاچاو‌ان ده‌هاته‌ خوار. گزه‌به‌ی شه‌وان جاروبار گه‌ی مۆمه‌گانی ده‌له‌رانده‌وه‌

له‌په‌ر وانگلیو ده‌ستی درێژ کردو دلۆپ دلۆپ شه‌راهی له‌دوو پیلان‌کرد. له‌وه‌ شه‌راهی سوو و تالی (گساموس) که مانوساگاسی ره‌حه‌تی وه‌ک ده‌باری بز بوکینی هینا بوو.

وانگلیو پباله‌ی خزی هه‌لگرت و به توندی وه‌ک به‌یوی بیشکپنی له لیوانی چس‌گورکی داو
گوتی :

• به سلامه‌تی تز پپاو گوژ ...

ده‌نگی وه‌ک ده‌تگی مردوان گپرا بوو. لیوانه‌که‌ی بز لیبوی نه‌برد. راپرو چوه ژوودی پراکه‌ی و
ده‌رگای له سه‌ر خز پپوه دا. شه‌ر کس ده‌نگی لی نه‌ببست. به‌پانی دپچان به‌ته‌نانی جل شوشتن
خزی ختکاندوه.

* * *

پالده‌وان پرلیکسینگس له ژوودی نامینه‌ی بوو. ته‌و خفه‌به‌ری پینگه‌بشت. ماوه‌به‌ک بوو له
مالی ته‌و بیوه ژنه‌ی نه‌ماپوو. نامینه‌ی بز غوسلی ته‌عمید ناهاده بوو، به‌لام چاره‌روانی هندی
هرونه‌وه‌ی پارودخزی کرتنی ده‌کرده، تا چه‌قز کیشی تورک تورپ نه‌بن. شادپرو که ده‌بسته مسیحی
و تیرت به‌چارشیر و به‌چه‌ناچینه شه‌قام و ده‌چینه کلپساو خزی به‌خه‌لکی نشان دده‌ا. هه‌موو
ده‌پپین. که‌یفخوش بوو که هه‌تاوو هه‌وا له رومه‌تی دده‌ا. جلی برنانی و سوخه‌می به‌تالون و
گزه‌رژک ده‌به‌ر ده‌گا. سه‌ری روت ده‌گا و پرچه جوانه‌کانی به‌هه‌موو کس نشان دده‌ا. مسیح
بز ته‌و ده‌رگای ده‌کرده‌وه که بی په‌چه‌و رووبه‌ند به‌چینه خپابانی.

راست له‌ر کاته‌دا که نامینه‌ی به‌و بیرو خه‌پالانه‌وه له ته‌نبشت پالده‌وان پرلیکسینگس راکشا
بوو. خزی دوا رژی له دلیدا ده‌ژمارده. داپانی قوله ره‌ش به‌قوی تالیز و پدیشان وه‌ژوو
که‌وت. داپان به‌پانی زوو چوبوه مالی سن له‌عه‌تان تا له ده‌نگر پاسی دنبا تاگادار بی. به‌توندی
که‌پ‌اپروه، هه‌ناسه‌ی نه‌ده‌هات. به‌گریاته‌وه گوتی :

• پالده‌وان ، وانگلیوی خوشکه‌زات خزی ختکاندوه. پالده‌وان تینکرا بوو. ده‌سی نامینه‌ی به‌رداو
گوتی: «خزی هه‌لاوه‌سیوه ؟ که‌تکی ؟ کی گوتی ؟»
• سن لوعه‌تان گوتیان: دوی شه‌و له مالی خزیان به‌ته‌نانی.

له‌ر کاته‌دا نامینه‌ی خودی (تاوینه) پچورکی خزی به‌ده‌سته‌وه گرتیوو. ته‌ماشای زمان و ددان و
پریه‌کانی ده‌کرده. به‌تاره نار له‌به‌ر خویه‌وه گوتی: «تاخ ته‌روژ زمانی من سوور تبه. وه‌ه ماریا،
ته‌و بنیشتهم بز پینه.» داپان له‌ر کاته‌دا که له بنیشت ده‌گه‌را گوتی : «وه میزده‌که‌ی به‌جی
هینشتره تا به‌چینه کن پراکه‌ی.»

پالده‌وان هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکینشا و گوتی: «هه‌موو خاو وخبزانی ئینه له ژیر خاکن ده‌پزن، من
هینشا مندالینکم نیه ...»

داهاته‌وه ته‌ماشابه‌کی نامینه‌ی کرد که بی خه‌بال دریز بیوو. له تاوینه‌دا ته‌ماشای جوانی خزی
ده‌کرده. پتر داهاته‌وه، ده‌ستیک‌ی به‌زگی داھیناو گوتی : «کوری من و تز، کرتی و چه‌رکسی
نه‌به‌دی ده‌بن ا ده‌تگرت هه‌وه‌لین چاره به‌ر له‌وه ده‌گاته‌وه. سپنگی هه‌لساند بوو، پر بوو له
هه‌وا به‌خزیوون. هه‌ستا که پپرا، به‌لام نه‌ژنزی دوولا به‌ونه‌وه و گه‌وته سه‌ر دوشه‌گ. ده‌به‌بست
گوریک دروست بگا وه‌شی و توند خو به‌خوینی چه‌رکسی که به‌ر له‌وه زمانی پکرتنه‌وه، بتوانی
سواری ته‌سپ بی. ده‌هینک بوو برازاو خوشکه‌زای خزی به‌هیچ ده‌زانین، چونکه به‌کاری هیچ

نده هاتن. گوره که هه تیونکی گیل و حزل و خوشکیشی قهیره کچیگی گرز و مزن و مدمک و زگیکی نه ستوری هه بوو. پالموان پولیکسینگیس بئجگه له م دوانه میراتگری نه بوو. بئهمالهی نهو هه رهگ ناگریان تی بهر بووی، له بهین ده چوون. به خزشه وه لهو ژنه چه رگسی به که بئیشتی ده جاوی و زاری بونی عه تری لیدی و له ناویندها جوانی خزی ده بیئی، گورنکی ده بی. واته مرزلیکی نه بدهدی وه دی دیت!

له پر وه بییری هاتمه که داپانی قرله رهش خه بهری چی بز هیناوه. تهریق بزوه. به بزله بزل ههستا و پشتیندی بهست و کلاوی له سمر نا و گوتی:

. نامینه ... رۆله نهشی من بهرم ا نامینه باسکه رووته کانی لینگ بلاق کرد و خزی له بهرنک کیشایه وه و گوتی: برۆ

پاشان چاوه کانی له سمر بهک دانا و باونشکی هاتن و ته ماشای ده کرد.

* * *

له ماوهی نم سن رۆزه ی نیوان دهه مانداو کردنی دیاماندیس و خز کوشتنی وانگلیو بارودوخی کریت به رهو نالۆزی و شیرزهیی چوو بوو. له دیتها ت فله به ناشکرا تورکیان ده کوشتن. له کاندی تورک ناگریان گرتبوو. نه گهر تورکینگ له گوندی ده کوژوا، نهوان هه سوو شووی له کزلاته تنگ و تارکه کانی شاردا دوو کهسیان سهر ده برین. کاره که له دهست پاشا چهره وه ده ری. له مالی خزی له پیش به نجهره داده نیشته و به دور بهین ته ماشای ده ره وهی ده کرد. بهو هه رایه که پاپنۆزی پر له سهر یازی تورکان به رهو کریت بیئ.

رۆژی سێیم له نیوه رۆدا له پر ههر چوار ده روزهی شاریان داخست. کهس نه بده تواتنی هاتو چۆی ده رو ژوروی شاری بکات. مەسیحی له دار که وتبوون. له کاتینکا ههشتا وانگلیو یان نه ناشتوو. به لام جاریکی دیکهش بهخت ده فریای نهو پیره که ده کوت. کهس و کاری ترانیان به پده مه بته کهمی بگه بیئنه قه برستانی نهو دیری ده روزهی کانه و له په نا برا کهمی بهنیزن. ههر نهو رۆزهش مانگی ره مه زان ده ستیکرا بوو. تورک به رۆژوو ده بوون. له تهواوی رۆژدا نه ده به رایه نان و نار بهخۆن و سیخار بکیشن. به لام شهو که بیکم نه ستیزه ده ره وشا، خواردن و خواردنه وه یان په لامار دودا. له پیش ماله ده و لقه مندکان، راست وهک زه مانی شهه. ده هزلایان ده کوتا. وه زه که جینگای تیکه رانجیوو. مەسیحی له ماله کانیان کۆ ده بهرونه که ده یاتیشی تورک دوا ی خواردن و رۆژوو کرده وه به کزلان و ورده یان و ده و گای پوتانه کان ده شکین. له زویان ده هاتی. دراز سه کانی پالموان میکلس هه سوو شووی له مالی نهو کۆ ده بهرونه وه. ده ترسان و داوای پشتیوانی نهو پالموانه به سامه یان ده کرد. چونکه هارین بوو، پیاوه کان له هه ساری له بهر مانگه شهو ژنه کانیش له ژوروی ده وتستن. تنیا پالموان میکلس له ژوروی خزی چهکی له بن سه ری داده ناو به ناگا ده بوو.

شهونکی پیاو ماقول و پالموانه کانی شار په نهینی له مالی خه لیه می کۆ بهرونه وه. پالموان میکلس و پالموان ستیفانیسی، نهو دزه ده راییی به چه کهمی پاپنۆزی که ده تگرت بز سه فمیری ده ریا ده چی، به شاری کۆ بهرونه بوون. نهو چه کماندی به یادی رۆزه خزشه کان له بئنده کرد و له

بیری چوپزوه که شهلو نیشتر ندهدشلی. خهلیفه به گرزو مونی و خه مباری له نیوه راستی ژورده که می رستا بوو. کریت چارنکی دیکهش تووشی سرده مینکی شوم و نالوز بهوو.
جده علی ته لایی پیشنیاری کردو گوتی :

- پاوکی پیروز ا تز بچوو پاشای تاتین بیینه و داوای لی بکه چهک و نازوقه مان بز
بنیزی، دونا له بهین ده چین. دیاره ده بی خوت نو سه فدره بکه می.

خهلیفه پیشنیاره که می روت کرده وه گوتی : « لهو کاته دا که گورگ په پدا بوو، من مینگلی
خوم به جی ناهیلیم. باشتره پالوان ته لیا س بچی.»

پالوان ته لیا س توبه بوو گوتی : « پاوکی پیروز ا من هینتا لاق و چاری ساخ و سلامه تم
هده، من پیر نه بووم، ده توانم فدرمان بدم به سدریا زان. که دا بوو من ناچم، با حاجی ساواس
بچی.»

خهلیفه گوتی : « با یونانی فقیر تووشی تم بده پختی و کیشه به نکه بین. نو بدشی خزی
کیرو گرفتس هه پد. باشتره پشت به هیزی دهلده گوره کان بهه ستین. بز نمونه رووسایی
تور تودوکس -»

پالوان میکلیس گوتی : « من پیم وایه باشتره پشت به هیزی پچوکی خومان بهه ستین. بز
نمونه به هیزی خه لکی دورگی خومان. نه وه بیرو پاوه پی منه .»

پالوان ته لیا س گوتی : « منیش له سر نو پاوه پدم. له گورگ پان پرسی : ملت بز و ا سستوره
؟ گوتی : چونکه کاره کانی خوم بز خوم نه لجام دده م.»

ئیدومنش وه زمان هات و گوتی : « هدمومان بچین همر بده که بدرنیک بخه پنه له ننگه رکاری
سودا.» بلام کس گوتی نه دایه نیوه شه و بی نه وه ی بریارنیک بدن بلاوه بیان کرد.

وژگار به ترس و ننگه رانی راده برد. تورگه کان به رز له بهر داهیزانی وژوو، ناخافتنی
هاند هوانمی پانگیز وهک مینگلی رق هه ستاو له مزگوت ده هاتنه دهر وچاویان وهک چاری
کویزان رهنگی شوشی هه پوو. شهو که ده پانخوراد و ده پانخوراده وه له قاوه خانه کز دهبونه وه.
پاشان وه نیو گه ره کی یونانیان ده کموتن و بز ترساندن کافران که له مالی خزیان که رتوبونه
گه مارز، ته قه بیان ده کرد.

هه سو شوی کانتیک ههوا تاریک ده پوو، چه قز کیشی تورک تا گه روو ده پانخوراده وه،
عه لیاغا به ته پنی به کزلاسی تاریک و چولدا خزی ده گه بیانده ماله پالوان میکلیس شه وهی له
ده روه وه له قاوه خانه و له خاوهن ماله که می بیستوبوی، بوی ده گتر پده وه.. ده یگوت : « ته مرز
ئیسامی شار له فلان مزگوت ناوای گوت. له قاوه خانه ناخافتنه که می نمویان ناوا لیک دده اده وه.
بانگیز دهبوی مسیحیه کان قه لاجز بکرنین. بلام فلان بده گ دزی نموده به.»

عه لیاغا خزی نه دیده وست نمو دراوسی باشانه قه لاجز بکرنین. چونکه نمو دم نیواران روی له
کوی دهر کرد بچی قسان بکا و ناننکی بخوا. شو به ورتکه نانی دراوسیکان به رنده چوو. بیبجگه
له وه شو وهک کتکی گه ره ک له ناست دراوسیکان هه قناس و به نه مه گ بوو.

شه رنیکیان سی جار له دهر گایاندا. عه لیاغا به په شزکاوای وه ژورو کهوت. له سر نیو
تدختنکی پچرک له پدا عه مباری دانیشته و دهر و دراوسی لپی کز بوونه وه. هه ناسینکی

هەلکیشاو گوتی :

. لەعەنت لەو تیلگرافە، راست وەک سەگ دەچی. سەری لە کرێتە و کلکی لە قورسەنتەتیبە. دايمه قورپ قورپەتی. دواي سەعاتینک دەبینی هەوائی چەند ناخۆش پلاژ دەکاتەو.

کراسر گنورگیس پەشزاکار گوتی: روونتر بیژو. هەوائی خەراپی چی، مەبەست چییە؟
. ئەمەز پاشا تیلگرافی بۆ هاتووە کە سەبەنی لەشکرێکی تورکان لە کاندی دادەبەزێ. وادیارە لەشکر بە تۆپ و سوارە نیزامەو نالای کەسکی پێنەمبەریشی پێیە.
بای پینلوب بە ئەژنۆ بادارەکانی داداو گوتی :

. زۆلە دیستروسی هەژاری من. خوا پکا خۆ پشارنەووە و سەر بازی تورک نەمی دۆزەنەو.
عەلیباغا باسی شادی تورکانی دەکرد بە هانتی تیلگراف. گوتی: «تورک بێریاریان داووە بە پانی بە چەمکەو پەنە لەنگەرگا و سلاو لە نالای پێنەمبەر بکەن.» عەلیباغا لەگەڵ ناخۆش و زوڵە و پەشواکاری کەم دەبۆوە. ئەو تێتر ئەو پیرە میزدی وردبەلو لەر و لاواز نەبوو کە لە قورئەشان خۆی دەشاردەووە و کەس سەیری نەدەکرد. ئێستا سەری هەلدێناو طی قەپ دەکرد. دەراستی گۆڕبوونەووە بوو. هەموو چاویان دە زاری ئەو بێبوو. هەرچەندە ترسی دراوسێکانی پتر دەبوو، ئەویش سام و هەبەتی زیادی دەکرد. تەماشای چاوی هەموانی دەکرد و رەنگی ژانەمی گۆرتر دەبوو. بەلام لە بەرامبەر پالەوان میکلس دا هەر مشکی چاران بوو.

ماسترپاس کە لە ترسان چاوی داچێرا بوون گوتی: «باشترە بانگی پالەوان میکلیسی بکەین، بۆئێن ئەو دەتێ چی؟ من بەیانی لە مانی و دەدەر ناکەوم.»
بای کریسانتی خوشکی پالەوان پولیکسینگیس گوتی :

. من بۆ ئێزێ ئێوارێش ناچەم دەر. خوا لێم خۆش دەبێ. ئەویش لەو کاتەو کە براکەمی لە گەڵ ئامینە رایدەبوارد. هەموو رۆژی ئێواران دەچرە مانی پالەوان میکلیسی. ئەو بێ ئەوێ هێچ بە کەس بیژی بیری دەکردەو: «خوا لە گۆناحانم خۆش بێ. بەلام ئەو بڕایەمی من لە جیاتی ئەو ژنە بگا بە مەسیحی، خۆی دەبێتە تورک.»

ئەو شەو دراوسێکان خەویان لێ نەکەوت. هەموو بیریان لە چارەنووسی چاوەروان نەگراو دەکردەو. لە رەنگایەک دەگەران کە پێی پیا رابکەن.

بۆ بەیانی دەنگی شەبیوێرکان لە لەنگەرگاوە بەرز بۆوە. بۆرەجەکان پێ بوون لە گلاژ سوور. بۆنی بێنگانە دەرووبەری قورس کرد بوو. تراساکی کە لە مانی هاتبوو دەری و چو پورە پیش دوکانی بەر لەنگەر گا، بە چاوی زەقەرە تەماشای دەکرد. پاپۆتێکی رەش لە لەنگەرگا وێستا بوو. بارەکەیان خالی دەکرد. رۆژەلانیەکانی توکن بە دەوچاوی ناولی و میزەر بەسەر و خەشجەر لەبەر بە شەبیو و تەپل و تۆپ و ئەسپ و گارانیکیش دەرویشی کەسک پۆش لە پاپۆر هاتنە دەری. نالای پێنەمبەریان کردەووە لە سەر دەروازە لەنگەرگا هەلیان کرد. پاشان لە دەوری نالای دەستیان کرد بە سما و بەزۆم چەپڵە لێنان.

تراساکی پتر چو پێش. تورک بە دەنگێکی تەرم دەستیان کرد بە خۆنێندن هەوا بەک، وە تازیە دەچوو. بەلام وێرە وێرە گەرم داهاستن و دەنگیان هەلێنا و سەماگەیان توتدتر دەکرد وەک

فرغره ده‌سوران و شاقه‌لیان با هه‌لبه‌داوه. شیریان له کالاتنی دهر گنشا‌ه‌و لیکیان دده‌او خونین دهرژا. پاشان سه‌ماکه هیندی بژوه، دهروش شیریان ده‌گالاتنی ناوه ماندو بیرون. میزه‌ری سپیان که‌متر ده‌چولاوه.

تراساکی که لهو دیمه‌نه په‌شزگا بوو گه‌رایه‌وه بز مال و به سه‌بر ده‌یگترایه‌وه. باهی نیو چاوانی تینکا‌و گوتی: « گورم ترسای؟ »

. نا... من قه‌ت له سه‌ریازی تو‌وک نه‌ترسام .

. له دهروشه‌کان ترسای؟

. نا... له واتیش نه‌ترسام

. نه‌دی له چی ترسای؟

. تراساکی داما. باهی چه‌ته‌ی گرت و سه‌ری هه‌لینا و گوتی: « ده بلنی بزاتم له چی ترسای »

تراساکی گوتی: « له نالای که‌سک! »

* * *

ترس و تاریکی شاری کاندی داگرتبوو. بینه‌نگی و ترس و سام سینه‌ری خستبوه سه‌ر شار. تو‌وک و مه‌سبجی بینه‌نگ بوون. ریش سه‌به‌کانی مه‌سبجی به‌دوای په‌کداده‌چورنه‌مائی خه‌لیفه و دهروشتن. له پیش مائی پاشا و له سه‌ر بازخانه‌کانی پم له هه‌راو هوریا تو‌وک سرت و خورتیان بوو.

لژئنی سه‌عاتیک سی دهر‌وازه‌ی شاری ده‌کرانه‌وه، تو‌وک‌که‌کانی گوتدی به ژن و هندال و بارونه‌وه، ترساو و په‌شزگار ده‌ها‌ته‌ شاری. مزگه‌وته‌کان پم بیرون، تو‌وک ده‌رگای مائی بو‌نانه‌کانیان ده‌شکانه و نه‌وانیان و ده‌ره‌ده‌ناو له جینی وان داده‌تیشتن.

خه‌لیفه حاجی ساوسی به نامه‌په‌که‌وه ناره‌ه ناتین و داوای له برانازاده‌کانی کرد که پا‌ه‌په‌بئیرن و مه‌سبجیه‌کان له چنگ تو‌وک رزگار بکهن. شه‌ونکیان دانیش‌توانی گه‌ره‌کی پاله‌وان میکس له خری چون له مائی نه‌و کزبو‌نه‌وه. پئیرست بوو تا درنگ نه‌بوه هریان‌نگ بدن. که‌س نه‌ما‌ه‌بو په‌شداری کزبو‌نه‌وه نه‌ب. پاله‌وان پرلک‌بئنگیس. ناغا ئیدومنه، تولوپاناسی نانه‌وا، و کولبرای گزپه‌له‌کن به جلی ره‌شه‌وه، کاساپاکیسی هه‌کیم به خانی فه‌ره‌نسه‌وه تاماده بیرون. پای نه‌رکان‌الدوله و برا که‌رو لآ‌ده‌که‌شبان بانگ کرد بوو. خانم خزی نه‌ها‌تیبوو، نه‌و له ژیر چاره‌دیزی پاشادا بوو. کاری به پاله‌وان میکس نه‌دا‌ه‌وو. به تابه‌ت که براکه‌ی ره‌سینکی پاشای کینشا‌ه‌بو، نه‌وش ده چوارچینه‌په‌کی گرتبوو، به نانقه‌ست رو‌وه‌رووی کولانی له پیش هه‌جهره له دیواری دا‌برو تا خه‌لک بیینی. ره‌سه‌که‌ زور و پاشا ده‌چوو. خالی سه‌ر که‌پزی و تو‌وک به‌رازاره‌که‌ی نیوگرتنی و ده‌رور به‌ری گونچه‌کی پاشا له ره‌سه‌که‌دا هاتیبوو. هیندی که‌س که ره‌سه‌که‌بان ده‌بینی ده‌ترسان و لاپان ده‌دا.

نه‌و شه‌وه هاوسنیکان و ده‌ک جاران له هه‌ساری دانه‌نیشتن. چوو‌بو‌نه‌ ژو‌و، ده‌ه‌وا‌به و تو‌و‌یزه‌کانیان به نه‌پیتی بی. هه‌م‌رویان له ژیر وینه‌ی قاره‌مانه‌کانی سالی ۱۸۲۱ به ریز دانیش‌تیبوو. پای کاترینا چرا گه‌وره‌که‌ی پینکرد بوو. پاله‌وان میکس له جینگای خزی دانیش‌تیبوو.

به مژنی تماشای میوانانی ده کرد. شو تم جوره کژیوونه وانده به دل نه بوو. له دپتی پالوان پولیکسینگیسی نیره تورک و نیره چهوکس بیتار بوو. به قینهوه تماشای سوریچارو ملی نه ستوری ده کرد. همرو له شی بزنی ماچانی لیده هات. پالوان میکلس له بهر توره یی و بیتاری ده لمرزی. ژتکان له پشت سوری پیاوان دانیشتیرون به چاری نفاقو گرنچکه بیان هه لختیپوو. له وناخی سدرهه رینبو لانگی خرشکه چکوله کوی راده ژاند. تراساکی له نیر پیاوان دانیشتیوو. چرنکه باوکی گرتیوی: تز دانپشه گوی بده به، شت فیر به، تو نیر پیاوی . .

بندنگی بالی به سر کژیوونه ودها کینشاپوو. خاوهن مال باسی دانه دهه مرزاند. پالوان پولیکسینگیسی خزی پی رانه گیراو، تماشایه کی کیستانی خوشکی کرد که به زور هینابووه تم مالنه تا به ووالهت بز زرگاری له قه لاپز کردن رنگا چاره به ک بدوزتوره گوتی: تم شو نیمه بز چی لیره کژیوونهوه.!

پالوان پولیکسینگیسی به بی نامینه نه بده توانی هیچ بهیرانک پنا. به تنگ شو کارانه شهوه نه بوو که شو خه لکه ده پانه ویست چکه من. پالوان میکلس سوری هه لینا ده بیست پینی ملی: . ها... پولیکسینگیسی به گ، تز لیره چده کوی؟ تینستا نیر گره کی تز گره کی تورکانه، مالی توش شو خاوهن دهرواره سوزبه. به لام خزی راگرت. تینستا حریف هاتپوه مالی، هق نه بوو نارو همتی پکا. ناچار بیده نگ بوو.

چس گورک هاته پیش. شو کم کم هاتپوهه سر خز. نیر خهونی به مردوانوه نه ده بیینی. دهرماندار کراویش نه ده هات نارو همتی پکات. شو نیر مرد بوو. نه بده توانی هه ستینه وه. چس گورک له ور روزه کارای کوشتیوو، و غیرهت که وتپوو، تینگه پستیوو که نوش پیاره و ده توانی خه لکیش بکوی. له مده ره سه ش خزی له قوتابیان توره ده کرد و لیشی ده دان. نه پانده توانی گالته یی پکن. شو شوه که براکی بیده نگوو. شو ودهه نگ هات:

. شو شو نیمه لیره کو بوونه وه تا رنگای زرگاری له چنگ تورکان بدلزینه وه. به بررای من سی رنگامان له پشته: به ناسرده یی له مالی خزمان دانیشین و هیوادار بین که تامان کوژن. ههول بده بین به دهرواره کانی گاندی دا ودهر که وین و خز بگه پشینه گونده کان. بان راوه ستین تا له بوئانموه پایزه کان دین و دهمان بن. چرنکه خه لبقه حاجی ساواسی ههر بزیه نارووه، تینستا با باسی پکه یی و بزاین کام رنگا هه لپوزن پاشتره. خرا پشت و پدنامان بی.

کوسه کان وه جیره جهر که وتن. سر به درانه وه. دیار بوو همرو خه یکن بیه ده که نه وه. به لام شو رنگابانه ههر بده کی عه پینک و گیرو گرتی خزیان هه بوو.

کاسا پاکسی چرتیوارزاده ی دوکتور به و دم چاری خرونگاری و پینستی گهش و قه لوری به کم کهس بوو ودهه نگهات. شو که بز خوزندن چپوهه پارس سی مانگان به خه پالی نه وه که ده چینه زانکوی پزیشکی، چپوهه زانکوی حقوق، دوی نه وهی همرو باخه کانی باهی خوارد بوو، به کلانکی (میرابزی) و به کوی خاوهن مالنه کوی پارسیه وه گهرازه بز کورت و دهرمانخانه به کی کرد بزه. دوکتور به فیزه وه سه برنکی چس گورکی کرد و گوتی:

. بپروه تاغا ماموستا. من لام واهه رنگای چواره میش هه به، نوش نه وه به که پنا بز هالپوزخانه ی دوله ته گه وده کان به یی.

کراسوگتورگیس به نالقی جرتباری خزی گوتی: «بهلام ناغای دوکتور. همدو له بالیوزخانان جینگامان ناپیشهوه تۆ وشه بالیوزخانته پر به زارت دهریری. بهلام نهوش برانه که بالیوزخانه خانوینکه به چوار لادبوارهوه. بۆ چما جینگای چهند کهسان دهپیشهوه ائمو پهری یک یا دو خیزانان دهگری.»

کولیوا که ژنی مرد پروه کۆشینگ مندالی کهچهله و گۆزنی به ستروه پروه و نهیدهزانی دهگۆی یان باخنی تا له گوشتار زگاربان بکات، ههلیدابهوه گوتی :

. دوکتور تۆ بچوو له بالیوزخانته فهرانسه داوای پنا بهری بکه. ژنهگهت فهردنسی به و زارزگیشت نینه. گۆز ههلگهن لهعنهتی لهو گاته بهر بزونه دهکرد که شهتان وسهر زهلهی دهپهپاند و به مردوسی ده چوه کن ژنهکی. به توپهیی سهیری شو ژنانته دهکرد که لهوی دانیشتیبون. به یزله بۆل دهیگوت: «تهی کارخانه لهعنهتهکه ا»

ماستراپاس شو پیاوه پیرززه زاری لینگ کردهوه که شتیگه بلی. بهلام وهک ترسا بین هجی نهگوت. چسگورک پالی پینوه ناگوتی: «ها .. دراوسی ... بیژه ... بیژه ...»

زهنگوله فرزش له شهرمان سووه ههلگهرا و گوتی: «هیرا به نپوهه، من چتان عهز بهکم کراسوگتورگیس رابوو گوتی: «گۆی بهدنه من ا»:

کابرای پیسی ورگ زل، تهواری رۆژ له ترسان و له پهشکارویان تارهقهی دهردا پرو. ههلسی لی له ههلدهستا و بۆترشاری لینههات. خیزانی به چاری نیز و نافهردنهوه تماشای دهکرد. کاتی میزدهکی ناوا بهگورۆ چالاکای دهپینی. خوشی دهوست.

چسگورک گوتی : «بیژه ... کراسوگتورگیس بیژه ... گونان له تزیه .

. باش .. که وابوو بههروای من رینگای ههره دلقبا تهویه که بهجینه دهبات. حانهوه لیره له نیو تهلهی مشکان مانای نیه. تهوه بهکم جار نیه که تورک مهسحبهکان ههلچیز دهکن، دهلین چارهروانی پاپزدهکانی ناتین بین. ناو به ژیر پردهکاندا دهروا و لهویوه هیلج خهبرنیک نایی. من له پنهچهکوه چارم له وی ناو ناخواتهوه. دهاره له بهر نهوه نیه که بلنم یونان ناپهروی پارمهتی نیسه بدا، ههلکو له بهر نهویه له دهستی نابه. یونان له دوهلهتی وهسانی دهترسی، لهو فهردنگیه سهگانهش دهترسی. بهکم جار نیه که یونان ترسی خزی دهر پروه.

کولیوا به ههناسه پرکه گوتی: «بهلام نیسه چزن دهترانین وهدر که وین ا لیزهده که دههوی رینگا چارههکی راست له تۆ بیسیم. بهو همدوو متفاله سهرو پنهچکانهوه.....»

دراوسی دهستی پنهکردهوه : من چارم له ناتین ناو ناخواتهوه. ههلکو پشت به خزم دههستم. نیوه من بکهنه قهرمانده. بهو بهرکهتهی له پشمه سریند دهخزم که ههمروتان به ژن و متفال و لیتفو دۆشک و شهرو پرهتانهوه دهگه پینسه چبا.

له نیو دانیشتواندا پرو به سرتو خورت. همدوو کورسبهکانان له کراسوگتورگیس نیزیک دهکردهوه. نهویش پهنهنگ له ژیر کارتینکردنی قسهکانیدا خزی گیف دابوو. تهخیزر... تا نیستا همدوو وایان دهزانی که کراسوگتورگیس ورگ زلینگی نهخویندهواری نهفامه. گالتهپان پینهکردکه بۆچی چهکسهی پینهگراوده پینهکات. نیستاپهپان دهرکهوت که کاری له دست دی.

دوکتور که لهوه تارههتوو گۆی یان نهداوه ته قسهکانی گوتی :

باشه .. بیژه بزانه نه‌خشهت چه؟ تزده‌زانی من چاپ و چوپم یی خوش نیه.
 دوکتور منیش هه‌روا. دوچار دوو ده‌بنه چوار. که واپوو گوی بدیهه. من له‌گه‌ل
 ده‌روازه‌وانی ده‌روازه‌ی لازاره نیزانم خوشه. نیستا بزعی و چوین، له‌م باره‌وه نامووی پرسپارم لی
 بکه‌ی. من زورچار شتی قاچاخ دیتم. بز نه‌وه‌ی زاریان به‌ستم سمیلیان چمور ده‌گم. به‌تاره‌ق و
 پاکه‌ته توتینک و به‌سته شینبیک زاریان ده‌به‌ستم. به‌گورتی من واده‌گم هه‌مروتان وه‌ک
 ده‌سته گول له شاری وه‌دور که‌وین.

کولیوا هاواری کرد : بزی کراسرگنووگیس. من مندانه‌کاتم به تزده‌سپنرم و پروام به تزه‌یهه.
 ماستراپاس گوتی : منیش. گورج تهماشای ژنه‌که‌ی کرد تا بزانی نه‌ویش رازیه بان نا
 له‌و کاته‌دا سئ جار به په‌واشی له‌ده‌رگاپان دا. چس‌گورک چمور ده‌رگا بکاته‌وه. گوتی :
 عه‌لباغایه.

پاله‌وان میکئلس گوتی بیگنپروه ، با نه‌یه .
 چس‌گورک ده‌رگای کرده‌وه و گوتی : «به‌وره عه‌لباغ، نینه نم شز کزپوونه‌وه‌مان هه‌یه.
 سه‌ی وه‌وه.»

به‌لام عه‌لباغ له‌ به‌ر ده‌رگا ونستاو به‌ سه‌ه‌روه‌که گوتی :
 «دراوسئ ا عن هاتووم ناگادارتان به‌کم که چه‌قز کبشی تووک خزبان بز کوشتار ناماده
 کرده‌وه.»

په‌تا به‌خوا ... که‌نگی ؟

هه‌ر نیستا به‌ به‌نهی جیژنه‌وه .

که‌واپوو وه‌ره ژووری .. پیره‌میردی وردیله هاته هه‌سارویالی وه‌ه‌پواری دا و به‌ گوجوی گوتی :
 «سلاو درارسیکان.» خه‌به‌رنکی به‌ ترسی هینابوو. شاتازی پنه‌وه ده‌کرد. به‌لام له‌ پر له‌ تووشنی
 چاری به‌ پاله‌وان میکئلس که‌وت، خوی کز کرده‌وه و گوتی :

«به‌وین .. من نم شز نامینمه‌وه. چونکه به‌ په‌لم. به‌لام زور پیزیست بوو بنه‌ نیره. بز
 خاتری خوا ناگادار بن. چه‌قز کبشه‌کان خزبان ناماده کرده به‌ به‌نهی جیژنه‌وه ده‌ست به‌ کوشتار
 بکن. هه‌ر له‌ نیستاوه گه‌ره‌کی برنانه‌کانیان له‌ نبر خژدا دابه‌شکرده‌وه. نه‌وانه‌ی له‌ هه‌مران مل
 نه‌ستورتن بز پاله‌وان میکئلس دانراون.»

پاله‌وان میکئلس ده‌ستی هه‌لیناو گوتی : زور باشه، تز بزق به‌ دوی کارت دا.
 ماستراپاس روی کرده پیره‌میزدو گوتی : «هه‌واله‌کان کز بکه‌یه‌وه سه‌ی شه‌وی بی‌یه‌وه نیره.
 بزق به‌ سلامت عه‌لباغ.»

پاله‌وان پولیکس‌بگیس رابوو گوتی :

«گه‌برته نیسکانم. به‌وین. ده‌ی بزوم. نم شز کارم هه‌یه. هه‌ر بریارنکی نیوه بیدن،
 خوشکم پتم راده‌گه‌بینی. به‌لام پیش رویشتن ته‌نبا ده‌مووی پیتان بزوم من که‌سینم بز چوونی چیا
 ناماده‌م. چونکه شه‌رافه‌ت واه‌لده‌گری.»

پاله‌وان میکئلس به‌ بزل گوتی :

دیسان جینگای پینخوشپوونه که‌ تز شه‌رافه‌تی خوت له‌ به‌ر نه‌بردوته‌وه.

پالهوان به پله ودهدر كهوت. وهدرنكي كهوتپوو. نيستا ده‌بواپه تامينه له سهو تهخت راکشا
بي و بنشت بجاوي تا پيش هاتنه‌وي نهو خهري لي نه‌كهوي.

نهواني ديکه روويان کرده پالهوان ميکيلس تا بپرو راي نهو بزاتن. نيستا پالهوان پشوي
باشتر ده‌هات. هه‌وا خاوين هو، بوني عه‌ترو تورک نه‌ماپوو. سهري هه‌ليناو گوتي :

دراوسينگان ! نيمه که ليژه کو پروينهوه گشتمان هرؤئي نازاو ره‌شيدن. به جي هينشتي
کريت لهو ههلو مه‌رجه دژواره‌دا شه‌روه . ههر وهک کراسوگتورگيس گوتي: ژن و خندانان بز
جينگايدکي نه‌مين ده‌نزين. خزشمان تاقه بهک ريگامان هه‌به. نه‌وش خه‌باتي چدکدارانه‌به. ناغا
ماهوستاو ناغا تيلومنه‌ش له گه‌لمان ده‌بن.

تولوياناسي پير هه‌روا سهري به‌رده‌پوزه و ياري به قاصه‌کاني ده‌کرد و بيري له
کوره‌کيده‌کرده‌وه که خوزه تيره‌ي دم‌جاري داگرثپوو. ناخر نهو ده‌پترائي بز کوي بچي. آ کي
راپه‌دگري؟ ههر که‌س بيبيني ده‌ترسي. نه‌خزشبه‌که ليني ده‌گرنه‌وه. پيش دوو ره‌ژ هاتپون بيبه‌ن بز
خاني گولان، داپکي فه‌تير به گريان و ره‌ژو نه‌به‌اپوو. باوگي پاره‌به‌کي داپوو به‌سه‌ريازان وازيان
لي هينا هو.

تولوياناسي پير هه‌ناسه‌به‌کي هه‌لکيشاو هه‌موو ته‌ماشايان کرد. لي‌زيان پرسى :

چبه دراوسي، نهو هه‌ناسه‌به‌چپوو؟ ديار هوو وه‌زعي نه‌ويان له بير چو‌پوزه. پيره ميژد به
چاري به نه‌سرينه‌وه گوتي: ده‌تانه‌وي چيني ... هيج... هيج... پاش تاويک ليني زياد کردو گوتي ؟
:ومن تازيم. ناخر بچمه کوي؟ کي پنيوستي به من هه‌به؟ راپوو ره‌شت... که‌سپش پيشي
نه‌گرت.

چس گورک گوتي: « پاشه نيستا گه‌بشيتنه تاگام. تز ناغا تيلومنه لهم پاره‌وه نه‌زرت چبه؟
هينستا هيچت نه‌گوتوه ؟ »

تز بپرو باوهرى من ده‌زاني. هه‌موو ليني ناگادارن. ره‌ژو جار گوتومه‌وه دووپاته‌ي ده‌که‌مه‌وه: تا
نهو کاته‌ي له‌نگه‌رگاي سوزا هه‌به، هه‌رچي بيلين و بيکن وه‌ک نه‌وه‌به که‌تانه‌وي ناو ده‌هينگينا
به‌کوتن.

دوکتور پيشي پينکه‌بنشي خوي گرت و گوتي: « منيش له گه‌ل نزم. » پاشان ده‌ستي‌دا
کلآوه‌کي که به‌روات. شه‌و دونگ بپرو. پالهوان ميکيلس گوتي: « دوکتور تزش ده‌بن له گه‌لمان
هني بز چيا »

به‌لام

به‌لامي نيه. نه‌شي هني. تز ههر بزه‌ه بروي به دوکتور. له‌وي به‌رندارمان ده‌بن.

دوکتور ته‌ماشاي ژنه‌کي کرد که لهو سهري له‌سر تهخت دانيشپوو. پاش له وته‌کان تي
نده‌گه‌پشت. ده‌کؤخي، ده‌سه‌به‌کي بچوکی به دميه‌وه ده‌گرت. فه‌قيره لاواز بپرو. وه‌نگي به
روانه‌وه نه‌ماپوو. له بهر دپتني ته‌تاره‌کاني کريت که به بهر ماله‌که‌پندا ده‌ره‌شتن و ته‌رس و
په‌بنيان به پا ده‌کرد، هيلاک و هه‌راسان بپرو. پارس بز نهو هوو به کؤنه چپريکي باوه
پي‌نه‌کراو. بيري له‌وه ده‌کرده‌وه که خوزيا ده‌پترائي له پاپزينک و يا له لوتکه‌به‌کي با دا، ده‌چوه
نيز ده‌رياو ده‌ره‌زيشت و ههر ده‌ره‌زي. به‌لام بينه‌نکپوو هيچي نه‌گوت. بيري نهو بپرو جوکه‌له

ناونیک که ده‌روزی و ده‌رژاوه نینو ده‌ریا.

پال‌هوان میکلس هستاو گوتی: گموا بوو بریار درا. خیزرا چزوه ژورده‌کمی خزی، همدستی کرد پی‌نوستی به حدسانده هدی

دوای ریشتنی نمو دراوسینکان پتر هستیان به ناسوده‌یی کرد. ژنه‌گان پتر خزیان دهرخت و هاتنه نینو پاس و تاخاقتن. رینبو که‌شفینک ناروق و مورده‌بیا و قاده‌ی هینا. کراسوگورگیس جامی خزی هد‌لیناو گوتی:

خرا یارمه‌تیمان بدا. به سلامتی تو یای کاترینا و به سلامتی گشت که‌سوکارت. به هیوای بوکیتی تو، رینبو!

هموو جامیان لینکان و پی‌باندا کرد. رینبو ناروقی هیناو بوئی تینکردنموه. هموو که‌بف خزشبون. کراسوگورگیس له کاتینکا ملجه‌ی له زاری ده‌هات گوتی:

به راستی نمو ناروقه شتیکی سه‌یره. نیستگاتینکی چکوله به قد‌رایمی قوچه‌گمش بی. بدشی نوتم گردتی ده‌ولتی وه‌سامتی ده‌کا. بزانتن...! من هدر نیستا سولتانی له بنی نیستگانه‌گمنا ده‌بینم که‌وه‌ک مدشکه‌ی قودراو له‌وئی گموتوه.

چس‌گورک گوتی: «نموه کاری ناروق نیه، کاری بده‌کیتی به.»

ماستراپاس که ناروق زه‌ینی روون کرد بزوه گوتی:

هدتی تزیه ماموستا. تینسانه‌کان وه‌ک زه‌نگوله وان

کاتینک رینک بن له مردن ناترسین. گونجه‌کی وه‌نگوله فروش راهاتبوو وه‌ک کوی ماسیلکه‌ی ده‌ریا هدر دهنگی لیزه ده‌هات. هاوینی رابردوو چوپوه گزندی خزیان، شوری هه‌ولنی نهدیرانینبوو بیه‌وئی. چونکه گوین لی ده‌بوو که زه‌نگوله‌ی مینگله‌ی مهرینک رینک نین و ده‌نگه‌کانیان تهاو نیه. به‌یاتی هه‌ستابوو چوپوه چیا، مینگله‌ی دوزیزوه، زه‌نگوله‌کاتی رینک کردبوو، پاشان که‌رابزوه لینی نوستبوو.

بدلی... زه‌نگوله‌ی فروش دو‌بیاته‌ی کرده‌وه: تینساته‌کان وه‌ک زه‌نگوله‌ی وان، زه‌نگوله‌کان، جفجه‌کان، گموره‌و پچوکیان هه‌به. نمو مینگله‌ی بده‌خته‌وه‌ره که دهنگی رینک و ساف ده‌بیسنی. نمو مینگله‌ی نیتر له گورگیش ناترسی.

تاغا تیلزمنه سهری راه‌هانشانو له دلی خزیدا گوتی: «من لیزه چده‌کم؟ تمم وتانه بده‌کاری چی من دینا؟ راه‌وو به چس‌گورکی گوت: «هسته با برینن هاوینی. وره له مالی من بیه‌وه. بابه‌تینیا نه‌بم.» نمو شوره نمو پی‌نوستی به پاسی گزنگتر هه‌بوو. ده‌برست پاسی ته‌ستیزه نه‌بده‌ی برون‌ی گیان پکات. مه‌سه‌له‌ی دیکه بز نمو له دنیا‌به‌دا نه‌بوو. نمو ته‌نیا دوو پرس‌ی هه‌بورن. له‌وانه بوو پرس‌ی له‌نگه‌رگای سوداش له پدانا نه‌وانه‌دا بینه‌ته‌ژمار. ته‌وانیتر گشتیان هه‌و! بورن.

همه‌ویان هه‌ستان و کزپورنموه تهاو بوو. هیندینکیان که ناروق غیره‌تی وه‌به‌ر ناپوون، پیاوانه چورنموه مالی خزیان. ته‌وانیتر له پهر مانگه شو له همساری پال‌هوان میکلس لینی نوستن. نیوه شو ته‌بیه‌ریبوو.

ته‌واوی شو تراساکی بی نموه هیلاک بووی، دانیشتیبوو گوتی دابه‌وه. هموو شتینک

ناخافتن و ترس و نیکه رانی و ناره قهقار دهنه و گالته و گپ له میشکینا نهخش بیوو. بهلام باوکی پتر له ههموان کاری تینگرد بیوو که همیشه سمری بهرداپزوه. جارویار سمری هلدنهینا، نهمری دهکرد و دیسان سمری دادهخستهوه. دهتگرت نایهوی لهگهژ تم زوویژانهی دهوروی سمری داپنیشی که هر پرتوه بژله یان بیوو. تراساکی تهماشای یایی دهکردو بی تووی بهخز پزانن گم کم ده بوو به پیوو.

قوتابخانه داخرا بیون. به یانی کوو لهخوه ههستاو چوه دوکانی یایی. پنی خوشبوو بون به باوکیهوه بکات. کم کم تیندهگهشت که نو پیاره بژیی وا توردهویندهنگه. نویش نگه ریشو سبیلی هاتیا، وه یایی دهچوو.

کاتینک نو فیکره له میشکینا دهجولاً، له لای لهتگرت کاره دهنگی جینوو ههرا ههرا دههات. ههنگاری توند کردن. زوری پرتوچوو له پینش سهرتاشخانهی پاراسکه واس دینی تورک دهوروی سهرتاشیان دایوو جینریان پیندها. تقیان لیندهکرد. چهقزیان لی تیز دهکرد که بیکوژن. نو چاره رهشش به کراسی دادراوو خرنسای. به سمری چاوی سواخراوو به هیلنگی پیس و تهماشای رزبو دهله رزی و دهگریار سرنینی دهخوارد که نهگرت بهرلهانی بکمن دهچینتوه سپرا وتازه نابهتوه کاندی. هر لهو کانهشا دهیکوت؛ کورتیکی عهزه یی ههیه، دهپارواه که بهزه ییان بهو دایی.

تراساکی که نهوی دیت، به غار بژ دوکانی یایی. پالموان له پشت میزی دانیشیبوو، نامه یی بوزگرساسی برزای دهنوسسی که له فهرهنگستان ناواره بیوو. له نامه کدها نوسیبوی: «نهگرت تژ پیوی و شهرت به خزیه دهست له توویا ههنگروه بگهزوه. خزیا دهرزانی تژ لهو چند ساله له توویا چت کرده و خهریکی چی. پشت دهلیم دهست له توویا ههنگره و بگهزوه بژ نیشتمانی خزت. کاتی هاتنهوت هاتوه، ولات پنیستی به تژ ههیه. تژ بژیی له کریت له دایک بیوی؟ له گهرانهودا تالوکمی بکه. تژوش وهره تغهنگ دهست دهیه. نی برزای من بزانهو ناگادار به که...»

راست لهو دهمهئا تراساکی به پشهزکاری وهژووو کهرت و هاواری کرد:
- پایه نهوه خهریکن پاراسکهواسی فقهیر له پینش دوکانهکی سهر بیون. زوویله فریای گهوه، تالوکمی بکه.

پالموان میکلس راست بژوه، له بهر دهرگای دوکانهکی راههستا، سهری کرد نهوا پزینگ تورکی سهرسمری سهرتاشیان گهمارو داوه، گهس دیار نیوه تهنانت مدسیحیش دیار نیه سهر ودههرنی. کاسیکاری یونانی گشپان دوگانیان داخستبوو.
پالموان له بهر تیشکی ههتار برهقیی چند چهقزیی چاوپیکهت.

... دهی پایه... دهچی؟ ناترسی؟ ... دهی دهچی؟

یایی رووی گژ بوو. تورک زرد بیون، پهلامار داتیان وهگ بهروه مردن رویشتن بوو. بهلام پالموان شمردی له کووهکی دهکرد. نهگرت تهنیا پایه دهچزوه مالی نهیدویست خزی توشی نهو ژانمسره بکات. بهلام نیشتا کووهکی له پهنای ویشتاوه تهماشای دهکا. تراساکی جارینکی دهگش گوتی: پایه ناچی؟ دهترسی؟

... دهچم ... بزلیی تورکان وهری گهوت. نارام و لهسهرخز دهریشتن. سهووروی خوش بیون و

توردهیی و قرسی لیز دیار نه‌هرو.

کاتینکی تورک دیتیان پالەوان لیزبان وه‌نیزیک ده‌کموئی، ده‌ستیان راگرت. ئەو کافرە چی به گیانی ئەوان دە‌وست، ده‌هات شەریان له‌گه‌ل هکا؟

پالەوان میکلس چوه پیش و به‌واش ده‌ستی دوزگه‌ر تا به‌نیواندا رنگای تیه‌ر هرون بز خزی به‌کاتمه‌وه. تورک رنگابانداو قوت هرون تا بزائن چده‌کا. چه‌قزگانیان نوشتانده‌وه و چاره‌پروان هرون. پالەوان‌گونیچکه‌ی پاراسکه‌واسی گرت وله‌پرسه‌روچاوی گرژ و توره‌هرون. وه‌پیش خزی‌داو گوتی: یالاً هرزه‌ مانی خزت نیشتر نه‌تیه‌نمه‌وه.

پاراسکه‌واس ملی حیزکرد و له‌کاتینکا هینشتا گونیچکه‌ی به‌ده‌ست پالەوانه‌وه هرو به‌ره‌و مانی خزیان که‌وته‌ری. تورک به‌ئوه‌ی زمانیان به‌گه‌ری رنگابان بز چزلکرد که‌هروا. پالەوان جارتینکی دیکه‌ش به‌تورده‌یی ده‌نگیلا:

. یالاً هرزه‌ مانی ژوه‌ه‌ا پاراسکه‌ له‌هوه‌ئین کزلاتنا ونه‌وو. تورک واقیان ورمایه‌وو، له‌جینی خزیان نه‌بزووتن. تماشای پالەوانیان ده‌کرد که‌هه‌روا به‌هیدی و له‌سرخز بز لای دوکان ده‌گه‌رایه‌وه.

تراسکی به‌نافه‌رین و سر سوهمانه‌وه تماشای باهی ده‌کرد. نیزیکه‌وو پرسه‌بارینکی لینیکا، به‌لام بینه‌نگی به‌نیه‌اشتر هوو. پالەوان میکلس له‌پشت میز دانیشه‌وه‌وه ده‌ستی دایه‌وه قه‌لەم تا نامه‌که‌ی ته‌واو به‌کات: «تاونک پیتنوسه‌کم دانا‌هه‌وو تا کارینکی چه‌وک راپه‌پنتم، به‌ئێ برا‌زام، بزانه‌و ناگادار به‌که‌مانوساکاسی مامت».

جیزنی رده‌مزان چه‌قز کینشه‌کائی تورگ وه‌ک تازه زاوا خویان ده‌وازانده‌وه، هیزشیان ده‌برده
 سر چایبخانه‌کان و له‌سر بالنجان داده‌تیشتن. هه‌تیر مه‌تیبوی تورگ ملیبان قه‌ب ده‌کرد وه
 گزرائی [نمان نمان] به‌کولآناندا ده‌سررانه‌وه. هه‌وا فره‌گرم بهیو. بان‌ایانیس باری سز
 هیسترانی به‌فر له‌چپاره بز هاتپوو، به‌ملاولادا رابده‌کرد و شه‌مته‌تی به‌تورگان ده‌فرزشت.

له‌سه‌ریازخانه‌ی تیزیک به‌سیناق کینشکچی له‌به‌بانیموه شه‌په‌ویان لینه‌داو ته‌قه‌بان ده‌کرد.
 پاشا له‌گه‌ل مل‌نه‌ستورانی تورگ بز نویژی جیزنی ده‌چوه مزگه‌مته‌تی تازه. له‌سر مناره‌کان ده‌سته
 عزم هیشتا ده‌سوتان. له‌هساری همه‌یده مه‌لا، قه‌بری تیمام زاده به‌ده‌سکه گولئی کینوی و
 ریحانه رازابزه. نه‌فهنم لاقی هاریشپوره سه‌رلاقی و له‌کاتینکابز پینشه‌وه راده‌ژا، به‌هه‌وای
 گزرائی قورئانی ده‌خویند. له‌ده‌وییه‌ری قه‌بران په‌ره مرسلان قه‌لبانیان ده‌کینشار به‌چاری نیوه
 ترقواو گوی‌بان بوده‌نگی کتیبی ناسانی راگرتپووکه وه‌ک وزوزه‌ی میش هه‌نگین ده‌نگی ده‌هات.
 شه‌و په‌ره میزدانه فره‌که‌بخشوش برون لایان واپوو به‌زیندوی سه‌ری ده‌چنه به‌هه‌شت. له‌زیاندا
 هیچ که‌ماسبان نه‌بوو. ده‌نگی هه‌راو گرمه‌ی شار به‌قه‌لشتی ده‌رگان و به‌په‌نجه‌راندا ده‌هاته ده‌رو
 وه‌خوردی ناوی جزگه‌لان ده‌چوو. له‌پشتی قه‌لاز بوچه‌کائی قینیزی ده‌نگی هه‌تاسان وه‌ک ناوی
 ده‌ریا ده‌پسرا، همه‌یده مه‌لا به‌پینی په‌تی تارام و بینه‌نگ‌ده‌هاتو ده‌چوو.

راحه‌ته‌لقومی بز په‌ره میزدان ده‌هینتاو هیندی جاریش خه‌لوزی له‌سر قه‌لبانه‌کان داده‌نا. په‌ره
 میزده‌کانش که‌باش خوارده‌په‌ویان، به‌قولته قولتی قه‌لبانه‌کان لاسای کوزتیه‌ان ده‌کرده‌وه.
 له‌نه‌کار به‌زپه‌وه هاواری چه‌رگه‌رو به‌ده‌نگی شکاندنی ده‌رگ و په‌نجه‌ران وه‌شپن و گابژی
 ژن و مندلان و ته‌قه‌ی گولله‌ تنگرا - یون و هینتاپه‌تی په‌ره په‌اران کوزتایی هات و هه‌موویان به
 سه‌ر لی‌شپواری راست بوونه‌وه.

له‌نیز هساران و له‌سه‌ریانان ده‌نگی [کوشتار..کوشتار] ده‌پسرا، نه‌فهنم قورئانه‌کی
 هاریشته عه‌رزوی راپه‌کرده په‌ر ده‌رگا، چهند تورگی چه‌گنار کیره‌بان به‌دانی گرتپوو، به‌قوره‌تور
 رابانده‌کرد. باسک و سنگبان خوزناری بوو.

خولامی قوله ره‌شی پاشا به‌پنخواستی شه‌وه‌سته‌په‌ی زپه‌ری ده‌کرده، سنگی روت کرد بوو،
 عه‌باپه‌کی زه‌ردی هاریشپوره سه‌ر شانی چاره‌کائی ده‌کالانیندا ده‌سوران و له‌لیه‌وه شه‌ستوره‌کائی
 تف ده‌باری، قه‌مه‌ی هه‌لنده‌سرراندو ده‌په‌پانندو ده‌په‌گوت

• قه‌تل‌هام... قه‌تل‌هام ۱۰۰

ته‌له‌تدی ترسه‌توک به‌که‌لینی ده‌رگادا سه‌ری هینتاده‌ر و گوتی :

• ده‌چه‌ی گوی برام ؟

قوله رهش نه‌راندی و گوتی :

- ده‌چم سەری ئو سەگە دەهەم و خۆنێی دەخۆمەو... .

- مەبەستت کێ یە سوله‌یمان !

- پالەوان مێکێلس !

ئەفەندەم رەنگی بە روانەوه نەما و هاواری کرد و گوتی :

- بۆچی تۆ لە خوا ناترسی ؟ بەلام دەنگی لە نینوشین و گابویری مەسبەحەکاندا بۆر بوو.

تورک دەرگایان دەشکاندن. ژن لە پلێکانان وەسەر دەکەوتن و بە هاوار و گریان لەبەر خۆدا دەپارانەوه . هیندی بە متدالەوه لە سەر بانێ خۆیان فرێدەدا خاوی. هیندی لە پیاوێکان بەرەبرەکانیان دەکرد. دەنگی گوللەو لێکدان دەبیسرا. پاشان هاوارنکی توند دەهات و بێدەنگی زāl دەبوو.

پالەوان مێکێلس چەک بەدەست لە پشت دەرگا وینستابوو. ژنەکی ناردبوو سەری و تراسانی لە کێ خزی راگرتبوو. :

- وەرە پالەوانی من. لێرە بەو گوتی بەدەیه پزانە دەلێم چی. نەگەر تورک دەرگا بەشکێنن، من هەمووتان دەکوژم. نامەوی ئێوه بە زیندوویی بکەونه دەستی تورکان. تۆش تراساکی، هەوڵێ کەس دەبێ کە دەتکوژم. تینگەبشتی ؟

- تینگەبشتم .. بابە

- لە گەلمی ؟

- بەلی ... لە گەلم .

- بەوان مەلی، ئەوان ژنن دەترسین

- هه‌جیان پێ نالێم . هەر تگ بێدەنگ بوون. هەرتک لە پشت دەرگا وینستا بوون و گوتیان

دایووه هەراو دەنگی لاقان کە بە کۆژاندا هاتو چۆیان دەکرد.

چەند کەس لە دراوسێکان، وەک کراسوگشورگیس و ماستراپاس و کولبوا، لەگەڵ کەچەل و

کۆزێرەکانیان، یای پینلۆب و کریسانتی. رۆژەکانی پێشووتر ئوانیبوویان لە شاری بچنە دەر و

رژگار بن. ژنەکان جلی پیاوانیان کردبوو بەو بە نێو قەلبالی و بێ نەزمیدا لە دەروازە

دەرکەوتبوون. چس گورگیش بە شالواری تورکی و پشتبندبکی سور و میزەرنکی سپی خزی رژگار

کردبوو. چاویلکەکی دە باغەلی نابوو بە ترس و لەرز بە دەروازە لاژارەدا تی پەپیبوو.

تولویاناسی پیر کورەکی بەرەلا نەکرد بوو. دوکتور ئالای فەرانسەکی لە پیش بەنجەرە چەقاند

بوو. ئیدومەنش رایگەیاندبوو کە ناروا و ئالای دەولەتە گەوێکانی ئوروپای لەسەر بانێ چەقاند

بوو. بە پیرزێنی کارەگری گوتیوو: «ئێستا نەگەر تازان بابین دەست لە مانی من بەدن

رۆژی پێشتر تراساکی لە باوکی پرسیبوو: «بابە ئێمە کەنگی دەرۆین؟» کور بە پەله بوو کە

وەک ئەواتیتر بە دەشت و چادا و ابکاو سەرکەوی . یایی لە وەڵاندای گوتیوو: «ئێمە دوای

تەواری خەلکی گەرەک دەرۆین.»

- یۆ چی بابە ؟

- خۆت بزانە یۆ چی ؟

نیز یکی نبوه رژیوو کاندی له ژیر زه‌بزی قه‌مه‌ر خه‌نجهری تورکاندا په‌له‌قارده‌ی هتوو ده‌ینالاند. بانگیژ له‌سه‌ر مناره بانگی د‌داو تاریخی ر‌ه‌م و په‌زه‌یی خ‌و‌ای ده‌کرد. ه‌ره‌له‌و کاته‌دا له‌گه‌ره‌کی گ‌رلستان له‌و سه‌ری کاندی پ‌ینج شه‌ش تورکی چه‌ق‌زک‌ینش ناس‌نکی درژیان به‌ده‌سته‌ه برو ده‌رگای مالی پاراسک‌ه‌واسی سه‌رتاشیان شکاند و چ‌وره‌و ژووری. کیژه‌که‌بان گ‌رت و ه‌ار‌یشتیانه سه‌ر ته‌ختی. چه‌ند تورکی د‌یکه سه‌رتاشی فه‌ق‌یریان له‌ پشت ک‌ریان ه‌ینا ده‌رو سه‌ریان بری. پاشان کیژی خ‌ون‌اوریان گ‌رته‌ تا‌م‌یز و بر‌دی‌ان.

پاله‌وان می‌ک‌ینس گ‌رنی ه‌ه‌ل‌خت. له‌و سه‌ری ک‌ز‌لان له‌ سه‌ر کانی ئید‌زمنه ته‌قه‌بان ده‌کرد. تفه‌نگی ه‌ینا سه‌ریی و له‌ به‌ر خ‌ویه‌وه گ‌وتی: « ئه‌وه د‌ین .. ناوری دایه‌وه ته‌ماشای گ‌وره‌گ‌ه‌ی کرد و گ‌وتی: ئه‌وه د‌ین ... »

تراس‌ک‌یش ده‌مانچه‌ی ناماده کرد و دو‌ویاتی کرده‌وه: « ئه‌وه د‌ین ... ر‌وزه‌گانی پ‌یشتر با‌رکی ف‌یری س‌یزه‌گ‌رتن و ه‌ار‌یشتنی کرد‌بوو. جا‌رنکی د‌یکه‌ش به‌توندی ته‌ماشای گ‌وره‌گ‌ه‌ی کردو گ‌وتی: ئیشه‌لا تا‌ترسی !»

ب‌ز ده‌ترسم؟ ده‌زانم ده‌مانچه با‌و‌شم

لاقی له‌به‌ر ده‌رگای سه‌ساری قایم کرد و چ‌اوه‌روان بوو. له‌ دو‌وره‌وه ده‌نگی ته‌قه‌ پ‌تر ده‌بوو. تورک له‌ به‌ر مالی ئید‌ومنه را‌وه‌ستا‌بوون، به‌شانی پ‌ال‌بان به‌ده‌رگا‌ره د‌نا که ب‌ش‌ک‌ینن. ئید‌ومنه له‌ به‌یانه‌وه له‌ پشت می‌زی گ‌اری دان‌یشتیوو نامه‌ی ب‌ز ده‌وله‌ته گ‌ه‌وره‌گ‌انی دنیا ده‌نوس‌ی: « ئه‌ی ده‌وله‌ته خ‌اوه‌ن ده‌سه‌لاته‌گ‌انی ج‌یه‌ان، له‌و کاته‌دا که من خ‌ه‌رکی نو‌وسینی نه‌و نامه‌ی‌م، کاندی نه‌وه خ‌ه‌ریکه ده‌مری. و‌یزه‌ی گ‌رله له‌ ه‌ه‌وا ده‌نگ ده‌دانه‌وه. تورکی کیژی ده‌رگای مالی مه‌س‌ج‌یه‌گان ده‌ش‌ک‌ینن، پ‌یا‌وان ده‌ک‌وزن، ژنان فه‌ ساد ده‌که‌ن، من‌داله ش‌یره‌خ‌وزه‌کان سه‌ر ده‌پ‌رن. من ه‌اوار ده‌که‌م ه‌ه‌ر چه‌ته‌ده‌ه‌زانم که‌س نیم. ک‌ا‌برایه‌کی ه‌یچ و ه‌ه‌ژارم که له‌ ق‌و‌ژن‌ینکی ئورویا دو‌ور له‌ ن‌یوه‌ی ده‌وله‌تی مه‌زن ب‌زم. خوا له‌کن منه‌و توره‌یه. نه‌و له‌م ژووره‌دا که نامه‌ی ب‌ز ن‌یوه ت‌ینا ده‌نوس‌م د‌یت‌ر ده‌چی و له‌ سه‌ر شانی منه‌وه ته‌ماشای نو‌وسینه‌گ‌ه‌ی من ده‌کاوه یخ‌و‌ن‌یته‌وه. خ‌زما‌ت ده‌کا و لیوان ده‌ک‌ر‌و‌ژی و چ‌اوه‌روانی نه‌م وه‌لامه‌یه که ن‌یوه ده‌مه‌ده‌نه‌وه. ب‌زانن که ب‌نج‌گ‌ه‌له‌و نامه‌یه نامه‌ی د‌یکه‌تان ب‌ز نا‌نوس‌م. ن‌یتر له‌ ه‌اوار کردن ماندوو بووم. نه‌گ‌ه‌ر ن‌یوه وه‌لام نه‌ده‌نه‌وه، روو له‌ خوا ده‌که‌م و نه‌و‌یش .»

له‌ پ‌ر ده‌ستی راگ‌رت. ده‌نگی چه‌ند ده‌سه‌ریژی بیست. سه‌ری له‌ په‌نج‌ه‌ره‌ی برده ده‌رو ده‌سته تورک‌ینکی د‌یت که‌را ده‌رگای ماله‌گ‌ه‌ی ده‌ش‌ک‌ینن. به‌ سه‌ریان‌دا گ‌وراندی و گ‌وتی:

چ‌تان ده‌وی؟ ک‌و‌رن ن‌اب‌ین نا‌لای ده‌وله‌ته گ‌ه‌وره‌گان له‌سه‌ریانی ه‌ه‌ل‌ک‌راوه‌؟ ده‌نگی پ‌نکه‌ن‌ین و ه‌اوا‌ری بیست. گ‌رله‌به‌ک به‌ پ‌نا رو‌ومه‌ت و گ‌رن‌چ‌که‌یدا را‌برد وله‌ ژووری نا‌ونه‌ی ووده‌وا‌خ‌اش کرد. ن‌ید‌رمنه سه‌ری برده‌وه ژووری، که ده‌ستی به‌ گ‌رن‌چ‌که‌ی دا‌ه‌ینا، ده‌ستی پ‌ه‌روو له‌ خ‌و‌رن. نار‌ه‌ح‌ه‌ت بوو، له‌ دا‌خان وه‌ه‌نا‌سه پ‌رکه‌ که‌وت. نه‌و د‌ن‌ب‌ایه ه‌یچ و زالم بوو، ده‌وله‌ته گ‌ه‌وره‌ک‌ان‌یش ه‌یچ و زالم بوون. نه‌وان‌یتر ه‌ه‌موو فه‌ق‌یروو چ‌اره‌ ره‌ش و بی ده‌سه‌لات بوون. ت‌ب‌د‌ومنه به‌ری ده‌ستی به‌ خ‌و‌رن کردو به‌ ن‌ی‌شانه‌ی ده‌پ‌رنی ب‌یزاری له‌ سه‌ر نامه‌گ‌ه‌ی دانا که ب‌ز ده‌وله‌ته مه‌زنه‌گ‌انی نو‌س‌یب‌وو. پاشان به‌ ب‌وله‌ ب‌ول گ‌وتی :

- وهیگرگن ا نیزه و نیزه و نیزه مز مژ کرده ، ناهکهم ناوا تهاو کرده: « نئی ده وله ته .
مهزته گانی دنیا، نئی شینگلیز، فرانسه، ئیتالیا، توتیش، ئەمان، روسیا، خوینی کریت له
نستوی نیوه کوپ و نهوه گانتا دهی! »

دهرگای هساری روخابوو. تورک له کاتینکا قهمه گانیان به دانی گرتیوو، ژوانه هساری. له
پلیکانان وهسەر کهوتن، ئیدومنه له پشت میزه کهمی دهنگی ههراو هورای بیست. ههستار بیری
کردهوه: « ئیدومنه تۆش نهجهت هاتوه... نهکهمی نابروم بهری ا » سهزینکی ئەملاولای کرد،
دهتگوت ده یهوی نامرازی مردنی خۆی ههلبۆیژی. چهک له سهو دیواری نهبوو، تازه نهو پنیوستی
بهچهک نهبوو، نهو شهپی به شیری نهده کرد، شهری نهو به بیرو قهلم بوو. بهیاری داو مستبکی
توندی له میزه کهمی دا و له بهر خۆیهوه گوتی: «جینگای من تیره یه. ههز لیره خهباتم کردهوه، ههز
لیرهش دهی بزم.»

دانپشت و دهستپا پنیوسه کهمی. تورک په پینلاوه دهرگایان کردهوه. کاتی چاویان به ئیدومنه
کهوت که هیندی و نارام سهری به سهز په په کاغزی خویناوی داگرتوه. واقیان ورمما. پاشان
نه پاندیان و گوتیان :

- کافر دراهه کهت له کوئی شار دزتهوه. پوله کهت له کوئی به ؟

ئیدومنه سهری ههلبیری و نیوچاوانی خۆی نیشانداو به سهبروکه گوتی: « نهوه تا لیره دایه »
یهک له تورکهکان قاقا پینکهنی و گوتی: « پرایم سهری بشکینه برانه چی تیندایه.؟ »

بهولوه ئیدومنه وهلام بداتهوه، شیرنکیان له تۆقی سهزیمان و میشکی به گۆزی وهر بوو. خوین
بهسهز په په کاغزه زاندا بلاو بۆوه. تورک بو تالان په مالی وهر بوون. ههرجی له مالیندا بوو بریدیان
و بلاوه یان کرد.

کاتی گه بشته سهری کۆلان، توشی سولهیمانی قوله رهش یوون که به سهزۆکایهتی
دهسته یهکی چه تۆکیشو بهرلا بهرو مالی پالەوان میکێلس رایان ده کرد. سولهیمان راهه ستار به
ههناسه بهرکه پرسیری کرد: « نیوه له کۆنوه دین؟ »

- له کاتی ئیدومنه

- نه کهن بچنه مالی پالەوان میکێلس، دهنا خوینتان دهخۆمهوه. له بیری نه کهن که نهو کافره
پارویی منه.

سولهیمان له کاتی وهنیزیک کهوت، سهزوروی خۆی شوش، فینگ بۆوه هیندی ناوی
خواردهوه. چه تۆکیشنه گانی هاوانی لاساپان کردهوه. بهک له وان تهماشای دهرگا شکاری ئیدومنه ی
کرد دینی پیریژن له عهززی کهوتوه دهگری و قۆی ده پنیتهوه. بهک له پیاو گوژه کان گوتی : «
ده لێن چی نهو پیریژنهش بکوژین ؟»

یه کیتتر گوتی: « لیگه پئی مستهفا ا ئیتر دهستم شل بوه. نم رۆ له به یانیهوه ... »

سولهیمان هاواری کرد بۆ پنیسهوه. گشتیان به غار کهوتنه ری و بۆ خۆتواندن شیره کانیان
لیک ده دا.

پالەوان میکێلس که له پشت دهرگا خۆی مات کرد بوو. دهنگی لاقی دهسته یهکی ده بیست
که بهرو مالی نهو دین. دهنگی سولهیمانیسی ده ناسی. بیری کردهوه: تهوانه بۆ من دین له

پشت دیواری چالآوه‌کمی نه‌ژنزی دادا که پدنا بگری. تراساکیشی برده کن خزی، له‌به‌ره خویه‌ره گوتی : « خوا بارمان بی » نیشانه‌ی خاچی کیشا، رویی کرده کوره‌کمی و گوتی :
- نازابه کورم. هه‌ره‌لچار برو تراساکی ده‌بیست که بابی وا به‌خوشی بیدوینی و پنی بلنی کورم. له خوشیان سور هه‌لگه‌را و هه‌چی نه‌گوت .

تورک به په‌له نزیک ده‌به‌رونه‌ه. ده‌بان نه‌راند. هه‌مرویان له پیش دهرگا راه‌ه‌ستان. سوله‌یمان هه‌مروی کوزکردنه‌ه و نه‌مری پینکردن. دووکس له‌وان ده‌بویه قولاب بگرن، تا نه‌ویتر بچینه سه‌ریان و له ونه‌ه بچینه هه‌سار و نه‌وانیتر دهرگا بشکینن.

سوله‌یمان گوتی : « کس نابی ده‌ست له پاله‌وان میکینلس بدا، نه‌ه پاروی منه. نه‌ه کافره رژۆنک نابروی بردوم. من به راکیش راکیش ده‌بیه‌مه بن دار چناری گه‌وره و له‌وی له‌تو پدتی ده‌گم و ده‌به‌اونسه بدر کسزکه‌کانی کاندی که بیخۆن. »

تراساکی نه‌ه هه‌ره‌شه‌به‌ی بیست و چارونکی له بابی کرد. به‌لام پاله‌وان بیده‌نگ بوو. لوله‌ی تفه‌نگی هاویشته‌بوه سه‌و دیواری.

تراساکی له بابی پرسی : « بابه گوت لی بوو ؟ »
پاله‌وان به سه‌بروکه گوتی : بیده‌تگ په .

له دهره‌هه تارینک ده‌نگ بران. ده‌نگی هه‌ناسه‌ی یه‌کینک ده‌هات که له سه‌ر سینگ به سه‌ر بانیدا دپنه پیش. پاله‌وان به ده‌ستی چه‌به‌تراساکی گرت و له پشت سه‌ری خزی دابنا. چاری بریبه سه‌ر دیواری . له نه‌کاو سه‌ریکی قرژنی وه‌ک کینوی وه‌ده‌ر که‌وت. خه‌نجه‌ری به دانی گرتیبه بریقی ده‌هات. تهماشایه‌کی هه‌ساری کرد کسه‌ی نه‌دیت. پاشان ده‌ستینک له سه‌و دیواری ده‌رکه‌وت که ده‌بویست له جینه‌ک به‌ند بی و پیندا سه‌ر گه‌وی. پاله‌وان راست تفه‌قی له نیوچارانی هینا. ده‌ست له دیوار کرایه‌وه له کولانی که‌وته عه‌رزی .

له دهره‌هه هاواریان ده‌کرد : یالا... یالا... دهرگا له رنسه چوو. له وه‌تاغی سه‌ری‌ی پای کاترینا له پشت په‌نجه‌ره هه‌لتروشکا برو شیری دده‌ا به متداله‌کمی. ریشو له که‌لینی په‌لجه‌ره‌هه تهماشای تراساکی و بابی ده‌کرد. کاتی که دیشی که‌لاکی تورک به گولله‌ی بابی که‌وت، هاواری کرد :
- هه‌ر بۆی بابه .!

دایکی گوتی : « ریشوی هه‌زاری من ا زبانی تیشه به هه‌نه‌ک به‌ستراه. ده‌زانی بابت چ به‌ریارنکی داوه ؟ »

- به‌لی ده‌زانم. نه‌گه‌ر تورک بینه ژووری نه‌ه گشتمان ده‌کوژی.

دایکی به سه‌یره‌هه تهماشای کرد و گوتی :

- تو پیار بای باشتر بوو . ناترسی !

- دایه ... مرزفا جازینک ده‌مری. که‌واپوو باشتره به شه‌ره‌فه‌وه به‌ری.

هه‌رتکیان بیده‌نگ بوون. له کولانی چ باسیوو؟ ده‌نگی هه‌نگاوی تازه ده‌نگی تازه ده‌بیران. له دهره‌هه بیبه کیشه. ریشو لایه‌کی په‌نجه‌ره‌ی کرده‌وه و گوتی : « دایه ده‌لنی ده‌نگی نه‌فه‌ندم دی. »
به هه‌لکه‌وت نه‌فه‌ندم برو. له‌و کانه که نه‌فه‌ندم په‌لجه‌ره‌ی کرد بزوه چاری به سوله‌یمان که‌وتیبه که توره‌ه سه‌ر خوش بۆ لای مالی پاله‌وان میکینلس ده‌چی، که‌وتیبه دله خوریه. نه‌ه

پالهوانی خوش دهبست. هور چهنده سالی دوو جار توشی گوناحی ده کرد. هور یزهش له پالهوان خزشی ده هات. به بی نهو یرونانیه به سامه ژبانی ته فندم هیچ بوو. لای خزی بیروی ده کرده ؟ منی چاره رهش له ژباننا خوشیه کی دیکم نیه. دایکم لیم ددها، خه لکی کاندیش به تورک و مهسیحیه و تزلکه لیمزم پیداده دن. پاروم نیه، ژنو مالم نیه ، پیارنکی نازا نیم، جگه له پالهوان میکلس هیچ شتی کم نیه. هه میشه روزه کان ده زمزم. هور شمش مانگ جارنک خوشیه کی گه ورده هه یهو توشی گوناحنکی گه وردهش دهبم. کنی چوزانی! خرا گه ورده خاوهن کهرمه. دور نیه دوا ی مردن بیم به موشایخ. نهو دم له پهنا مرقه دی باپیره گه ورده دم نینژن. خرا پالهوان میکلس سلامت کا، نه گهر نهو نه پایه هیچ هومیندیکم نه بوو که بیم به مرزفینکی پیروزا! نه خیزر... نه خیزر. ناهیلیم پالهوانی من یکوژن. نهو گه وری منه، من چند مرشک و گوشت په رازم له مالی نهو خوارده.

نه فندم له توره بیان سور هه لگه را، باسکی هه لمانین و به غار به ره و مالی پالهوان کوتای. له یه ر په شزکاری به چالکی و به توندی به هاواری دزسته که به وه ده چوو. له شه قامی گه ورده چند تورک که تالانچان دهبرد بانگیان کرد :

. ها نه فندی مه لعون بز کوی ده چی؟ کنی وه دوات که وتوه وا بالت گرتوه؟ تورک رنگایان گرت. نه فندم زمانی ده رکشا بوو، توره ، راوه ستا. نینستا قوله ره شی مه ست ده بی به ناوات گه بشتی. ده رگای شانکندی و پالهوانی کوشتی. ته فندم هاواری کرد و گوتی :

. ناخر خرا له بان سرتان نیه؟ رنگا بدن برزم به تالوکم. رنگا بدن.
 . پیمان بلنی کنی وه دوات که وتو؟ هه تا پیمان نه لنی ناروی .
 بیرنکی باشی به خه بالدا هات. نارونکی دایه وه گوتی : [سن میناس]
 تورک له قاقای پینکه نینبانا.

. بز پنده که من به ده به خسته؟ بز گوتشان له دنگی سی ته سپه کی نیه؟ من به چاری خزم دیتم له کلیسا هاته در. به لنی بز خزم دیتم. نهو وه دوام که وت. به راستی ئنوه نابیسن؟ نه وه تا وه نیزیک که وت. تورک هه ستیان به مه ترسی کرد. ده تگوت به راستی گویان له دنگی سی ته سپه ده بی. به هه لکه وت سوارنک دور واده هات. نه فندم هاواری کرد :

. نه وه تا گه بشتی ته ماشا که ن. !

تورک ئیدی نارویان نه داوه و پالوتیان. نه فندم که دیتی تورک هه لانتن، له ترسان لاتی به عه رزه وه نوسا، ده لهرزی و ده ترسا و ده یگوت : « نه کا راست بی ! »

نهو له شوزی رابردودا به چاری خزی سن میناسی دیوو نهو تورکانه ی په لامار دایوو که وستیویان بچنه کلیسا، نارقه ی ساردی له تیوچوان ده هاته خواری. نینستا ته وار بزوی رورتیوو که وا سوار وه نیزیک ده کوی. جارنکی تر باسکی هه لمانین و هاواری کرد: .. نه لا.. نه لا.. به تالوکه رایکرد. هه لده هات و ده ترسا. له کانی ئیمونه له دوروه قوله رهش و چه قو کیشه کانی ناسی که وا خه ریکی ده رگای پالهوان میکلس . ن. نه فندم رووی له وانکرد و هاواری کرد :

. کورینه وریا بن هه موامان ده کوژن. نه وه تا سوار گه بشتی.

سوله بیان پرسى : « کنی دین .. شبت بووی ؟ »

. در اوسن ..

. کام در اوسن ؟

. سن میناس .. نهو تا .. گه پیشن ..

تینکرا ناوریان داوه. چاوریان رهشکوی پیشکوی ده کرد و هچیان نهده دبت . نهفنه نم هاواری کرد: « نهو تا .. هات .. نهو تا .. له ترسان خزی به ده رکی مالی پالوان مهگلسه ره نوساند. سوار ده هات له گانی نیدومنه تینده پدپی. نهفنه نم به ناشکرا ده بیسنی. جارنکی تر هاواری کرد : نهو تا ... نهو تا .. لئوه گانی ده لموزین.

. کوا له کوی به ؟ من که هچ ناهیم

. سهیره ! چون ناهیمنی ؟ نهو سواره رهشپوشه ناهیمنی ؟ نهو نهمی دیوهو خدریکه پهلامارمان بدنا. نهفنه نم ده پدپی و به رهو ده ریا هه لاث. تورک به هه ناسه هرکه بهدوای نهودا. نهو انیش ده نگی سنی نهمسپان ده بیست که وه دوایان ده گوی. خولامی قوله رهش نادره دایهوه ، سوارنکی له بان سدی خزی بینی که له هموا وهگ شه پزل لینگ ده دا. هاواری کردو گوتی : = کورینه پاکن. عه پای له سر شانی گوتیوهو. له ترسان بزنی هه نهمه گهراوه به روتی هه لده هات. تورک پشویان لی برابرو گه شسته له نگمرگا. دموجاریان شوست و له بن سپهرنیک پالیان داوه. وهگ سهگ زمانیان کیشا بو. نهفنه نم له سه رروان گوتیوهو پشوی نهده هات. تاماره پدگی زور هچیان زمانیان نهده گهرا. ناخره کوی خولامی قوله رهش وهده نگ هات و گوتی :

. قسمی خزمان بی چاکمان نه جاتی بو. چاک هه لاتین !

* * *

کاندی له ژیر تیخی تورکاندا ده بنالاند. مسیحیه کان ده ستیان به رهو ناسمان پانپا کرد بو له بهر خودا ده پارانهوه. خهلیفه نیشانهی خاچی ده کیشا. تیرتر نه پده توانی هه رنارا سدیری سدیری میگه له کوی بکات. له بن لیوانهوه یارمه تی له خوا ده خواست. له جینی خزی راهوه ده دستی لینگدان و مورتزوفلوس هات. خهلیفه گوتی :

. جله تازه کانی من بینه ده هموی بجه کن پاشا.

. ناخ باوکی پیروز ... ده تهوی بجه ده ری ؟ ناهن. تورک هه که سینک بهین سدیری ده برن ... منیش له گه لث دیم.

. نا ... خزم تعنیا ده چم ... وه ره یارمه تیم بده جله کاتم له بهر کم. خهلیفه لیباسی توسقونی کرده بهرو تاجی روحانیه تی له سر نا، وه کازی دریزی توسقونی به ده ستوه گرت که دوو ماری زینن له سدیری لینگ هالابون.

مورتزوفلوس به چاوی ناقه ریتوهه تهماشای ده کرد. خهلیفه مرزقنکی نازاو به هه بیعت بو. ریشی روبراری به ستله کی وه بیر ده هیناوه. چالاکوی و ژیری له چاره کانیدا دیار بوون. له رویی شکل و بیجی نهو یوو که مورتزوفلوس ده بوست رینه پدکی خودا بکیشی و کراسنکی له هه وری زینن بکاته بهری و له ناساتوهه داپکیشینه زهوی تا کوشتاری مسیحیان کوتایی پنبینی. خهلیفه ده رگای گه وری توسقون نشینی کرده وه. له سر ده رگای مده مده به پیتی رهش

نوسراپرو: «سالی ۱۲۸۱ تورک له پښتو دوه‌گایه خدلیفه‌یان له‌دار داوه. روحی شاد بی.»
خدلیفه کاتی وده‌رکومتن له بن لیواتموه گرتی: «روحی شاد بی.» مورتزوفلوس چاری پهبون له
ناو. به دهنگیکی لمرزوک گرتی: «خوداو سن‌میناس» له گه‌لت بی‌ا.

خدلیفه پشته ره‌شکاتی سر دهرگای موم موری پی‌نشانداو گوتی: «مورتزوفلوس نینگهران
مه‌به. من نه‌مه‌وه‌لینی ئه‌وانم و نه‌تارخینیان ده‌به.» خدلیفه هاته‌باخی کلیساو کاتی تیپه‌ر بیون
سلاوونکی له سن‌میناس کرد و به فیروز سر به‌رزی به‌ره مالی پاشا کموته ری. مورتزوفلوس
ده‌بیستی که وده‌رکومت و رووی له خدنگ وده‌گیتراو به پیشوازی مهرگوه ده‌چور. له‌وی که به
ته‌نیا هیشتیوی پروا ته‌ریق بزوه. له‌ی‌ر خزیه‌وه گوتی:

«ناخ... مورتزوفلوس اینستا کاتی ئه‌ویه که تی‌بگی که داخوا تز گیانت ده‌برداپه یان
مه‌شکه‌ی فوو دراوی. اینشانه‌ی خاچی کیشا و به‌دوای خدلیفه‌دا رویشت و بدلام ماه‌بینیکی هر
ده‌هیشتموه.»

کاندی له‌هراو کیشه پهبو. مسیحی هاواریان ده‌کرد. تورک ده‌یان قوراند و
پیکه‌کفین. ده‌نگی شین و گریان له‌گه‌ل ته‌قلو شکانندی ده‌رکان نیکه‌ل ده‌بون.

خدلیفه ده‌چره پیش و له‌بمستی ناله‌و گریانی خدنگ جه‌رگی ژانی ده‌کرد. «تا‌ک‌هی ده‌بی
برناتی قه‌لاچز بکرن؟ ناخ... نه‌ی مسیح... ناخ. نیمه‌ نینسانین وه‌ک توخودا نین. نیش
توانامان نه‌ماوه. نه‌ی کوا ئه‌و زیندو پرونه‌وی تو؟»

شاری کاندی، دیواره‌کان، گهرک و دانیشته‌کاتی، پونه‌به‌شنگ له‌په‌ده‌تی ئه‌و کاتی
ده‌رگابه‌ک ده‌شکا و یان ژینک له‌داخی ده‌ردو نازاری خزی له‌سرو سبگی ده‌دا، ئه‌و جه‌رگی
ژانی ده‌کرد.

گومه‌لینک تورک شه‌شدانگ مه‌ست به‌گراسی خزی‌اوه‌وه له‌مه‌داننی په‌یدا بیون، تاچاریان به
خدلیفه کموت که سدرتایی جلی زهرکفتی له‌به‌ر دایه، والیان وپما و هاواریان کرد: «بالا ئه‌و
جان‌ه‌ره‌چیه و ده‌چپته گوی؟ راگه‌ن ده‌نا ئه‌و دپوه هه‌سوانمان ده‌خوا.»

خدلیفه راست بز لای مهرگ ده‌چور. چاری پر بیون له‌ببزاری و خدفت و فیداکاری. ده‌چره
پیش و هیچی نه‌ده‌بینی. هیچ ناگای له‌گزلان و دوگانان و زلامان و ماله‌ پرتانیه‌کاتی
ده‌روهری نه‌بو. ته‌نیا بیری له‌به‌ک شت ده‌کرده‌وه: «له‌ریگای خدنگ و بز‌ریزگاری گه‌ل.»
مهرگ چهند شیرینه‌ا پیزه‌وانی نینجیل لایان وابه‌که مسیح له‌سر خاچ ره‌لجی کیشا، بدلام
ئیلی! ئیلی! له‌زمانی فیداکاری، پانی شادی خدلیفه له‌ناخی خزی‌اوه‌وانی ده‌کرد: ئیلی! ا
ئیلی! هرچه‌ندی له‌پاره‌گای پاشای وه‌نیزیک ده‌کومت، هه‌نگاری توندتر ده‌کرد. مورتزوفلوس
وه‌گ‌س‌گ به‌دواپه‌وه بو.

خدلیفه‌گه‌پشته دارچناری گموره که سوز و گه‌ش وه‌ک پینستی پلنگی او‌ه‌ستا بو. با‌گه‌لاو
لقه‌کاتی ده‌له‌رانده‌وه. خدلیفه تونیک سه‌یری کرد و وایزانی به‌ری هیناوه. نه‌وه‌وی که به‌ری بو
له‌هزاران مسیحی که پنی‌داکرا بیون.

ده‌رک‌وا‌نه‌کاتی به‌ر پاره‌گای پاشا، پښیان گرت. مورتزوفلوس که تورکی ده‌زانی چوه پیش و
تبی‌گه‌پاندن. رنگاپان بز کرده‌وه، خدلیفه چوه پیش و مورتزوفلوس ده‌رگاکاتی بز کرده‌وه.

پاشا به دیشنی خلیفه گرز بوو. له پیش پدلیجهره دانیشتهو گونی دابره دهنگی هاوارو گریانی کاندی. شو پرژهدلآتیه چاک سروشتهش که رهوشینگی نمری ههپور، ورده ورده دهپوه وهعشی. تینواپهتی توروکان به خوننی یونانبهکان گاری له ویش کردپوو. له لایهک شهرمی دهکرد که پاشاپوو، بهلام غیرهتی شهوشی نهپوو که دهنگ دههپی و قهقه له دهست پیاو کوژان دهر بنینی. خلیفه که بهر قهوه قهوارهوه دهرگای پر کرد پوو، بهسهر پاشادا نهپاندی و گوئی: «پاشا تز له خوا ناترسی؟»

پاشا توره پوو له ولآم دا گوئی: «ئی نیسانی گافران، شو کراس و زورق و بهرقه چیه؟ بیت وایه بهم کدش و نشه دهترسینی؟ خلیفه به ههپهتهره قامکی بهرهو عاسمان راگرت و جارینکی دیکهش هاواری کرد:

«تز له خوا ناترسی؟ نازانی له دهرهوه خوین دهرژی؟ هیچ دهزانی که شو خونانه به سوری تزدا دهرژین؟»

«باشه باش.. ههرا ههراپه مکه. دارچنار له بهر دمت ونستاوه ا

«تهنیا خوا له پیش من ونستاوه .. من له هیچ ناترسیم .

پاشا راپوو، دهستیکرد به هاتو چو و پاشان له بهر دم خلیفه راوستا و ماوههک به مانی و پدشکاوای تینی راما. له زه یینی خزیدا خلیفه ی دهپینی که بهر ههمره جلی زهر کفت و جهواهنر و تاج و رهگازی ئوسقوفیهوه به دارچناری یهوه کردهوه. بهلام غیرهتی شهوشی نهپوو که فرمانی ناوا بهدا. له گهله شهوش بهری ده کردهوه که: «هه چوژنی هین پنهوسته زاری شهوش پشهرمه بهروم. من ناتروم لهوه زیاتر شم قسانه بیسم..» بهسهر خلیفه دا گوپاندی و گوئی: «توره مکه و بهر، من خیری توژم گه ره گهوه له کس ناترسیم.»

خلیفه له پهنا بهردن بز خودا وازی هیناو وروی له سولتان کرد و گوئی:

«زور باشه.. شه گهر له خوا ناترسی، خو له سولتان دهترسی! شهوهی بزانه که سولتان له دهست کریت وهنمان هاتوه. گه ره گیهتی لهم دورگه بهدا ناسایش و هینناپهتی جینگر هین. ههه بزیهش توی نارذوئه ئیزه. بهلام تز چده گه ی؟ تز فرمانی کوشتار دهدهی. کوشتار دههپهته هزی شووش. شووش دههپهته هزی دهست تیوهردانی رووسیا... بهپوره پاشا شهفه ندیم. بهلام وادینه بهر چار که سدرت له لهشت زیاتره.

پاشا تیکچوو. له راستیدا خزی ههستی به قورسایی سهری دهکرد. به ههناسه بهرکه گوئی:

«باشه... بهزه هین نینتا چیکم؟»

«خیرا. هین پهشوران، هین تارونک وهستان، سهه رازان بنیره و فرمان بهه که شه بهپور لی بهدن و

لغاوایان بهکن. لای خو تز پاشای. شهراده ی خوژ نیشان بهه ۱۰

پاشا سهری خسته نیو ههرتک دهستانی وده تگوت خهریکه توندتری کات. ناخره گه ی هاواری

کرد:

«له عهنت له و گاته که من هین لهو دورگه له عهنتیه نا! چاوینکی له خلیفه ی کرد و داوای

پارمهتی لیکرد و گوئی:

جهنابی خلیفه بز راوه ستاوی، فهمره دانیشه با توژی بهر بهکهنه وه، بزاین چیکه هین؟

لور کانه‌دا که نینه کاتی خرمان به چمن‌درژی دهبه‌نه سمر، له دهرده مه‌سپهان سمر دهبهن، من ناتوانم دانبشم و ناشپدم، لمرمان به . تا گونم له دهنگی شه‌پور نه‌بی، ناپدم و دانانیشم.

ناخ .. نهی کرتیبه به‌ده‌بخه‌کان، نپوره هم‌مرو شه‌بتان، له‌هشت له هم‌مروتان، له چاک و خه‌راپتان . پاشان به توره‌بی له وه‌تاغی وده‌ر گموت و چوه سرای پاره‌گا. دهنگی هاراری نه‌وروشتی به په‌له‌ی نه‌فسه‌رانی تورک که به مامزه و شیرده بز لای پاشا راپان ده‌کرد، ده‌پسرا . خلیفه که له بهر دهرگا ونستا بوو، هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لک‌نشار گوتی: «خودا پیی روا نه‌دبتم که وه‌ک خلیفه‌ی پیشوو له به‌رام‌بهر دهرگای نوسقوف نشین له‌دان‌بدنم، گرننگ نیه، له جیاتیان مه‌سیحی له کوشتار نه‌جیاتیان بوو نه‌وه‌نده به‌سه.»

پاشا گه‌راپه‌وه. ده‌ستیکی به نینوجاوانی داهیناو گوتی :

« نینتا گونم له دهنگی شه‌پوران ده‌بی، ده‌توانی برقی. نیتر له دست هم‌مروتان وه‌ته‌مان هاتووم، نامه‌وی کس به‌بیم . نازانم لیره له سمر زه‌ویم با له سمر هاروت ونستارم.؟ پاشا پنهاناً له سمر نپورته‌خت درنژ بوو. ته‌سیحی گاره‌های به‌ده‌ستمه‌ه گرت تا تزوی به‌مه‌سپته‌وه. جارچا له بنه‌وه چاونگی له خلیفه‌ی ده‌کرد. که له بهر دهرگا ونستا بوو. له دلی خزیدا ده‌یگوت : « تم پیره قه‌شه له‌عنه‌تیبه چه‌نده به سام و هه‌به‌ته‌ته‌ه نه‌گه‌ر وانه‌بابه و روسی له‌عنه‌تی نه‌بان، به هاسانی مرسلمانم ده‌کرد و شینجیکی به سام لی‌ساز ده‌کردا »

* * *

ههر لور کانه‌دا که پال‌هوان میکینلس تاوری له کوره‌که‌ی ده‌داره که له په‌تا نه‌و چزکی دادا بوو، گونی داپره هه‌رای کولان و جینو وچه‌قه‌ی نه‌قه‌ندم و نه‌هه‌ته‌ی سوله‌بمانی قوله ره‌شو و ده‌نگی قاچیان که راپان ده‌کرد، جار جار له کاتی نیدومنه ده‌نگی کره‌بتینکی داغدار ده‌هات.

پال‌هوان له کوره‌که‌ی پرسى : تراساکی برسیته ؟

به‌لی‌بابه برسیته ..

.. بچو به دابکت بیژه بیته خوار نانی ساز گا، واداپاره تمم رز نیتر دهرده سه‌ریسان نه‌ما، پاشان تفه‌نگه‌که‌ی هه‌له‌پسارد و رستی سیفانیک تینکا، جارنکی تر بوو به شین و گاه‌بزو. قامکی پال‌هوانی له کارکه‌وتن، گونی هه‌لخست و له به‌رخ‌بده‌وه گوتی: «بینگومان نیدومنه‌ی فه‌قیرمان گوشتره .» سهری راوه‌شاندو دووباره بیری کرده‌وه : « شو خز پوار نه‌بوو، چزن ده‌بتوانی بهر به‌رگانی بکات.؟ تمه‌ی تیندا نیه ههر گه‌راوه، وه‌ک به‌رخ سهریان به‌روه .» له‌ور کانه‌دا که خه‌ریک‌پور سیفاره‌که‌ی داگیرسیتی، ده‌نگی شه‌پور له کولانان به‌رز ده‌به‌زوه. ده‌نگی قاچی خه‌لک ده‌هات که به تالوکه راپان ده‌کرد. پال‌هوان هه‌ستا‌ولابه‌کی ده‌رگای کرده‌وه. دیتی سمر بازی تفه‌نگ به‌شانی تورک به‌ویضا ده‌رفن، جارچی وه پشیمان که‌وتوه و هارار ده‌کا: « نه‌ی مه‌سیحیه‌کان هینناپه‌تی به‌رقه‌راره ، له ماله‌کان وه‌نه‌ده‌ری، ئاسایش و هیننی گه‌راوه‌ته‌وه.»

پال‌هوان میکلس به یه‌واشی بوله‌به‌کی کردو گوتی: «دوای نه‌وه‌ی که کوشتاریان کرده، نه‌ور پاشا دوروو کلاو چیه سه‌ریاز ده‌نیری تا هینناپه‌تی به‌گه‌رتنه‌وه. به راستی نازانم داخوا خودابه‌ک

هده؟ نه گرهه مشین، بنگرمان خه لکی نه لبانیه. نیشه لا هه ر نو روزه ده بهینه خوری، بهیوی
و نه بهیوی شالوارنکی ده لنگ فشی ده پنده گه م»

بهانی نو روزه پاشا فرمابنکی ناوی ده رگرد: «تهوی بوو، بوو. قه زاو قه دهر
وایده وست، نیستا نارام بنه وه. نیر خونین مهرین. ده روزه گانی شار بکه نه وه. نو مه سیحانه ی
په ناپان بز گونده گان برده، بگه پنه وه. گوندی به موسلمانان که هاتونه شاری، بچنه وه
گونده گانی خزیان. باخه گان چهک دابنن و له چیا بینه خوری و خه ریکی کارو کاسی خزیان
بن. تهوان دنیا بن داوونکیان له موی سهری گه م ناپن. سولتان خاوه نی گهرم و بهزه بهیه. له
هه مان خزشده بن. نهی مه سیحی و موسلمان! به قازانجی نیه به که بز فرمائی پاشا مل
پاکیشن. ده نا پاشا له هه ساری مائی خزی هم چناری هه بهر هم تمناف و ساپون...»

تورک خه بچهری خورنابان خاوین ده کرده وه ده گه رانه وه بز قاره خانه گان. له کاتیکا قه لیانیان
ده کینشا، گوی بان بز دهنگی ژناندی لاوانی خرین و قه له و که گوزانی نه مان. نه مان بان ده گوت،
راده گوت. مه سیحیه کانیش له مالان ده هاتنه دهر، مه بته کانیان کز ده کرده وه. نارده رویان کولیرا
بگه پنه وه بز شار. تیکرا ده ستیان دابره پاچ و پنه ره. مورزوفلوس، کایامبیس، پاکیش،
مستبگری و نه وانیرت که وزو توانا به کیان له بهر دابره، له ر دیوی ده روزه ی کاندی، له هه ساری
کلیسای سن ماتو نیریک گه ره کی گولستان، قولکه یان هه لده گه ندن.

قشه ماتولی به هه ناسه بره که دارننی عه پای به لادا کرد بوو. پیچ پینچ مرده گانی ده پال بدک
ده نا، به گورجی دوعای بز ده کردن. پاشان هه تا بهر ده رگای دنیا ی دی له گه لیان ده چوو. تا سی
روژ پیار قه برهان هه لده گه مند و ژنیش خونی دهرک و هه سارانیان ده شوشته وه ده گریان نه کا
چه قز کیشی تورک دیسان باده نه وه. چونکه له نیگار کرده وه بان هیشتا هه وه سی جینا به تی تازه
دیاری ده دا.

روژی چوارم پاله وان میکینس بانگی کوره گه ی کردو گوتی:
. ترا ساکی! کانی ریشتن هاتره. پاشا چه ده نی با بلن. نو تورکی خه لکی کاپادوکی به.
ناتوانی له بارو دوزخی تم ولاته تی بگات. کانی کریت گم ده گری، نیرت کوژاننده وی هاسان
نیه. تینه گه ی؟

تینه هه ره له بهانی به وه پیرسته ژن و مندالان له شاری وده ره خه بن. من له پینشه وه ده رزم و
توز له دوا به. ژنه گان له نیوان تینه دا ده رزن. تینگه بشتی؟

باه ... ده مانچه گه شم بستم؟
- نه دی چون؟ بی چهک چن ده بی؟ تینه ده چپته کن با به گه روت. بهو به دابکت بیزه
خزی و زاروگان ناماده کات.

پاله وان میکینس دوا ی نیوه رز سواری مابنی خزی بوو له ده روزه ی لازاره چه
کاروانسرای بیوه ژنی، له ری دابه زی، خاوه ن کاروانسرای بانگ کرد. بیوه ژن هه روا جوان
ودلته پ بوو. پاله وان پنی گوت:

. نو شز ماینه گه م لای تو به جی دینم. باش تیری گه، سهی دیم ده به به مه ره. هه ول بد سی
ولاخانم بز په پنا بکه .

بیوه زن له کاتینکا دوگمهی سرخه کمهی به ناز داده خست گوتی:

- بز پالہوان ده تهوی برزی؟ کوشتار تهواو نه بوه؟

- تازه دست پهنه کات. بز نه وی ده دروازه کانی شار دانه خرین، به پی بان و به تالوکه بز نیو شار گه رایه وه. نیوه راستی هارین یوو. بایه کمی گهرم و وشک له خواره وه ده هات و تزوو غویاری له گهل خزی ده هینا.

پالہوان بهر وه دریا رنی داگرت تا فینکی دریا ی بزیت. له دور دورپگی چولی «دیا» به رهنگی گلی و هه نساوی، وه ک بهره سللیز که به ک له سر دریا هه نیشستی دبار بوو. جاران کاتی خه مبار ده بوو، سواری لوتکه به ک ده بوو تک و تنبا ده چوه نم دورپگیو له له ننگه رنگای خورست ده هاته خوار و لوتکه کمهی ده گاشه بهردینک ده خست، به کوزره ری به کدا درزی. هه لم له پهرده داخه کان هه لده ستا، دوو داعیای دریا به بان سریدا تپه رین، تزوی نه وی بوون و پاشان تی هه لچونه وه. که روزشکینک له بن بهردان درپه ری، له سر پاشوان راه ستار ته ماشای ده کرد.

پالہوان بز لوتکه می دورگه سرکه وت. ته ماشای دورپه ری خزی کرد، عه رزینکی چول و پهرده لان، دریا قول و به شه پزل روخه کانی ده کوتا. ههوا له راده به دهر سافوو. له بهر خزیه وه بیوی ده کرده وه: «ده مرست لیره له نیو نم بهردانه زیایام. من له تاوی شیرین و له سهوزه بیزارم... له تاده میزادیش بیزارم.»

پالہوان وه په له که وت. له دروازه ی کاندی تی پهری و رنگای کزلانه تنگه کانی گرت بهر. هیشتا چند مهیت نه نیوزا بوون. له کزلان که وتیوون و یوگه نیان لی ده هات. گه بشته بهر درگای عالی میستیگری. پالی به دره گابه وه ناو چوه ژوروی. چاری گتیرا که س دبار نه بوو. هاواری کرد: خاوه ن مال!

ده ننگینی نهرم و مرده وه. وه ک زیقی چونه که بهر بزوه. پاشان سهری که چهلی بیرتولدو له یین عه با وه دهر که وت. له ترسان چاری نه دیده دی. هاواری کرد: نه وه کی به؟ کی له وی به؟

- بیرتولدو مه ترسی منم.

بیرتولدو پالہوان میکیلسی ناسی، هاتمه وه سر خو. دهستی بز سلاو بهر ز کردو گوتی:

- سلاو له نازاترین پباوان!

- نه وه نه ساخی تاغا بیرتولدو؟ بزچی ده له رزی. سه رماته؟

- نا... پالہوان میکیلس ده ترسیم.

- شهومی نا که ی؟

- نا... پالہوان، شهومی نا که م...

بیرتولدو عه با ی ده خزی وه رگرت و پالی وه دیواری دا و پاشان له بهر خزیه وه گوتی: «یا سن دنیس! من ده قول که به ک که وتوم که شیریان تینا بهر لاکردون. نیشانه ی خاچی کینشا و دووباره به بوله بول گوتی: نه ی خودای گه وره! هه رچه ندی بیوی لی ده که مه وه ناقلم نابهری. چزن شتی واده یی، پباوانک چه قه ز ده ست داتی و سهری به کی دیکه بهری؟ به راستی من له وه تی نا که م. من ناتوانم مشوله به ک نازار بدهم. بیژم چی؟ باوه به که بز خدیار بهر نیش دهستم ده له رزی.»

- میستیگری له کوی به؟

خرا بیپاریزی . چت پئی بلیم پالہوان . نو مستیگری به چندہ مرؤئیکی باشہ! له جہنگی کوشاردا هاتپو خانوہ چکزلہکمی من که بهینتته نیره . من نهونده دهترسام تهمدہ توانی برزم . نو لهنامیزی کردم . سی تارهکمی له سر شانی دانابو درؤقشت . نازانی پالہوان ... تورکی چندہ به سام . به سبلی چهخاخی و به لاقی وهگ کزلہکمه . له کولانی ونستا بورن . من عهباہم ددهسروچام وهر گرتپور . هیچ کونم ندههپنی و ناواش به رجهت تر بووم . ههرناوا منی برده حدساری و له پهنای چالاری دانام . ژنهکمی که منی دیت . تهماشای سی تارهکمی کردو به تورپیی به سریدا گوراندی که : ههرینا به سریمان دادابن و سریمان بهرن . توش راست لهو کاته دا دهچی سی تارلی ددهدی . لام رابور ژنهکمی منیشی به سی تار دانابو . بهلام خرا رجهتی کرد . ژنهکمی بهیانی چه گوندی خزیمان و نیمه له دهستانی ناسرده بووین .

لهوکاته دا مستیگری وهژور کهوت .:

سلاو پالہوان میکلس ! بئ خانوہ چکزلہی من به خیر هاتی . دهزاتم چکارنکت به منه . نینتا وا له مالی نپوہا دینموه . کمی قهواره برؤین ؟
سهی بهیاتی ... باکیش و کایا بهبیش ناگادار که .

زور باشه پالہوان . پاشان قامکی بز بپرتولدر راداشت و گوتی : (نوریش)

بپرتولدر به چاری زه قهوه گوتی داپیره دهیزانی نو کرتیانه به لاتار پاسی چدهکن . نووان له پاسی تفنگ و رؤقشت بز چیا ددهوین . دیسان وهلورزه کهوت . پالہوان داهاتهوهو تهماشایهکی پیره مزیدی رهوش پاشی کرد که خزی دهعبا وهر پنچا بوو . گوتی :
نوریش له گهل خزمان ددهبین . نانخورنکی زیادی گرنگ نیه . تهو بیگانه و میوانی نیمه به . کونت سری له بن عبا هینا دهر . چند تاله موری به سهریهوه ماہوو له ترسان قرؤ بیوین . به نالینهوه گوتی :

بز چیا ؟ من بیم بز چیا ؟ نوریش به تفهنگهوه ؟

پالہوان میکلس له کانتیکا بز لای دهرگا دهرؤشت گوتی :

نا بابه ... تز له گهل ژن و مندالان بهو جبرؤکی شیرنیان بز بگپهوه و سهریان گهرم بکه . جاری مالیاوه .

مستیگری پرسی :

پالہوان نیمه له کوئی بهکتر ده گوتیهوه ؟

له چپای سننا . له سهروهی گوندی پتیرؤکفالو . له ناغهلی ههرهکانی سیفاکاسی پیر .

پالہوان درور کهوتیهوه و رؤقشته نیو کولاننکی تنهگهوه . بارمایانسی هیلاک وشهکته به رور گزوی بز مالی ده گهراپهوه . که چاری به پالہوان کهوت راوهستا و گوتی : پالہوان وهگ دهلین خزینی زور رژاوه . چؤن ده کوئی تولهی بستیننهوه . ؟

پالہوان کابرای لهسر زنی خزی لاداو گوتی « من پیاری نهحمهقم خوش گهره که نه . »

له بهر مالی پالہوان ستیفانیس راوهستا . نو کهشتیوانی گزوو موزن له سهر نیوتهختی خزی دانیشچور . پینیه ده کرد . نو چونکه به سلتی پیر بیوو . ههموو کارنکی ژنانهی دهزانی . لیباسی دهرورو . چیشی لینهنا . جلی ده شوشتن و مالی خاوین راده گرت . رؤنی دهچرای خیرانی سن نیکولاً

ده کرد. هر چند سن نیکولاً رژی نوقم بوونی پاپزده‌گی ده فرمای ته که وتیوو، پاپزده‌گی له نوقم بوون نه‌جات نه‌دایوو. که‌شیروانی پیر همه‌وو رژی ده‌یگوت: «سن نیکولای فعیبر له کاتی نوقم بوونی پاپزدها چی له‌دست ده‌هات و چزن ده‌یتوانی ده‌فرمای من بکه‌وی؟ به‌لام هر چوژنیک بی شباوی نه‌ویه که رژی بز ده‌چرای بکه‌م». چراکه‌ی تا سر لیوان پر ده‌کرد.

پالەوان سټیفانیس که ده‌رزی به ده‌سته‌وه بوو، سری هه‌لینا و رابوو گوتی:

«سلوو پالەوان میکیلس! خوز له کام لاره هه‌لاتوه که واتو لیزه ده‌بینم؟»

پالەوان میکیلس بی ته‌وی ده‌نگ بکا چاوژنکی لیکرد، سټیفانیس دوو باره گوتی:

«ده‌زانم خه‌ریکی چی؟ تو خوت بز شه‌ر ناماده ده‌گی، له داوته‌له‌یان ده‌گه‌ری و ده‌ته‌وی

ده‌سته ته‌وو بکه‌ی... به‌لام نه‌گه‌ر ناوی منت نویسه‌وه، ره‌شی که‌وه، من له گه‌ل تیم.

«لام وایه پالەوان سټیفانیس تو‌ش خوت بز شه‌ر ناماده ده‌گی. که‌ابوو له گه‌ل من وهره.

«گوتم ناوی من ره‌ش که‌وه، من وهر له وشکی؟ نهم کاره له گه‌ل زه‌وتی من رینک ناکه‌وی.

بزو نهم کاره لاق پیوسته، منیش لاقم نیه، شه‌لم. من ده‌چم بز (سپرا) و له گه‌ل کزه‌له‌ی کرتیان

پیوه‌ندی ده‌گرم، به‌لکوو پاپزینکیان لی بستنم.

پاشان رووی کرده لای به‌یکه‌ری سن نیکولاً و گوتی: «گویت لی به سن نیکولاً؟ نیشه‌لا نهم

چاره وه‌ک جاری رابردوو نهم په‌نده‌م به‌سر ناهینی!»

پالەوان میکیلس گوتی:

«به سلامت پالەوان سټیفانیس. نه‌گه‌ر به‌کنرمان نه‌دیده‌وه گه‌ردنم نازا که. هیوادارم خوا

بیشه‌خشی.»

پالەوان سټیفانیس دای له قاقای پیکه‌نین و گوتی:

«پیری پالەوان پولیکینگیس-یش هر نه‌و قسه ده‌کرد. دلتیا به من نامرم. نهم جوره

جیابونه‌وه له من فایده‌ی نیه.

چاوه شیتانیه‌گی ده‌تروسکا. چاوژنکی له پالەوان میکیلسی کرد که بز لای ده‌رگا ده‌چوو،

هاواری کوو:

«هزی پالەوان میکیلس! دیتت پالەوان پولیکینگیس وه‌پیش تو که‌وت. نه‌و نیتتا تالای

خزی هه‌لکردوه و له گوندی «کاستلی» که شارزچکه‌به‌کی گه‌روه‌ی تووک نشینه ناوه‌ندی خزی

دامه‌زاندوه. وه‌ک ده‌لی خانه‌کشی برده‌وته نه‌وی.

پالەوان میکیلس گرژ بوو، ده‌رکه‌ی وه‌ها توند پیوه‌دا که لاشپانه‌ی بزوتن. پاشان بازوژنکی

داو چوه ده‌کوژلانی.

رژی دوایی سژی کاروان که‌وته ری. پالەوان بالتوی مه‌خه‌ری هاریشنبوه سه‌ر شانی،

ده‌مانجه‌وه خه‌نجه‌ری له خو شه‌ته‌ک دابوون و له به‌رای ده‌رزیشت. خیزانی به به‌ژننکی به‌رزو

هه‌بیه‌تینکی بی‌زانه مندا له شیرخزه‌گی له نامیزی گرتیوو، ریشبو بوخچه‌ی خشل و جه‌واهیسانی

هه‌لگرتیوو له په‌تا دایکی ده‌رزیشت. تراساکی له‌دوای هه‌مرانه‌وه بوو. هه‌موو جاری بز نه‌وی

گه‌وره بنونی خزی هه‌لده‌گنشا. عه‌لباغه‌ پهنتر دوو که‌ری بازکردبوون و ده‌رزیشت.

عه‌سکه‌ری تورک به پوزنکی وه‌حشیانه له‌کاتیکانه‌نگیان هاریشنبوه سه‌ر شانی، ده‌روازه‌ی

شازبان ده پارسا. گوندی به کان به کز مه ل ده هاتنه شاروده گه رانه وه. قیژه هر ای خه لک زه پری
گریندیزان سری له خه لک ده شیناند. پالنه وان میکینلس ده سری گه روره رنگاو رنگی خزی هینا
دهری، رای تیشاندا که ده پیری سه رو چاری سپرینه وه. خزی تینکلی پزلیک کارواتچی گوندی
کرد و له ده وازوی تپهری. ترا ساکش به فینو لیدان چوه ده ری. له پژ ناوادا هم موویان
گه شیننه ماله گه روهی پالنه وان سیفاکاسی بابه گه روهی گشتبان.

حساری مالی پر بو له نه وهی کور و کیز. وه ری تری چنین بو. کرنکاران هینشه تری
گه روه یان ده ته شتی مه زن ده کرد و لاوانی به تا قهت لاقیان تا نه ژنویان هه لده مالی و تری یان
ده شینلا. هم موویان له بزنی شه رای نه گه بیشتره سه رخوش ده یوون.

پالنه وان میکینلس له خوشی و له تامی شه راب کونه تفشکی ره خور هاتن. بزنی
شه رای نه گه بیشتره له بهر لوتی نه و بزنی شیرینی خوینی لی ده هات. هاواری کرد و گوتی :

- سلاوتان لی بی برازا کاتم. به بیستی دهنگی نه و پای کاترینا ناوری دایه وه، چونکه
قهت دهنگیکی ناوا شادی له مه زده کهی نه بیستوو. هم موویان له نیوه راستی حساری راه ستا
بوون. بابه گه روهی پیر بز به خیر هیناتیان له بهر هه یوانی ده رکه وت. باسکه وشکه کانی که وه ک
به فری سپی له قزلی گوشادی کراسه کهی هاتبوونه ده ری. لینگ کرده وه و گوتی :

- خوش هاتن روله کانی من. بخزن و بخزنه وه، لیزه هه موو شت بز نیوه به .

پالنه وان میکینلس گوتی :

- بابه ! من بوک و نه وه کانت بز به جی دینلم و خزم وه شاخی ده کوم.

- به سلامت . میکینلس پیروزی منا تز هه میشه که لله شق بو ری. هینتا ناقل نه بو ری.

- بابه من کاتیک ناقل دهیم که کریت نازاد بی .

پیره مزید به گالته گوتی: « ناخ . که و ابو با شتره کریت قهت نازاد نه بی. کاتی مرزف ناقل
بوو. نیشر ژیان تامی تامینی !»

بارک و کور بهم چه شنه گالته یان ده کرد. ژنه کاتیش له نیوه راستی حساری میزینکی گه روه یان
بز شینو خواردن ناماده ده کرد.

بوک و نه وه کانی که له کوپی زیندو و مردووی سیفاکاسی پیرباشه کوهت بیوون، گشتیان به
چالاکي ده هاتو چز دابوون و خزمه تیان ده کرد. حسارو ژورو له توخم و توی پیره مزید پر بیوون.
لهم رژوه دژواره دا خه لک له گونده کانی ده ورویه وشوه خزیان گه یاند بوه ژیر سبیه ری پیره
مزیدی. هه موو که روگاوا سه گ و پشیله شیان هینا بوو. نه و رژوه مابنی پالنه وان میکینلس ره گه ل
ره وهی دیکه که وتبوو.

هه موو جاری که دهنگی بی یان له کزلانان ده هات. پیره مزید ده هاتنه ده ره به باوه شی ناواله وه
پیشوازی له میوانانی تازه گه بیشتره ده کرد. هاتنی پالنه وان میکینلس گونده کانی ده ورویه ری
ناروژانده بوو. رژوی دوابی پالنه وان سواری مابنی خزی بوو، له گونده گاندا ده گه وا و بز راه پهن
هانی ده دان. ده گه شته هه ر گوندیک بی نه وهی دابه زنی، هاواری ده کردو ده یگوت

- نمی برابان له کاندی خوین رژاوه. شه رانهت داوامان لینه کا تولی کوژراوه کان بستینه وه.
بز پیشه وه، چه ک هه لگرن. ده چوه چپای سلاو خه لکی گونده کانی وه دواب خز ده دا. له و شونه ی

که ناغله‌لی مهره‌کانی باوکی بوو، نالای هه‌لکرد. له‌سه‌ر نالاکه‌ی که پارچه‌به‌کی ره‌شپوو. به‌پستی سوور نووسرابوو: «تازادی یا مهرگ». پاشان دووپیاوی نازاو به‌کاری نارد هه‌ل لوتکه‌ی چیا تا له‌وی ناگر بکه‌نوه. لوتکه‌چیاکانی تر له‌پژ هه‌لات و رژژ نارا ده‌برایه‌به‌یاسی نه‌و وه‌یگرن و بز ناوچه‌کانی دیکه‌شی بنشین.

تئودورس له‌رنگای هاوکاره‌کانی خزیه‌وه له‌هاتنی ماسی ناگاداز بوو. کاتی چاریان به‌به‌کتر که‌وت. برآزا ده‌ستی ماسی ماچ کردله‌کاتینکا له‌خزیشان ره‌نگی سوور هه‌ل گه‌پاربوو. گوتی: «به‌خیز هاتی مامه‌پاله‌وان میکیلس! من نالای خۆم و هاواله‌کانم ده‌خمه‌به‌رده‌سه‌لاتی تۆ. هه‌رچی تۆ فه‌رمان بده‌ی واده‌که‌ین.

پاله‌وان میکیلس گوتی: «تئودورس، من به‌تۆم گوتبوو تنیا به‌کاره‌کانی خۆت رابگی. به‌لام تۆ مندالی دوتی، هینتا سبیلت نه‌هاتوه، رانه‌وستای، وستیست سه‌ربزنیوی بگی. نینتاش گورج نالاکه‌ت بپنجه‌وه‌و ده‌باخه‌نتی بئۆ تنیا کاتی وده‌ری خه‌که‌من بکوژنیم.»

پاله‌وانانی ده‌ووو به‌ر ناگریان بینی و په‌یامیان وه‌رگرت و له‌هممو لایه‌که‌وه له‌ناغله‌لی مهره‌کانی پاله‌وان سفاکاسی کۆ پورنوه. پاله‌وان میکیلس پیاونکی نارد کین یاوک و نیجازه‌ی لی خواست که‌چهند مهر بز هاوکارانی بکوژنوه.

پیره‌میزد نەسپاردی :

«شانازیه‌بز مهره‌کانم که‌به‌ینه‌خۆراکی پاله‌وانان. تنیا به‌رانه‌ره‌شی من ده‌ست لی مه‌ده‌ن، ئەوم بز رژژی تازیه‌ی خۆم راگرتوه. له‌رژژی مبعراجی مره‌می پاکیزه‌پاله‌وانان چیرۆکی شایه‌نیان ساز کرد. شوان مهربان کوشنبۆوه، خه‌ریک بوون که‌بابی ساز بکهن. پاله‌وانگه‌ل له‌هه‌ساری کۆ ببورنوه، خه‌ریکی وتووژ و ریکوپیک کردنی کاره‌کانیان بوون، نه‌و رژژه‌رژنیکی به‌شکۆ بوو. باب‌گه‌وره‌به‌پریان هاتبوه‌سه‌ر چیا تاله‌کۆبورنوه‌ی نه‌توه‌یی دا به‌شدار بی.»

پاله‌وانگه‌ل گشتیان چاره‌که‌س بوون. هه‌ریه‌که‌یان چیرۆکیکی تایه‌تی خۆی هه‌بوو. پیره‌کان به‌شالواری تایه‌تی و ده‌مانجه‌و سه‌روه‌ده‌ی کریتی، وه‌ک به‌شیکنی دیرۆکیان لی هاتیوو. شه‌پۆلنک له‌هه‌وای گه‌رم، وه‌ک سایه‌ی شه‌هیدانی پیرۆژ له‌بان سه‌ری سپیان له‌هاتو چۆدا بوو. سی‌که‌س له‌پاله‌وانگه‌ل، له‌نیویاندا به‌نه‌به‌دی ده‌ژمیردان، له‌سه‌ر که‌وله‌مه‌ر و ته‌ختیان دانایوو. له‌وان گه‌نجتر له‌ده‌وریه‌ریان له‌سه‌ر به‌ردان دانیشنبوو. نه‌وان ته‌مه‌نیان نه‌گه‌بشتبوه ۷-۷. پله‌و پایه‌یان له‌و سی‌که‌سه‌نزه‌تر بوو.

باوه‌پیره‌له‌نیوه‌راستی دانیشنبوو. نه‌و که‌له‌پیاوه‌سه‌ت ساله‌ریشی سپی و دریزی به‌سه‌ر سنگی توکنویدا هاتیوه‌خوارو جی برینه‌کانی شۆرش مه‌زنی له‌به‌ر چاوان ده‌شارده‌وه. برز نه‌ستوره‌کانی به‌سه‌ر چاوانیدا هاتیوو، بز نه‌وه‌ی باشتربینی، جازویار هه‌لبه‌ده‌دانه‌وه. سه‌ره‌پای پیری رومه‌ته‌کانی هینتا سوور بوون و کاتی توره‌ده‌بوو، خۆین له‌لاجه‌نگی ده‌کرلی. ده‌سه‌ره‌کانی هینتا وشک نه‌یبووون و بی‌وه‌ستان کاریان ده‌کرد ویه‌ره‌وانی خۆینیان ده‌گه‌باند هه‌موو نازای به‌ده‌نی. ئەم له‌شه‌داته‌پیره‌هینتا به‌نشتیا ده‌یخواره‌وه‌و هینتا تینوی دنیا بوو. ده‌هینتا هه‌ر به‌زوقو شۆقی بیست سالی سه‌یری جیهانی ده‌کرد. له‌ته‌مه‌نی پیری‌دا، سه‌یری قه‌دو بالایی پیاوه‌کانی له‌خۆی به‌وه‌زیرتر ده‌کردو به‌چکۆله‌ی ده‌هاتنه‌به‌رچاو.

نازی ده کردن و بز دلخوشی دانه‌ویان، دسته پان و نه‌ستوره‌گانی به سریاندا ده‌هینا. نو خوشی گهرک نه‌بو خونین برزی، به‌لام که ده‌بو به‌شهر هم‌مو شتیکی به سوور ده‌بینی و له بیری ده‌چوه که تورکش ناده‌میزان و باسکی له لینانبان ماندو نده‌بو.

جوتیاران هه‌روه‌ک داره‌پرووی پیر و زه‌لام و کون سال ده‌پرست، نو‌وشیان ده‌پرستو له بن سبهری داده‌نیشتن. روزه‌گانی جین و به‌گشه‌مزیان له دوری کز ده‌بو‌نوه، نو بیره‌نه‌وه‌وی به‌کینک له خردایانی قدیمی نه‌بده‌ی بو. کاتی ریش‌سپه‌گانی کرتی کز ده‌بو‌نوه تا له باره‌ی نازادی یا مرگ بدین، نو‌یمان له نیوه‌راستی داده‌نا. نو پاله‌وانانه‌ی که بز واتاردان راده‌بون، ده‌برابه‌ تماشای نو بکن، تا تین و توانایان بینه بهر.

به‌لی... لهو روزه‌شلا پایه گه‌روه سه‌رژکی کزبو‌نوه بو. له لای راسته‌ی نو درنده‌ی‌کی دیکه به ناری پاله‌وان مانداکاس دانیشتیرو که ریشکی کزیه‌ی دانابوو، ملی ده‌گرت ملی گایه. زه‌لامینکی چوارشانو قه‌وی، شونین برنی زوری له سه‌روچاران دیار بو. گونچکه‌ی نه‌بو، له شورش سالی ۱۸۲۱د، تورکینک گونچکه‌ی لیکرد بزوه، خوارد بوری. دوو قامکی ده‌ستی چه‌پیشی به گنجی مار پنه‌وه دابوو، قامکه‌گانی پدرانده بو. چیژی له خونین رشتن وهر ده‌گرت. کاتی کرت چه‌کی ده‌ست ده‌دایه. نو باسکی چه‌ی به بهر چاریده‌وه ده‌گرت و تورکی پهل‌امار ده‌دان. کوندی درژنی ده‌سوتاندو خه‌لکی تالان ده‌کرد ژنه‌ تورکی ده‌گوشتن به‌لام ده‌ستی لی‌نه‌ده‌دان. نو تهنانت له گدل ژنی خوشی نده‌نوشت. کاتینک ژنه‌کی فیشه‌گ و خواردنی بز ده‌هینا، بانگی ده‌کرد: «هزی له‌عنه‌ی ا لبم نیزیک نه‌بیه‌وی و پسم به‌کی. هه‌رجی هینارته له سه‌ره‌ردینکی دابنی و بز ا به‌لام کاتینک شعر ته‌واو ده‌بوو، بیجگه له رابواردن له گدل ژنان چتری نده‌کرد. له گدل پیری، ده‌ردو به‌لای لابه‌لاش روی تیکرد بوو. جگه‌گانی نه‌ستور بیون. چاری کز بیون، به داخو حه‌سه‌ده‌توه تماشای ژنانی ده‌کرد و به‌لام ده‌ستی لی‌نه‌ده‌دان. زورچار هه‌ناسی هه‌لده‌گیشاو ده‌یگرت: «جینگای پروا نیه، ژنه‌کان لهو سالانه‌ی دو‌اییدا زور چه‌موش بوون.» ناهه خوشی نه‌وه‌بوو که له کزبو‌نوه‌ی پاله‌واناندا به‌شدار بی، تا به سنگی روت و ده‌مانچه‌ی زینو جن برینه‌وه خه‌ه‌لسبیتو خوی پتونین.

له‌لای چه‌ی پایه گه‌روه، پاله‌وان کانسیرماس، نو دزی ده‌ریایی دانیشتیوو. نو زه‌لامینکی پاله‌ورزی به قه‌د چه‌له‌که‌یکه بوو. هه‌میشه ریشی ده‌تاشی و چاونکی خیل بوو. نو نه‌گه‌وره‌ی و ره‌سنی پایه گه‌روه نه نازایه‌تی پاله‌وان مانداکاسی هه‌بوو. قه‌ت بروای نه به خودای بوو نه به شیتانی. لهو کاته‌وه هستی به توانای خوی کردبوو، تنیا باوهری به خوی هه‌بوو. به‌لام نیشتا پیرو بیتناقت بیوو. چونکه نیشتر نه‌بده‌توانی ده‌ریا به‌ری و دزی بکاو تهنانت نه‌بده‌توانی به بی ژانه پشت به‌چینه هه‌سارنیش. له خوی بیزار بوو، له گونده‌کی خوی به زندوی سه‌ری خوی دفن کرد بوو، که‌سی نه ده‌بینی. به‌ریاری دابوو ره‌ک هه‌شت پای به‌حری به ناهومیندی و به تنیایی بیری. ده‌یگرت:

که‌سینکی تین و توانای نه‌ماوه، نیشتر مافی ژنایی نیه. ژیان خه‌پاته، له ده‌ریا پا له وشکانی. که‌سینک نه توانی له بیورینک که‌لک وهرگر بی، پا نه‌توانی قه‌رمان به سه‌ر نو که‌سانده‌دا بدا که ده‌توانن که‌لکی لی وهرگرن، بیری باشته‌ه.

بازده پالہوانی دیکہ ہاتن بہ دورہ لہسر ہمدردان دانیشتن۔ ٹہوان کم تمہنتر ہون و تمہنیان لہ ۷۰ کہمتر ہوو۔ تینکہلنیک ہون لہ رووخوش و کرژ و مزنی۔ ہیندینکیان زہلام و قہبہ ہون و ہیندینکش وودو وریا وک نینسانان۔ ٹہوان تینکہلنیک ہون لہ ہاوکمی ہنہمالان و لہ شوانی بہر مہری کہ بزنی نیزی و نارہقہو پنگی سہرایان لیدہہات۔ قہشہبہکی دہرسدہری شہلی دانہپوی بیکارہی سر بہ (غاری مہسیح) بہ چاوی کال و ریشی تزہنہرہ رگہلیان کہرتیور۔ کاتی تہماشای دہرسدہریان دہکرد۔ ہہموو دہیانگوت: و ٹہوہ کی پہ ٹہم کہرویشکہ قہقیرہ لہ لانی شیراندا چدکا؟ بہلام ہاشہوو کاتی شہر بیاندہپاہہ۔ ہروا نندہکرا ٹہو شہلہ وک ناگر واپی۔ ہەر ٹہو زہلامہ لہ جیزنہکاندا سازی وای لیدہدا بہردیشی وہسہ! دہخست۔ کاتی وتاری دہدا، گونگر حازی دہکرد گونی ہداتی۔

پالہوان پولیکسنجیس - یش بہ کہبف و سہو خوش بہ دہہمانچہی زتہووہ۔ لہ کزہونہوہدا ہہشدار ہوو۔ دہسرہبہکی ہہریری ہون خوشی دیاری نامہنی لہ باخلدنا ہوو۔ لہ ہہرامہہر پالہوان میکلس دانیشہوو۔ چاویان تینک ہہریوو بہلام ہیندہنگ ہون۔

ہیندی پیشنیاریان کرد کہ بہدوای چس گورگیشدا ہنیزن، چونکہ ٹہو نیشتا وک ہارولانیانی دیکہ وہخز کہوتوو، وازی لہ دہرس و کتیب ہینارہ، گوند بہ گوند دہسوریتہوہ، رزژہکانی بہکشمز لہ کلیسا رتار دہدا... بہلام ہاہہ گورہ گونی :

۔ ٹہو لہ ہہموو ژانیدا ہینجگہ لہ قہہ ہہچیتری نہکردوہ، ژانی پالہوانی ژانینکی سہخنہ۔ جگہ لہوہ ٹہو ہیشتا فرہ گہنجہ۔

دانیشتران روویان بز لای سہرزکی کزہونہوو وەرگتراو تہماشایان کرد۔ پیرہ ہیزد رابوو، ہاسکہکانی ہہروہ ناسمان ہہرز کردہوو دہنگی وشک و بہ سامی لہ چیا دہنگی دہدایوہ :

- نیرہ ٹہی پالہوانان ہز چیاکانی من بہخیز ہاتن۔ یز مرژقنکی کرتی تہنیا دوو شت گونگہ۔ ٹہم دووشتہ ہہموو ژانی ٹہوہ۔ خودار تفہنگ - کہوابوو کزہونہوی ٹہمز بہ ناوی خودار تفنگ دہکہمہووہ۔ ہیشتا لہ ہارہی کرتہووہ قہہ زڑوہ ٹہش ہاسبان بکہین۔ ہہرہک لہ ٹیوہ دہتوانی رابی و ہہرچی لہ دلیدایہ دہری ہہری۔ بہلام ہاشترہ ہہر لہ ہہموو شت، قہشہی دیزی (عیسای مہسیح) دوہامان بز ہکات۔

قہشہ کہ پیشتر چلی تابیہتی دوعای لہہہر کرد ہوو، لہ قولکہ ہہردینک نیریک بزووہ، کہ نہختی تاری باراندی تیندا ہوو۔ پاشان داہاتہوہ چلہ پنگینکی کیزی بہ رہگورہ ہلکہندو دہسبکرد بہ دوعابان۔ پالہوانہکان گشتیان رابیرون و گونیان داہووہ۔ کم ہووہ ٹہوانہی شتیک لہ وشگہلی کلیسا تینگہہشتیان۔ خودار سہرکہوتن بہ سہر وہحشہکانداو دادہہرورہی و ہزہہی و ٹیسان۔ بہلام ٹہوانہ گونگ نہہبون۔ ٹہوان ٹہنیا کرت- یان دہ ہینی۔ کرت، ٹہو داپکہ داخدارو ہرسی و یی پہتی و خونیوہی کہ دہستی ہہروہ ناسمان ہہرز کردژتہووہ۔

پالہوانگہل نیشانہی خاچان گیشاو دانیشتہووہ۔ ٹاھاوہیک کہس زمانی نگہہرا۔ قین گہرووی گرتیون و تہیاندہتوانی ہیرووی تالیان دہر بہرن۔ ناچار جارینکی دیککش ہاہہ گورہ رابوو رووی کردہ دہستی راستی و گونی :

۔ پالہوان مانداگاس ۱ تز کہ سینکی بہ گہنجہتی ہاروتت بہ کہچکان دہخوارد۔ دوو ہہرہ باب

له وشکانتیدا شهرت کردوه. ننگه ره گه هجبهتی سهز بزینو بوئی، نینتا به تینپهز بوئی تهمین تزوی ناقل بوئی. که واپوره وه زمان وهره و بیروزی خوت دهر بهره.

پالوان مانداکاس گوتی: « له پینشدا با گه هجبهکان وده ننگ بین.»

پاشان بابیه گه وره رووی کرده لای چه پهی و گوتی:

پالوان کاتسیرماس! تزه دلبنی چی! توش پتر له دوو پشت له دهر یادا شهرت کرده.

ساردو گهرمی زهمانت چیشته. ههمور ره نگیخت دیره. بیروزی تزه تهاوه، قسه بکه

پالوان کاتسیرماس برزی تینک نان و گوتی:

« شتیکنم نیه بیلیم، بیروزی پیاری بیتوانا نرخی نیه. نهوانه ی گه هجن با قسه بکهن.

سیفاکاسی پیر دهستی له سهز ده مانجه دانار گوتی: « زور باشه، با لاره کان وده ننگ بین.»

قهشه رابوو، به لاقی کورت و قه لافه تینکی چوار شانوه، جینگی بری شیر و گولهی به

ههمور له شهیه دیار بوو. رووی کرده پالوان میکلس و لینی موز بزوه و گوتی:

پالوان میکلس! پیم وایه تزه ده بی بهر له ههموان دنگ بکی. چونکه تزه نیمهت بز نیره

بانگ کرده تزی له کوشتار دهر بازووی گه بشتویه چیاو خه باتت دست پینکرده. نینتا ده تروی

چیمان بی بیژی؟

پالوان میکلس رابوو، خوین له ده ماره کانتیدا وه جزش هاتیرو، پالی و لوله ی تهنه که کی داو

گوتی:

« برا پالوانه کانم ههمورتان من ده ناسن. من ناتوانم وتار بدم. بزیه رک و راست مدهستم

دهرده برم. لیم بیورن. کریت توشی مده ترسه کی گه وره بوو. نهو تهنافی خوشیانه ته ملی تادی

پترده کوشری و تا ده خکیت. عه سکه رو دهر ویش له پایوژ دابه زبون. تورک گه لیکبان له برابانی

نیمه کوشته. نیمه خز ناژوله نین. خوینی کوزراوه کان له نیمه داوای توله ده کات.

رابن نه ی پالوانه کان! نازادی یا مهرگ!

پالوان دودووو سی سی سهزبان پینکوه نا. دهنگه دهنگی نهرم له کومه له همتا.

کاباناریسی پیرو زیر راست بزوه. نهو مرزقینکی ناقل و دنیا دیتوو خاوهن ته جرویه بوو. گم دری

بوو. بهلام گانتیک وده ننگ ده هات. نهوانه ی توره وه هله شه بیورن. ده بویه ناوی سارد به

خودا بکهن. نهوانه ی قورس و ژیریش بیورن چیزه یان وهر ده گرت. پیره مینره به دهنگی بهرز

دهستی پینکرده له گه له تهماشاکردنی توندی پالوان میکلس گوتی:

« کاتیک نه توانی سولتانی بگویی، تابی هره شه ی لینی بکی! بز خاتری خودا نیمه گهی

ناقل و شعوریک پیدا ده کین؟ تا نینتا نازانم چند سعت جار ههره شه مان کرده، بهلام قعت

تهماتوانیوه هتا سهو وده وای کورین و تورک له کریت وده در بنین. نینتاش دهبین

که وتورینه چ روژنیک. کاتی له سهزمان ددها شیت دهبین. باخ و باحات ویران ده کین. خه لک

ده کوژین. هه زاران کس به هزی چهوتی و هله ی نیمه له بهین ده چی.

تزه پالوان میکلس رک و راست بیژه وده وای چی که وتووی؟ ده توی جارینکی دیکه ش کریت

له خویندا نوقم که ی؟ تزه مرزقینکی ناقل و ژیری، له قسه کانت واده ده که وای که پینتر وات کرده

که پایوژی پر له چهک و نازوقه و خوارده مهنی و خیرهت و ته سب بگاته ده ستمان. چند

تزیینشمان بؤ روخاندنی بوچ و قه‌لای دوزمن بؤ دین وادیاره پیشتر له گه‌ل تاتین و موسکو رنک گه‌وتوری و زه‌مینت ساز کرده که نیمه‌سی‌کس ده‌تواتین بیچین سهری سولتانی پان که‌هنه‌وه. داخوا نغو مه‌سلاته برانوهه پان نا؟ نغو نه‌ینبه به نیمه‌ش بیژو با دل‌مان بجه‌سینه‌وه. ۱

هموو رویان کرده پال‌هوان میکلس، به‌لام نغو پانه‌بوو ولام بداته‌وه. سبیله‌کانی ده‌زاری ده‌گرت و ده‌بجاری. له بهر خزیه‌وه بیری ده‌کرده‌وه: « نغو پیره میزده زور ویژه باسی نه‌ینی چی ده‌کات؟ نه‌ینی له گزری دانیه. تاتین و موسکو کاریان به‌م کاره‌چیه؟ من خزم هاتووم و کرت نارودومی. نغو کرتیه‌ی که له دلی مندا هوارا ده‌کار شین ده‌گیزی.»

ماموستا بهو سبیلی قه‌بتانی و بالای کورت و رنگی بزرگوار وله‌شی داته‌پیوی له سهر به‌ردینک راست بؤوو زمانی وه‌گه‌ر خست و به‌تاهه‌نگینکی توند ده‌ستی پنکره:

• زور سه‌یره ا کاباناروسی پیر باسی مه‌سه‌له‌ی لی‌براو ده‌کا. بؤ نغوی بجه‌لینه‌وه پاپوزی پر له چه‌ک و خوارده‌منی ده‌خواری. چاره‌روانه موسکو له‌شکر بنیزی و بوتان به‌ سن سهریازی قورده‌سهر، ده‌ست بخته‌ کار. به‌لام من ده‌موری بزائم کام بؤووتنه‌وه‌ی گوره له جیهاندا به‌ریا بوه که به نامرازی ناوا دلنیا سهر که‌وتی؟ که‌ی شتی‌وابوه که ناقلی ساخ پالی به‌ خه‌لکه‌وه نابی تا مال و هانی خزیان به‌ جن بیلن، وه‌چیا بکه‌ون و بؤ نازادی شهر بکه‌ن؟ غیره‌تی راسته‌قیته نغویه که‌مروف بی نغوی له شتیک دلنیا بی. بجینه‌ پیش. به‌لی پال‌هوان کاباناروسا گیانی مروف بزرگان نیه. به‌لکرو خدیانگیره نیمه‌ی کرتی شرکه‌رین نه‌ک کاسب. دلی ههر یه‌کی کرتی بؤ‌بویه که پاپوزی سولتان ده‌ته‌قینی. منیش هاروده‌نگ له گه‌ل پال‌هوان میکلس هوارا ده‌که‌م: بؤ پشه‌وه. برابان بؤ خاتری خوا چه‌ک هه‌لگرن! نغوه بوو قه‌کانی‌من.

قه‌شی دیر ده‌ستی راستی خزی بؤ ماموستا راداشت و به‌ده‌نگینکی به‌رز که هموو گوی‌بان لی‌بی گوتی:

• دعای خیزی من پازیزگارت بی ماموستا! خوا جه‌زای خیزت بداته‌وه. هه‌فته ماموستا، گیانی مروف ته‌رازودار نیه. به‌لکو شیر به‌ده‌سته ا پال‌هوان تریانولیس له پر وده‌ده‌نگ هات و گوتی:

(سه‌عائینک ژبانی نازاد، باشتره له چل سال ژبانی‌گزیله‌تی. (۱) نغو پیارونکی کورته پال‌او کزلکه خوننده‌وار بوو. ئینجیلی خوننده‌بوو. دیوانی شه‌ره‌کانی < ریکاس فرابوس > (۲) و کتیبی دوعای < ناگانانکلوس > ی له بهر بوو. بؤ نازایخی تای نه‌بوو. هیندی ده‌بانگوت: نغوه که‌وا بنیرس تورکان په‌لامار ده‌دا، دیاره بیچوه جندوکه‌به‌ر گوله‌ کاری لی‌ناکات. ده‌بانگوت بویه له مردن ناترس چونکه تیشه‌لینک داری خاچی بی‌یه. هیندنیکیش ده‌بانگوت نغم تیشه‌له‌ داره ههر دلی خزیه‌تی.

کاباناروسی پیر سهری گوره‌وه پر له ناقلی واوه‌شاند و گوتی:

(۱) شه‌رنکه له ریکاس فرابوس .

(۲) Rigas Pheraios شاعیری میلی کریت (۱۷۵۷ - ۱۷۹۸)

ناخروکدی شیعره کانی < ریکاس فرایوس > گشتمان به کوشت ددها.

پالوهوانه کان که له بیستی وتار وقسه ماندو بیوون. ههستا بوون و دوو دوو و سیسی و پینج پینج سهریان پینگوه نابوو خه ریکی دم به دمه بیوون. نهوانی ژیر بوون و دووریان بیرده کردهوه له کهمایه تی دایوون. نهوانی ناژاره چی که ده یانویست داروته داری خزیان له سهو نه م کاره دابنن زووتر بیوون. پالوهوان کانسیرماس به چاری خنیل و شهتانی. سهبری شو پالوهوانانه ی ده گرد که له ههساری ناغه لدا ده هاتو ده چون و وهک ده ریا شه پزلیان ددها. پالوهوان ماندا کاس سهرده می لاوه تی وه بیر هاتیووه. ههناسه ی هه لده کیشاو ده بیگرت:

نهوانه هه ر بویه باشن قه لقم و په ره کاغه زنجیان پده به ده ست. له سهرده می نینه دا بز نهوی خوینی خه لک وه جوش بی و قه لای کاندی په لامار بدن و بیروخینن. نهوانه به سهوو که هاوار بگهی : (نازادی یا مهوگ). به راستی پالوهوان سیفاکاس. نیشانه کان گزوان و چکوله بوونه ته وه.

بابه گه وه پتر سهبری شو لاوانی ده کرد که به ده وریدا ده هاتن و ده چوون و له گه لده نهوان بزیه ده هاتی. پیره میزد له بهر خزیه وه بیری ده کرده وه : « من دلنپام که وه زع به ره وه باشی ده چی. پیره میزده کان ده چنه ژیر خاک و دوا ی نهوی هیزیان تازه کرده وه. دووباره دینه وه ده ری. کریت قهت نامری ! له چی رابوو به ده تگی بهرز گوتی :

رۆله کانی من ! نیره نه جووه نه. گزبوونه وه ی پیره پیوانی قهوه. نیره بازار نیه. وه رن دابنن تا باسی له سهو بگه یین. پالوهوان کاباناروس بیرو رایه کی هه به. ماموستاش بیرو رایه کی تر. واته دوو بیر و بز چوونی لیک جیاواز. نینه له و چیا به گزبوونه وه تا له و دوو بیرو رایانه یه کبان هه لئیزین.

پالوهوان پولیکبنگیس له چی رابوو. سمیلی خورهایوو عه تر لیدراوه کانی باداو له به رامه بر سی پیره میزده کاندیا به دابی ریز لینگرتن سه ری دانواند. په خه ی کراسی کرابوو چی گهستی نامینه ی له گه رندی ناسکیدا دیاری ددها. ته ماشای پالوهواناتی کرد و پتر له هه موان له سهو رووی مرچ و مۆنی پالوهوان میکلس مۆز بزوه که سه ری به رده بزوه . پاشان گوتی :

برایان ! پالوهوانان ! نه ی پشه وایانی کریتی و ژه هلات ! که سکی راده بی و له پینج نینه قسان ده کا. پیرسته هه موو وشه کانی هه لئه نگینی. من وشه کانم لیک داوه ته وه. که رابوو گوتی بده نه وته کانم. نه گه ر نینه وهک پالوهوان کاباناروس چاره وانه به هیوای گه یشتی پاپزبان بین و چارمان له وه بی که ورچ بیزوی و له شیماله وه بپته خوارو به هاواری نینه وه بی. نهوا قهت نازاد نابین. ژیان و شهو ته و یان فیزی من کرده که نازادی پارویکی هاسان نیه. به لکورو شارنکه نهشی به زهبری شیر بیگری. که سکی نازادی هه روا له دهستی خه لک وه ر بیگری. هه رواش کزیه و ژیر ده ست ده مینته وه. دیاره. ده بی گونده کانیش بو تین. داره کانیش له ره گو رشه ده ر بین. نیشانه کانیش بکوژینو لا قوای نه سرین و خوین وه ری که وی. نه گه ر زه برنیکمان وینکه وت و کهوتین. ده بی هه ول پده بین هه مینته وه. ماوه به کی زو ر کریت نهشی خه بیات بکا و بنالینی. سه ت ساله. دووه ست ساله. سه نه ست ساله. من نازانم. به لام ده زاتم رنگا چاره ی دیکه نیه. گوتی مه ده نه قه کانی وهک پالوهوان کاباناروس. به لی ... سویند به و ژوژی که له بان سه زمانه و ده ره وشی.

پالەوان پولیکسینگیس له بەر هەتاو سەری روت کرد بوو، هەلسی لێ هەلەستا. زۆر له پالەوانان نارزۆا بوون، رابوون و هاواریان دەکرد : { نازادی یا مەرگ }.

پالەوان مېکېنلس له پولیکسینگیس وه نېزیک گەوت و بە ناهەدلی دەستی بز درێژ کرد وگوتی . پالەوان پولیکسینگیس ا شەیتانیک له نێزان نێمەدا هەبە، دەهوی لیکمان بکا، بەلام کریت کەوتۆتە مەترسبەوه، وەرە دەستی من بگرە. ۱.

پۆلیکسینگیس له وهلامدا گوتی: برام تۆش دەستی من بگرە .باشە یتان بچیتە جەهەندەم. قاقا پینکەنی. بەلام پالەوان مېکېس له کردەوی خۆی پەشیمان بۆه. لێی وه دورو کرەوت و گرژ بوو.

تەنجومەن سەعاتینکی دیکەش درێژە کینشا. له بارە ی مەسەلەکانی هەرە پچرکیش قەبیان کرد و دایان نا کە کێ و له کوی خەلک ببینن. چۆت بستی چیاکان بگرن و گوندی تورکان گەمارۆ بەدن و له دیزەکان خۆ قایم کەن.

پاشان شەراییان هینا. بە رشتنی چەند دۆزە شەراب پە سەر زویدا، هەموو پەیمانیان قایم کرد، سێ زینەر له سەر تەختەکانیان هاتە خوارێ. روژ دەهات تاوا دەبوو. کۆبوونەوه دوایی هات. پێشەوايان دەستی یەکتریان کوشی و لیک جیا بوونەوه.

* * *

پالەوانگەل له ناوچە ی ژێر دەستی خۆیان دا بلۆ بوون تا دەستەکانی ژێر قەرماندەوی خۆیان و نیک بۆخەن. پیرۆ لاو چەک و چۆلی خۆیان له بن مېچ ولە ژێر عەوز و له باخچان دەهینا دەری و خاوتیان دەکردنەوه. ئەگەر لولە ی تەنگەکانیان تەواو نەبایە بە شیشی دەیان پینچان تا لیک بلۆ تەبن. ئەوانە ی فەقیرو یی چەک بوون، چۆماخیان ساز دەکردن و چاوه روانی دەرفەت بوون تا له کاتی هینشدا سەربازینکی تورک بکوژن و تەنگی ئەو هەلبگرن.

له هەساری دیزەکان ژن و کیزی لاو کتیبەکانیان دەدران و فیشەکیان دە پەرەکان وەر دەپینجا. ئەوانە ی داموتەر بوون هەتوانیان له ناوتگاندا ساز دەکرد. هیندیکیش قوبە ی سەری گومبەزی کلیسایان لادەبرد و له قەلابەکە ی گوللەیان دروست دەکرد. کریت بپووە گارخانە یەکی مەزنی نازادی شەوو روژ کاری دەکرد. مانگی خەرمانان شەواتە مانگ ناسمانی روناگ دەکرد. هەتاو ناوامتەر بیوو. دەخلو دان و تری کۆکرابۆوه. چاوه روانی بارانی پایزی بوون. هەوری سپی پایزی بەری ناسمانیان دەگرت و شنبە یەکی سووک رایدەدان و بلۆزی پیندەکردن. پاشان هەوری دیکە وەدر دەکەوتن و بە نۆزە کریتیان دادەبۆشی و دەریان دەخت.

شەراب له کوبەکاندا دەکولی. کریتبەکان له خۆیان دەپرسی: «کێ ئەو شەرابانە دەخواتەوه ؟ کێ تاردی گەمی تازە دەکاتە هەریر؟ کێ سەری سالی تازە جیژن دەگری؟» دایک تەماشای کوبە لارانیان دەکرد، ژن تەماشای میردان و خوشک تەماشای برابریان دەکرد و له بېجمی هەموانیا نەفا مەرگیان دەبینی. بەلام بیدەنگ دەبوون. دەیانزانی ئەوان کریتبن و مەرگیش چاره نووسی کریتبانە.

تامبەشش هاتبووە نێو ئەم بەزم و هەرایە. تەویش جلی گاوارانی کردبۆه بەر. بە سەری رووتەوه

له پینجانه‌وی فیشه‌کان یارمه‌تی ژنه‌کانی ددها. به‌لام بیری له شرتینکی تر ده خولایه‌وه. نمو نوله بیری کریت داپوو، نه له قیبری پالوان پولیکسینگیسدا. بیری له مسیح و پیرۆزه‌گاتیش نده‌کرده‌وه. بیری له سه‌یرو سه‌فره داپوو، له چیا په‌رزه‌کان. به‌دوای نمو پیاوه تینکم‌ماوه‌دا ده‌گه‌را که دلی ده‌بویت. چهند هه‌وتووێ تر، واته رۆژی ریزگرتن له خاچی پیرۆزه که ده‌بوته چاره‌دهی مانگی سبتامهر به نایینی مسیح ده‌یان شوشه و ده‌بوو به گاوو. پای کرستانێ خوشکی پالوان پولیکسینگیس که له مالی عه‌لی به‌گی له ملکی داگیرکراوی براکی ده‌ژیا، پشکه‌کی نمو کاره‌ی ناماده ده‌کرد. به‌ژنه‌کانی گوتوو که بز رۆژی گاو‌بوونی نمو ژنه‌ موسولمانه نانی متفه‌رک دوست به‌کن.

لهم رۆژه‌دا، هه‌وت پالوان هه‌ر یه‌که به‌داروده‌سته‌ی خزیانه‌وه جینگای باوکیان ده‌گرت، چس‌گورکیش ده‌هات و تارێ ددها. جوتیارانی گونده‌کانی دواوسیش ده‌هاتن تا له ناهه‌نگی گاو‌بوونی ژنی نوری به‌گیلا به‌شدار بن. نه‌وه‌یان به‌ فالی باش ده‌زانی و به‌ یونانی بوونی وه‌سانی و به‌ کۆتایی هاتی ده‌ردو تازاری کریتیان داده‌نا. هه‌موویان هاتبوون خزمه‌تی نامینه‌ی بکمن. به‌ جوانی نه‌ویان هه‌لا ده‌گوت و چاره‌ روانی نمو جیژنه‌ یوون. ژنی چه‌رکه‌سی نمو خزمه‌ت و نازکردنه‌ی به‌ روو خۆشی وه‌رده‌گرتو به‌لام هه‌ست و بیری هه‌ر له چیا‌دووهره‌کان ده‌ سوپایه‌وه. ته‌نیاچارجار که کرستانێ رنوشوونی نایینی تازه‌ی قیز ده‌کرد، ته‌ره‌ ده‌بوو، به‌ توندی و لامی ددها‌په‌وه.

شه‌ونیکان پیره کچ له سه‌ر نیوته‌خت دانیشته و دیسان ده‌ستی کرد به‌ حکابه‌تی کورته‌ میژووی ژیان و که‌رامه‌ت و مورجیبه‌ی مسیح و خه‌لیفه‌کانی. باسی توێژ و وژوو‌خز نه‌شوشتن و سه‌برو خوراگری نه‌وانی ده‌کرد و گوتی: نه‌گه‌ر زله‌یان له لارومه‌تیک دابان، لایه‌که‌ی دیشبان وه‌ر ده‌گیرا.

نامینه‌ گوتی: «باشه .. یای کرستانێ! بزجما کریتیه‌کان مسیحی نیین؟ نه‌دی بۆچی کاتی سرلشان په‌سه‌ریان داده‌دا، نه‌وان شورش ده‌کن په‌لاماری دده‌ن و ده‌بان‌ه‌وی چاوی ده‌ر بینن.»
 کرستانێ دوا‌ی تۆژی دودلی گوتی: «رۆله‌ نه‌وه مه‌سه‌له‌یه‌کی دیکه‌یه. ته‌مه‌ نمو شته‌یه که تز پینی ئیژی نیشتمان و منیش ناوی ده‌نیم نایین .. تینه‌ده‌گی؟»

ژنی چه‌رکه‌سی لهم ولامه‌ تی نه‌گه‌یشت. له به‌ر خزیه‌وه گوتی: «هه‌ر چۆنی به‌ من به‌لینیم داوه‌ ده‌بم به‌ مسیحی. به‌لام خۆشم هه‌ر ده‌شۆم. نمو پیاوه‌ی خۆشم نموێ نه‌گه‌ر ده‌ستم لی پهدات، چاوه‌کانی ده‌ردینم. نه‌گه‌ر مرده‌م با مسیح چیده‌وی له‌ گه‌لم بکات. به‌لام تا زیندووم ده‌سه‌لاتی خۆم به‌ ده‌ست خۆمه‌.»

نێواره‌ رۆژی نه‌نجومه‌نو نامینه له پش پهنجه‌ره‌ی ژووری خزی دانیشته‌وه. چاوه‌روانی گه‌ران‌ه‌وه‌ی ده‌سگیرانه‌تی. خزی رازاندۆته‌وه، زولفه‌کانی شوشته‌وه، وه‌سه‌دی کێشاده‌وه چهنده‌ی ده‌وست له‌ گه‌ل ده‌سگیراتی به‌چینه‌ نه‌نجومه‌ن و ته‌ماشای نمو چاره‌ پال‌ه‌وانه‌ په‌کا که‌ وک هه‌لتز به‌ ریز له سه‌ر گاشه‌ به‌ردان دانیشته‌وون. نمو پال‌ه‌وان مېکله‌سه‌ که‌له‌ رقه‌ به‌ینی که به‌ یادی نمو مه‌مه‌که‌کانی وه‌خرو ده‌هاتن. به‌لام خوايه‌! نامینه بۆچی بېر له پال‌ه‌وان مېکله‌سه ده‌کاته‌وه؟ چی له له‌شی دایه‌ که‌وا نمو ژنه‌ بۆلای خۆ راده‌کیشی؟ نه‌وه که‌ نېسان نیه، شه‌یتانینکی درنده‌یه‌ بز

له گه‌ل ژيان تايي. نا.. نا.. نامينه خوښي ناري، لني بيژاره . ناخا خزڼيا ده پتراني هو تک ده ستاني بهرني و په چاري خزي بهيني که چون هيزي له شي له گه‌ل خوښي به عمر زيدا ده چنه خوراي، چنه کارنکي باشي کرده که شوي کرده به پالوان پرلکېنگيس، شادو رو خوش و به تهره به ته. به لام له گه‌ل نه وده خزڼيا ده پتراني بز چرته به کيش باه له چا چاري به پالوان ميکلس که و تايه. نوره هو نه وي که نامينه له رزژاوادا، له بهر په نچه وي ژوره که وي خزي بيړي لينده کرده و هو چاره باداميه به کله کاني ده لوتکه وي چياي سلنا بر بيړو. به جاري نوري به گي له بيړ چو و بزو. ده تگوت قوت هر له داپکيش نه به. قوت جوان و بالا بهر ز نه به. قوت پاسکي بز له ناميز گرتني نو ليک نه کرده ته و ده. گوښي له ش و لاري نامينه وه ده رايه که ده چو که کاني پا پوري پيدا بړوا. بز تا ونيک قه نشيکي لي په پيدا ده پيو دواي تپه بر بوني پا پونډ ونيک ده که و نه وه. هره وک ده ستي و نه که و تپي. داخوا هيچ بيړي له و پاشا خه رفاوه ده کرده که نه وي له باو کي کرييو؟ کاري باو کي نه وي که کيزي جوان دروست بکا و به خيزيان بکا و بيانفروشي. داخوا نو لاره چهر کسي وه بيړ ده هاته وه که هيشتا خه تي سمبلي نه دابرو، شونديکبان به شوي هاوني له نيو بيستاني له عهزي دابرو، سوري به و. له پيشلا واي زانبيو که ده بکوژي و ستيوي به رده کاني بکا. به لام لار نديکوشتيو. دواي نه خنيک ماچ و موچ که مانلو بو، نيتير رام به و، داسه کتا بو. به زرده خنده به کي شيرين پرسبيوي : نوت چيه ؟

. ناري من... ناري من...؟ تا ونيکي پي گوتيو، نيتسا نا وده که وي بهر نه ده هاته وه. به لي ! ته واي نو پيا وانه ي سوري بيړون و پاشان روښتيون. نيتسا نوري پرلکېنگيسه . نويش هر حاوه به ک بزي ده پي، به لام حيف ا له و کاته ده که ده پي شوي پي بکا. هه ست ده کا له وش و ده و ورده که وي. له و ده مه دا که بيړي له وشانه ده کرده وه له دووره و پا پونډکي بيړي که بز قه و اخي ده ربا ديت، هي دزه کاني ده رايي بو.

کاتي گريستاني گاره کاني توار کرد. چو له پنه اي دانېشت. روژي رابردو نو چيرزي که يه کينک له پيرزه گان واته < سن ژان کوله > ي توار نه گرد بو. گه ياند به ويه نو جيه که < سن ژان > له بهر نويژ و روژوي زو که و تيو. دواي چل سال بز ويون هاته وه نېشتگي خزي و له ده رگي دا... دايکي نه ناسي و پاروه نانکي دايه. < سن ژان > پني گوت :

. دايه من نام ناري، تعبا رنگا به له توژنيکي هم ساري نم خانو ي تودا برم ..

نامينه رابو، به ناره ختي به نيو ژوره که دا ده هات و ده چرو. نو خواردي باش و پياو وشه ري له هممو شت پي خوشتر بو. به لام نو پيره کچه به و چيرزه گانه ده ويست ميشکي مانلو بکا. پني گوت:

. خانم بز خانري خوا چرا که ي هه لکه وخته به خنيک .

کريستاني گوتي: « کيژم ناره حه ت مبه نيتسا ده گاته وه. چما ده تواني تا ونيک له تز وده ورو که وي؟ بزانه. نيتسا گونم له حيله ي دننگي مابنه که به تي . » کريستاني براي که وي نه و نه خوش ده ويست. وک نه و ده مه ي که پينکه وه له زکي دايکيان دابرون. جوژونک له گه‌ل نو خزي به به ک ده زاني که وک پيا ونيکي تاشقي گرم داهاتو سه يري نامينه ده کرد.

کاتنيک ده بيړي که براکي ده ست ده قه دي نامينه وهر دپني نو بز ژووي نوستني ده با، ته و ش له

سرتخته‌کمی دویژ دهبوله دنیای خه‌بالدا خزی نوقسی له‌زوت و خوشی ده‌کرد.
 نامینه له پهلجه‌روه گرتنی هه‌لخت، حیلهی مایته‌که بوو، به‌لام دبار بوو که هینشا دورره. له
 گرتندی چرا هه‌لده‌گران. زاریک و سه‌گ له دهره‌ه بانگ ده‌گرانه‌وه. گرتندی به‌گان شینویان
 ده‌خوارد. نه‌ستیزی رژیژاوا شادو پرشه‌نگنار له سه‌ر چبای سلتاوه تماشای نامینه‌ی ده‌کرد. پاشان
 بازده‌نگی داو له پشت چباره بزر بوو.

* * *

له‌وده‌مه‌دا که نامینه سه‌ری له پهلجه‌ره هینابره ده‌رو هه‌ناسی هه‌لده‌کیتشا، پاله‌وان میکلیس
 توپوه شه‌رمه‌زار به دلّه کوته له چیا ده‌هاته خوار ویز لای مالی باوکی ده‌چوو. له دلنا هاواری
 ده‌کرد و ده‌پگوت: «تو داوای نه‌وت هه‌یه که بز نازادی شه‌ر ده‌کمی، له کاتینکا هینشا کزیله‌ی.
 بیره‌کانت شتینگ ده‌بیزن و ده‌سه‌کانت کارنکی تر ده‌کهن... دلت هچ کامیان په‌سند ناکات. بز
 وات لیها‌توه به درز بز کریت ده نالینی؟ شه‌پتان ده‌ستی خستوه نینو هه‌ناوت وه سه‌رت‌دا
 زاله. تو نه‌گه‌ره شه‌ردا بری ویا کاندی پگری و کریت نازاد به‌کی، دیسان همر نه‌وه هزاره‌چاره
 ره‌شی همر نه‌وه‌ی که بووی. چونکه هه‌وه‌سی ته‌ینی له دلت دا‌هه‌به و نیکرت له جینگایه‌کی
 ده‌کبه‌ه»

تئودورس هه‌وه‌لین هاوخه‌بانی پاله‌وان به‌ نا‌لوه له پینشه‌وه رژیشتوو. پاله‌وان میکلیس تن‌با
 له چیا ده‌هاته خوار ویز و له به‌ر خزیه‌وه ناره ناری بوو. نه‌وه جارنکی ده‌کشی پاله‌وان
 پولیکب‌نگیسی ده‌بوو، بونی میک، واته نه‌وه بونه له‌عه‌ته‌یه‌ی توکی بز هاتوو. خوزین
 له‌ده‌ماره‌کاتینا هاتیره جوش له به‌ر خزیه‌وه ده‌پگوت: «ناخ له‌ر دله‌سه‌گه له‌عه‌ته‌یه... ناخ
 ..هه‌تا ته‌ر زیندوو بی، من همر نه‌وه پیاوه ره‌زیل و به‌د به‌خته‌م...»

له‌و کاته‌دا که زاوا ده‌بوست له تینو پاله‌وانه‌گانی نه‌لجه‌مه‌ندا بز ماره‌کردن شاهید په‌یدا به‌کا.
 بیستبوری که بز چیژنی میجراحی مره‌می پاکیزه بانگیان ده‌کاته مالی. دیتبوری که له‌روش
 وه‌نیزیک ده‌که‌وی، تا بانگی به‌کا، به‌لام له دوا‌بیدا کشا بزوه، بنگومان له تینگای به‌سامی ترسا
 بوو.

پاله‌وان میکلیس هاوارنکی کردو گرتی:

«بیترخز راناکرم. نه‌وه نه‌بوو به‌یمان. ده‌بین نه‌م وه‌زعه کوتایی پی‌ی پدیری! رگینی له مایته‌کمی
 داو له تاریکایی شه‌ودا بزر بوو.»

* * *

پاله‌وان پولیکب‌نگیسی و نامینه و کرسیانتی وه‌ک تورکان له پیش میژ دانیشتیرون نان‌بان
 ده‌خوارد. له بز له دهرگان‌اندو چس‌گورک وه‌ژووو که‌وت. پاله‌وان به‌ دیتنی هه‌به‌سا. له‌وه‌تا
 خوشکه زاکاتی، دپاساندیس و وانگلیو مرد بوون، چس‌گورگی نه‌دیبوو. له پینشا شکی لینه‌کرد
 که ره‌نگه نه‌وه له به‌ر هه‌سودی دپاهاندیسی ده‌رمانداو کرد بی. به‌لام زوو نه‌م شک و گومانه‌ی
 لاچوو بوو. گوتیبوری نا، شتی وانابن، نه‌وه مه‌ری خودایه‌و ناتوانی خه‌لک به‌کوژی. هه‌مه‌وی
 خستیه سه‌ر هه‌زاو قه‌ده‌ر. بتر قینی له ساموستا نه‌بوو، نینستا که چس‌گورک ده‌وری خه‌لیفه‌کانی

عیسای یاری ده کرد، به گونداندا ده گهراو به وتار دلی نیماندارانی ده هاژاندو هاتی ده دان، پولیکسینگیس رابردوی له بیر خز بردبزه . به هاتنی کوتو پری فره خوشحالبوو. لهو گاتهدا که راده برو جینگای یز بکاتهوه گوتی :

سلاژ ناغا ماموستا ! به خیز هاتی ا ماموستا سلاژی کرد و چوار مینوده کی له عمرزی دانشت. شوقی چرا له سره چاری دابوو. پالنهوان به سهیره وه تمماشای ده کرد. داخرا نه وه هر چس گورکی جارن بوو؟ هر نهو شل و سباله بوو که چاریلکه کی به ده زوو له گرنچکه کی قام ده کرد؟ هر نهو پشت کوبه بوو که شالواری تنگی ده بی ده کرد؟ نینستا پیارینکی دیکه کی له پیش خزی ده دیت.

به راستی چس گورک بیوه پیارینکی دیکه. لهو روزه وه که ژنیرا لوتیه کی مرد بوو، به جاری گوزرابوو. تیگه پشتبوو که پیاره تی تنیا به له شی ساخ و به هیز نیه. به لکوو گیانی قهوی و نیراده شی پنیوسته. مینشینک نه گهر بزانی چی ده وی، ده توانی گاههک له عمرزی پندا. ره شیدی مهسه له یکه به ستراوه به روح، تک به لهش. لهو روزه وه که چس گورک نه وه تیگه پشتبوو، گوزرابوو ورده ورده به ده نی به پارمته تی پانی به هیز ببوو. له سرکه وتنی چیا پشوی سوار نه ده بوو.

پشتی راست به زوه. نانی به نیشتا ده خوارد. شه رای بی ده خوارده وه. رومه تی سوور هلد، ده گهران. له هه موو سه برتر ههستی ده کرد له ناست ژنان هه وه سی ده بزوی به جو انیان ده بیستی. لهو ماوه یه ده که کول به شان به گونداندا ده گهرا، بز نه وی پترانی شه له شرتنی سر بنینه وه، بیوه زبایی چند مندالان. به هه لکه وت داپکی بهک لهو مندالانه کی خه لکی کاستلی که میردی بز ببوو، ده خورا. شه ونگ له جهنگی گاته وه گه مه دا زهاب و داپکی منداله که له جینا لیک هالا بوون. به دوی شه مه دا، چس گورک پتر له کاستلی ده ماهه وه له گه ل داپکی منداله که ده نوست.

پالنهوان پولیکسینگیس لهو گاتهدا جامی میوانه کی پرده کرد پرسی:

. جه نابی ماموستا توش بز نازادی شه ده کی، توش بووه پالنهوان، به لام پالنهوانیکی زانا به نالایه که وه که پیتی تهل و بیی له سر نوسراوه...

ماموستا به پیکه نینه وه وه لامی داپه وه :

. لام وایه بهم زوانه مینش ده بی تهننگ هه لگرم. تهل و بی شتیکی زرد باشه، به لام تنیا

بز نیشتا کرده وه ده بی. خواردنی باش گوتشی تورکه.

نابسته سری هارپشتیوه سر دهستی و تمماشای چس گورکی ده کرد. له بهر خزه وه بیی ده کرده که : نه وه برای پالنهوان میکیسه.. هه ولی ده دا تا له سر روو، پیارینکنا که به ره و رووی دانیشتره. ختی روخاری توندو تیژی شه پهلوزینه وه.

کریسانتی هه ستاو رزیشته. بوونی چس گورک ناره ته تی ده کرد. ده تگوت دوو مرده کانی له قهر هاتنوه ده رو رووه رووی دانیشتون.

پالنهوان پولیکسینگیس پرسی:

. به راستی ماموستا ، ده کری رزژی جیونی میعراجی مریمه ی پاکیزه بز ناههنگی گاوربوونی

نامینه تشریف بینی؟ نامینه لو روژدها ده بئنه مسیحی و پاشان ناوهگمش دهپئنه هیلنا. ههروهوش شوهش نیمه شایی دهگهین.

چس گورک کوتی :

پالەوان من ههه بز نمو مهسهلهیه هاتبووم. واته بز مهسهلهی غوسلی تعمید. مارولباسی پیر له دوروبهیری کاتلی کاتی زوی کیلان کوپهیکمی گهوری له ژیر زهیدا دۆزیدهتوه. پیره مینره به درای منیدا نارد. چوم کوپهیکم دیت. دهلی نوره عهنتیکه به. راستیش دهگا، خرا دهزانی چهندن ههزار سال له ممو بهره.

له دیری دهرهوی نهخشی نوتز ههلهکه نراون که وهک گوله گه نم دهچن. وه پاسکی ههشت پینی دهریابیش دهچن. دیاره یاش نانسزین. بهلام له بن کوپهیکه دا مستینگ باقله میسرم دیتوه که به درزایی زه مان وهک قسلیان لی هاتبوو. به پروای من نو کوپهیکه دهگهزیمه بز سهردمی میتوس. (۱)

پالەوان پرسى : و باشه. ئیستا دهتهوی چ لهو کوپهیکه بهکی؟ من هیچ تینگم. < غوسلی تعمید > لهم کوپهیکه که لک وهه دهگرن. قهشی گرتدی دهلی: ههروپه کانی کلیسا پچوکن. لهوه نارههته که خانی تازه وهه گهراو چن پاک کاتوه. بهلام خرا له کاتیکمی باش دا نم کوپهیکه گه بانوده که پیرستان بوو. نم دۆزیدهویه نیشانهی شانه. له سهه نو باوهردم که بهو زوانه قورسته نته نیش دیته سهه دینی مسیح. چس گورک نهواتی گوت درابوو. به پهله شهرو، چونکه دایکی مندا له که بز خواردن چاوهروانی بوو.

پالەوان پولیکستگیس دای له قاقای پیکه نین و کوتی :

ماشه لا ماموستا به راستی بیرنکی تیوت ههیه. نامینه تو دهلی چی؟ بهلام نامینه بیلدهنگ بوو. ته ماشای ماموستای دهکرد. بهلام گیانی له لهشی جیا بوو. بی نهوهی بیه له مسیح و له خز شوشن بکاتوه. سهه گهران به هه ممو لایه کنا دهخولابهوه.

* * *

له راستیشا ژنه دهبانی دوستی چس گورک خواردن ناماده کرد بوو. سهه ری واخستبوو، گۆزلهی پر له شهاری له کن دانابوو. چاوهروانی ماموستا بوو. نو ژنه بیچمیک پیاوانهی ههبوو. دانهگانی خواروخچ و نهو نده سپی بوون دوتروسکان.

سیتلیکی رهش له پشت لیوانی شین بیوو، نهگه گروی نه بایه لهوانه بوو چس گورک ههه گیز ناشتی نه بی. بهو زوانهش لهرووی ههله دههات ژینگ له نامیزه بگری.

ماموستا سلای کرد. منعاله که نوستبوو. میزی ژنه که چهه چی بوو به گونداننا دهه گهرا. ئیستا ژن و زه باب بیوونه پاشای نو ماله. ههرتک به گاره خزانان خوارد، گۆزه لهی شهاریان خالی کرد، پاشان دوعایان خرنشو په بکهه عیسی مسیحیان دا پۆشی و چووته نپو جیگا.

۱ - میتوس: پاشای کریت، کوری مرشتههری و میزی یازفایی بوو که دهلین قازی جهه ندهمه

{میترووی}

سامرستا له دلدا ده بگوت : « گيانم چس گورگ : لیده، چاکت بز هاتره. تا نیتسا به سترابوری، نیتسا بوی به پیار. نیشه لا هزارسالی دیکه ده ژی » وه های نهختی خوی و له رزه خستبو، ده تگوت نیتسا تینکی ده قمرینتی. به یانی که چوه همساری ده ستو چاری بشوا چاری به کوری سی ساله ی ژنه کوی کهوت، له قوریننگ ریتسا برو خینسه ی لیده گرد. چس گورگ ترسا. بیوی کرده وه ده بی هتیرو شتینکی زانییی. نه کا بچی به باوکی بلتی. له متداله که چوه پیش، بز نهوی دلخوشی بداته وه. دوو سکه درای هینا ده رو بز لای کوره کوی راداشت. هتیرو به توپه یی دهستی وه لاناو گوتی : تز دویتی شو گازت له دایکم ده گرت، نیتسا پارهم ده ده به یی. دراوه کوی به سهرو سه کوتی داداوه.

چس گورگ گه راپه وه . دهستی دا خورچینه کوی که پیشتر نان و زه پتون و په نیر و شهرابی تینا بوو. مالواوی له ژنه کوی کرد که خه ریکی جن هه لگرتن بوو. چس گورگ کهوته ری. له مهیدانی گوندی له بن دارچنار خه لکینکی زور کو بوزوه. ده رگای ماله کان ده کرا په وه. کوندی په کان که گوی یان له ههرا ههرا بهیوو، به غار ده هاته ده و روویان ده کرده مهیدانی گوندی. له و کاته دا قه شه یه که به سهرو سه کوتی په رنشان و لای خوریناوی ، به هه ناسه پرکه که بشته تیرو گوندی و هاواری کرد: « برایان ا هاوکه پیره کانی دیری عیسای مسیح متیان بز لای نیوه ناروده. همه ن به گی سهردار به له شکرینکی گه وروی سه رپاز و چه توه له کاندی و ده و که و توه و نیتسا دیری گه مارز داوه. نیوه ده بی له فریاضان کهون، نه دی پاله وانی نه م گونده له کوی به ؟ برایان دست ده نه چه ک ا »

به لام پاله وان هینستا له نامیزی ژنی چه رکسی دا بوو. به بیستنی ههرا و هوریا و ده بهر هات و له جن ده وری په ری. به لام قهیده توانی به بی شالوار بینه کوزلان. ناچار خوی گوزی، چه کوی کرده یی و ده مانچه ی له خو بدست و بهرو و شونی کزبونده وی خه لک رویشت. گه یشتی باسکی قه شه ی مالویرانی گرت و گوتی :

. نو ههرا ههرا بهت له چی به ؟ نه م خه لکه بز ده ترسینی؟ قه شه ی له عنه تی. نهوی تز باسیان ده کوی ناخر ههرا تووگ نین ؟ دلنیا به حسابیان پاک ده که نین .

خز سوری چپاگانی روناک کرد و پاشان گردو ته پک و دهشت و سهراشی داگرت. لدشی برینداری کریت له بهر شوقی ههتاو ددهره وشا. نهگهر خودا خزی توژی زدهصمت داپهپه و چارونکی له خواری بگرداپه، دلنی دوسوتا. ددهپت که خانوهگان ددهسوتین، ژنهکانی دهپینی که توژیان دهپتنهوه، ههتیرهکانی دهپینی که برسیرو روت له چپاگان سرگردانن. پیارهکانی دهپینی که پهرۆیهکی نهخشی خاچبان بدهستهوه، به بی نان و فیشهک، به پای پتی دهچنه شوری و نهپیا کوزنه تفهنگ چهکیاته. نهوانه پشتاو پشت له بهرخودا پاراونهوه. بهلام داخوا خوا قهت داهاتزهوه گوی بداته هارار و نالهپان. خودا یا کهر بو، یا نایشی گۆپوه. کهوابوو خه لک بیبجکه نه پک هه لگرتن چاری دیکه ی نهماوه.

کاتی بهیانی پالنهوان پولیکسینگسی له ههساری مالهکی، خزی بز شهر ناهاده دهکرد. شوی پینشر قاسبدینکی ناردهوه کن پالنهوان میکلیس تا خهپهری تازهی بز پینش. ههوالی بز ناردهوه که تورک دهری عیسی مهسپهان گه مارو داوه، نالاکهت هه لگروه وهری کهوه. نازادی یا مرگ. نیتر وتاردان و کۆبونوه بهسه. کاتی نهوه هاتوه که کریت دهنگی راسته قینهی خزی که له لولهی تفهنگ دینه دهری بهرز کاتهوه.

له نامه که داههر وه هاتو سببوری: «ناخ ا نهی پالنهوان میکلیس ا وهره با قین و ناکۆیهکان له بهر بهرینهوه. نهو قینه بی جی پانه نینهیان خوار دۆتهوه. رۆژنک له شیریان پرسی: تو له چی دهرسی له فیله له پلنگ، یا له گا کبوی؟ شیر له وه لاهدا گرتی: من له کینچ دهرسم ا بهلنی پالنهوان کینچیک لهم نارهدها هه رتکمانی دهگهست. ناوی نهو کینچه شادی بوو یاخهم، ههرچی بوو، کینچ پتر نه بوو. نیستا کاتی نهوه هاتوه که نهو کینچه بهچینه جهندهم. کریت بانگی نینه دهکات. کهوابوو وهره وهک برابان دهست بهدینه دهستی یهک.»

تاهینه هاته دهری پالی وه لاشپهانی دهرکی دا. دهری چارهکانی شین و لینهکانی له بهر گازگرتنی شهوانه سوور هه لگه راپهرون. پالنهوان تاووی وینداو دیتی. له بهر نهوهی قسه به فیزهکانی که بز پالنهوان میکلیس نویسبو. هینشا وری کردبووه له تاست تاهینه وشک و خزرگ بوو.

ژنی چهرکه سی به تووهیی بانگی کرد و گوتی: «بیر لهچی ده که بهوه: من له بهرامبهر تو دا وینستام، تو چاوم لی ناکه ی؟»

پالنهوان خه ریکوو خورجینه که ی له پاشتهرکی زینی قایم کا. لابهکی خورجینه که ی پر کردبووه له قیشهک و داو ودرمان و کهتانی برین پینچان. لابه که ی دیکهش نان و بهنیر و شهراپی تی تا بوو. نه بهدزانی وه لانی ژنیک چ پلاته وه که پالی وه لاشپهانی دهرکی داوه و ده زانی بز شهر دهچی.

شوی پیشو کاتی نامه نووسین بز هاو خه پاته به دگزه گه ی. بز هه وه لهن جار له ژانپنا
 تینگه پشتیرو که له دلی پیانکندا، جینکای ژن له گوی بی و جینکای نیشتمان له گوی بیت،
 ژنی چهره کسی له کاتینکا له پلکان دهاته خوارو لینی وه نیزیک ده گوت، گوتی:
 . من رازنیم که دلدایه و نه شئی پیتی بیژم. دهستی به ملی ماینه گه دا هینا. پاشان سهری
 دانواند و پرچه درزه گاتی که به قهده بالی ماینه که دریزه بون، بهری دانوه و حساری پرکرد له
 عهتر.

پالهوان پولیکسینگس پرسى : راز... دهسته گاتی له کار که وتین .
 . به لئی راز ... من نینتا نهو رازهت پین ده لیم تا پاشان گله یی نه گه ی. جاروبار له گاندی به وه
 خه بهرم پنده گن، گزیا خزم و کهسی نوری ده پانه روی له گه ل هیندی سهره ز و چه قز کیش،
 شهونک بین کاستلی په لامار بدن و حنیش بره فینن. نه گه ر دووباره موسولمان نه چه وه بکوژن. جا
 تو به جز دیری عیسای مسیح و به لام له بیری ژنه که شت دابه، پالهوان!
 . پالهوان تاونک مات بوو. له دهره وه له مهیدانی گوتندی دهنگی هه راز هوریا ده هات. مزید
 خواجهانیزان له ژنه کان ده کرد، پیزین ده گریان. گشتیان له مهیدانی گوتندی له بن دارچنار له ژیر
 نالای پالهوان پولیکسینگس دا کز بهوونه وه.

نامیته که دیتی مزیده گه ی بنده نگ بوه دووباره گوتی:
 . له فیکری ژنه که مت دابه! ژن وه ک قه لا وایه، ده توانی بیگری .
 . له فیکری شهوش داده بيم. باسکی ده نامینه ی وه ره بتار کیشابه لای خوی. ههستی کرد که
 مهسکه تونده گاتی وه سینگی ده گه ون، تاونک په شوکار له بهر خه به وه گوتی: «دنیا ویزان بی باکم
 نیه و نه وهنده به سه که نم له شه له نامیزی خزم بگرم »
 ژن چاره گاتی له سهر یه ک دانوا سهره که ههستا سهر په لجه گاتی و لیبی به لیبی
 مزیده گه به وه نوساند. نه ژنزی پالهوان نوشتاره و هه تاروی په پوه له مهرگ و له ههنگین.
 ماینه که حیلانیدی. پالهوان هاته وه سهر خزو پالی وه دپواری دا. سهره که ژنه گه ی دور
 خسته وه. لیبه گاتیان لیک جیا بوونه وه. پالهوان پینی ده رکینتی نا و سوار بوو گوتی : خوا حاقیزا
 بی شهوی تاویر بداته وه له حساری وه ده گوت و به ره وه مهیدان که خه لکی لی کز بهزوه رکینتی
 لیدا.

* * *

هه نهو روزه به یانی زوو، له پیتره کفالر له حساری باهه گه وه دا، له کاتینکا پاله وانه گه له
 دهوری پالهوان میکلس کز بهوونه وه، نالابه کی دا به تئودورس که به پیتی سوور لینی نوسرا
 بوو. دور کونه دزست و هار پیاله ی، واته مستیگری و گایامبیس سهرتا پین چه کدار وینتا بون.
 باکیش چو بوو تا خیزانه گه ی له شونینگی نه صین دابنن. بیهرتولدو له پشته وه خوی ده پالتزه ک
 وهر پینچا بوو، له نیز ژاندا خوی حاشار دابوو. له فینکی به پانینا له سهرمان ده له رزی. به چاره ی
 زهق ته ماشای ده کرد و له بهر خه به وه ده یگوت : «نم وه حشی به درندانه کین و بهم به پانه بز
 گوی ده چن؟»

پالەوان مېکېنلس تەماشای ژنە کەوی کرد لە بەردەرگا پێدەنگ و نستا بوو دەستی تینک وەرھێنا
بوون. گوتی: ژنی خوا حافیز!

ژن بە نەرمی لە وەلامدا گوتی: «خوا خافیز پالەوان مېکېنلس! خوا پیتارزنی، خوا ھەموو
پالەوانەکان پیتارزنی.» پاشان تەماشای بەک بەکی نەر پیاوانی کرد کە لەگەڵ مێردە کەوی بوون.
باھە گەورە ھاتە دەری. ریشی چەرموکی لە ژێر شەبەقی زەرەدی بە پانیدا رەنگی گوفی دەدا.
دەستی ھەلپتار ھاواری کرد:

«بۆ پێشوەرە رژلە کانم. بۆ پێشوەرە! دوغای خیزی من لە گەلتان ھێ، بۆ پێشوەرە بە ھیواو
پشتیوانی خودا! گالته نیە، تێو دەچن بۆ نازادی کریت شەر دەگەن، ئەم کەسە بەختەوەرە کە لە
رینگای نیشتماندا ھێری.»

پیرە مێرد پێدەنگ بوو، پاشان گوتی:

«سۆند بەو رۆژە کە تێشە روزاک دەکات، ھەر چەند نازانم بۆ چی، بەلام من مردنی لە
پیناو کریت دا، لە ژیان بۆ کریت بە باشتر دەزانم.»

کایا مېسب گوتی: «ئەمە لە ئەقینەو بە»

پالەوانەکان دایان لە قاقای پیکەنن و ھەسار بە دەنگیان وەرەوزە کەوت. تراساکی گوفی لە
دەنگی ھەراو ھوریا بوو، ھەستی کرد کە بارکی دەچیتە شەر. لە جێزرا بوو، پەتوی سوروی دەخز
وەرگرتو چو ھەساری. پالەوان مېکېلس چاری بە کورە کەوی کەوت کە بە خەوالوویی لە کن دابکی و
باھە گەورە و نستاو، زەرەدی بەکی ھاتی و گوتی:

«تراساکی خوا حافیز! زۆری تۆش دیت. پاشان نیشانی خاچی کینشا و گوتی: بە پشتیوانی
خوا! پەرچەم دار کەوتە پێش و ئەوانیتر تەنگ بە شان کەوتە دوو.»

* * *

دیزی بە ناویانگی عیسا مەسیح لە زۆرکۆنەرە، واتە پێش ئەو کە فیزی بەکان کریت بگرن
و بەر لە گرتنی قوستەننەنیە لە لایەن تووکی وەسسانییە، لەو سەرەدەدا کە نېمپراتوری بیزانت
ھینشتا بە سەرچەرەب و رۆژھەلات دا ھوگماتی دەکرد، دروست کراو، دەلێن ئەم دیزە لە
شا(نېسەفور)^(۱) ماوەتەو. شانېسەفور روھنکی گەورە و بۆزی ھەبوو کەمی ماہوو لە بەر ژنکی
جوان بۆ قولایی جھەندەمن شۆر بێشەو. بە خۆشییەو لەو کاتەدا کە پاشا لەسەر لیواری ھەلدیزان
بوو، داوای پارمەتی دەکرد، خودا گوفی لە دەنگی بوو، بەزەیی پندھاات لە گەل پاشاگەلی
دیکە شەھیدو گونجاہار، ناردە بەھەشتی.

نېسە فور دواي گرتنی دنیا لە کریت داھیزی. عارەبی «ساراوێ» تاروما کرد. نالای مانگ
نیشانی فریادو نالای خوتناوی مەسیحی لە بان گوندە سرتاوەکان و شا رە تالانکار
وو یزانکاروگان ھەلکرد. دەلێن رۆژنکیان کە دەھات دنیا تاریک ھێ، شا بە قەراخ خرنکدا

(۱) Nicephore ھەو لەین تېمپیراتوری رۆمی رۆژھەلات (۸۰۲-۸۱۱) کە لەگەڵ
شارلانی پەیمانە بست. بەلام لەبەر ھارون الرشیدو لەبەر بولغارەکان شکا.

ده‌ریشت، بریاری‌دا هر له‌وی خزمات کار به‌یانی به‌رو کاندی که نه‌و دم ناوی «خنده‌ک» بوو، مل پنه‌و نی. له‌و کاته‌دا که له‌بن داری لیمز خه‌وتیوو. شه‌رنکی خوشی مانگی مای پبولل ده‌پانخوتند، شا مه‌سچی هاته‌خه‌و، مانوو وهیلاک و مین پته‌ی له‌سه‌فه‌ری دورور ده‌گه‌پاره. مه‌سیح بی‌نوه‌ی بزانی پاشا له‌وی‌ئه، له‌بن دارلیمزیه‌کی تر راه‌ستا، هه‌ناسینکی هه‌لنکشوار له‌سه‌ر زوی دریز بوو به‌ردینکی وه‌بن سه‌ریدا و به‌ناره‌نارگوتی: «ناخ چه‌ند مانوووم.»

پاشان ده‌سه‌گانی وه‌ک خاچ خسته‌سه‌ر به‌ک و چاوی له‌سه‌ر به‌ک داناو خه‌وی لی‌که‌وت، به‌دریزی نه‌و شه‌وه پاشا له‌خوشیدا نوتم به‌وو، شه‌وه‌ش له‌به‌ر مانگ و بلبل و خه‌و نه‌بوو، به‌لکوو له‌به‌ر نه‌وه‌بوو که خزی له‌به‌هشت دا ده‌بینی.

به‌یانی له‌خه‌و رابوو. له‌به‌ر خزیوه‌گوتی: «نه‌و داره‌ی مه‌سیح له‌هینی نوسته‌وه، دارنکی پیروزه‌ه. فه‌رمانیدا تا دیواری له‌ده‌وره‌بکیشن. به‌لی: ده‌لین دیزی عیسی مه‌سیح به‌م جووه‌دروست گراوه‌ه.»

پاشاکانی بیژانت مردن. تورک قوسته‌ننه‌یه‌یان گرت، قینیزی‌به‌کان به‌سه‌ر دورگه‌ی کریت دا زال بیرون و پاشان کافر نه‌وی‌یان په‌لاماردا. دیز ویزانکرا. دوویاره‌دروستیان گرده‌وه، دوویاره‌ویژان گراپه‌وه، نیشتاش نه‌وه‌تورک گه‌مارزیان داوه. له‌و حاله‌دا که ناقه‌سه‌کان به‌هه‌وای خه‌فه‌تیاره‌وه‌لینه‌دران، قاسید بزه‌موو لایه‌کده‌چون‌ه‌واریان ده‌کرد: یارمه‌تی.. یارمه‌تی‌نه‌ی مه‌سیحیه‌کان تورک دیزی مه‌سیحیان گه‌مارز داوه. له‌نیو کلیسادا قه‌شه‌کان له‌ویژ میحراب و له‌بن عه‌زی تغه‌نگیان ده‌هینانه‌در و خزیان ناماده‌ده‌کرد. پیش نویزی دیز، له‌به‌رامیه‌ر وینه‌ی گه‌وره‌ی مه‌سیح، له‌لای راسته‌ی میحراب چوکی دادا بوو، به‌ده‌نگینکی به‌رز ه‌واروی ده‌کرد: «خودایه‌لیم خوشبه، نه‌وه‌گوناحی منه‌ا به‌لی تاوانی منه. نیشتاش نه‌وه‌سه‌گ هاتوون ده‌پانه‌وی توله‌بستینه‌وه.»

له‌راستشدا خه‌تای نه‌و بوو. له‌سه‌ره‌تای سالی نایینی «هه‌وه‌لی سبیتامبر» پیش نویزی دیز له‌کاندی ده‌گه‌رایه‌وه. نه‌و له‌شار چوویوه‌لای خه‌لبه‌وه‌ت‌ه‌وای خه‌زینته‌ی قه‌دیمی دیزی دا‌بوو به‌خه‌لبه‌وه‌ داوای لیکرد بوو تا له‌بن پالی خزی بگری وله‌کن پاشا تکای بز بکات که تورک نه‌و چینگا پیروزه‌په‌لامار نه‌ده‌ن. به‌خه‌لبه‌وه‌ی گوتیوو:

«باوکی پیروز تا تینستا زور جار نه‌و دیزه‌پیروزه‌یان ناگر داوه. تیشتر به‌زه‌بیان به‌من دا‌بن. من پیر بووم، هینشتا برینه‌کاتم ژان ده‌کن، له‌پین که‌توووم، ناتووم بیپاریزم. خه‌لبه‌وه‌ له‌لاهدا گوتیوو: «پیریش بووی، خودا خزی پیاوه‌پیروزه‌کان ده‌پاریزی. به‌ز تاسوده‌به. دوعای خیری من ه‌اوریت بی.»

پیش نویز له‌گه‌ل دوعای خالی خه‌لبه‌وه‌ی به‌سواری نیشتره‌بزی خزی له‌ده‌روازه‌ی لازاره‌وه‌ده‌رکه‌وت. له‌رنگا سه‌یری چیاکانی ده‌کرد که به‌زه‌رده‌ی تاو به‌رین رنگی ناسانبان گرتیوو.. به‌دیشی مه‌زراکانی سه‌ر رنگا که دروینه‌کرا‌بون، به‌و ر‌ه‌زانه‌ی که تری‌یان لیکرا بزه‌وه، به‌و دارزه‌تونه‌پر به‌رانه‌و به‌سه‌بری ده‌ویا دلخوشیوو. به‌ناره‌نار له‌به‌ر خزیوه‌ده‌بیگوت:

«نم دنیا پوچه‌چهنده‌جوانه. کریت چهنده‌جوانه و خودا چهنده‌مه‌زنه‌ا.»

له‌ر‌خ‌ی ده‌ویا له‌زه‌ویه‌گله‌سوره‌گان تپه‌ری. له‌کاروانسه‌رای بیوه ژن لایداو ناره‌قینکی پندا

کرد و رنگای درنیزه پیندا.

له چبای زالم و سه‌ر گهوت و نیستره‌که‌ی به کوزره رینگی هه‌لدنیزدا وه پینش خز دا. شنه بابه‌کی سوک ده‌هات. پینش نویژ تم‌ماشای ده‌رای کرد که له لای راسته‌ی تاریک داده‌هات. خاچی له سنگی کینشاو جارنکی دپک‌ش له به‌ر خزیه‌وه گوتی:

چهند جوانه نم دنیا پرچهره کریت چهند جوانه.

له پر سئ تورک له بن به‌رد ده‌ریم‌پن‌وو به چه‌قز غاریان دابه. سویندبه‌ان خوارد برو که بیکوژن. خزیان له سه‌ر رنگای نو مات گرد بوو. نو جه‌نابه [پاله‌وان قه‌شه] له شوزشی ۱۸۶۶ دا، چهند ژنی گرده‌بونه بیزه ژن که هینشا که‌سوگاریان زیندوو بوون و پیر بوون. نو سئ هه‌تیوه تورکه سویندبه‌ان خوارد بوو که توله‌ی خویشی هاوگیان لهو که‌سه‌به‌سینتته‌وه که نا‌هرووی بنه‌ماله‌ی نه‌وانی برده.

نیستر ره‌بیره و که‌می‌ماپوو قه‌شه هه‌لدنیز. به‌لام سه‌ره‌رای پیری ربان و یژوی توانی وه‌ک پشیله‌ی چالاک خز گزی‌بکاته‌وه له کاتینکا هاواری ده‌کرد: با حه‌زوه‌نی مه‌سیح، هه‌لب‌کینشا خه‌نجه‌ری. هه‌ر چواریان وه‌ک هار تینگ هالان. پینش نویژ به‌ بالائی کوروت و سنگی پان و نیسکی نه‌ستور و تزکه، به‌ گورجی له چه‌پ و راست ده‌په‌شاند. داگیر ساپوو، گه‌نج به‌زوه. گشت باوک و باپیری وه‌ بیر هاتپورنه‌وه که له شه‌ری تورکاندا کوژوا بوون. لهو شه‌رده‌ا نو به‌ ته‌نی نه‌بوو. بدلکوو گشت خه‌لکی کریت له‌وی بوون. قه‌شه‌ی پیر له باسک و له‌ش و گیاتینا هه‌ستی به‌ هیزنکی بی‌ پایان ده‌کرد.

هه‌ر چوار تینگ به‌ر به‌رون، به‌ چه‌قز لینگیان ده‌دا، به‌ سه‌ر به‌رداندا ده‌کوتن و هه‌لدنه‌ستانه‌وه. خوزین له له‌شیان ده‌چنزاوه. هه‌ناسه‌بان تینکه‌ل ده‌بوو. سئ تورکی لاو هه‌ولیان ده‌دا گوشتی قه‌شه به‌ دان لی‌ بکه‌نه‌وه. هاواریان ده‌کرد:

کافر... به‌د به‌خت ... پیاو کوژ ۱۰۰

قه‌شه هاواری ده‌کرد: (با مه‌سیح ۱ به‌ مست دانی تورکانی تینگ ده‌کرده‌وه و به‌سه‌ر به‌رداندا به‌ر ده‌پورنه‌وه. ناخه‌که‌ی شه‌وداهات و ده‌ریا تاریک ده‌بوو. نه‌ستیزه‌گان هیندی و له سه‌رخز سه‌ریان وه‌ده‌ر ده‌نا. داعیابه‌کی شو له سه‌ر به‌ردنیک ده‌بخویند و سه‌پری نو چوار زه‌لامه‌ی ده‌کرد که تینگ به‌ر به‌رون و سه‌مای مه‌رگبان ده‌کرد. پینش نویژ جارنکی دپک‌ش هاواری مه‌سیحی کرد و خزی له چه‌نگ شه‌ش ده‌ست و خاچی تورکان راه‌سه‌کاند و تورکی بز سه‌ر لی‌تواری هه‌لدنیز راگیشان و هه‌رسبک به‌ لاداهاتن و خزیان بی‌ نه‌گیراره، قه‌شه توند‌بالینی پینوه نان و هه‌رسبک له کاتینکا هاواریان ده‌کرد به‌ دژلبینا خلزور بوونه‌وه و ره‌یشتن.

پینش نویژ پالی وه‌به‌ردنیکدا و خاچی له سنگی کینشا. خوین به‌ سنگ و به‌رزه‌گانیندا ده‌هاته خوار. کراسه‌که‌ی دراند، برینه‌کانی پینچا، له به‌ر خزیه‌وه گوتی: «خودابه‌ نه‌وه‌ندم توانا به‌د بکه‌مه‌وه دیز و پاشان چیم به‌ سه‌ردننی که‌یخی خوته.»

دانی ده‌چیره‌وه بردن و له کاتینکا له به‌ر ژان و ده‌رد ده‌بنالاند، ده‌نگی نیستری دار له به‌ر خزیه‌وه ده‌پگوت: «خو! گه‌وره‌به» به‌ره‌و دیز که‌وته ری. بز به‌بانی هه‌والی شیرینکاری قه‌شه که سئ تورکی کوشتون، به‌ شاری کاندی دا پلا‌و بزوه.

هرای ساز کرد. سئ پیرژن که گوره‌گانیان کوژرا برون، له گدئ ده‌سته‌به‌ک تورک به شین وگایز پرده و شوشی گارسات گموتنه ری. تهرمی گوره‌گانیان له دژئندا دپتوهو ناشتبان. پیاده‌گان خه‌لجهری خزان له سر گوره‌گانیان چه‌قاند و سوندیان خواره که خزله‌منشی نهر دیزه له‌عنه‌تیه به سر گزیری لاره‌گان وهر ده‌گن. پاشان رابرون و وه‌دوای به‌لئشی خزان که‌وتن.

رژژنیک به‌یاتی دپتبان، ده‌وو به‌ری دهری عیسی مسمیح پر بره له په‌باخ سوور. زهرده‌ی خور وده‌روازه‌ی لازار گموت. ده‌روازه گراهوه، ده‌سته‌ی تازه له تورگان له ده‌روازه وده‌ور ده‌که‌وتن. هیندی بز لای دهری گمارو دراو وهیندنکیش بز لای تاوایی تورک نشین <کاستلی> که کافر داگیربان کرد بو، که‌وتنه ری.

برازار ژن براکانی نوری و دۆسته کانی، به سه‌و‌گایه‌ی پاتنگ به‌وی خۆین ویز وه‌پیش ده‌سته که‌رتیون. وه‌ک شیتانبان لپهات بوو. مسمیح‌به‌گان له پشعی په‌لمه‌ره‌ی د‌اخراو تهماشایان ده‌کردن که به قه‌مه‌و تفنگ و ده‌مانچه‌وه پنگایان هاگرتیوو. له کانی ریشتن ده‌بان نهراند و به قه‌مه له درگای یونانیه‌گانیان ده‌وا.

< سئ لوعه‌تان > خه‌والوو له قه‌لئشی ده‌رگاوه تهماشایان ده‌کردن. گوری‌بان له هاتر چزو گوره و ههرای گه‌ره‌کی تورگان ده‌بوو. نهر ده‌رگا سه‌وزه‌شان ده‌به‌نی که تورکی لابه‌نگری نوری لینی ده‌هاتنه‌دهری. ههرسه‌گانیان ده‌به‌ست. ناگلاشه گوتی:

- تهرانه ده‌چن نامینه‌ی دپله سه‌گ پیش نهری بیسته له‌له بیلدن و بیهینته‌وه.

قروسینی به خزشبه‌کی شه‌پتانانه‌وه گرتی:

- ده‌چن پالهران پولیکینگیسی ژنپاز بکوژن .

خوشکی سئ‌به‌م هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکنشا و بینه‌تنگ له به‌ر خزه‌وه ده‌بگوت: « خزیا من له جینی نامینه بوماپه تورک و مسمیحی نه‌فیندارم بوونابه »

له‌و کانه‌دا ده‌نگی کوزه‌ی ناغا نارستوتلیس هات که له ژوروی سه‌روه له خهر هه‌ستا‌بوو. هه‌رسینک کراسی خه‌ریان دا‌که‌تد، جلیان گزهی و چورنه ژوروی. تا یک‌ه‌کان بز چاو شوشتنی ناو گهرم بکا و به‌کیان کراسر شالواری بز ناماده بکا وته‌وی تریش قاوه و مره‌به‌ای گوتی بز به‌نی.

ههر له‌و سه‌عانه‌شدا شاری ناتین له‌و به‌ری دهریا له ژئر شه‌به‌قی هه‌تاودا، له خهر راده‌بوو. رۆشنایی له کۆله‌که‌کانی پانتون ده‌هانه خوارو نهر ده‌شه‌ی داده‌گرت که نهر شاره‌جوانه‌ی مه‌شه‌ور به ناقل و جراتی به خه‌والویی تیبیا ناراسی گرتیوو. شاری ناتین له‌سر ناخ و مهر مهر خۆی له به‌ر به‌ک کیشا بژوه و به فیز له خهر رابوو، باونشکی هاتی. هه‌وه‌لین تاهه‌تگی به یاتیاتی شاره. له زماتی شیر قروشی و رۆژنامه قروشی و مبه‌وه فرۆشان به‌ور بژوه. له کۆلانه تهنه‌که‌کانی گه‌ره‌که هه‌وو که‌وتوه‌گان. په‌نا به‌راتی گرتی‌جات و بینه‌تنگ له حه‌ساری سه‌عه‌سه‌چه‌گه‌گان و عه‌سه‌له‌و کوله‌گان ده‌هاتنه‌دهری.

نهر هه‌ژارانه به بینه‌نگی له‌م شونانه به ریز له سه‌و زهری داده‌نیشتن وه‌ه سر به‌کنا ده‌که‌وتن و خه‌ویان لی‌ته‌ده‌که‌وت. ژن ده‌سه‌البان به سه‌ری داده‌وا و قه‌له‌مه یا قوتوه تهنه‌که به ده‌سته‌وه، بز پشعی ده‌چرون. هه‌سوریان به ریز له به‌ر ده‌رگای حه‌سارینک ده‌نستان که مه‌لجه‌لی گه‌روه‌بان و سه‌ر ناگر نابرون و چه‌ند سه‌عات چاره‌روان ده‌بوون تا نزه‌بان دئی و په‌ک دور که‌رچک

شوزی‌بوی نارد وهر ده‌گرن.

له سهره تاوه شهرمیان ده‌کرد، چونکه فیز نه‌بیون سوالی بکهن. به‌لام برسیتی شه‌یتانیکه به هیزه. نه‌وانی راه‌یتابور که له ژیز باری پیندا‌یستیدا پشتیان بجه‌میتن.
بوژان، نه‌و داپکه خه‌فته‌تباره له زاری خزی ده‌گنیزایه‌ره تا خوارده‌مته‌تی بدا به کریتی برسی و لبقه‌وماو. تنانته‌ت نوانته‌ی ههره له‌چهریش زاری کیسه‌یان ده‌کرده‌وه. ده‌زگیرانه‌گه‌نجه‌کان له موخاریجی بوکیتی‌بان ده‌گنیزایه‌ره. قه‌شه‌کان له یهر خودا ده‌پارانیه‌وه تا له روزه جزله‌کانه‌وه پایوژی پر له نازوقه‌وه چه‌ک و ته‌قه‌مه‌تی و سه‌ریازی داوتله‌ب بز لای کریت بنیزی.
دوو‌تر له < سپرا > نه‌و دورگه‌ ناوه‌دانه‌ی پر له گهمی و پایوژی، پالده‌وان ستیفانیس به لاکمی شله به کولتانا‌ده سوپاره‌وه ده‌ستی سوالی دریز ده‌کرد و ده‌یگوت:

نه‌ی مه‌سبیه‌کان! نیوه‌و خوا گهمی بدن، گهمی بز کریت. خودا دعوی قه‌بول‌کرد. له‌و روزه‌دا دوو دوستی نه‌و بز به‌رگری دیز ده‌چون. پالده‌وان ستیفانیس گهمه‌کی پری له تانارد و که‌لوو پارچه‌وتازوقه‌وه ته‌قه‌مه‌تی له نیشتمان‌په‌روه‌رانی < سپرا > کزکرد بزوه، خستیه‌ری. شه‌ه‌پایه‌کی نه‌رم گهمی بز لای کریت راده‌دا. پالده‌وان ستیفانیس خاچی له سینگی کینشا، ونته‌ی سن‌نیکولای هه‌لگرت و له سینگی گهمه‌کی‌دا. پاشان داهاته‌وه ماچی کرد و به سرتنه به ونته‌کی گرت:

پایه به‌رز سن‌نیکولای! باش چاره‌کانت بکده‌وه. بزانه تۆم له سینگی پایوژداوه. پاشان نه‌ئیی له ژیز عه‌بباری گهمی بووی و هبجت نه‌دیوه. < نیسانی ده‌ریا گهران به‌و ریشی کووت و تینگ هالووی، بی نه‌وه‌ی شتینگ بیژی، تمماشای کرد. له ده‌سته‌کانیدا که خونی ده‌ریا وردی کرد بوون نامرازنکی چکزه‌لی یاری ده‌بیشرا. لوتکه‌به‌ک بوو چه‌ند زه‌لامی تیندا دانیشتیرون. سن‌نیکولای خزی بزه‌یکه له سه‌ر لیوان بوو. پالده‌وان ستیفانیس داهاته‌وه و ونته‌کی ماچکرد.
په‌له هه‌روینک وه‌ک دوو‌که‌لینکی پرله لای خواره‌وه له تاسمان ده‌رگه‌وت. خیزرا زیادی کرد. کزمه‌له هه‌رویت به‌ دوی دا هاتن. های گهمی خواروو وه‌ک شواینک نه‌و مینگه‌لی لی ده‌خوری. کاتی نیوه‌و رۆ هه‌رو به‌ جارینک ئاسمانیان داپوژی. هه‌وه‌لین دلۆبه بارانی پایزی هاته خوار و عه‌رزی ته‌ر کرد. هه‌وه‌لین گرمه‌و بروسکی هه‌رو ده‌ریای کوتا. پالده‌وان ستیفانیس چاره‌ ورد و زه‌قه‌کاتی بز لای خواروو وه‌رگنیزا و به زه‌رده خه‌ننه‌وه گرتی:

ده‌ک گیانم بی پای خواروو. نه‌ی پرگه‌ری مه‌شکه‌ی به‌تال. لاقاوینک له تاسمان هه‌ل‌سینه‌و به سه‌ر زه‌ویدا به‌ریزه. مه‌هیلنه‌ نه‌ رۆژ بینه‌ ده‌ر و نه‌مانگ. دنیا به‌ ته‌واوی تاریک که، تا من بتوانم بجه‌ قه‌راخ و به‌ په‌له و به‌ بی‌ ترس و گنشه شه‌گانی کریت خالی بکهم.

پاکنیش که له چیا سه‌ر ده‌گه‌وت، گوتی له گرمه‌ی هه‌رویی بوو. چاوینکی له تاسمان کرد، بره‌ش دا‌گیرسا بوو. ترساو هه‌نگاری توند کردن و گوتی: « ناخ تاسمان! تاوینک بوسته تا من ده‌گه‌مه حالی گنورگاروس، نه‌و دم چت گه‌ره‌که وابه‌ک. »
پاکنیش ده‌چوه گوندی < ناناپولی > له چیا، تا ژن و کچه‌کاتی تا دوابی شه‌ر لای براده‌ره‌کاتی دامه‌زوتی.

نیوه‌شه‌و گه‌بسته نه‌وی. له ده‌رگای دا، به‌لام کهم ره‌لامی نه‌داپه‌وه. دیسان لینی دا،

گئورگاروس به چاوی خه‌والو ووزی پهنشان و رنگی بزپکار هاته دهری. پاکیش گوتی:

. سلاو هارپی. ده‌ترانم نم شهو له مالی تو بیستهوه ؟

. ززو به خیز هاتی... مالی خوته ..

پاکیش وه‌وورکوت، کاپانی مالیی نه دی. ده‌نگه ده‌نگینک له قاتی سه‌روه ده‌هات. له

براده‌ره‌کی پرسی:

. خیزانته له گوی‌یه ؟

. بیوره . له‌ور ژوانی دواپیسا خوی مانوو کرده و نه‌خوش که‌توه. سلاوی ده‌گه‌بانندی.

تکای ده‌کرد که لیزه وه‌ک مالی خوت بیزویه‌وه. سفری راخت. خواردن و شه‌رابی هینا.

چراپه‌کی دیکه‌شی پیکرد و گوتی :

. بیوره پاکیش نه‌گور نانه‌که باش نیه. ندم ده‌زانی ندم شز سر به‌رزم ده‌گهی. به‌لام به‌یانی

به‌نیزنی خودا که‌له شیرینک بز سر ده‌بزم. له ده‌روه باویاران هه‌شری ده‌کرد. له حدساری لقه

دار هه‌نجیری کزنه سال به‌توره‌یی ده‌جولائه‌وه.

پاکیش گوتی: « به‌نیزنی خورا سه‌ی به‌یانی ده‌بزم. چونکه به‌لینیم به‌پاله‌وان میکینس داره

نه‌گور به‌لینیم نه‌بمه‌سه‌ر ته‌ریق ده‌چده‌وه. جگه له‌وه‌ش من له‌و پیاره ده‌ترسیم. نیتاش بزیه

هاتومه‌نیزه تکایدکت لی بکهم. »

. هه‌رچی له‌ده‌شم بی بزت ده‌گهم.

. ده‌مویست تکات لی بکهم نه‌گور ژورینکی زیادیت هه‌بی. تا ووزع هیدی ده‌بیته‌وه. ژن و

منداله‌گهی من په‌نا به‌دی.

گئورگاروس وه‌ک شتیکی له‌گه‌روو گه‌رابی. قومه شه‌رابینکی خوارده‌وه و پاشان سه‌ری

به‌رداوه‌و گوتی:

. به‌هه‌لکه‌وت ژورینک خالی بوه، تز ده‌ترانی داگیری به‌کی. نه‌وه‌ی گوت و هه‌ستا ده‌رگای

کرده‌وه و دوا‌ی تارینگ گه‌راپه‌وه هه‌موو له‌شی ته‌پوو. دانیشته‌و گوتی :

. سوپاس بز خودا، باران ده‌باری، زه‌وی بز کیلان نه‌رم ده‌کات. میزه‌گهی کوزکرده‌وه و جینگای

بز راخت و گوتی:

. به‌خه‌وه. هیلاکی، له‌رنگای دویره‌وه هاتوو‌ی.

به‌یانی زوو گئورگاروس قاپه شیرینک و کولیزه‌یه‌کی نانی جز وپارچه په‌تیرینکی بز دانا. له

ماو‌دی شه‌ردا ناسان هه‌وره‌کانی خالی کردبوو، هه‌وا تاووساو بوو. که‌له‌شیر له‌سه‌ریانی

ده‌پانخوتند. پاکیش گوتی :

. مالیارا گئورگاروس! به‌چ زمانیک سوپاسی نه‌و چاکه‌به‌ت بکهم خودا جه‌زات به‌داته‌وه.

. ناره‌حمت مه‌به‌ پاکیش. خودا تورکینکی مل نه‌ستوره و ده‌بینی چوق توله‌مان بز ده‌کاته‌وه. ا

برز به‌سلامه‌تی.

تاوه‌لآت. به‌رده‌کان که‌ تازه شزراپورنه‌وه هه‌ر بره‌قه‌پان ده‌هات. دلژیه‌ باران له‌سه‌ر گه‌لای

داران ده‌دره‌وشانه‌وه. پاکیش کوزیه‌ ری چسای گرته‌ به‌ر و به‌دلنایی فیتوری لینه‌دا. په‌ناگای بز

ژن و متدالان دوزبیزوه. خدیالی ناسوده‌ بوو. وه‌په‌له‌ که‌وتیبوو که‌ به‌گانه‌ پاله‌وان میکینس و

کایامبیس و میستیگری.

له ولای گوندی ده‌رگای خانونکی پچوک کرایه‌وه. پیره‌میزدینکی پچوکزله سوری وده‌ورنا. باکیش ده‌نیاسی. نهو زاخاریاسی مامی‌گورگاروسی بوو. پیاونکی همه‌کاره بوو. داری پینوهند ده‌کرد، همه‌کیسی خدلیکی گوندی بوو، نیواره‌ی روزه‌کانی شه‌مز گزوله‌وه مقست وگوزانینکی هه‌لده‌گرت و له سدرلیکانی کلیسا داده‌نیشت. هه‌رکس سوری له‌بهر ده‌ستی ناهایه‌ده‌باشی. کیسه‌به‌کیشی له‌گه‌ل خزی ده‌هینا، خدلیک نان و سه‌وزی و کشمشیان بز تینه‌کرد. دوو بوتلی‌گه‌وره‌شی پی‌بوو بک بز شه‌راب و به‌کیش بز زه‌پتون. کاتینک موشته‌ری نده‌بوو، توکه تاشاره‌کانی کز ده‌کرده‌وره‌تاگری ده‌دان ویزگه‌ن و دوو‌کله‌ی به‌نیو گوندی وهر ده‌کرد. باکیش سلازی له‌پیره‌میزد کرد و گوتی: تمه‌نت دریز بی‌باوه!

پیره‌میزد له‌وله‌آمندا گوتی: سلاز چه‌نگ زه‌ن! دنیا له‌چ مهرگینک دابه و بز کوی ده‌چی
شاخ! هه‌ر مه‌پرسه. دنیا به‌ره‌وه‌جهم‌نده‌مه‌چی!

تو چونی:

منیش له‌گه‌ل دنیا ده‌روم. چما کارینکی دیکم له‌ده‌ست دی؟ دوی شه‌وه له‌مالی گتوگاروس خوتم. نه‌ختی گاته‌مان کرد. ئیشتاش شه‌وه ده‌گه‌رنه‌وه.

پیره‌میزد به‌ره‌وه‌شاسان ده‌سته‌کانی به‌رزو کرد و له‌بهر خزیه‌وه گوتی:

له‌مالی گتوگاروس خه‌وتی؟ شاخ خودایه‌که وای! هه‌ر بزیه‌بوو که شه‌وه‌قیره‌خه‌به‌ری دابوو نه‌چینه‌لای و ده‌ست به‌گریان و پزوق نه‌گه‌ین.

ده‌لئی چی‌بابه... گریان و رز پزی چی؟

بز.. چما نه‌تزانیه؟ نا... چ بوه...؟ چ بزائم؟

ناخر شه‌وه‌دوینی به‌پانی گوره‌گه‌ی مرده... پانی گوشوویانه... شه‌وان له‌زوره‌گه‌ی سوری

له‌سمر مه‌پته‌گه‌ی بوون. شه‌ویان رز ده‌کرده‌وه. سه‌یره‌تو نه‌تزانیه... باکیش بی‌شه‌وه‌ی هیچ بلنی، هه‌رتگ ده‌ستی به‌چارانه‌وه‌گرت و ده‌ستی کرد به‌گریان.

پیره‌میزد گوتی: «باکیش مه‌گری... شه‌وه‌چاره‌توسی هه‌مو‌مانه.»

* * *

شه‌وه‌به‌سه‌ردیزی مه‌سیح دا‌باران‌باری‌بوو. شه‌وه‌قشانه‌ی که‌سن شه‌وه‌ورزو له‌پشت مه‌تریز نه‌بزوتی‌بوون وین‌هسانه‌وه‌دزی‌تورک به‌رگری‌بان کرد‌بوو، نیشتا هه‌ستیان به‌فینکی ده‌کرد. قه‌شکان هه‌موو ۳۲ کس‌بوون. بیست‌کس له‌گوندی‌به‌کانی ده‌وریه‌ری دیز، که نه‌پانوترا بوو رابکهن، هاتی‌بونه‌نیویان. گوندی‌به‌کان که‌گوتی‌بان له‌ده‌نگی خه‌فه‌تباری ناقوسی کلیسا بیوو، ژن و متدالیان برده‌وه‌نیو شه‌که‌وتینکی سهر‌چیا که‌به‌مه‌تریزی خودایان ده‌زانی، خزی‌شان به‌وست و دلخواز له‌مهر و بز و نان و کولپچه‌و تازوقه‌چی‌بان هه‌بوو به‌کزیان دادا بوو. به‌ریشی مه‌رگ پینکهنی بوون و هاتیبون ره‌گه‌ل شه‌وان که‌وتی‌بوون.

ده‌وریه‌ری نیوه‌پز بوو، پاله‌وان پرلیک‌سینگسی له‌گه‌ل ده‌سته‌ی خزی له‌بستوی دیز وده‌نیزیک‌گه‌وت و دیزی لئ‌وه‌دیار‌گه‌وت. له‌دوره‌ده‌نگی شه‌پسرو و ته‌قه‌ی تورکان و هه‌رای شه‌وه

خه لکمی ده کوژوان و با ده پانکوش، ده بیسرا. لهو سه ره وهش ناسان تاریک و هه وره کان بز لای سه روو ده بزوتن. شهره گران ده پانویست به په له خویان بگه بیسته سه ره باسکی، تا تینیک وه بهر پراکانیان بنین. به ته قه ی تفهنگ گه بشتی خویان راده گه یاند، هه ره ل کسینکی گه بشته سه ره بستوی پالوهان پولیکسینگیس بوو. ده مانچه به کی هارشت وهاواری کرد :

- سلأوتان لی بی .. پراکانم . پاشان ناوری له هاوونکاتی خوی داوه که به هه ناسه برکه سه ره ده که وتن .هاواری کرد : کورینه سلأوا نامه وی ناقه گولله به کیشتان به خورا بهروات. هه همیشه ده ستریز له کوی دوزمن بکن. نه وهی گوت و کز مه لیک به پاخ سووری نشانندان که وهک خاشخاشک له دهوری دیز شین بیوون. په لجا گولله یان به تورکانه وه نا. هیندی به ویزه ویز وه بهردان ده که وتن و هیندیکیش تورکیان وه سه رنگ ده گیتران. بیست که لکینکی دوزمن که وته عهزی. له دیز هورای شادی بهرزه بزه. به خیر هاتن کوه کان .. هیلاسون ته نافی ناقوسی راوه شان دوهنگی شادی پلاز کرده وه.

تورک توره بیوون، له تاریکی شهوا فله کانیان ده بهنی که پلاز ده بیون و له پشت گاشه بهرداندا خویان حاشار ده دا. ده یان لوراند، هاواریان ده کرد. نه لا... نه لا، کافری دیکهش گه بشتی. عه سه کری خه تی پیشی جه بهه. بز پاراستی گه مارزی دیز له مه تره زنه کانیاندا مانه وه. نه وانیتیر هیرشیان بز لای بستوی برد.

پارانیکی توند دایدا به. هه ورینی نه وی له سه ره باسکی چیا فله گانی نه دیر کرد. پاران تورکه گانی سه خله ت ده کرد.

پالوهان پولیکسینگیس هاواری کرد : کورینه ده سرتو بکن خوا له گه ل نیمه به . جارنکی تریش ته قه ی ده سرتو به زده بزه ، تاله ی بریندوران و جنبوی سه رازان ده بیسرا. به لام هه وره کان هه ره نه وی ده بیون و پارانش کاری خوی ده کرد. پنجگه له په پاخی سرور و برقه ی نیزه هیچتر دیاری نه ده دا.

پیش نوتوی دیز له پشت مه تره زنگ چزکی دادا بوو، کاتینک دیتی له شکری دوزمن دو بهش ده بی. هاواری کرد:

- بز پشوره برایان ... هیزی دوزمن دابه شوه. کاتی نه وه یه په لامار بهرین و گه مارز بشکینین.

قه شه و گوندی به جارنک راست بو وه وه. ناقوسی کلیسا توند دهنگی دایه وه. له کاتینکا تفهنگه کانیان راده شه شانده. هه موو له سه ساری کز بوونه وه. پیش نوتو وه پیش که وت و ده روازی گه وهی دیزی کرده وه. گشتیان به هاوار و هورا وه ده ره که وتن. تورک که له نیوان دور ناگردا گیر بیوون، له پیشدا په شوکان. فرمانیان پندرا که بز نیو دول پاشه کسه بکن. قه شه وه دوابان که وتن. پیش نوتو ده چوه پیش و هاواری ده کرد : مسیح سه رکه وت... مسیح سه رکه وت! پیری خوی له پیر چو بزه، به سه ره بهردو گهنو قوقکاندا رابده کرد و به سه ره درک وادالدا بازدی ده دا. تاوینک ده ونستا، ته قه به کی ده کرد و رابده کرده وه. بونی پارتو سه رخشی کرد بوو.

له پیر دهنگی شه بیورنک له ههوا دهنگی دابه وه. تورک له جینی خو راوه ستان. پاشان له

پشته‌روی قهقه‌کان ده‌نگی شه‌پورنکی دیکه هات. قهقه‌بک هاواری کرد : « نیمه گه‌مارز دراوین گه‌وتوینه نیو داو، هاوار یگه‌ریسته‌وه.»

قهقه‌بکی تر هاواری کرد : «وای...وای... تورک چورنه نیو دیزر.»

پیش نوژ ده‌مانچی هملکنشاو خه‌نجهری له کلان هینا دهر و بی ته‌وی له گه‌ل که‌س بدوی، پای کرده دهر و زدی کراوی دیزر. پالوان پولیکسینگس هستی به مدترسی کرد و له گه‌ل زه‌لامه‌کانی خزی هیزشی ده‌ستپنکرد. باران هر دهباری. پژ سوری دهن هروی نابور. تارنکی زوی داپوشیبوو. تورک و فله تیکه‌ل بیون و لیکیان ده‌دا. پیش نوژ که به زهری خه‌نجهر و رنگای خزی ده‌کرده‌وه، ده‌چوه پیش و هاواری ده‌کرد : کوپنه به دوی مندا !

پالوان پولیکسینگس له گه‌ل پیاره‌کانی رای ده‌کرد یگانه دهر و زدی دیزر هاواری کرد :

« کوپنه نازا بن ... مبتدی له تورکان گه‌بشتیورنه حساری دیزر و بز کلیسا ده‌چورن. په‌پژو کزنه تهلیمان ناگر پیته ده‌تا تا کلیسا بسوتینن. دوو ده‌نگی وشکر به سام، ده‌نگی پیش نوژ و پالوان که پیکه‌وه له دهر و زده هاتبورنه ژورو و تورکیان په‌لامار داپورن. به گوی گه‌بشت... نه‌ی سه... نه‌ی مملعون ... قهقه‌بگلیتر به دوی نه‌واندا ده‌هاتن و تورکیان دهر و زده داپورن. بز قورنیکنی سربانی کلیسا رایانداو هه‌مرویان له‌تو په‌تکردن.

له دهر و زدی تیشی گه‌رمایی شه‌پ دامرکا بوو. پالوان له دیزر هاته‌دهر تا بچینه‌وه کن هاواری‌نکانی. دهر و زدی گه‌روهی دیزر جارنکی‌دیکه‌ش داخراوه. شه‌ر داهاتبوو، ناسمان و زوی به هه‌رور یاران داپوشرا بورن. پالوان پولیکسینگس به هاواری‌نکانی گوت : « کوپنه بز جنی خزمان، بز مه‌تریزه‌کانی سر باسکی.» به‌یانی رژو‌بزه. مه‌سبچی کوژراه‌کانی خزمان ژمارد. سی کوژراوو بی شونینکیان هه‌بورو ده‌سته‌ی پالوانیش دوو کوژراوو چهند برینداریان هه‌بورو. له خوار و ه‌ی بستوی قولکه‌بان هه‌لکند و مه‌بته‌کانیان شاره‌ده‌وه. دوو کوژراه‌کان مام و برازابه‌کی گوندی کاستلی بورن. پالوان دوو لقه‌داری هه‌لگرتنه‌وهو به شکلی خاج له سر قه‌بره‌که‌یانی چه‌قاند و گوتی :

« نه‌ره‌ش دوو قوربانی دیکه ! داخوا که‌ی تزوه‌ی نیمه‌ش دیت ! پاشان روری کرده هاواری‌نکانی و خوتی :

« هر چی خواره‌ده‌منی هه‌مانه ناماده‌ی یکن. مرژف نه‌وه‌نده‌ی زیندوه بره‌بیش ده‌بی. ناگریان کرده‌وه. چیشیان لی‌تاو خواره‌دان. باسی زیندو و مرده‌انیاں کرد. کبشکچی بان داناو نه‌وانی دیکه نوسن. به‌یانی زوو شه‌ر ده‌ستی پی‌ده‌کرده‌وه. له خواره‌وه له نیو دۆلێ دیزر تا نیوه‌شه‌ر روناک بوو. قهقه‌کان سوپاسی خودایان ده‌کرد که دیزی له سوتان نه‌جات داپورن.

قوتیوسی پیر هه‌تواتی بز برینه‌کان ساز ده‌کرد، برینه‌کانی ده‌شوشت و ده‌پیرزاندنه‌وه و ده‌رمانی ده‌کردن.

عه‌سکهری تورک که له نیو دوو له‌شکری مه‌سبچی دا ماهورنه‌وه، کوژراه‌کانیان ناشت و برینداره‌کانیان ده‌رمانکرد، مات و بیده‌نگ له بهر ناگری دانیشبورن و به‌یران له ژن و مندالی ده‌خو ده‌کرده‌وه که له نه‌نه دۆل و تاسپای پچوک به جیبان هیشتیورن. پاشله‌ی نه‌وان کنی مه‌زراکانی ده‌کیلا، کنی رده‌کانی ته‌کیش ده‌کرد، کنی نانی بز ماله‌کانیان ده‌هیناوه؛ تاخر

نه‌وانیش نینسان بیون و به پینچه‌هاته‌ی بز چوونی فه‌لان، سه‌گ نه‌بیون.

له‌گه‌ل کازیوه‌ی به‌یانی تورک و مسیحی له‌خو راه‌بیون و شهریان ده‌ست پینگرده‌وه. دوو ده‌رویش ته‌پل و ژورناریان ده‌ست دایه‌وده‌یانکوتا و به‌پنش سه‌فی عه‌سکهر ده‌هاتن و ده‌چوون و هانیان ده‌دان. قه‌شه‌چوونه‌نیو مه‌ته‌ریزان. پینش نوینو که‌سه‌ری بریندار بیوو. ژانی ده‌کرد و خوین به‌ریشی سپیدا ده‌چوواوه. به‌و حاله‌ش به‌و له‌کازیوه‌ی به‌یانی چوپوه‌ده مه‌ته‌ریز و چزکی دادا بیوو. چاوی له‌تورکان نه‌ده‌تروکانه‌د. که‌ده‌یدیت سه‌ریک ده‌چولته‌وه، سینه‌ی لی ده‌گرت وده‌ی گرت : « نینسان کوشتن با کافریش به‌ی کارینکی خه‌راپه. به‌لام خه‌تای نینمش نه‌ه. به‌راشکاو‌ی ده‌لیم خه‌تامان نه‌ه. ناخ... خودایه‌ نینمه‌نازاد به‌کی. تا له‌سه‌و به‌دوا له‌ناشتی و تاسایش دا بزین. »

له‌سه‌ر باسکی هاو‌ری‌یانی پاله‌وان پولیکسینگیس له‌پشت گاشه‌به‌ردان خزیان قایم کرد‌بیوو. لوله‌تفه‌نگ‌کاتیان ناراسته‌ی تورکی په‌پاخ سو‌ر کرد‌بیوو. به‌لام پاله‌وان هه‌روا به‌پینوه‌راوه‌ستا بیوو. به‌سه‌ر شه‌رکه‌راتدا ده‌گه‌وا.

سپاوه‌گان هاواریان ده‌کرد : « داوه‌روه پاله‌وان گولله‌مینشکت ده‌په‌ژنشی. » له‌راستیشدا له‌بان سه‌ریان گولله‌ده‌باری. به‌لام پاله‌وان پینکه‌نی و گوتی : « خو مینش ده‌مه‌وی سه‌ر دانوینم. خودا خو‌شی ده‌ژانی مینش ده‌ترسینم. به‌لام شه‌رم ده‌که‌م. نه‌گه‌ر نینوه‌ش پاله‌وان پولیکسینگیس بان، هه‌روا ده‌سه‌رانه‌وه. »

کابرایه‌کی زخول به‌شبه‌وی پلار و لاتاو گوتی :

• لام وایه‌ناغای پاله‌وان تو‌ پارچه‌خاچینکی راستیت پی‌یه، بزیه‌نا‌ترسینی.

ته‌م چاره‌پاله‌وان به‌دلی گرت و گوتی :

• نیکولیس ! بزانه‌خاچی به‌راستی هه‌ر نازایه‌تی‌یه. من خاچی به‌راستی دیکه‌نا‌نام.

له‌و کاته‌دا شه‌ر له‌داوینشی چیا توند بیوو، تورک پتر له‌دیز وه‌نیزیک ده‌که‌وتن. و دیز ده‌که‌وته مه‌ترسبه‌وه. پاله‌وان پولیکسینگیس هاواری کرد‌و گوتی :

• زاین‌ته‌ی پاله‌وانان.. زاین، مسیح سه‌ر ده‌که‌وی. تورکان په‌لامار دهن پاله‌وان له‌پشت به‌ردان هاتنه‌ده‌ر و هیرشیان برد، به‌رده له‌ژیر پی‌یانیمان خلور ده‌بووته، چیا له‌پشت سه‌ریان ده‌خزی.

له‌پینشدا شه‌ره‌تفه‌نگ بیوو. پاشان بوو به‌شه‌ری ته‌ن به‌ته‌ن. به‌خه‌غیه‌ران تینک به‌بیون. له‌پر له‌دیزیشدا ته‌قه‌برا و ده‌نگی تفه‌نگان نه‌ده‌هات. تورک و فه‌له‌لینک جیا نه‌ده‌کرانه‌وه. پینش نوینو سپاوه‌تازایه‌کانی کرده‌مه‌عموری په‌لامار وه‌هیند‌نکانبیشی گوت، مه‌ته‌ریزان پبارین. ژماره‌ی مسیحیه‌کان که‌م بیوو. تورک له‌همسو لایه‌که‌وه هه‌لده‌قولین. ژماره‌یان یه‌ک به‌عه‌وت بیوو. پاله‌وان پولیکسینگیس و پینش نوینو به‌له‌شی خونتوایه‌وه له‌سه‌رپراده‌هاتنه‌خوارو هاواریانان هان ده‌دا. تورک وه‌ک لاقار په‌لاماریان ده‌هینا.

نیزیک به‌نیوه‌په‌ مسیحی به‌وه‌گزیون ده‌چوون. بورجه‌کانیش یه‌ک به‌یه‌ک ده‌روخان. روژ له‌ناسان به‌کاوه‌خز ده‌بزووت و نه‌یده‌کرده‌شو تا شه‌رکه‌ران لینگ کاته‌وه. هاران نه‌ده‌باری تا چاوی تورکان کویر بکا. روژ دیزو و هه‌وا خوش‌بیوو.

لەم ناگرو خوێنەدا پالەوان و پیش نریۆ، دەمبێکی کورت تینک هەلەنگوتن. چاروان تینک بەری هێچیان نەگوت. بەلام هەرتک لە نیگای یەکتەدا بەدیوان دەکرد که دیز لە دەست چەو.

لە نەگار دەنگی دەستەریۆ لە تینۆ دۆلێندا دەنگی دایەو. فەلە نالایەکی رەشبان چار پینکەوت که دەلەرئەتەو. پە دوای نالاکەدا زەلامینگ بە گۆر بە سەر بەرداننا باز دەداو دینتە پیش. پالەوان مێکیلس بە سام نەسپ تاو دەداو بە تەقەمی تەنگ سلاوی لە شەرەکران کردو تورکی پەلاماردان وگوتی: «ئە سەگی دەمەلەون! لەم خوشبەختیە که وا تینۆم دەگەر خستەو.» ئەو رۆژو رۆژەکانی تریش دەستە دەستە برینداری تورکیان پز کاندی دەهینایەو. پاشا لە هەپان ریش خزی دەرتیەو دە یگوت: «چما ئەو دیزە لەعەتبیە چی تیندایە که وا هینشتا پەمرەکانی دەکات. تینۆ ئەو بی عورزانە شەرمی تاکەن؟»

بریندارەکان دەبانگوت: «ناخ پاشا! لە سەرەتاوە تینۆ لە سەر بوون، بەلام ئەو پالەوان مێکیلسە لەعەتبیە گەبشتی و ...»

هەموو لە تینۆان هېلاک بیوون. بانگی باربایانیس - بان کرد شەریەتی پز دەهینان. ئەفەندەم هات بە هەوای گۆرانی قورئانی پز دەخویندن تا رەنج و دەردی شەریان لە بیرەرنەو. هیلارسونی ناقوس راوەشین که رۆژی پیشو بە دیل گیرابوو. بە دارچنارنەو کردیو دەسوواری. ئەو هینشتا لە تەنافی ناقوسە کورتیکی بەدەستەو بوو. کاتی بە دیلیان گرتیو، نەبوستیو تەنافی ناقوسە پەر بەدات. تورک تەنەفەکان هەلمیرو.

خەلیفە لە بارەگای تەسوقوف نشین، شەوورۆژ لیباسی داتەدەکەندو لەسەر هەست بوو. چونکە تەبەدەزانی چ رۆژ و چ سەعاتینک دین دەیگرن. نەبەدەوێست بە رووتی بگیریو بە تینۆ کۆلان و یازاردا بێگرن. قەشەبەکی لە دیزی چپای کودوما، لە کەنار بەحری لیبی هینابوو، نیقراری لە کن دەکرد و شەو و رۆژ دوعای پز دەکرد تا گیانی نامادە ی شەهید بوون بی. مورتزوفلوس دەمینگ لینی جیا نەدەپزەو هەمیشە رەک سەک لە دەورە ی بوو. لە پیش دەرگای ئەو دەنوێست، تا نەکا بی ناگاداری ئەو خەلیفە بەزن ولە پەرەکتی گیان دەرچون لە گەل ئەو بی بەشی بکەن.

ناخوڕەکی شەو داهاات. خاچ و مانگ لینگ جیا بوونەو. فەلەو تورک ناگریان کردەو. هەسبەکان لە بناری چپاو تورکیش لە دەورەری دیز وەک تارمایی رەش دەهاتن و دەچوون. دوو پالەوان گەبشتیوون بەک و لە بارە ی شەر و نەخشە ی هیرشی بەبانی قەبان دەکرد. پاشان بی ئەوی تزیزک باسی دۆستایەتی بکەن لینگ جیا بوونەو.

پالەوان پولیکینگس که هینشتا لە بەر کۆل و گەرمی شەر پزەشەکا، نە پزە باسی دۆستایەتی بکا. خز نەگەر باسیش بکردایە، پالەوان مێکیلس لەوانە نەبوو گۆنی بەتانی. پالەوان مێکلس بە تەنیا لە کن ناگەرە ما، سیفاریکی داگیرساندو تووشی بەری لیل و تاریک بوو. نەختر. نەختر. وێژدانی ناسودە نەبوو. شەری دەکرد. دەیکوشت. هەمیشەش بی ئەوی سکالاپکا پز گیانفیدی نامادە بوو، بەلام بەو حالەش ئەو بەری لە کریت نەدەکردهو. کاتینک سوار دەبوو، ریکیتی لێدەداو هاواری دەکرد: «پز پێشەو، بیرو باواری ئەواری نەبوو، شەوانەش که دەکشاپەو، وەک رۆژ بەری لە نازادی نەدەکردهو و فیکری پز شۆنیک تر دەچوو. ئەو خزی گیانی ئەوی پەرکردبوو لە شەرەزاری.»

به ناره نار تفتیکی له شاگر کرد و له بهر خزیمهوه گوتی: « شهرم بکه نهی پالەوان میکیلس »
لهو کاتهدا که له دوربای بیرو خهوتنه تاریکهکانیدا نوقم ببوو، دهنگی ههتاسه پرکهو ههنگاو
بهسپایی بیست. نادری دایهوه، باکیش بوو به ههتاسه پرکه دههات. پالەوان راست بزوهو پرسى :
« ج. باسه...! لهعتهتی چقهوماوه...؟ »

باکیش دهمنیک بوو ههستی بهوه کردهبوو که خهمنیکی نهینى پالەوان میکیلس دهخواتهوه.
سهری برده بن گوینی و گوتی :
« پالەوان... پالەوان ... نامینه .. »

پالەوان راچهنی . باسکی پاکیشی گرت و به توندی دایناو گوتی : « سهبرسه بکه . »
پالەوان .. دهستهیهک تورک نهم شهو هاتنه کاستلی و رفاندیان . پالەوان دهستهکانی به
ناگری راداشت و دهویست بیانوستینی، ههرتکیان مارهیهک بییدهنگ بوون. ناخرهکهی پالەوان
پرسی : بزکوییان برد ..؟

« بزکاندی ! »

« کهنگی ؟ »

« ههوهلی شهوی .. »

پالەوان راست بزوهو گوتی : « له گهل من وهرو زمانت نهگهپی »
بهلام باکیش خزی پی پانهگیراو هاواری کرد : « چۆن تو ههتەرزى خۆت به جى دىلى ! نهگه
تورک نیوه شهو پهلاماریان هینا چی ..؟ »

« بیدهنگ به .. ده کهسی له شهرکههره باشهکان ههلیوارد وگوتی :

« کوپینه له گهل من ورن. دهمانهوی مرویکی دهشتی بکهین. پاشان رووی کرده هاوینکانی
دیکه و گوتی ؟ »

« پیش تاریک و روونی بهیانی دهگهپنسهوه. باش شاگادار و وریا بن. پاشان له گهل
دهستهیهکی دهگهسی رینگای دهشتینی گرت بهرو له تاریکابیدا بزبوو.

دوو سئ سععات تپهیری. تپوه شهو لایدا بوو، فهله فره هیلاک و شهگهت بوون،
کینشکچی یان دانان و خهویان لی گهوت. له ژووری دیز نهو قهشانهی له ههومان پیرتر بوون. له
سهر بهردهکانی ههساری دیز کهوتبوون وله بهر خودا دهپارانهوه. که سهر خوار کاتهوه و دیز
بگریته ژیر پهناو پشتیوانی خوی.

پیش نوژن برینهکانی بهپهرد پینچابوو جزیره نیو ههتەرزى خۆیهوه. له ههتەوزدا ههسکهری
تورکانی دهپیشی که وا له بهر ناگر دیزن و دهچن و دهنگی جرینگهکی چهکهکانیان دیت. له بهر
خزیمهوه دهیگوت : « نهو سهگانه وهرناکهون، بینگومان خهریکی فرت و قیلن .ا. »

ناسانی یان سهریان پهکچار ساو بوو. نهستیزهکان دهدرهوشان. ههواپهکی سارد له چپاوه
دههاته خوارو کاری له نینسکان دهکرد. هروسکه بهک به پانایی ناساندا راخوشی. پیش نوژن
خاچی له سینگی کیشا و له بهرخزیمهوه گوتی: « نهوه نیشانهی کزنایی شتیکی گهروه به. خوا بکا
دیز نهی ! » ههروا که رووی له ناسانی کرد بوو دهپارابهوه. له پر دهنگی تهپلو شهپوور
ههستا، هههلهو کاتیشدا ههراي نهلا نهلا دههات لافاوینکی پهر رهش بهروه دیز کهوته ری. تووکی

توره و حمساره وه دږږيان پهلاهاردا. عمرز ده لهرزی. له وركاټه دا كه شعر له بهاری چيا توند يوو،
عسكېرې تورك پښه يان به ديواري دږه وه دنا، تاسه وكون. رږږ ده هات ته واو رووناك ده يوو.
پښش نوږږ به هاوار بانگې قه شه كاني كړد:

- نهې برايان دږ له دست چوو. چيتان پږن نيږم گوي بدنه دږ له دست چوو. خه تاي منه.
نه وان ته تبا ده ياته وي من بگرن، توله بستينته وه. من نه وه دچم ته تسليم ده يم.
خوتبوس، قه شه ي حمكيم گوتې: « نهې روحاني پږوږ، ده توكوږن ا »
- گوهاني تبا نيه ده مكوږن. ده توست چيم لي بگرن؟ به لام له جياتيان دږ نه جاتي ده يې.
- ناخ .. نه وان ده توكوږن و دږيش نه جاتي تايې. تورك فېله زان و به مه كرن .
- من نه ركي خوم به جي ده گه وينم. نه وان چوږنيان گه ره كه با واېكهن. خوداش چوني ده خوازي
واده كات.

وه كازې پښش نوږږې دست دايه و، په رږږه كې سپې لي هالاند، چوه سر ديوارنك، راپره شانده
و بانگې كړد .

توركېښې به ره گه ز كړتې هاواري كړد : قه شه ي مه لعون چت ده وي ؟
- سه ر كړده ي ښه كې يه، برږ پښې بږه كه پښش نوږږ ته تسليم ده يې، به لام به و مرجه ي كه
دست له دږ نه ده ن.

هه راي وان له هه رت ك نوردوو ده نكي دايه وه. ته وان هې ده سته و په خه يوون لښك جيا يو نه وه.
ته قه ي تفهنگان واوه ستا. له ر كش و هاتبه دا كه له شيري دږ ده ستيان كړد به خوږندن، ده يو به
رږږ.

هه من به گې سه ر كړده ي توركان بانگې كړد : چه كت دانې و هره ده وي. من دست له دږ
ناده م.

پښش نوږږ به وه و تاسان ده ستې هه لښناو هاواري كړد : سر ښد به خوا
سر ښد به محمه د !

پښش نوږږ هاته خوارې. قه شه كان ده وره يان دار له نامږنيان گرت، شانيان ماچ كړد، هه موو
ناخرين مالارايان له گه ل كړد و ده بانگوت : خوا حافظې نه ي شه هيدې مه زن .

پښش نوږږ چوه نوږږدان، عمرزي ماچ ده كړد و ده بگوت : خوا حافظې نه ي خوداي من ا
چارنكي له حمسارو له حوږه كان و له ژږر زمين و له نه وېله كان كړد و پاشان ده ستې هه لښناو
چارنكي ديكه ش گوتې : خوا حافظې ..

له گه لكو له ده روازه چوه ده وي، تورك گرتيان و نښتر كه س نه يديته وه. پاشان تورك به لوړه
لوړ پږانه ښو دږ.

پاله وان پرليكښگيس هاواري كړد :

- واي نه و سه گانه به پښش خزيان شكاند و دږر ده ستونځن. پاله وان سه رې پښچا يوو، برينه كاني
ژانېان ده كړد. له كاتېنكا ركتني لښه داو به وه و دږر ده يكو تا گوتې : « نه دي پاله وان ميكلس له
گوي به ؟ »

به لام پاله وان ميكلس نه گه راپوه و. تنود ورس له گه ل ده ستې خزي بزوت. هه موو پښكوه

تورگیان له پشته و هرا په لمار دا .

دیز د ه سوتا . له پیش دژنی په پاخ سووری تازه گه یشتوو پهیدا بوون . کاتبکی هه رنگ لا ده گه بشته بهک . پالہوان پولیکسینیس پرسى : « تئودورسى برا ! تئدى پالہوان جیکلس له کوى به ؟ » خوین له سورو ملي ده چنواوه .

تئودورسى له وه لآم دا گوئى : « تئو بز راوینکى دهشتى رزیشتهو ... »

- راوى چى ؟ نازانم !..

مه سىحى له سهر بسترى وینستا بوون ته ماشای دیزبان ده کرد . که له خواره وه ده سوتى . گرى ناگر دپواره کانى ده لسته وه و دوو که له بهرى رزوى گرتبوو .

پالہوان پولیکسینیس مات و په شوکا و ناهرمیند ده بوو . دهر د ژانى له بىر برد بزوه . خوینى برینه کانى پاک نده کرده وه . چارى پر له ناو بیوون . هاورینکانى پى یان گوت :

- پالہوان با برزین ، تز بریندارى . نیتر ته ماشای دیز مه که . دیز له ده ست چوو . خوا وای گه ره ک یوو . نینمه نهرکى خزمان به چى گه یانده .

پالہوان هه ناسه به کى هه لکینشاو گوئى : « نده گه ر پالہوان میکلس - مان له گه له دپوو ... »
تاخره که ی تورانیان رازى بکهن . هه موو بز بنارى چیا هه لکشان و هاتنه نیو دؤل و رنگای کاستلی یان گرته بهر . ده سته ی پالہوان میکلس یش روویان ده پیتر کفالو کرده وه . هه والى داخدارى سوتانى دیز ، زوروتر له وان گه بشتبوو . خه لک هاتیبونه سهر رنگا و ده گریان . قهره وینکى له سهر بسترى دایانابرو تا ناگای له بزورتنه وه ی تورکان یى . لای نیوه رز خوینى گه یانده وه . ده سته ی پالہوان پولیکسینیس که دواى خواردن له بن دارچنار راکشا بیوون یحه سینته وه . پالہوان له بن سینهرى دارى دیز بز بوو . فوتیوسى هه کیم برینه کانى ده شوشته وه و په روى برینه کانى ده گزى . که چارى به قهره ول کهوت بانگى کرد و پرسى :

- ها... یاکورس ! خه بهرى تازه چى به ؟

یاکورس هاته پیش . زه لاینک یوو ره قه لى ره شى کورته بالا . لاق وه ک لاقى کولله و تىگای زیندوو . نه وه نده ی کوشت و کوشتار دبیوو ، تالى و سوزى رزى گارى چنشتبوو . نیتر ترس و خه م و شادى له چاوه کانى دپاریان نده دا . یاکورس ده یگوت : « دنبا وه ک چهرخ و قه له ک وایه . دایم ده سوپننه وه . بز من هیچ سهرنج راکینش تبه . »

لى یان ده پرسى : « باشه ، بللى بزاینن کى نه و چهرخ و قه له که ده سوپننى ؟ »

له وه لآم دا ده یگوت :

- هیندى جار خراى مبهربان و هیندى جار ش به یشان . تئو دوانه پینکوه رنگه که و ترون . بهک وزیران ده گاو ته و ستر دروستى ده کا . تاوینکیش کاربان ناوه ستنى .

یاکورس هاته پنشتر و گوئى : « قهرارو مه دارنکى باشه پالہوان . توش ناهرمیند مه به . نینستا نینمه وه بن گه و تروین ، به لآم دنبا به سهر ده که ویننه وه ، چونکه چهرخ ده سوپنى . »

- دیز چى به سهر هاتره ؟

- ده توى چى به سهر بى ؟ نه ویش گه یوه ته جه نده م ...

فوتیوسى هه کیم خاچى له سینگى کینشاو گوئى :

. کافر زمانت گزیده. بیدین کوفران مه که ..
. مه بهستم نه وه به وهک رژزی پیش دروست کردن بزه وه دشت.
. سه گه کان چی یان به سر هاتوه ؟

. نهوان پیش نوژیان وه پیش خودا و ریشتن. ده بینی له که وله که می گبسه ی توتن دروست ده کن. قه له و زه لامیش بوو، پسته که می کیسه توتنی ژوری تی دهن .
لهو کاته دا قه ره و له نم قسانه ی ده کرد، عه سکه ری تورک به ره و کاندی ده ریشتن و پیش نوژیان وه بهر نوکه چه قزیان دابوو ده بانبرد. له رنگادا ده وریان دابوو تا نه هیننن خه لکی گوندی که به خوینی ساری تینر بوون، بیکوژن.

پاشا فه مانیدا بوو که به زیندویی بهینن. هینشا هر نیواره بوو که سواره ی تورک به ده هزل و زوپناو شه پوره وه که به شته وه نیو کاندی. پاشا له هه برانی وه ده رکوت، هر ترنگه ی ده هات. سواره کاتی به خیر هاتی کرد. پیش نوژیان به راکینشان برده بهر دمی پاشا . که دینی پیش نوژ قیت له بهر دمی راه ستاره وه ته ماشای ده کا، به ساریا گوواندی و گوتی : « ته ی نیسانی له عنته ی کافران سر دانوئنه و شیکلام بکیشه .»

هرینی که دن وتویی پیش نوژ زاریان کرد بزه. دلزه ی خوینی ره ش به ریش دا ده تکاره . به لام نیگای هررا روون وساف بوو. جارویار ته ماشای پاشاو نم تورگانه ی ده کرد که ده وره باندا بوو، گانه یان پنده کرد. سه بری رژزی ده کرد که له ناوا بوون دابوو. ههستی به سوکی خوری ده کرد. ده تکوت ده بهری بال بگری. له سر نوکی به لجه کانی ده سووا و ده تکوت خه ریکی بزوتن و فرشته.

پاشا نه باندی و گوتی :
. کافر نه وه ناترسی ؟ روهتت بزوا ده دره وشینن اپیت واپه نینتا له گونی ؟
قه شه له وه لام دا گوتی : « له به هه شتم ...»

پاشا توره بوو. نه وه هه له جار نه بوو به ره و روی گرتی یان ده بوو. واته تمو که سانه ی که گشتیان وه ک گاشه بهر قورس بوون و ته ناهت تیخی تیوش نه به ده توانی زمانیان بهری. قیواندی و گوتی :

. قه شه ی شه پتان تو له به هه شت نی و له ژیر دار چناری ا
پیش نوژ گوتی فه رق ناکات .
پاشا که له به ر توره بیان که فی هه لده خراندا، گوتی :
. نه و کافره له دار چنار هه لاهه سن .

سوله بسانی زهنگی و چهند ساریاز به راکینشان بر دیان یز هه ساری. تورکی دیکه ش به قیژه وه هررا وه دوی که وتبوون. کز لاته کانی ده وره بهر پر بهوون له خه لک. دار چناری گوزین له نیزیک مالی پاشا و له کن نه و کانبه بوو که قینیزی یه کان په یکهری شیریان له بهردی مده مده له سر دروست کرد بوو.

رژو بز ناوا بوون هاتیوه سر سوی. دار چنار له و بالندهان پر بهوو که بز خه و هاتیوته وه هینلا ته کاتبان و شادو سر خوش جریوه جریوان بوو.

پیش نوزبان له سر کورسبهگ داناو سرتاشینگی تورگیان بانگ کرد. سرتاش به مقست و گویزان و نهشتهوه که چاری به قهشهی پیش‌نویژ کهوت، دای له قاقای پینگنمین و گوتی:
 - تز کورنکی باشی. نیستا بی سابون ریشت ده‌تاشم. قوژکانی گرت و دهستی کرد به ریش تاشینی. پیش نوزی لیزه‌گمانی ده‌گروژت تا له‌بهر نیش هاورا نه‌کات. نو تورگانه‌ی لینی وه کز بیرون، قاقا پینده‌کنین.

سوله‌یمان ته‌نافی داری هیناپوه‌خوارو سابونی لی ددها. چند کهسی مدسبھی له پستی به‌نجدره‌گانه‌وه سه‌بریان ده‌کرد و پشوریان دهر نه‌ده‌هات. لهو کاته‌دا پاشا هات و له به‌رامبر پیش نوزی له سر کورسبهگ دانیشت، تا سه‌بری نهم به‌زمه بکات. سرتاش له ریش دامالینی بزوه، برینه‌گمانی نو پیره‌شهرانیبه وه‌دیار کهوتن.

پاشا نه‌راندی و گوتی :

« ها...! تیماسی کافران ا نیستا ته‌ناف و دار تاماده‌به . خولامی ره‌شیش چاره‌پنی فه‌رمانه.

دوره مرسولمان بهو گیانی خزت نه‌جات بده.

پیش نوزی له سر کورسبه‌که هاته‌ خوار. به سه‌رو ریشی‌تاشراو نه‌ده‌ناسراوه. ته‌نافه‌که‌ی له دهستی خولامی ره‌ش وه‌رگرت‌وله ملی خزی‌دا گرنی‌دا. پاشا جارنکی دیکه‌ش نه‌راندی و گوتی
 : « کافر وه‌لام ناده‌ به‌وه ؟ »

پیش نوزی گرنی پته‌ی ملی نیشانداو گوتی : « نه‌وه‌به وه‌لامی من ... »

پاشا له قبتان شین هه‌لنگه‌راپوو. هاواری کرد: « له‌عننت له هه‌مرو کریتیان له داری دهن «
 قهشه‌چوه سه‌ر کورسی. خولامی قوله ره‌ش ته‌نافه‌که‌ی به لقه دارنکه‌وه کرد. پیش‌نوزی ته‌ماشای ده‌ووهری خزی کرد و خاچی له سپنگی کیشا، پار ویاپیره‌گمانی، نو پیره‌ش‌پرکه‌رانه‌ی که مرد بیرون و گشتیان وه‌ک مدسبج تاجی دپک و دالیان له سه‌ر بوو، له ناسان ده‌هاتنه‌ خواری تا به‌خیز هاتنی بکدن!

پیش نوزی هاوارنکی شادی کرد و گوتی :

« هاتم ا پاشان شه‌قینگی له کو رسبه‌که داو دووری خسته‌وه ...

* * *

کاتی پالهلوان میگنلس لای نیروه‌پز که‌بشته‌وه دیز. تا شان به شانی هاورنکانی شهر دیزه پیندا، نه دیز ماپوو نه‌هاوری. دیزی عبسای مدسبج بیوه ته‌پولکی خوله‌میش. گومبزی کلیسا تیک ته‌پی بوو. قاپی گه‌وره‌ی ره‌سی پیروزه‌کان که به وه‌شایی ساز کراپوو. کتیب و دوغار هه‌مرو شت سوتا بیون. شراب و رۆن زه‌یتوون له عه‌وزی رژاپوو، دووکه‌لنکی توند بز ناسات هه‌له‌گشاو چونگه‌های نه‌ده‌هات له دزله‌که‌دا کز ده‌بزه.

پالهلوان میگنلس به توپه‌یی. چنگی ده‌ریشی وه‌ردا و ته‌ماشای ده‌کرد و نه‌بده‌توانی روو له گری سرتانی دیز وه‌رگیزی. مووی ریشی ده‌پنیه‌وه و به بۆله بۆله ده‌بگوت:

« نه ده‌برایه‌ پرزم و نیزه به جن بیلم. اشوی را‌هردوی وه‌بیر هاته‌وه که تورگی راو دهنان وهاوپنکانی به‌داویدا پشویان لی را‌پروو. پاشان به‌ستینی وشکی چزمینگی وه‌بیر هاته‌وه که

زهردهی به یانی گه‌بیشتیرونه شوئی. له‌سه‌ر بهره‌سه‌په‌گانی‌نو به‌ستینه‌تووشی‌سوارهی‌تورکان
بیرون‌که‌ژنیکیان‌سوار‌کردوه‌ده‌به‌ن.

پال‌هوان‌میکینلس‌و‌هاقاله‌گانی‌گه‌نگی‌گه‌بیشتیرونه‌سه‌ر‌تورکان‌و‌گه‌نگی‌به‌گژ
به‌کدا‌چوو‌بون،‌تا‌که‌ی‌شهریان‌گرد‌بوو،‌سه‌عاتینگ‌..دوو‌سه‌عات‌...‌به‌لام‌نه‌مانه‌گشیان‌بژ
پال‌هوان‌چرکه‌به‌ک‌دریژه‌ی‌گیشا‌بوو.‌دشت‌و‌چیا‌له‌ده‌وری‌سه‌ری‌ده‌سوار‌زهری‌پچوک‌ده‌بژوه
و‌ده‌بوه‌مه‌یدانی‌شه‌ر.‌له‌نیوه‌راستی‌نو‌مه‌یدانه‌دارنکی‌زه‌لام‌و‌له‌بن‌داره‌که‌ژنیک‌به‌سوار
به‌جلی‌نو‌سترد‌خوی‌دا‌پینچا‌بوو.‌سه‌یری‌ده‌گرد‌بزانئ‌کی‌له‌م‌شه‌رده‌سه‌ر‌ده‌کوی‌له‌گه‌ل‌نو
پروات.

ژن‌بی‌شوه‌ی‌ت‌ماشای‌پیاوان‌بکا،‌چاوی‌له‌ناسز‌بریوو‌چاوه‌روانی‌ده‌گیشا.‌
له‌پرتورک‌هاواریان‌لی‌هه‌ستا،‌مه‌یدانیان‌به‌جی‌هیشت‌و‌بژی‌ده‌رچوون.‌ده‌مانچه‌و
خه‌نجهریان‌قهرندان‌به‌برینداری‌به‌روه‌گاندی‌هه‌لاتن.
پال‌هوان‌ناودی‌داوه‌تا‌سه‌یری‌نو‌ژنه‌بکا‌که‌سو‌تینه‌رو‌بزنخوش‌له‌پنشی‌راوه‌ستاره.‌بانگی
باد‌گیشی‌گردو‌گوتی:

گورج‌نو‌ژنه‌بهره‌مالی‌پورم‌له‌گوندی‌گوراکیس‌و‌بلی‌تا‌خه‌بری‌ده‌ده‌من‌خواردن‌و
خواردنه‌وه‌ی‌بداتی.‌چاوه‌شه‌یتانه‌گانی‌با‌گیش‌زوق‌بوون‌و‌گوتی:

یانی‌نه‌یه‌مه‌وه‌بژ‌کاستلی‌پال‌هوان‌پول‌گه‌بیشگی‌قه‌قیر‌له‌داخ‌و‌تو‌به‌بیان‌دییق‌ده‌کات.
به‌جه‌ت‌ده‌م‌...‌با‌دییق‌بکات‌1‌لغای‌ماینه‌که‌ی‌به‌ده‌سته‌وه‌بوو،‌نه‌یده‌زانی‌به‌چینه‌کوی.
نه‌یده‌وست‌و‌نه‌یده‌توانی‌مه‌قه‌دیک‌دیاری‌بکات.‌به‌لام‌له‌په‌ر‌دانی‌لینکیان،‌به‌یری‌دابوو.
رکینلی‌له‌ماینی‌داو‌به‌روه‌دیزی‌عیسای‌مه‌سیخ‌که‌وته‌ری.‌نیشتا‌به‌سه‌ر‌سورمانه‌وه‌له‌په‌رامبه‌ر
دیژدا‌وستا‌بوو‌ت‌ماشای‌ده‌گرد.‌و‌شی‌خوی‌هه‌ل‌ده‌که‌نده‌وه‌به‌بژوله‌بۆل‌ده‌یگوت:‌«‌من
نه‌ده‌بوایه‌په‌روم‌...‌نه‌ده‌بوایه‌نیره‌به‌جی‌بیلیم‌1.»

له‌ماینه‌که‌ی‌دابیزی‌و‌مسته‌خۆله‌میشینکی‌گهرمی‌هه‌ل‌گرت‌و‌ده‌بویست‌به‌سه‌رو‌چاری‌خۆی
دابکات.‌به‌لام‌هاته‌وه‌سه‌ر‌خز،‌خۆله‌میشه‌که‌ی‌به‌پادا‌دار‌له‌به‌ر‌خزه‌وه‌گوتی:‌«‌ه‌یوادارم
تا‌وانیاری‌نه‌سلی‌بست‌ن‌و‌خۆله‌میشه‌که‌به‌هادا‌بروا.»‌پاشان‌سوار‌بژوه‌و‌رکینلی‌لینداو‌به‌روه‌دۆل
کرد‌به‌غار‌و‌له‌تیر‌دو‌که‌لنا‌بزر‌بوو.

* * *

هه‌ر‌چوار‌گزشه‌ی‌کریت‌ناگری‌گرتیوو.‌ته‌قه‌ی‌تفه‌نگ‌و‌نه‌په‌ی‌وه‌حشیانه‌له‌چیار‌که‌ژ‌و‌دۆل
ده‌نگیان‌ده‌دا‌ایه‌وه.‌پیاوه‌کان‌بیرونه‌دژنده،‌ده‌یان‌نه‌راند‌و‌ده‌بانگه‌ست‌و‌ده‌بانکره‌شت.

شه‌ر‌که‌رانی‌پهرنیش‌که‌نیره‌بیان‌به‌گه‌نجه‌کان‌ده‌برد‌و‌گه‌نجیه‌تی‌خویان‌و‌بیر‌ده‌هاته‌وه،
چوو‌بونه‌چیا.‌هیندی‌له‌ران‌چه‌کیشبان‌ده‌ست‌دا‌یوه‌به‌شداری‌شهریان‌کرد.‌نه‌وانه‌ی‌له‌هه‌مران
پیرتر‌بوون‌و‌له‌به‌ر‌برینی‌کۆن‌و‌سالی‌به‌سه‌ر‌چوو‌شهریان‌پن‌نه‌ده‌گرا،‌له‌نژودوی‌پال‌هوانگه‌لی
تازه‌کار‌ما‌بوونه‌وه،‌فرمانیان‌ده‌داو‌پیشبان‌ده‌خوارد‌وه.‌هه‌ر‌له‌و‌کاته‌شدا،‌باسی‌نه‌خشه‌ی
شه‌ری‌پیشه‌و‌ایاتی‌قه‌دی‌بیان‌ده‌کرد،‌وه‌ک‌<‌کاراکاس‌و‌ماسترا‌پاس‌و‌یاناریس‌>‌که‌چۆن

که مینیان گرتوه و تورکیان فریو داوه و گه مارزیان داوَن. چۆن به شه و دینهای دور مینیان په لاما ر داوه .

پالَه وان ته لیبایش به سواری نیستر له م که ژه بز نه و چبایه ده چوو ، له ژور دووی پالَه وانان داده نیشته و به هدناسه هه لکیشان ده یگوت :

ژوله کانی من ، مرؤف قهت پیر نابیه من چونکه ناتوانم به باسکان شهر بکم. به میشک شهر ده کم. شه ونده به شهر دیم، تا ده بنه خاک و خؤل. شه رژه پالَه وان ته لیباس له گوندی > وریس> گوندی خوش و پر له کانی و نار بارگه و بنه له بن دار چنارنکی کزن به عرزنی دادا بوو. ژن و زارؤک و پیره پیروی گوندی له دوری کز بیرونه وه و گوی بان بز قسه گانی هه لختیوو. پالَه وان ته لیباس باسکه رهق و ته قه گانی بز لای گه لا سه وزه گانی شه داوه دویژ کرد بوو. ده یگوت - چهند پالَه وان گه وره له بن شه داره دانیشتونو و له بن سینه ری همسارته وه. کاتی مرؤف ته ماشای قه دو بالای ده گردن.

ده یگوت : « نه وانته نه به دین. » بهو حاله ش هه مو مردن و له به یمن چوون و بوون به خاک. خاکی شه گرتته که وا نیمه پنی لی ده نین. ا هه ناسه ی هه لده کیشاو شه رژه دلی پر بوو. هه والی سوتانی دیری عیسی مسیح که وهک قه له ره شه له م گوند بز نم گوند ده چوو دوی نیو ره ژ گه یشتیوه گوندی < وریس >. پیره پیاو له دوری پیری پالَه وان ته لیباس سه ریان راده شه اند و پرته و بزله یان بوو. ژنیش ده گریان.

پالَه وان ته لیباس وای تیشاندا که هیچ تابینه و هیچ نابیس. هه ولی ده دا به گنپانه وی باسی کاره ساتی کزن و ممزتر. خه لک له بیر کردنه وی کاره ساتی تازه سارد کاته وه. باسی کاره ساتی دیز تارکادی ده گنپایه وه.

دیز تارکادی جارنکی تر له پیش جاویان راست ده بزوه، وهک پیشوو پر ده بوو له باروت و قه شه. گابریلی پیش نوژی دیز جارنکی دیکه ش جامی پیروزی پر له گوشت و خوننی عیسی مسیحی له سه سه ری شه وان راده گرت و ده یگوت :

- برایان خوشکان ا ده رگای ناسانه کان له بان سه ری نیمه کراوه ته وه. خزشه حالی شه وانته که له پنگای باره و نه شتماندا ده مرن. هه وه کاته شدا کونستانن پامبودا کیس چرای نیو سوزی له سه سه رمباری باروت راده شه اند.

راست له وه کاته دا که کرتیبه فریو خوارده و کانی چیرزکی دیرکاری له گه ل گری ته قیته وه ی باروت بز ناسان هه لده به زینه و ، ده نگی سه ره ری ته سپنک بیسترا، هه مو ناویران دایه وه. له پشت لقی دارزه بته کان سوزانکیان بینی که میزوری ره شی له سه ره. هیندی جار ون ده بوو، پاشان ده ر ده که وته وه. تینکرا! هاواریان کرد:

. پالَه وان میکیلس ا پالَه وان ته لیباس سه ری به رداوه و به نوکی وه کازه که ی هه ردی ده کؤلیه وه. ژنیک که شیری ده دا به منداله که ی هاواری کرد:

. شه به ته نیا دیتته وه . دوگه ی سرخه که ی داخست و به نارچه تی گوتی > نه دی پیاده کانی

تیه له کوزن ؟ شه به رازه به پرسی گیانی هه مو ریانه .

ژنیک دیکه هه ستا بوو که بره و، گوتی : « وادباره له کاتی مه ترسیدا دیزی به جی هینشته .

ده بی به زیندووی بیسوتین.»

نه‌ژنه نه‌یده‌وست پالوان میکلس بیینی. پیاونکی پیر گوتی :

پالوان نلیاس چاوی لی مه‌پژشه. پیاو له کاتی شه‌پدا نایی مه‌تریز چؤل بکات. تز که پیرترین و به ریزترین رینه‌ری قه‌وصی، هه‌قی خزی ده مستی بی و نه‌وی پیوسته پینی بیژه. نیشه ژیر ده‌ستین، ناتوانین رک و راست قسه‌کافمان بکه‌ین.

پالوان نلیاس به توندی وه‌کازه‌کمی به‌رز کرد و به توپه‌بی گوتی :

به سه ... نامه‌وی تز ده‌ستورم بی بده‌ی. ژن و پیاو نالقمی دوری پالوان نلیاسیان فروانتر کرد و گوتیان :

نه‌وه تا هات ! پالوان میکلس گه‌بشتی. له سه‌رو چاوی چژاوی ناره‌قه ده‌تکا. برزی به سه‌ر چاوی دا شوپ بیرونه‌وه. له ناسب و له سوار هه‌لم هه‌لده‌ستا. کاتیک پالوان نلیاسی له بن داری دیت و ناسی، نیژ چاوانی تینگ نا. نه‌وه قه‌ت حه‌زی نه‌ده‌کرد له‌گه‌ل پالوان نلیاس به‌روه روو بی. به‌لام نینستا تروش بیوو. رنگای گه‌رانه‌وی نه‌بیوو. هه‌ر چۆنیک بوو دابه‌زی و ده‌ستی بز دریز کرد و گوتی : سلاو پالوان نلیاس !

پالوانی پیر وای نیشاندای که نه‌وده‌سته‌ی بز لای نه‌وه دویژ کراوه، ناییینی. سه‌ری به‌رداره‌وه به روو گزوی گوتی:

نه‌گه‌ر پیت وایه سلاو جینی ماوه، منیش سلاو !

پالوان میکلس فره ناره‌حه‌ت بوو، جله‌وی ماینه‌کمی به ده‌سته‌وه بیوو، ته‌مایوو سوار بی و به‌روا. نه‌وه ته‌وسو پلاره‌ی پی حوژش نه‌بیوو. سه‌یرینکی خه‌لکی ده‌رو به‌ری خزی کرد و به‌ری کرده‌وه :

«ده‌بی نه‌وه هه‌واله گه‌بشیتته نیره‌ش.» سه‌رو چاوی وه‌حسابانه پتر تیکچوو. ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و چند گه‌لاداری لیکردنه‌وه، پینکی کوشین و به‌عه‌زی دادان و گوتی :

شه‌ر هه‌ر وایه، پالوان نلیاس تز له هه‌موو کس باشتر ده‌زانی. له سه‌ر ده‌می توشدا، فه‌له زور جار له ناگردا سورتاون.

هه‌ر نه‌وه کاره‌ساته‌ی نارکادی وه‌بیر بیئنه‌وه.

پالوان نلیاس وه‌ک تزق تزقه هه‌لبه‌زه‌وه. بروسک له چاوانی ده‌به‌په‌ی و گوتی :

نه‌م ناره‌ی مه‌هینه . له نارکادی فه‌له‌کان نه‌سورتان، به‌لکوو بوون به‌خودا. به‌لام له دبیری عبای مه‌سیح ته‌گه‌ر به‌خزتی نه‌گری ... قسه‌کمی ته‌واو نه‌کرد، رووی کرده‌خلک و گوتی :

« نیشه به‌جی پهلن و بچنه‌وه مالی خوتان.»

هه‌موویان به‌به‌له بول پابوون. پیره پیاو کاتی به‌به‌ر ده‌یدا تی ده‌به‌پین، لینی مزپ ده‌بیونه‌وه. ژنه‌کان له بنه‌وه جنیویان پنده‌دا. روویان وه‌رده‌گنیا تا ناییین. به‌لام دابکینکی گه‌نج که شیر ی ده‌دا به‌منفاله‌کمی، نه‌ده‌روزی. راوه‌ستا و چاوی ده‌چاوی پالوان میکلسی به‌ری و هاواری کرد :

«ته‌دی پیاوه‌کاتی نیشه چی‌بان به‌سه‌ر هات خودا عه‌زابت زیاد کات.»

پالوان نلیاس گوتی: «به‌رز به‌دوای کارت دا، کم چه‌نه‌لی بده.»

کاتی هه‌رتکیان ته‌نیا مانه‌وه، پالوان نلیاس پالی دا به‌وه‌کازه‌کمی و هه‌ولیدا هه‌ستنی و گوتی : «پالوان میکلس ! تو نینستا له رینه‌هاتی و ده‌ستت بز لای من دریز کرد. به‌لام من

دهستم نداده‌ی. چونکه تز ناوی خوت، واته ناوی پالهلوانیت عه‌بیدار کردوه.
 پالهلوان میکلس له وه‌لام دا گرتی: «داسنا له من گوره تر بی. داسنا یه‌کینک له قاره‌مانانی
 شوزشی ۱۸۲۱ بی. به‌لام له وه‌لامی تودا یه‌ک قسه ده‌کهم و هیوادارم له بیرت نه چی. ئه‌ویش
 ته‌ویه که من پیم خزش نیه ناوا بده‌ونی.»

- منیش ته‌نیا یه‌ک قسه ت پی دهلیم، ئه‌ویش ته‌ویه که تز ناوی خوت، واته ناوی
 پالهلوانیت عه‌بیدار کردوه.

پالهلوان میکلس له حدیفان ده‌هات به‌تقی. به‌لام ته‌ره‌فه‌کمی ریش سپه‌کی به‌ریز و یه‌ک له
 پاشاوه‌کانی شوزشی ۱۸۲۱ بوو.

له‌کاره‌ساتی دیری نا‌کاردی گیانی ده‌ریاز کرد بوو. پالهلوان میکلس نه‌یده‌توانی ده‌ستی لی
 هده‌لئنی. له بن دار چاره‌که ده‌ستی کرد به‌هاتر چو. سحله‌کانی ده‌جاری. پالهلوان ته‌لیاس گرتی:
 - تز ئه‌و شه‌وه بز چی دیرت به‌چی هیشت و ریشتی.؟ ها... وه‌لام تاده‌یه‌وه.؟ چویه‌کوی؟
 چما نه‌ت ده‌زانی که تورگ لیت ده‌ترسین و بز په‌لاماردانی دیز له نه‌بوونی تز کدک وور
 ده‌گرن؟ بینگومان یه‌کینک چوه به‌و سه‌گانه‌ی گوتوه. من نازانم کی شه‌و کاره‌ی کرده. ته‌نیا
 نه‌ونده‌ی ده‌زانم که دیر له ده‌ست چوه. تاوانی شه‌و کاره‌ساته‌ش له نه‌ستوی تزیه.

پالهلوان میکلس هه‌ستی کرد که وا کهلله‌ی ده‌تقی. سهری به‌رداره و به‌یه‌واشی گوتی:
 - نه‌خیز تاوانی من نیه.

- پاله وان ته‌لیاس که هه‌روا پالی وه‌دار چنار دابوو گوتی: «که واپوو خه‌تای کی‌یه؟ ...

- پالهلوان میکلس بیده‌نگ بوو. پیره‌میزد دیسان گوتی:

- ئه‌و شه‌وه توو بز کوی چوبوری؟ نه‌گه‌ر خه‌تای تو نیه، نه‌دی خه‌تای کی‌یه؟

- پالهلوان میکلس له به‌ر توره‌بیان ده‌کولی. ناخره‌کمی وه‌ده‌نگ هات و گوتی:

- پالهلوان ته‌لیاس هیچ له من مه‌پرسه. ئه‌و کاره‌ پی‌وه‌ندی به‌خزمه‌وه هه‌یه و ته‌به‌کسی

دیکه‌وه.

. وا نیه. نه‌وه پی‌وه‌ندی به‌پایره‌کانی من و پایره‌کانی تو و به‌هه‌موو نه‌و که‌سانه‌وه هه‌یه
 که بوون‌به‌خاک و نیستا نیشه‌پیشلیان ده‌که‌بن. چما تز کریتی تی؟ چما له‌شی تو له‌خاکی
 کریت نیه؟ نه‌دی چوئن نیژی شه‌و کاره پی‌وه‌ندی به‌که‌سه‌وه نیه؟ شه‌رم ناکی؟

پالهلوان میکلس تینزکه‌کانی له‌دار چنار برده‌خوار. نه‌وه یینکه‌م جار بوو که ناوا به‌سری
 ده‌یاندانود. قین گه‌رووی گرتیوو. نه‌یده‌توانی وه‌لام بداته‌وه. ره‌نگه‌پیره‌میزد هه‌قی بوو بی.
 به‌لام پالهلوان میکلس نه‌یده‌وست دابنوئنی. جارینگی دیکه‌به‌قینه‌به‌ری گوتی:

. گوتم له‌خزم زیاتر پی‌وه‌ندی به‌کسی دیکه‌وه نیه. خودا حافیتر پالهلوان ته‌لیاس. ده‌مه‌ی به
 ته‌نیا بم تا له‌باره‌ی خزمه‌وه بیر بکه‌مه‌وه و بتوانم بریار بدم.

. ته‌نیا دوا‌ی قه‌زوه‌ته‌که ده‌رده‌کوی، داخوا گیانیکت له‌به‌ردا هاره‌یان نا؟ نه‌گه‌ریش ماره
 چ گیانیکه. برز پالهلوان میکلس. ره‌حه‌مت و یا له‌عته‌تی عیسی‌مه‌سیح و خودای نینه‌مت له
 گدل بی. من ته‌نیا شبتکت پی دهلیم و توش هه‌ول بده له‌بیری ته‌به‌یه‌وه: «کریت هیشتا
 پیوستی به‌بوونی تو هه‌یه ا بینگومان ده‌زانی دهلیم چی.»

پالەوان نەلباس لە بەرترسی لێ نیشتیوو، نەکا پالەوان مەیکێلس بێچێ خۆی بەکوژی و کریت لەم کۆلەکە قایمە بێ بەش بکات.

پالەوان مەیکێلس لە وەلام دا گوتی : تیندەگەم . بێ ئەوەی بێ دەرکێفنی بێنی، خۆی هاریشتە سەر پشتی مایینی. ۱

پالەوان مەیکێلس بە پێنجەوانەیی خەبالی پێشروی، لە جیاتی ئەوەی بۆ لای راست، واتە بۆ پیتروکفالو برۆا، بۆ لای چەپ واتە بەرەو چپای سلنا کەوتە رێ، رۆژ تارا بوو. شەوش لە گەڵ دەست و پێوێندەکانی خۆی، وەک سبەرەو مشک و مار و شەیتانزەکە و داعبای شەوگەر. بە سەر دنیادا زالیوو. لە چپا شتە بایەکی فێنک دەهات. پالەوان سینگێ خۆی رووت کرد تا لەو هەوا فێنکە کەلک وەر گری. لە پەر راوەستا. لە بەر خۆبەوه گوتی : « ئەو خەتای وید... ئەو خەتای ئەو ژنە سەلتەبە. » مێزەری لە سەری کردووە. دم و چاوی بێ سەرەوه و هەناسە بەکی هەلکێشا. زەبێ تۆزی روون بۆو، نیشتا دەبزانێ دەچیتە کوژی دەبێ چیکا. دەبزانێ لە جیاتی بۆ گوندی پیتروکفالو بێچێ، بۆچی رنگای چپای سلنای داگرتووە ؟ پالەوان نەلباسی پر هەقی بوو. دەبیرەست بەگەرێنتەوه لە بێن هەمان دارچنار دەستی پیرە مێرد بێگری و ماچی بیکا. بەلێ ! پیاو نەگەر گەرەکی بێ لە گەڵ مەرز قەسە بیکا، ئەشێ ناوا توندو رو ق بەوی.

پیاویکی پیر بە کۆلە پشتیگەوهو گۆچانێکی نوک تێو بەوێندا راوەبرد. تووشی پالەوان مەیکێلس بوو، بەلام نەنباسی. شوو تاریک بوو. دیسان لێی پرسی : « هاریا تەری راستە دەلێن دیز سوتاوه ؟ »

پالەوان مەیکێلس گوتی : بەلێ سوتاوه . رکێفنی لە مایینی داو تێ بەری .

پیرە مێرد گۆچانەکی هەلێناو گوتی : « لەعەنت لە خەتا پارێ نەم کارە ساتە بێ »

پالەوان مەیکێلس لە تاریکایی شوو وەلامی داوەوه گوتی : « لەعەنت لە خەتا کار بێ . »

کەرانی مانگ لە بەر چاوان ونبوو. نەستێزە قوتیی، ئەو شوانی ناسمانان، مینگەله خوشکەکانی بۆ پێشەوه لێ خۆزی .

بەلام پالەوان مەیکێلس تەماشای ناسمانی ئەدەکرد. سەبری چەند چرای کەم نووری دەکردکەله پیناری چپا دايسان. ئەوی گوندی کوپاگیس بوو. مالی پوری هەر لە سەر رنگای گوندی بوو. دەبۆایە پەم شوو پیرێژن لە خەو دا بێ. ئەو هەمیشە بەبایان بە دەنگی کەله شیر لە خەو راوەبوو. نیوارانیش لە گەڵ مامران دەنووت. ئەو بە گەنجی شوی کرد بوو، مندال و ئەوهو نەتێزوی نەبوون. نیشتا پیرێژنێکی وشک هەلگەراو. کوپ بیزوو، بەلام چاوه‌گانی زیت بوون. دەتگرت نیوزائیل لە بیری بردۆتەوه. پالەوان لە ئەسب دا بەزی. لە پەنا جاده لە سەر بەردینگ دانیش. سەری خستە نیو هەر تەک دەستان و توند رینکی کوشی . قەکانی پالەوان نەلباس وەک خەنجەر کاریان لیکرد بوو: « تۆ ئەمرۆ پالەوان مەیکێلس ناوی خۆت عەبیدار کردووە . » ئەو قسانە لە دلیدا دوو پاتە دەکردهوه تا خۆی بۆ بەجێ گەباندنی بریارێک نامادە بکا کە لە مینشکیدا دیت و دەچی. ددانی لە تاریکیدا دەدرەوشان. لە نیو گوندی سەگنیک دەپلوراند. دەتگرت هەستی کردووە کە سەرگ لەم دەورو بەرە دەسپێتەوه. پالەوان مەیکێلس بیری کردووه : « هەساری پورم سەگی لێ نەب . . کەس دەنگی لاقم نابیسێ... کەس . . »

ههستا، سه‌ریکی لای گوندی کرد. خه‌لک و خانوو گشتیان خه‌ویان لای کهوتیوو. سوار بوو، خاچی کیشا و له بهر خزیدهوه گوتی: له په‌نای خودا... کویزه رنگای سه‌ر هه‌ورازی گرتنه پیش که ده‌چوه نیوو گوندی کوراکیس شه‌ونکی فره‌ تاریکیوو. نه‌سپه‌که‌ی له تالفه‌ی کزنه‌ دهرگی خانوه‌که به‌سته‌وه و چوه‌ هه‌ساری. نو ماله‌که‌ی باش ده‌ناسی. لای راسته‌ جینگای تری کوشین و کرپه‌ شه‌راپان بوو. ته‌ویله‌ی و لاخان و که‌ری می‌زده‌ مرده‌که‌ی پوری له لای چه‌به‌بوو. به‌لام نیستا که‌ر و ولاخ نه‌ماپوون. روزه‌گه‌ش دابه‌شکرابوو. به‌ر شه‌وه له که‌لاره‌ به‌ددر هه‌چی دیکه‌ی نه‌ده‌هاته به‌ر چاو. سه‌بروکه‌ چوه‌ پیش و ده‌ستی به‌ ده‌رگاره‌ ناو کردی‌وه. هه‌ناسه‌ی راگرت و گونی هه‌لخت. له نیوو ته‌ختیکی پچوگ که‌ له قوژنیک دانراپوو، ده‌نگی هه‌ناسه‌به‌ک ده‌هات. له نه‌کاو ده‌نگی جیره‌ جیرنک هات، که‌سینک له خودا وه‌رده‌سرا. دلای داچه‌کی انوه‌ کی بوو؟

له سه‌ر په‌لیمان له ته‌خته‌که‌ نیزیک بزوه‌ ده‌ستی به‌ پشتیندی گرتیوو. ده‌سکی خه‌نجه‌ره‌که‌ی ده‌کوشی. خه‌وتوه‌که‌ بزنی عه‌تری لای نه‌ده‌هات. فیکری کرده‌وه، ده‌بی پیریون بی. دلای هاته‌وه سه‌ر خز. داهااته‌وه چه‌ند داری موری سپی که‌وتیرونه‌ سه‌و سه‌رینی. روخسارنکی چرچ و چروک ده‌ بیجا. پاله‌وان پاشه‌و پاش کشا‌به‌وه. له به‌ر خزیده‌وه گوتی:

نه‌شی نو له ژورونکی دیکه‌ بی. له‌ر ژورده‌ی که‌ به‌ تاهلمزبان رازاوه‌ته‌وه. دیسان وه‌ دلای گوتنه‌ که‌وت. ده‌رگای پچوگی شه‌و ژورده‌ی پال پیره‌ نا. ژورده‌که‌ به‌ چوله‌ چرایه‌کی فره‌ که‌ژوگ، که‌ له پیش ویندی مره‌می پاکیزه‌ دایسا، نه‌ختینک روناک بوو. له دوو لای ژورده‌که‌ دوو په‌دیکه‌ری دیکه‌ش ده‌بیران. په‌کیان هی مېکائیل مه‌لائیکه‌ بوو، ته‌ری دیکه‌بان هی سنت کاترینای شه‌هید بوو. پاله‌وان پالی وه‌ چوار چیره‌ی ده‌رگای دا. له به‌رامبه‌و خزی له سه‌ر کزنه‌ ته‌ختی پوری په‌دیکه‌رنکی چاو پینکه‌وت. قوی وه‌گ ناوریسی ژنیک دیت که‌ به‌سه‌ر بالیف دا به‌لاو بزته‌وه. سه‌رتاپی بزنی عه‌تریان لای دی.

چاوی ره‌شکه‌و پیشکه‌بان ده‌کرد. وه‌ هه‌ناسه‌ برکه‌ که‌وت. دلای گوتنه‌ گرتی. هه‌لیکیشا خه‌نجه‌ر و ئیتر هه‌ناسه‌ی هه‌لته‌ده‌گیشا. سه‌بروکه‌ له سه‌ر په‌لیمان چوه‌ پیش و به‌ ده‌ستی چه‌په‌ی لیفدی له سه‌ر لادا. سینگی ساف و سپی ژنه‌که‌ دهر که‌وت. له پر چاوی هروسکه‌باندا، به‌لام نیکی هه‌روا په‌ریشان بوو. جوانی نوستوو هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکیشاو بزوت. وینده‌ چوو خه‌ونی خوش بیینی. چونکه‌ بزهی ده‌هاتی و لینه‌گانی وشه‌ی نه‌ینی بان لای هه‌لته‌وه‌ری. پاله‌وان داهاته‌وه، تیخی خه‌نجه‌ره‌که‌ له به‌ر شوقی گزی چرا هروسکی دا. پاشان هه‌وای قه‌لاشت و به‌ سه‌ر سینگی سپیدا هاته‌ خورای، و تا بین ده‌سکان چوه‌ ژوروی.

نامینه‌ هاواری گردو گورج چاوی هه‌لنا و لیکتی تانه‌وه. نو پاله‌وان مېکلسی به‌و چرتبه‌ه ناسیوو. سه‌ر سویمان و شادی و دهر و ره‌غی له‌و ناخرین نیگا‌به‌دا دهره‌شا بوو. په‌اره‌که‌ نۆخه‌به‌کی هاتی و سه‌رتا پنی له به‌ر خه‌فعت له‌ری. خه‌نجه‌ره‌که‌ی هیناوه‌ دهر و له پر به‌ ناواوت بوو که‌ زه‌به‌ره‌که‌ی گاریگه‌ نه‌بوو بی. به‌لام ئیتر زلار درنگ بوو چاره‌گانی نامینه‌له‌ نیگا‌ خالی بیوون.

با به گوره له بن پیره دارلیمزیه کی حساری خزی دانیشیوو. تته له یک له سر نه ژنزی و میدانیک به دستوره. به حالنکی خه مپارو پهریشان له که لبنی درگاوه تهماشای چیاکانی ده کرد. تم رز نوری هه تا نارامه. ههوا شه دار ویر له دلنپه ی شه ونه. هه ور بهری ناسمانی گرتوه ده بهری بیبازنی. ههوا سارده. پیره میزد هه ناسه به کی هه لک بشار گوتی :

نه و تا زستان داها ت. ا نهو له فیکری نهو ژن و مندالانه دا بهو که تورک دهر به دهر و ناواریان کرد برون. نیستاش بی نان و جل و بهرگ و بی سر بهرشت له غار و نه شکوه و تانفا که و تپونه وه. له فیکری کریت داپوو که جارنکی تریش راپه رپوه و ده به وی زنجیری کوزله تی له ملی خزی داپهنی. نه به زانی دهستی پارمندی یز کام لادر یز بکات.

پیره میزد چاوی له سر به یک داده نان و له بهر خزه به ده یگوت:

فهره نگیه کان. نهو فهره نگیه سه گ و سه له و تانه دلپان نیه. بوتانی فقه بریش بی هیزه . کریت به کانش هم که من و هم تفهنگ و نانی تهواریشپان نیه. بهم حاله چون ده تاران به ره به ده کان بکهن؟ تم خردا بهش به داهینانی زستانی ساره، له گه ل تورکان بوته هاوده ست و ده به وی شه ری نینه بکات. کریتی بیچاره... ده و در ژانی تو که ی کوتایی بی دیت ؟

ده تگوت کریت به چپار دهشت و باخی زه پتون و رز و ناوایی و منداله کانی و به خونینه وه، له نیوچاوانیدا نه خشیان ده به ست. تم با به گوره به چه نده شورشی دیتبون و چه ند مالیان له بهر چاری سوتاند برون و چه ندیان ده ست در یژی یز ژتان کرد بوو، چه ندیان تالان کرد برون و بیواریان کوشتیون رنه شکجه و تازاریان داپرون، به لام له سر نه وه شه وه خودای گوره قهت ناواریکی وه سر کریت نه داپوو.

هه نهو پاله وان سیفاکاسه خزی دیتبوی که کریت ههوت جار شورشی کرده وله خرنندا شه لان بوه و بوته وه ژیر ده ست .

پیره میزد مستی له تته له که داو هاواری کرد :

لهم جبهاندا نه داد هه بهو نه به زه یی و نه دل سوزی . نه وه چونه خودا به؟ به راستی داخوا خودا هه به؟ دهنگی نینه نابسی؟ غله ت نه کم، نازانی یا به زه یی له دلغانیه ؟.

له و کاته دا تراساکی نه وه ی هاته دهر و رومه تی پیره میزد به دیشی نهو که شانعه وه. ده تگوت خودا وه لامی داوه ته وه: ده به که هه را پیره میزد ا کاره کان جی به جی ده بن ا نه وه ش نه وه کت ا ه سر و چاوی تراساکی به هه تاو سوتا بوو. ژیانی کونستانی وای لیکر دهر که به خودایی و که لگه ت و به هیز بی. نیستا نیر وه باهی ده چوو. چاوه کانی. برزی، دم و لئوی وه با به گوره ی ده چوو. تته له که ی له ده ستی هینا دهر و نیوچاوانی نیک ناو به توره یی گوتی : ده ت هینتا

مشقه‌گفت نه‌نوسیه‌توره ؟

مانگینک بوو تراساکی خه‌ریکیوو بابه‌گوره‌ی فیزی نویسینی نلف و بی بکا. پیره میزد سره رای پیری هاتوبه سر نه‌وه که دهرس بخوینتی و لانی که‌م‌نه‌ونده بخوینتی که یثوانی ناوی خزی بنوسی. نه‌و نه‌خشه‌یکدی دیکدی له‌سری دا هه‌بوو. به‌لام هینشا به‌نه‌وه‌کی نه‌گوتیوو. بز به جی‌گه‌یاندنی نم‌نه‌خشه‌یه ده‌بویه نلف‌وی فیزی بی. پیره میزد به زه‌حمت ده‌یثوانی ناو وشکلنی پشته‌کان له‌میشکینا راپگری. نه‌و ده‌سته‌به هیزانه‌ی که به‌تفنگ راهاتییون، نه‌بانده‌توانی باش قه‌لمه راپگرن و بز نویسینی پشته‌کان به‌سر نه‌تله‌دا بین. هه‌موو جاری یا قه‌لمه ده‌شکا ویانه‌تله‌ده‌روشا. تراساکی له‌حیفان ددانی ده‌چیره‌وه‌ده‌برد. باپیری سری پوره‌داوه ده‌یگوت : «روله کارم هه‌بوو لیم توره مه‌یه»

. کاری چت هه‌بوو؟ دونتی خوم دیتم ته‌وای رزؤ له‌هر درگی حمساری دانیشتیوی هه‌ر کس به‌ریندا هاتبا گالته‌ت له‌گه‌ل ده‌گرد. ته‌تله‌گه‌ت وه‌لا تاپوو، مشقه‌گه‌ت نه‌ده‌نوسیه‌وه. نه‌دی چۆن ده‌توانی خویندن و نویسن فیزی؟ به‌م جزوه‌ی تو ده‌گی قه‌ت هیچ فیزنابی.

. روله گیان لیم توره مه‌یه، نم‌کاره بز من زؤر گرانه. ده‌ستم وه‌گ پیوسته رانه‌هاتره. نازانم چت بی بلیم، من ده‌مه‌وی راست بنوسم، ده‌ستم بز لای چه‌پ ده‌روا. ده‌مه‌وی میداده‌که زؤر دا‌گرم، ده‌شکی... تینه‌گی ؟

تراساکی سری بادار گوتی : «ته‌ونده‌ی که تو قه‌ت فیز نابی. نینسا ده‌ست بده به‌من. قه‌لمه‌گه‌ت ده‌ست ده‌یه تا پنت بلیم.»

ده‌نگی لاقان هات. پیره میزد له‌خوژی نه‌وه‌ی که له‌ده‌ست خواره پینچه‌ی پشته‌کان نه‌جانی ده‌بی، سری هه‌لینا. کاربایه‌کی بینگانه به‌هه‌ناسه برکه‌وه به‌رنگی بزکاو، له‌جل و به‌رگی فوره‌نگیدا، تینه‌پیری. چه‌تره کۆنیک پی‌بؤکروای به‌ده‌سته‌وه بوو. بینگانه راوه‌ستا و هبچی نه‌گوت. پیره میزد لینی پرسی : بز کوی ده‌چی ؟

بینگانه وه‌لامی دابه‌وه ؟ ده‌چه‌گه‌رانی ا

پیره میزد به‌سر سوپه‌مانه‌وه گوتی :

. گه‌ران ؟ بز گوت له‌ته‌قه‌ی نیه ؟ دنیا شلوقه و تزی هه‌زاریش له‌م کاته‌دا بز گه‌ران ده‌چی؟

له‌جباتی نم‌چه‌تره باشیروو تفه‌نگت هه‌لگرتبایه. بز چما تو خه‌لگی کریت نی ؟

. بزچی من کریتیم...

. که واپوو چاوه‌روانی چی ده‌کی ؟ چه‌تره‌گه‌ت فرزند ا

کابرا چاویکی له‌ناسانی کرد هه‌وو بوو. توند ده‌سکی چه‌تره‌کی گرت و گوتی : «باران ده‌باری.» له‌م کاته‌دا تراساکی که له‌کابرا راهابوو وه‌گ ناسیاری ده‌هاته به‌رچاو، هاواری کرد و گوتی: «تاخ... تاغا تو دبیتروسی نی ؟ دبیتروسی پیترؤکولوس... یای پینلوی فه‌قیر نیستا له‌داخی تو خوین ده‌خواته‌وه.»

کابرای غه‌ریب تینکچوو. پرسی : «نینسا نه‌وه له‌کوی به ؟»

. من چوزانم ؟ لام وابه‌گوند به‌گوند به‌دوای تودا ده‌سپرنه‌وه. باران دابه‌یبه. دبیتروس چه‌تری هه‌لدا و که‌وته‌ی ا

پیره میزد هاواری کرد : « کووم بز کوئی دهچی؟ نینتا که باران ده باری. بونسته، وهره دانیشه، پیاله ناره قینکی پیناکه. »

دیمرتوسس بی نهوئی ناویر بداتوره گوتی : « من چه ترم هدیبه ... له بهر چاوان ونبوو. !
تراساکی گوتی : نهو کاربایه ده لئی وه دوای کموتوون.

پیره میزد له کاتینکا قاقا پینده کمنی گوتی :

« ژنه کدی وه دوای کموتوره ؟ بینگومان شو بهد بهخته له دهست ژنه کدی راپیکردوه، که وتوته چیا تا له شوینی خزی وه شاری. »

لهو کاته دا بیرتولوز که بالتهی له خز وه رینچاپوو، گیتاره کدی له تامیز گرتوو هاته دهر. به لهته ناتینکی جز که به سرکه تهری کردیووو، له گدل پاروه پهنیرینکی ده شراب هه لکیشراو، فراوینی خوارد بوو، هیزینکی هاتوووه بهر و هاتوووه حساری تا ههوا بهک هه لئوئی. نیتر له دانیشتنی نیو ژن و مندالان ماندو بووو. گیتاری بز لینه دان تا سه ریان گهرم بکا و نه هیلنی زوو خمی میزده کاتیان بهخن که له گدل تورکان له شهردا بوون. زوزجار بایدک دههات و تهقی تفتنگ ده بیسرا. ژن گورج وه سه ربانی ده که وتن تا گوئی بده نی. ژنه کان تنیا تیزی به گیتاره ی بیرتولوز دلیان ده هه سایه وه. گیتاری بز لینه دان، گزوانی ولاتی بز ده چرین، بهم شانه هینی ده کردنوه دوو رژی یش کر سینیای تازه بوکی قه شه پنی گوتووو: « خرا بپتاریزی بیرتولوز پچکولهی من . گزوانی راست وهک پیار وایه، دلی ژنان ده ده سیئینه وه. » پیره میزد خزی هه لئساتدیوو گوتوووی : گزوانی بز ژنان وهک پیار وایه 1 منی نه هصق تا نینتا نهووم نه زانیوه. که واپوو منیش ده متوانی ژم هه بی و مندال دروست بهکم و که سو کانکم هه بی پاشان بز نهوئی پتر قسان له تازه بوک ده ریکیشی پرسیبوی « چن خانمی من »

تازه بوکی جوان بزیده کی شه بیتانانی هاتوووه و گوتوووی :

« ناخ ... بیرتولوز، پچکولهی من 1 چونت بز روون که مه وه . تنیا ژن نهو مه سه له به ده زانن. باشتره هه ر باسی نه کدی. »

بیرتولوز له بابیه گوره نیریک بزوه. پینکه نینی له روومه تی دیار بوو. گوتی : « باشه بابیه گوره ناخره کدی له تهلغ که بشته (ب، ی). ناخ ده رس خوتندن چند گرانه 1 »

بابیه گوره رووی کرده نه وه کدی گوتی: « تراساکی فریوی نهو به وه لایه ی نه خزی. چونکه نه گهر نهو فیزی گیتارت بکا، زور گه شه ده بی. نم کاره تنیا بز گزوانی بیژان ده بی. »

بیرتولوز مات بوو، هیچی نه گوت. چونکه جینی وه لأم دانوه نه بوو پیش چند رژی وه غیرهت که وتووو، قسه له قسه ی پیره میزد کرد بوو. نهو دهم پالووانی پیر رژی بزیه بر دی بووی به ده ستینگ له سه ر دیواری دانا بوو. بیرتولوز دهستی کرد بوو به هاوارو ژنه کان پنی پینکه نیبوون. ناچار به بزیه بیان هینا بوو هینا بوویانه خوار ی. نیتر وزه ی لی نه ده هات و گیتاریشی له پشت خزی حاشار ددها.

پیره میزد به نه وه کدی گوت : « تراساکی وهره شیره تا فیزی تفتنگ هاویشتنن بهکم. نهو کاره لانی کم . گه مه ی کی پیاوانده به . بز نهو تفتنگه بینه . »

تراساکی پشتتر تفتنگی هینا بوو له پشته وه ی دانا بوو. به بابیه گه وه ی گوت :

تعودتا باهه گهوره. من دونی خدریکی خاوین کردتعودی بوم. پیش تهودی عه‌مهاری بکهم.
لولهم خاوین کردتعوده. چه‌ورم کرده. بزانه چهند جوان بروسکوی دیت. ۱.
رحمدت له شیرت. تز له باوکت باشتر دهی. بز وا تهماشام ده‌گمی ؟ دپاره دهی هر
وابی. هارار بز نمو کردوی له باوکی باشتر نهی. نه‌گدر وانه‌ی دنیا تینک ده‌چی. دوستی به
سدری نموده‌گی داهیناو گوتی :

تراساکی تز دهی له ههمومان باشتر بی. له بیر نه‌گی که نیمه‌ی کرتی له خه‌لکی دیکه
چیاین. نیمه دور جزره خهم و خه‌فهمان هه‌یه. له ولانه‌کانی دیکه نمو که‌سه‌ی شوانه تنبا له
خهمی مه‌ره‌کانی دایه. نه‌گدر جزتباره له خهمی مه‌زوارا باران و نازولنی دایه. نه‌گدر کاسپکاره له
خهمی کاسپبه‌گی دایه. به‌لام‌کرتی بینچکه له وانه‌دهی له خهمی کرت - پیش دایه.

دووپاتی کرده : به‌لی ! کرتی سمه رای ههمو په‌ژاره‌بک دهی خهمی کرت - پیش له
بهر بی. توره خزی خه‌فهنیکی گه‌وره‌یه. نم کرتی چاره ره‌شه. واده‌کا نازول و به‌رهم و کار و
کاسپمان له کیس بی. هه‌قیسه‌تی. به‌گیانی خوم که بهم زوانه ده‌بده‌مه‌وه به‌خوا، کرتی ترخی
نمو قیداکاری‌یه هه‌یه. بزانه ده‌لیم چی ؟ نمو پتر له واتنش ترخی هه‌یه. هر وه‌ک نیمه‌ش
تاماده‌ین، به‌دلخوازله رنگای نمودا گیانمان فیدا بکهمین. به‌لی ! گوتم له بیر نه‌گی که نمو خهمه
په‌ژاره‌بکی گه‌وره‌یه. به‌بروای من گیتاره‌کان و بیرتولدکان و گوزاتیه‌کان و پاتول‌فهره‌تگیه‌کان
و سمیل‌تاشراوه‌کان برزن و گزیه‌بان گوم‌گن. له باری دهرسیسه‌وه نمونده‌ی بزانه هدرکاتی
ویستم ده‌یمه خوننده‌وار. لم باره‌وه بیرم کرده‌توده. دوایه پینتیم.

بیره میرد تفه‌نگی له سه کوشی داناو هدره‌ک له گه‌ل پورنوه‌ورنکی زیندلو بدوی.
ده‌ستیکرد به‌لاواندنه‌وه‌ی گوتی :

دوستی قدیمی من توره‌یه. به‌هزه‌وه ده‌ستیکرد به‌عه‌مه‌ار کردنی. کاتینک لم کاره توارو
بوو. تراساکی گوتی :

پاشه باهه. تینستا توره‌تا قه‌له ره‌شه‌بک له سه‌ر شم داری به‌رام‌بهرمان نیشته‌وه. یالا بزائم
به‌ری دده‌یه‌وه. ؟

بیره میرد قوندخاخی تفه‌نگی به‌شانیه‌وه ناو سینه‌ی لیگرت. بیرتولدز گونچکه‌ی گرت و چاری
له سه‌ر یک دانا. ته‌قه له تفه‌نگی هات و قه‌له ره‌شه به سه‌و مه‌قولات هاته‌خوار و گه‌وته
عه‌رزی. تراساکی له خزشیان هه‌لده‌ به‌زی و ده‌یگوت :

ده‌ست خزش باهه گه‌وره ده‌ست خزش. پاشان رایکرد قه‌له‌ره‌شی هه‌لگرتموده و هاریشته به‌ر
پیشی بیرتولدز تا بیترسینی.

کونشی چاره روش دهره‌پری. گیتاره‌که‌ی ده‌ست دایه‌وه به‌بزله‌ بزل له گه‌ل ژنه‌کان چزه
ژووی.

تعواری بوک و توده‌کانی پیره میرد له مالی نمو کز به‌بوونه‌وه. پیش دوو روزه ههمو
خاوخیزانی دوو دراوسینی پالهران میکلس، واته ماسترا پاسی زه‌نگوله قرزش و کراسوگتورگیسی
مدشک‌ش هاتپورنه‌ نوئی. نمو گزندانه‌ی نموان پدناپان بز بره‌بوون، له لایه‌ن تورکانه‌وه داگیر کرا
بوون. نوانپیش که‌ل و په‌لیان له نیستران بار کرد بوو، به ژن و متداله‌وه که‌وتبوونه‌ پئی.

سەرگەردان و ناواری. روو بکەنە کوێ؟ لە پەر پالەوان سێفاگاسی باوکی پالەوان مێکیلس بان وەبیر هاتیووه و گوتیویان :

. مائی ئەو قە لای ئە گیران نەهاتوه. خۆشی پیاویکی پیاوه. ئەو کەس لە مائی خۆی دەر ناکا. باشتره بچینه ئەوێ. بەم چەشنه پیش دوو روژ لە بەر مائی ئەو راوێستا بوون. کراسوگتورگیس کە پیاویکی سەر روخۆش بوو. دەستی بە سینگیهوه ناو بە بابە گەورەیی گوت کە بۆ پێشوازیان هاتیوه دەری:

ئەي پیره هەلۆی سولتانی! من و ماستراپاسی زەنگوله فرۆش کە وا نیتسا لێره نامادهین، دراوسینی پالەوان مێکیلسی گوری تۆ بووین. لە بەرتورکان هەلانیوین و پەنامان بۆ ژنر بانی تۆ هیناوه. تۆ ئەي پیره هەلۆ ئێمه لە ژنر بانی خۆتەدەرمەکە.

پیره مێرد لە قاقای پینگەنیشی داو گوتی : « وەرته ژووری، بآهەکانی من فرە پان و بەر پلأون. »

بیرتولدۆ هاتەدەر و بە ئەدەبەوه سلاوی لێکردن. ماستراپاس گوتی: «خوای پێشوازیی پالەوان سېفاگاس. زۆر بە جێ بوە کە مائی تۆیان ناو ناوه عیبادهنگا. »

پیره مێرد دەستی خۆی هەلێتار بە توندی گوتی :

. ئێوه بە مەرجێک بە خێر هاتن کە هەر تکتان چەک هەلگیرن و بۆ شەر لە گەل پیاوهکانی تر گەون - من زاگردووی ترسەتۆک پاناگرم. لە ناست ژن و مندالەوه دلنیا بن. من بەر پرسیهتی ئەوان دەگرمه ئەستز. پاشان بە پینگەنیهوه گوتی: «ئێوه تەماشای ناغا بیرتولدۆ مەکەن ئەو شتیکی وەک ژن و یا مندال دەجێ. »

هەموو لە قاقای پینگەنیشیان دا. تەنیا ماستراپاس و کراسوگتورگیس نینو چاوانیان تینک نا. کراسوگتورگیس گوتی :

. پالەوان سېفاگاس ئێمه! ئێمه فیزی شەر نەبووین. ئەگەر بچینه شەر نیتز کارمان تەواوه.

پیره مێرد گوتی : « هەر چۆنیک بێ ئێوه کارتان هەر تەواوه. »

. هەتا درنگتر بێ باشتره، پالەوان!

. دەک نە مینشی!

کراسوگتورگیس لە ترسان داهاهتەوه گوتی :

. زۆر باشه پالەوان. توره مەیه. ئێمه بە ئەمانی خودا دە چینه شەر. گورج بارهکانیان هینا خوار. ژنەکانی مائی یاریدهی میوانانیان کرد و هەموویان جێ کردنەوه. لە قوێشیکي بەر نوای هەساری کوچیک و ناگریان بۆ پەنا بەران ساز کرد. شەر گشتیان لە سوو سفره پەک کۆ بوونەوه. بەهانی زوو بچلە گەوره دوو تەفەنگی لە بەری میچی هینا دەر و هەر بەکە تەفەنگیکي وێدان و هەتا دەرەوهی گرەدی لە گەلیان چوو. پاشان بە هاریدموسی پیره شوانی ئەسپاردن و گوتی :

. بڕۆن خوای ناگادارتان. بڕۆن و دەست بە کار بن. ئێوه پیاوان و پیاوانه بچن. من ناگام لە مندالتان دەبێ. سەفەر بە خێر. سلاوی من یه چیاکان بگهیهنن.

لەولاره تراساکی لە گەل دوو هاویری خۆی < مانولیس و ناندیریکوس > خەریکی باس یوو دەیکوت :

کوپرینه ، نبره نبره گمه نیه . لبره له گه‌ل چس گورک و کیژی سرتاش رویره‌رو نین. نبره شونینکه ده‌بی بکوژین و بکوژین.

ناندریکوس گوتی نیشه تاتریسین.

، نبره ده‌زانت قوجه‌قانی بارین؟ ده‌زانت تفهنگ: عه‌مبار کن؟ ده‌زانت سیره له نیشانه یگرن؟

مانولیوس گوتی : فیزر ده‌بین .

تراساکی گوتی : من قیرتان ده‌کم. نبره له ده‌سته‌ی خزمدا چی ده‌کمه‌وه. خزم ده‌بم به فدرمانده‌ی ده‌سته. کاتینک فیزی تفهنگ هارشتن بوون نبره سویند ده‌دهم. نیشتا سویند خواردن فایده‌ی نیه . له رژی دوا‌بیره مندالان ده‌ستیان به فیزر بوون کرد. وه‌ک ده‌ستپینگی کار تراساکی هدره‌که دارنکی بز برین و ناماده‌ی کرد و پاشان گوتی:

نهلقبای چالاکي نه‌وه‌یه پینش هه‌موو شت لیدان فیزر بن. نه‌وش به‌ستراوه‌توه به راهاتن.

مرؤف له‌و ده‌مه‌وه که راهات لیدان. نبره لیده‌دا. که وابوو نبره‌وش ده‌بی به لیدان رابین.

رژونک باهه گه‌وره‌دهم چه‌شته له گه‌ل تراساکی دوا بوو، نه‌وش قسه‌گانی ده گوی گرتیوو، نیشتا فیزی دژه‌گانی ده‌کرد.

دژه‌گانی نهلقبای پالده‌وانتی فیزر بیرون و ده‌یانتوانی له قوجه‌قانی که‌لک وه‌ر بگرن. تراساکی شابی به‌خو بوو. هه‌موو رژی ده‌بیردن مه‌شقیان ده‌کرد. خوژی به تفهنگی وه‌شوکی باهه گه‌وره‌ی وه‌پیشیان ده‌کوت. چه‌ند مندالی به‌ره‌لای گوندیش هه‌ر به‌که‌ی دارنک به ده‌سته‌وه وه‌ک شیر ده‌که‌وته دویان. به‌خه‌پالی خزیان ده‌چون تورکان په‌لامار بدن. له‌وه‌ه‌شقه‌دا بنه‌ درک و گونشی ولقه‌دار به‌تورک داده‌نران . رژی‌تاوا کاتی گه‌رانه‌وه هه‌ر به‌که‌ی گونبه‌ک یا برکه‌ درکینکی به‌دوای خزی‌دا راده‌کشیا و گزیا نه‌وه‌ تورکن سهریان براوه‌ هیندی جار تراساکی قله‌ ره‌شه‌به‌کی به تفهنگ ده‌کوت و ده‌په‌نناوه. ده‌یگوت : نه‌وه پاشای تورکانه.

باهه گه‌وره زور‌جار له گه‌ل نه‌وه‌که‌ی له‌ به‌ر ده‌رگا داده‌نیشت و فیزی ده‌کرد که‌ چزن تفهنگ عه‌مبار به‌کا و به‌ شانی خزه‌وه‌ ینی و سیره بگری. باسی شوژی مه‌زن و قاره‌مانه‌تی بار ویاپیرانی بز نه‌وه‌که‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت :

، درؤنی هه‌ره گه‌وره‌ی نیشه‌ تورک نین، به‌لکورو ترسه. لیث ناشارمه‌وه له هه‌رزه‌کاریدا بز هه‌ره‌لین جار چومه‌ شه‌ر، زور ترسام. لاونکی پی‌نکه‌راو بووم. به‌لام ورده‌ ورده‌ تینگه‌یشتم. تراساکی که‌ پالی وه‌ نه‌ژنوی پیره‌ مه‌یزه‌ دابوو، گونجه‌کی بز قسه‌گانی راگرتیوو گوتی : ه‌ج تینگه‌یشتی باهه ؟ .

، نه‌وه تینگه‌یشتم کاتی مرؤف له شینگ بترسی. نه‌و شته هه‌رچی بی، شیر، زه‌لام، یا ره‌شایی، هه‌وه‌لجار ده‌بی خزی پندابدا. نه‌و ده‌م نبره ترسی نامینتی. ته‌واوی پاره‌که هه‌ر له‌وه‌ دابه‌.

له‌و کاته‌دا که‌ باهه گه‌وره‌و تراساکی له‌ ناخافتن دابوون. له‌ پر ده‌نگی خلزرو بوونه‌وی به‌ردان هات و ده‌دوازه‌ نیشتر سوار وده‌ر که‌وتن. بیره مه‌یزد رابوو، ده‌ستی به‌ به‌ر چاره‌انده‌ گرت ، له‌ به‌ر مژ و هه‌وای تاریک نه‌یتوانی هه‌یچیان لی بزانی. جا‌وچی گوندی «ماروژدیس» ی پیر تی ده‌په‌ری. پیره مه‌یزد هه‌میشه به‌ نای «پاله‌وان جارچی» بانگی ده‌کرد. هه‌وای کردی وگوتی:

بالاً پالەوان جارچی ۱ چۆنی ؟ ئەوانە کێن لە چیا دێنە خواری ؟
جارچی گوتی : « دادبارە پاپۆزی ستیفانیسە لە لەنگەرگای < ست پلاژ > ونستاو و پەرە لە نازوقەو چەک و چۆل .»

باپە گەورە نیشانە ی خاچی گیشاوە لە بەر خۆزەو گوتی :
« ناخ .. ئە یونانی فەقیر ، تۆ خۆت برسی ، بەلام پاروو لە زاری خۆت دە گیرەو و بۆ نیشمی دەنیری ... باشە نیتەر چی ؟

نیتەر ئەو یە کە چەند کەس لە شۆرشگێزانی تۆردووی کوری تۆ ، بە سواری نیشتران لە چیا هاتونە خوار تا ئەو نازوقە و چەک و تفاقە ی بگۆزنەو . ئەو تا گەبشتە نێزەر رابە بە خێر هاتنیان بکە .

باپە گەورە دەروازە ی کردەو و گوتی : « بە خێر هاتن پێشان سەر چاوم ۱ »
سوارەگان نیشک دەبوونەو ، پاکیش شاد و بە فیز وە پێشیان کەوتیوو . پالەوان میکێلس پنی گوتیوو : « تۆ بۆ شەر نابی ، بەلام تۆ کە وەک رۆی فیلەزان و وەک سەگ سەگ پادە کە ی بۆ پەیک باشی .» نیشتا پاکیش بە سەرزکایەتی دە کەسبەر دەچوو تا باری پاپۆزی ستیفانیس خالی بکات .
کاتی پاکیش لە نیشتر هاتە خواری گوتی :
« سلاژ پالەوان سیفاکاس ۱ ئەگەر بۆ نێو زەحمەت نە ، ئەم شو لێزەر دەبین و بەدانی بەرو دەریا دەوژین .

باپە گەورە نامیزی کردەو و گوتی :

« بە خێر بین رۆلەکانم ۱ بخرن و بخرنەو . نێو کرێکارن . شۆرشگێزەکان کە بە دوکەلی باروت رەش هەلگەما بون و لە برسان لاواز بیون ، لە هەساری پیرە مێرد هاننە ژووری . ژنان کە نیشترانی حالی پیاوێرەکانیان بون ، بە چالاکێ ناگریان دەکرەو ، چیشتیان لێ دەنا و سفردەیان پادەخست . شو داهاتیوو . چراکان روخساری گۆژ و ماتدووی شەر کەرانیان رووناک دەکرەو کە وەک هار دەیانخوارد و وەک گا گادەیانخواردەو . تەقەیان لە شەوێلکان دەهات . بونی توندی پیاوانەیان هەساری پەر کرد بوو . ژنەکان بێدەنگ لە دەورەیان ونستا بون و بە دل خۆزەتیان دەکردن باپە گەورەش بە تاقەرتەو سەیری دەکردن . پاش خواردن و وەخواردەو ، باپە گەورە گوتی : « باشە ... نیشتا بچن بنون . ناخ .. خۆزیا منیش لە تەمەنی نێو دەپام و لە گەل نێو بەشداری کۆزێو دەری بام . ناخ ۱ . رۆلەکانم ۱ بزانت کە تۆمە چ رۆژگارێک . هەموو شو لە سەر دۆشەکی نەرم دەنووم . یە رۆژ وەک زەلامی بیکاردە خۆم . نیتەر تەنگیش ناویم . کەسبیش بۆ کوشتنم خۆ مات ناکا . خودا ئەکا دۆژمنیشم لەو رۆژە بکەوێ .»

پاکیش گوتی : « ناخ ... پالەوان سیفاکاس ۱ خرا ئەو رۆژەمان بە نسیب بکات .» پاکیش تۆ سەر دەستی ئەمانی . خەوشت بێ ئەشی درەنگتر بنوی . تۆ بێنەو کارم پێتە ۱ .
« بە چاران پالەوان سیفاکاس . من دەبی ئەم شو ترخی ئەم مەنەسە بەدەم کە تۆ پیت داوم . هاورینکاتی بە چەک و جلو بەرگەرە لینی نوستن . هیشتا ژن سفردەیان کۆ نەکرد پوزە پرخەیان دەهات . سەرمای ئەو شوە حەشری دەکرد . ژنەکان نازوودیان هینا و ناگریان کردەو . پیرە میندو پاکیش لە پەنا ناگری دانیشتن . پیرە میندو لە ناگرە کە رابوو دەنگی نەدەکرد . بەلام لە برز

هفته‌کانه‌نیهوه دهار پرو بیرنکی به زهینی دادی و ناره‌حمتی ده‌کات. ناخره‌کمی خوی پی برانه‌گیرا و به ده‌نگینکی نهرم گوتی :

. باکیش ده‌موی شتینکت لی پیرسم. له سر دلم بۆته گری. تو نه‌شی شه‌رافه‌مه‌تدانه وه‌لامم بده‌یه‌وه. ههرچی ده‌یزانی پیم بیژی. چوتکه من پیره میردینکی سته سالم و ناتوانم درو بیسم.

باکیش به نیگهرانی بیری ده‌کرده‌وه. ده‌بی پرسباری چیم لی بکات؟ ناخره‌کمی گوتی :

. دلنیا به پالوان سیفاکاس . راستیت پی ده‌لیم.

باهه گه‌وره ده‌نگی نهری کردو گوتی :

. نه‌و شه‌وه پالوان میکیلس بز چی نوردوی به چی هینشت و رزی. دوا ی رزیشتنی نه‌و دیرمان سوتاند. نه‌وه خه‌تای نه‌و پرو. باکیش ناگره‌کمی خوش کرد و خوی کو کرده‌وه. پیره میرد

باسکی گرت و گوتی : و له ناگره‌گری، نه‌وم پی بلنی نه‌و شه‌وه بز کوئی چوو؟

باکیش درودل پرو. نه‌گهر وه‌تسه هات‌باهه ده‌بواپه ته‌واوی رووداوه‌که پاس بکات. له‌وه ده‌ترسا.

ناخره‌کمی گوتی: و پالوان سیفاکاس نه‌و مه‌سه‌له‌به به‌من چی؟ پیوه‌ندی به‌منه‌وه نیه

پیره میرد توند باسکی راوه‌شاند و گوتی :

. ده‌ی قسه بکه. خفت خه‌شم مه‌که. نه‌و شه‌وه بز کوئی چوو بوو؟ نه‌و نابروی منی برده‌وه.

ههر یزه‌ش نابری چارم لی بکات. له‌وه‌ی درتسی پرسباری لی بکهم. پروا بکه وام دینه‌وه

که ملی ری بگرم و بچمه چیا. شزوشگیزان بانگ بکهم و له بهر دمی نه‌وان دادگایی بکهم .

نه‌گهر تو نم شه‌و راستیم پی نه‌لنی، سرنند به‌م ناگره، به‌یانی رووده‌گه‌مه چیا. نه‌و دهم نه‌گهر

پیاوه با بی‌له پیش من داوی پالوه‌انته‌نی بکا.

نه‌و پیره دار به‌روه له‌وانه پرو ههرچی بیلنی بیکات. باکیش ترساو گوتی :

پالوه‌ان ناره‌حمت مه‌به. هه‌موو شتینکت پی ده‌لیم . له سر خۆ به‌!

. من له سر خۆم و گویت دده‌می.

. تو ده‌زانی که نوری به‌گ ژنیکسی چه‌رکسی هه‌بوو.

پره میرد له سینگی خوی دا و گوتی : « ته‌ی هاوار ... پای ژن له نیو دایه ؟ له‌و شرم و

نابرو چووته ؟ »

باکیش گوتی: « به‌لنی پای ژن له نیو دایه. چما تو راستیت نه‌ده‌ویست ؟ به‌ دپاره که راستیم

ده‌وی. به‌لام سه‌برتر قسه بکه. که‌س تایی قسه‌کافان بیسی. دریزه‌ی پی بده .

. نه‌و ژنه ناوی ناهینه بوو. پالوه‌ان میکیلس له مالی نوری به‌گی دیتبو بیوو به‌ نه‌قینداری.

پاش ماوه‌به‌ک کاتی بومه له‌رزه‌که پالوه‌ان پولیکسینگیس دیتی، نه‌وش عاشقی بوو. دوا ی نه‌و

رژوه نه‌و پیاوه نیتر له گه‌ره‌کی مالی نوری به‌گی دورر نه‌ده‌که‌وته‌وه. نه‌وه‌ندی هاتو چۆ کرد و

هه‌ناسه‌ی هه‌لکینشا، تا خۆی گه‌بانه‌ نامینه و پاشانیش سر جینی. دوا به‌پاری دا بیهیننی.

هینایه‌ سه‌ر دینی مه‌سیح. به‌پار پرو رفو ره‌سمی نابینی و گواستنه‌وه‌ی له‌ رۆژنکدا به‌رینه‌ بچنی.

یانی له‌ رۆژی مبراجی مه‌سیح‌دا.

باشه‌ دریزه‌ی پی بده. تا نینسا نه‌مزانی کوری من له‌م کاره‌ساته نابرو به‌ره‌ی

پالوه‌ان‌پولیکسینگیس‌دا ده‌وری چ بوه؟ نه‌وه‌ی تیناگم.

. نینستا تیده گی . خوا له گوتنا حاتم خوش بی. لام وایه جوانی ژنه چه رکه سی پتر کاری له پالّه وان میکلس کردوه. نازانی چه نده جوان بیوو. به خوری ده گوت نیه ده ری من لیزوم. به لئی نه و نده جوان بیوو.

. باشه .. دریزی پی بدو قسه زیادی مه که. من دهموی بزلم که پالّه وان میکلس بز چی مه ته ریزی به چی هینستوو؟

. نهو شهوی که شهو له بن دیواری دیز له گه ل تورکان شه ری ده کرد. من خه به رم بز برد که خزم و که سی نوری به گ گوندی گاستلی بان گرتوه و ژنه چه رکه سی بان رفاندوه . پالّه وان میکلس گورج سوار برو و ریشته. ده که سیشی له گه ل خز برد تا به ته نیا نه بی. به ری به یانی راست له پشت ده روزاهی گاندی له کن زالم کینو گه بیه تینه تورکان. کوری تو وه ک شیر په لاماری دان. بروا بکه پالّه وان سیفاکاس. من تا نینستا هیچ که سی را نازاو وه شیدم نه دیوه. تو ده بی شانازی بهو کوره بگی. ده بی سر به رز بی کوری وات هه به. تورک سهریان لی شیوا. رایان کرد و ژنه که بان به چی هینت.

بابه گوره نالاندی، هه رتک دهستی به چارانه وه گوت و گوتی :

. وای له من .. گه وایوو نهو به دبه خسته بز نهو ژنه مه ته ریزی خزی به چی هینت؟ نابروی خزی و منیشی برده. داخوا نازابه تی نهو نابروو چونه دینی؟

. ناخ پالّه وان سیفاکاس ! ناره حهت مه به. به گزبی باو کم کوری تو هه چاروشی لی نه کرد. ته نیا به منی گوت : نهو ژنه به ره گوندی کوراکس له کن پورمی دابنی و پنی بیزه تا خزم خه به ری ده ده من ناگاداری بیت. باکیش تاوینک بینه نگه بوو. ته ماشایه کی ناگه که گی کرد و پاشان گوتی: « به لئی بابیه گوره ده زانی پاشان چ قهوما. »

پیره میرد وه لانی نه دایه وه . ره نگی سپی هه لگه را بوو. باکیش به سه بروکه گوتی :

. روژنکی به یانی ژنه که مرد بیوو، خه خه رنکیان له سه دلی دایوو. بابیه گوره دهستی دریز کرد. گزوه له ی شه رایب هه لگرت و به سه ریه و نا. هینزکی هاته وه به رو پرسی :
. کنی کوشتیوی؟ ده نگی نه و نده گزیوو ده تگوت له قولایی چالانیک دینه ده ری. باکیش سه ری به رده ایوه. گوتی: « چت پی بلیم ؟ له وانه به خزی کوشتی. چونکه ده لنین خه خه ره که له دهستی خزی دایوو .. »

. له « ده لنین » گه ری. تو چزن بیر ده که به وه.؟ کنی کوشتیوه ؟

. ناخ . پالّه وان سیفاکاس تو پشت له من بریوه. ده ست هه لناگری. نینستا که وایه گوی به ده به: کوره گهت .. پالّه وان میکلس.

. بز چی ؟ باکیش به درگاندنی ته م رازه ههستی کرد سوک بوو. نیر هیچی نه مایوو بشارشته ره. گوتی : چونکه نیره بی پی ده برد.

پیره میرد لقه دارنکی هاریشه سه ر ناگه که و گوتی: « کارنکی باشی کرد. ده ستینکی خه راب بوو. به لام باشی ته وار کرد. نهو کرمه هه ناوی ده خوارد. ته وه کارنکی باشوو. »

. تو پالّه وان سیفاکاس نازانی که نهو کاره گوناح بوو.؟

. نهو ته نیا گوناحنکی کرده و چیر. مه ته ریزی به چی هینستوه. به لام نهو بارته قای ته م

گرناحدی داره و دیاتیش ده‌ینا، تا هیچی له سر نه‌مینن. من پروام به توره‌مدی خوم هه‌به.
- به‌لام نو ژنه بینگرناح برو.

. ناخ .. توژ له فیکری ژن دای؟ تو ده‌ین له فیکری کریت دایی. باشه .. نیتیر برژ یخه‌وه.
ناگادار به زمانت نه‌گه‌پئی. نه‌کمی لای کس پاس بکمی. نه‌گه‌ر نو رازه دهر کوی، پاله‌وانه‌کان
به‌کتر ده‌کوژن. نه‌وهش به زانی کریته. جاری شهو باش... برژ یخه‌وه ... من جاری له به‌ر ناگر
ده‌یم ...

* * *

به‌بانی به‌ردا برو، بیره میزد هینشا هه‌ر له به‌ر ناگری بوو. ناگره‌که کوژا بزوه، باهه گه‌وره
سدی که‌وتیوه سر سینگ و خوی لی که‌وتیوو. باکیش و ها‌فاله‌کانی دوی قاولتی خواردن،
وه‌ک گورگ که‌وتیورنه ری و رویشتیون. به‌ به‌له بوون تا زورتر بگنه پاپزوپاره‌کمی خالی
بکهن. کاتی باهه گه‌وره چاری هد‌لینان کس ته‌ماپوو. تنیا بزنی سیغارشه‌راب له ژوروره‌کمی
ده‌هات.

نیزیک نیوره‌و، له‌و کاته‌دا که ژن چنشینان له سر ناگر وه‌لا‌ده‌برد. باهه گه‌وره‌ش تواتیبوو
سی پشی هه‌وه‌لی نه‌لقوین له سر ته‌ته‌له بنوسینت و به‌ دنلیایی به‌ نه‌وه‌کمی نیشان به‌دات.
لارنکی نامز به‌ که‌وار کاله و گزوه‌ی وپه‌پاخینکی به‌ گونگی دریز به‌ سه‌روه گه‌بسته به‌ر ده‌رگا.
ژنه‌کان له پیندا ترسا بوون و پاشان له خزشیان هاراریان کرد. چه‌ته .. چه‌ته ..
پیره میزد سدی هد‌لینا و گوتی :

. به‌ خیز هاتی چه‌ته‌ی یونانی. وهر ژوروی هد‌لزی لاو.

چه‌ته‌ی یونانی وه ژور کوه‌ت. ژنه‌کان وه غیره‌ت که‌وتن و هاتنه پینش تا قه‌دو بالایی جوانی
به‌یئن. به‌کی له ژنه‌کان گوتی:

. دایکی ده‌ین شانازی یی بکات. وه کریتی یان ده‌چن. لاو له پینش پیره میزد راه‌ستار
سه‌لوی کرد و پرس :

. پاله‌وان سیفاکاسی پیر نه‌تزی ؟

به‌لی خوم. سه‌رده‌مینک پاله‌وان پروم. به‌لام نینستا تنیا سیفاکاسی پیرم. چونه روت هه
مالی من کرده ؟

. من له پاپزوی سیفانیسه‌وه دیم. نام میترزه‌سه. خه‌لکی ژومل - م. هه‌ر‌المان پینگه‌بشت که
کریت له شه‌ر دایه. بز یاریده‌دانی نو هانوم . له سیرا پپارنک که لیباسی نه‌ره‌نگی له به‌ره‌ا
بوو. ده‌یگوت نه‌وی تویه. نامه‌یه‌کی بز تو نویسی و سپاردی که وده‌ستی خوتی یدم.

باهه گه‌وره نامه‌کمی وهر گرت و ده‌ستی پینا هینار قره خوش‌حال بوو. نه‌ره نامه‌ی نه‌وه‌ی هه‌ره
خوشه‌وستی بوو . کوری کوستاروسی کوره گه‌وره‌ی بوو. نم نه‌وه‌یه‌ی پتر له نه‌وه‌کانی تر له سه‌ر
کوشی دانا بوو. هه‌ر ته‌ویش به‌ نیو باپیری کرد بوو. روی کرده لاری نامز و گوتی :

. هه‌ر خوش یی کوره لار که زه‌جه‌تت کینشوه‌و نم نامه‌به‌ت هیناره. پاشان نامه‌کمی
ده‌پاخه‌لی‌نا. ته‌ماشای تراسکی کردوبه پینگه‌نبه‌ره. به‌ لاره‌کمی گوت : نم نامه‌یه‌ ده‌ده‌م به

نه و به یکی دیگر که خرنده‌واره بزم بخورینتمه‌وه. نینستاینه ژیننه سفره‌ی راخن. نیمه میواتیکی به ریزمان هدیه. یونانیه‌کی گوزک و پزشته‌به. بچن نهو گورسبه نه‌خشاوه‌ی بز بین.

گورج گورسپان بز میوان هینا که هدلیزه‌کی دوو سه‌ری لن تخش کرا بوو. پایه گه‌وره به سه‌رورووی خزش له حسارئ ونستا بوو. نه‌ونده که برف خزش بوو ده‌تگوت میوانی همره خزش‌وست له یونان میوانداری ده‌کات. نه‌گهر شهو پایه نه‌واری چراو شه‌مه‌کانی شهو حاله‌ی بز روشن ده‌کرد. به‌لام نیوه‌رز بوو، هه‌تاری کریت له بان قوی خورمایی لاری یونانی‌ده‌ده‌وشاو قایشی ده‌مانجه و زه‌نگالی سبی درئی بریفه‌پان ده‌هات.

میوان نه‌بده‌وست دانیشی. ونستا بوو. به چاری ثاقه‌رینه‌وه سه‌ری پیره میزیدی به گورپ سوو چدرموکیده‌کرد. له بدر خزی‌موه پیری له‌وده‌کرده‌وه، ده‌بی نه‌وه چنده پیری، هه‌رده‌لشی ته‌به‌پیه. پاشان ده‌ستی پیره میزیدی گرت و گوتی :

- پایه گه‌وره! من بیستومه تزوه‌گ پیره دار به‌روی سدت ساله ژباری، باوهارانت دیوه، کوریه‌وریت کیشاوه، شه‌رت کرده‌وه، به‌خته‌ور بووی، نینستا پیم بیژه لهو سدت ساله‌وا ژباتت چوین دیوه!.

پیره میزید گوتی : گورم ا راست وه‌گ گوزه‌له ناوینکی فینک.

پایه گه‌وره تو هیشتا تینوی؟

پیره میزید ده‌سته‌کانی به‌رز کرده‌وه، قولی فره‌وانی کراسه‌کی خزین وباسکه ره‌ق و ته‌قه‌کانی ده‌رگه‌وتن. پاشان به ده‌نگبکی قه‌وی، وه‌ک له‌عنت له خز بکا گوتی : « له‌عنت لهو که‌سه که نینوابه‌تی ده‌شکی. »

هه‌رتکیان تاوینک به‌ده‌نگ بوون. لاری یونانی تاسه‌ی پیره میزیدی هه‌بوو. پیریش سه‌ری لاری ده‌کرده تراساکیش له به‌پیاندا ونستا بوو ته‌ماشای ده‌کردن. ژنه‌کانیش ده‌ست له سه‌ر سینگ ونستا بوون و گوتی یان هه‌لخستبوو.

پیری معزن وه‌ده‌نگ هات، ده‌ستی بز لای راسته راداشت و گوتی : لاری قوزا! لهو لاره‌ج هه‌والنکی تازت بز نیمه هیناوه.؟ نیوه به‌نگومان نیتر تورکستان له نیودا نه‌ماوه. خه‌نی له خوتان. هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکیشاو له سه‌ر تپو ته‌خت دانیشت.

لاری یونانی له سه‌رگورسی نه‌خشین دانیشت. تراساکی که له پدنا پایه‌گه‌وره دانیشتبوو، چاری له لاری یونانی وه‌رنه‌ده‌گنرا. میتروس له وه‌لامی پیره میزیدا گوتی :

. نیمه نیتر تورکمان نیه. به‌لام له جباتی نه‌وان ده‌ره‌به‌گی گه‌وره ژاندارم ونونه‌ری مه‌جلس هه‌ن. به‌لام باشتره باسی شه‌وه‌سه‌له‌به نه‌که‌بین.

ژنه‌گان تازه نانپان به ته‌ندوره‌وه ده‌دا، بونی نانی گهرم حساری پرکرده بوو. لاری یونانی که‌می ما‌بوو له خز بچی. شه‌وه له به‌پانیه‌وه هیچی نه‌خوارد بوو. چاری له ته‌به‌کی نانی بره‌بوو. پیره میزید تنگ‌به‌شت و هاواری کرد:

. هزی ژیننه ا ده‌ زوون نانی گهرم و پهنیر و گوزه‌له شه‌را‌بیکمان بز بینن، با تینبیکمان بیته‌وه به‌ر، ده‌نا چوامان خیل ده‌بی.

پاشان سه‌ری‌کی ده‌روبه‌ری خزی، واته عه‌مبار و چالار و حه‌ساری کرد و سه‌ری‌کی لاری

یونانیسی کردو به پینکه نینه وه گوتی: «لا ا ده زانی بز پنده گهنم. له راستیا بیری پیاری پیر وهک قهرستانیکی لی دی که له پر برده گانی سر گۆز راست ده پنه وه و مردوه گان دهرده گهن. بز نمونه: نهم گه ایهی تو له حساری من شتیگم وه پیر ده خاته وه. سالی ۱۸۶۶ بوو. پاله وان لبپایسی ره حه متی گه ایدکی له بهردا بوو، له سر نهو کورسیه دانیشتیرو که وا تو له سوری دانیشتیروی. ژنه ره حه تبه گهی من و خه سوی فه قیرم «مالامو» که ژینکی زۆر باشیوو، تانیان ده کرد. واست وه رزی پایزو سال نهم کاته و جیژنی حه زره تی سن ژوژی شهرا بخورد بوو. له گوندی شهرا بیان دروست ده کرد، سوری کوبه کانیان هه لده گرت، که تامی به ره می تازه بکهن. واست له وگاته دا «کاستانیاس» ی ره حه متی گه یشتی. نهو پیارنکی تا زا بوو وهک یونانیه قه دیمه کان. له سوار چاکیدا تای نه بوو. نهمپ خوی له بن رانه ده گرت. «سورمیس» ی ره حه متی، پاپوزوانی به ناوانگی پاپوزی نو قم بووی «سیدام ماندلی» یسی له گه ل بوو. من به کورستاروسی کوره گه وری خزم گوت: کورستاروس هرژ بهو ده سته گه رانه ت کوبه شهرا بیکمان بز پینه. تا له م حساره چۆری لی به رین. لهو قسانه دا بووم هیروگورگیسی شوانی ره حه متی به رانکی سر به راری له سر شانی دانا بوو. له چیا هاته خواری. ژنه کھی به سه لکه پهنیره وه له گه ل بوو. هه موو هاواریان کرد: هه زهی شهرا بیش خوا گه باندی. دابان له قاقای پینکه نین. ماموستای هه درسه به کولانیندا راده برد، گوهی له پینکه نینی نیمه بوو، هاته ژووری. تینکا هاواریان کرد: به باتیت باش ماموستا. وه ره دانیشه. نیمه ده خزینه وه، توش پهنوسه. له وه لام دا گوتی: مردوو شۆر ماموستای به ری، منیش وهک نیمه ده خزمه وه. پاشان ده چم «مالپاروسی» شاعیر ده پینته وه، ده به پینم به ده نگ شیعمران بز پلی. وه دهر گهوت، ژۆدی پی نه چوو «مالپاروس» و «تاندربولیس» ی به زو پناوه هینا. ناخ... نهو فه قیره خوا لی خوشبوانه چی یان به سه ر هات. ا من واست بووم وه لوله کی لاستیکم ده ست دابه و له شیرهی کوبه شهرا بم قایم کرد و بانگم کورد: جانه و رسته نیتیر جام پینوست نیه. خز گولده که به جام نار نادری. ورن تینکا به لوله به خزنه وه، به لام به نوره. پاله وان لبسایس تو له هه موان پیرتری، وه پیش گه وه. نهو پینستی به پینگوتن نه بوو. لوله ی ده ست دابه و به زاریه و نا. دهنگی قولته قولتی کوبه ی شهرا ب، ده تکوت قه لیانه. کاپرا ده بخوارده وه دمی لی نه ده کرده وه. نهوانیتیر ده بانگوت: وهک نهو دهستی پینکرده چۆری لی ده بری. به هه زار زه حه مت لوله بان له زاری کرده وه. ته مچار به نوره ده ستیان به خوارده وه کرد، تا له سایه ی خوا منیش نوره م بهر گهوت. نهی خوا به جیژنیکی خوش. باسکیان له پهنیری تازه هه لنگه دروو، ده بانخوراد و ده بانخوراده وه. به رانیش کرا بهر گه باب. لبپایس دیسان کوبه ی په لامار دا. له پشت ده رگاوه به کینک بانگی کرد: نوشی گیان کورینه نوشی گیان... دهنگی «ننگارسی» قه شه بوو له گه ل پیش نریزی دیری نوردرام دمیرت هاتبوو. نهو دوانشه ده منیکه به ره حه مت چوون. هه رتکیان سر خوش بیون. له گه لنگر وه ژوور گه ورن ده ستیان کرد به سه ماو گووانی گوتن. هه رابه گیان ساز کرد نهو سوری دیار نه بی. گهی ما بوو هه موو شت بشکینن. ده بانگوت: کورینه گانی مالازایی به گجاری هاتوه. نهوانیش کوبه یان په لامار دا. دیسان قولته قولت گهوت. وای لبها ت، خه سستی شهرا ب نه بی، هبچی تیندا نه ما. نای لهو فه قهرانه... چ پینکه نین و سازو تارازینک. چن لاقیان به عه رز داده داو گالته بان به مهرگ ده کرد. هاواریان ده کرد: کورینه نهو

عزوه بکوتن، چونکه روژنک دی شو ده مانکوتن. پاشان هیندی به پای پستی و هیندی به پوتنی به عزریان داده. هه موو ده لنگیان هه لکرد بوو. خواجه لهو نه ژنو و به لهک و توکانه، ده تگرت توکی به رازیه.!

باهه گه وره بینه ننگ بوو. ده سستی به ریشی داهینار چوه ده فیکروه. له پر چاوی گهش و روونی لیل برون و گشت رابردوه کان له ویندا ره نگیان دایه وه لاری یونانی به بیستی شو قسانه ده له رزی. ده نگی لاتی نه وانیه ده بیستی که به عزریان داده. به له که توکانویه کاتی ده بیستی و ده ترسا. ژنه کان گری بان هه لخصت بوو. تراساکی بهو لاقه چکولانه به عزری داده. نه ریش به شادی مهرگی بز خه بیات بانگ ده کرد. تنیا بیر تولدو هاتبوه دهر که تماشای لاری یونانی بکات. به لام به بیستی یاسی مردن چوبزوه زوور و خزی شارده بزوه.

باهه گه وره جار نکیتر هاته وه دنگ و گوتی :

من له پینشدا به پینکه نینه وه ده ستم پینکرد. پاشان به یادی مردوان تینکچوم، نا بهیرون، تینک نه چوم. توره بوم. نه وه هیچ داد په روه رانه نیه. نه وه نه بی، خوا کاره کاتی ده بکهی باشن. نیشه لا له گونا هانم خوش ده بی. به لام نه وه کاره ی هیچ باش نیه. له جیهاندا مرؤف هه برون، که نه ده برایه بمرن. نه وه چیا پانه ده بیتن، قهت نامرن. نه وانیش وه ک کتو برون. وه ک کوله که قاچیان وه بهر تاسمانی ده وه رابان ده گرت. ناخ... نه ی خاککی له عنه تی انیش پنت پیندا ده دم. تو ده توانی کهسانی نه حه ق و ترسه توک و ناسک نارنجی و نه خلاق دزیر و هی ناوا، قوت به دی و ورگی خوتیان بی پر که ی. به لام «لیپاپس» و «کاستانیاس» و «پیش نوژی دیری نوتر دام دمهیرت» و «کوستاروسی» گوره گه وره ی من نا.

پیره میرد له گه ل نه م قسانه لاتی به عزری دادار دوو دلزیه له چاوه کاتی ده رزانه خاوری. تراساکی ده سستی گرت و گوتی: «باهه گه وره سفره ناماده به. لاری یونانی برسه تی.»

پیره میرد داهاته وه. ده سستی نهرم و فینکی ته وه که ی له سه ر پینستی گهرمی خزی هه ست پینکرد و گوتی :

- روله گانم بیرون. من رویشته گانم وه بیر هاته وه. تینکچوم. به لام خومان هیشتا زیندوین، وانیه که وابه بچین نان به خوین.

نه وه ی گوت و چوار میرد که ی له عزری دانیش. میزی پینچک کودتی کیشا پینش خزی و میوانه که ی. تراساکی له کن خزی دانا و گوتی: به خبز هانی هاوشاری. هیوادارم هه همیشه به گتر له خوشیدا به بیتن. قاپه که ی میوانی پر کرد له خواردن.

* * *

باکیش و هاراله کانی له رزخی دهریا وه نیزی که ده که وتن. شنه پای دهریا ورده ورده ریشی پینچه کاتی ده له رانده وه. هه مرویان له خوشی نه وه که نیشتا باری پاپزوه که خالی ده که ن و تغه ننگ و نازوقه و خوارده مه نی که بز شوش هاتبوو، له نیشترانی با ر ده کن، وه سه ما که وتبوون. له بهر نه وان بوو که یونان شو چه ک و نازوقه ی ده نارد. به لام داخوا شو ده پاره نه گهر له کاتی ناشتیدا هاتبا، شو تامو چیژه ی ده بوو.؟ له بهری ژنیشه وه راست وابه نه گهر پیاونک دلداری خزی به

زردی ندرقیشتی نامی چه؟ نه گدر خیزان بتوانن بروک برازننهوه و سفره ی بوکی پاتراکن. نامی نیه. گزشت نه گدر به دزی وه گبر نه گدوی پینامه. سدرده میک دلدار سواری نسهپ ده بو، دل به وه گدی دهر فاند. شروش گزبا دهستی ده کرده، به لام ده بهاوشته پاشته رگی خوی، وه گ تیر بهرو مالی ده برد. گاتی غاردان چندن تهننگیشی به حواره ده نا. پایزی ستیفانیسی رنگر توانیبوی له تاریکی شهودا گه بزکی دهریایی تورگان فریو بناو خه خنی گهارف بهری وله له نگرگای دووره دهستی < سنت پلاژ > له پنا گاشه بهردی گدوره له نگر بگری.

دهریا نارام بو. جوتیارانی گونده گانی دراوسی. هیشتا نه پانزان بهوو که پاپزینگی پر له چهک و نازوقه له رزخی ملکی تهوان له نگرگری گرتوه. ستیفانیسی پاپزوان گاتی تهواری هه بو که به سلامهتی باره گانی خزی خالی بکار له سر تهخته بهرده گانی رزخی دهریا دایان بینی.

تهوی رزوی هه تاوی نهرم و خزی پاپزی هه لاتیوو. داها ی دهریایی به سر پاپزوه که دا دهرین و یا له سر گاشه بهردان دهنشتن و سه بریان ده کرد. ستیفانیس به شله شله به سر بهرداندا هاتو چوی ده کرد. په میگری < سن تیکولا > ی له پاپز هینابه در و رو به دهریا له سر بهردینگی دانا بو. تا هم گوم بینهوه و هه میش ناگای له پاپزوه که بی. به سر بهردهسته کانبدا گه پاندی و گوتی :

. کوپنه تا تورک پی بان نه زانیوه تالوکه ی بکن. له مسیحیه کانبش خو بهارین. تهوان تالانان ده کن. من پتر له مسیحیان دهرستیم. به هیوای خودا نیشتا سه روشنی پیاره گانی پالهوان میکیلنس په پدا ده بی. په کینک له هاراله گاتی که له سر بهردینک دانبشبو، به دست سواره گانی نیشاندا که ده هاتن. گوتی: نهو تا گه بشتی. ستیفانیس ناوری داپوه ، ها کیشی نامی. دهستی کرد به پینکه من و گوتی : « ناخ ... ها کیشی من ! ناخره که ی توش بوی به شورش کتیر ؟ »

بادکش خزی له نیشتری فرینا خوار وستیفانیسی له نامیز گرت و گوتی : « قهزاو قهده وای دهوست. » پاشان دریزی پندا : چهنده به وهخت هاتوی برا. نیش تازوقه مان نه هابوو. ورده ورده برسه تی له کاری ده خستین. به راستی هه زار که پرت به خیز هاتی. ستیفانیس به پهله بو، گوتی : کوپنه ته پردهستی بکن. من ده بی تا شه دانده هاتوه بگه رنمهوه . جارینگ . به شه و دگر کهوتوم. نیشر بهسه. بالا زوین، هه روا بزاین بز دزی هاتون.

ها کیش دهستینگی له شانیداو برده نه ولار به سرته پینی گوت:

. پالهوان میکیلنس سلای ده گه بیاندی وده پگوت : نه گدر په دایمیکت بز هیناوه. به منی بیژی تا پینی بلیم.

ستیفانیس سهری خوراندو گوتی : په یامی چی ؟

. تزه توانی هروا به من بگی. دلنیا به جگه له پالهوان میکیلنس که سبیر لیم نازانی.

ستیفانیس داها تموه بهردینگی هه لنگرته وهو ده دهریای هاریشته. هه روا بینهنگ بو.

ناخره که ی قیروسی کرد و گوتی :

. گوی بده به ها کیشا ده زمان ده ده فی باش لینه دهی. به لام بیروه. من هروا به زارشری تو ناکم.

تزه که پپاله به کت زیاد خواره دهوه.... ها کیش هه تاسنیک هه لکنیشاو گوتی:

ناخ ... ستیفانیس ا ناخر من لوو برده لانهی پهالهی زهادی له کوئی پهینا ده کهم؟! دلتیا به . لیزه به ندهی خودا گشتیان به رزؤون، چرنکه هچیان نیه بهخون.
 پاپزوران ته ماشایه کی کرد، پیستی له شی لهماه هتاو سوتا بوو. ملی هاریک بیوو. میشکی تازه له چاوانا دده روهشا و پتوره ندی به سر خوشه وه نه بوو. دهنگی نه وی کرده وو گوئی :
 باش گوئی پدیه پاکیش. همرچی پیت دهلیم له بهری مه که بهز پاله وان میکلیس بگنیزوه.
 بهلام چت پیده لیم، دهی هه نه وی بگنیزوه. هچی لی کهم و زیاد نه کی.
 دلتیا به پاپزوران .. قه بکه .

پیی بیژه دنگ و باس خوش نینه. من چورمه مالی پهاوه گموره کان. له گدل کهسانی گرنگ دوام. تکام لینکردن که راستیم پی بلین. پرسهارم گرد که داخوا نم هیوایه هدی که کریت تازاد بی. یان نیشه نهو ههموو رنج و زحمت به خوایی ده گنشین. هندیکن سر به سته وه لمانیان ددایه وه. هندی قسهی بی جی یان ده کرد. نهنا کهسکی لام وایه له ههموان زانتر بیوو، رگ وراست وه لانی دایه وه . بزائم ده زانی نهو کهسه کی بوو؟ نهو برازای پاله وان میکلیس بوو. به پاله وان بیژه، کهساسی برازای پیش چهند رزؤ له سپرا له کهشتی دابه زیوه. له نوروپا گهراوه توه. به منی گوت :ستیفانیس غیره نت ههیی. نم جارهش تازادی وده دست نایه.؟ من لیم پرس: « کهوابوو نهو خویناته به خورایی دهرؤن؟ » نهو گوئی:

خوین قهت به خورایی تارؤی. چما نازانی تازادی تزؤنکه نه که به نار. به لکوه به خوین نار ددری. نینستا نیشه خوریکین نم تزیه به خوین نار وده ده بن. دلتیا به که رزؤنک لینی سهوز دهی. بهلام نهو رزؤه هینستا نه هاتوه .»

پاشان نامه پدی که له گیرفانی هینا دهره دای به من گوئی : « به پیازنکی باوهر پینکراودا بیگه پینه دهستی پاله وان سیفاکاسی پاپیرم. » هه نینستا لارنکی یونانی که له پاپزورا له گدل من بوو له رنگا دایه. نهو تر پاله وان میکلیس دواي خرنده توهی نامه که خزی ده زانی.

پاکیش سری به رده ایزوهو گوئی هه لخمه بوو. به تورهی ورتکه به رده کانی رخی دهریای پینکداوه دا. کاتی ستیفانیس توارو بوو، هه لچوو. به چاوی به نه سه وه گوئی: « کهوابوو خودا هه نیه. لعم باره وه تز بیرووات چیه پاپزوران ؟»

له عننه له من .. ده تروانم چ بیژم .۱ من نه نانهت نازانم نسله ن سن نیکولا یدک هدی یان نا. تزهاتووی له باره ی خرداوه له من دهریسی ؟ ههو نهو سن نیکولا به له وانه به ههیی و له وانه به نه شی. نهوه تاقه شینکه له ماوهی خه بات له ده ریاها لهری بروم. زه پش خوت به بیون و نه بیونی خرداوه خوریک هه که. با بزائین چؤن دهی.

خز دهاهت نه وی ده بوو. رتگی دریا به روه لیلی ده چوو. هاری کهشتی به تواروی به تال دهرکرا. تفهنگ و فیشهک و پینست و تاناره و ماسی وشک گراو که ههمویان نیمه متی خودا بیون، له نینستران بار دهران. ده بویه به ههشتی گرتیه کان لهو نیمه ته تمزی بی. ستیفانیسی خاوهن پاپزور له کاتینکا سلاری له ده پیاری شوکه و ده گره گوئی: « گورنه من دیسان فیشه کی باش و تازوقه ی چاکان بز دینم. » پاشان سوپراو به شه له شه ل راهکره پدی کهری سن نیکولای له سه بهردی هه لگرت. ده تاونی هه لکیشا تا لینگ پینه وه. پاشان هه رتک دهستی پدی کهری ماج

کردو گوتی :

لهم کاتوه که هاتویننه نیره، نمرکی خوت چاک به جن گه پاندوه ا ناقهرین پالہوان نیکولاً
نیستا وهک پیاوان له رژیشتنیشدا رومان سپی بکه. من نه زدم له خزرگرتوه سوننده ناری دهرابه
دهستی قهشه گاتی دیزی (مین ناتوس) وینه بکت لی بکیشم که به شالواری کورت و پدپاخی رهش و
دووین به دهستموه پاپوژی (میانوس) داژی. همر چوینیک ہی نیکولای پاپوژوان و کهستی
(میانوس) همر تک یه کن. نوددم نیتتر خوشم تاسوده دهم.

تهوهی گوت و سوار بوو. هعوره گان له تاساننی لیک کز دهبورنهوه. زهوی تاریک دهبوو.
بایینکی سارد هه لیکردئ و دهریا دههاژا. ستیقانیسی دووینینی هه لگرت و تماشای پانایی
دهریای کرد. چول بوو. نیشانهی خاچی کیشاو گوتی :

- کوپینه له نگه برده دن. به ناوی خودا ده که وینه ری. توش سن نیکولاً خوت نامادهی بزوتن
بکه.

* * *

لاوی یونانی دوی خواردن و خواردهوی باش پالی وه چوار چپوئی دهرگا دار خهوی
لی کهوت. دهریا جهرگ و ریخولهی هیئا بوته ده ری. هه وه لچاروو له لوتکه
چهای (گارنیس) ده هاته خوارو سواری پاپوژده بوو. رشابزوه، که واگهی بیس کرد بوو. گاتی
دابه زین له که شتی زهوی له بهر چاری دهسورا. سه ره گیژهی گرتبوو، که للهی ده هات بهتقی. به لام
نیستا تیزی خوارد بوو، چمند جامی شه راب پیندا کردبوو. له ته ویله وه بزنی پیدینی بز ده هات،
ههستی کرد که هانزته وه سه رخو پیدانی نه گهره وای خوش ده بوو، هاریدیموسی شوانی باه گهره
دیبه گه پاندوه نوردووی پالہوان میکلس به دلنباایی لیی نوست.

له گه لگورو لاوی یونانی پرخمی هات، بابه گه وره تراساکی برده بن داره لیمزی همساری و
داینا. ژنه گان له کاری چیشنت لینان بیروته وه و چوووون بهمه سینته وه. له به پانیه وه هه ستابوون،
تاوینک هه دایان نه دابوو. تاووتفاقیان دابوو به هه یوانات، هه ویران کرد بوو، نانیا ن پینوه دابوو،
چیشنتیان لینابوو. جلیان شوشتجوو. رینیو کیژی پالہوان میکلس خه ریکی نامه به کی دریز بوو که
پای کراسوگورگیس و پای ماسترا پاس پیان ده تووسی. گاتی زانییویان که لاوی یونانی ده
چینه نوردوگا، به دهرقه تیان زانییوو تا نامه بز میژده گاتیان بنوسن. یه ک ده بنه راند و به کیش ده
پارایه وه. همر تکیش له عنه تیان له سولتانی ده کرد که بزچی تهومه لعونه تازادی نادا به کریت،
تامیزده گاتیان بگهرینه وه نامیزی ژنه گاتیان. ناخیان هه لده کیشا.

هه سار چول بپوو. دهرهفت بوو که بابه گه وره نامه کی کساسی نه وهی بکاتوه و بیدا به
تراساکی بزی بهخوینتسه وه. بابه گه وره نیگهران بووهستی به ناخزشی په یامه که کرد بوو. چونکه
تهونه وه دووولاتیبه جاروبار نه گه کارکنکی گرنگ هاتباپیش نه وی وه بیر ده هاته وه و نامه ی ده نوسی.
رهنگه کارکنکی گرنگ بی که نامه ی توبسوه. سه ری پاکه ته که ی کرده وه و گوتی: «تراساکی وهره
نم نامه ی بهخوینتسه وه. به لام به سه برو له سه خوت تا باشی تیبه گم.»^۱

نامه که به خدی خوش نووسرا بوو. باش ده خوینترایه وه. تراساکی به روانی دهستی کرد به

خویشمنده‌روی : « باهه گه‌وروی زور به ریز و خزشه‌ویستا! من ئیستا هاتوهموه نیشتمانی‌بار ویاپیرم له‌وانه‌به بهم زوانه بینموره گریت و دهسته به ریز و پر له شانازیه‌کانت ماچ بکهم.... »
 پیره میزد سمری هه‌له‌بری و گوتی: « تاخ... نه‌وش پیاونکی چاخان و ریا بازه. نه‌وه چ جوره نوسینگه؟ له سوره تاوه نه‌بوسیره : هیوادارم سلامت بی و نه‌گه‌ور له منیش دهرسی شوکر سلامت... » باشه قه‌یناکا. تراسکی درزوی پی‌نده.

... به‌لام به‌له‌روی شانازی تمومه به نسیب بی، ناچار بروم نه‌و نامه‌بیت بز بنوسم. تکایه دوا‌ی خویشمنده‌روی به پیاونکی باوره پینکراودا بز پالهلوان مینکلسی مامی بنیزه. زانیومه که نالای راپه‌برینی هه‌له‌کردوه. جارنکی دیکه‌ش له چیا له گه‌ل تورگان که‌موتزته شهر. باشه من له کاره‌کان ناگاداری ده‌کهم تا نه‌و بزانی چده‌کا و ده‌چینه کوئی. نه‌و دم خزی ده‌زانی و خوا چونی وه‌به‌ی‌نی باوا‌بکات... پیره میزد گوتی چنده زور بلێ‌یه... باشه ... درزوی پی‌نده ... تکایه نه‌ختی سه‌برتر...

..... به‌له‌نی یونان جینگای هومید نه‌ه. یونان لاوازهو هیچی نه‌ه. که‌له‌ی‌لی شهری نه‌ه. به ده‌وله‌ته نوروپا‌یه‌کانتیش پشت نه‌ستوه نه‌ه. گریت پارویه‌کی نهم و چموره. ده‌وله‌ته گه‌وره‌کان به‌رزه‌وتدی خزیان له‌وه‌دا ده‌بین که نهم پاروه له قاهی سولتان دایی. کاتی سولتان ته‌قی و سامانی نوریان دابه‌شکرد. هه‌ره‌ک به هیوا‌یه گریت به‌ر بیری. به‌لام نه‌گه‌ور گریت بز یونان بگه‌ریتموره. نه‌و دم نه‌خردوا نه شه‌یتان هیچیان ناتوانن نهم دواته لینگ جیا بکه‌ته‌وه.... »
 پیره میزد هه‌ناسه‌به‌کی هه‌له‌کیشا و گوتی :

ه‌های... نهم نه‌وه‌بهم فره زه‌رو تینگه‌بشته ... باشه... پاشان !

..... به‌له‌نی .. بزانه گریت نه‌ه‌جاره‌ش ده‌شکی. ئیستا تاقه رنگابه‌ک له پینشه، ته‌ویش نه‌وه‌به له گه‌ل سولتان وتووێژ بکری و هیندی شتی لێ وهر بگرن. دباره نه‌وه ئیستانتیکه ده‌به‌هارنه پینشان. به‌لام بروه‌که گوشتینکی پینوه‌یه، تا گه‌یشتن به نازادی دهبی بیکروسینه‌وه.... »
 پیره میزد هه‌ناسه‌به‌کی تریشی هه‌له‌کیشا و گوتی : « که‌وا‌بوو ئینه بوونه سگی برسی، بێجگه له ئیستقان هیچی ترمان بز فرهی ناده‌ن... ». باشه .. درزوی پی‌نده

... من له یونان و له نوروپا له‌گه‌ل کسانێ ره‌سی باس کردوه. سه‌هی ده‌چمه ناتین تا له گه‌ل سه‌ر زله‌کان پینوه‌ندی بگرم. نه‌گه‌ر پینوست بی دهنه گریش‌تا یارمه‌تیتان به‌دم و نه‌وه‌ی ده‌کری نه‌جاتی به‌دین، پینکوره زرگاری بکه‌ین. به‌داخه‌وه ئه‌مه‌جاره‌ش قه‌له‌م به سه‌ر شیری دا سه‌ر ده‌که‌وی. شیره‌وشینه‌کان نه‌رکی خزیان به‌جی گه‌بانده و رنگاپان بز قه‌له‌م گردۆته‌وه. به‌لام نه‌پانتوانیوه تا ناخر به‌رن. ئیستا باهه گه‌وروی هیزا خه‌مگین هه‌به و بزانه له سه‌و دوا قه‌له‌م به ده‌ست دینه مه‌بدان.... »

باهه گه‌وره وه‌ک به‌رشته‌وه تفنکی له سه‌رزی کردوگوتی :

- تاخ... تاخ... ته‌و کاغه‌ز ره‌ش که‌ره‌وانه... ته‌و چاویلکه له‌چارانه... نه‌و دوولینگ له‌پن و شه‌به‌که به‌سه‌رانه که له‌باسیان گلکی هه‌به ؟ تف... تراسکی ته‌وار بوو یا شتیکی دیکه‌شی نوسیره ؟
 - ته‌نیا خه‌ختیکی دیکه‌ی ساوه باهه گه‌وره .

... له به‌رامبه‌ر تودا نه‌ی باهه گه‌وره سه‌ری ریز داده‌نوینم و ده‌سته‌کانت ماچ ده‌کهم. دوعای

به خیرم بز بکه .. نعوته کساس ...»

پیره مزید سمری بهردابهوه. شتیگی له سینگی دابوو دهینالاند. چاوی له سمرهگ دانان و کریتی له بهرامبر خویدا دیت که رهشپزش و دامار و خویناوی له همساری ونستاوه. داخوا تیره کریت بوو، یا مریممی پاکیزه بوو که له سمری له خاچدانی کوږه‌گمی گه‌پابزوه؟ چاوی هملینان. شهودادهات و باران دابدابویه. کیژوله‌ی گنج به قارقیز کاروبه‌رخیان له مزراپه دهیناتموه. نو پیره مزیدانه‌ی که به پاره داروه له دهشتن ده‌گه‌رانوه که ده‌پان بیته دهرگای مالی پالنه‌وان سیفناکس ناوا له‌یبه، تاوینک راده‌وه‌ستان، سلاونکیان ده‌کرد و ده‌پان پرسى :

. چزنی پالنه‌وان سیفناکاس ! ده‌نگی‌پاسی کوږه‌گمت چیه ! له ولام دا ده‌پگوت:

. سوپاس بزخوا به که‌یغی نیمه‌به و بهو زوانه نازارو ره‌جی کریت کزتا‌ی بی: دیت . پیره مزید رووی کرده تراساکی و گوتی : « تراساکی تو نیتا رازنکت له دلی دایمو نای: دهری به‌ری. تو نیتا بز خزت پیارنکی .»

. دنیا به باهه گه‌وره. بینجگه له من و توو باوکم که ده‌پنه س: کس، هیچ که‌سپتر نابزانی.

باهه گه‌وره گوتی :

. خوداش ده‌پزانی، که‌واوو ده‌پنه چوار کس.

* * *

لهو کاتدا که نه‌وهو باهه گه‌وره پینکه‌وه ده‌دوان، چس‌گورگ به روومتی سووو دارده‌ست و کزله پشتیکه‌وه له بهر دهرگا سمری هملفا. باهه گه‌وره پالی وه‌دار لیمو دابوو، باران تهری گردبوو، دلزپه‌ی بارانه به ریشه‌وه بره‌قه‌پان ده‌هات. وه‌ک پیره دارنک له بهر باران ونستا‌بوو، نه‌ده‌بزوت. له پیشدا کوږه‌گمی نه‌ناسی. چونکه چس‌گورگ ره‌نگی پینستی قاره‌یی بیوو، شه‌دی پشت کوږه‌گمی چی لبتا‌توو. ؟ پیره مزید سمری هملناو گوتی :

. ناخ ... یاناکوسی له‌عنه‌تی توه تزی؟ به‌راستی چندت گزواوی. سوپاس بز خوا، نیتر تو

ماموستا نی. وهره بزائم !

ماموستا به رنگ و رووی کراوه، چوه پینش و گوتی: سه‌بره باهه، چوئن منت نه‌ناسی؟

. چوئن بتاسم. دپاره تو ده‌ست له دهرس و کتیب هملگرتوه و تانویوته نو مل و روومت و شان وه‌شپلکه په‌پیدا بکه‌ی. من به تووم ده‌گوت که پیشی نه‌لفوئ: وه‌ک زه‌روو واته. به‌لی ۲۶ زه‌روو، خوینی مرزف ده‌میزن... منیش نیتا که پیر بووم، دهمه‌وی قبری نه‌لفو بیته له‌عنه‌تی بم. نو بی پیرانه وه‌گاشه به‌ردی سر چیا ده‌چن. نه‌گدر به‌وی له سر به‌کیانه‌وه بز سر نه‌وی تر بازده‌دم، به‌رم ده‌شکی. دپاره من له‌وه‌دا مه‌به‌ستنکم هه‌به. تو چوئن ؟

چس‌گورگ بزبه‌کی هاتی: و ده‌ستی باوکی ماچ کردو به که‌بف گوتی : «باهه هم‌سو خه‌تای تو

بوو من بوومه ماموستا. له بیرته ؟»

. چوئن له بیرم نیه؟ تو پیت وابه من منبال بووموه. رام له بیره همر ده‌لئی دوتنی بوه.

قانویوسی برات به سهرت دا هاتوو که پاروه گزشتنکت دن‌بوو ده‌تخوارده. مستیکی له پشتی دابوو، گوشه‌گمت له زاری دهریه‌پیروو وه‌پواری که‌توو. له بیرمه که توه‌وم بیته، ملی تووم

گرت و گوتم : «هیز پاناگوسه فقهیره گم، برز شره و بره ی خوت کوز بگه ووه بهچوو له شاری دهرس بخویننه تا بیی به ماموستا. چونکه به کاری هیچیدیکه نایه ی. بهلی' ناوا بوو، راست ده که ی خه تا مپوو»

پیره میزد چس گوردکی دهر سوواند، دهستی له پاسگی ده داو دهسته گانی ده گوش ی. وه ک تهماشای زاری ره شه و لاخی بکا، زاری لینگ ده کرده وه، تهماشای دانی ده کرد و پاشان له خوئی نه و تهماشا کرده نه گوتی :

- به راستی ورده ورده تویم خوزش گه ره که. من نالیم تو مندالی من نی. هه ی، خویشم دهوستی. بهلام نازانم بلیم چی؟ خوزم گه ره ک نه بوی. تو زه لامینکی قنبر ده ماخ و کور و ناله بار بوی له نیو خیزانی مالیندا نه ندماینکی ناجور بوی. تهماشای رابردوی بنه ماله ی خزم ده که م گشت بار ویا پرمان شالواری راو وچه که بیان له پهر ده کرد. تهننگیان ده شانی ده کرد بهلام تو...؟ تو وه ک فهره نگیان جلت له پهر ده کرد. چاویلکه ت له چاری ده کرد. قه لمت به دهسته ره ده گرت. به خزم ده گرت : نیشتر کارمان ته واوه. خوینی بنه ماله مان پسی بوه. بنه ماله مان فه و تاوه. بهلام نیستا ده بیتم که تو خوت نه جات داوه. له کوزره پی' لات داوه، هاتو بیه وه سر ریگای بنه ماله خزمان. سوپاس بز خردا. سویند به ناری خزم، نه گهر به شالواری راو وچه که سو تهننگه وه نه ت نیزمه وه در ی، نیشتر سیفاکاس نیم. ده زانی ؟ بز پنده کنی؟

. چونکه بار که تو پیغمه مینکی به راستی و ده توانی نه وه ی به میشکی خه لک دادی، بیخوینیه وه، سویند ده خزم که نه م شه ههر بز نه و مه بهسته لامدا مالی تو. پیم وایه دهستینک جلی خزمانی له جله گانی خوت، یا هی کوره شه هیده گانت بزت به جی ماوین. له پشت نه م تا لودارانه ش تهننگت هه به. من ههر بزیه هاتووم. نیشه پینکه وه ههر وه ک له جیزی پاک به هوردا ده سووتینین، ناواش جله فهره نگیه کانم ده سووتینین. من جلی کرتی ده که مه بهر، تهننگ ده که مه شام وروو ده که مه چیا. منیش بز خزم نه خشه بینکم هه به.

پیره میزد سدری کوره که ی به سینگه وه ناو گوتی :

- خیرت بیته ری' کورم. من نه م شز به شانازی تو کیسکینک ده کوژمه وه. نه م شز جیزی نیحه به. من پیم واپوو تو به جارنک فه و تاوی. به راستی به خیر هانی پاناگوسی من.

پیره میزد خدم و خهفتی نامه ی نه وه که ی له بیر برده وه. سنخو قینکی گه وره ی کرده وه، دهستینک جلی ههره باشی خزمانی وه ک: سوخه به کی گولدرزی کراو، شالوارینکی ماهوت، پشیندینگی پارچه ی که تانی و په پاخینکی تونس ی، جرتینک چه که م و تهننگینکی هینا دور و ههمووی له سر سنخو قه که داان تا سه ی شه کوره که ی وه ک تازه زاوا له پهریان بکات.

خوئی گه وتبوه نیو ماله گه وه. ده نگز بلاو بهوو که تورک ماموستایان به تاوانی گهران له گورنده کان و هاندانی خه لک بز راپهرین، گرتوه و برده و یاته. ده پانگوت وه که به رخنیک په شیشه به وه ده کن. بهلام راست نه بوو، ماموستا حالی زرد باشجو له گدل یارکی که به یی ده خوارد و شه رای پینا ده کرد. ههموش سهریان ده کرد. تراسگی نه وه نده ی پی' سه بر بوو خواردنی له بیر چو بزه. به سر سویمانوه تهماشای ماموستای ده کرد. داخوا نه وه ههر شه و گسه بوو کانتینک ورتکه به ردنکی ده هاته سر رنگا ده که وت و چاویلکه ی ده شکا. نه گهر مشک ی دیتبها له ترسان

بابه گهوره به تراساکی گوت:

- تراساکی تز نیتر پهر پخوه. من داده نیشم له گدل مامت قسان ده کم. جگه له موش تز نیتر به ناوی ماموستا بانگی نه کی. تینگه پشستی؟ نمشی بیژی: مامه پاناگوس ا
کاتی باب و کور به تنبنا مانده پیره میزد پرسی: «پاشه ژنه کت چی به سمر هات؟ ده لنین
خوی کوشته، له سمر چی؟ ده توانی هوی نم کارساته م بز روون پکه پوه؟ من له خدلیکی
دیکشم پرسوه. بدلام وه لاسی تو اوم وهر نه گرتنه وه.»
- ناخ... خوا بیبه خشی. نمر ژتینکی فره تو نس و توند بوژ. نیستا نیتر چه ساوه توه.
بابه گهوره گوتی:

- کارینکی باشی کرده. ژتینکی به غیرت بو. خزکوشتن هدر ا کارینکی هاسان نیمه غیره تی
دهی. بدلنی به راستی چه ساوه توه. بدلام من پیم وایه توش ناسوده بیوی. نیستا نه خسته
چی؟ ناتوهی دووباره ژن بیی؟ ناتوهی نموه به کی پچکولانه بزمن هروست پکی؟ تالوکه ی پکه،
چونکه لاتیکم له سمر لیری قه بره.

ماموستا گه شایه وه گوتی: «به راستی سه بره. همر چه نندی له مردن وه تیزیک ده گهوی
نده ندهش نه پدی دهی بیژی. بدلام تز دووه مین هزی هاتنی منت زانی؟»
- که واپو بیژ. له واته په دلت کیژینکی گرتی؟
- بدلنی پایه... کیژینک هه به دلم گرتوید. هاتوم بیروای تز بزاتم.
- پاشه ناقولاً... نده کیژه کی یو چونه؟ زه لام و چوار شانده؟ به به ژن و بالا به؟ سینگینکی
پان و بزوی هدی؟ ۳۲ ددانی ساخن؟

- بدلنی پایه... پاشه... ۳۲ ددان و رنکه زیاتریش بن ا
- نا روله زیاتر به قازاجت نیمه. چونکه نمر دم سوارت دهی. خودا خوشی گهوک نیمه که
هیچ شتی که راده ی خوی زیاتر بی. ۳۲ ددان به سه پاشه... نیستا بیژه بزاتم کی یه و له کام بنه
ماله به؟

- نمره پدک له نوه کانی پالوان نه لیا سه. ناوی «پلاژیا» یه. هاتوم تا بیروای تز بزاتم.
- ناخ... نافه رین پاناگوس. دوعای خیری منت له گه لئی. بهره باهی پالوان نه لیا سه بهره
پایینکی به هیزو به بهر هگه ته. گور ونه وه ی زوریان هدی. کیژه که پنت رازیه؟
- خوی رازیه، له گدل باوگیسی دواوه. باوگی گوتویه: «ده بی» پیره میزد رازی بی، سه روکی
ینه ماله به. «مهسه له که بیان یه پالوان نه لیا سه گوتوه. له پیشدا خوی گریژ کرده. گوتویه:
ها... نمره ماموستا یه دهلین. من ده بناسم. نمره لوت بهر زینکه. بدلام له پنمه مالینکی باش و به هیز
ویر بهر هگه ته. کور و نوه و رز و باخیان هدی. راست نمره قساته ی کرده که تز نیستا له پاره ی
نه وانه وه ده تگوت. پاشان گوتویه: «ماوه پدک راوه ستن تا بیری لی پکه مه وه. بدلام کیژه که نوه نده
خوی شیرین کرده و تاوی داوه تا پیره میزد گوتویه: «زوز پاشه رازیم و دوعای به خیرت بز
ده کم. بدلام بهر ممر جدی که جله فدره نگیه کانی فری بدات و جلی نیسانان بکاته بهر.»
پالوان سیفاکاس دهستی لیکدان و گوتی:

خوا بهتپاریزی پالەوان ئەلیاس، منبش لەم جله فەره‌نگیانه‌ی تۆ بێزار بووم. بەلام پێم نەدەگوتی. جله کانت داکەنەو بیانخە نیۆ ناگر. بەیانی زوو له حساری ناگریان تی بەرده‌ده‌ین. ماموستا له پەنا ئەو سندوقە‌ی که جلی زاوای تیغا بوو، شوێنکی خۆشی کردووه. خەوی به «پلازیا» وه ده‌بینی. نه‌یده‌وست وه‌خه‌به‌ر بێت. به پێچه‌وانه، باهه گه‌وره خەوی لی نەدەگه‌وت. ته‌ماشای فتیله‌ی ده‌کرد و چاره‌روانی کازیره‌ی به‌یان بوو. خوای به‌زه‌یی پێناهات و که‌له‌شێری به‌یانی خۆیندی. روده‌ روده‌ بوو به‌ رۆژ. پیره‌ میژد له‌ جی رابوو، لاینکی گه‌بانده‌ چس‌گورک و گوتی: «هه‌سته‌ کورم. جلی زاوایی تۆم له‌ سه‌ر سندوق داناوه. جله فەره‌نگه‌کانت به‌ره‌ حسا‌ر، نێستا ده‌چم ناگری ده‌که‌مه‌وه.

ئەو هه‌میشه له‌ توروپاییان بێزار بوو. بەلام نامە‌ی کساسی نه‌وه‌ی بێزاره‌که‌ی کرد بوو به‌ تپوه‌یی. له‌ پلێکان چوه‌ خۆرای و ناگری کردووه، پاشان چوه‌ تراساکی وه‌خه‌به‌ر هینا، گوتی:

راهه‌ تراساکی ا با به‌پێنه‌ حساری، ده‌مه‌وی «به‌هوا»ی ناگر تی به‌رده‌م. ماموستا که‌ جلی کریتیانی له‌به‌ر کرد بوو. شافوار و جلیته‌وه‌ کۆت و کلاژ و که‌رش خزی له‌ نیوه‌راستی حساری داناو نه‌وتیان پێداکردن تا سه‌عاتیک زووتر له‌ به‌ین بچن. پاشان پیره‌ میژد ناگریکی دا ده‌ست تراساکی و گوتی: «وه‌ره‌ رۆله‌ ناگریان تی به‌رده‌م، نوویا نێمه‌ی ناگر تی به‌رداوه. نێه‌ش نه‌و ده‌سوێنێن وه‌به‌ر یه‌ک که‌وی...»

تراساکی ناگره‌که‌ی برده‌ بن جله نه‌وتایه‌کان و گه‌بان لی هه‌ستا. نوویا ناگری گرت. سه‌رووروی ئەو سێ که‌سه‌ گه‌شابه‌وه. لایی پیره‌میژد ته‌زویان پێدا ده‌هات و ده‌به‌وست سه‌مایه‌ بکات. هه‌رسیک ده‌ ناگری رامابوون و سوو هه‌لگه‌رابوون. کانتی ناگره‌که‌ داهراگ، پیره‌ میژد مه‌ خۆله‌ منبشکی هه‌لگرت و ده‌رگای حساری کردووه‌ به‌ بایله‌داو گوتی:

نه‌ی فەره‌نگه‌ له‌عه‌ته‌یه‌کان ا هیوا دارم رۆژنیک کورو نه‌وه‌کانتان به‌ چاری خۆیان به‌ین که‌ خانو و کارخانه‌ر کۆشکی پاشاکانتان ناوا ناگری گرتوه‌ ناوا بۆته‌ مشکی و خۆله‌ منبش. ناخ ئە‌ی فەره‌نگه‌ مه‌له‌ونه‌کان، هه‌روه‌ک نێوه‌ ناگرتان ده‌ نێمه‌ به‌ردا، خۆشتان ناوا ناگرتان تی به‌ری.

* * *

ده‌رویه‌ری نیوه‌ رۆ میتروسی لاو که‌ له‌ به‌ر هه‌روازی چیا ناره‌قه‌ی ده‌رشت. گه‌یشه‌ توردوگای پالەوان میکێلس. ئەم توردوگایه‌ ده‌شتینکی به‌رز بوو، له‌ گه‌ل ده‌ دوازه‌ کاولی به‌رد سه‌ت که‌سی لی دامه‌زرا بوو. له‌ خوارتر چه‌ند گرتدێک هه‌بوون، هیندیکیان ده‌ستوان و چونکه‌ بای نەده‌هات دوکه‌ل له‌ هه‌وا ونستا بوو وه‌ک هه‌رو دایچۆشبیوون.

پالەوان میکێلس له‌ نۆزه‌ کێشک ونستا بوو، به‌ دوو‌هین ده‌یروانی. کابراهه‌کی فه‌رانسه‌یی دۆستی یونان ئەو دوو‌هینه‌ی دا‌هیه. ئەو فه‌رانسه‌یه‌ پێش مانگیک هاتوه‌ توردوگا و ته‌وه‌تده‌ی وه‌زعی شه‌ره‌کان به‌ دله‌بو به‌ پالەوان میکێلسی گوتیوو:

- بۆ کوی بچم؟ بۆچی بچمه‌وه‌ شار؟ من لێره‌ لای نێوه‌ ده‌ مێنمه‌وه. من له‌ هیچ کوی تانی واخۆشم نه‌خواردوه‌ و تایی وا فینکم نه‌ خواردۆته‌وه. له‌ هیچ کوی یونانی ناوام نه‌ده‌یوون که‌ راست وه‌ یونانیه‌کانی قه‌دییم بچن. من به‌ تۆ نالێم پالەوان میکێلس، پێت تێزم پالەوان ناشیل. من

نام < نیرکوهانری > به. کلارنکی وک گومبزی له سر بوو. وه کلاو خودی قدیم ده چوو. گیرفانه کانی په پوښ له قلمه و کرته کاغزه. کم تا کورنیه ک یونانی ده زانی. کانی که له گدل کریتبه کان ده ورا، همیشه پادداستی هله گرت، کریتبه کان پنده که نین. بهک ده پگوت: «ته قه لئ له سر بهک نین». بهک ده پگوت: «گیزه له هه ولیر ده گه ری». بهک ده پگوت: کابرا رزژنامه نووسه. لپان ده پرسى: «تو بزوی بی چهک ده گه پنی؟» کرا تفنگت؟ کابرا قه لئمی نیشان ده دا، ده پگوت نه و تا. ۱.

• روموتی سوور و ریشکی خرمایی هه بوو. دوو دانى پيشه وهى نائتون هبون. چهند داوه توکی به سه ره وه هابوو وک بزیهی که له شیزده چوڼ. هه بزیهش کریتی ناربان نابوو قو قلوبتو.

رژژنکیان که قاره مانانی پالوان میکلس له شکرى تورکیان په لاماردا بوو، نهو پنگانه بهش به بی چهک بهدوایاندا له چیا چوپوه خواری. هاواری ده کرد: «هزی پالوان ناشیل! په لامار بز سر دوژمن. تاو تاو قه لئمه که ی له گیرفانی ده ده هینا و شینکی ده نووسی. کاتیک شه رداها و تورک شکان و قه له به تالان وده سنگه و تینکی زوره وه گه رانه وه بز تور دوگا. بهک له کریتبه کان که مرزقینکی توندو تیز بوو، «قولقبوری» ره شیدی خزش ده ویست، خزی گه پانده کابرای فدرانه سی و که لئله سهرى تورکینکی به دبارى دابه که به ددستی خزی به پویو. کابرا که نهو دپاره سه بره ی دیت، هاواری کرد و له خچوو. کریتبه کان قاقا پینکه نین، سئله تارنکیان به سهرى داگرد تا وه خز هاتره. ده پگوت مریشکی ناوه رووت کراوی سه بره. لهو کاته دا پالوان میکلس گه پشنى و لپان توره بوو گوتی: «واده زانن هه موو کهس کریتبه؟ نیتر قهت گالته ی ناوا له گدل کهس مده کن. ۱.»

پاشان رووی کرده مستیگری و گوتی: «هاسکی نهو فقیره پگوه بارمته سی بده با له چیا سه ره گوی». کابرای کریتی که سه ره تورکی به ده شته وه بوو، دای له قاقای پینکه نین و گوتی: «سزایی وشتر خز نهوی کردنی ناوی» بز نهو هاشوو که نهو کاره مان کرد.

لهو رژژه وه «قولقبوری» فقیر تاي ده هاتی و رژژه به رژژه زهردو لاراز ده بوو. گزوشی نه ده خوارو. خهونی تالونی ده بیسی. له گدل یونانی ده قدیم ژبانی دژاو ده بوو. بهراری دا له وی بروات. رژژنگ گه هاران ده بهاری. بز مالوایی خواستن چوه کن پالوان میکلس و گوتی:

• نهی پالوان ناشیل امن یونانیه قه دیمبه کان به پیاو ده زانم. به لأم زور توندن. رهنگه بهزانی من ماموستای قرتاخانه م. من پیایینگی باشم، به لأم پیایو کاغزه م. ئیوه له گوشت و خوڼن دروست کراون. من پتر خزانانگرم و ده وژم. نهو دووینشه به یادگار له من وه رگوه.

دورینه که ی خسته ملی پالوان میکلس و گوتی:

• تز قهرمانده ی. ته شی له سه به زانی خزت دورتر بیسی. پالوان میکلس دووینسی گزینسی به ده شته وه بوو، ته ماشای ده شتینی ده کرد. وای هاته بهر چار که له پشت دوکه لئ خانه گان، به پاخ سوور جم و جزلیانه. ده شته ی هه ساوه ی تورکان له کاندپه وه ده گه پشتن و خزیان بز گرتی چیا تاماده ده کرد، پالوان له بهر خزپه وه گوتی: «نهو سه گانه به نه بان نابه. زه حه صته ده ستیان به گانه مه تره زه کانی تینه. به لأم تینه ش که مین. پالوان پولیکینگیبش دیار تبه، ده بی به

دوایدا بنیزم. »

لوهگاته‌دا که دورینی لهر چاروان لایرد برو، ده‌یوست بچی بزانی داخوا باکیش که‌راوه‌توره، بان نا؟ میتروسی لاری یونانی له بدر دمی سه‌وزوو وتی: « سلاز پالهلوان میگیلس ! من له پاپزوی ستیفانیسی‌کشتیوانوره دیم. » نامه‌کی وده‌ستی دا . پالهلوان ده‌ستی لاری یونانی کوشی و گوتی:

« به‌خیز هاتی هاوشاری . تامن نهر نامه‌به ده‌خوینمه‌وه، بچز لای شه‌رکه‌ران. به په‌له‌سه‌ری پاکه‌تی هله‌چیری و کوته‌کاغزینکی له گه‌ل نامه‌کی دیت که خدی کپه‌که‌کی بو. تاوینک رومه‌تی گرزوی گه‌شابه‌وه. تراسکی نویسیبوری :

« بابه سلازا نهم چهند وشوره له لاهن بابه گه‌وره‌مه‌وه بز تز ده‌نوسم . نامه‌کی به‌خوینمه‌وه، هه‌رچی خوا وه‌بری نای بیکه. هیچ هومیندینک نیه. نهم چاره‌ش به خن‌ایمی شهر ده‌که‌ین. ته‌گبیر به دلت بکه. بریاری پنیوست بده.

پالهلوان میگیلس برزی تینک تان و به یول یول گوتی : و بده به حالمنا .. نه‌گر ته‌گبیر به دلیم بکهم دنیا ده‌تقی. پاشان نامه‌ی برزای کرده‌وهو ده‌ستی کرد به خوینده‌نوه‌ی. جازویار راه‌وه‌ستا. ناله‌به‌کی له گه‌روی ده‌هاته‌ده‌ر، دیسان ده‌ستی پینده‌کرده‌وه. کاتی نامه‌ی خوینده‌وه . پینچایه‌وه و سوتاندی و گوتی : تنیا ده‌ی خوم نیهوروکی بزاتم، تنیا خوم. له داخان ته‌لاشه به‌ردینکی لینکرده‌وهو خوین له ده‌ستی هات. دیسان له به‌ر خزیوه گوتی :

« هیچ هومیندینک نیه . دایک لارازه. فده‌رنگی بوکه شوشن، کیشی ش فره که‌من. قه‌ی نا‌کا من لیره‌نازرووم. بن نهر گاشه‌به‌ردانه‌چول ناگهم. هه‌رچه‌تنه‌دایک به‌ی هیز به‌ی فده‌رنگی بوکه شوشه بن وکیشی که‌م بن. هه‌رچه‌نده‌خوا خزی له ئاسانه‌وه بینه‌خوارو بلینته‌سلیم به، ته‌سلبه نام.

دیسان دورینی به‌چاوه‌ره‌وار ته‌ماشای خواره‌وه‌ی ده‌گرد. له ده‌شتی پتر ده‌نگه‌ده‌نگ ده‌هات. تبیی تازه‌ی تورگ له خرو‌دولان سه‌ریان وه‌ده‌رده‌نا. پاشا سرنیدی خوارد برو که پالهلوان میگیلس و پیاره‌گانی له هیلاته‌ی هه‌لز بینه‌ته‌خوار و سه‌ریان به‌ی دانوینی. گیت له به‌ی گه‌تبروو، گشت گیانی بریندار بوو. که‌م که‌م نارام ده‌بزوو. ده‌نگی ته‌قه‌ی نغمتگان تا ده‌هات که‌م ده‌بوو. تنیا چهند که‌سی که‌له‌شوق نه‌پاننده‌ویست خز به‌ده‌سته‌وه نه‌دن. به‌چاوه‌نوسا بوون و مه‌ته‌ریزان خالی نه‌ده‌کرد. سرتانی وه‌سانی توره‌به‌وو. قینی له پاشا هه‌ستابوو، پاپزینکی پر له زنجیری له‌بز نارد بوو، فدرمانی دابوو، باخی‌یه‌کان بگری و زنجیر له‌مل بیان نیزی بز قوسته‌ننه‌نیه. نه‌گینا زنجیر بکاته‌ملی خزی و به‌ی.

پاشا فره‌ناره‌عت بوو، هه‌ستی کرد که‌سه‌ری قورس بووه و به‌سه‌ر ملیدا ده‌که‌وی. بریاریدا ده‌ست له‌خه‌و و خزی کاندی هه‌لگری و خزی سه‌رگرده‌تی له‌شکری بکا ره‌ره‌و چبای رژدو «هه‌لدنیر وه‌ری که‌وی. بز نهر ناوچه‌یه‌که پالهلوان میگیلسی مه‌لعونی تین‌داهمه‌تزاروه. خدلیفه‌که به‌وه‌ی زانبوو، به‌دزی پیاوینکی نارد بوو، خه‌به‌ری دابه‌به: « راپکه .. لو‌تکه‌یه‌ک په‌ینا بکه‌ر خیزا خسرت ده‌ریاز که. چونکه پاشا سرنیدی خواره‌وه که له به‌پنت به‌ری. »

پالهلوان میگیلس گوتیوی: « نه‌خیز من رانا که‌م. من گوناخینکی گه‌وره‌م کرده‌وه. «دیز» بک له

دلی من دابه، شو ورژر دهسوتی: نوره خهتای منه. من دهیی کهفارهتی شو گوناحه بدهمهوره. تناننت نهگهر نهوانی دیکهش هرژن. من لیژه له بن شو گاشه بهردانهدا دهمنیمهوره. نوت به خزم دادهگم و خزم دهسوتینم. تا وهک دیزی عیسی مهسبح دهسوتینم.»

به دورین تماشای دهشتینی دهکرد که پرپرو له بهباخ سوور. له پزاری چیا گوندی مهسبحهکان دهسوتان. گزینکهی ههلهخت، بادهنگی تهپلو شهپوری به گونچکهی دادهدا. ههروهه که سهبری بستوی کیژوهکاتی دهکرد، له بهر خزیهوه گوتی: «پالهوان پولیکسینگسی وه درنگی کهوت، دههویه بی، بهلیتی دایوو، نیستا نیمه له شهرداین. کاتی شهر بریوی پندهکه م.»

پالهوان میکینلس لهو کاتهوه که نامینهی کوشتیوو، ههستی دهکرد که ورده ورده، دزستایهتی کزنی پالهوان پولیکسینگسی له دلیدا زیندوو دههستهوه. نیستا به بی قبن و تناننت به ههستی خوزه و سیش بیری لهوه دهکردهوه.

نالوو گریانی نهفینداری چاره رهش ماوهیهک بوو له گوندهکان دهنگی داپهروه. دزستهکاتی وریایبان دهکرد نهوهکو خزی بکوژی. سهرتایی وهشپوش بوو. ههراپهک شهری لیپابه روی لهوی دهگردو خزی به تورگان دادهدا ههتا به گوشت بهی، دلنیاپهرو که تورگ نامینهپان کوشتوه ههتا نهچیشه سهبر دینی مهسبح. سویندی خوارد که لهسهر گزری نامینهی له کهلاکی تورگان تهپژنگه ساز دهکات.

پالهوان میکینلس دهنگی سسی نهسپان و هاواری شادی و خزشی گوی لی بوو. چوه سهبر بهردیک وتماشای شو دههشتی دهکردهکه له نیو چیاکان ناهلوقه دراپوو. لهو کاتهدا پاکیش و دهپیاوی چهکدار به بارو بارخانهوه دهگههشته جی: چهکناری نوردوگا، تینکرا بهسهو نیستران وهر بوون. تا بارهکان بکهنومه. هیندینک به پهله ناگریان دهکردهوه تا چیشتنیک ساز بکهن. دهمنیک بوو جگه له نانی رشک چی دهکهپان نهخوارد بوو. بز جهمه خواردنیک گهرم جهریان دهسوتا. بارهکانیان دهپرده نوردوگاوه له دهبری فهروماندهپان دادهنان. پاکیش چهندن دهمانچهی له ههوا تهفانده و گوتی:

کورینه سلاو له داپهکان بکهین. شو داپهکی خزی برسیهتی و بهم حالهش له زاری خزی دهگرتیهوه بز نیمهی دهنیری.

پالهوان میکینلس به تورهی به سهبر پاکیش دا نهواندی و گوتی:

فیشهکان به خزپایی خهسار مهکه، وهره تیره کارم پیشه. پاکیش هات و پالهوان سهری برده بن گویی و دهستی پیکرد. نهوش گویی قوت کردبوون، له سهبر پهلیجان دهسوبا و دهتگرت خزی بز ریشتن ناماده دهکات.

تینگههشتی پاکیشا شووه مهسهلهیهکی فره گزنگه. تینکوزه بهر لهوهی بگهیه مهفهد نه کوژدی. له گهروانهوهدا بشکوژنی گزنگ نیه. پاکیش به پینکهنینهوه گوتی:

دلنیا به پالهوان! من دهیی کوپه شهراپان خالی بکهم و بهتالیشیان دهکه م. سویند به پاکیزهی پیروژ له گهروانهوشدا دلته خوش ناگهم. روی بهروه دشت وهرگیترا که وهپئی بکهوی. بهلام میستیگری بزی له کهمین ونستا بوو. کاتی پاکیش تیدهپهپی، شالوارهکهی گرت و گوتی: «هاوایی پاکیش! تو برتولدوی ناشانی منت بینی؟ شو فهقبیره حالی چونه؟ پروا بکه له

زبه کم زياتر له بېرې نه و دام.

. خه من مه خو، زور ماشه. له مالي سبفاکاسي پير دېتم. زور به که يښوړو. دا يسه له نېو ژانده،
تېنيا کراسي ژاندهي کهمه.

. ناخ .. باکښي خو شوه ورسره! نو ورؤه خو شانه چې بان لېهات که له ژر خاني مالي پالوان
ميکلېس سر خوش دېوړين. تازه مدگر به خهون بېبېښه وه.

به لام باکښ گوتې نه ده دا يه و ليني دوور که رتېزوه. ده تگرت پالي لني پواوه .
* * *

سبفاکاسي پير سوري به سهر ته تلې هه شقي خؤدا گرتېو، به زه همتي زور پېته گاني تله فر
يني ده نو سي. له ترسي شکاني نوکي قه له هه که ي. زوري دانه دد گرت، چهند رؤو بو له راده
به دهر هه ستي به بيتاقه تي ده کرد. ده تگرت ته واري له شي دانه پېوه. رنگي پد زېوړو، خه وي لني
نه ده گوت. نه ژنوي راست نه دېوړنه وه. له بهر خويه وه بېرې ده کرده وه :

. نه گهر بېوي به نامانج بگم، ده يې پدله ي بگم. به لني پويسته تالوکه ي بگم. بزيه سوري
به سهر هه شقه که پدا بهر ده دا ووه دېنوسي. پاش هدرل و ته قه لايه کي زور، ده ستي لپراهات و
تراني له سو ته تلې پتي گه وري تله فر يې به جواني بنوسي.

تراساکي ماموستاي دېويست پتي چکوله شي يې بنوسي. پيره ميزد گوتې: « من پويستم
به پتي پچوک تيه. تېنيا پتي گه ووه به کاري من دېت.» بابه گه ووه له فيزېووني تله فر يې
مه به ستي کي هه بوو. نو ورؤه چاره نواري تراساکي بو تا رازي دلي خزي يې بېزي.

نيوه رؤ لاي دا بوو، ژتگان سفره يان راخستېو، ناتيان ناماده کردېو، به لام تراساکي ديار
نه بوو. دا يکي تاوتاو ده چوه دهر به نيگه راني سيري لاي چپاي ده کرد. گوره که يز کوي
چو بوو! بزي يې وه درنگ گه وتېو؟

به ياني زور تغه ننگه کؤنه دا گېراوه گه ي ده ست دا بويه وله گهل هاراله گاني «مانوليرو» و «تاندريکس»
& «هاريتوس» و «ده دوازه مندالي گوندي بؤ گه مه ي پراو چويوه کيوي. هيندي داس و قزچه قانيان
پې بوو. هيندي نگيش جزماخي نوک تېو. تاندريکوس کؤنه پدپاخي زه نگو له داري باپيري به سوري
د زينکوه کردېو، به قسه ي خزي تالاي دروست کرد بوو.

کاتي گه بېشته بناري چپا، تراساکي فيکري کرد و هه موو له دهر ي کؤبو نه وه. گوتې:
مندالينه من دوني پاسي نه خه شي خزم بؤ کردن. گوتم نه مرؤ بؤ کوي ده چين. تېشه هه موو
پباوين. شهرمه له مالي له نيو ژان دا بين. نېستا سرده مي شوړه. گالنه و گه مه ي مندالان تيه.
نېستا باوه کان له کيوي له گهل تووکان له شر دان. وهرن تېشه ي بچينه شهر ي. ۱
هاريتوس به ترسه وه هاواري کرد:

- بچينه شهر ي؟ شهر ي به راستي؟. نه و پني و ابوو وه ک جاران بؤ گه مه ده چنه چپا، تيوه
تورک و نيوه شيان ده بنه قه لهر وه ووا ي به ک ده گه ون. تراساکي گوتې: « تؤ پيت و ابوو مندال
بازاريه؟ تا نېستا هه مه شقان کرده تا ده ستي خزمان فيزي پياو کوشتن بگه ين.»
هاريتوس گوتې: «روني بگه وه. داخوا به راستي تېشه ده چينه شهر ي تووکان؟ من دوني

شوان بوم، نازانم چت گوتوه. نینتا بیژه بزائم مه‌به‌ستت چیه ؟

باش گوی بدیه بزانه ده‌لیم چی. نگه‌ر ده‌ترسینی، به‌ژوه گوندی و له ژیر داوینی دایکت دا خژ وه‌شیزه. له‌ودیری چیا گوندیکی تورکان هه‌به به ناوی « بزهوس ». نیمه ده‌چینه نه‌وی. کاتیک گه‌بشتین، یه‌ک له نیمه ده‌چینه پینش، منداله تورک تروه ده‌بن و دین شه‌رمان له گه‌ل به‌کن. نینتا تیگه‌بشتی ؟

باشه... نه‌دی نگه‌ر باوکیان هات ؟

با بین... من تهنگی داگیراوی بابه گه‌ورم هیناوه. مانولیس دلفخشی داوه گوتی: « مه‌ترسی، پیاوه‌کانیان هه‌موو چورنه شه‌ری. » ناندریکوس پشتی قسه‌کانی گرت و گوتی: « بنبجگه له ژن و مندالان کسه له گوندی ته‌ماوه. تابی ده‌ست له ژنان بدری. کوره‌کانیان هان ده‌ده‌بین و شه‌ریان له گه‌ل ده‌که‌بین. »

هارتوس که ترسا برو تهرین بزوه گوتی : « قه‌ی ناکا، پا بچین. به‌لام هژ دنیایی پا له پینشا نیشانه‌ی خاچ بکیشین. »

تراساکی گوتی : « پنت خژشه بیکیشه. باوکیشم که ده‌چینه شه‌ری، خاچ ده‌کیشی. » هه‌موو نیشانه‌ی خاچیان له سینگی کیشاو داپان له قه‌دی چیا. زستان بوو. بایه‌کی ساردی ده‌هات. له لوتکه‌ی کیزی سلنا تازه به‌فر باریبور. دوو قه‌له ره‌شه به قاره قار به سر مناله‌کاندا تینه‌ده به‌رین و پاشان بزورده‌بوون.

ناندریکوس گوتی : « باشوو بیرتولدو شان هینا بابه، نیمه هیچمان نازانین شه‌پور لی بدین. له جباتی شه‌پور نه‌و گبتاری بژ لینه‌داین. »

تراساکی هاواری کرد : « زور گوتن به‌سه. دوو دوو به‌ساف راوه‌ستان. به گیانی ناخیز نیمه له‌شکرین و ده‌چینه شه‌ری. »

مانولیس ده‌ستی به زگی گرت و گوتی : « ناخ ... برسیمه . هه‌موو گوتیان له بیرمان چو نان پینین. »

تراساکی هاواری کرد : « کسه هه‌قی گه‌رانه‌وی نیه. مرژ له شه‌ردا برسی و تینو ده‌بی. ده‌بی را بجولینسه‌وه، وه‌ک نانو ناوهان خوارد بی. پاله‌وانه‌کان ناوان . »

نالاً هه‌لگر گوتی : « له وانه‌به مناله تورک نان و ناوو په‌نیرو کولچه‌بان بی. چونکه تورک په‌نیرو کولچه‌بان پینژشه. نه‌و‌دهم لی‌یان ده‌ستینین و ده‌بخزین. گوپنه بژ پینشه‌وه » له کانتیکا نه‌و نالاییه که به کلاری بابه گه‌وره‌ی سازی کردبوو به‌رزی ده‌گرده‌وه له چیا سه‌رده‌گه‌وت. چهند مندال خه‌ریک بیوون خزیان یدزنه‌وه. تراساکی له سر گاشه به‌ردینگ راوه‌ستاو ناگاداریان بوو. کاتی کسه نه‌یتوانی رابه‌کات، ده‌سته دوو به دوو گه‌وته ری.

تراساکی بژ دل‌دانه‌ویان گوتی:

نگه‌ر له رنگا که‌روش‌کیکمان دیت، به‌ر ساچمه زونه ده‌بیکوژم و ده‌یکه‌بنه که‌باب. کی شه‌مجه‌ی بی‌یه ؟

گیرفانان گه‌ران کسه شقارته‌ی بی‌نه‌بوو. ناندریکوس گوتی : « قه‌ی ناکا. تورکه‌کان شقارته‌بان بی‌یه، لی‌یان ده‌ستینین. یالاً یز پینشه‌وه. ا بژ نه‌وه‌ی نه‌بینه

هرا، سهبروکه بهسمر بهرداندا ههنگاوایان داوشت. بینهنگ بیرون، واپان دهزانی چونه نینو خانوی تورکان به سپایی ده بزوتنه وه. ههروه کان شوڤ ده برونه وه و لوتکی چیاپان داده پوئشی. گرمه ی ههوه له دوهوه ده بیسرا. ههوا بوئی بارانی لینه هات. هاریتوس گوتی :

له بیرمان چوو بارانبه کافان بینیم. هندالئه گوندی به کان گوتیان؛ ک رنگ نیه. نینه ههه بارانبیمان نیه!

هاریتوس گوتی: « منالینه سهبر قسه بکهن. هاوار مه کهن. تورک گوئی یان لی ده بی. » هه ههویان به غیره ته وه له چا وه سهر ده کهوتن. تا ماوه یکی زور هه موو مات بوون. له کویره ری لایاندا بوو، به قه دپالی چیا دا دهویشتن. دوا ی ماوه یه ک هیلاک بوون. یه کیان گوتی :

... با تارنیک راهه ستین، پشونکمان بینه وه بهر. بهم جو ره شه رمان پشناگری. هارا لامبیس گوتی: « زور باشه .. با راهه ستین .تا نه ودهم به گرژ ونا ره همتی رینگارویشتیوو، زمانی نه گهوا بوو. چارنکی تر هاواری کرد: « راهه ستی مندالینه قسم ههیه. ئه شی بیلیم .. تراساکی له به راهه بری قوت پزوه گوتی : تو قسه ت ههیه؟ لینه وگاتی ده له رزین . به لئی قسم ههیه .

باشه ... قسه که ت بکه ... پینش نه وه ی له گه ل دوژمن شه ر بکه یین. ده بی: فرمانده به ک بز خومان دیاری بکه یین. واتیه ؟ قسه که م نه وه بوو. به لئی پیوسته فرمانده به ک دیاری بکه یین. تراساکی تفهنگی راهه شاندا و گوتی : فرمانده منم ..

کی تو ی هه لئوژا دروه. تو به خه بال خوت کردو ته فرمانده. چما چه مند سالی ؟ لپیتره مه سه له ی سال و ته من نیه. من گووی پاله وان میکینس - م . واپه یان نا ؟

باشه. به لام مه سه له ی پاله وانی میرات نیه. من له هه مووتان گه و ره ترم. با گه و ره تر بی، من له هه مووتان قه وی ترم.

هارا لامبیس پینکهنی و گوتی : تو ؟ ... تو ؟ و ره با زو زانی بگرین !

تراساکی تفهنگی دا به دهستی تاندریکوس و گوتی زور باشه نامادهم توژ داسه که ت دانئ فیلئ مه که و پیاوانه و ره پینشی.

مندالئه کان ده تگرت ده مینکه چا وه روانی نه و به زمهن، به دوو دهسته دایه شیوون. زوره یان له ده ووی تراساکی کز بوونوه، نه وانی دیکه ش لایه نگری هارا لامبیس بوون. نالا هه لگرکه ده سه تی خوی به هینز تره ده زانی گوتی: با هه رتک ده سه ته شه ریکه یین.

تراساکی به تو ندی گوتی : « نایی، نینه دوو که س ملائی ده گرین. نینوه دوور دانیشن و کارتان به نینه نه دایی. هه ر که س هه رینی له عه ززی دا. نه و فرمانده به . ه او ده نگن ؟

هه ر تک ده سه ته هاواری کرد : ها و ده نگین . مه یدانینکی گه و ره یان خالی کرد، ورتکه به ردیان لی هه لگرته وه. لی یان دوور که و ته وه. هیندی راهه ستان و هیندی کش له سه ر گاشه به ردان هه لئو شوکان. تراساکی پشتیندی توند کرد و له مه یدان چه تی. له و لاشه وه هارا لامبیس تفی کرده دهستی و رای کرده مه یدانی. ته و ته تده لپک

نیزیک بیرونهوه لوتیان ونک دهکوت. هه‌ناسه یان تینکه‌ل ده‌بوو، گر له چاویان ده‌هاته دهر. له لایه‌ک هاواریان ده‌کرد :

بلا‌ل هاوارامبیس، نه‌و مندال‌ل شارستانیه راماله و بیکه پارویه‌ک.

له لای تروهه هاواریان ده‌کرد: یالاتراساکی فه‌رخه پال‌هوان ... نیشه‌لا‌سه‌ر ده‌که‌وی.

وه‌ک که‌له‌ شیزی جه‌نگی به‌رامبه‌ر یه‌ک ونستا بیرون. له‌شی نه‌رم و پینکرویان له‌سه‌ر به‌نجمیه‌یی ده‌سورا.

ناماده‌ بوون خۆ پینکه‌دان. به‌لام هینشا گه‌رم دان‌هه‌تیرون. ده‌ستیان‌کرد به‌ جینوان. هاوارامبیس به‌ هه‌له‌وه‌رو زار پس ناسرابوو. تراساکی له‌ شه‌ره جینو‌دا له‌ پاش بوو. هه‌ر چه‌ندی جینوی ده‌بیست پتر تروهه‌ ده‌بوو. ده‌بیست زوو‌ترده‌گژی راجیی. له‌ پهر خزی یی رانه‌گیرا، لینی سه‌روه‌وی هه‌لگه‌راوه‌و دانی نیشاندا. هاوارامبیس سه‌ری برده‌وه نیشانی و وه‌ک به‌رانی خزی پینادا. به‌ ده‌وری یه‌که‌دا هه‌له‌به‌زین و ورشکه به‌ردیان به‌ لاهی بز نه‌ملاولا راده‌دا. هاوارامبیس هاواری ده‌کردو جینوی ده‌دان. به‌لام تراساکی بیده‌نگ بوو. له‌ ده‌رفه‌ت ده‌گه‌را که‌ حه‌ریف خاف‌لگیر بکار له‌عه‌رزی بدات.

یاران دا‌یدایه‌ناو له‌ سه‌روه‌کوتیاندا ده‌هاته‌ خواری. هاوارامبیس پینخواس بوو، لاهی ده‌چه‌قین. به‌لام تراساکی چه‌که‌می ده‌ پیناپوو. ده‌خلیسکا. هاوارامبیس پشته‌ پینکی لیدا، نه‌گه‌ر تراساکی ده‌ستی به‌ گاشه‌ به‌ردینک نه‌گرتیایه‌ له‌ سه‌ر چاوان ده‌که‌وت. تالا هه‌لگر له‌ کاتینکا به‌ توره‌ یی غنسیس پایه‌ گه‌وره‌ی راده‌وه‌شاند هاواری کرد: ته‌ی خاین... ته‌ی خاین...

ته‌وانیشه‌ر چه‌له‌بیان لینه‌داو هاواریان ده‌کرد: .. تانه‌وین هاوارامبیس ... تانه‌وین ..

تراساکی له‌ رکان شیت بیوو، دا‌هاته‌وه ده‌ستیا به‌ردینک. به‌لام هاوارامبیس گورج خزی گه‌بانه‌ داسه‌که‌ی و گوتی: « منداله‌ شاری پس! نه‌و به‌رده‌ی فرینده، ده‌نا به‌و داسه‌ ملت ده‌په‌نتم.»

تراساکی تهنگی له‌ ده‌ست تاند‌ریکوس هینا ده‌رو گوتی: « به‌م تهنه‌نگه‌ وه‌لامت ده‌ده‌مه‌وه.

دپاره‌ له‌وه‌ تی‌په‌په‌وه، یا تز من ده‌گوژی و یا من تز.»

هانولپوس هاواری کرد بز خاتری خرا ده‌ست راگرن، دپاره‌ تورکشان له‌ بپه‌ر چه‌ته‌وه.

یه‌که‌هان گوتی: « پشکی‌ با‌زین. بز هه‌ر که‌س هات نه‌و فه‌رمانده‌یه.» هاوارامبیس گوتی:

« پشک به‌ کار نایه. هه‌ر که‌س نه‌ویتری له‌عه‌رزی دا‌ته‌و فه‌رمانده‌یه. دا‌هاته‌وه داسی ده‌ست

دایه‌و په‌لاماوی بره، تراساکی کشاوه، بز پشت به‌ردینک و تهنگی به‌ شانیه‌وه ناو تهنه‌ی لی

هینا. گولله‌ سه‌ر بکرد و چه‌ا ده‌نگی دایه‌وه. هاوارامبیس قاقا پینکنی و گوتی: « کۆنه‌ ناست

خالی بوو، به‌ده‌بخت تم جار چه‌ده‌که‌ی؟ کارت گراوه.»

تراساکی تهنگی دا‌تاو ناوری دایه‌وه. دیتی تاند‌ریکوس داسی بز رادا‌شته‌وه. داسه‌که‌ی

وه‌رگرت و له‌ کاتینکا داسهان هه‌له‌ده‌ سو‌راند به‌کتریان په‌لامار دا، تم‌مجاره‌ لایه‌نگرانی هاوارامبیس

تالا‌هه‌لنگریان په‌لامارداو به‌ هاواری خاین خاین تینک به‌ری‌بوون. وژی‌ویان وه‌عه‌رزی که‌وتن، هیندیک

چه‌رونه‌ پشت به‌ردان و به‌ قه‌چه‌قانی به‌ردیان دا‌ویشت. خوین به‌ سه‌رو‌باسکاندا ده‌هاته‌ خوار.

تراساکی نه‌ژتزی بریندار بیوو ده‌شلی. تراساکی تهنگی هه‌لگه‌رتوه‌ به‌ شانیه‌وه نا. هارنوس له‌

و ترسا کاره ساتینک بقهرمن. له پشت سهری تراساکی ونستاپور، راست لهو کاته دا خه ریک بوو په لاپسته کوی بکیشی، ده ستنکی له باسکی تراساکی دا و تفهنگ سهری کرد. راست له و کاته دا نیریک بوو کوشتار بکړی، له دوروه ده دنگیک هات. زه لاپسکی زخول له کاتینکا چوماخیکي هه لده سوزاند له چیا سر ده کوت. مانولپوس هاواری کرد :

کورینه تورکینکی نیره کهر دی، با راکه یی. مانولپوس که خه ریک بوو راپکا، تراساکی پشت ملی گرت و گوتی :

شهرمن ناکی هه لښی، چقه و ماوه، تورک با تورک یی، بالا کورینه چهرک به دست تهو تورکه په لامار بده یی. تراساکی و هارا لاپس پیکه وه غاریان ده دابهو ههر که سه ده بوست وه پیش بکوی، ته وانه ی قوچه قانیان یی بوو، وه سر بهردان که وتیوون و خویان تاماده ده کرد. له پر هاوار هه ستاو گوتی :

های .. شه پتانه بهردان ناوین. من تورک نیم، من هاریلاتوسی پیره شوانی سیفا کاسم. منداً راوهستان و په شزکان. هه یف کایرا تورک ته بوو تا بیکوژین. به دوی سهری پیره شواندا دهنکی زه نگره یی به و نیری پیش سهری ده هات. هاریلاتوس چوه نیو زاوژکان له بهر هیلاکی ده هاژان و نیوه گیان بیرون. به سر سوزمانه وه چاونکی لیکردن و به قاقای پیکه بنه وه گوتی :

نه وه چیه؟ نیوه بز کوی ده چن؟

تراساکی گوتی: « ده چوینه سهری تورکان. من تفهنگشم هیناوه. هاریلاتوس به پیکه بنه وه به رانی خوی داداو گوتی: « نهی تورکی به د بهخت له ترسان بله رزن، تراساکی دیت و ده تان کوژی. »

تراساکی له وه لآم دا گوتی: « پیره سه گ یی مه کهنه. ده نا سوزند ده خزم که ... نه وه ی گوت و تفهنگی لی راست کرده وه. »

نه مجاره شوان به توره یی دهنکی دان و گوتی: « دهر اکن منداً ورتکی سهر سهری و بهر لآ. راکن برونه ده دهاتوشی تهو درندانه ده یی. « سه گی زه لامیش گه پیشتی، دهری شوانیان ده داو چار جاریش به منداً ده ورین.

هاریلاتوس جارینکی دیکه ش گوتی: « گوتم برزن، ده نا نهو سه کانه تان تی بهر ده دهم، تا له ت ویدستان کهن. « منداً له دهری فه ومانده کاتبان کو بوونه وه ده بویه بریار بدن. هیندیک که ناقلتر بوون، پششاریان کرد بکه رینه وه و روژنکی دیکه به په رداخی نان و نار و شقارته هه لنگر و بچه گیانی تورکان.

شوان بزوی هاته سر لبران و به نانه رینه وه ته ماشای کردن. له بهر خزیه وه ده بیگوت: « نه م پچکوله یه ده جستانه چنده به تامن. چهنده باشیان گوتوه که: کریش ده ست به تفهنگه وه له دایک ده یی. به ده ستنکیان تفهنگه و به ویر مملکی دایکیان ده گرن. ههر له نیستاره وه ک شهر کهری پیر پیکه وه راویز ده کهن. ده لښی ده پانه وی وه لاسی سولتانی بده نه وه. »

پاشان رووی کرده تراساکی و گوتی: « منداً! بیژه بزانم چند سالی؟

تراساکی له وه لآم دا گوتی: « ده ت سالی. هه زار سالی .. بز تو خه رفی چیه؟ »

شوان فره شاد بوو، نه‌وش به منډالی هه‌رواېور. رژژنک تفهنگی بابی دزیبوتنا یچی تورکان بکوژی. جارینکی دیکش که له گه‌ل دایکی چوپوه له‌نگه‌رگای < سپینالتکا > له‌وی پاپوژی دیبوی. و‌سه‌ر که‌وتبوو بانگی پاپوژوانی ک‌ر‌د‌بوو. پاپوژوان پرسببوی: < چت ده‌وی چلمن ؟ >

. منیش له گه‌ل خوت به‌ره ...

. بز کوی ...؟ ده‌ته‌وی بچه کوی...؟

. یو‌قو‌سته‌نه‌نیه ..

ده‌چی چده‌ک‌ی ؟

. ده‌چم سولتانی ده‌کوژم. مه‌لوانی گه‌می گوی‌بان له‌ر قسانه بیوو. هات‌روه ده‌وو له قاقای پینکه‌نیشان دابوو. هاریلاتوس ترسابوو، رایکرد بوو. شوان کاتی سرده‌می منډالی خوی وه‌بیر ده‌هاتوه، دلی پرده‌بوو له خوژی. به منډاله‌کانی گوت :

. و‌رن منډاله نازایه‌کانی من . و‌رن.. من له گه‌ل سه‌گ و مه‌ره‌کانم وه‌پیش ده‌کوم. نیوه‌ش به‌دوامدا و‌رن. له گوندی ده‌لیم که نه‌مرؤ هه‌موو پینکه‌وه چوو بو‌وسه به‌ر مه‌ری. هه‌تا شه‌رتان له‌گه‌ل نه‌ک‌ن. یالا فخرخه شیره خو‌شه‌ویسته‌کان وه‌رنکه‌وین. هاریلاتوس به زمانی خوش زاروکی رام ک‌ردن. پاشان ن‌دوه نانیک و سه‌لکه په‌نیرینکی له خو‌رجین هینا ده‌وو لینی په‌شکر‌دن. منډال برسببویون، به ئیشتا نانکه‌بان خوار‌د. پاشان گوتیان : خوژیا ناویش هه‌بابه تینومانه. شوان قمقه‌ی هینا ده‌ر و گوتی منډاله خو‌شه‌ویسته‌کان من ناوم نیه. به‌لام شه‌رام هه‌به، شه‌رابیش خه‌راب نیه. به سه‌لامه‌شی !

سه‌ری هه‌لبنار به زاریه‌وه نا. پاشان به منډال‌نیدا گیترا و قمقه‌ خالی بوو. شوان گوتی :

. نیت‌ر بکه‌وسه ری. تورکمان کوشت و گونده‌که‌مان سوتاند. ئه‌وانه‌شمان به دیل گرتوه، مه‌رو بزنه‌کانی نیشاندا.

له‌ولاهه‌ بابه گه‌وره که نیگه‌ران بیوو، به‌ره چیا که‌وتیوه ری. ته‌ته‌لی به ده‌سته‌وه بوو بانگی تراسکی ده‌ک‌رد. کاتی له دورره‌ره چاوی به تراسکی گه‌رت‌که به دوا‌ی می‌نگه‌لدا دیت، نامیزی لیک ک‌رده‌وه و گوتی :

. ناخ... تراسکی له‌عه‌نتی له کوی بووی. راست نه‌مرؤ پینوستم به تو هه‌بوو. منت به چی هیشته‌ره زیت‌شتووی. و‌ره ده‌مه‌وی شینکی باشت لی بیرسم. تراسکی که راست بز ژووری ده‌چوو گوتی :

. بابیه گه‌وره ! من له پینشدا ده‌مه‌وی نانی بخوم، برسیمه .نه‌ژنوی دیشان، به‌لام بز نه‌وی و‌سه‌ر خوی نه‌هینتی، هه‌نگاری توندی داوشت.

هینشتا ناسان که‌مینک روانک بوو، باران لینی ک‌رد بزوه. په‌له هه‌وری زیرین په‌رده‌یان به‌سه‌ر وژژاوادا کینشاپوو. بابیه گه‌وره‌وه نه‌وه له به‌ر ده‌رگای حساری دانیشته، پیره می‌زد ته‌ته‌له‌ک‌ی تیشان دا که هه‌مووی به پیتی گه‌وره‌ی ته‌لفوینی پر ک‌رد بزوه.

. تراسکی ! نه‌مرؤ نیت‌ر ناتوانی شه‌رم له گه‌ل بک‌ی. چونکه ده‌سه‌که‌م ره‌وانه. تماشای که و بزانه . هه‌موو پشته‌کانی ته‌لفو بی فیر بووم و نوسیرمه‌وه.

. نانه‌رین بابیه گه‌وره ! نه‌مرؤ غمه‌رت بیسته . چو‌ن توانیت به جارینک هه‌موو پشته‌کان فیزی؟

. ناخر تراساکی من نیترا کاتیکی زورم نیه ناچار بریارم دا فیریان بم. نیستا کاتی شهوه
هاتره رازی دلی خومت پین بیژم. گهوابوو گوی بدیهه ! تز ده زانی بزچی لهم تهمه نه دا ده مهوی
نه لفره پین فیر بم؟ پینت وایه بز شت خویندنه وه به ؟ باش بیر لئ بگه وه. من له تهمه نی سته
سالیدا هه مهو شت ده زانم و هبجیش نازانم. نا... نا. بز شتیکی دیکه به .

. بز چی به بابه گوره ؟

. بز شهوه بوو تهنیا نووسینی شتیگ فیر بم. به لئ.. شتیگ .. هه تا نووسینی شه و رسته به فیر

نه بم نامهوی بزم .

. کام رسته .؟ شتی چی ؟

. رسته به کی گرتی ا وه ره ده ست له سه ر ده ستم دا بنی و رینتو نیم بگه. فیرم بگه شه و رسته به

بنوسم. پیره میرد لیره ده تگی نزم کرده وه و گوتی : « نازادی یامه رگ »

تراساکی هاواری کرد : ناخ .. هه ر بز شهوه بوو... نیستا تنیگه ی شتم .

. نا.. تراساکی تالوکه ی هه که تز هیشتا تی ناگه ی. وه ره ده ستی من بگه وه رینتو نی بگه .

تراساکی به هه رتک ده ستان ده سته زور وقایه کانی بابه گه وره ی گرت و سه برو له سه وه خز به

سه ر ته ته له که ی دا ده هینا. تا نهم رسته به به پیتی گه وره نوسران : « نازادی یا مه رگ » ا

زستانه. بایه‌کی سارد له لوتکه چیاکانی به به‌فر دا پوژشراوه وه هه‌لیکردوه. کاندی له سرمان ده‌له‌رزئی. له بشاری چپای سنا. له نیزیک نژودی پالەوان میکێلس، ئەو ئەشکەوتە کە‌وه‌رە‌نیشتاش پر له ژن و منداله. ئەو ئەشکەوتە به‌ستینی چۆمبکی زۆو قەدیم بوه، ئینسا وشک بوه له هه‌موو شۆرشیکدا ژن و مندالی مه‌سحیه‌کان په‌ناپان بۆ ئەم ئەشکەوتە هیناوه. له سەرده‌می شۆرشێ گه‌وره‌دا، تورک ناگریان هاروشۆته نیزو ئەشکەوت، تا په‌نا به‌ره‌کانی نیو ئەشکەوت به‌ستین. هینشا له تاریکی دا، ئینکی مرده‌کان له نیو سه‌هۆلی ئەشکەوت دا بره‌قه‌یان دینت. ئینسا ژن و مندالی دیکه له به‌ر ده‌ستی تورکان رایان کردوه، هاتوونه ئەم ئەشکەوتە تا به‌ ئینکی خزیان بارستایی ئینکی کوژراوانی گۆن قورستر به‌کن.

به‌ رۆژ دینه‌ ده‌ری، تا هیندی گۆو گیاو ره‌گه‌ دار به‌جور و وه‌گ ناژەل پله‌وه‌پین. سەر هه‌لدین له دورو ته‌ماشای ئەو ته‌خته به‌ردانه ده‌گن که پالەوان میکێلس کردونی به‌ مه‌ته‌ریز و به‌و ته‌ماشایه‌ هینزکیان دینه‌به‌ر. مادام که ریه‌ریان به‌ره‌ره‌کانی ده‌گات، ئەوان ناترسین. پینش چه‌ند رۆژ تورک تا نیزیک ئەشکەوت هاتیرون. هاوارو رۆژی په‌نا به‌ران ده‌ه‌شیکرا بوو. له‌ پر پالەوان میکێلس له هیلایه‌ هه‌لژ هاتیوه‌ ده‌ر، تورک و یونانی پینگ وه‌ر به‌یون. چیا له هیه‌به‌تان ده‌له‌رزئی. تاریکی شه‌و لینیکی چیا گه‌رهبونه‌وه. به‌یانی دیسان ده‌نگی گریان و هاوار له چیا هه‌ستا. ژن له ئەشکەرتیدا ده‌گریان، هیندی داوای پارمه‌تیان له خودای ده‌کرده، هیندبێگیش که‌ نا‌زاتر یون، به‌دوای گێزه‌ و چوماخدا ده‌گه‌ران که ده‌ست به‌ه‌شین.

مه‌سیحی که‌م بوون و بره‌به‌تی هیلای گه‌رد بوون. تورکیش ده‌سته ده‌سته له ده‌شت و مه‌زرا شین ده‌بوون. پاشا فره‌ تووه‌ به‌یوو، سویندی خوارد بوو که سەری پالەوان میکێلس له کیسه‌ به‌کدا به‌ دباری بۆ سولتان به‌نزی. دوو سه‌عات داوی نیوه‌رزه‌مه‌سیحی ورده‌ ورده‌ به‌ره‌و گزی ده‌چوون. ده‌نگی هه‌رار هه‌رای سه‌ریازی تورک له چیا ده‌نگی ده‌داوه. ژن و مندالی ئەشکەوت دا هاوار و گریانیان بوو. له‌ پر ره‌حه‌تی خوا هاته‌ خوار. له‌ به‌ستوی چپاو له‌ پشت سەری تورکان ده‌سته‌ی پالەوان پولیکبێگیس گه‌یه‌شته‌ مه‌بدانی شه‌ر. په‌پاخ سوور که‌ که‌وتیونه‌ نینوان دوو ناگر. خزیان نه‌گرت و رایان کرد. هیندی که‌وته‌ عه‌رزێ و هیندبێگیش به‌ ده‌شتیدا ره‌وین. دوو پالەوان به‌ سواری سه‌ریان ده‌دوو نان. هه‌رتکیان بره‌ندار بوون. به‌ لایه‌ که‌ گه‌رمی شه‌رفدا به‌ خزیان نه‌زانجیوو. شه‌و که‌ گه‌رانه‌وه‌ بره‌نه‌کانیان ده‌رمانکرد و پینچایان. پالەوان میکێلس له‌ شان و پالەوان پولیکبێگیس له‌ رانی بره‌ندار بوون. هه‌رتک برسی بوون. قاره‌مانانی پولیکبێگیس خورجینیان کردوه‌ و نه‌مه‌تی تاسمانیان هینا ده‌ری. برشی بوو له‌ : نان و زه‌بش و پپواز و شه‌راب. له‌ کاوله‌ به‌ردینک دا که‌ تالای ره‌شی پالەوان میکێلس، به‌ نوسراوه‌ی سوور له‌ سەری ده‌لراوه،

همرنگ پالوان بهره‌رو روی یه‌گتر دانیشتیون. بای ساردی گورستان به قه‌لشته بهره‌راندان ده‌هاته ژورور له دهره‌وش به‌فر ده‌باری.

تئودورس به نامبیزنگ داری وشکوره هاته ژورور. دلنی بز نم دوو پالوانه بریتناره ده‌سوتا. هاتیرو تاگریان بز بکاته‌وه. به‌لام زوو وده‌رگه‌وت تا به تنیا بن چورنکه له ناخافتنه‌کانیان دیار بووکه وتووژیان جیددی‌به. پالوان میکلس ده‌بگوت:

. خیزت بیته ری پالوان پولیکسینگیس ا خوا توی بز نیمه‌ناود. نو سه‌کانه نه‌یاند هیشتن!

له گاتی نو قساندها به دلنکی خه‌مباروه ته‌ماشای هاو سه‌نگه‌ری خزی ده‌کرد. پالوان پولیکسینگیس که سه‌رتاپن ره‌شپزش بوو، ده‌سالیکی ره‌شی له سه‌ری به‌ستیوو، خه‌مبارو ره‌نگ زهره ژورور له گاتی خزی پیر بیوو. نانی ده‌خوارد، به‌لام هه‌ست و هوشی له جی‌یه‌کی تر بوو. نو زاره‌ی که نه‌ونده گه‌پ و گالته‌و پیکه‌نیشی پنخوش بوو، نیستا گژوو پینکادراو بوو. روومه‌ته سورره‌گاتی سیس و چرچ بیوون. له روومه‌تی جوان و میهره‌بانی رشینکی زورور تالوژ هاتیوه ده‌ری.

پالوان قه‌مقی شه‌رابی یز لیری برد و گوتی :

. به‌سلامه‌تی تۆ پالوان پولیکسینگیس ا

. به‌سلامه‌تی تۆ پالوان میکلس ا تازه له من تی په‌ریوه ا

پالوان میکلس دلنی کوشرا. نو دل‌سوزیه بز نو ژنه نه‌بوو که به ده‌ستی خزی کوزرا بوو. چونکه نو ژنه ژمانی پیاوانی تیک ده‌دا. ده‌بویه بکوژی. پالوان میکلس له وشه‌وه هه‌ستی ده‌کرد که سوکتر بوو. نیتر کاتی به تنیا ده‌بوو هه‌ستی به شه‌رم‌زاری نه‌ده‌کرد. زه‌ینی رووتر بوو. نیستا نیتر به بی قه‌بدو به‌ند بز کریت شه‌ری ده‌کرد. به‌لام نو پیاوه ره‌شیده‌ی که بهره‌رو روی دانیشتیوو خه‌می ده‌خوارد وله خه‌فه‌تی مردنی ژنه‌که‌ی توو بزوه. پالوان میکلس گوتی :

. پالوان پولیکسینگیس ده‌موی شتیکت پی بلیم لیم دلگبرمه‌به. لهو کاته‌دا که کریت له به‌رچاومان له خوینی‌دا ده‌گه‌وزی. خه‌می ژن خواردن شه‌رمه. به شه‌ره‌فی خۆم سوتند ده‌خۆم، نه‌گه‌ر ژنیگ له ژمانی مندا نه‌ونده کاریگر بایه که نه‌هیلن نه‌رکه‌کانم به جی بگه‌بینم، ده‌مکوشت . نه‌وی گوت، نو ده‌سته‌ی که ژنی چه‌رکه‌سی پی کوشتیوو به‌ری کرده‌وه. پالوان پولیکسینگیس پاروه ناننکی به ده‌سته‌وه بوو که بیخوا. به‌عززی دادا و له کانیگا قین گه‌رووی گرتیوو، له و‌لام دا گوتی: « پالوان میکلس تۆجانه‌ره‌رنکی درنده‌ی، منیش نیسانینکم.» روی بز لای ناگره‌که وه‌رگه‌تراوه‌ممو له‌شی ده‌له‌زی.

پالوان میکلس له تاگره‌که وه‌نیزیک که‌وت و تاوینگ هه‌رتکیان سات و بیده‌نگ بیوون و له ناگره‌که‌راها بوون.

تئودورس جارنکی تر هاته ژورور تا ناگره‌که خوش یکا. به‌لام که نو دوو پالوانه‌ی وا له فیکردا دیت. سه‌بروکه له سه‌ر په‌نجان‌کشا‌یه‌وه. له نه‌کار پالوان میکلس به‌ده‌نگینی گیراو، وه‌ک له دوروه بگرتنت، پرسی :

تۆ ده‌زانی کی کوشتیویه ؟ هاتیوه سه‌ر نه‌وی که هه‌رچی هه‌به‌روونی بگاو ده‌ری به‌پنت .

پالەوان پولیکسینگیس تینکراپوو، دەستی پالەوان میکلسی گرت و گوتی : کئی ؟
 . هیدی بهوه . له سەر خزیه . من رازی لهوه تانترم له لایه و پنیسته بزوت باس بکهم .
 دانیشهو گوتی بدهیه . سوتند دهخۆم که پاشان تهریق دهبیهوه و نیتتر قهت بیر لهو ژنهو له قاتله کئی
 ناکهیهوه .

پالەوان پولیکسینگیس که ناگری له چاوان دهباری، دوریاره پرسباری کرد : کئی کوشتویه ؟
 کئی ؟

. من له کسماسی برامزهوه نامه به کم پینگه بشت، دواى خویندنهوهی سوتاندم . بهلئی پالەوان
 پولیکسینگیس ! نینه به خۆزایی خۆمان زهحهت دهههین . به خۆزایی خوینی خۆمان دههزین .
 کریت نهم جارهش نازادی نابینئ . یونان لاوازه . نورویایی بی شهرفن . سولتان فره به هیزه .
 پالەوان پولیکسینگیس گوتی نهدهدایه و که له جی ههستا، سهری وه بهردینکی کهوت و
 تهقهی لینهات . جارنکی تر هاروی کرد : ه کئی کوشتویه پینم بلئی و پاشماوهی قسه کانت بو
 دوایه ههنگره .

پالەوان میکلس له کاتینکا هیدی و نارام ههلهدهستا، چاوی له چاوی نهو بریبوو گوتی :
 من .. بهلئی من !

پالەوان پولیکسینگیس پالئی وه بهردینکی داو دنیای له بهر چاوان تاریک بیوو . گوتی :
 . نا... نا... شتی وانیه .. تو ؟ تو... ؟

. بهلئی من . من دهویایه با تو بکوژم یا نهو . بهلام کههقهه قیکری کریت و دپتم تو
 شۆرگینزینکی باش و کریت پنیستی به تو ههیه . ناچار نهم کوشت . نهو کاره منی هیدی کردهوه
 ودهبینی تۆش نارام دهکاتهوه . له خۆزا دهست یز خهنجهرت مههه . نهگر دههوی تا دهرگا داخهین
 و چرا بکوژنینهوهو شر بکهین تا به کتر بکوژن . بهلام بهینکیش لهو ژن و مندالانه بکهوه که له
 تشکهوتنیدان و یزانه ژبان و ناموسیان له دهستی نینه دایه . بیر له باوکان و له کریت بکهوه و
 بریار بده .

پالەوان پولیکسینگیس شل بزوه . کهوته عهرزی . دهستی به دم و چاوی گرت و له بهرگریان
 خزی بی رهانه دهگیرا . پالەوان میکلس بی نهوهی گوتی بداته گریانی دۆسته کهی . قسهکانی دریزه
 پیندا :

- من هاروی پولیکسینگیس گاتی نهو نامه بهم خویندوه و زانیم نیتتر هومیدینک نیه . نازانم
 چم بهسه وهات و چ شهبانینک له بوونی مندا سهری ههلهدا . له جباتی نهوهی بیه شۆکم . ههستم
 کرد وه حبشتر و قهویتر بیوم . ناخ نهی دهولهته به هیزه نورویاییهکان که خۆتان له نازاد کردنی
 کریت بواردوه ، تف له نیهوه ، تف له نیهوهی قاهبهی پیس . من پنیستم به نیهوه نیه .
 من پالەوان میکلس ، نوکهرنکی پچوکی کریت . پنیستم به نیهوه نیه . تهناهت نهگر خوداش
 کریت به جی بیلئی ، من به جینی ناهیلیم .

داهانهوه . دهشتنکی له شانی پالەوان پولیکسینگیس داو به نارامی گوتی :

- بهسه پالەوان .. بهسه . شهرمی ناکهی ؟ !

نهو نیتتر تیز گریا بیوو . به چاری وشکهوه گوتی بزوتنهکانی قاتلی ژنه کهی راگرتیوو . وتنهکانی

به یک به یک به دلپویه ده‌چسپا. پالوان میکلس هرره ک ورینه بگا. درزوی پندها:

. لهو رزوره که ناهرمند بروم. سرتند بهو خاکه‌ی پنی له‌سر داده‌نیم. واده‌زانم که نه‌بده‌ی بروم. نیستا کی ده‌توانی شان له‌شانم بنا؟ نیر مرگیش ناتوانی هیچم له گدل بکات. ته ناندت نه‌گهر ده‌لوتی و ه‌سانیش به ههمو تواناره گه‌مارزم بدات. پیم هیچ نیه. من سرورزو و رگ و ریخوله‌شم پر له باروتن. من نیستا شینکی وه ک قه‌لای نارکادیم. کاتیک زانیم هیچ دهره‌تاتیک نه‌ماوه. نیر خزم ده‌ته‌قیمن. .. تیگه‌بیشی؟

نمه راست برو. لهو رزوره که پالوان میکلس نهو ژندی کوشتوبو که له نیوان کریت و نه‌ودا بیوه پهرین، له‌وش زیاتر لهو رزوره که نهو نامه‌به‌ی خونند بزوه و زانیبوی که بی هرمند و هیوا شهر ده‌کات. شه‌بیتانکی به فیزو که‌لله‌رق له ناخیدا سری هه‌لدا بو. داخوا نه‌وه شه‌بتان بو، یان خودا. یان به‌کی له پایره کون و قینه به‌ره‌کانی؟ خوشی نه‌بده‌زانی. تنیا نه‌وی ده‌زانی و هیچی تر که هر کاره‌ساتیک‌هاتیا پیش، نهو قه‌د تسلیم نه‌ده‌بوو. سکالو گله‌بیشی نه‌ده‌کرد. بیری له وش نه‌ده‌کرده‌وه که له گدل خودا. یا شه‌بتان و پاسولتان رنک بکهری به‌لگور وه‌دیزی نارکادی خوی ده‌ته‌قاند.

پالوان پولیکسینگیس هه‌ستار پیچه‌که‌ی له سری هالاند و له کاتیکا روی ده‌لایه‌کی دیکه بو، گوتی:

. پالوان میکلس من ناتوانم له گدل تو له بن میچنگدا بخوم. ناشتوانم تا نهو کاته‌ی نیشتان له شهر دایه. شهرت له گدل بکم. یان له شهردا به تنیا به جیت بینم. به‌لام کاتی کریت هاتوه سر خز حسابی زورمان هه‌ن که ده‌بی پاکبان بکه‌ین. چونکه تو دلنی منت شکاندوه.

پاشان بی نه‌وی روو بز لای قاتلی ژنه‌که‌ی وه‌رگنئی. وه‌ده‌ر که‌وت و به لاکه لاک له نیبو به‌فردا ونیوو.

* * *

لهو سه‌رانه هه‌میچه‌کان چی یان به سر ده‌هات؟

ژن چوربودنه سه‌رانی، له ترسی نه‌وی نکا به‌فری زور خانوه‌کان بروخینی، پانه‌کانیان ده‌مائی و به زهرده خه‌نه‌به‌کیش چاریمان له چیاکان ده‌کرد و هه‌ناسه‌بان هه‌لده‌کیشا. خواجه لهو سه‌ره فله‌کان چی یان به سر دیت؟ یای کاتریناش چاری ده لوتکه جیای به به‌فر داپزشراو بریبوو، بیری له میزده به سامه‌که‌ی ده‌کرده‌وه.

نه‌وی رزوی تار و ساو بوو. کزه بایه‌کی ساردی ده‌هات. دورسی پاساری له هه‌ساری بابه‌ه‌وره نیشن و ده‌ستبان به چینه کرد. تراساکی به پاروه ناتیکه‌ره هانه‌ده‌رو هه‌سار پروو له داعبا، کوره‌که له کاتیکا پاساریه‌کانی به بابه‌ه‌وره نیشان ده‌دا، بانگیسی ده‌کرد. به‌لام پیره میزده مات و بنده‌نگ له قورنیک له پنا ناگر دانیشتیوو. ته‌ماشای‌گره‌که‌ی ده‌کرد که چون نهو دارانه داده‌به‌لوسی و ده‌بانکات به مشکي و خوله‌میش.ا.

بابه‌ه‌وره ماره‌به‌ک بوو رزوه‌ی به‌روژ بی‌ده‌نگتر ده‌بوو. هه‌میشه مات و له دهریای بیرو فیکری

تاریکدا نوقم دهبوو. دبار بوو که خه مینکی گه وره له شی داخرتوه.

تراساکی نانی بز داعباکان ورد کردو که گه رابه و ژوروی، دیتی بابه گه وره هه لدهستی. شو سپارد بوری له کاستلی ستلنک رنگ و قه له مینکی موی بز بیئن. ئیستا هینا بوویان . به تراساکی گوت :

. نهو ستله رهنگی هه لگرو له گه ل من و ره. منیش قه له می موو هه لده گرم. و ده چینه کوی بابه ؟

. ده بیئی ۱۰ جاری تا به فر دهستی پی نه کرد و تهوه تالوکی بکه. کاتینک بابه گه وره تراساکی گه بیشته بهر دهرکی هه ساری، تاوینک راوهستان، تا ته ماشای گونده کانی خواروو بکه نه له به فرندا نوقم بیوون. به فری سپی له سهریان و له کولان و له سر بهردان چهنده جوان بوو. به فر داره بی گه لاکان و کاول و شته کانی نیو گوندی چهنده جوان کرد بوو. تراساکی له ته ماشای گوندی که به شه وینک وا گزرا بوو تیر نه ده بوو.

بابه گه وره ده سالی رنگاو رنگی خوی هینا ده ری و به فره کانی سر دهرگای هه ساری پاک کرده ووه و گوتی :

. تراساکی بز به فر به کی پینه و زوو و ره ووه تا پاریده م بدهی. داری دهرگا خاویز و به ریه دار دهرکوت. بابه گه وره داهاته ووه سه ری ستله که ی لایرد، قه له می موی ده رنگی هه لکینشار له به فر خوی ووه به ناره نار گوتی :

. به ناوی باوکی و هه سانی ا

. چه که ی بابه گه وره ؟

. ئیستا ده بیئی .. قه له که ی هه لگرت و به کاره خو به وردی و ژیری هه و له ی پیستی به خه تی سور له دهرگا نویسی: نا . پاشان ز، پاشان ا، پاشان د، پاشان ی... تراساکی هاواری کرد :

. ناخ ... بابه گه وره ، ئیستا تیگه بیشم. بابه گه وره بز به کی هاتی و گوتی :

. کورم ا ئیستا تیگه بیستی که بو چی گروم گرتیوو که خبری نه لفو بی بم؟ من بز خو م نه خه به کم هه بوو. ده موی نه وای گوندی به و دروشه بره نگیتم. من به ک دیواری نه نوسراو ناهیلیم. ته نانهت له بورجی کلیساو له مناره ی مزگرت ده چمه سه رو بهر له وای بزم له هه موو شینی ده نوسم : نازادی یا مهرگ ... نازادی یا مهرگ ...

له گه ل نهوه که قسه ی دهرکد، وشه کانی به نوکی قه له می موو ده نویسی. جارویار ناوری ده دابه ووه تا جوانی کاره که ی خوی بیینی و ته ماشای بکات.

پاش کیشانی چهنده جه غزو خهت ، به سه بوو تا شکلی نهوتو پینک بین که هه وک گیان بازارو که وروی ناده میزاد و ده رنگ بین و هاوار بکه نه. پیره میزد له م نوکته سه رسو هینه ره، واقعی ورمابوو. زور جار له نه ووه که ی ده پرس:

. تراساکی ! بلئی بزاتم که نه وانه قسه ده کهن یان نا؟ ناخ ... خودابه تو جادو گه ری ا؟

به لئی ! ئیستا دهرگای ماله که ی هاواری دهرکد. پیره میزد تاوینک راوه ستا و ته ماشای کرد. ئیستا ئیتر دهرگای مال نه بوو، خودی پاله وان سیفاکاسی پهر بوو. دوولای دلی نهو بوون هاواریان ده کرد. به نیکه رانی له نه ووه که ی پرس :

تراساکی باشم نویسه ؟ غه‌لم تم نیه ؟ تراساکی به پینکه‌نینه‌وه گوتی :

نمروت بیسته بابه گه‌وره ، زور باشه....

نیستا بز پینشر بچین ! له بادانه‌وه‌ی کولان دیواریک به فرنه‌یگریو. پیره میزد جارنکی دیکه‌ش قه‌لم‌می مووی ده ستلی رانگی رزکرد و ده‌ستی کرد به نویسن. هر ده‌بنوسی و ده‌چوه شونته دوروه‌کانی گوندی و ده‌بنوسی. رشی رانگی گرتیوو. به‌لام گونی نه‌ده‌دایه. گرینک له ناخیدا بلنسی ده‌دو بز پینسه‌وه‌ی راده‌دا. له هر شونتنی درگا و یا دیوارنکی خاوشی ده‌بیتی. راده‌وه‌ستا و نه‌و شکله حاجی‌بیتانه‌ی ده‌کینشا. پاشان نه‌و درک و دیواره لال و بی‌خه‌مانه له پر ده‌ستیان به هاوار ده‌کرد و ده‌ردی دل‌ی خزیان به تازایی ده‌ر ده‌پری. له تاکامدا نه‌و هم‌موو درگار ده‌ر و دیوار و دازه وشکانه وه‌گیان هاتییون. قسه‌یان ده‌کرد و وه‌ک خاچی راسته قینه موجیزه‌یان ده‌نواند.

نیستا پیره میزد ده‌ستی به نویسن راهاتیوو. گه‌بسته گزوه‌پانی گوندی . موده‌سه‌و کلبساو مزگه‌وت و له‌ولاتریش قاره‌خانه بوو. قه‌لم‌می مووی ده ستلی رانگی هه‌لکینشاو ده‌ستی به نویسنی ده‌رگای مده‌وه‌سه کرد : نازادی یا مهرگ ! دور پیروی پیر له چایخانه ده‌هاتنه ده‌ری، گوتیان :

• به...به... پاله‌وان سبفاکاس بز چما تز ده‌زانی بنوسی ! له که‌نگیوه ؟ چده‌نوسی ؟ تز وات لیهاتهو ؟

بابه گه‌وره بی‌نه‌وه‌ی راه‌وستی، له وه‌لام دا گوتی :

• من واله‌گه‌ل هم‌مروتان حال‌زایی ده‌کهم. نه‌وه ناخرین وه‌سبته‌تی منه. تا وزوژنک نیوه یادم

بکهن.

• کام وه‌سبته ؟

تراساکی به ده‌نگی به‌رز گوتی : < نازادی یا مهرگ >

پیره میزده‌کان سه‌ریان راه‌شانند و چونه‌وه نیو چایخانه‌که و گوتیان : • کاری سبفاکاسی پیر ته‌واوه. بنگومان عیتراتیلی دیوه. • بابه گه‌وره له به‌راصهر مزگه‌وت راه‌وستا. دیواره‌کانی مزگه‌وت فره خاوشن یوون. تازه سپیان کردیوتوه‌وه. ده‌رگای مزگه‌وتیش ره‌نگینکی زه‌ردی جوانی هه‌بوو. پیره میزد به نه‌وه‌که‌ی گوت :

• تراساکی ! دارنکی ده‌ست ده‌یهو ره‌نگه‌که‌ی جوان تینک ورده. ده‌مه‌وی لیره‌دا به تابه‌ت زور هه‌ول بده‌م. هر پینکی بینوسم ده‌بی کلکینکی بچوکی هه‌بی. پاشان ده‌ستیکرد به لوسکردنی نه‌و پته‌ی له ده‌رگای مزگه‌وت نویسیوو. له کاردها لیهانویس تابه‌تی به کار هینا. بز تم کاره هیزی هه‌بوو. ناخره‌که‌ی هه‌ستی به هیلاکی کردگوتی:

• تراساکی با بچینه‌وه. کلیسا رابگرن بز وزوژنکی تر. تم‌جاره نیردیوانینک دینین، تا سه‌ر یورچی زه‌نگوله سه‌ر ده‌کوم. بز نه‌و کاره ده‌بی هیز هه‌بی.

• بابه گه‌وره نه‌شی وریا بی تا نه‌که‌وی. من له گه‌ل تز دینسه سه‌ری.

پیره میزد گوتی : نا..نا! من نه‌شی تم‌نیا بچمه سه‌ر ..تم‌نیا . نیستا با بچینه‌وه.

له گه‌رانه‌وه‌دا مال پهریو له ژن. چه ند ژنی دینهاش ره‌گه‌ل ژنه‌کانی مالی که‌وتیووون. خه‌لکی گه‌ره‌گیش هه‌موو له وی کز بیوتوه‌وه. تا گوی بده‌نه ده‌نگی کریاراسی پیر. گورانی بیژی گه‌ره‌ک

که هاتپوه مالی پالنهوان سیفاکاس. کریاراس تنبیا له و ماله ده پتوانی تیزو پر بخو او بخواته وه. له کاتی پرتست دا ده پتوانی په نابز نه و ماله بیښی. نو پیره میزدینک بوو به ریشی دوولیزگه و دریز و چاری کاله.

له شورش کریت دا که هینشا دمروت و هه رزه کار بوو. له گوندی کاستلی موری همه عملی ده له وه پراند. که زانی شورش ده سټینکراوه. تفه نگیکی هه لگرت و هه مورو مورو مالانی کابرای وه پینش خزید او به دپاری یز شورش گیزانی بود. دواي شکانی شورش، تهرک بوونه خاوه ن ده سالات، نیتر کریاراس نه پتوانی بچینه وه کاستلی. ناچار له دهر ووهی «وینبمن» سر گوردان ده سورا په وه، پاشان بوو به چهرچی و دوا به ش دغه ی لیده دا. ده ژتانی هه لده پینچار له سر نه وه لویان ده دا. تنانته جارنکیان که می ماپوو، کوستاند اراسی مه رده اری گه وری چای نیډا، به و چه قویه به رانی یی ده خه سین، نویش له پیاوه تی بخت، چونکه ره دواي کروستالینای کچی که و تپوو. له واته شه به راستی له پیاوه تی خستیی، چونکه دواي نوو رزه نیتر کریاراس ته و او تافل بیوو. نارام و قه له ویش بیوو. له و ده مه شه و گوزانی گوتی ده سټینکرو. گوند به گوند ده گه را، شیرو گوزانی یز خه لک ده گوت و خورجینی پر ده کرد. ژنی گوندی لینی کو ده بوونه وه و پینان سهیر بوو که چزن ده توانی نه و نه ندانه رنک بخاو شیرو به و نیتنه وه که هه ر که س بیسیی ده گری. له شیرو کانیدا شورش گه وره زیندو ده بزه. قاره مانی تفه سانی له قه بری ده هاتنه دور. دیزی نارکادی ده ته قیترا... پیره میزده گان ده گریان و چاویان ده سری. له دلی خزیاندا ده یانگوت: نارکادی هینشا بهر به رده گانی ده کار هه رچه نده هه مبه شه هه ر ده سوتی. به قه درایی نوو شیره انه زیندوو نه به دی ده بی.»

به بیستی شیروه گانی خه لک ده گوزانو باشتر ده بوون. پیاوه له چهره گان زاری کبه بیان ده کرده وه و ده رگای ستدو قه کانیان ناواله ده کرد. خورجینی کریاراسیان پر ده کرد له دانه ونله و نان و خواره مهنی. هه رچه ندی خورجینی پرتراپه، سه ورووی تاو پر دووی خوشتر ده بوو. نوو رزه ژتانی گوندی له دور دیشویان. له بهر نه وه له ده شت و چا ده سورا په وه له وانه بوو خه بری میزده کانیان بزانی. ژن و دواي که و تپوو و خستویانه بهر پرساران. به لام گوزانی بیژی گه رزک به په له بوو، ده پرتست زوو خز بگه پینینه ماله سیفاکاسی پیر، برسی بوو.

کاتی بابه گه ووه و تراسکی هاتنه و مالی، کریاراس له بهر تاگری دانیشتیوو خزی گه رم ده کرده وه. بابه گه ووه به خیزه اتی کردو گوتی: سلاو پالنهوان شاعیر !

شاعیر له جی هه ستا، سیفاکاس له وی به ته مه نتر بوو. پینجگه له وه خاوه ن مالیکی دل ناواله و شه ر که رنکی به ناو بانگ بوو. له بهر نه وه کریاراس فره ریزی لی ده گوتی. له و لاهدا گوتی:

سلاو نهی پالنهوان سیفاکاس ا نهی پیره شیری کریت ا ماوه به که من له تاریفی تزدا شیرو ده لیم. ده موی تو بکه م به نه به دی. بابه گه ووه رووی تینک ناو گوتی: «جاری راوهسته با برم پاشان.»

ماستراپاس که چاوه رنی بیستی ده تگویاسی میزده که ی بوو، پرسى :
مامه کریاراس خه بهر چیه؟ میزده که م له وه سوانه له نیو به رده اندا چه دکا؟ فه قیره نه و قه ت شه ری نه دیوه. من خیزانی ماستراپاسی زهنگوله فروشم. ده زانی؟

گزارانی بیژی شاعیر گوتی : « له پشندا پیښ خۆشه شتیڭ بخۆم و لینیڭ تر گم تا هۆشم
پیشهوه بهر. سەری من وه ک خەلە فی مینش وایه. ئەوەنده برسیم سەرم وزه وزی لی دیت. »
بابه گه‌وره گوتی :

. نانی یز بینن. گۆزه‌یه‌کی گه‌وره‌ش شه‌رابی له گن دانین. زگی شاعیری گه‌رۆگ بی بنه.
راست وه‌ک ناوچه‌ی مردوان ده‌چی. هه‌رچه‌ندی لینی بیژی دیسان چی هه‌یه.
شاعیری گه‌رۆگ پنگه‌نی. مینزکی کورتیان بۆ هینا. سفه‌ریان له سه‌ر راخست. له‌ نیزیڭ
ناگر له سه‌ر عمرزی دانیشته. لاڤی هاویشه سه‌ر لاقان‌وزاری به‌ قه‌دراپی زاری چالۆنک لینگ
کرده‌وه. ژنه‌کان که ده‌وره‌یان دا‌ه‌بو به سه‌ر سه‌ر مانه‌وه ته‌ماشایان ده‌کرد. بابه‌ گه‌وره‌ش له
به‌رامبه‌ری دانیشتیو، سه‌بری ده‌کرد. تا ماوه‌یه‌گ هه‌موو بینه‌نگ بوون. بیجگه‌ له‌ چیره‌ی دانی
کریاراس و قولته‌ قولتی گۆزه‌ی شه‌راب هه‌یج ده‌نگی دیکه‌ نه‌ده‌هات.

ناخه‌گه‌ی ده‌ستی له‌ خواردن هه‌لگرت. ریشی پاک کرده‌وه و جارنکی دیگه‌ش گۆزه‌ی شه‌رابی
به‌ سه‌ربه‌وه نا. چاونکی له‌ سیفاکاسی پیر کرد که به‌ره‌و رووی دانیشتیو. ته‌ماشایه‌کی ژنه‌کانی
کرد که ده‌وره‌یان دا‌ه‌بو. قاچه‌ درۆه‌گانی بۆ لای ناگر راکیشاو گوتی : « نینتا هه‌ر پرسبارنکتان
هه‌یه‌ بیکه‌ن. »

ژن به‌ سه‌ری وه‌ر بوون. هه‌ر گه‌س ده‌بوست ده‌دی خۆی گه‌وره‌ تر نیشان بدا. : مینزه‌گه‌ی
منت دیت ؟ براگه‌مت دیت ؟ بریتدار نه‌بیوو؟ هینتا زینده‌ ؟... هه‌موو چاریان ده‌ زاری نه‌و
به‌ریوو. به‌لام نه‌و نه‌ گه‌سی دهبوو نه‌ هه‌چی ده‌زانی . گوتی : « من به‌و به‌فرو سه‌رمایه‌ چۆن
ده‌متوانی به‌ چپادا سه‌ر گه‌وم؟ » من به‌و به‌ر سه‌یه‌تی و شه‌ر و سه‌رمایه‌ چکارم به‌وی هه‌بوو. ؟ شیه‌ر
پینوستی به‌ هه‌نناپه‌تی و ناسوده‌یی هه‌یه « گه‌وابوو گه‌سی نه‌دیبوو. به‌لام نینتا که تیری خوارد
بوو. دلی به‌ حالی نه‌و ژنانه‌ ده‌ستاوو بۆ لای یه‌که‌ یه‌که‌ بیان رووی و ده‌ده‌گینرا و هه‌ریه‌که‌ش
وشه‌یه‌کی دلخۆشی دانه‌وه‌ی پین ده‌گوتن.

کاتیڭ ژنه‌گان رۆشنتا چاونکی له‌ بابه‌ گه‌وره‌ کرد و بزیه‌کی هانی و گوتی :

. هه‌میشه‌ باسی به‌خته‌وه‌ری بگه‌. خۆشیه‌ ختی خۆی دیت. من له‌وه‌ی که‌ خه‌به‌ری خۆش قالب
ده‌گه‌م. شه‌رکی خۆم به‌ چی ده‌گه‌ینیم. نینتا نه‌وه‌ خۆدایه‌ که‌ ده‌ی نه‌ویش نه‌رکی خۆی به‌ چی
بگه‌ینیی و من به‌ درۆزن ده‌ر نه‌یه‌نی.

بابه‌ گه‌وره‌ توره‌ بوو گوتی : « گه‌وابوو تۆ به‌ درۆیان خه‌لگ دلخۆشی ده‌ده‌ په‌وه »

کریاراسی پیر گوتی : « من به‌ندان هه‌له‌ده‌ستم. واته‌ ده‌ی خه‌به‌ری خۆش بگه‌نمه‌وه. نه‌وه‌یه
کاری من. »

. نینتا که‌ خۆمانین و ته‌نیا من و تۆو نه‌وه‌گه‌مه‌. راستی بیژه‌ تو گه‌رۆنکی به‌ شارو
گونداندا ده‌ سه‌رنه‌وه‌. هه‌موو ده‌نگۆیه‌ک ده‌بیس. بیژه‌ یزانم چت بیستوه‌ ؟ تۆ چاوی روونت هه‌ن.
هه‌یج شه‌تیڭ له‌ به‌ر چارت ون نای. چ شه‌تیڭی سه‌یرت دیوه‌؟ باشه‌. مامه‌ کریاراس اتۆ پینت وابه
کریت هه‌بوی وه‌ر گرتنه‌وه‌ی نازادی هه‌یه‌ ؟ بیستومه‌ نیه‌وی شاعیری گه‌رۆک کاتی به‌ ته‌نیا ده‌بین
له‌ گه‌ل خۆدا ده‌وین. خۆدا چت پین ده‌لی؟ داخوا کریت نازاد ده‌بی ان نا ؟

کریاراس سه‌ره‌ زله‌ی خۆی به‌رداوه‌. له‌ سینگ‌ دا وشه‌ تینکه‌ل ده‌بوون و به‌ بی نه‌زمی ده‌ هاتنه

گهروی. تاوینگ راوستا، تا باش بیر بکاتموه. دواپه گرتی :

• نهی سیفاکاسی پیرا نیستا نینه تنیاین. من دهموی رازنکت بز دهموم که تا نیستا به هیچ کسم نهگرتوه. تز سدت سال له تمهتت رابردوه، له حدقیقت ناترسینی
بابه گهوره گرتی: ... من له حدقیقت ناترسیم .

• کهوابوو گرتی بدهیه . کاتینگ مسیح هاته سهر دتیا، سپی و زهردو رهش چورونه سلأوی. له کاتی مردنیشیندا دیسان هموو میللهتهکان چورونه سلأوی. کرتیش چووو. له تازیدی روللهکانیندا دهسمائینکی رهشی له سهر بهمنجوو. کریت له پشت سهری میللهتهکانی تر ونستا بوو. دواپی ههمران خزی به مسیح نیشاندا. ناخر نمو چزن دهیتوانی له گهل میللهته گهورهکانی وهک روس و ئینگلیس ر نمهریکا پینکوه بچینه لای؟ ناچار چاوهروان بوو تا هموو ریشتن. پاشان نهوش له خاچ وهنیزیک گموت و لاقه خرنواپهکانی مسیحی ماچ کرد. نهونده مایهوه تا شمو داهات. تهوایی وژژ ههتاو بهرهدهکانی سور کرد بزوه. بهشمو ههروهکان کز پرونهروه ناسمان تاریک داهات و دلژیدی درشت و گهرم دهستیان به هارین کرد. نمو دلژپانه هاران نهوون، فرمیسک بوون. مسیح لهتاریکی و له هاراندنا چاوهکانی کردهوه، له نیزیک خاچهکهی خزی ژینکی وهشپزشی دیت. پینی واپوو مریمسی پاکیزهی دابکیتنی. هاواری کرد: دایه...دایه...! بهلام کریت سهری ههلئینا، پروسکینکی رووناک سینگی ناسمانی قهلاشتهوه روخساری کریت له رووناکیندا دهدرهوشا. نامیزی لیک کردهوه هاواری کرد: نهی مسیح من مریمسی پاکیزه تیم. من کریم ا مسیح گرتی وهوه پیش ا کریت به ترسو لهرزوه چوه پیش. خاچهکهی له نامیز گرت و لاقه بزمارلیندراوهکانی مسیحی ماچ کرد. زاری پهروو له خونن. به ناره ناو گرتی: « نهی مسیح یزچی منت ویل کردهوه؟ جارنکی تر له سهر خاچهکهوه دنگینک هات و گرتی: مهگری، دهستی راست ههلئینمو تماشا کها کریت دهستی راستی ههلئینا. نیستا خزت لیکنی دهوه که له روونکی پروسکدا چ دیت؟ دیتی که له قامکی چکولهدیدا نهنگوستیلهبهک دهدرهوشن. به دلینکی لهزیزو، هاواری کرد: یا حمزوهتی مسیح نموه نهنگوستیلهی دهزگیرانیه، بان ثالقهی زنجیری دلی و کزبلهته؟ مسیح بزهدیکی هاتی، سهری بهرهاووه و سرتهدیکی له گهل کرد. کریت تنی نهگهپشت، پرسی: چت گرت؟ نهنگوستیلهی دهزگیرانی بوو یا ثالقهی دبلیهتی؟ بهلام وهلامی نهدایهوه. جارنکی تر هاواری کرد، بهلام کسم نهبوو.

کریاراسی پیر تاوینگ راوستا و پاشان گرتی :

• کریتی قهقبر هیشتا ههر لهویبه و له بهر سینهیری ههرو وباران وهک ژنی مهزید مردوو به جلی رهشوهه ونستاوه ههروا هاوار دهکات. کریاراسی پیر ههناسهبهکی ههلکیشا. قومه شرابینگ له گززه پنا مابوو، نهوشی خواردهوه تا گهرووی تهر کاتموه. له بهر خویموه گرتی : « بینچاره کرنت » و له جی ههستا.

بابه گهورههش راوو، کاترتیای یووکی بانگ کرد و گرتی :

• رولله نهو گززهیه پرکهوه له شراب، به راستی نمو شرابه گهپشته مرستههقی خزی. پاشان رووی کرده کریاراسی پهروو گرتی : « ددانهکانت هموو ساخن ؟ »

شاعبری گهزوک بزهدیکی هاتیو گرتی « تنیا داتینگم کهمه، نهوش دانی نهقلهوه خزم به

گازی کیشام.

بابه گه‌وره به کاترنای گوت : « دوو مستی گویز و بادامیش بز بینه . » پاشان پیره میردی تا پهر دهرگا بهرینکردو دهستی دایه‌و گوتی :

« برؤ به سلامتتی . نه‌گهر له شوئینگی تر نوو چیرۆکت گنزابه‌وه، له کۆتاییدا له قه‌ولی مه‌سیحه‌وه ولام بده‌وه : « نه‌وه نه‌نگوستیله‌ی ده‌زگیرانه‌ی ۱ » قه‌ی ناکا، خۆت گوتت: باسی خۆشه‌ختی بکه ، خۆشه‌ختی خۆی دپت .

شاعیری گه‌رۆک گوتی :

« نارام به پالەوان سیفاکاس ا نارام به . من نوو چیرۆکه بز هه‌موو کەس ناگنپرمه‌وه . خۆم دزاتم چەدکەم . بز هەر کەس بە قەد تینگەبەشتی خۆی .

بابه گه‌وره له بهر دهرگا ونستا بوو، ته‌ماشای گۆزانی بیژی گه‌رۆکی ده‌کرد که به نینو به‌فریندا له ته‌پۆلکان سر ده‌که‌وت.

تراسکی دهستی بابه گه‌روهی گرتوو نوویش ته‌ماشای میرانی ده‌کرد. کاتی کرپاراسی پیر له بهر چاران وتیوو. بابه گه‌وره رووی کرده نه‌وه‌کی و گوتی :

« تۆ له چیرۆکی مه‌سیح وکریت و نه‌نگوستیله‌و ده‌زگیران هیچ تینگه‌بەشتی ؟

تراسکی گوتی : « من چیرۆکی په‌ریانم پین خۆش نیه . ئیستا نیتر گه‌وره بروم . »

بابه گه‌وره به ناره نار گوتی : « نه‌گهر گه‌وره تر بروی، پینت خۆش ده‌یی‌و بیده‌نگ بوو . »

* * *

له‌وکاتیدا که شاعیری گه‌رۆک چیرۆکی کریت و مه‌سیحی ده‌گنزابه‌وه، پاشا له باره‌گای حکومه‌تی دانیشبوو قه‌ته‌ی ده‌کیشا . گه‌رۆ پەرشان بوو . خه‌به‌ری ناخۆش له قوسته‌نته‌نیه‌وه ده‌گه‌بشت . خه‌به‌ری له‌و ناخۆشتر له‌ چپای سلناوه ده‌هات .

به‌و حاله له سه‌رانسه‌ری کریت پالەوانه‌کان له جمو جۆل ده‌کووتن ، داده‌نیشتن و پینکه‌وه راویزیان ده‌کرد . دهرگای هومیدیان له‌سه‌ر خۆ به داخراو ده‌دیت . چونکه یونان و ئه‌روپا و روسیا پشتیان تینکرد بوون . ته‌ نیا چهند که‌سینک دوو دل‌ه‌بون، هه‌رچهند نه‌وانیش به‌ هوکمی پنیوست زوو سر به‌ر ده‌ده‌نه‌وه .

سولتان رایبه‌گه‌باند که من کریتم مات کردوهو ئیستا ته‌قه‌ی تفه‌نگی لی نایه . نه‌وه‌ی پینشیش به دل‌خواز دا‌ه‌بوم به خه‌لکی وینده‌وی، لی‌یان ده‌ستنه‌موه . چونکه به‌و رایه‌په‌نه‌ن نشانیان دا که نه‌ک به‌ هه‌رامن .

له‌ گه‌ل نه‌وه‌ش له به‌رزایه‌کانی چپای سلنا ده‌تگی تفه‌نگ هه‌ر ده‌هات و ده‌گه‌بشته قوسته‌نته‌نیه . پالەوان میکیلس ته‌سليم نه‌ده‌بوو . سولتان زۆر توره به‌بوو . کیه‌به‌کی بز پاشای کریت نارد بوو، خه‌به‌ری دا‌ه‌ویه : « سه‌وی پالەوان میکیلسی له‌و کیه‌به‌دا یز به‌تری . نه‌گهر سه‌ری وی نه‌تری، سه‌ری خۆی به‌تری . »

پاشا چرۆا به‌بوو . کیه‌که‌ی وه‌رگرت و ده‌ملی خۆی کرد و سه‌رنیدی خوارد : « به‌ محمد سه‌رنید ده‌خۆم که به‌روام پنی‌ه‌تی . من نوو کافره له‌عه‌نتیه ده‌که‌مه قه‌وومه‌وه ده‌خواودی فه‌لاتی ده‌ده‌م .

به‌کدم کس که در خورادی ددهم خه‌لبنه‌ی نیسانی مه‌لعوتی ته‌وان ده‌بی. « پاشا شبری له‌خز به‌ست و له‌په‌لجه‌وه وه‌نیزیک که‌وت. ته‌ماشای چپاکانی کردو گوتی :

. کافری مه‌لعون قره‌قه‌ویه. دستهی رنک و تارنک له‌هممو لاره‌گه‌مارویان داوه. رنگای تاوو خوارده‌مه‌نیان لی‌گرتوه به‌لام تا نیستا بی‌تا‌کام به‌... له‌راستیشدا پال‌هوان میکلس و هاوارگه‌کانی نانی وشکیان ده‌خوراد ویرسبه‌تی نازاری ده‌دان. پاشا ده‌بزانی ته‌وان له‌چ وه‌زعینک دان. جارنک قاسیدنکی نارده‌لاهان وته‌سپاردی :

. نه‌ی پال‌هوان میکلس ! توو شه‌رگه‌رگانت به‌نالوو چه‌که‌وه له‌مه‌تریزان وه‌رنه‌ده‌ر و به‌دوای کاری خزاندا برزن. من به‌محمد سونند ده‌خزم ، ناهنلم په‌ک تاله‌مروتان له‌سه‌ری که‌م بپته‌وه.

پال‌هوان میکلس هه‌ر به‌ر قاسیده‌دا وه‌لامی بز نارد بژوه و گوتی‌بوی : « تا پشوم له‌به‌ردا هاره‌لیزه‌ده‌مینسه‌وه. ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر کرتیش تسلیم بی‌من تسلیم ناهم. په‌دپشت ... »
تورکی گه‌وره‌تینکچوو. شیروقباشی له‌پشتی کرده‌وو له‌به‌ر خزیه‌وه گوتی :

. نه‌ی له‌عنه‌ت له‌کریت و کرتیان ، له‌عنه‌ت له‌و چاره‌توروس و له‌و پاشا‌به‌تیه‌ا من که‌ناتارنم به‌و سه‌رمایه‌بچه‌چپاو به‌دوای نه‌و کافره‌به‌کوم. ناچار ده‌بی‌عه‌سکه‌ری هه‌ساره‌بئیرم. له‌ناگر وه‌نیزیک که‌وت و ده‌ستی لیکدان. سوله‌بمانی قوله‌ره‌ش وه‌ژور که‌وت. پاشا گوتی
- برز سوله‌یمان ناروق و به‌روم بز بپته‌، نه‌م شز نارده‌ه‌تم. ده‌زانی سولتان چ‌په‌پاهینکی بز نارده‌وم.؟

قوله‌ره‌ش هیچی نه‌گوت . گیلانی ناروقی هیناده‌وو چزکی دادا هسته‌به‌روینکی خسته‌بن تاگره‌که. پاشا دوگه‌کانی کرده‌وو له‌سه‌ر ته‌ختی لینی که‌وت و گوتی : « سوله‌بمانی مه‌لعون قسبنکی به‌که‌پنم خوش بی‌. تو باش ده‌زانی درویان به‌زنبه‌وه. حکابه‌تینکی خوزم بژیکه. دروش بی‌ته‌بناگا. »

قوله‌ره‌ش ددانه‌پان و سپه‌گانی گم کرده‌ گوتی : « پاشا نه‌فندم هه‌لکه‌وتینکی خوش. خه‌به‌رتینکی خوزم بی‌به‌که‌دلت وه‌گ چوار باخ‌روناک ده‌گاته‌وه. »
. دست بی‌به‌که‌مه‌لعونی ناقولا. خوا خیزت وه‌ری بپتی. بیژه‌بزاتم پال‌هوان میکلس چه‌ک داده‌تی‌پان تا ؟

. نا... پاشا نه‌فندم من خه‌به‌رتینکی دیکم بی‌به‌له‌و خوزشتره . تو هه‌میده‌مه‌لای فالنگره‌وه ده‌ناسی؟ نه‌و ژنه‌ی که‌پیانکی پیررز له‌هه‌ساره‌که‌ی نیژواره. من نه‌م شز چورمه‌لای، داوام لیکرد تا به‌باقله‌درا ورژی تو پینشینی بکات. نه‌و به‌کیسه‌باقله‌وه له‌هه‌ساری دانپشت. بپنجگه‌له‌باقله‌گویی ماسبلکه‌و ورتکه‌به‌ردو نینگی شه‌مشه‌مه‌کوزه‌شی له‌کیسه‌که‌ی داوو. داهاته‌وه فوی تیکرد و پاشان ویردو دوعای تایبه‌تی خونند. له‌نه‌گاواراوری کردو شه‌وه‌ری فالنگرتنه‌وی کز کرده‌وو ده‌ستی به‌سه‌مایه‌کرد. لیم پرسه‌هه‌میده‌مه‌لا چت دیت؟ باقله‌گان ده‌لین چی؟ داخوا خه‌به‌ری خوش هه‌به؟ هه‌میده‌مه‌لا دو‌باره‌دانپشته‌وه و به‌قامکان ده‌ستی کرد به‌تینک وه‌ردانی باقله‌گان و گوتی :

. پپانک ده‌پنم که‌په‌پاخ‌سوروی له‌سه‌ره‌وته‌راوی درگی‌کریتی له‌« کرابوسا» وه‌بگه

تادیری «تزیلی» ده‌گری. پاشاش ده‌بینم که قهرمانینکی به موزی زبیرن و به پستی زبرکفت و به نشانانی نالتورنوه له قرسته‌ننه‌به ورده‌گری. سولتان لبره عوسمانی ، با سرشانی نالتوتی بز ده‌نیری. تنانوت له وانه‌به کچه‌گه‌ی خوشی بداتی. سوزند به و پیاره پاکه‌ی که نیشا گونی له قسه‌کافه، باش بزیم لینگ ناگرینشوه...»

من لیم پرس: «حمیده مه‌لا تز شو خوابه سهر قسان بکه. باشه... شو هدمو شته‌ی باسیان ده‌گه‌ی گه‌نگی بز پاشای دین تا بجم مزگینی بدمین و مزگینی باشی لی وهرگرم .» حمیده مه‌لا سوری به‌سمر باقله‌گاندا گرت و تینگی وهردان وگوتی:

له نیشتاوه تا سی وه‌اده‌ی ترده‌گه‌نی. زوو راکه مزگینی بز پاشا بهره، تا ختم و خه‌فته‌ی تمه‌مینی...»

راست شو کاته‌ی تز ده‌ستت لینگ دان، من له گن حمیده مه‌لای ده‌هاتمه‌وه تا شو خه‌بهره خوشه‌ت بز بپنم .

پاشا له کاتینکا تمسبجی کاره‌های خزی هه‌لده‌سرواند، به سهر سوو مانوهه گونی داپره قسه‌کانی. روخساری گه‌شاه‌بوه و هاتمه‌وه سهر خز و چاوی له سهر بدهک دانان و خه‌زنی ده‌بینی که پیابوه‌کانی سولتان به کاروانی وشترانه‌وه له رژی کاندی دابه‌زبون. باری وشتران ههموو دپاره که خه‌زوری واته سولتان بزنی ناردوه‌کیسه‌ی پر له لبره‌ی عوسمانی و پر له مرواری و دپو باقوت و کیسه‌ی پر له هیل و دارچین. ژینکی جوان و له‌بارش که کپژی پاشا بوو. سمرتا پین به جلی تاوریشم له وشتریکی سپی داده‌بزی و به له‌نجه‌ولار به پلبیکاناندا بز پاره‌گای پاشا سهر ده‌گه‌وت. سوله‌بمان بپه‌دنگ بوو. پاشا وه‌ک له خه‌وی خوش واپه‌ره‌ی، تینک‌اپوو، باریشکی هاتی‌و گوتی:

سوله‌بمان ته‌واو بوو.؟

به‌لی پاشا ته‌فتم ته‌واو بوو.

زور باشه ا که واپوو قاره‌به‌کی سهر به قرقاغم بز دروست که. قاره‌ی باش خهو دهره‌وینی.

ته‌ری به‌رژکان نه‌بژبون ؟

نیوه شتیکی وه‌ک دپاری بز حمیده مه‌لا نانین ؟ پاشا بزبه‌به‌کی هاتی‌و گوتی :

ناخ... ئی سوله‌بمانی خه‌رفاو ا ناپین زوریش دل به واده خوش بکی . لانی‌کم راوسته

له‌و سی واداته دوانیان بگه‌نه‌جی. قوله ره‌ش له به‌ر خزه‌وه گوتی :

ئم پاشابه نه‌وه‌نده‌ش نه‌حصدق نه‌به وه‌ک من به‌رم لی ده‌گرده‌وه . پاشان قاره‌ی له سهر ناگری

دانا.

* * *

زوو ده‌هات ناوا بی. خه‌لیفه له سهر کورسی نوسقرلی دوور‌بینه‌گه‌ی به ده‌سته‌وه گرتیوو، ده‌پروانیه ده‌وبای کریت که له به‌ر شه‌پزلان شله‌فا بوو. چاوه‌روانی گه‌می بوو که حدوتی جارنک وه‌ک قاسیدی نه‌ینی یونان ده‌هاته کاندی. نه‌مجاره ده‌پرایه قهرمانینک له گه‌ل خزی بپنی‌و دپاری بکا لهم کاته قه‌پراندا نه‌شی چ رنگاه‌ک بگرته به‌ر. له چپکان چند پاله‌وان ماون که تسلیم

ته‌بورن. ته‌واته‌ی ناقلتر بیرون هاواریان ده‌کرد: «بز خاتری خودا وهرن دل‌مان رازی بکه‌ن و چه‌ک دابنبن. لینگه‌پنن که هم خزمان تینبکمان بینه‌وه‌په‌ر و هم دایکی نه‌قیریشان پشونک پدات. هر چوزینک بی‌خودا گه‌وریه‌ا همه‌میشه‌ته‌ر ده‌رفه‌ته‌مان همه‌به‌که‌ جارتیکی دیکش راپهرین.»

ته‌واته‌ی خزین گهرم بوون، له وه‌لام دا ده‌پانگوت: «پانی نه‌و ده‌سته‌ی ته‌توانین ببیرین، ساجی بکه‌ین ا‌حاشا، نازادی یا‌مه‌رگ ا‌ یونان له کاتینکا خزی ده‌له‌رزی، هه‌ره‌شی له وه‌سانی ده‌کره. با خزی دارشته‌هر پیی نورویا و ده‌پارابه‌ره که پارعه‌تی بدن. خه‌لیفه له به‌ینی تم دورو بچونه‌دا هه‌به‌سایوو. ناقل پیی ده‌گوت: سه‌ر بگروه نارام به. نیستا سر داخه. به‌لام دلی شبت و سوری هاواری ده‌کرد: «نازادی یا‌مه‌رگ» به‌خزشبه‌وه تم رزوه‌ده‌وبایه‌ قاسیدی نه‌ینی یونانی بگاتتی و ریگی بزر روون کاته‌وه.

خه‌لیفه ته‌واوی رزوه‌به‌ دورین ده‌ربای پشکنیوو. به‌لام ناسانی تاریکو ده‌ربای شله‌قاو گهمی ونکرده‌بو. دیار نه‌بور. له‌به‌ر خزیه‌وه‌گوتی: «ده‌بی سه‌ر بگرین. سه‌ی رزوه‌ده‌بیشه‌وه‌و ده‌نگو باسی تازه ده‌گن. بز نهرز جاوه‌روانی به‌سه.» له‌پلیکاتان هاته‌خوار و چوه‌کلیساو داوای له‌خوا کرد که ده‌ریا نارام کاته‌وه.

* * *

له‌گه‌ل تی‌به‌به‌رونی شه‌و. دنیا روناک بوو، پاپوز له‌ده‌ریادا ده‌بیترا. رزوه‌سری ده‌سوئی نا و بزنی عه‌تری گولان له‌لای چپاکانه‌وه‌ده‌هات. کسماس هه‌وه‌لین نه‌وه‌ی سیفاکاسی پیر له‌سر پاپوز ونستا بوو، به‌هه‌ناسی قول‌ه‌ه‌وای نیشتانی هه‌لده‌مژی. چهند گاشه‌به‌ردی گه‌روه‌و چهند ته‌ک داری لینگ بلوزه‌له‌دوره‌وه‌ره‌ش ده‌چوون. لوتکه‌ی چپاکان له‌دوره‌وه‌سووری ده‌تواند. له‌جده‌نگی زستاندا ته‌ر رزوه‌رؤزینکی به‌هاری بوو. خودا به‌زهی به‌گیاندارو داعبایاندا هاتبوه، رزوه‌ی بز‌ده‌ر خستبوون. کسماس ملی راکبشایوو له‌دیتی نیشتانی خوزه‌ویستی تیز نه‌ده‌بوو. ته‌و له‌تمه‌نی بیست سالیبا که تازه سمیلی بوز ده‌بوون، به‌دینکی خه‌فته‌تیار نیشتانی به‌جی هینتوو. نیستا ته‌وه‌ده‌بیشه‌وه. ژینکی گنج، لاوازو وردو رهنگ بزپرگاری له‌په‌نا راه‌وستا بوو. ته‌ویش به‌جاری کراوه‌ی پر له‌ترس ته‌ماشای کرتی ده‌کرد. کسماس یزه‌به‌کی هاتی و ده‌ستینکی له‌شانی ژنی جواندار گوتی: «ته‌وه‌ش کرت ا‌».

ژنی جوان تینکرا بوو، تنبا نه‌وه‌نده‌ی گوت: به‌لی!

کسماس جارتیکی دیکش به‌لام سه‌برتر گوتی: «له‌م ولاته‌به‌که‌تو ده‌بی کورت بیی. نیره نیشتانی تیره. پاشان به‌خوزه‌ویستی تایه‌تیه‌وه‌گوتی: «نیشتانی دیکه‌ت له‌بیر به‌روه.»

ژنی جوان تنبا گوتی: به‌لی... کسماس.. نیر بینه‌نگ بوو.. به‌لام له‌پر باسکی میزده‌کی گرت و به‌نیگه‌رانی کوشی.

ده‌تگرت ده‌به‌وی له‌بوونی ته‌و دنیا بیت. پاشان توژی هاته‌وه‌سه‌ر خزه.

ورده‌ورده‌کرت به‌چپاو ره‌ز و باخه‌زه‌یتونه‌کانی نیریک ده‌بزه. کاندی له‌زرده‌ی به‌یانیدا شه‌به‌تی ده‌دا. بزنی گولان پتر ده‌هات. زرده‌ی رزوه‌ی له‌لوتکه‌ی چپاکان یز ده‌شتی داده‌کشا. گه‌بیشته‌وه‌هنارو ده‌هات به‌ده‌شتیندا بلوزه‌بیشه‌وه. هه‌موو ولاتی داده‌گرت. داره‌کان له‌ناسز وه‌در

دهکوتن. کله شیر له هوای به یانیدا ده یانخویند. دنیا وه خه بهر ده هات.

کساس رووی کرده ژنه کمای و گوتی:

تو نیستا له مالی بابم وه ژورو دهکوی. تکات لیده کم مه ترس ز دلت قهوی بی. وا بیر بکوره که من همیشه له پنا تویم. بیر له وه بکوره که کوره که مان له زگی تودایه. نابی برسی. دایکم ژنیکی به دینه توی خوش دوی. به لام خوشکم. ده بی بیت بلیم که ...
کساس بیده نگ بو، برزی تیکان. ژنه که نیگه ران بو. چارینکی له میزده کمای کردو گوتی
: « چون ؟ »

کاتی خوشکم دوازه سالانه بو، باوکی پیرم بانگی کرد و پینگوت : « تو نیتر ههقت نیه بچی ده رو نابی قهتیش له پیش من ده رکوی . نابی بیتیم. » لهو رژه وه کیزی فه قیر له مالیدا هه پس بو. ته اووی رژ له مالی داده نیست، ده چینی و گولڈوژی ده کرد. شتومه کی جیازی خوی ناماده ده کرد. کاتیک شو پیره میزد ده هاتوه مال، خوشکم گورج رایده کرد و به قورژینیک خوی حاشار ددها. له تمه منی بیست سالیدا رژیکی چاوی به لاریک کهوت که به پیش په نجه ره که دا هاتو جز ده کا و تمه شای ده کا. رژه کانی دیکهش نه وه دوریات کرایه وه. شهونکیان دراوسی پارچه کاغه زنیکی له لایه ن شو کوره وه بز هینا، رژه کانی دیکه تم نامه نوسینه دوریات کرایه وه. رادیاریو لای خوزی ده ویست و ده ویست خوشکم بچینه خوار و پینکوه قسان بکن. تا به کتر بناسن و ناخره کمای بیخواری وشایی بکن. ناخره کمای خوشکم دلی به لاره که سوتا به هوی دراوسینکوه وه لای دایه که تیره شو بیتنه بهر ده رکوی دینه دوی.

کساس بیده نگ بو، ده مارینک له ده ماره کانی نیوان برزی بهی و خونین وه جول ه کهوت. بیزاری و ترس و ناقهرین له له شیدا بزوتن. کریت له بهر چاوی ون بو. تارهای پیره میزده ره حه متی هات بهر چاوی که به هه ره شه ئیشاره ی بز ده کرد.

ژنی گنج دهستی به زاری میزده که به وه نار گوتی: « بهسه نیتر بیده نگ به ... بیده نگ ...
- نا... نا... تو نه شی له هه موه شت ناگادار بی. نه وه بیسته. به لی شو قه راریان دانا.
خوشکم به پیخواسی و له سر خو تا دهنگی پلیکانان نه به دته خواری. به لام بارکم به خه بهر بو. دهنگی وی بیست و سه بر سه بر وه ک درنده ی وه حشی وه دوا ی کهوت. کیزه که گه یسته هه ساری، تا وستی ده رگا بکاتوه پیره میزد نامبازی بو. پرچه کسی کینشا و به چهنگ و نیتزک پینشی سه ری دارووشاند. به بهنژی رایکنشاره ژوروی و هه پی کردو. کللی ده رگاشی ده گیرقانی خوی تا و له م باره شه وه هچی به کهس نه گوت. دوا ی نهو رژه نیتر خوشکم نه چوه بهر په نجه ره وه نه چوه بهر ده رگاش.

چهند سال هه روا ته بهری تا بابم له دبری نارکادی کوژرا. نه ددهم بیست سال له رودای نهو شه وه رابرد بو. به لام ئیدی خوشکم ناقلی نه ما بو. نینشاش به رژ له مالی کار ده کات. جل ده شوا، چینت لیده نی. ده چینی، گولڈرووی ده کا. شتومه کی جیاوازی خوی ناماده ده کات. به لام شو خوری له چاوی ناکه وی. که نیتزک نیوه شو بو په نجه ره ده کاتوه. تمه شای ده وه ده کات. نه گهره هه لکهوت رینواریکی دی که درنگ ده چینه وه مالی. به ترسه ره بانگی ده کاو ده پرسی: « نیوه شو بوه ناغا ؟ نیوه شو ه. »

کسماس دېسان بېندنګ پوو. دیمه نې شو پرچه خورمایې و شو چاوه کالانو شو میهره بانې و زه رده خنه نې خوشکی سرده می مندالی ده هاته وه بهر چاوی. ده تگرت تماشای ترقباتوسی قولبو لیل ده کات که له ژیر لاکیدا پان بۆتوره. چهند پی یه ک هاتو چوو. تماشای خواره وی کرد و له ژیرخانی پاپزودا چاوی به عسکری تورگ کهوت که به سر پدکلا گوتیوون. بۆگه نینکی لیده هات، روی ودرگنرا. دهستی بز بهری که وایه کی برد که نامه نهنی تینا شارد بۆره. له بهر خزیه وه گوتی: «گریتی فقیر» پاشان روی کرده ژنه که می و گوتی: تز له مودوا ده چیه مانی باهی من، تکا ده کم نترسینی

ئینستا گریت پتر و نه یزیک ده کهوت. وه ک جانده ورنکی دویایی به ترح بهرو پاپزودا ده هات. ئینستا کسماس له پستی کاندی و له لای خوارو، چپای «یوشاس» ده دیت که شکل و داربژواری وه ک تاده میزاد ده چوو. «یوشاس» سرینکی گه وری هیه که بز دواوه گه راوه توره. جزونکه ده لئی به سر باخه کانی ره زو زه یوتندا تماشای تاسانئ ده کا. نیرچاوانی ره ق و نالینکو لوتی وه ک نینک راپه و زارینکی گه وری و ریشنکی دریز که له بهر و هلدنیزه پینک هاتوه. دپونکه رهش و عایی له سر پشت کهوتوه و مردوه. وه پدیکه رینکی بهردی خودایی بی ره م و بی قهره ول ده چی که پشت ملی تزیز له عهرز بهرز کرده و ده لئی هینستا رویایی له گریت ده کا.

کسماس تماشای نم چیا شکل تاده میزاده ی کرد و له بهر خزیه وه بیری لی کرده وه:

«... نا... نا... شو دپوه هینستا نهمردوه. تا شو کاته ی گیان له له شی مندا ده چولئ، شو نامرئ. تانه و کاته ی من زیندووم بیر له و ده که مده و، بیکه ننگ نایی. له وانه یه خدنگی تر نویان له بیر برد پینوره، بهلام ژباتی شو به ستراره توره به بوئی من. شو پاسه وانی منه و منیش پاسه وانی شو. باوکی و بیری ده هاتوه و دهستی لی هلدنده گرت. کاتی کسماس له دهره وه ده ژیا، همر جاری که باوکی و بیری ده هاتوه له ترسان ده لرزی. بهلام قهت وه ک ئینستا ههستی نده گرد که شو رهحه تیه وها به سر بیری شو دا زاله وه موه له شی داگرتوه. دوویاوه بیری کرده وه که: بیکومان شو ههست ده کا که بز چی هاتو مده گریت و چ پد یامینکی نهنیم پی به. بدلئ. شو... شو شهرکه ره نترسه ههست ده کار توره به. ده دیوی خۆم به سر دابداو نه هیلی قسه بکه م.

کسماس خۆی توره پوو. تاویزی دواوه، تماشای ژنه که می کرد تا بدلکوو تزیز له هه لچونی خۆی کم کاتوره. ژنه که می له شینئ پینشوه ی پاپزوله سر کۆمه له تهنافینک دانیشتهوو. چاوه رهش و گه وریه کانی ده شارنک بریوو که به بوچ و قه لایقیو نیزی و خانووی تهوی و خارهی سپی، تا ده هات نیزی که دپۆره.

کسماس دهستی له قهدی وهرهیناو پاشان دهستی له سر زگی هه لساوی داناوهستی به گهرمایې لهش و بزنی هه ناسه ی کرد و به توندی ده بوست سهوی شو ژنه خۆشه وسته ی له سر تهنافه کان ودر گنری و نوقسی ماچانی بکات. له ماره ی دووسالئا که چبژ و له زه تی له له شی زهریف و ناسک و گهرمی شو ژنه پینگانه یه ودر گرتیوو، هینستا تیز نه پیوو. ژنینکی که له ولاتینکی دوور و له ره گه زینکی رهنج دیتروخه تیار هاتپوه ده ر. کسماس ههستی کرد که باهی له وجودی شو دا زیندوو بۆتوره و به نیگابه کی بیزاری تماشای شو ژنه ده کات. له و کاته دا نه فیلی له

ناست نهو ژنه جوانه توندتر ده‌بوو. پتر به خزیه‌وه ده‌کوشی و پتر داشداری ده‌کرد وه پیره میزری نهده‌سیارد. سه‌بروکه سوری برده بن‌گونیچکه‌ی ژنده‌ک‌ی و گوتی :

نونی ا سویاست ده‌کم که له‌بهر من زیندوی ا

ژنی جوان سوری به‌ردایه‌وو خزی په‌سینگی میزده‌که‌یوه نوساند. ده‌تگوت ده‌پدی له‌وجودی نه‌ودا پتوتنه‌وه و بز هم‌میشه ون‌بیت.

ره‌نگی شه‌بهن ده‌گوزا. گولینگی وه‌نگ په‌ریو له‌به‌یانیدا سیی و بریتقدار ده‌بوو. دریا که به‌شه‌پولی له‌شکلنی هم‌مک داپوشرا بوو، نینستا سه‌مای ده‌کرد و خزی له‌بهر تیشکی رژی گهرم ده‌گرده‌وه. ناسمان که له‌تم ومژی به‌یانیان پاک بیژوه، به‌ره‌نگی روونی عایی دده‌روه‌شا. ژنی جوان هه‌ناسه‌به‌کمی هه‌لکینشاو گوتی :

بابی من که سالم بوو، هه‌مور رژی به‌بانی په‌لجهری ده‌کرده‌وه و ده‌گریا و ده‌یگوت : « خودایه ا چنده‌جوانه. چنده‌عه‌جایبه ا، له‌کاتینکا بېنجکه له‌دوکلنی ره‌شی بوخاری و لیوارینکی باریکی ناسمانی شین و خه‌لکی دزبو وده‌شو روونی له‌سه‌رمان له‌ریزو. چیتری نه‌ده‌دیت. ناخ... خودایه ا جا نه‌وه نه‌گهر گرتی دیت‌بایه چی ده‌گوت ؟

پیره میزری‌نک که شالوارینکی بیروانی له‌پیدا بوو، به‌دیواری پاپزوه نوسابوو نیشانه‌ی خاچی ده‌کینشا و گوتی :

ناخ. ناخ. ا گرتی فقیر اژ نه‌گهر ژن‌بای‌ده چوویه به‌ده‌شش، به‌لام حه‌یف دورگی. نه‌وه‌ی گوت وچاوینکی پر له‌قین و بیژاری له‌و سه‌ربازه تورکانه کرد که له‌ژرخانی کشتی ده‌هاتنه‌درو دوگه‌ی لبیاسه‌کاتیان داده‌فست و چه‌که‌کاتیان رنکو پینک ده‌کرد. پیره میزری له‌سهر خؤ گوتی :

نه‌ی سه‌گی ده‌مه‌لعمون ا هیچ نازانن به‌لاقی خرتان ده‌چنه قه‌سایخانه. پاشان روی کرده کساس و گوتی :

هاوری باش ته‌ماشایان بکه و بزانه چنده‌که‌لاک له‌وانه دینه‌دست. سوپاس بز خرا که ته‌سه‌ال مه‌زراکانی جز به‌رووی باشیان ده‌یی. چونکه لاشه‌ی تورک بز مه‌زرایه کودینکی باشه. ا ژنی جوان چاوینکی له‌میزده‌ک‌ی کردو گوتی :

نه‌و کورتیبانه چنده‌توند و دل‌ره‌شن ا من هه‌ر ده‌لئی ده‌چمه لیزه‌واری. پاشان بز نه‌وه‌ی له‌تیژی قه‌سکانی کم کاته‌وه، بزیه‌کی هاتی و گوتی :

لام وایه به‌زیندویی لیزه‌ناچمه‌وه ده‌ری. وشه‌کانی ناخری نه‌ونده به‌سه‌بر گوت نهده‌بیسران پاپزری گه‌بسته له‌نگه‌رگا. له‌لای راست شیزه به‌ردینه‌به‌کمی قینیزی که له‌چیا به‌ردکاری کرابوو، نیتجیل بازینکی به‌چنکیه‌وه بوو. له‌له‌نگه‌رگا بیوه هه‌را، بزنی لیجوی رزبو رژی زه‌توبن و خه‌زنوی شامی لیزه‌ده‌هات. له‌پشت له‌نگه‌رگاوه دریا ده‌کولی. کساس دابمزی، ده‌ستی بز ژنه‌ک‌ی دریز کردو له‌سهر خزی پینی گوت :

له‌پشدا لاقی راسته‌ت له‌عمرزی دابنی. په‌نا بز خوا ا به‌راستی هه‌فته، تز نه‌وه ده‌چیه تیز لیزه‌وارا

هه‌وه‌لین جار لاقی راسته‌ی «توتیمی» که‌وته سهر عمرزی کریت. ژنی فقیر هیلاک و ماندوو

خزی به باسکی میزده که یهوه هه لآوه سی و گوتی : من زدر هیلکم. ناوه قه بده کی ساردی به لاجاینگاندا هاته خواری.

. نازا به ا مالی نیمه دور نیه، نینستا ده گه بیته. که وتنه ری. کسماس به تاسه و هه زینکی تابه تیوه ته ماشای خانو و گولان و زه لاهه گانی ده کرد. هه موو شت پیر بیوو. قوه ره شه گان سپی بیوو. روممه ته پره گان داکه وتیووین. ره ننگه گان بزرگا بیوو. دیواره گان روخا بیوو و زوزیان و زران بیوو. کسماس دهستی ژنه گه ی گرت و گوش و گوتی :

. ته وهش نیشتمانی منا به دلنی. من لیره، له م عه زه ی پنی له سه ر داده نینی هاتوممه دتبا به وه. ژنه که داها ته وه مسته خولینکی هه لگرت و بزنی پنه کرد و گوتی :

. خولینکی گه رمه. من خوزشم ده وی. هه ره له و کاته شدا که وته وه بیوی نیشتمانی دور و سه زلنگر تروی خزی .

هه رتکیان چوپنه کولانینکی تنگ. کسماس دهستی ژنه گه ی به رده ابو به هه ننگاوی خیزاتر له پیشه وه ده رزیشت. دلنی توند لینی ده دا. بز لای راسته بایدا به وه. چوه نینو کولانینکی تنگ و له دور ده رگای مالی بابی ناسیه وه. ده رگا داخرا بو، په لجه ری قاتی سه روه وه هه ر داخرا بو. کهس له کولاننی دیار نه بوو. له هیچ کوئی ده ننگ نه ده هات. کسماس له وه ده رگای کزن و ده ننگ به رز که چه کوچی قورسی ناسنی له سه ر بو، نیزی که بزوه. نه ژنزی وه له وره که وتن. به لام به سه ر خزیدا زال بیوو. له ده رگا پنا. ده نگی بی زه ک له هه ساری ده هات. یه کینک هه ناسه ی هه لده کیشا. پاشان ده ننگه که برا. کسماس جارنکی دیکهش له ده رگای دا. ده رگا کوا به وه. پیری ژننکی کورته بالانی باریکه له، به سه ری سپی و له شینکی لازوو ره شپوش وه ده ر که وت. له گه ل دیتنی کسماس هاواری کرد و گوتی :

- بزله کم ...! پالی وه چوار چپوه ی ده رگا دا، تا نه که وی. خوشکی کسماسیش کزود اماو، به قزینکی خوله مینشی و چاری زیت که بروسکی شه تانی و دلنه شی بان ده دار په پدا بوو. مه مه که گانی که چند سال له چاره و رانی نه قینداریدا تورت و توند ما برونه وه، نینستا داچزوا بوو. چه نده که به خوزش بیوو و چه نده بان نه سرنی شادی هه لره راند. ده سه گان به تاسه و ناواته وه نه و له شه خوزشه وسته بان ده نامیز ده گرت. له و کاته دا که دایک کوری به سینگیه وه ده گوش و جزونیک قسه ی له گه ل ده کرد که ده تکوت هینستا مندالو شیری دایکی ده خوا. له پر چاری به ژننکی جوان و جعیل که وت که له ده رگا وینستا بوو. به سه بروکه پرس: «ته وه فلان که سه »

. به دلنی دایه .. ته وه خیزافه ا

خوشکی کسماس به دیتنی ژنه که روی وه رگیزا. دایکی گوتی :

. تز بز چی نهو ژنت هیناوه نهو جوله که به و تز به م کاره خورنی بنه ماله ی نیمه پیس ده گه ی کور ده سه ته چه رچه گانی دایکی ماچ کرد و به سه بروکه پنی گوت :

. دایه تکات لینه کم...

. تز له تکه جه رگی منی و نینستاش تکام لینه گه ی. بوونی من به ستراوه ته وه به بوونی تزوه.

چت گره که بیزه پیم ا

. دایه ا من ژنه کم به تز ده سپرن . خوزشت بوئی. پاشان به ده ننگینکی نهرم گوتی: کوره که شم

به تو ده سپرم

دایکی راجه کی و تمماشای کوره کی کرد. بینه نگ بوو. به لام به چاوپرسیاری لئ ده کرد و له پوری ده پاراپوره.

کور له وه لاسی نیگای نمودا گوتی: و به لئ دایه ا نو نینستا نهوی تزی له زگی دایه ..
گرمابینکی نورم و هندی به سینگی پیریژنندا هات و گورو و رومو تیشی گرتوه. شوق و بزتری له ناخینا زیندو بزوه. به لام له پر هستی به ترسیکی گموره کرد. تاههنگی دهنگی خزی نهرتر کرد و گوتی:

. تو نیجازه ت له وهر گرتوه؟ نو ده زانی؟ له م ماله نو خاوهن ده سلانه و نهشی تز تکا له و بکی. من له و درسیم .

دایک دهنگی نورم کرد بوو. به سرته قسه دی کرد تا روحی مردوو گوتی لئ نهی. کور که خزی ترسبوو پرسى :
. نو ده توانی چیکات؟

. کورم من چوزانم . نو لهشی نیه که خزی به نینه نشان بدات و بزاینن له کوی به ؟ هر نینستا له وانده له حدساری بی و نه هیلئ ژنه کت بینه ژوروی. کور توپه بوو. هاواری کرد :
. نو ناتوانی هر چی وستی بیکا. نو تیر له ماله هیچ کاری نیه. نینستا ده چم ژنه کم دینمه ژوروی. له گاتیکا له بهر ترس و توره بی دلی ده لرزی، چوه حدساریو به ده نگیکی توند بانگی کرد :

. وهره کرسولا ا وهره ژوروی. دهستی ژنه کی گرت و برده کن دایکی و گوتی :

. دایه نه وهش کچی تزه ...

ژنی جوان داهاته وه دهستی پیریژنی ماچ کرد و چاوه روان راره ستا. دایکی بی نهوی دهنگ بیکا. تمماشای که بزنی هه لگه راره و لینی گوشتن و قزی زود و چاری گه ودهی <نویسی> کرد و سه بری زنجیری باریک و نالتونی ملی کرد و بی نهوی ده ست بز بوکی دریز بیکا گوتی :. تز و غوسلی ته عید و ت کرده ؟

کور له چباتی ژنه کی وه لاسی داپوره :

. به لئ دایه <غوسلی ته عید> ی کرده و نه وهش چاچه که به تی. هه روه ها به ناوی تز شم کرده. له پیشا ناوی نویسی بوو. نینستا کرسولا- به. لاو زنجیری نالتونی ملی ژنه کی نیشاندنا و خاچینکی نالتونی جوانی له بهر زکی هاته ده ر.

دایک درای تززی راسان دهستی به سه بری برکه کی داهینا و گوتی : به خیز هاتی. گشپیان

چورنه ژوروی .

کسماس به دلنکی خه مباره سه بری ژوروه کانی دا. له پلیکانان سه رکوت و هاتموه خوار. ده رک و په بجه ره و میله کزنه کان و سعاتی گه ودهی دیواری و ده مانچه ی زبری باپیری تمماش کردو پاشان پرسى :

. باهه گموره حالی چزنه ؟

. نو له گوندی ده ژی. نینستا بزته سهت سال. به لام هینستا به هیزه. مه وگیش پشی ناویری.

همیشه پرسباری تو دهکات.

هرتک زن له سر نیوتهختی کون و دریز دانیشتن. دایک تماشای کوری دهکرد. چهنه گهوه بوه نیشتا بونه پیاو. زور وه پالوان سیفاکاسی بابیری دهچی که به ننگی گهرم و سپهریان هدرچی دهستی لیده‌دا خزشی دهویست و دهیلاندهوه. پریژن جارویار له بنهوه تماشای زنی کسماسی دهکرد و له دلی خزیدا دهیگوت : « قسه‌ی چیم هه‌به له گه‌ئی بکم. نو له ره‌گه‌زنیکی دیکه‌به خردایینی تر خولقاندویه، من خۆشم ناوی. » به‌لام زنی جوان تماشای هساری پر له بهرد و گولذانی ریحانه‌و داری مینوی دهکرد که له بهر سرما گه‌لایان وه‌راندیوو. ته ماشای دهره‌وی هسارو دهشتی پان و بدرینی به به‌فر داپزشراو جدهنگه‌ئی سرما بره‌وی ده‌کرد. تماشای شاری تاریک و عهسکهری چه‌کلاری ده‌کرد که شیری رووت به‌ده‌سته‌وه ده‌رگای مالآتیان ده‌کشانده و جوله‌کیان ده‌کوشتن. به‌فر له ژیر شو خزینه گهرمه‌دا ده‌بو به ناو. ده‌بو به قورنکی سوور و مینگله نیشانبنگ له ژن و مندالو پیار. به گریان به نیو شو قوره‌دا رابان ده‌کرد.

ناوری دابه‌وه دیتی پریژن تماشای ده‌گا. هه‌لیدا بزه‌یه‌کی بیته سر لیوان، به‌لام نه‌یتوانی. ناوی ده‌چاروان گه‌را. دایکی دلی پی سوتاو لینی پرسی :

- بیر له چی ده‌که‌به‌وه؟ له نیشتمانت؟ له گوتی له دایک بوی؟

- دوور... دوور... له شاریکی وهش و پر له فابریک و کارخانه....

- کارخانه‌ی چی؟ له‌وی ج دروست ده‌گمن؟

- کارخانه‌ی تزپ و تفهنگ و ماشین ... به لام باوکم ... ده‌یوست بلنی باوکم مالم بوو.

ماشینی نیشان کوشتنی دروست نده‌کرد. به‌لام به‌ژیوان بزه‌وه. پریژن پرسی : بابت چی...؟

- باوکم پیاونیکی باشوو. پریژن هستا چوه هساری و لقه ریحانه‌به‌کی قرتاندو هیتای دای

به بوکی و گوتی : له ولختی نیوه ریحانه هه‌به ؟

- نا ... نیه .. پریژن گوتی : ریحانه بز هه‌وه‌لجار له سو قه‌بری مسیح شین بوو . پاشان

به‌ده‌تنگوو.

خه‌به‌ری هاتنه‌وی کسماس له گه‌ره‌کی بلام بزه‌وه. ژنه دراوسی به هه‌راو شادی گه‌بشتنی.

حاله‌که‌بان پر بوو. هه‌صو به چوارچاوان شو ژنه جوله‌که جرانه‌بان‌چار لیده‌کرد. ده‌تگوت

حه‌برانیکی سه‌ریان دیوه. تماشایان ده‌کردو لینی وه‌نیزیک ده‌گوتن.

به‌کینک له ژنه‌کان سه‌بروکه به ویتری گوت : ده‌زانی بونی چی لی دی؟

نه‌وتیر گوتی : بونی جوله‌که‌ی لی دیت.. لینه‌کانی خزی گه‌ست ...

کسماس به حنز و خزشه ویستی تماشای ژنه‌که‌ی ده‌کرد. وک قورنگیکی به‌بندار ده‌چوو که

که‌وتیوه نیو یزله قازو مراری و یا قه‌له ره‌شه. بز نه‌وی باشت تماشای بکن سریان هه‌لدینا و

ده‌باتقیوانلو به‌ده‌تنگ ده‌بوونه‌وه. حاریا که‌شهنی قاوه و مرده‌به‌ای هینا ژووئی. پیر به‌وو، چرچ و

لری ملی به ده‌سالیکی ره‌ش داپزشیوو. راست ره‌ک دوژمنی گیانی سه‌بری کریسولای ده‌کرد.

نه‌و ژنه له‌وی جوانتر و شوختر بوو، براکه‌شی لی داگیر کرد بوو.

کسماس هه‌ستا. نیشتا نیتر نه‌و تاسه و نارواتی دیتی نیشتمانی کم به‌زوه. کاتی زه‌ادی

نه‌بوو به فیروزی بدات. به خیزایی به‌روو باره‌گای خدلیفه که‌وته ری‌و گوتی : و ده‌م که‌مینک له شاری کاندی ده‌سورنمه‌وو سلارونک له نیشتمانم ده‌کم. »

* * *

خدلیفه له سهر کورسی خزی دانیبیشتیوو چاره‌روانی بوو. له به‌پانی زوو که ده‌نگی سوتی پاپوژی له لنگه‌ر کاوه بیستیوو، نیشانی خاچی کینشا بوو له به‌ر خزیه‌وه گوتی‌وو : خوا بکا خه‌به‌ری خوس و باشی بز فەلان هینا بی.

کسماس خوش ده‌روی. ته‌ماشای ده‌روبه‌ری خزی ده‌کرد. وای .. تمو شاره خۆشه‌ویسته پیر به‌وو. ورده ورده ده‌بوو به تۆز و خۆل و به ده‌م باه‌وه بز ته‌ملالا ده‌چوو. بنگومان رۆژنکی تر شاریکی دیکه له سهر ویزانه‌کانی دروست ده‌کراوه. به‌لام نه‌و شاره نیتر شاری نه‌و نه‌ده‌بوو. کۆلانته‌کانی نه‌و شاره پرده‌بوون له لاو. به‌لام نیتر نه‌و لاوانه نه‌ده‌بوون له دلی خزیلدا گوتی : ناخ نه‌ی کاندی خۆشه‌ویسته، حه‌یف نیشه هه‌رتکه‌مان پیر بووین.

گه‌بیشه به‌رامه‌هر کلیسای سن میناس. دریزایی هه‌ساری پری و سلازی له‌و پیره دار لیسزیه کرد که خدلیفه هه‌موو سالی له جیژنی پاک دا، له بن لقه گولک‌دوه‌کانی ناهه‌نگی جیژنی پیرززی زیندووینه‌وه‌ی خودای به‌ رێوه ده‌برد. به شیواوی ته‌ماشایه‌کی ده‌روبه‌ری خزی‌کرد نه‌بده‌توانی له‌وی مه‌حتمل بی. به ناچار به‌گورجی له پلیکانه‌کانی باره‌گای خدلیفه سهرکوت.

خدلیفه نیگه‌ران و په‌شپو رابوو گوتی : و سلار کسماس ا نه‌وه خودایه که له‌و کاته ته‌نگه‌دا تو بز نیشه ده‌نیری، ا چت بز هیناوی؟ کسماس ده‌ستی خدلیفه‌ی ماچ کرد، له کاتینکا نامه‌ی نه‌یتی له باخه‌لی دینا ده‌ری، گوتی :

• باوکی پیرززا، تم تاهه‌یم هیناوه.

خدلیفه تاهه‌ی وه‌رگرت، پالی وه په‌لجهره داو مۆزی سه‌ری پاکه‌ته‌که‌ی لا‌برد. ده‌سته‌کانی له خۆشیان ده‌له‌رزی. له پینشا تاهه‌که‌ی به‌ په‌له خۆینده‌وه. جارنکی تر به سه‌ر و به کاوه خز پنی داهاته‌وه. ناخه‌که‌ی له په‌نا په‌لجهره واوه هات و له سهر ته‌ختینگ لینی که‌وت. ده‌ستی به سه‌روچاوی گرت و له به‌ر خزیه‌وه گوتی :

• کریتی فه‌قیر... کریتی هه‌ژارو بیکه‌س ا

نامه‌که ته‌وه‌ی ده‌گه‌باند که : هیچ هومیندینک نه‌ی. ئوروپایی ناپاته‌وی سولتانی عوسمانی ناره‌حده‌ت بکه‌ن. سولتان خزی به هیز ده‌زانی و ده‌یه‌وی چهند سهر پشکینکی به پینچه‌وانه‌ی ویستی خزی داوه به کریت، بیانستیخته‌وه، جگه له‌وه سه‌ردارنکی به ده‌سه‌لاتی ته‌واو بو کریت ناروده، تا بکوژی و به‌سوتینی و مه‌سیحه‌کان قه‌لاچز بکا. نه‌و جاریش چه‌ک دا‌هینن، سه‌ر بگرن و یونان خۆیناوی مه‌که‌ن. یونانی فه‌قیر ده‌یه‌وی یارمه‌تستان بدا، به‌لام ناتوانی ...

خدلیفه سه‌ری هه‌لیناو پرسی : و کسماس ا تو خۆت ده‌زانی له‌م نامه‌به‌دا چ نوسراوه ؟

• به‌لی، باوکی پیرززا ده‌زانم ...

• من ئیستا په‌په‌مینکی دریز بز هه‌موو پاله‌وانه‌کان ده‌نیزم و دا‌وایان لی ده‌کم چه‌ک دا‌هینن . نیتر خز نایی گالته به سه‌ری خۆمان بکه‌ین. من ته‌نیا له که‌سینک ده‌ ترسیم. ته‌ویش پاله‌وان

میکینسی مامته. نو زه لامینکی لاسارو گدله رقه. ماره بک پیش په یامینکم بزئارد که به تالار چدک وسواره کانیوره له چیا بیته خواری و دلنیا بی که پاشا داوینکی له سدری گم تاکاته وه. ده زانی چی وه لاسی من دابزه! گوتبوی : « باوکی پیروز ا داخوا من قمت خز له کاروباری نویزی تو هلدنه قوتینم ؟ که واپور توش دهست له کاروباری من وه مهده. من سر بز تورکان دانانوتیم . مردن لهو کاره به باشتر ده زانم » نیستا نهی کسماس ا تو پنیوسته بچی و بیبینی و به وردی قسهی له گدله بکی .

• باوکی پیروز من ده چم . بهلام هومینم به سر کهوتن نیه. نووش وهک باهی من کدله روق و لاساره.

لهو کاتدها دهنگی ته پل و شه پور و حیلوی نسیان و رمهی پیان دهات. خدلیفه به بهشزکاری روی کرده کسماس .

کسماس گوتی : « نهوان عسکری تورکن. من له گدله نهوان هار سه فخر بووم. له لهنگه رگای گانه ساری پاپزبان کردن. نهوانه ناردران تا کریت به ناگر و ناسن ویزان بهبکن. » خدلیفه چارنکی دیکش گوتی : بیچاره کریت! له کاتینکا دهستی پهرو و تاسمان هه لپناپو هواروی دهکرد و ده بگوت :

خودایه تا کدی ... تا کدی ؟

هه رتکیان بینه ننگ بوون. هه رتک به ناهومیدی بیران له کریت ده کرده وه. ناخه کدی خدلیفه بز نهوی نهختی فیکریان بگوزی گوتی :

• تو هارویه که له فهرهنگه بووی. لهوی خه بهر چیه ؟ تو چت دپوه ؟ نیمه لیره له چزل و بیابانی روت ده زین.

• له وی گه لینگ شتی باش و زوری خهراپیش تینکه له. له کونوه دهست پنهکم ؟

• داخوا فهرهنگی باورپیان به خودا هه به ؟ تنیا ده مدوی نهوی بزائم.

• نهوان باورپیان به خودایه کی تازه هه به. که بی روحه و تواتابه. له وانه به رزؤنگ توانای نو له راده به ده ر بیث.

• نهوه چ خودایه بیکه ؟

• زانست .

• شو خودایه فیکرنکی بی روحه، که واپور شه پتانه

• باوکی پیروز ا نیستا که وتویننه تیز بورجنگ که بورجی دوشکی بی ده لین. به واته به کی تر بورجی شه پتانه.

• خدلیکی تر رهنه، به لام نیمه کریتی نه خیز . نیمه نامالنجیکمان هه به و نیمانینگ که له خومان بهر زتره و دزی بهر زه ندی نیمه به. نیمه هیشتا له بورجی خودا نه هاتوینده وه .

• کسماس وه لاسی نه داپره. وه لامدانه وی فایده ی نه بوو. ده واپه چ بیژی ؟ خدلیفه کارپه کی پیرو به نیمان. جگه له نیمان پالپشتینکی دیکه ی نه بوو. خدلیفه درزه ی پنداو گوتی :

• روس و کریتی وهک بهک وان . روسیش هیشتا له بورجی خودا ده رته چوون. کاتی من له شاری کیف توسقوف بووم. زانیم نیمان چیه و چزن خودا دپته سر عه ز و چزن به رنگادا ده وراو

چون له گډل ناده میزادان ده په پیلې. تا تمو کاته ی روسیا هه یی من ترسم نهه.
 کسماس راپور گوتی : «پاوکی پیریز من تز به ته نیا به چی دېلم. تا پتوانی شو په پهامه ی بز
 پالنه وانانی ده نیزی بهنوسی. نایی کات به فیرلی پروا .»
 « بز گورم .. دعا ی خیزی من له گډلت بی. سوزی ودره لام. من گشت ریش سپهه کان لیره
 کو ده که موره، ده موری تو له گډلیان بلونی .

* * *

شو کاتی کسماس گدراپوه له پلېکانی ژورنکی قدیم سر کدوت که له گډلپه پیدما
 ژوروی شو بوو. دپتی ژنه که ی پالی داوه توره ده گری. دهستی ده قده ی ودر هینا، پرچه گانی
 لواندهوه، چنده که ی له دهستی گرت، روخساری بهر ز کرده وه و تمعاشای چاوه گانی کرد. ژنی جوان
 بهر یه کی هاتی. پیاره که گرتی: بزوا ده که ی؟ چی پان لیکر دوی ؟
 «هیج... هیج... ته نیا هیلاک و ماندم . دم و چاری له نیر دهسته گانیدا شارده وه و بېدهنگ
 بوو. دوی تاوینک گوتی :

« ژنه کان هه مورو تمعاشای میان ده کرد و لوتیان باده دا و روویان ودره گډلپرو سرته پان ده کرد.
 داپکت دلی به من سوتا، راپور گوتی: « دهسته گانم، باشتره بهنمه مالی خرتان، نیمه ماتدوین،
 سهی به کتر ده پینین. » پاشان دهستی منی گرتو هیناسی بز شم ژوروه، ده پگوت شوو ژوروی
 تزید. تزیزی داهاتوره دپارو ده پوی ماچم بکات، به لام پاشان دهستی راگرت، ته نیا گوتی: دریز
 به گوی مده قده ی تروانه، واپکه به خوی. منیش هروا له چاوه روانی تزدا دانیشتروم.
 کسماس داهاتوره، پرچه گانی له پشت ملی لادار ماچی کرد. ژن چاری له سر بهک دانان و
 بز ی هاتی. لهو کانه دا مانگ هاتوره ودر و روخساری روناک کرده بوو. کسماس له دپتتی رهنگی
 بزراکوی ترسا. له نامیزی گرت و له سر ته خت دریزی کردو به سرته پنی گوت :

« پترو خزشه و شتم ... پترو. تز هیلاکی.»

ژن دهستی میزده که ی گرت و گوتی به ته نیا خوم لی ناگویی تو ش له پنا من به خوه.
 داویش میزده که ی گرت و دهستی له قده ی ودر هینا و خزی به سبنگبوه نووساند و پاش شو ی
 که به زمانی داپکی تاره نارنکی کرد، خوی لی کدوت.
 مانگ له ناسان هروا بهر زده بژوره. کسماس گوته پادی شه و گلی شهرین و پر له بهر ووه ی
 گډلپه پتی که له گډل دهسته گانی به قسو پاسی هاروژنتر له پاره ی مه سه له چاره
 سدتره کراوه گانی جیهان راپانده بوراد. له کونوه دپین؟ بز گوی ده چین؟ بز چی هه یی...؟ شم جزوه
 پرسپاران ه که زه پنی گشت لاوانی جیهانی به خزه خوریگ کرده و.

مانگه شوو مه لانه یه کی سپی به سر ته ختی خوو دادا بوو. ژوه نالترنه گانی «نویشی» له سر
 پالیت دا بلا و بوونموه، وه ک کرمی نارویشم برهقه پان ده دا. رومتی وه ک صر صر ده دره و شا.
 کسماس دهستی دریز کرد تا نازی بکا. به لام له ترسی شو ی نه گا وده خه بهر بی، وازی لی هینا و
 گوتی :

« من له راده پده در شو ژنم خزش دوی. چونکه چا که ی زدی له گډل من کرده. لیکرو دلی

منی کرد و توره و فیزی کردوم تا نمر ره گهزه بنگانان شمش خوش بوی که له پیشدا لوبان بهزار بودم. فیزی منی کردوه تا بهر و او بهان تی بگم و بیانناسم که دایم دلبان خه بانم کرده، بزاسم که ناده میزاد گشتیان له گهره نکن. نمر شهوی له گدلی بومعه ناشا، مه لاتی که تیک دهستی گرت و بز لای منی هینا. کسماس سدری راوه شانلو بزه به کی هاتی و گرتی :

« مالاتیکه همر نیه، توره خزم بوم دهستم گرت و جگه له خزم که سبتر نه بوی. کهوته پادی کتیبخانم یک له شاریکی دوری شمال که چوریوه شوی و داوای گنپی خوشه و سستی خزی کرد بوی به ناری د نوازه گانی چیتی زنجیری سونگ ». کتیبه گمی نه دپتیزوه، همروا گزود امار به شقام دا دوسراره. چاری به گیزنکی جوان کهوت بوی گهوا به گمی تاروشمی نارنجی له بهر دایم به گولاندا ده ریشت. نمر ره نگی نارنجی له همروا ره نگی گزشت دویست. گیزه که له بهر روزنکی رژی تارنگ دهره و شا و پاشان ون بوی. همتیکی له رهمزی جوانی و خشم له دلنی نمره و به جی هینت بوی. خیرا نمر فیکره به میشکی دا هاتیروه که : « نه گهر به خوازم ده توانم به گمی و به گم به ژنی خزم. نه گهریش نه خوازم نمر همر لیره ده منیمه و وازی لوبانیم با وهدوای گاری خزی بکوی. من به ترواری نازادم. به لام به راستی دلیم چی گهره که ؟ »

ده سته جی کهوت بوی بیری نمر شورانی گرتی که قمت نه چوریوه کاندی. وای ده زانی کاندی شاریکی گهره بوی. به سبتری که کاندی به هه شته و همروا نیمه سستی نرخگرانی سر زوی لوبان هه به ره ک له چه کهمی سپی دور ته خته و به گره تا تفنگ و شبر و کیسه ی باقله و ماسی « مور » ژنی جوان که بزنی هترو ساهوتیان لوبانیم نییدا هه به.

شورانی گزوبن ساله های سال له فیکری نمره دا بوی که دهستی بهر به هه شته پاهگار همسره منی گه به سستی له دلنا بوی. ناخره کهمی رژی تارنگ خزی پین پانه گیرا، چه کهم کزنه گانی به سر شانی دادا، تا له رنگا نه پاندینن، له چیا دا گهر خوارن و رنگای کاندی گرت بهر. همت سه ساتان به رنگا کوتای، تا شو گه به شته ده روزه ی شار. به لام له پر هستی به شمرم کرد، چونکه نه پترانبوی به سر خه پالی خزیلا زالی... به گزجانی شورانی له ده روزه ی شاری داو هاراری کرد : « نه گهر بوی دیمه نیو شار، نه گهر نه شهوی پینی تی تانیم و ناهمه ژوو. » همر له ونوه بهر و چیا گه پاره بوی .

به لام نمر روزه کسماس به ناره نار له بهر خزیه ووه گوت بوی : « من ده چمه ژووی ا وهدوای کیزه جوانه که گوت بوی. کهوای ره تگ نارنجی له نیو نمر خه لکه ره شه زشده دا بهار بوی. کسماس وهدوای کهوت بوی، کیژی جوان تارپی دابزوه و به ترسه وده تماشای کرد بوی. کسماس پینی گوت بوی : « له و کاتوره که تز به شقام دا دهریشتی، من بیرم کرد بزوه : « نه گهر بوی نمر ده گمه نمر کیزه ده بیته دوستی به کتر. نه گهر نه شهوی، نمر لینی ده گرتیم با وهدوای گاری خزی بکوی. پاشان بهر امار دا، به لینی ده شهوی. »

کیژی جوان به چرژوای تماشایه کی کرد بوی، گوت بوی : « تز پادینی و پا شاعر . به لام من کاتی زلدم نیه . »

« وهره پیکه وهره برلین و نه ختی قسه ی خوش بکیم. ناخره کهمی بهر بهار دده بین. کیژی گنج جانکی تر گوت بوی : من کاتم نیه .. ده شهوی برلم .. »

• بز گوی ده چی ؟ کیزه که به دهنگیکی لهوزاکموره گوتهوی: «دهممووی بولم» .

کساس که نارههت بهوو، باسکی گرتیوو به توندی گوتهوی : مهولا له گهلم وهره ..
ناهنگی دهنگی کیزه که، لاوهکی ترسانههرو، لهوکاتهدا که گوتهوی : نا.. من ده بولم . چونکه
دهنگی وه هاوار ده چوو. وه گ هاوار بگاوه نهی هاوار... نهی هاوار.. « کیزه که هه ماشاپینکی لاری
گردیوو، بول باسکی گاتی که له سدر چاوانی پینکوره لکا برون، تینک نابوو. ههست ده گرا که
هه موو ژانی بهوده هه موو بهستراوه توره و چاره نووسی لهو چهند وشه نهسانیهدا کورت کراوه توره
که بیژی: ده ممووی، بان نامهوی.

• کساس دووپاتی گردبزه وهره. کیزه که پرسبوی : بز گوی ؟ هیچ گوی !

دهسان وه مندالینکی زمان بز شکاهت بکاتهوه گوتهوی : ناخر بز گوی ؟

لار گوتهوی : « هیندیک پینکوره ده رین، پاشان تیز بول ... ژان کورته... بز گوتن چیمان

هه به، با بهلین .»

کیزه که سدری رینگ ههنگینی باداوو گوتهوی : « باوایی. تا گات هه به، چیمان هه به بز

گوتن با پینکوره بهلین ... ژان کورته... با بهلین ..» .

چوووهونه نیو باخ.. رلژاوا که له سهه تاره رهنکی زردی هه وو، که مه رنگ ده وو، سه بر

سه بر رهنکی ده گورا. هه رتک خزش خزش لهه بان ده کرد و پشویان سوار بهوو. هه رتک به پهله

بروو. له پینشا کساس وه دهنگ هات تا هندی کاتهوه، باسی کورت و تمم دورگه به ترس و

خزشهسته و باسی باوکی نهو دیوه بهسامو باسی داپکی نهو ژته پیرلز و زهحه تکیشهی بز

ده کرد. کیژی جوان به پشهوی گوتهوی: « تو چزن ناوا به ههستی هروا له گهلم من دههونی! »

له وه لانددا گوتهوی : « لههه نهوهی قز ده روی و منیش ده رولم. تیرتر بز ناخافتن کاتان

نامهنی... له رابردودا پهاوان بز گه بشتن بهم خالی که نهه شز نیمه پینی گه بشتوو، چهند سال

کاتیان راده بوارد .»

هه رتک له سهه تهختی دانبشتووین . گوری لاو پرسبوی : نارت چه :

.. نویسی ..

• که رابوو لهسه بکه نویسی .. داستانی ژانی تو لهوانده لره خهفه تیار بی. هروا به من بکه،

چونکه من کریم.

• کریمی... بانی چی ؟

• کریمی بانی پهاونکی گهرم و به تین ... نویسی !

کاتی رابووین بهوو به شهو. دلی گه کساس پر بوو له قین و خهفهت. تمم گیژه جوازه گشت

خهسی جبهانی له دلنا بوو. وته گاتی وشه بهوشه پهردهی له سهه بېشه رمی و بېشه رهفی و شینی

نهو جبهانه لادهدا. لاو له گاتیگا دمورچاری له نهو دهسته گاتیبا شارد بزهو، گویی ده دایهوه له

خه بالنا نولم بهوو:

• قازاخه گان به سواری دههاتنه نیو شار. وه نینو گهره گی جوله گان ده گوتن، ده رگای

ماله گاتیان ده شکاند. پهاوه گاتیان ده گوشت پیره مینرد ژن مندالیان گز ده کردهوه. باوکی نویسی

نمر ماله پیره ریش چه رموگه بان وه پیش دهستهی خستیرو، هه مورویان له بهفرندا وه پیش خودایوو.

شه و ورژو به نپو به فردا رایانده دان.

دهم به دهم دهنوانوه. له لای راست و چپ هرچاره بهک وهعه زوی دهگهرت. زوری به کوه توه کان ژن و مندا ل پرون. نویسی زوژ زوژ دهگریا. کسماس دهستی له قهدی وههینا پرو گوتیوی: تو خوت چون رزگاریت هات؟

کیزه که له پر هاواری کرد پرو: نازانم ... هیچ له من مه پرسه ...
کسماس دهستی به پرچه کانبدا هینا پرو، پرسپوی: «باشه تم قنواره به بز کوی ده چوی بز وا به په له پروی؟»

نویسی سهری هه لئنا پرو گوتیوی: «من بریاری خزم داپرو به کنی له ژنه دزسته کانم نو کهوا نارنجیهی داپرو به من. سهرم شوشتو، پرچه کانم به شانه کرد پرو ده ریشتم. لیره نوژی ونستاپرو. پاشان له سهره خز گوتیوی: ده ریشتم خزم بکوژم و کوژتای بهم ژبانه بینم.»
کسماس داهاتپروه دهسته کانی ماچ کرد پرو. پاشان گوتیوی: وهره با پروین!

بز کوی؟

له گه ل من وهره نویسی ... گوتم بز کوی؟

بزیچی ده پرسى؟ ... پروا به من ناکه ی؟ من هینشتا نازانم ترم خوش دوهی یان نا. به لام به تنیا به جیت ناهینم. هه سرو تزیان به جی هینستوه، به لام من به جیت ناهینم.
کیژی جوان سهری بهرداپروه. کسماس به تاریکی روخاری نه ده بیستی. مات و هینی چاره روان پرو. ههستی ده کرد کیژی بی کس له گه ل باپیره کانی که مالی جولکان پرون. راوزو دهکات. خهریکه بریار بنا. له پر نویسی سهری هه لئنا پرو به ده نگی کیرا و لپراو گوتیوی: با پروین! دهسته کانی بز لای لاو دریزو کرده پرو.

* * *

ناخره که ی مانگ ناوا پرو دنیا تاریک داهات. دایک و خوشک له ژوری خواره وه به خه بر پرون و به سه برو که قسه بیان ده کرد. کسماس دهنگی ناوام و بهک هه رای دایکی ده بیست، وهک دهنگی رویار ده چوو له شه ودا. سه گنگ به سوز قهرآندی و پاشان بینه نگ بوژ. له هساری بزنی نو ریحانانه ده هات که سهرده می که نجایه تی هساریان بزندان کرد پرو.
ریحانه و گولی خنه نو پاسه مین، یاری کزن و خوزه ویستی نو پروین. کسماس هه ناسه ی قو لی هه لده کیشار هه وهک هساری مالی بابی زهینی پر له گول و گرلندان پرو.
چا لوزنکی ساردیش له هساریندا پرو. له بدر خزیه وه پیری ده کرده وه: نه وهش نیشتمانی من ... نه وهش تم خانوه ی له نیویدا گه ووه پروم، نه وهش ژنی من.

لهر کاتهدا که کسماس پیری لهو شتانه ده کرده وه و عه تر و فینکی هاله که هه سرو له شی داگرتیو، به نجهره ی ژوری خوشکی کرایه وه. سه عات دهه رایه لای نیوه شه بی. کسماس تاوینک گرنی هه لخت. هه سرو شرتی مات و بینه نگ پرو. پاشان له کوزلنده نگ هه نکاوان ده هات. رهپواری کیوو، ره درنگی کهوتیو. له پر ده نگی خه فته تاروی و گبراو هات و پرسى: نیوه شه و تی په ریوه ناغا؟ .. نیوه شه و رابروه؟ دهنگی بی برا، به نجهره پنهو دراوه. حارنکی تر مانی و

بیده‌نگی بهر قه‌رار یوو. کساس لمرزی و له بهر خزیه‌وه گوتی :

«ناخ.. خودایه .. چهنده خه‌قه‌تباره .. دهستی به رومه‌تی خزی داهینا، نهمسرنیان پندا هاته خورای. ئمو شه‌وه نه‌یتوانی بونی. له چاره‌روانی وژی‌دا چاری لینگ نه‌نا. کاتینگ تازه گازویه به‌یانی ددها، له جی هاته‌دوره، به یه‌واشی تا ژنگه‌ی وده‌به‌ر نه‌یه، لیباسی کرده بهر، له پلبگانان هاته خورار و له جینگای بابی له سهر نیو ته‌خت دانیشته. ده‌تگوت له سهری داوه که به گز مردووی پیردابیچی و شه‌وی له گه‌ل پکاو له‌و جینگایه‌ی لینی داده‌نیشت و له‌و جی‌یه‌ی لینی ده‌نوست و له‌و خانو و همساره‌ی تینیدا ده‌ژیا، وه‌ده‌ری بنی. ده‌رگای له‌سر دابه‌خا و نه‌هینلی بینه‌وه ژووو تا زیان به ژنگه‌ی نه‌گه‌یینی.»

ئمو ترسه گۆنانه‌ی که له ئوروپا پینی وابوو له ده‌ستیان نه‌جاتی بو، له ناخیدا زیندوو ده‌بزوونه‌وه. دل‌ی هینشتا نه‌شکه‌وتینگی تاریکی پر له خه‌ون بوو.

خوشگی به ره‌نگی زه‌رد و رووی گرز په‌بندا بوو. که دیتی برکه‌ی له جینی باوکی دانیشته‌وه، ترساو پاشوو پاش گه‌رابه‌وه. ده‌تگوت پینی وابوو باوکی زیندوو بزه‌وه و دیسان ده‌سه‌لاتی مالیی گرت‌نوته‌وه ده‌ست. له‌و شه‌وه‌وه که بابی ده‌ستی ده پرچانی نابوو، نه‌ی هینشتوو ده‌ستی وه ده‌ستی پیاونیک بکه‌وی، له ناخیدا قین و بیزاری سهری هه‌لده‌دا. له‌شی په‌رورده ده‌کردو نه‌یده‌هینشت بیری. ده‌بویست زیندوو پینی تا هه‌میشه له‌عته‌ت و توک و دو‌عا و بیزاری بز باوکی بیزی. هه‌ممو شه‌وی مجری به‌که‌ی ده‌کرده‌وه، ته‌ماشای ئمو پارچانه‌ی ده‌کرد که به ده‌ستی خزی بز جبار دروو بوونی. ئمو کراس خه‌وانه‌ی که به تزو رازاند بوونیه‌وه. ئمو لینه‌وه دژه‌گه ئاووشمه‌ی سه‌یره‌کرد. دل‌ی ده‌شکا، هاراری ده‌کرده‌وه بیگوت : « له‌عته‌تی لینی»

هیندئ جاریش توشی قینیکی دلسوتین ده‌بوو، له‌سهری ددها که هه‌ممو شتومه‌کی مالیی کز بکاته‌وه و بیانوستینی. په‌ر هیوایه که بارکیشی له نیویاندایی و بستی. ته‌ماشای شته‌کانی خزی ده‌کردو له بهر خزیه‌وه ده‌بیگوت : « ئه‌وانه ده‌بن به کفتی من » دووباره ده‌بیگوت : له‌عته‌تی لینی. شکافه‌کانی ده‌کرده‌وه که چاری به لیباسه‌کانی باوکی ده‌که‌وت، وه‌ک دیتله سه‌کی که که‌رلی گورگی دپینی ده‌له‌روزی. قه‌ت نه‌بویستبو ده‌ستیان ئی بنا. به دپینی ئه‌وان ، دل‌ی تینگ ده‌هالاو لینیان ده‌ترسا. وایده‌زانی نه‌گه‌ر ده‌ستیان لیندا، ده‌ستی ده‌سوتی. له گه‌ل دایکی به شه‌ر ده‌هات که بزچی له هه‌ممو ژبانیدا نه‌یتوانیه په‌ر به‌ره‌کانی میزیدی پکات. تا روژی پیش هاته‌وه ، برابه‌که‌ی خه‌زیر-سبزو. به‌لام که دیتیروی ژنی هیناره، ناخوژی ده‌ویست. برانه‌که‌شی به قه‌درایی لیباسه‌کانی بابی ناخوژ ده‌ویست. دایکی پینی ده‌گوت : « ماریا له‌سر خزیه ». ئمو له وه‌لام دا ده‌بیگوت : « له‌سر خزی ته‌قرووتا بی. باشتره پیم بیژی کبیردینگ ده‌ست ده‌می و سهری بهم ، تا قه‌ت چارم پینی نه‌که‌وینته‌وه.»

ئمو به‌یانیه که برای سلاوی لیکرد، خزی پینی رانه‌گیرا وده‌ستی کرد به گریانی. کساس له نامیزی گرت و گوتی :

« مه‌گری خوشکم. ژبانی تو ده‌گۆری و توش به‌خته‌وه‌ر ده‌یی. ئمو له کاتینکا برکه‌ی له‌خز

دوو ده‌خته‌وه گوتی : « بز ئه‌وی به‌خته‌وه‌ر بم، حیرد به مردن ده‌کم. » پاشان وده‌ر که‌وت کساس چوه هه‌ساری، چونکه پنیستی به هه‌ناسه هه‌لکیشان هه‌بوو. به‌لام له بز هه‌ستی به

تیگه‌رانی کرد. بدکینگ لهو سهره هه‌ناسه‌ی هه‌ لکیشاپوو، به پدله له پلپیکانان سهرکه‌وت، ده‌یوست ژنه‌که‌ی بیینی. نهو هینشا له‌خه‌وداپوو. لاقه چکژله‌کانی له لیفه هاتبوته‌ده‌ری. کسماس داهااته‌وه ماچی کردن. پاشان به سپایی قزه‌کانی لاونده‌وه که که‌وتیرونه سهر بالیغی. هه‌ناسه‌به‌کی گهرم که بزنی میخه‌کی لی دده‌هات، له زاری نیوه گراوه‌ی دده‌هاته‌وه‌ری. راست لهو ده‌مه‌دا که لیوه‌کانی له زاری نیوه ناواله‌ی نیزیک ده‌کرده‌وه. له پر پینی واپوو دده‌نگی جیره‌ی پلپیکان دی. که‌سینگ به هه‌نگاوای قورس سهرده‌که‌وی.

کسماس تینکراپوو. گوفی هه‌لخت و هه‌ناسه‌ی راگرت و دانیشته. دیسان دده‌نگ له پلپیکانان هه‌ستا و هه‌نگاره‌کان وه نیزیک ده‌که‌وتن. ئینستا سهرکه‌وتیرون و به زه‌وه‌دا دده‌هاته‌ه پیش. کسماس ترساو له به‌رخویه‌وه گوتی: «پیره میزدخویه‌تی.»

بز پاراستنی ژنه‌که‌ی ده‌سته‌کانی له‌سهر نهو راگرت. له بهر دهرگای ژوووه که هه‌نگاره‌کان وینستان. دلی وه‌ها لینی دده‌دا، ده‌تگوت له سنگی دهرده‌په‌ری. وای دده‌هاته به‌رچار که خانوه‌که سهره‌و نخون ده‌بی. وستی هاوار بکار بلنی کی‌یه؟ به‌لام دده‌نگی دهرنه‌ده‌هات. لهو ده‌مه‌دا نونمی هاواری کردو له‌خه‌و راه‌په‌ری. ته‌ماشای لای دهرگای کرد، تاره‌قه‌ی له‌باخه‌لی ده‌تکاپه‌وه. کسماس ده‌باوه‌شی گرت وه به‌واشی پرسی: خوزه‌ه وستم چه... چت بیستوه؟ مه‌ترسی هه‌چ تبه...

که‌سینگ له پلپیکانان دده‌هاته‌سهر... ئینستا له پشت دهرگابه.

ناوام به... مه‌له‌ری... بیگومان خه‌ونت دیوه... ده‌بیینی که هه‌چ نیه. نه‌وی گوت و راه‌وو، خوزه‌ی ده‌ترسا، به‌لام شرمی ده‌کرد. ده‌ستی دریز کرد. دهرگای کرده‌وه، که‌سی لی نه‌بوو. له بهر ژنه‌که‌ی پینکه‌نینیکی به‌قه‌ستی کرد. پاشان لینی نیزیک بزوه، لیغه‌ی له‌سه‌رلادا، نه‌ژنژ له‌ریزه‌کانی ماچ کرد و گوتی: «مه‌ترسی نونیمی خوزه‌ه وستم، ئیره‌هالی خوته.»

ژنی جوان ته‌ماشایه‌کی ده‌وو‌په‌ری شکاف و په‌لجه‌وه‌و قاپی ونه‌ی له‌دایه‌کچوون و له‌داردانی عیسا و میکانیلی مه‌لاتیکه‌تی کردو گوتی: «به‌لی... ئیره‌هالی خوزه‌ه و پینی رادیم. چاره‌کانی پرله‌ته‌سیرین بوون.»

کسماس ته‌ماشای گریان‌ی ده‌کرد له پر نیشتیای سهرجینی له ناخیدا سهری هه‌لدا. قه‌ت ته‌نانه‌ت له سهرده‌می خه‌فه‌تباری و دوور که‌وته‌وه‌ی غه‌ره‌په‌تیش به‌قه‌دراپی نه‌وه‌ده‌می نیشتیای ماچ و سهرجینی ته‌کرد بوو دهرگای ژوووه‌که‌ی کرده‌وه تا نیشانی پدا که له گیانی مردوو ناترسی. پاشان ده‌نامیزی گرت و ده‌ستیکرد به‌تازکردن و لاونده‌وه‌ی.

* * *

رۆژه‌گان به‌درای یه‌گدا تینه‌په‌رین. کسماس هه‌موو رۆژی دایک و خوشکی ده‌بیینی و پینگه‌وه باسی جیران و مردو و گیانی نه‌ویان ده‌کرد که له ژوووه‌کان دهرسواروه‌و نازاری ده‌دان. باسی کرینیان ده‌کرد. ئینستا هه‌چیان نه‌ه‌ابوو که باسی بگن. ته‌نیا یه‌ک شت واته‌ه پینوه‌ندیی خیزانی پینکه‌وه‌ی ده‌لکاندن و ته‌وش ته‌نیا له‌بیده‌نگیدا خزی ده‌نوانه.

کسماس کۆلان و کۆزیه‌ه زنی کورستانی سهرده‌می منالی ده‌پنوان. ههر له‌وه‌ه‌به‌دانه، واته له

(س-تاق) بز هده لئین جار دلئ بز تەفینی کیژنک لئنی دابوو. کیژنکی جوان. بانی هده لئین تەفینی له کانی رزژ ناروا دا سەری هەلدا بوو. کیژگولنکی سووری محەمەدی بە دەستەوه بوو. نوویش چەپکە گولنکی پەسەمینی پین بوو. چ عەترنیک له هەوا یلار بیزوو. وژنکی نێواری هاوینی بوو. گەورە کچی شێخ و شنگ بە کراسی سوور و عایی و مەمکی خەر و زولفی پەرشانەوه بە هەنگاوی توند دەگەران و دەتگوت پاپزیری شەڕن نالایان هەلکردوو دەیانەوی پەچن دنیا بگرن. لاوه کانبش بە رەنگی بزگا و وی گەیف وەدوایان دەکەوتن. بەلام وایان خەز نیشان دەدا که گویا بە پرچی کچەکان پیندەکن و گالتهیان پیندەکن. کەمابش له گەلیان بوو، له تەمەنی شازدە سالیاندا.

بە پەله له مەیدانی تێپەری. سەری بەرداوه نەوه کوو تووشی پیرزینیک پین وە کبیک لەو کیژانە نێواری هاوینی سەردەمی هەرزەکاری پیناستەوه. ئەو پیرە مێژە پونابیی له رەگەزی خەزی وەبەر هاتەوه که نوویش کانبکی گەرابزوه بز دووگەیی خەزی، بە دلنکی پر له قین سەرانسەری دووگە سورابزوه. خانووەکان له بەر چاری نوویش بوون، دۆست و برادەری قەریسی بیجگە له یەک دوو پیت، و شەیان نەبوو له گەلی بدوین. ئەوانەیی له گەنجایە تیبدا، ئە کولانە بە مانگەشو روناکەکانی گاندی، سینگیان وەک سەر کەوتوان دەکرده مەتالاً و بە گەرم و گوری له بەری خودا نیشتمان و چارەنووسی جیهان دەدان، نیشتا تووشی گبوروگفتی ژن و مندالاً و زمانی رزژانە بوون و پاپزیری گەنجایە تیان له تەشتە ناوێکدا نووم بوو.

* * *

لەو کاتەو له رزژی بەکەشمزدا باهە گەورە له گوندی پیتزکفالو له بەر تاگر دانیشتیوو. سەرمای بوو. روومەتی داگەوتبوون و ئەژنوی نوشتا بوونەوه. تەماشای ناگری دەکردو رابردوی خەزی وەبیر دەهینایەوه. بیره و رەهەکانی رابردوی وەک چۆمبکی رەوان بە مینشکبدا دەروشت و دەنگیان دەهات.

هەرله و کاتەشدا پیاویک که چاوساخی رێبوارانی پینگانەبوو، بە وینا رادەبرد و سلاری کردو بە پینکە نینەوه گوتی:

. سیفاکاسی پیر بێرژ با پیت لێدەکەم. کەماسی نەووت له ئورویا گەراو تەوه نیشتا ئەوه له کاندی بە. دەلئین کاغەزو قەلەمی هەبەو شت دەنووسی.

باهە گەورە تینکرا بوو، داردەستەکی هەلئناو بە دەنگی بەرز بانگی کرد : چ دەووسی، بئنی بزائم !!

بەلام چاوساخ دوور کەوتیوو. باهە گەورە بێدەنگ بوو. ئەو گەرانەوهی بە فالئ خەراب دانا، بە پیشگوتنی مردنی خەزی زانی. له بەر خەزەوه بیری کردەوه: سەعاتی مینش گەبوەتی ! هەستا هاریدەموسی شوانی بانگ کرد:

- . هزی هاریدەموسی ! بەبزه گەورەکی هەلگرە و بە دوام دا وەرە .
- . بز کوئی ... ئەی سیفاکاسی پیر؟
- . سەت جار گوتومە هیچ له من مەپرسە... زوو بە تالوکی یکه ..

هاریدیموس پیژدهی هه لگرت و به دواى باهه گه ورده دا. پیره مېزد خزی ستل و رهنگو قه لمی مروى هه لگرتبوو. خیزا دهریشت. جارویار له سه ربه رده گان ده خلیسکا. ناخره گه ی گه بشته مه بدانی گوتدی. پیره مېزد بورجی زه نگو له ی کلیسای نیشاندا که تازه به گنج سپی گرابزوه گوتی په پیژده گه ی به دیوار به وه نی، قایمی پیژده نی که نه که وم. تراسکی له کوپه ی؟
نه و له گه ل براده رانی ریزشته و تهن گشی برده .

دوعای خیزی منی له گه ل بی. هه قبه تی. شوان نېزد پیوانه گه ی له بن بورجی زه نگو له ی کلیسا په دیوار به وه نا و دوو به ردی وه به ردان و خوشی توند هه رتک لای گرت. پیره مېزد وه سه ربه له ی هه وه لپان گه وت وه هانکه هانگ وه سه ر گه وت.

هاریدیموس به تر سه وه تهماشای ده کردو نیشانی خاچی ده کینشوا له بهر خزی وه گوتی :
« وای... وای... خودای من ا . نیستا پیره مېزد له سه ر نېزد پیوانی گه بشته وه برده چوار گزسه گه ی بن بورجی زه نگو له .

قه لمی مروی ده ستله گه ی راکرد و ده ستی دریز کردو به پیتی درشت ده ستی کرد به نویسی نا. ز. ا. د. ی. ده کوته ی گرتبوو. له بهر خزی بییری ده کرده وه : کی ده زانی ته منی من به م جوړه کوتایی پندیت؟ یانی به ستله رهن گیک و به قه لمی کی مو له سه ر دیواران دروشم بنوسم؟
نیستا هه موو پیته درشته گانی هه تله ی خزی نویسیوو. نه بده زانی له سه ر نېزد پیوانه. ده بویست بکیشته وه و تهماشای نویسینه گانی خزی بکات. که ناوړی داوه، خزی پېژانه گیرا و له سه ر پا گه وت ه خوار ی.

هاریدیموس هاواری کرد. دراوسنگان رابان کرد و پیره مېزد بان هه لگرت وه. سه ری شکابوو. خونی لی ده هات. به لام زاری به سترا بوو. هاواری نه ده کرد. هاریدیموس به دراوسنگانی گوت:
« نه وه گه ی گه راوه توه. رهن گه له خوشی ته و ناگای لی نه بوو بی یزیه گه وت. گوند واشله قا ده تگرت بومه له رزه هاتوه. نه و کوله گه ی که پالېشتی خه لک بوو نیستا به لاداده هات. پیریزن هه توانیان له سه ر برنده گه ی دانا. هه رله و کاتهدشا نیستر سوار نیکیان بز کاندی نارد، بچی مسته فا بابای پیتی. مسته فا بابا خاسیه تی هه موو گیاهه کی ده زانی، جگه له وه پیاوکی باشی بوو. بی نه وه ی فه رق دانی، هه موو نه خوشی کی دهرمان ده کرد جا تورک بایه و یا قه له و جوړه گه. ده بگوت : « هه موو فه قیرو نه خوشن. یونانی بی یا جوړه گه فه رقی نه.»

رژوی دوا یی به یانی زوو مسته فا بابا به سواری نیستر گه یشتی. گیسه پچکوله گانی هیناده ر و زاری شوشه گانی کرده وه و سه ری شکاوی پیره مېزدی خسته نیو ده مسته نهرمه گانی و خه ریگی ده رمان کردنی بوو.

دوا ی سی رژو باهه گه ورده چاوی هه لپنا، تهماشای ده ورو به ی خزی کردو پای کاترینای بوکی دیت. بانگی کرده پیشی و گوتی : « خه به ری پیاوه گانی چیا چه؟ خه به ری مېزده که ت؟ هیچ ناگات لی هه ده؟»

ژن له وه لامدا گوتی : « نه و نایه وی ته سلیم بی.»

پیره مېزد گوتی :

هه قبه تی ... پالېشتیکم بز دانین، راستم که وه. له راکشانی ماندرو بووم. بنیزه له ناغه لی

کوستاندیس بینوره، کارم پی‌یدی. پاشان هیلاک بوو، چاوی له سر بهک دانا. دواى نیوسه‌عات دنیوکی نیوه تینسان و نیوه همه‌بران هاته ژوروی. چه‌ندی هاویشته سر گزچان و له پیش پیره میزد راو‌ستا. باهه گه‌وره چاوی له سر بهک‌دانا بوو، گونچه‌کی ده‌زینگا‌به‌وه. کوستاندیس نهدیت و ده‌نگی لاقانیشی نه بیست. کوستاندیس مات و بیده‌نگ چاوه‌روان مایه‌ره. له به‌رخ‌بده‌وه ده‌یگوت : « شتی وانایی ناخری رژژینگ چار هه‌ره‌لدنئی و حنیش ده‌زانم کاری چی به‌هنه ؟ »

برک و نه‌وه‌کانی کز بی‌رونه‌وه. تراسکیش تفدننگ له سه‌وشان گه‌یشته‌وه. نه‌وه له چیا ده‌هاته‌وه. واته له‌وه شونئی که هه‌موو رژژی له گه‌لد براده‌وه‌کانی ده‌ه‌وه مشقی شه‌ریان ده‌کرد. ئینستا چاوه‌روان بوو بزانی باهه گه‌روهی چی په‌سه‌وه دنت تا ده‌سان له‌گه‌لد براده‌وه‌کانی نه‌خشه‌ی په‌لاماردانی ناوایی تورکان پیاده‌هکات. کوستاندیس گوتی :

تراسکی وه‌ره وه‌خه‌به‌ری بیته. چونکه تز لئی ناترسی .
 تراسکی گوتی : جوان توستوه. من لئی ناترسیم، به‌لام حقیقه وه‌خه‌به‌ری بینم. باهه گه‌روه ورته زرتی ده‌رووبه‌ری بیست، چاری هه‌لینا. کوستاندیس لاقه‌گه‌وره‌کانی بزاورت و چوه پیشی. پیره میزد ته‌ماشایه‌کی ده‌رووبه‌ری کرد ونه‌وه که‌سانه‌ی دیت که لئی کز بی‌رونه‌وه، ناره‌جنت بوو هاواری کرد : « ته‌ی میراتگره‌ خوزه‌وسته‌کانم دُنیا بن که نامرم، نه‌خیز، من هینستا نامرم. برزن به‌دواى کاره‌کاتاندا. » کوستاندیس تز وه‌ره پیشی و سهرت نه‌وی که. کابرای زلام سه‌ری زله و قرژنی نه‌وی کرد و گوتی بز قسه‌کانی پیره میزد هه‌لخت.

سیفاکاس به‌هه‌ناسه برکه‌وه له سر خۆ قسه‌ی ده‌کرد. جارچار بیده‌نگ ده‌بوو. چونکه زانی هه‌بوو. پاشان ده‌هاته‌وه سه‌رخز دریزه‌ی پنده‌دا. کاتی قسه‌کانی ته‌واو بو پرسى:
 . تینگه‌یشتی کوستاندیس ؟

شوان وه‌لامی داوه گوتی : « به‌لئی... سیفاکاسی پیر ... تینگه‌یشتم » : پاش نه‌وه‌ی له گوندی جارت کینشا، سه‌رنکی شاری کاندیش به‌له‌وی بچۆ مالی گوره‌گه‌وره‌که‌م، لای کریسولای برکم. ده‌یاناسی. دوو به‌سته په‌نییری گه‌وره‌وه به‌رخ‌نکی قه‌له‌وشیان بز به‌روه بیکه به‌دیاری من. وادباره کساسی نه‌ووم بز ولات گه‌راوه‌ته‌وه. به‌چاوی خۆت بیینه. تینگه‌یشتی؟
 پنی بلئی باهه گه‌رودت خه‌ریکه بری. ده‌بی بینی و بیبیشی. ده‌به‌وی بز ناخر جارودعات بز بکا.
 تینگه‌یشتی ؟ کوستاندیس له‌عنه‌تی ؟
 . تینگه‌یشتم. سیفاکاسی پیر...

. باشه .. به‌ژ... بالآ... پیره میزد ناواری داوه که شوانه‌که بیینی، به‌لام رژیشتیوو. ئیتر بیچکه له ده‌نگی بزمارى چه‌که‌کانی ده‌نگی تر نه ده‌بیرا. رژژی دواى به‌یانی زوو ده‌رگای مالی کریسولای پیر گرایه‌وه. دیزی تورکن به‌دوو له‌ته په‌نیرو به‌رخ‌نکه‌وه، وه‌ژوره‌گوت وله‌هه‌ساری راو‌ستا. دیاربه‌کانی له‌عه‌ری داناخ خۆی هاویشته سه‌رگزچانی. سی‌ژن له‌سه‌ر ئیر ته‌خت دانیشتیرون قاوه‌یان ده‌خواردوه. کساس له‌ژوروی خۆی ناماده ده‌گرد که بچیشه‌ی دیداری خه‌لیفه. نه‌وده‌وانه په‌یامینگیان ناماده گرد بوو، به‌ته‌نه‌رنکنا ناردبو‌ریان بز چیا. پاله‌وانه‌گان سه‌ریان به‌ر ده‌داوه و ناخیان هه‌له‌هه‌کینشا و ده‌یانگوت : « ئینستا که دایکی نیشمان را ی گه‌ره‌که، سه‌رمان

ده‌پندابه ۱ به‌لام هم‌مویان چاره‌روانی فرمانی پال‌هوان میکئلس بیون. پال‌هوان میکئلس که نام‌دی خلیفه‌ی بز هات، پال‌هوانی چپای سنا، واته پال‌هوان پولیکسینگیس - ی بانگ کرد و هدرتکیان له که‌لاوه‌ی ببرد سریان پنکه‌وه‌نا. پال‌هوان میکئلس گوتی :

. من تسلیم نام.

پال‌هوان پولیکسینگیس گوتی :

. دایک تکا ده‌کات، باشتره توشی کاره‌ساتی نه‌که‌یین.

. کام دایک ؟ نه‌و میشکانه‌ی به‌سر شه‌ودا حکومت ده‌که‌ن، جینگای بروای من نیب.

. بانی تو پتر بروات به‌میشکی خوت هه‌به ؟

. بز گائتم پنده‌که‌ی ؟ قسه له میشکی من نیه . به‌ل‌کور دلی منه. دلی من پیم ده‌لی :

تسلیم مده‌به. من تسلیم نام. تزش هه‌چی دلت ده‌خوازی وابکه.

. من شه‌وی به‌باشی بزاتم ده‌یکم که‌وابوو به‌قسه‌ی ده‌کم.

. که‌وابوو تو ده‌توانی برزی، دوعای خیزی منت له‌گه‌لی. توش من به‌جی بیله. تز هه‌ودل

کس نی شه‌وی ده‌که‌ی. من پنیستم به‌هیچ کس نیه. برز سه‌فه‌ر به‌خیر و به‌هیوای دیدار

پال‌هوان

پال‌هوان پولیکسینگیس دودل ونستا. دلی نه‌ده‌هات بروا و له‌به‌رامیهر مه‌رگدا به‌جینی بیلی :

گوتی :

. پال‌هوان میکئلس به‌خوزایی ده‌مری .

پال‌هوان میکئلس به‌سه‌ریدا نه‌راندی و گوتی :

. له‌شردا کس به‌خوزایی نامری. هیرادارم مه‌به‌ست دل‌سوزی نه‌بی بزمن.

. من له‌م دنباهدا تنها که‌سینکم خوش ده‌ویست، ته‌ویشت کوشت. پال‌هوان میکئلس من

هزگری شه‌خسی تز نیم. به‌لام ناشه‌وی که‌بکوزینی. چونکه‌کریت پنیستی به‌تز هه‌به.

پال‌هوان میکئلس گوراندی و گوتی :

. به‌لام من نیتر پنیستم به‌و نیه . .. گوتم برز به‌دوای کاری خوت دا.

. به‌ژنه‌کوت چی ؟ به‌تراساکی چون ؟

خوین هاته‌نیر میشکی کابرای شدر کهر، ده‌ماری ملی هستان و دیسان گوراندی وگوتی :

. تز نه‌گه‌ر دلت به‌ژانه‌ره هه‌به‌برز ! به‌پیلانه‌یه‌ک چراو ورده شته‌کانی پیش ده‌رگای

کاوله‌که‌تور هه‌لدا و پال‌هوان پولیکسینگیس یز ده‌روه پال‌پنوه‌نا. خوشی له‌بدر ده‌رگا راه‌وستا

و بانگی پاکیشی کرد و گوتی :

. پاکیش پاشنه‌ی کلانت هه‌لکیشه‌و خوت بگه‌بینه‌خلیفه. له‌قولی منه‌ره سلای شه‌پارکه

پیرززه‌بگه‌بینه و پیی بیژه :

. پال‌هوان میکئلس نام‌دی تزی وه‌رگرت. چوار گوشه‌ی نام‌ه‌کی سوتاند و بز تزی نارده‌وه.

ده‌لی من تسلیم نام .

پاکیش نام‌ه‌کی ده‌باخه‌لی نار گوتی :

. به‌چاوان پال‌هوان میکئلس ا

خوش برز پاکیش . ننگر توش هزگری ژبانی مه‌دوه. لیره جگه له مردن هچمی دیکه نیه .
پاکیش هه‌ناسینکی هه‌لکیشاو گوتی :

پالهوان من خیزاندارم. کیزنیک هه‌یه ده‌یی به شوی بدم. ژنم هه‌یه، مه‌یخاتم هه‌یه.

پالهوان نه‌راندی و له کاتینکا که پشتی تینکرد بوو گوتی :

که‌واپور گه‌ره‌ک نیه پگه‌رنه‌وه. تو پاکیشی و له‌وش پتر له ده‌ستت تابه 11، تو ده‌یی

کرده‌وست پاکیشی یی. برز کاپامبیش و مېستېگری بېلزوه‌وو پینکوهه پچنه سوزاخی بېرتولدو و نه‌فهندم. تا هه‌موتان لیک کۆ بنه‌وه.

پاکیش دورو که‌وته‌وه. به کوزره رینکی نه‌یئیدا به‌وه ده‌ست داکشاو له راکردندا ناخی

هه‌له‌ه‌کشاو جنونی به خزی ده‌دار ده‌یکوت: « تو پاکیشی و له‌وه زیاتر له ده‌ست تابه‌وه

کرده‌وست نه‌شی پاکیشی یی » نهم قسانه خوزنی له‌شیان ره‌کول ده‌ینا.

له‌وکاته‌دا که نه‌و له پلپیکانه‌کانی باره‌گای خه‌لیفه سهر ده‌که‌وت، گوستاندیس له مانی بووکی

کساس ده‌چوه ژوروی. هه‌روه‌ک پېشتر گوتان له نینو‌راستی هه‌ساری زوه‌وست ده‌سته

گه‌وه‌کانی به سینگی ناره‌قاره‌وه ناو هاواری کرد :

« هه‌موتان ته‌من درێژ یی، ده‌نگی وه ده‌نگی بزنان ده‌چوو. له مندالیه‌وه له نینو مه‌وو بۆنفا

گه‌وه به‌وو. : ته‌مەنتان درێژ یی خافه به ریزه‌کان. لاوا له هه‌موتان. وا‌دیاره‌وو نا‌نتان

ده‌خوارد. توشی گیانتان یی! »

دایک کورتی : « به خیزه‌هانی گوستاندیس... وه‌وه دانېشه و جامه شه‌رابینگ به‌خزوه هه‌ه‌و.

گوندی چیه ؟ »

گوستاندیس له قاقای پینکه‌نینی داو گوتی :

پالهوان سیفاکاسی خه‌زوروت له سه‌ره مه‌رگ دایه‌و هه‌را به ژبانی نه‌ماوه. ته‌نانه‌ت

شه‌یتانیش ناتوانی نه‌جاتی بدا. هه‌روه‌ها دپاریشی بو ژینوه ناردوه. چوار مینرده‌کی له عه‌ززی

دانېشت و گۆزچانه‌کی له سه‌ر نه‌ژنجان داناو گوتی :

سوپاس بۆخوا. نه‌و باش ژبا، باشی‌خواردو خواردیه‌وه. گه‌لینک تووکی کوشتن. هه‌ساری

ماله‌که‌ی پر کرد له مندالی و که‌روگا و ماین و بژن و مه‌و. زوه‌یه‌کانی گونستانی ناوا کرده‌وه.

کردنی به مه‌زرای ره‌زو زه‌یتون. ته‌نانه‌ت یز رۆگاری گیانی کلیساینکیشی دروست کرد. که‌واپوو

له‌و لاشه‌وه خه‌پالی ناسرده‌یه. ئینستا ئیتیر ژبانی ته‌و به کاری چی دیت؟ تافه کارینکی ماوه که

یارگه‌و بنه‌ی خزی تینک بش و خزی بۆ سه‌فه‌ری ناخری تاماده بکات...

کساس گویی له ده‌نگه ده‌نگی بوو، هاته‌ خواروی. گوستاندیس ناوری دایه‌وه وسه‌رتا‌پیی

ته‌ماشای کرد و گوتی :

جه‌تابی ناغا ! ننگر به هه‌له نه‌چویم. تو ده‌یی هه‌وه‌لین نه‌وه‌ی سیفاکاسی پیر یی. ملی درێژ

کرد تا باش ببینیی. پاشان ده‌سته پان و خه‌پله‌کانی برده پېش تا ده‌ستی لېیدا.

کساس گوتی: بدلی خزم...

باشه که واپوو یزانه که بابه گه‌وروت داوای کرده‌و بچپه لای. به‌لام ده‌یی زوویی. گۆنا بۆ

چار له‌سه‌ر یه‌ک دا‌ان تۆی وېستوه. گوتم زوه‌یه ننگر ده‌ته‌وی ببینیی. به‌له‌ی بکه. سونډ به

هدتاوی نه‌بدهی، من پشم وابه شو چند سالانه هر چاره‌روانی تز بروه که بتبینی و دوا به گیان بنا به نپزرا تیل. به منی گوت : «گوستاندیس برز نپسترنکیش له گهل خزت بهره و سواری نپستری بکه .» دپسان گوتی : «من نه‌ودم تمه‌رزپنم به ده‌سته‌وه ده‌گرت و کوره‌کشم تفنگ. بیستومه نه‌وه‌کم قلعم به‌ده‌سته‌وه ده‌گرت، که واپوو که‌سبکی تاوا ناتوانی به پزیمان یگاته نپروه .» نپستا من نپسترم هیناوه و له پیش هوسا فرخانه به‌ستومه‌ته‌وه . با پینکه‌وه بچینه وینده‌ری .
 پاشان گوستاندیس روی کرده کابانی مالی و گوتی : «نه‌وه‌بوون شو خه‌به‌رانه‌ی گه‌ره‌کت برون پای کریولا . نپستا نامادوم شرابه‌که به‌خزمه‌وه تا دلت نه‌پیش .» شرابی‌پینا کرد و به‌ده‌سته‌وه گوره‌کانی پاروه نانینکی ده‌زاری تاخنی وه پینکه‌نپنه‌وه گوتی :

« به راستی چینگای سمرسورمان و باور نه‌کردنه‌ا تم پالخوان سیفاکاسه پیره بهم حال و روزوانه خدک بانگ ده‌کات. هر ددلی ده چپته سهو شایی. پیش ۲۶ سه‌عات له‌دوای منی نارد. تاخر له هندالی‌وهه شوانی شو بووم و همم. نپروه خز ده‌زانتن. به منی گوت : «گوستاندیس ا برز گوزانه‌کعت ده‌ست دهبه، لهو چیا به‌رزانه سه‌رک‌وهه. هممو شه‌رک‌ره پیره‌کان بانگ بکه. له نیز مه‌دپانی هممو گرتن‌به‌کان راه‌سته و هاوار بکه و ملی : «دوستان پالخوان سیفاکاسی پیر له گیاته‌ل‌آدابه. تمواوی شو که‌سانه‌ی هاو ده‌وری شو بوون و له گهل شو له شه‌ره‌کاننا به‌شمار بوون و نپستا زنتون بانگبان ده‌کا هممو بپنه مالی شو. هیچ نه‌شترسین، چونکه شو دپاری و سووقاتی له کمس تاوی. ده‌رگای مالی تاواله‌یهو سفره‌ش راخراوه. نپروه تنیا وه‌ن به‌خون و به‌خزه‌وه، پاشان له گهل‌ن‌ان ده‌وی. مه‌تله‌پینکی گرتگی هه‌به، گه‌ره‌کپه‌تی له گهل نپروه‌هاسی بکات. داره‌کانتان ده‌ست ددتی و ورن.»

کسماس که به وردی گوتی داپروه گوتی : «ده‌وی چیرمان پز بلنی ؟ دوا به له به‌رخزه‌وه گوتی :

« تنیا پیرزه‌کانی ده‌ورانی کون بوون که بهو جاه‌وجه‌لاله ده‌مردن.» به دل هستی به‌سره‌ری کرد که له توره‌هی مرزپینکی تاوا به.

گوستاندیس گوتی : «ده‌وی چیرمان پز بلنی؟ من چوزاتم. ده‌موسبت لینی پیرسم به‌لام ترسام. پیره میزد هیشتا ده‌توانی به‌داریک سدوم بشکینی. هر بزه هیچ پرسیارم لی نکرده و خیرا که‌وقه ری. له چیاکان وه‌سره که‌وتم، چومه گونده‌کان و جارم کیشا. تنیا سی پیره میزد هاتنه ده‌ری، بریتی بوون له : «پالخوان مانفاکاس و پالخوان کانسیرماس و هاموستا شه‌ل و پیره‌که‌ی گوندی تاوار. نه‌وان گوتبان تو برز پینی بلنی زوو نه‌میری، خز راگرتی، هه‌تا تینه ده‌گه‌پنی. هر سینک فینس گولنگ دریزی خزان له‌سورنا و پشتندپان به‌ست و هاتنه ده‌ری.
 گوستاندیس دپسان ده‌ستی کرد به پینکه‌نپن و گوتی :

« نه‌بیرانه چهنه لبقه‌مارون. هر سینک لاتیان نارساوه. نه‌وه‌نده‌پان گولله وینکه‌تروه هممو له‌شپان کون کون بروه. به زه‌حمت ده‌توانن به رنگادا برزن. تمه‌تی هر سینکیان ده‌گاته ۳۰۰ ساله. تاو له زاریان دی و مرزلیان نه‌ماوه. هر سینک ده‌مانجیدی زوی خزان هه‌لگرت. ده‌تگرت ده‌چنه شه‌ری. له کاتینکا به‌کتریان گرتپوو که وه‌عری نه‌کون کموتنه ری. له‌وانه‌به باوه‌پ به قسه‌گاتم نه‌کون. به‌لام که هاتی خزت ده‌پانپینی.

گورستاندیس راہرو بہ کسماسی گوت :

باشہ ئیریاب. توش فیئسگت له سرنئی. گورتم بابہ گهورت خەریگە دەمرئی. ئو دەدیوی بە دەستی خۆت چاوە گانی لەسەر یەگ دا بنئی. دایک نیشانە ی خاچی گیشاوی گوتی : «ئو دە پیاوی چاک بوو، دەچیشە بەهەشتی.»

کسماس گوتی: پارگیشم دەچیشە بەهەشتی، نیشە هەموومان دەچینە بەهەشتی. چونکە زەحمەتێمان زۆر گیشاوە. خوشکی کسماسی بە گالته بزەیدەکی هاتیو سەری هەلیناوە بە لاتاویکی شەیتانی گوتی : «خوێ داد پەروەرە.»

دایکی گوتی : خرا کەرمە... هەستا چوو ئەسپەند بیتنی بیستوتنی.

کسماس بە ژنەکی گوت : «تۆش دەبی لە گەلمان بیتی.» بەلام گورستاندیس گۆچانەکی لە عەرزی داو گوتی :

«نە ئاغا... هیچ پێتست نە ژن لە گەل خۆت بیتنی. ژنت لەگەڵ بی دەدی سەرە. ئەگەر پێیان دەنئی وەپیش کەون. دەلین تارنیک راوەستن، پەلە ی بزچبە ؟ پاشان لە پر وەغیرەت دەکەون و رادەکن. ئەو دەم زوو پشویان سوار دەبی. نیشەش ناچار دلمان بزێان دەستوی. چیکەین، هەر لەوی بە جێیان بێلین، شتیوا نابێ، لە گەل خۆمان دەیانەین، ژانە سەرە. بەلام تۆ ئیریابی، چۆنت گەرەکە وایکە. من هەر ئو بە گورتم.»

دایک گوتی : «کورم کسماس ا گورستاندیس هەقیەتی مەبە... ئو ماندووە.»

خوشکی بە شەیتانی گوتی : «ببە... ببە... ئو هیزی تەواوی هەبە.»

نویسی لە مانەوی مالی دەترسا. بزێو جینگایەکی ئەمێن نەبوو. هەواکە ی خەفەبوو. دەپێست بە قەدراپی داغباک چوک بێنەووە لە نێو گەلا ریخانەدا خۆوەشاریو کەسی نەبیتنی. ئو گوتی : «منیش دیم، دەموی کەرت ببیم.»

خوشکی مێزەدەکی لە بەر خۆیدەو گوتی : «بەرز و نە گەزێدە.» ئو نەبەدەوست لەو مالدەدا ببیتنی. کاتێکی تونسی لێی وە نێزیک دەگەوت، ئو هەناسە ی هەلنەدەگیشا. قاپ و کەچکی تاپەتی بز ئەو پاری کردبوو. لە سەر ئو باوەرەبوو کە ئو پێسو مالدەکش پێس دەگات. شەوی پشوو بە خەپالی خۆی مالدەکە پر بوو لە بزنی جولهکە. ئو دلی تێنچوو بوو، پشاپزۆو.

نویسی لە بەر خۆیدەو گوتی : «پەلێ هیزی تەواوم هەبە... هەستا خۆی نامادە بکا، بەلام لە پر سەری سەراو پانی وە پواری دا، چاوی لێک نان، چەند رۆژوو هەستی بە قورسایەک دەکرد، دەنگوت گۆزانی بە سەر داهاووە، گۆزاوو، خۆنی گەرم بوو، بەکێک دەستی لەسەر شانی دانا، ناوری داو مێزەدەکی بوو بە لوانە تارنیکووە لەوی و نستا بوو، بزەیدەکی هاتی، وستی ناو دەکی لێ وەرگرتی، بەلام داهاووە وکەوتە عەرزی و لە خۆچوو. دایک بە شیناوی وەدوای گولۆوی کەوت، هینای لاجاپنگ و شان و ملی بە گولۆی دامالی و بە دۆسزوی گوتی: «فەقیرە هیلاکە.» خوشکی مێزەدەکی گوتی : «ههچێ نیه، تەنبا لەخۆچوو، منیش هیندی جار بێهۆش دەبم.»

کسماس ژنەکی لە نامیزی گرتو لە ژووری سەری بردە سەر جێ. کاتێک نویسی چاوی

هلهئنا، دایکی له سهر سهری ونستابوو. نویسی گوتی : « دایه بپووه... من هیلاکم... »
 دایک گوتی : بنوو... بز هوه لاین جار دهستی به پرچه کانی داهینا. کساسیش گهردنی ماج
 کرد و گوتی:

- بنوو له گدل من مه په... سهر بگره. من زوو ده گهرنمده.

نویسی به سهر راوه شانندن سلمانندی و چاری له سهر یدک دانان و گوتی: « بز به سلامتی
 کساس چوه باره گای خه لیفه. دپتی خه لیفه ززر شیناوه. به کساسی گوت :
 - ههر نیستا نامه مامت هاتوه، نویسویه، نایه وی ته سلیم بی ، باشته دست له کاری نهو
 وهرنمدهن. بز خانری مسیح تو بز بیلزوه وه. پینی بیزه کریت له مه ترسی دایه و کاری نهویش جگه
 له وی که وه زعه که خه رابتر ده کا. هیچ فایده شی تیه. هوه له بده نهو که الله کهری ناقل بکی.
 چت له توانادا هه په بیکه. گورم فره پنیسته.

باوکی پبروزا من هه چی له دهستم بی ده بیکم. ههر نیستا ده زوم...!

نویسی له سهر تهخت دانیشپوو، چاره روانی شه ویوو. کراس خه ونکی زهردی له بهر کردیوو،
 قزه زینه گانی رهنگ هه نگرینی به سهر شانیدا بلاؤ کرد بزوه چه نه گهی خستوه سهو نهوژن گانی
 و پالی داپزوه، بیری ده کرده وه... ناخ نهوین چه نده به هیزی ا ههر نهو بوو « واته نهوین » که
 نهوی گه باندهوه نیره. واته هاویشپویه نهو سهری دنیایه کیژی مالیکی جوله کانی گه باندهوه
 ژورونک که ونه ی مسیحی تینا بوو. هه ناسیگی هه لگینشا و له بهر خزه وه گوتی : « خزویا
 نهو شتاته ی دپرومن. نه مدیپان، خزویا گیانم ههروه ک گاهه زنگی هیچ لی نهو سراو دهست وی
 نه که وتوو ده مایه وه. ناخ له و خوزه ختیه »

کهوته بیری شوری پنشوو. نهوده مه ی بهر له وه ی خه وی لنبه کوئی له بان کونه تهختنکی ناسن
 راکشاپرو په لجه ره والا بوو. هه ناسه ی شو له گدل عه تری ریحانان دههاته ژوروه کی. نه ده تگی
 لاتی زلامان دههاتو نه سه وهر بوو. کولانه کان پاشمله ی زپواران له خه ودا بوون. مانگ شه بقی
 دابوو، ولانی روتاک کردبوو. تینیا له دووره وه هه ناسه بکی سوک و له سهر یدک ده بپسرا.
 هه ناسه ی دهریا بوو که لهو لای بورجه کانی شار به خه بهر بوو، وه ک نویسی خه وی لی نه ده ده کوت.
 - شو لهو سهری دنیا چه نده جوانه! نهو پیاوه ی خوشم دهری و له نیژدلم دایه، چه نده به
 دنلیایی له په نا من ده نوی.

کساس هاته ژوروی. له په نا نهو له سهر تهختی دانیشت. به موحیه تینکی له وه سف نه هاتوو،
 به خزه وه ستیه کی ته واره شینلگیر ته ماشای ده کرد. ده تگوت مالواوی لی ده کات. نویسی
 دهسته کانی گوت و گوتی :

- دهری ؟ دهسته کانی گورم بوون. پیاوه که نیگه ران بوو. پرسی : « تات هه په او

- نا خزه وه وستم تا- م نیه. پین وایه ره گزی نیسه هه موو خوین گهرمن. به زهرده خه نه یدک
 وه لاهی دایه وه. پاشان لینی زیاد کردو گوتی : « جزونک سه یرم ده که ی هه رده لینی ده ته وی به جین
 بپلی. که می ماوو به دوی نه ودا بلنی بز هه میشه.

به لأم ترسا. ده ویست هارار بکا : « لدم ماله به ته تینیا به جین مه هیله! » به لأم خزی راگرت.

کساسی گوتی : « خزه وه وستم زوو ده گهرنمده وه. ده چم که چاره کانی باوکم ویک پنینم . »

هیشتا دهستی ژنه‌کھی لده‌دهستی داپوو، ههستی گرد نارامتر بووه و ژهانی بز هاسان ده‌بئ. ههموو سده‌گانی راپردوو وگ په‌گ وانو له ده‌مینگی گورت‌دا، گۆده‌پته‌وه و نه‌و دمه‌ه گورت‌مش ههر شو تاره‌په‌گه په‌گینگ دهستی گهرمو زیندوی خوشه‌ویسته‌کھی له دهستی دایئ. له‌و دمه‌دا په‌خئی ده‌لئ: « هه‌میشه‌ واپوو و ههر واش ده‌بئ. توه ده‌می هه‌میشه‌په‌ه.»

نوئیی ماوه‌په‌گی درئژ تهماشای مینده‌کھی کرد، بئ نه‌وی هیچ بیژئ. نموچار کستاس هاواری کرد :

« واپاوم لئ مه‌که. تز جزینک سه‌یرم ده‌کھی که ده‌لئی بز هه‌میشه‌ په‌جیت دئلم. چاوه‌گانی نوئیی ماچ کرد. لئوه‌گانی په‌نه‌سین تهر بوون.»

نوئیی گوتی : « به‌لام ناخر توش سه‌یر تهماشام ده‌کھی.» ... دمو چاوی له سه‌ریندا شاره‌وه.

له خواره‌وه ده‌نگی کوستاندیس به‌رز بۆوه، دیاروو توه‌وه. « نه‌های نه‌هابا زوویه. باهه گهورت ده‌مرئ. داپکت قسمه‌ی پرکرده له شمراب له رنگا جهمینگی چاک ده‌خزین و ده‌خزینوه. تنها زوویه. رئژ خهریکه تاوا ده‌بئ.»

کستاس داهانه‌وه به‌و جووه که په‌په‌که‌ری پیرئز ماچ ده‌کهن، سینگی ژنه‌کھی ماچ کرد و گوتی « خوات له گهل! ا به‌هیوای ده‌پته‌وه ا

ژن سه‌ری مینده‌کھی ده‌تامینئز گرت. چاوه‌گانی په‌بوون له خوشه‌ویستی و ههستی ترس و جایی. جارینگی تر گوتی :

« سه‌قهر به‌خیر ...»

کستاس لئی نیزیک بۆوه که زاری ماچ په‌کا. به‌لام نه‌و دهستی به‌زاریه‌وه ناو گوتی :

« نا... نا... خوات له گهل! ا

روخساری گریه گرزو درده داره. له راستیشنا دهردی گریه همر نمو دهردی گوزن و پیرزد و تینگله به شانازی نمو دایکانه به که روژه ی قاره مانیان بوون و پاشان له پرسو تازمانه پاننا دانیشتون.

کاتیک کسماس به سواری تینترو کوستاندیس به پیزبان و گزجان لسمر شان له شاری کاندی هاتنه دهر و چونه نیو باخی ره زو زه پترنی دهره وی شار. ورده ورده شو داده هات. دینه نی سحره وه ک پینستی پلنگ به رنگی زهره و سوور که رویشکوی ده کرد. له پشت سهرمانمه چپای تینا به لوتکه ی سمر به به فر داپوشراوی. هندی و به تراناو میهره بان ، وه ک باهه گه وره به ک له به رامهر خور چه نیبوو. به ره و روی نمو ، چپای ده که له ژنر شه به قی هتاری پایزدا نارام وینتا بوو. له هممو شونئی مه زوای تازه کینراو ده هاته بهر چار که هیندی رنگی قاوه بی و هیندیکیش ره شی تاریک بوون. له هیندی جینگا باخی پچوکی زه پتون به لقی زوین و تاقه دارنکی شمشاد ده پیترا. رزنگ به لقمه نیزی بادراو که چه ند زه تگه ته ترنی پینو ما بوون ده هاته بهر چاو.

کسماس له ته ماشا کردن تیر تده بووو. دلئی وه های لینه دا، ده تگوت خوریکه دهر پهری. لهو کاته دا به خزی ده گوت: « نموه به گریه. نموه به نم و لاشمی که لئی هاتومه دنبا. ا نه و به دایکی هئا »

کاتیک له دهره وه بهری له گریه ده کرده وه هاوارنکی توندو بی نامان له ناخیدا سهری هه لئه دا. پاشان سهری به رده داوه و بیده نگ ده بوو. نو هاواره به سهرینا ده یگوراندو ده بگوت: تز نینتا پت کرده؟ به راستی تز تفریق نابه ره؟ تز لهو ساوه یه دا همر له گله هواو با به شمره اتوی و هه موو ترانای خوت بز کسه کردن تموخان کرده. تز ناگات له واقعیت نه به تادلت به خه ون خوزش که ی. من توم گه ره ک تبه او نه وه ش گریه بوو له ناخیدا هاواری ده کرد. نه و دم سهری داده خست و بیده نگ ده بوو. نه و تا لهو ده مه وه که پینی ده خاکی نیشتمان ده نا سی و ریخوله ی پرده بوون له برنی عدتری پنگی ده شتی. نیتیر نه بده توانی له به رامهر نموه نگه دا بیده نگ بی. ده به رایه وه لامینگ به ناتومه. به لام گام وه لام؟ نه و که هیچی وای نه کرد بهر به کار بی. ده ست و رانو سبنگی جگه له پله گزشتینگ شتینگی تر نه بوون. له راستینا نه و ماهی شهرم و خه جاله تی به نه ماله ی باخی و سه ریزوی خزی بوو.

نینتا بز کوی ده چوو؟ ده چوو به کنی له شیره کانی به نه ماله ی خزی به نیوی و شیزنکی دیکه ش رازی به کا که مل بز زنجیر رایکیشی. به لنی نه و کاری گه یه ره نه و جینگاهه . به هیوای نه وه ی ده رنگی نینساتینگ به بیسی، تاواری وه کوستاندیس دار گوتی: « ها، کوستاندیس ا پاسی پالوان سیفاکاسی باهه گه وره به کا ا وره وه پینش که وه تا گریم له ده نگت بی. »

سیفاریکی دایه. کوستاندیس سیفاره‌کی خسته پشت گوی و گوتی :

« چت دهوی باسی چت بزیکم نراباب. جگله‌موه که بلیم نیمه زندوبین و نوو خوریکه ده‌سری.
نوو به درژیایی تمعه‌نی خواردوویمو خواردوویمو تورکی کوشتون. نیتاشا خوا بیبه‌خشی.
بروا بکه نوو فره باش ژیاوو. تهناتت له باش باشتر. هدره‌ستی هیچی نماروه. کواپرو نایی بز
مردتی به پهرزش بین. کاتینگ ده‌هاتت چیا سمری مینگله موری بدنا، قالیه پهرینکی گموری
ده‌کرده دوو پاروو. پاشان به پلازگمرونشکینکی ده‌گوشت و ده‌بگوت: کوستاندیس ووره نوو
گورنشکیم بز لینی. من گورنشکم بز لینه‌نا، تهناتت نیتسکه‌کانیشی ده‌خواروو هیچی
نده‌هیشته‌وه. بیستومه شوری ژنه‌نیانی سی تاختی شکاندوه. پنمه‌که‌نه نراباب، چت بز
ده‌گیرموره وابه.

کوستاندیس بنه‌نگ بوو. کلاره‌کی له‌سهرکرد. ناروق له سمری‌چاری ره‌ش هه‌لگماری ده‌هاتت
خواری. نوویش ده‌ستی کرد به پیکه‌نین و پرسی: « تز ده‌زانی نهنکت چزنی میرد کرد؟
... نازاتم. کوستاندیس بزم بگیره‌وه. »

« دایک‌وبایی نه‌بانده‌وست بدنن به بابه گهورت. وادپاره بابه گهورت کاپرابه‌کی فه‌گیره‌وه
ودایک و باسی بوکی ده‌وله‌مه‌نوبون و «خواجه باشی» بوو. لموره‌ش خمرایتر ره‌وشتی بابه گهورت
جزینک بره ده‌بانگرت دینه‌و بی‌میشکه. چونکه همیشه نازاوه‌ی ناوه‌توه. هه‌رله‌بوو ناو با
به‌نی و ده‌دشتی گه‌توه. به‌لام نه‌وان خه‌لکینکی ناقول و گوی له مست بیرون. جگله‌موه بتهمالنه‌ش
نه‌بیرون. بابه‌گهورت دهنیزینه سهر کیزه‌که‌یان، تهناتت پیش نژیژی دیری عیسی‌ی مسیحیش
ره‌گه‌ل ده‌خات. به‌لام نوو خیزانه شوریفه وه‌لامی ناوه‌نموره و ده‌لین و ناا... ناخرودا نه‌بنوسی!
نیمه‌زاوی ناوامان ناوی. »

ده‌زانی بابه گهورت چی کرد؟ کارینکی حسابی! شوونکه سواره‌ه‌بی و ده‌چینه‌ گوندی
کیزه‌کی. تهنه‌که نه‌وت و شقارت‌ه‌ش ده‌ها. نه‌نگوستیله‌به‌کی ده‌زگیرانیش له ده‌سره‌یه‌کنا گری ددها.
که ده‌گاته گوندی تهرت به‌ خانه‌کان وهر ده‌کا و هاوار ده‌کا: « هوی خه‌لکینه ده‌سوری
ماله‌کانتان ناگر تی بهره‌دم. »

خه‌لکی گوندی که ده‌نگی ناتاسن له جری دینه‌ده‌ر. دایک و باسی کیزه‌کمش به‌ پدشزکاری له
خه‌و راده‌بیزن و ده‌ست به‌ پارانه‌وه ده‌کهن: « بزخاتری خوا پاله‌وان سیفاکاس نه‌وه‌مان له گه‌ل
نه‌که‌ی! »

نه‌و هاوار ده‌کا: « که‌واپرو ولینا » م‌بدنه‌ی!

« چما تز له خوا تاترسی؟ »

« خوی مه‌هیننه نیر کاره‌کاتی هن. پیشان ده‌لیم: « ولینام بدنه‌ی و توارو. نوویش نالقه‌ی
ده‌زگیرانی به‌ که‌ هیناومه. »

ده‌سره‌ی له‌ سهری ده‌گاتموره، نه‌نگوستیله‌که‌ نشان ده‌داو ده‌لی: « نیتسا سهریشک بن... یان
ناگر بان نه‌نگوستیله. »

باوکی کیزه‌که‌ ده‌لی: « ناخ... نه‌ی شه‌نیانی هوساو پاسو، خودا سزات بدنا. »

بابه گهوری تو دپسان هاوار ده‌کا: « ناگر یان نه‌نگوستیله ... زوون ا »

ناخر بهزه بیت به گوندی دایم !
گورتم ... ناگر یا نه نگوستیله ...

خهلکی گوندی توره دهب و دهلین: « یانی چی ؟ شو نه حهقه شینه یاسا بز نیمه دادنی؟
یالا... کورینه ورن بدرگی له خزمان بکهین. بهلام پیش نوژی گوندی دینه نیو مهسه له
دهلی: « برایانی من! له خرا بترسین و تسلیمی شو هه تیوه مهمن گه شهتان جزته کلیشهی.
پاشان روو دهگاته بارگی کیژه کهو دهلی: « زویه <میتوبس> بریار بده زارا گوری چاکه.
کیژه که تی بده به ».

ریشی قه و میش و زمان دین و ناخره که ی بارگی کچه که دهلی: « پاشه شهتانی هه سار
پساو. من کیژه که ت دده من، برز. »
من هه نینستا کچه که م دهوی، برز بیهینه.

بارگی به جینردان بز لای کیژه که ده چی. دایکی دست ده کا به گریان ، بهلام باه گه ورت
دادینه وهو کیژی گنج بلیند ده کار ده بهارینه پشت تهرکی خزی و رکبف لیندها و ته پو نوز دوی
خزی به جن دینلی. خهلکی گوندی له گهل پیش نوژی به پینان وه دوی ده که ون. به یانی زوو ده گه ته
گوندی پینرکفالو. هه رله وی لیکیان ماره ده که من. پاشان باه گه ورت به سه ریاندا ده گورتنی و
دهلی.

نیتر باشه برزن به دوی کاری خوتاندا. یه کسه مزی داهاتو شای ده کری، نه ودم ورن،
پیلانزان سه وچارم، نینستا کارم هه به. لیزه دا کوستاندیس سیغاره که له پشت گوتی هه لگرت و
گوتی: « بهلی ... پیاه ده پینان ناوا ژن پینتی. » نستی و بهردی هینا ده رو سیغاره که دا گبرساند.
ته ودم هه رتکیان له دزلی نینان دووچیا تینه رپوون. ناوینکی پاریک به سه ر بده کاندا ده هاته
خوار. کوستاندیس پرس: ته باب تینو نی؟
نا.. کوستاندیس تالو که ی بکه باه رزین .

راوهسته من تینومه. بهرو روو له سه ر بده کان دریزه پرو، ریش و سمبلی خسته نیر ناوو
دمی پینوه تا. وه ک پلنگ به زمان ناوی ده خواره وه. کساس هه روک ته ماشای نه و
زه لاهه چپایی بهی ده کرد. له بهرخزیه بهیری ده کرده که: « شو دینه ناوی جزگهی پیس
دهگات. » به ههستیکی فیروز شانازیه وه سهیری قه دوا لایسک و قزی تینکها لوی نه و پیاره وه ده کرد.
گوستاندیس هه ستاره، دهستیکی به ریش و سمبلی داهیناو گزچانی هاروشته سه ر شانی و گوتی :
هه له سه ر نه م ورتکه بهردانه ی که نینستا له سه ریان دریزه بیروم ناوم خواره وه، رزویکی
حوسین نه لپانی دوژنی مه سیحانم سه ر بهی. لهو رزوه وه سوندم خوارده هه رکاتی بیزه دا تینه رم،
تینوم یا نه م ناوی ده خزه وه.

کساس که شهوی پیشتر حکایه تی کوشتنی حوسین نه لپانی بز گنرازه وه و گوتیوی که نه و
کاره یه کی له هزه کاتی قه تل عامی شاری کاندی ، نه و کوشتاره سامناکه بو، پرس: :
نه وه تیزی سرت بهیوو کوستاندیس؟ نه و کاره ت هه به تهنی کرد؟ کوستاندیس له وه لام
دا گوتی:

دباره به تهنی بووم. پنت وایه چزن بو؟ نه و به تهنی بو، ده بویه منیش به تهنیا بم. من

له پېنچانه وې فېشه كان يارمه تې ژنه كانې دده. به لام بېرې له شونېنكي تر ده خولا پوره. نو نله بېرې كړيت دابوو، نه له فېكړې پالوان پولېكېنگېسدا. بېرې له مېسېح و پېرژده كاتېش نه ده كړه وه. بېرې له سه بره سفر دابوو، له چپا بهرزه كان. به دواي نو پياوه تېكسې ماوه دا ده گه را كه دلې ده بېرست. چهند هه وتوې تر، واته رڼې رېزگرتن له خاچې پېرژ كه ده بره چاره دې مانگې سپتامبر به نايېنې مېسېح ده پان شوش و ده بوو به گارو. ياي كړساتنې خوشكې پالوان پولېكېنگېس كه له مالي عملې به گې له ملكې داگېر كراوې براگې ده ژيا، پېشه كې نو كارې تاماده ده كړد. به ژنه كانې گوتېرو كه بز رڼې گارو بوونې نم ژنه موسر لمانه ناني متفكر ك درست بگهن.

له م رڼه دا، هورت پالوان هر په كه به داروده سته ي خزانه وه چېنگاي باروكيان ده گرت، چس گوركېش ده هات و تاري دده. جوتيارانې گونده كانې دراوېشېش ده هاتن تا له تاههنگې گارو بوونې ژني نوې په گېدا به شدار بن . نه وه پان به قالي باش ده زانې و به يونانې بوونې وه ساني و به كوتايې هانې ددرو نازاري كړيتپان داده نا. هه موريان هابوون خرمه تې تامېنه ي بگهن. به جوانې نو پان هه لا ده گوت و چاره روانې نو و جېژنه بوون. ژني چه ركه سي نو خرمه ت و ناز كړنده ي به رو خوشې ودره گوتو به لام هه ست و بېرې هر له چپا د وورده كان ده سوپا پوره. ته نياچار جا كه كړساتنې رېوشونې نايېنې تازه ي فتر ده كړد. توره ده بوو، به توندي ولامې ده داپوره.

شعورنكيان پېره كچ له سر نېرته خت دانېشت و دېسان ده ستي كړد په حكا به تې كورته مېژوړي ژيان وكه رامه ت و هوجېزه ي مېسېح و خه لېفېه كانې. باسي نوېژ و رڼوژو خز نه شوشن و سه برو خوراگري ته وانې ده كړد و گوتې : ته گه ر زلله پان له لارو مه تېك دابان، لاپه گې دېشبان ودر ده گنرا.

نامېنه گوتې: « باشه .. ياي كړساتنې! بزجا كړتېه كان مېسېحې نېن ؟ نه دې بزچې كاتې سولتان به سه ريان داده دا، نو وان شوش ده كهن په لاماري دده و د دپانه وې چاوي ددر بېتن. »
 كړساتنې دواي توژي دوودلې گوتې: « رڼه نه وه مه سه له به كې دپگه يه. نه مه نو شته په كه تز پېنې نېژي نېشتمان و منېش ناوې ده نېم نايېن .. تېده گې؟ »

ژني چه ركه سي له م ولامه تن نه گه بېست . له بهر خزه وه گوتې : وه هر چزني بېن من به لېنېم داوه ده يم به مېسېحې. به لام خوشم هر ده شزم. نو پياوه ي خوشم نوې ته گه ر ده ستم لن بدات، چاره كانې ددر دېنم. نه گه ر مردم با مېسېح چپه وې له گلم بكتا. به لام تا زېن دووم ده سه لانې خرم به دست خزمه . »

نېواره رڼې نه غومنه و نامېنه له پېش په لجه رې ژوړوې خزي دانېشته. چاره روانې گه رانه وې ده سگېرانيه تې. خزي رازاندو ته وه، زولفه كانې شوشته، وه سه ي كېش او ه، چه نده ي ده وېست له گلم ده سگېراني بېخته نه غومنه و ته ماشاي نم چارده پالوانه بكا كه ورك هه لن په رېز له سر گاشه به ردان دانېشرون. نو پالوان مېكلسه كه لله ره قه بېيښې كه به يادي نو مه سكه كانې وخره ده هاتن. به لام خوايه! نامېنه بزچې بېر له پالوان مېكلس ده كاته و؛ چي له له شي دايه كه وا نم ژنه بولا ي خز راده كېشې؟ نه وه كه نېسان نېه، شه پتانيكي درنده به بز

بدونما. گوندیان گمارودا برو گس رانه گات. گورانی همزه کارو چهند پیاوی به سالآچرو که هموویان. لاکس ده برون، له کلیسا گزبونه وه. پیاونگی پشت گوری ورده بله چره پیش و به حوسیتی گرت: «نه گهر پته وی نمو لاوانه بکوژی، من شرمی ده کم، زیندو بیتمه وه. من بکوژی و له جیاتی من بک لپو لاوانه نازاد بکه. گامه ی خوت گهر بکته.»

ته لپانی قاقا پینکته. پشت کووری گرت و هاریشته نپو چل گمسی. پاشان رو بگرد و هاروی سه گه گانی و فمرمانی دا:

« تغه له و کافرانه بکن ا »

کساس گوتی: « کوستاندیس بیره وه بهسه ا »

به لام کوستاندیس بینه نگ نه ده بوو. چونکه دیمه تی شو خوتانه ی له بهر چار بوو. در ژوی پیندا و گوتی:

- تووک ده سرزیان لیکردن. هیندیک همر له جی ته و او بوونو کهوتن. به لام هیندیکان کهوتیون و ده چولانه وه و هینتا نیره گیان بوون. پاشان قولکه به کیان هه لکه ندو هه موویان خسته نپو. به لام قولکه که زور قول تبه، هینتا بونی دپته، و ره تا بیینی. «

کساس له رزی و گوتی: « ناموی بیینی» و ده نگی نپیره کی دا. هه رتک گه یشتیونه مه بدانی گوندی. خه لک له ده ویان گزبونه وه. هموو پیره میزدو ژن له پشت سهران وینتا بوون. پیره میزدیکی بالاپه وی له رولا و از که ریشپی گوندی بوو هاته پیتشو کلاری له ساری هه لگرت و گوتی:

- کوویشمان نپه بۆتان بیینی له ساری دایشن. لیوانان نپه نه گهر تینون ناری بی بخونه وه. نانمان نپه نه گهر برسی بن بۆتانی بیینی. کزک هموو شتیکی نیمه یان سوتاند. خودا ناگریان تی بهردا.

پیریونیک به گریان گوتی: «ته نانه ت پیاونیکان نپه له گه شان بدوی. شو ژنانه ی له ده وی پیریون وینتا بوون، ده ستیان کرد به گریان. ریشپی گوندی ژنه گانی ده نگنا و گوتی:

- نازاین ژنه گان. بزچما له شوری ۱۸۶۶- بشدا همر ناوانه بوون؟ نه وی رژی ته نیا دوسی مندالی شیره خیره ما بوونه وه. خه لگی نم گونده له و مندالانه وه پاش کهوتون. هه تا نیرو می به ک بیتن، کریت هه ره مینتی.

ژنیک له گوی ماسیله پدا هیندی ناوی بز کساسی هینا. کساس خوارده وه، به لام دلای فینتک نه بزه.

پیره میزد رووی کرده کوستاندیس و گوتی:

لار خودا دهستی تز پکانه متفهرک، بهر کیزده وه که ساری نهو سه گه ت پیری. بتبانه به ههشت، خودا نهو کیزدهش پکانه متفهرک. کساس که نه بده توانی به سه هه لچوونی ناخیدا زال بی گوتی:

« بهسه نپتر با برزین .. خواخافیز ا »

پیره میزدان له کاتیکا خیزان هاریشته سه رگزچانه کانیان، تهماشای ریشتی نه وانیان ده کرد. پیریون ته سرنی چاویمان ده سه ره. گه وره کپیک له سه ر و زانه ی خاتره کی دایشتیوو.

به تاسهوه تماشای گورج وگزل کوستاندیس ده کرد که له سر بهردیکهوه بز سهو ئهوتر بازدی دهوا.

رؤز بهرو ناواپون دهجوو. نینسا گه بشهبرونه دهشتیکی چۆل که چهند دان بهروی سهو له تاریکی دور تارامیان دهوا.. کوستاندیس گزچانیکی له ئیستره گهی داو گوتی :

توندتر برۆ... تاشه و دان هاتره ئهشی بگهینه گوندی. لهوی ده چینه مالی (کولپنا)ی بوم. نهو پیریژنه خانووی نیه. بهلام دلنکی گوشادی هه به و له کارله گهی خزیدا رامان دهگری. لهو گوندهش ههروهک گزندى دیشمان خانو نه ماون. سه گه گان بهر گوندهشدا تی پیریون. له عهنتی خودایان لینی!

پیریونیکى کزۆلهی پیهتی کزیره موشه به کزۆله دارنیکهوه راده برد. کسماس لینی پرسى :

نه نه حالت چۆنه! ژبان چۆن دهگوزهری!

پیریون له وهلام دا گوتی: چت پى بلیم رۆله. ژبانى سه گمان هه به. خوامرز له ههسوو چاره رهشی وکویزه وهری دوو رابگری.

تورک تۆشبان ئازار داوه!

چت گوت رۆله... من هیچ نابیم ...

نه نه گیان گرتم خیا حاییز. نه نه گیان ده رزین ..

تو کرىتى؟

بدلی... نه نه گیان...

رهحهت له تۆز. تاده توانی مندال دوست که اکريت چۆل بهو. مندال دوست که تا ره گزی کرتیان له سهو زوی پاک نه بینهوه. کرتیش به کاری شتیک دین.

کوستاندیس گوتی: ده سه درنگه با پرزین .. نینستریان دهنگداو دوو کهوتنه وه. ديسان گوتی:

باشبوو پیریون به خرگه بهردان نیمان بهر نه بوو. باش له دهستی ده ریاز بووین. نهو پیریونه نایى «کوستاندینا» به. پینی ده لنین < حاجی خانم > به ده بخته که چاری به پیاوی کهوت ناقلی نامینی. به بهردان دا بده گری. هه ره که سیکى دیت، واده ژانى تورکه. پاشان دا هاتره چهند ده تکه بهروى هه لگرتنه وه، پاکى کردن و خواردنی. تماشای کره کسماس به وشى سه پیری ده کا. پیکه نى و گوتی:

نه رانه بهرو نین، شاهه روون. لاسی گهم که ههواتاریکه و باش لیکیان ناکه بته وه. ههچیشمان نیه بیخزین، ده لنین شاهه روون. بهلام له بهری حاجی خانم که نینسا باسمان ده کرد گوی به ده تا بزوت باسگهم که سهرت سوو بچینی. نهو پیریونه به ده بخته چوار کوری هه بوو. هه سوویان گنج و نازاو جوانچاک. هه چواریان چیریونه چیا تا له دهسته ی پالهوان «ولاهوس» دا دژی تورکان شهو بکهن. شهونکی هه چواریان بز سهردانی دایکیان که نه خۆشبوو، له چیا هاتبوونه خواری. به یانی زوو سه ریازی تورک وه تیرو گوندی کهوتن و چوونه ماله پیریونى. چوار لای یی چهک هینشا له خهوادا بوون. تورک ده بانگرتو ده ستیان ده به ستن و به دیوار یانه وه ده نین. پیره دایک به گریان و هاواو خهوادوته سه رینیلای نه فسه ری تورک و ده پاریته وه.

تفسر پنده گه نئی به پسرین دهنی: «یه ک له و چوارانه هه لیزیره بزانه که نایکوژم.» دایک له کاتیکا وه ک داره بی دهلرزی و ته ماشای کوره گانی ده کرد. کامیان هه لیزیرت ؟ سئ کور گوتیان دایه : «تیکولیس» هه لیزیره. چونکه نهو ژن و مندالی هه یه. نیکولیس توره بوو گوتی : «من مندالم هه یه و توی خۆم چاندوه. ده بی یه ک له نیوه زیندویی تا ژن بیئو مندالی بیی.» پاشان نهو سئ یانه ده ستیان کرد به کیشه و باس. هه ریه که ده بوست نهویدی نه جات بدا. تفسری تورک تاخره گهی هه رسه له ی به سر چوو. فرمانی ده سرزی داو هه رچوار لاو که ورته عمرزی.

کساس هاواری کرد و گوتی :

«گوستاندیس له عه تی! تو به کام دلوه ده توانی نه م کاره سانه بگیره وه.»

گوستاندیس پینکندی گوتی : «نه ریاب ا پیاو ده بی خوراگر بی. به ردو پولا خورا تاوگرن. به لاه مرژ خوراده گری. تیر نه و نه دی گومان به سه. خۆشتر پرۆین. شه وده ات» له ده شتی هاتنه دهر و گه بشته باسکیکی چیا. گوستاندیس به ده ست نیشاندی و گوتی :

«نه وهش گوند»

کساس ته ماشای کرد جگه له چند گاشه به رد که به چیاوه نوسابوون، چیر دبار نه. پرسى «کوا گوند...؟ من هیچ ناییم.» گوستاندیس گوتی :

«پش خۆت ته ماشا که، نهو گاشه به وده نه گونده. نیستا زه لامانیش ده بیئو. نه وهش سه گی گوندی که بزنیان کرده و وادین

دوو سئ کۆکی له ری برسی له کاولان هاتوونه دهر و به وهرین بزنیان ده هاتن. تیر شه وده اتیوو.

کساس گوتی : «من چرایه ک ناییم»

«نه ی نه ریاب ا چرای چی؟ چراو نهوت له کو بیئو؟ نه گهر روژ ناوابوو وه ک کوند ده چن خزیان له کاولاندا ده شارنه وه.

له پر له بان به رد نیکه و چوار پینچ سه هاتنه دهر و گوتیان : «به خیزه اتن ده چنه کوئ/» گوستاندیس گوتی : «نیسه ده چینه مالی» نه نه کزیلیتا». نهو راسان ده گری». هه ر پینچ ده ستیان کرد به پینکته تین. به کیان برسی ؟: «نیوه خۆتان هیچتان بی به بیخۆن؟

«به لی... شینکمان بی به.

«که واپوو باشه... نه نه کزیلیتاش شتیک ده خورا.

«هیچتان هه به به خۆتانی داهن، له سه رما بتان پاریزی؟

«به لی هه مانه.

«که واپوو نه نه کزیلیتا نه مشه و شتیک به خۆی داده دات.

له پشت به رده کانه وه ده نگي گالته و پینکته تین ده هات.

«سه ریه... له م گونده هه موو پنده گهنن. نه واته چسا دهر و زه حه تیان نه دیوه. بان به سه ر دهر ده کانیاندا زالی؟»

گوستاندیس بز روونکر نه وه گوتی :

«نه وانه ش له حه وه له وه ره لیبیان کیشا. جگه له ره چی بان پنده کرا. نه وانه ش نیستانن. به لام له

ناخردا تیگه‌یشتن که به خه‌مخواردن هیچ ناگری. ناچار دوردو خه‌می خویان دابه شه‌یتانو وئلیان کرد. ته‌نانت که‌مانجه ژه‌ننگ هه‌یه، دپت، که‌مانجه‌یان بز لیده‌دا. ته‌وان بی ته‌وی شه‌راب بخزونه سه‌رخوش ده‌بن. وهک دوو‌پشک له سه‌ر به‌ردان ژنو مه‌زدا به‌تی ده‌کن. ته‌راب، خوت ده‌زانی ناده‌میزاد فه‌راموشکاره. هه‌ر به‌یه‌ش ته‌به‌دی به‌و ناهری.

کوستاندیس راو‌ستار ده‌ستی کرد به نه‌ژماردنی خاتووی ویران. خانوو به قه‌درایی گاشه به‌ردان بوون. گوتی :

- چار... پنج... شه‌ش... ته‌وه خاتووی پوری منه. پنیوست ناکا له‌ده‌رگا به‌دین. چونکه ده‌رگای نه‌ه. هاواری کرد :

. های خات که‌لینا ... وه‌ره ده‌ری، وه‌ره سه‌ر هه‌یوانی. پی‌یژنیکی که‌لاکی تیتزل‌دراو که به داری ده‌زی له نپو کاولینک هاته ده‌ری و پرسى :

. کوستاندیس ته‌وه تزی :تو که‌ی ده‌یی به حيسان ؟ کیت له‌گه‌له ؟

. گوتم ده‌رگای وه‌تاغه‌کان بکه‌وه، نیسه ده‌مانه‌وی میوانی تو‌بین. به نۆکه‌ره‌کانت بیژه گوج دوو مامر سه‌ر به‌رن. به‌کیان بکه‌نه سوپ و ته‌وی دیکه‌ش له‌گه‌ل به‌تانه سوور که‌ته‌وه. ده‌رگای سنو‌قه‌کان بکه‌وه، لینه‌وه دۆشه‌گی ناو‌رشم بیته ده‌ری. جینگامان بز چاپکه پوری گیان. به دپنت چه‌نده شادم. هیوادرم شاده به‌خته‌وهر بی.

پیریژن له وه‌لامدا گوتی: « به‌قسه‌ت ده‌که‌م که‌له که‌را » پاشان له کسماس وه‌نیزیک که‌وت و گوتی :

. تو ته‌رابی من به خبیر هاتی! کسماس له نیستر هاتبوه خوارو به لاکه‌لاک به‌سه‌ر به‌رداننا ده‌ری. پی‌یژن دیسان گوتی:

. رۆله به‌خبیره‌هاتی. گوئی مه‌ده قسه‌کانی ته‌وه کوستاندیسه شینه. لپره قوژنیک هه‌یه و میچیک، ژووری دانیشتنو مالم هه‌ر ته‌وه‌یه. وه‌ره ژووری.

هه‌م‌ویان له سه‌ر به‌ردان دانیشتن. کوستاندیس هیندی چیلکه‌وداری گز کرده‌وه ناگری ساز‌کرد. کسماس خورجینی خزی کرده‌وهو ته‌وه خواردنی که‌ داپکی بز رنگا بزی تینابوو، هینا به‌ده‌ر. نه‌نه که‌لیناش هات له په‌نای دانیشتن.

وهک خز ناساندن پینکه‌وه به‌ک دوو قسه‌یان کرد. پی‌یژن نیشانه‌ی خاچی کینشا و هه‌وسیکیان ده‌ستیان کرد به خواردن.

خانه‌خوژی گوتی: « رۆله‌کاتم خوز‌با‌ه‌مه‌رو شه‌وی ده‌هاتن. هه‌مه‌وه شه‌ونیک. چونکه منیش شینیم ده‌خوارد شه‌را بیشتان هه‌یه؟

قمقمه‌ی کوستاندیس ده‌ست به‌ده‌ست گه‌را. پی‌یژن چاوی وه تروسکه که‌وتن. ویده‌چوو به که‌یزی جوان بووینت. تاقه شینکی له جوانی بزی مایزوه، چاوه ره‌شو و گه‌وره‌کانی بوون.

کوستاندیس که‌ به شه‌راب گه‌رم داهاتبوو گوتی: « پوره که‌لینا! تیجا‌زه‌به گۆزانه‌ک بلنیم ؟ - چۆنی ده‌ته‌وی، کۆستاندیس له‌عنه‌تی! تو زیندووی که‌وا‌بوو ده‌توانی گۆزانیش بلنی.

زه‌لامی له‌نده‌هه‌ز ده‌ستی به‌ گۆزانی ورتن کرد. پی‌یژن گوئی ده‌دابه و به‌و زاری بی' ددان قاقا پینه‌که‌نی.

کوستاندیس ده‌بگوت : « من و پوره تیشودزور پینکوه ده‌چوینه شاری. له رنگا پینکوه
قسه‌مان ده‌کرد. نمو ده‌ستی له من ده‌داد و من ده‌ستم له‌وی ده‌دا. خودا وای کرد که پورم له پیش
لاقامن وه‌عززی که‌وی. ناخ پوری گیان، خنزیا پورم نه‌های ا
- ناخ... کورم... تز چت له‌ره داره ، من دیسان هدر پورت ده‌بم»

پیریژن به‌و گوزرانانه، گیانینکی ده‌هاتمه‌و هدر و چه‌پله‌ی لینه‌داو سور ده‌بزه.
کساس به‌ سر سرمانه‌وه چاری لینه‌کرد و له به‌ر خزینه‌وه ده‌بگوت : « چ توانا‌ه‌کی مه‌زنی
گیانی، رازی مانه‌وی کریت هدر له‌وه دابه‌ا

پیریژن به‌ پینک‌نینه‌وه گوتی : « کورم، فقه‌بری و هدراری پیوستی به‌ شادی هه‌به، خم
و خففت پیوستیان به‌ خزشی هه‌به. نه‌گینا خم و خففت ده‌مانترینیه‌وه. بزچی ده‌یی رنگا
به‌دین که‌ خمی قاحه یانخوا؟ باشتره نینه‌و نه‌و بخوین.»

له‌سه‌کردنا مستی له‌ به‌رده‌گان ده‌داو جارینکی تر گوتی:
. منینکی گوا ئیستا شاد و پینه‌گه‌تم، له‌ ده‌ستی مرگ چم نه‌گیشاوه. نازانم له‌و ره‌زله
پنشه‌رمه چزن تزله بستنمه‌وه. ئیستا تم‌منم ۷. ساله. داخه‌گم تازه منانم نایی، ده‌ناحالم
ده‌گردا

کوستاندیس گوتی : « پوری گیان له‌ سه‌برده‌ی خفه‌تباری خوت هیندن‌گمان بز پاس بکه. بز
خوتش باشه.»

.. ناخ... کوستاندیس ره‌به‌ندی من ا پاسی چت بوقم. من ئیستا گه‌روم وشکه. هدر له‌و
نیزگانه‌ئمشکوتنکه هه‌به. جارینکی پارتیزانینکی یونانیم تیندا شارد بزوه که‌ سه‌میزی تورک
وه‌دوای گه‌وتیرون نان نه‌بوو مندالی خزم بیخون، به‌لام نامم بز ده‌برد. مندالی خزم پینخه‌فی
نه‌بوو، من پینخه‌م بز ده‌برد. رلژنیکان نه‌فسه‌رنیکی تورک له‌ گه‌ل سه‌بازان لیم وه‌ژوو کھوت و
گوتی : « کوبیلای له‌عنتی ا نه‌گمر جینگای نمو پارتیزانه یونانیه‌مان پین نه‌لئی، تاقه‌ کوره‌کوت
ده‌کوژین»

گوتم به‌ جینگای هیچ که‌س نازانم. توش چت گه‌ره‌که‌ وابه‌که. به‌لام بزانه‌و له‌م کوبیلای پیر
به‌یسه‌و پاشانیش وه‌بهرت پینمه‌وه که‌ کریت به‌و خم ده‌دو خفه‌تمه‌وه به‌سه‌ر ده‌وله‌نی وه‌سمانیا
سدرده‌که‌وی. من سه‌رم له‌ گزینو داده‌نیم. له‌سه‌ر چی گزینوم له‌گه‌ل ده‌که‌ی؟ نه‌گمر سه‌رنه‌کھوت
سه‌رم به‌ره‌ نه‌و سه‌گه له‌ حه‌فیان گینگلی ده‌خوارد. له‌و کاتهدا کوره‌کم هاتمه‌مالی. سه‌ر بازان
گرتیان و به‌ دیوران‌نه‌ونا. پاشان نه‌فسه‌ری تورک سه‌بری منی کرد. کوره‌کم هاواری کرد و گوتی
: « دابه... دابه... جینگای پارتیزانه‌که‌ی تاشکرا نه‌که‌ی» من گوتم : « نا... نا... کورم مه‌ترسی...
جینگای نالیم... خرا حافیز... تورک کوره‌که‌یان گوشتم، خانه‌که‌یان سوتاندم و ریشتن.

کساس له‌و کاتهدا له‌ جی راده‌بوو گوتی : « دابه‌ گیان بزچی وات کردا»
پیریژن له‌ به‌ری خوین ساردی دا گوتی : « چونکه ده‌مزانی نه‌و لاره پارتیزانه له‌ گوندینکی
(روملی) دابکی هه‌به. نه‌و ششم ده‌زانی که‌ ده‌ردی دابک‌چون چی به‌ا»

کساس ته‌واری شو نه‌توانی بخموی. هه‌میش به‌ری له‌ کوبیلای پیر ده‌کرده‌وه و له‌ دلنا
ده‌بگوت : « چ هستنکی به‌رزو مزین» هدر ده‌لئی گه‌نکی پهلز کرتی زیندوو واگرتوه. گه‌نکه

لهوانه به بتوانی به «روح» ناوهری. گرڼکه له سروروی مهرگ و ژباته. نښتا نهوه فیروه. شانازیه، یا لاساره، نازابه تیه یا هموویانه پڼکهوه له گډل شتڼکی له ورسف ته هاتو که ده بیته هوی نهوه مرؤف شانازی پدوه بکات که نښتانه ...»

پدیانی کاتیک مالآویان له پیریونی ده کرد. تندنه کزیلینا بدرڼکی له حدساری هه لیکه نند که پدله سوی سروری پیوه بوو. هینای دای به کسماسو گوتی: «من دیاری دیکم تیه پیدم به تیز. وده نم پرده له من به دیاری ودرگوه. تا هتا ببینی، کريت و هبیر بپشه وه.» پاشان په له سورره وده هه لیکه راوه کانی نښاندان وگوتی: «نهوه خوڼی کوره که مه.»

رښواره کان که ورته ری. کورستاندیس گزجانی هاوښته سر شان و که ورته پیش. گزوانی ده گوت. کسماس بیده ننگ ته ماشای ده وروهری خوی ده کرد. نهوه روزه بز هه و له لڼ جار همدستی به ده نگی نهینی و سامانگی نښتانه خوی کرد. ده نگی نم ولاته گروو سه و زووه همدستی پڼکرد که تاریک دره رفتی هینوی و حدسانه وه نادا پدو که سی که یز نښتانه گه راوه تمهوه. له کريت شتڼکی سروروی ناده میزاد هه پیه، نهوه شته نه و نده قامچی له روله کانی خوی ده دا، هتا خوڼن له له شبان دښت. ناوړی داوه، ته ماشای گوندو گاشه پدرانې کرد. له نښو کاو له کان ژنو مندالی لڼک کردنه وه. ده نگی هاوارو پڼکه نهینی بیست. له بدر خزیوهه گوتی: «وای چ توانا پڼکیان هه پیه نم خه لیکه و چ گیانیک ا نښتا نهوه هه زاران ساله به برسیه تی و تښووی و مهرگ و کښه له سر نه و پرده رقانه خه بات ده کن وچوک داناده. ته ناندت سکالاش ناکن نم کريتانه رزگاری خویان له داوڼی ناوړمندی و بڼه شیدا ده بیتن.

مالی سبفاکاسی پیر، به رزو به رفروه وان، له سره وهی گوندی دیاری ده دا. په پوهو له کوهی شهرب و رونی زه بتون و ته ویله و عه مبارو دالانی دریز و ژوروی میچ به رز که هاوڼان لڼه و دوشه گیان تڼدا هه لده چنی. دهرگان ناواله بوون. خه لک بز سردانی پیره پالوه وان ده هاتن و دهرزیشتن. چه ند روزه پوهو له گډل مهرگ ملبه مله ی بوو.

له ژوروی مالی ژنو بوک ونه وه کانی پیره میزد له هاتو چو دا بوون. هیزوی رونی زه بتون و کوهی شهرب و که و له مهری هه لا که سراو و نه نیری کوهو په نیری سپی سه لک که له سر ته خسته دا ترا بوون. ده پانیزاردن و به ده نگی به رز به هی هموویان دیاری ده کرد. هښتا پیره میزد نه مرده بووه میراتیان به شده کرد. پیره میزد تاره هت بوو گوتی:

«له حدساری دریزم بکن، نامه وی گوتم له ده نکه ده نکتان بی. به دوشه گوه هه لڼان کريت بردیانه حدساری. پاشان گوتی: «له بن داری لیمز له سر عه رزم دا بتڼن. بچن دارده سه گم بیتن. ده موی هه لڼره پال و عه رز بده و گیان بده م. ده موی دست له زوی بده م. زه ویش ده ست له من بدات. هښدی به رزم که نهوه تا ده وروهری خزم ببیشم.

پیره میزدیان به رز کرده وه. پالشتیان بز دانا. دارده سه که یان له پتا دانا. گزوه په گیان تاروی سارد لکن دانا تا بخواته وه. پاشان گوتی: «زوریا شه، نښتا هه مورتان به رز به دوا ی گاره گاتاندا. ته دنیا تراسگی له لام دانیشی.»

له حدساری ته ماشای ته ویله و چالو و عه مبارو دو دا زه شمشاد و ده وروهری خوی ده کرد. گدانی داوه لیمزی بزن ده کرد. نهوه بز نه ی زوز پڼخو شجوو. ده ستی دهریشی و ده ودا که که و تپوه

سه‌سینگی. له پره‌ستی‌گود که له‌پشته‌وه ده‌نگی هه‌ناسه‌ی ئینسان دیت. ئاووی داوه لاونگی
قه‌له‌وی توکناوی چاو پینکه‌وت که ته‌ماشای ده‌کات. پیره‌میزد پرسى :

• بلی بزاتم تو کینی ؟

• کونستانتیس ..

• گوری کینی ؟

• گوری نیکولیسی گورت

• چت ده‌وی وا به‌منه‌وه نوساوی ؟

• باهه‌گه‌وره وادیاره مردنی تو دونه‌وه ده‌کپشی. منیش به تالوگم که به‌مه‌وره چیا و ناگام له
مه‌ره‌کان بی. جا نه‌گه‌ر رنگا بده‌ی من ده‌روم.

• که‌واپوو مه‌حتمل مه‌به. من به‌وزوانه نامرم. هرز به باشی تاگات له مەری بی.

• لاو گوتی تا دعای خیرم بز نه‌که‌ی تارزم. له به‌پانیه‌وه هه‌رزیه ونستام.

• ززو باشه... دعای خیری منت له‌گه‌ل بی. ئینستا تیتیر هرز. گوئی بده‌یه: به مانی بیزه
سفره‌ی نانی تیوره‌ز هه‌ر له‌وه‌سه‌اره رابه‌خن. پاله‌وانه‌کان ده‌بی بنه‌ه‌ساری‌ز له به‌ر چاری من

نان به‌خزن. ده‌مه‌وی بیان بینم. خزه‌یشتا ده‌ستیان به‌خواردن نه‌گه‌روه. ؟

• هیشتا...! باهه‌گه‌وره له‌ دوتنی ئیوارنوه که که‌بشتروتی، به‌کسه‌ر خه‌ریکی خواردن، هه‌ر
تاوینکیش لغاوه‌یان بینکار نه‌بوه.

• چه‌م پینگرتی وابکه. به‌هالی بیزه‌ سفره له‌ه‌ساری رابه‌خن. تا به‌توانم ناخواردتی پاله‌وانان
بینم. نه‌گه‌ر پاله‌وانه‌کان ناتوانن هرزن، تو کونستانتیس باره‌تیان بده‌و بی‌بان بی‌مه‌که‌نه. تو
ده‌زانی ئه‌وانه پاله‌وانی و بی‌یسته‌ ریزیان لی بگیری.

• له‌و کانه‌دا هاریدیموس به‌هه‌ناسه برکه‌گه‌بشتی. باهه‌گه‌وره نارده‌بوه کن پاله‌وان میکێلس
خه‌به‌ری پدانی که‌باوکی له‌ مردنه‌و چاوه‌روانه بی خواحافیزی لی بکات. پیره‌میزد که‌ چاری به
شوانه‌که‌ی گه‌وت پرسى :

• باشه... پاله‌وان میکێلس وه‌لامی چی دابه‌وه، دیت یان نا... ؟

• ئه‌و به‌ منی گوت : به‌ تو بلیم و لیم به‌وره باهه. من ناتوانم بزستی خزم به‌جی ییلیم. له

دوره‌وه دعای خیرم بز بکه. خودا حافیز. هېوادارم زوو به‌کتر ببینی‌هه‌وه a • به‌لی... ئه‌و به‌ منی
گوت که‌ وات بی بیژم.

• پیره‌میزد گوتی خه‌تای نیه. جارێک گاریکی وا ئه‌حه‌مه‌قانه‌ی گرد بوو، ئه‌وه یزی بوو به
ده‌رس. من هه‌ر له‌و دوره‌وه دعای به‌خیزی بز ده‌گم. ده‌ستی هه‌لئناو نیشانه‌ی خاچی گیشا.
پاشان رووی کرده‌ تراسکی و گوتی :

• تراسکی تزه‌زانی که‌وا چ راده‌بری ؟

• به‌لی باهه‌گه‌وره من هه‌مه‌وشت تیزده‌گم.

• باشه‌ چاوه‌گانت بکه‌وه، ته‌ماشای ده‌وره‌به‌ری خزت بکه. گوینچه‌که‌کانیشت باش بکه‌وه و گوی

بده‌به. تی‌بکزه‌ له‌ هیچ‌ شت خافل نه‌بی. ئینستا ده‌بینی که‌ سئ کینوی به‌وزه سئ پاله‌وانی مه‌زن
دینه‌تیره.

لهو کاتهدا که پیره میزد نهوقسانه‌ی ده‌گرد، ستارولیبوسی دارتاش له ده‌رگی حساری پهدنا
 بوو. نهوه‌کانی پیره‌میزد خه‌به‌ریان دابووه‌ه که بی بز دروستگردنی تابوتی نه‌ندان‌ه‌ی باه‌گوره‌ی
 بگری. دارتاشی گمنج وگ دزان هاته ژورو به ترس‌وله‌رزوه، وه‌نیزگ گهوت. پیره میزد وای
 نواند که نه‌به‌بوو. دارتاش بز نه‌ندان‌ه‌ی گرتنی داهاته‌وه‌و لئی پرسی :
 . پال‌هوان سیفاگاس حالت چونه. ؟ واده‌اره نه‌هرز ژور باشتری، سرباس بز خوا. به راستی تز
 مردن ده‌به‌زنی.

پیره میزد له بنه‌وه تماشای دارتاشی کرد که به ترسه‌وه دست دریزد ده‌کا نه‌ندان‌ه‌ی بگری و له
 بن سمیلاتبه‌وه پنی پنده‌کهنی. ناخه‌که‌ی دلی بی‌سوتاو گوتی:
 . مه‌ترسی ستارولیبوسی خه‌سومستم. مه‌ترسی. میتره‌کعت بینه ده‌رو راست نه‌ندان‌ه‌م بگره.
 دارتاش نینگراپوو گوتی : « باسی چنده‌که‌ی پال‌هوان ؟
 . که‌ره ا گوتم میتره‌کعت بینه‌وه نه‌ندان‌ه‌م بگره.

دارتاش دیتی پیره میزد ده‌ستی بز دارده‌سته‌که‌ی دریزد کرده. ترساو میتره‌که‌ی له به‌ر پشتی
 هیناده‌رو خه‌ریکی نه‌ندان‌ه‌ی گرتنی بال‌ای ره‌شیدی پیره میزد بوو. پیره میزد پرسی: « چنده میترم ؟
 . میترنکو هه‌شتاو پنج سه‌نت پال‌هوان . پیره میزد هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکبشاو گوتی :
 . هه‌یف که کوپ‌هوسوه‌وه پورو چرچ بووم. باشه .. نیستا پانایی سینگم نه‌ندان‌ه‌ بگره. پانایی
 سینگیسی نه‌ندان‌ه‌ گرت و راه‌ستا. پیره میزد گوتی :

. باشه. نیستا بز به‌ده‌بخت، بیر له تابوت بکه‌وه. هه‌ولئ بده تابوتینکی باشم بز دروست
 بکه‌ی. داری گویزت هه‌به‌؟

. به‌لئی پال‌هوان هه‌مه

. ده‌موی تابوتم له داره گویز بی. پاشان روی کرده تراساکی و گوتی :

. تراساکی تز داری گویز ده‌ناسی ؟

. به‌لئی باه‌ه گوره .

. که‌ه‌ابوو به‌چو ناگات لی‌بی، شو هه‌تیوه قیلان لی‌ نه‌کا.

لهو کاتهدا ژنکان له حساری سفره‌پان راده‌خست. که‌بابو جامی مسر و گزه‌ی شه‌راهبان
 ده‌هینا. پیره میزد که پال‌ی دابووه، تماشای ده‌گردن. دوردانه میش هه‌نگرتن له سر قزه
 نالژوه‌کانی وزه‌وزبان بوو. میزوله به لاکه توکناوه‌کانی هه‌لا‌ده‌چرون. به‌وه که‌به‌خوشبوو که له بان
 سه‌ری لیجزی به داره‌وه ده‌دیتو میزوله‌ش به لاقی هه‌لنده‌گه‌ران. پرسی :

. نه‌ری پال‌هوان‌گه‌ل له‌کوتن ؟

. نه‌وه دین باه‌ه گوره... نه‌وه تا هاتن..

پیره میزد به زه‌حمت سه‌ری قوسی وه‌رگیرا و تماشای کرد. سی پال‌هوان باسکی به‌کتریان
 گرتوه، به لاکه لاک دینه پیش. هه‌رسینگ کل‌وزبان خوار داناره. سمیلان شوره و قایشی پشتبان
 شله‌و شالواربان هه‌لمساوه چه‌که‌ی ره‌شبان کوزن بووه هه‌ر به‌گه‌ش لقه گون‌کیان له پشت
 گری‌پان داناره. به سه‌برکه به به‌کتریان ده‌گوت:

. هاروی، راست بز، واته‌که‌ی تا‌برومان به‌چی. ماصوستای هه‌درسه سه‌رخوشبوو، ده‌شلی و

له‌رو لاواز بوو. گوتی؟

. گورینه بچگون، دونا ده‌گوم. تاره گزته‌گشی وه‌ها به سینگیه وه نوساندبوو ده‌شگرت فانوسقه‌به. له لای راست و چپیی شو دوو پالنه‌واتی دیکه، واته پالنه‌وان مانداکاس به‌و سینگی پان و گوتی بپرو و به ریشی گورت و پشت ملی نه‌ستور و به ده‌مانجه‌ی زینو که له بهر پشتی شوقی ده‌دا. پالنه‌وان کاتسیرماس شو دزی ده‌ریایی به روخساری رش هه‌لگه‌راوی و به چاری خیل و بیجی وه‌خشانه‌ی به‌سامی ده‌ریشتن.

هاتنه ژوروی: که‌چایان به پیره میتره‌کوت له بن دارلیمز دریزو بوو، تینکراپوون و راه‌وستان. مانداکاس له قاقای پینکه‌نیشی داوه‌ه‌نگی به‌رز گوتی:

. ناخ... سیفاکاس تزه‌ه‌شتا زیندوی؟ سه‌بری نیشه‌که. ماویدک پینش ده‌مانخواره‌وه‌و به‌ز لی‌خوشبوونی گیانی تزه‌پالنه‌مان لیک ده‌دا.

. نینه ه‌شتا له‌خواردن و خواردنه‌وه تیز نه‌بوون؟ ته‌ی پالنه‌وانه له‌عنه‌تیه‌کان! گویا له دونتی نینارنوه زارتان رانه‌وستاره. نهم ورگه ماخ‌مردی نینوه که‌ی پرده‌بی؟ ده‌کری تاوینک نهم ورگه چلبسه‌تان له بپر به‌رنه‌وه‌و بین وه‌ک پیان‌دوو قسان‌بکه‌ین؟

ماموستا خه‌ریک‌وو وه‌ه‌نگ بی: به‌لام زمانی تینکه‌الار وشه وه‌ک ورتکه به‌رد له‌زاریدا وینک ده‌که‌وتن و زاریان برنشار ده‌کرد. کاتسیرماس ده‌ستی پانی به‌زاری ماموستا‌ه‌ناو گوتی: بپنده‌نگ به‌ بپنده‌نگ، ده‌نا ناپرومان ده‌به‌ی.

پاشان روی کرده سیفاکاسی پیرو ده‌ستی به سینگیه‌وه‌تا و زوز به نه‌ده‌بانه گوتی:

. ته‌ه‌نت دریزو بی‌پالنه‌وان سیفاکاس‌انیشه قره شادین که هاتووینه مالی تو. تاتینسا خواردرومانه‌و خواردرومانه‌توه‌ه‌دسان به سلامتی تو ده‌خوین و ده‌خوینه‌وه. پاشان ته‌گهر ویست له پدانات داده‌نیشین. وه‌ک پیان‌قسه له‌گه‌ل ده‌که‌ین. به‌لام پله‌ی مه‌که.

بیره میتره گوتی: « من پهل‌م نیه شو به تالوکه‌به »

. شو...گی؟

بیره میتره ده‌ستی بز پشته‌وه راداشت و گوتی: « مه‌رگ .. »

پالنه‌وان مانداکاس ده‌ستیکه به‌ سبیلی دا‌ه‌نثار گوتی: « نیشه سی که‌سین و به‌تزو ده‌بینه

چوار، با‌چاره روان بی: »

پاشان هه‌رسینگ پالنه‌وان وه‌ک جان‌ه‌وری مه‌ست سی سه‌رو شش لاق جارنگی تر که‌وتنه ری. ماموستا خلبسکار که‌می ما‌بوو بکه‌وی. به‌لام دوو که‌سه‌گه‌ی تر پشت ملیان گرت و راستیان کرده‌وه. له پشت سه‌ریانه‌وه ده‌تگی قاقای پینکه‌نیش هات. بوک و نه‌وی پیره میتره بوون پنده‌که‌نیش. به دیشی سی پالنه‌وانی سه‌رخوش خو‌یان بی رانه‌گیرا بوو. سیفاکاسی پیر ناره‌ه‌تووو گوتی: « بز پنده‌که‌نتن. شو پالنه‌واناته پیاری مه‌زن و به رفزن ده‌ستیان بگرن که نه‌که‌ون. »

پالنه‌وان کاتسیرماس نه‌راندی و گوتی:

هه‌رکس لبم وه‌نیزیک که‌وی چه‌نه‌ی ده‌شکینم. من خزم به‌تنبیا به‌رینگاده‌ه‌رزم. نه‌وی گوت و له وانتره‌جیا بزوه و به هه‌نگای به‌رز چوو له سه‌ر سه‌روی دانیش. دوو که‌سه‌که‌ی تریش چوون دانیشتن. گزوه‌ی شه‌اربیان هه‌لگرت و جامه‌کانیان پرکرد. ماموستا کزته‌که‌مانجه‌ی له سه‌ر نه‌ئوون

دانا، پله گزشتینکی هدلگرت، تا پیش که مانجه لیدان تبینکی بینه پدر.

واست له وکاته‌دا که خدریک بوو ده‌ست پی‌بکا، کساس له بهر دهرگا پیدابوو. چاری به پیره‌میزد کهوت که له بن دارلیمز دریز بوو. سی پالەوان له سفر سفره دانیشتون و چنگ و زاریان پر له گزشته. له پشت سمریان کزمه‌لینک بووک و نه‌وه و نه‌تیوه راو‌ستان. واقعی ورموا راو‌ستا. پیره‌میزد دیتی. نیوجاوانی تینک ناو زوق تیی رامنا تا باش بیتاسی. پاشان گوتی: «ئو گیزیو بی منشکه کی‌به له بهر دهرگای مالی وستاوه؟»

کساس له وه‌لأندا گوتی: «ئوهی تزیه بابیه گه‌وره ا بزلائی پیره‌میزد چوو.»
کوری کینی؟

کوری پالەوان کورستاروس، کوره‌گه‌ورهی تز.

پیره‌میزد ده‌ستی دریزو کردو گوتی:

«ناخ... خۇشی هاتی! و‌ره پیش تا پیروزت گه‌م... لهو ماوه دریزه‌دا که گوی بروی؟ له کوری

ده‌سورابه‌وه؟ له‌کن فه‌ره‌نگان چت ده‌کرد. خزریا ده‌رفه‌ت هه‌بابه شتت لی پیرسم و توش وه‌لام پیده‌وه. به‌لام داخه‌که‌م که چرای من رۆنی نه‌ماوه.

کساس وه‌نیزیک کهوت، سه‌ری دانواند، پیره‌میزد ماوه‌یه‌ک سه‌ری ده‌ناهمیزی گرت و نه‌یده‌ویست به‌ری به‌دا. لینی پرسی:

«ده‌لین تز شت ده‌نوسی، مه‌سه‌له‌ن چ ده‌نوسی؟ چیرۆک یا شیمه‌ر؟ تمویق نایه‌وه؟ ده‌ترسم توش هه‌روه‌ک کیریاسی شاعیرو گزوانی بیژی گه‌رۆک که خورجیتی به‌کۆله‌وه‌یه‌و به‌گونداندا ده‌گه‌ری‌و به‌سوال زۆرگار ده‌هاته‌ سه‌ر کارت بیته‌ گه‌ران و گه‌دایی.

کساس سوور هه‌لگه‌را. له‌راستیدا چی ده‌نوسی و بیچی ده‌نوسی؟ داخوا شه‌رمی نه‌ده‌کرد؟ له‌نه‌کار هه‌موکریارسه‌کانی دنیای به‌بی منشک و چاره‌وه‌ش و بی نرخ هاتنه‌ به‌وچاوی. بابیه گه‌وره به‌وردی ته‌ماشای کردو ده‌ویست دووباره‌ بیقرسیتی. ئوه‌ ته‌تر چ نه‌وه‌بکه‌بوو؟ داخوا به‌کاری هیچ ده‌هات؟ چۆن میرزا بتوسینکی ناوا له‌تۆمه‌هی ئه‌و که‌وتبۆوه؟ له‌کساسی پرسی: ژنت هیناوه؟

به‌لنی.

ده‌لین ژینکی جوله‌که‌ت هیناوه.

کساس چاویکی له‌پیره‌میزد کرد و گوتی: «به‌لنی»

«قه‌ی ناکا کورم. جوله‌که‌ش هه‌روه‌ک خه‌لکی دیکه‌ن. هه‌موومان یه‌که‌خودا دروستی کردوین. کاریکی زۆرباشت کردوه. کیژه‌که‌ت خۇش وسته‌وه ئه‌و غیبه‌ته‌شت هه‌به‌وه‌ ماره‌ی بکه‌ی. نه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ که‌ ژینکی ته‌جیب وکابان و به‌گونی و جوان‌بی‌زکورت بز بیستی. بیجگه‌ له‌وه‌ نایه‌چاوه‌ روانی هیچی دیکه‌ت له‌ ژن هه‌بی.»

«بابیه‌گه‌وره ئه‌و بزته‌ مسیحی. روحیکی پاک و خاویزی هه‌یه. بی‌گومان خۇشت ده‌وی.»

«ژن ده‌یه‌وی چ له‌روح بکا. له‌ش پنیوسته‌و مندال له‌له‌ش دا وه‌ژگی ده‌که‌وی. له‌کپه‌وه‌

شایستان کردوه؟

«دووساله‌بابیه‌گه‌وره.»

• مندانان همه ؟

• هینشتا نا ...

تاخ... درنگه درنگه... که واپو نپوهی نه حصق شه وانه چده کمن ؟ زوین زوو. من نه تیژوه
گه ره کن که به هیزو بهسام بن وهک پزلا بن. پنی بلنی مندانلی کرتی بزنی نهک جوله که می.
هده وها گوی بده قسه کاتم، هه تا پینت ده کری مه هینله مندانلته دهرس پخوینن !
• نهو نیشتا کورنکی له زگی دایه بابه گه ووه

• باشه... پیروز بی. ناوی بنی سیفاکاس، تینگه پشتی؟ تنیا لهو رنگه پوهه مردو زیتلو
ده بنه وه. نیشتا برز بجه سیوه.

پیره میرد کاترینای بوکی بانگ کرد که له پشت سهوی ونیشتا بوو، گوتی :

• سه ریونکم وه بهر پشتی بده، دهمه وی دانیشمو قسان بکهم. لیمزه کیش لهت که تا بزونه کهم
بز بی. لهو ماوه یه شتا که من له گه ل پالوه وانان ده پدیشم، کهم قسان نه کات. پاشان دهستی بز
نه وانهی له وی برون دریز کردو گوتی:

• برزن به دوی کاری خورتاتا. نیزه خالی بکمن. دهمه وی له گه ل پالوه وانان بدونم. لهو ماوه به دا
پیره پالوه وان له خواردنو خوارده توه بهوونه وه. ماموستا که له بهر خوارده توه سهوی قورس بهووه،
پالی وه دارنیک داپوو که مانچه می لینده دا و ههر تهو گوزاتیه می ده گوت که له هه وه له وه دهستی پیگرد
بوو. چاوه کانی به نه سرین برون و ده پیگوت :

• نه می که وی به له نجبه و لاری من

من تاخرین گولله می فیشه کداتم بز راوی هموزده ان حهرام کرد

نیشتا تا قه کارنکی له دهستم دی و ده توانم بیگم

ههر نه وه به که به دلنکی پر له داخ و حه سره توه ته ماشات بکهم «

بابه گه ووه چه بلندی لینداو پاشان هاواری کرد :

• نه می پالوه وانگان هینشتا ورگتان پر نه بوه؟ پینم وایه ورگتو ریخوله تان له بهر بهک
کشاوه توه. بهسه تیر بهسه! نیشتا سهیلله کانتان خاوین که نه وه. دهستان بشون. قایشی پشتیتان
توند کمن و وه رنه پشتی. له گه ل نپوه چند وشه به کم هه بهو حمر بزیه ش بانگم کردون. توش ناغا
ماموستا که مانچه کت لهولا داننو واز له که وی به له نجبه وه ویزده و گوللو فیشه کدان بیته.

پاشان رووی کرده ژن و نه وکان و گوتی :

• ناوی بیتن یا نهو ناغا بانه دهست و زاری خویان پاک که نه وه. بیتن هیندی گولاری نارنجیان
پیدا کمن، تا بزنی ناخوشیان نه مینی. زوو خاوینیان که نه وه، یاریده یان بدن، با بیته کمن من.

گه ووه کچ عهز توه گولویان به سه روچاوی پیره پیاواندا کرد. پاشان گولویان له بهر لوتی
راگرتن تا بیته سهو خو. دوا به پاسکیان گرتن تا بیان گه بیتنه بن داره لیمو، کن بابه گه ووه.
دوو پالوه وان له لای راستو چه پی بابه گه ووه دانیشتن و ماموستاش له بهر مابه ری.

سیفاکاسی پیر باسکه کانی والا کرد، ده تگوت هه وه لچاره که ده بیانینی. به شپوهی مدزنان
به خیز هاتی کردن و دایه زواند:

• تو نه می پالوه وان مانداکاس نه می شهر که ری ناملار، تو نه می پالوه وان کاتسیرماس، نه می دزی

تدره‌ستی دره‌یایی، تزش نهی ماموستا پال‌وان که له سایه‌ی نیمه‌دا شهرت کرده‌و نوسه‌ری شورش بوی و نامه‌گزیته‌ودت له‌گه‌ل تورک و فدره‌نگان له‌ه‌ستز بوه، هزارجار بز نه‌و ماله پچوکه‌ی من به‌خیر هاتن.

هرسینک پیره‌میزد ده‌ستیان به‌سینگیه‌وه ناو به‌ته‌ده‌ب گوتیان :
سلاز له‌تزه‌ی پال‌وان سیفاکاس.

سیفاکاسی پیرماندو بوو، پبال‌ناونکی خواره‌وه‌و دریزه‌ی پندا.:

برایان ۱ نیوه‌باش له‌بیرتانه‌که له‌هموو شورشینکا نیمه‌له‌بن‌داره‌برونک باله‌دیزینک کز ده‌بوینه‌وه، باسان ده‌کرد، پیکه‌وه‌پیمانان ده‌هست‌و به‌ر لوه‌به‌پشوازی مهرگه‌وه‌پچین سه‌وروی به‌کترمان ماچ ده‌کرد. نیتاش وه‌که‌ته‌و روزه‌نه‌له‌بن‌داره‌لیسوی سیفاکاسی پیر کزبوینه‌وه. له‌میزه‌من‌مالاوی له‌ژیان ده‌که‌م به‌لام ندره‌یشتوم. من‌نیعتراقاتی خزم کرده‌و دابو ره‌سی رزیشتنم به‌جی‌هیناوه. به‌لام هینشتا همرلیزوم. به‌لئی پال‌وانان من‌تاله‌گه‌ل نیوه‌قسان نه‌که‌م نارزم. به‌لئی نه‌ی برایان! نم‌جاریش قسه‌له‌جزینک شورشه، که‌وابوو باش سه‌رنج بده‌ته‌ته‌و بریارانه‌ی که‌ده‌بانده‌ین. بنگومان گوتیان له‌من همه‌به. نا؟ داخو نیتا هزشتان له‌سو خزتانه.؟ زه‌یتشان روونه‌؟ شه‌راب له‌نیو ورگشاندا ترشاهه‌؟ قسه‌کانم تیده‌گن وده‌توانن وه‌لامه‌بده‌ته‌وه‌؟ یامن بز دیواران قسه‌ده‌که‌م.

هر سینک پال‌وان هه‌روه‌گو سرنند به‌خون ده‌ستیان له‌سه‌ر سینگی داتاو گوتیان به‌لئی ده‌توانین.

که‌وابوو گوی بده‌نی. من‌نیتا ته‌مه‌تم س‌ت س‌له. نیوه‌ش چیرزکی ژبانی من‌ده‌زانن. پیریست ناکا بزاتانی بگیزمه‌وه. من‌شه‌پم کردوون، کارم کردوون، خوشیم دیوه، ره‌لجم کیشه‌وه. وه‌ک مرز نه‌رکی خزم به‌جی‌هیناوه. نیوه‌ده‌توانن شاهیدی نم‌وتانم بن. نیتا ته‌مه‌تم کزناهی پنهانوه. زوی له‌ژیرلاقم زاری کرد‌وته‌وه، ده‌یوی قوتم بندا. لینگه‌پنن با قوتم بندا. به‌لام ته‌ماشاکه‌ن و بزاتن من‌چیم به‌جی‌هینشته‌وه.

پیره‌میزد راوه‌ستا، نه‌وه‌نه‌تیوه‌کانی خزی نیشانداو گوتی:

وه‌ک ده‌بیتن عینلیکم له‌پاش خز به‌جی‌هینشته‌وه. که‌وابوو له‌مردن تاترسیم. من‌ته‌نانه‌ت مهرگیشم به‌زانوه. به‌لام خه‌می دپکه‌م له‌دلدا هه‌نه.
هه‌ناسینکی هه‌لکیشا، تاوینک راوه‌ستا، جاریکی تر هه‌ناسه‌ی هه‌لکیشاو به‌ده‌نگنک که‌بز هه‌وه‌لین جار ده‌له‌رزی گوتی :

— ماوه‌په‌که‌ناتوانم بنوم. به‌لئی پال‌وانان خه‌رم لی‌ناکه‌ری‌و کرمینک له‌ناخدا ده‌مخوا.

ته‌ماشای روخساری پیره‌میزداتی کرد، سه‌ری راوه‌شانندو هاواری کرد و گوتی :

گوتیان له‌دنگی من‌هه‌به‌ته‌وه‌ی ده‌بلیم زه‌بنو داره‌تی؟ هوی ناغاموستا، تزکه‌وا خه‌ر به‌لات‌دا ده‌با.

ماموستا به‌م وته‌به‌ناره‌ه‌ت بوو گوتی: « گوتیان لینه، مه‌ه‌ست له‌کرم چیه‌؟

به‌لئی برایان ۱ کرمینک هه‌تاوم ده‌خوا. ته‌ماشای پشت سه‌رم ده‌که‌م، ژبانی خزم ده‌پینم.

ته‌ماشای پیش خزم ده‌که‌م، مردن دینه‌به‌ر چاوم. ناچار له‌خزم ده‌پرسم: « له‌کونوه‌دینم بز گوی

دوچم؟ نهو کرمدیه هه ناوم ده خوا.

لیوه کانی له زین، بینه ننگ بوو. سێ پالەوان بزوتن. ماموستا سه ره درێژو هێ توکه که ی خوراندو زاری لینگ کرده و تا و ده ننگ هێ، به لām گورج دمی پینکه وه ناوه، چونکه نه به ده زانی هێ چی؟

بابه گه وه پرسى: نیهو تا نیشتا له مباره وه بیرتان نه کرده و ته وه؟ نهو کرمه قهت هه ناوی نیوه ی نه خوارده.

هه سینک پیره میرد لینگا گوتیان: نا.. نه خیر!

خواره زانی منیش تا نیشتا بیرم له م شانه نه کرده بزه. به لām چه ند رۆژیکه خه و نارامم لێ هه لگیراوه. نهو کرمه له عه ز هاتو ته ده رو به له شدا هه روزا هاتوه. نیشتا ش نه وه هه ناوم ده خوا. من که سم نیه ده ردی خۆمی له گه ل هاس بکم. کوره کانی من هیشتا فره گه بجن. ته مە بنان له به نجاو شه ست تی نه په یروه. نه گمر کوستاروس کوره گه وروم ما بابه، نیشتا له ۷ سال زیا تر بوو. نهو له قسه کانی من تینه گه بشت. به لām نه مانه که م ته جروه بن. ناتوانن قسه کانی من تینگن. به لām نه ویش له دیز ئارگادی به زیندوی سوتا. بزه گوتم با دزستانی قه دیم کۆ بکه مه وه. پینکه وه له م یاره وه هاس بکه ین. گه لله ی نیوه وه ک هیشوی گه بشتو ده چی که پر له به ره. بینگرمان نیوه شینگ له ورازه تینگه بشتوین. گه وابهو قسه بکه ن. گرێ دلتان بۆ من بکه نه وه. نیوه شه راپشان خوارو ته وه. نهو خزی یارمه تی به ناخافتن ده گات. قبول بکه ن وابه. من نامه وی به که و کویری برم. ۱ تو پالەوان مانداکاس! دوا ی من له هه موان پیرتری. له پشدا تو قسه بکه. سالی ۱۸۲۱ تو ته مە نت چه نه بوو؟

۲۲ سال کاکه سیفاکاس. چسا تو له بیرت نیه؟

من نه رده م. ۳۰ سال پتر بوم. گه وابهو هه ست سال له تو گه وه ترم. له پشدا تو قسه بکه. ما وه یکه تو زیندوی، خه بات ده که ی. تو ج تینگه بشتو ی؟

پالەوان مانداکاس ده ستینکی به زاوی خزیه وه تا، که م که م ده ستی به ردا وه به ریشی دا هینار ما وه ی که ی زۆر به فیکردا چه خوارو ناخره که ی وه ده ننگ هات و گوتی:

گه وابهو نه ی سیفاکاسی پیرا هه ریز نه وه تیشه ت بانگ کرده بوو. به راستی زۆرمان نازار ده دی و نهو گوشت و شه رابه ی خوارو ووما نه، زۆر گران له سه رمان ده که وی. تو ده لێ چی ماموستا؟

پیره میرد هاواری کرد:

له ماموستا گه ری. تو ده ی له گه ل من قسه بکه ی. ناخر نهو ته مە نه درێزه به کاری چی تو هاتوه؟ ده توانی پش پیژی به ره می نهو ژیا نه ت چه وه؟ من پرسبارت لێ ده که م تو ش وه لām به ده وه. له خزوه نه ملاولا مه که. وه ک پیوان به مه ردا نه وه لām به ده وه.

پالەوان مانداکاس قوتوه سیفاری هینا ده ر، سیفاریکی پینچا به وه به حاله تینکی کزو خه متا که وه دوو که لێ به با دا کردو پاشان گوتی: سیفاکاسی پیر تو منت خافلگیر کرد. ناخر ده ته وی چت هێ پیژم. نازانم له کویره ده ست پین بکه م. من له نه واری ته مە نقدا هه ره وه ک تو ده لێ ی وه ک پیاریکی کویر ژیاوم. یز نه م وه زعه ش هێچ خه قه ت ناخرم. کاتیک له مه به نانی شه ردا دو ژمن

پهلامار ددها کویر بودم. پنجه‌گم توند له سهرم ده‌به‌ست، تا منشکم پلاؤ ته‌بی. خۆم به تورکان داده‌دا. کاتیک ژم هیناو مندالم دروست کرد وچورمه کلباسو شهم پیکرد و له پیش په‌بکهری پیرۆز چۆم دادا، دیسان کویر بودم. کاتیک گه‌م ده‌چاندو درونهم ده‌کردو ده‌مکرده نان و ده‌مخوارد، دیسان کویر بودم. من له ژیاغدا قه‌ت له خۆم نه پرسویه‌که بزچی ده‌خۆم، بز نوژ ده‌گم، بزده‌عاده‌گم، بزچی خه‌لک ده‌کوژم. مه‌گه‌ر نیستا که‌وا تو نه و همورو «بزچی» پانته له پیش دانام. بزخاتری خرا، پالوان سیفاکاس، توژی له سر خزه به تا منشکم پیشکم، به‌لکو وه‌لامیک بدوزمه‌ده. خه‌په‌له‌ت نه‌؟

باهه گه‌وره هه‌رتک ده‌ستی وه‌ک خاچ به سنگه‌وه ناو گوتی :

« زورباشه پالوان مانداکاس منشکت پیشکته بزاتم!

پالوان مانداکاس رووی کرده زۆکوره‌کی که له پشت سه‌ری ونستا برو گوتی : « باناکوس! بجز نه‌و خورجینه‌ی من بینه.»

همه‌وو بینه‌نگ چاره روان بوین. باهه گه‌وره به چاو کساسی تینگه‌باندو گوتی:

« توش کورسه‌ک بینه دابیشه‌و گوی بدبه. راه‌ستان هیلاکت ده‌کا. هیچ تیده‌گه‌ی تینه ده‌نیه‌ن چی؟

کساس له سر عه‌زۆی دانیش و گوتی : به‌نی باهه گه‌وره تیده‌گم.

باناکوس گه‌واره، خورجینی له پیش هابی دانا. مانداکاس ده‌رگای خورجینی کرده‌وه، بو‌تلیکی گه‌وره‌ی زار فره‌وانی هینا دهر که سه‌ری به چه‌ومبکی قایم به‌ستبو. باهه گه‌وره ملی درۆ کرد که باش ببینی، پاشان پرسى :

« نه‌و بو‌تله‌ چی تیدایه؟ پالوان مانداکاس پنده‌کنی. باهه گه‌وره به توده‌ی گوتی :

« وه‌لامه‌ک‌ت هه‌ر نه‌وه بو؟ گوتم نه‌و بو‌تله‌ چی تیدایه؟

« خه‌لک کاتی به سه‌فه ده‌چن، نان و شه‌رابو گۆشت ده‌خورجینی ده‌نیه‌ن. من نان و شه‌راب و گۆشت له‌گه‌ل نه‌م بو‌تله‌ له خورجینی ده‌نیم.

باهه گه‌وره جازیکى تر پرسى : « چی تیدایه؟ من که هیچ ناییم .»

پالوان مانداکاس بو‌تله‌گه‌ی له پیره میزد وه‌تیزیک خست. تیشکیکی ره‌نگ ته‌رخه‌وانی به سه‌ری داده‌هات. بو‌تله‌گه‌ی ده‌سوراندو پرسى : « دیسان هیچ نایینی ؟»

« من ته‌نیا چه‌ند پله گۆشت ده‌بینه که ده‌ئاویدا مه‌له‌ی ده‌کهن .

« نا... سیفاکاسی پیرا نه‌وانه پله گۆشت نیه‌ن. نه‌وانه گونجکهن. نه‌هه‌ش ناو نیه، نه‌مه نالکوله. له ره‌ژۆنکی سالفه‌کاتی ۱۸۲۶، تورکینک له عه‌زۆی دام و گوی‌ه‌کی منی هه‌لکه‌ند و خواردی. منیش شه‌رتم کرد هه‌ر تورکینکی بیکوژم، گوی‌ه‌کی بېرم و بیه‌خمه نیو ته‌م بو‌تله‌وه. نیستا ته‌ی سیفاکاسی پیر، نه‌گه‌ر چه‌وئ سه‌برده‌ی خۆمت بز بگیزمه‌وه، نه‌وه‌نده به‌سه که ته‌ماشای نه‌و کو‌ی‌پانه بکهم و ده‌ست پنبکهم. من ده‌زانم نه‌و گوی‌پانه هه‌ریه‌که ئی‌کینه. بز نمونه : نه‌و گوی توگن‌اویه گونی عه‌لی به‌گی دوژنی خزینه فلانه. نه‌و «پانایسی» برای منی کوشتبو. پاشان چه‌روه خانوی کونستانی له «ده‌روه‌ی «ریشمن» تا له نیو ژنانی هه‌ره‌میدا رایه‌بروی. ته‌نانه‌ت خانۆسه‌کانی بو‌رجی قه‌لاشی ته‌کوژاند‌بزو. تا همه‌وو بزاتم له مالی خۆی

خدریکی گدیف و رابواردنه. شو شموه من له پیش ددروازهی رتسخر له چابخانه یه یکی تورگان دانیشتیوم و هه نندم ده گینشا. به قاوه چیم گوت: «پولو ناگرنک بینه، قه نته گم خه ویکه بکژوئته وه.» شو وه درای ناگر گهوت منیش لولهی قه نته گم پینچا به وه به بیده نگی له قاوه خانه هاتمه دوه وه گ با به ده شینا گوتام تا گه بیستمه کژشکی گلژو فدره نگی عدلی به دگی. خزم ده ژوروی هاویشتو به پلپیکاناندا سر گه وتم. عدلی به دگ له نامیزی ژنه گه یندا نوستیوو. خزم به سه رداداو سه رم بری. گرینگیشم هه لکه نندو ده دسه رم وهر پینچاو چورومه وه قاوه خانه گه. گهس ناگای له ونیوونی من نه بوو. به یانی که خه بهری گوشتنی له شاردا بلژو بزوه. پاشا گوتیوی: کاری مانداکاسه، شو عدلی به دگی گوشتوه» به لام تورگه گانی که شو شموه له قاوه خانه بوون، سوتندیان خوارده بوو که پالده وان مانداکاس شوئی له قاوه خانه ی حسه نی قه لیانی کینشاوه. مانداکاس بوتله گدی هه لیتاو به پالده وان کاتسیرماسی نیشاندا، گوتی:

تو ده بیینی نه مه یان گونچکدی عدلی به گه .

پاشان به قامک یه دکی نیشانداو گوتی: «شو گونچکه ره شو گه ووه که نالقه یه کینشی تیندا به، هی خولامینکی قوله ره شه. ناوی ره مه زان بوو. له عهت له روحی. توهش دوژمنی فه لان بوو. شو مه لعهونه ژنی مه جوو ده گردن که مه مکی خویان له سر زاری سنو لقیکی سر ناواله دا بینه، پاشا درکی سنو قه کدی به سر مه مکیاندا به رده داوه، خوشی له سه ری داده نیشت. شه ریگیان له قه راخ <تریپیتی> له دوه وه ی شاری کاندی توشی هاتم. گوتم: پاشه ره مه زان بلژی بزاتم تو له خرا ناترسی؟ شو سه گه گوتی: «من ره مه زاتم... خرا له من ده ترسی»

قه موی خزم هینا دوه رو گوتم: «منیش مانداکاسم. قه مهت دهرینه و ناماده به .»

گوتی کافر به خشی خوت، به تیناو به بی قه مه ده گیرت خستم. من قه موی خزم نه هیناوه. گوتم من دوو دانم پی به، کامیانت ده وی هه لیزوه . یه کامیانت بز هاویشت. شه ری ده ستو یه خه له سه ر به ردان ده ستییکرا. چه ند سه عات له شه ر دا بووین. شه ودا هاتبوو. ناره قه خوین له له شمان ده چورا. له گه رمان ده سرتاین. جارچار خومان ده ناوی داویشت، تا فینک ده بووینه وه. ناو سوو هه لده گه وا، قه همان نه ده کرد. تینیا نالده مان ده هات. دوستیکی قوله ره شه که خه لکی به نغازی بوو. به یندا تینده یوی، ده هات یاریده ی ره مه زانی بدا، ده نگی داو گوتی: «ده ست راگره ده نا زگت ده ورم. لیسانگری، وه درای کاری خوت که وه. پیم گوت:

نافه رین ره مه زان، به راستی پیوی. توهش گوتی توش پالده وانی. نینه هه رتکمان هه یوانی درنده یین. ده بی یه کمان بمرین! ناخره کدی ده رقه تم لی هیناو پشت ملم گرت وه هر وه ک به رازی سه رده برن ناوا سه رم بری، شو گری گه ووه به نالقه شم بری که وا دیزه دایه .

مانداکاس گونچک یه دکی نیشاندا. بیره وه ری قاوه مانه ته کانی گه ریمان دا هینا بوو گوتی: «شو گری به ش که وا خدریکه سه وز هه لده گه ری، گونچکدی مسته قا قه سابه. نه وه ی له نیه و راستی بوتله که دایه هی کاربایدکی خه لکی نه لیانیه. نه وی تریان گونچکدی نیسامینکی جه ماعه ته، شو مه لعهونه ده نگیکی خوشی هه بوو، حدیف بو شو ده نگی. ده بوایه زمانی بهرم و له نالکژولنا رابیرگم. تازه رابردوه. شو گری پچوکه ده لینی گری ماسیه، نه وه گونچکدی » پرتو نه قه ندی به. شو به ده خسته نه وه نده جوان بوو، ده تگوت په یکه ری په روزه. راست وه گو

سن ژۆږو ٻوو. مردنه کښي خه تاي خزي ٻوو. سوار ده ٻوو به گهردي فه لان دا ده گهرا، زني نه زیت ده گردن. گام ژن ده تراني به به ره کاني له گه ل ٻکا؟ دلڼ به ژنان سوتا. شمونک لني وه ژورو گه وتم. له ژوروي ده گڙ بهک راجووين. بهلام نو بهکي ناسک نارنجي و ژنانه ٻوو. زڼو خزي رانه گرت. مله ناسک و جوانه کم بري و نو گونچکه جوانه شم لیکر ده وه. ده لني جهواهي ره. نو گونچکانه هر بهکده ميژوي خزيان هه به. له م پوتله دا ده تراني نيشانه ي هم سوو شوږه کاني کريت پلڙيه وه. تازه من گوني نو که سانه نازميرم که له شردا کوشتومن. شونهارنيک له شوږه کاني ۱۸۲۱، ۱۸۳۶، ۱۸۴۱، ۱۸۵۴، ۱۸۸۸، له م پوتله دا هه به. بهلام نيشتا تيرت پير ٻووم. باسي گوني برين نيه. ده بگوت و کريت وهک ناگر له له شيډا گري ده دا. سهري داغ ٻوو. دووباره گوني :

• به راستي من جانه وه ونکي درنډم. خردا بيه خشي. کاتي شوږنيک سازه ٻوو. من مال و زنو منډال و رزي تکميش نه کراو و مززوي نه کيلراوم به جي ده هښت و سوار ده ٻووم و ده چرومه لاي پالهلوان کورا کاس. کورته يادي پالهلوان کورا کاس و هه ناسه بهکي هه لکنيشا و دووباره گوني: ونشتر پياوي وهک نو ناپتموه. به راستي نيمه له ناستي نو وچين؟ زه لامي گالته ا پالهلوان کورا کاس کم قسه ي ده کردو قسه کاني هه ميشه پرمانا ٻوون. قهت نه ٻوو کمينک وشه يهکي گالته ي لي بيستين. يا قسه يهکي توند. چاري ده تگوت چاري هه لڙيه قماوي و به سام. عه يه ي تندا نه ٻوو. قهت شهراي نه ده خواره وه. ده ستي له ژنان نه ده دا. کاتي شوږس رکيني لنده داو بي نموي ناوږ به داتموه داخوا کمسي له پشته يان نا. خزي به توکان داده دا. قهت په پياخ سووي پيش خزي نه ده ژماردو. گولله کاري لي نه ده کردو يا وني نه ده کوت. نو نيشان نه ٻوو، فرشته ٻوو.

جاريکي تر هه ناسه ي هه لکنيشاو لني زياد کرد: • تهنبا که مایسي نو پياوه هه رنه وه ٻوو که بالي نه ٻوو. e

سيفا کاسي پير له گه ل نه وه که گوني بڙ نو هه لځست ٻوو، يانجه که ي خزي ونکوپينک ده کردو نارده مت ٻوو. بهلام ليمزي ده روشاندو بزني پيوه ده کرد و داني به جهرگي داده گرت. تاخه که ي خزي پي نه گيراو به توره يي گوني :

• واز بينه پالهلوان مانداکاس ا پوتله که ت بهخوه نيو خورجين، دلره قی و به دغه پي تاده ميزاد راده نه ژماري نيه. گوتم بيخوه نيو خورجين و وه لامي من بهدوه. داخوا ته واري نو گونچکانه ي هروتن شتيگيان فبر کردوي؟ تز ژياني خوت له م پوتله دا ده به شي. که واپرو پيم بلني. نو رنگه يي گرتو ته پيش راست ٻوه يان نا. نه وي تا نيشتا کردو ته داخي بز ده خزي يان نا ا پالهلوان مانداکاس نارده متوو هاواري کرد :

• داخي بڙ بهخزم ا بڙ چي ا ناخ ته ي پالهلوان سيفا کاس. نه گهر قمار بي سه رله نو ي ده دست به ژيان هکمه وه، ديسان هر ته مو ژنم ده هښتا که هه مپوو، هر ته نو توکانم ده کوشت و رهنه زياتر شي. هر ته شالوار و پشتيندو چه کسانم ده بهر ده کرد، تاقه هه ودا به کم له ژياني خزم نه ده گزي. زووش زه بهر ره حمتي خوداي ده کوم. هر بهو پوتله وه ده چومه خزمت خواو پيم ده گرت: • خودايه رنگه بهد بهو پوتله وه چه به ده هشتي. يان پتورستم به به ده هشتي تز نيه e

• گه واپو نهی ماندگاسی پیراتزه نیاو ته نیا بز پیاو کوژی هاتوو به دنیاوه ۱ واته خودا تزی بز پیاو کوژی نارذوته سمرزده وی.

• نا...نا سیفاکاسی پیر...نا. من پیاو کوژیم خوش ناوی. بزچی گژیوم ده گهی؟ من پیاو کوژی خونین خنر نیم. همر ته نیا بز پیاو کوژی پیاو نا کوژم، بدل کو...
پیره مینرد سدری که چهلخی خوراند و کموته لیکرو پاشان له پر گوتی: « به لکرو بز نازادی شمر ده گهم »

پالوان ماندگاس هه ناسه پدکی هه لکیشاو زهینی روون بزوه. نیستا که گم ده یزانی مه بهست له م باسه چه دیسان گوتی:

• ناخ پالوان ۱ بهیستا تنگه بهشتم. تز له منت پرسی له کویره دیم و بز کوئی ده چم. من له سدره تاره نه مده زانی وه لام بدمه ره. به لام له ناخافتنا زهینم روون بزوه. بدلای پالوان سیفاکاس له کوبله تبه وه دین و بز لای نازادی ده چین. کوبله دیننه رووی جهیان و ته واری تمه مغان خه بات ده که بین هه تا نازاد ده بین. بز نیصه ی گرتی بز که بهشتم به نازادی تاقه رنگابه ک هه به. نویش پیاو کوژی، من بزیه توزکم ده کوشتن. تز پرسبارت کرد و منیش وه لأم دایه وه. نیستا پیر بروم و که موی خرنیاوم خستوتوره کالان و دهستم له سدر دست داناره و چاره روانم مەرگ بیته سزواخم. پاشان رووی کرده زب کویره گهی و گوتی: « یاناکیس! و ره بوتله که ی به ره وه جینگی خزی »
با به گه و ره هاواری کرد:

• نانه دین پالوان ماندگاسا! چهند باشت گوت. نه هه نو رنگابه بو که تز هه لت بواره بو. تز نا ناخر نو رنگابه ت بری و نه رکی خوت به چی هینا. به لام تز لات وایه که بپنجگه له رنگابه رنگای تر نه؟ نیستا ده بیخی که رنگای دیکش هه نه. نیستا نهی پالوان کاتسیرماس، نهی پیره دزی ده رای، نژوهی تزیه وه ده نگ بهی.

گورگی ده ریامسته گانی کرده گری. چاره خنله گانی سور هه لکیزاو گوتی: « نهی سیفاکاسی پیرا من شو گه مانم بی خوش نیه. تز به و بیانوه که دووسی سال له نیسه پیرتری، له هه مساری خوت کرد وین و خوت گردوته سدر کمان و وه بهر پرسبارت داوین. من که تا که م.

با به گور گوتی: « شینه له خنرا خوت گرژ مه که. من ته گهر خوم گردوته سدرکی کوزونه وه. نه که له پیر شه و به که له نیره گوره ترم. بدل کویره له بهر شه و به له پیش نیره دا درلم و به به پدلم. نامه وی هه روا بوم. نازانم چرن مه بهسته گم ده بریم. نامه وی به که پرو کویری بوم.

من له نیره بره امانت وست که وروم بکه نه وه. نیستا تیگه بهشی پالوان کاتسیرماس؟
• بدلای تیگه گم. مه بکه هه را. مه سه لهن تز ته گهر پاپوینکی له حالی نوقم بوون دایه. من گورج به هاوارته وه ده هاتم. من هه مو ته مه من له گه ل خه بات له ده ریادا راباروده. بپنجگه له ده ریاش ناگام له هچی تر تبه. هچ بارمه تبه کیشم ته ده ست نایه. که واپو بزچی شت له من ده پرسی. چاره روانی بارمه تی چت له من هه به. ۱

با به گه و ره به نالینه وه گوتی:

• ناخر نهی دزی ده رای له عه تی! من خه ریکم نوقم ده م و نه وه دی نوقم بی ته نانه ت خو به موی سدریش هه لنداره سی.

لهی ناکا نهی سیفاکاسی پیر. تز به قوی سدرت خزت ههلاوه سه تکه به موری سهری نینمه. تز له سهره مهرگ دای و ده ترسیبی، ناوت لی ناره گرم. بهلام من ناوی ترسی لی ده نینم نهودم تز به قیوه ههرا به دوسته گزنه گانی خزت تیزی: «گورینه چم بهسور دیو بز کونیم ده بهن» نینمه هیچ له تز پتر نازانین. ناتواتین هیچی وات پین بلینین که دلت نارام بی. نینمه هه مورو مان وهک پاپوزی بی فرمان به گوزی ده ژین و به گوزی ده مرین. بز کوی با بخوازی بز تهو لامان دهبا. پاپوزی ژبانی نینمه کزن بووه تاوی دینته نیوی. نینمه شه وورؤ خهریکین ناو خالی ده که بین. بهلام ناوه که ههر زیاده دکات. تاوای لی دینت توکم ده بین. ژبان بینجگه لهوه شینکی تر نیه. تز نه وندهی ده تهوی هاروار بکه. ده پرسی نینمه چکه بین؟ نینمه ده بی شو وورؤ ترومپا لی بهدین و تاوینک ده ست له سر ده ست دانه نینین. نه ولولا نه که بین و زمان بز سکالو گازنده نه که بینهوه. بهلی نهی سیفاکاسی پیر. ته کلینی نینمه ته وه به که نه جیب و شهریف پینینه وه، شه وورؤ ترومپا لی بهدین. ته وه بوو ته وهی من له ژبانغا فیزی بووم. پشان خزش بی و ناخوش بی ههر ته وه به. پشان به ترومپا رومی کرده پالهوان مانداکاس و گوتی :

لهی ناکا مانداکاس من وهک تز خانه نشین نه بووم چاوی خزم بههستم و بینجگه له تروکان چپتر نه بینم. کارم ته وه بی ههر گوی بان بهرم و بز ته وهی به خه لکیان نشان بهدم له پوتلیکننا بیانگیزیم و به خه لک بلیم: «ژبانی من ههر تهو برتله به»

بهلی نهی پالهوان مانداکاس من به وه مورو شوینی سه ههرم کرده، هه مورو شوینیکی جیهانم دیوه. له گه ل ژبی جو به جزو نه ستووم. قولایی ته فریقار تهو شوینهی که نان به تینی رژی ده برژی. نهو له نگه رگایانهی لی بان وستاوم له راهه بهدورن.

من به میلیون خه لکی رهش و زه ودم دیوهو چاوم لی بان پر بوه له سه وه تاوه له هه مورو کهس بیزار بووم. ته نیا مه سیحی و خه لکی کریم خزش ده وست. به لام ورده ورده له گه ل خه لک راهاتم و تینگه بستم که هه موریان به باری چاک و خه راهی خزیاندا وهک به گن. پشان بووم به دزی ده ریایی. زانیم که دنیا له دوو جووی مسو کاشی دروست کراوه وه همشه پینکه وه له کیشه دان. به خزم گوت: «کانتسیراماسی به ده بخت تز گزوهی مس به تانه شکی. چونکه نه گه ر بشکینی، نیش کارت ته واوه و تز گار ناگری به وه.» ته وه بو که له گه ل دزه گانی نه بله زابری بووم به هاوه ده ست. تالایدکی رهشان هه لکرده پاپوره کامفان په لامارده دا و ده مانکوشتنو تالانمان ده کرد. پشان ده چوینه دورگه چوله کان و تالانمان ده شارده وه. رهنگه له بیرت مایی که جارنیکان له

«گرایسا» پاپوزینیکی پر له دارچین و مینخهک و هیلو گوزی هیندیبان خالی کرد. بز هه مورو کریتی داگریتهو. له بیرته نهی سیفاکاسی پیر، باری که رینکم لهو به هاراته به دیاری بز ناره؟ پیره میزد گوتی: «باشه. درژی بی به وه له سه کانت نه نتیجه وه رگزه. هه به ست لهو هه مورو درژ دادریه چی به؟»

نه نستا: دزانی مه بهستم چیه؟ تیندگی که نینمه له هیچگه سه نه له خواو نه له عهیدی خرا نه ترسایین من مه سیحی بووم و ته وان موسرلمان. بهلام هیچ پاپوزیکمان وه پاش نه ده دا. جا بز مه که که چو یاهه. یا بز به بتولوقه ده دهس. گورج به سهری ودر ده بوون و حاجی با به یا زیاده تکه ری مه سیح ده مانکوشت. من هه بو انیک درنده بووم که له گه ل کوزه لیک هه بو انی درنده ی دیکه

ده‌ویام. منیش وه‌ک له‌جمله‌زایره‌کان سهرم تاشی بوو. تنیا قوژکی گورتم له پشته سهرم هینشتبوره. عه‌مبارنکم نه‌شرفی و لیره‌ی مه‌جیدیه‌ گز کردبوره. له و پاپوزاته‌ی ده‌مانگرتن، دووسی ژغان هه‌له‌بواوردو راماتنده‌بوارد. پاشان له‌ده‌ویامان داویشتن. به‌لی... پالوان مانداگاسا به ترم گوت که جان‌وه‌ریکی درنده‌ بودم. زرد له تزه‌رابتر. توش نه‌ی سیفاکاسی پیر نه‌گهر له من به‌رسی نه‌وی کردومه لینی په‌ژویانم یان نا، له وه‌لام‌دا ده‌لیم: ته‌منه‌ی من به خوشی و دلیری و دادوینساف گوزه‌راوه. لینی په‌ژویان تیم. خوا منی وه‌ک جان‌وه‌ریکی درنده‌ دوست کردوه، وه‌ک جان‌وه‌ریکی درنده‌ش ژیاوم.

خودا منی به گورگ دروست کرد، منیش به‌رخه‌کانم خوارد. نه‌گهر خوا به به‌رخ‌ی دروست کردبام، گورگ ده‌یانخواردم. چاک چاکیشبان ده‌کرد که ده‌یانخواردم. نهمه یاسای سروشته. خه‌تای کهس نیه که گورگ و به‌رخ‌ی دروست کردوه.

کاتسیراماس تاوینک پینه‌تنگ بوو. به چاره خه‌له‌کانی ته‌ماشای هاورینکانی ده‌کرد. ده‌تگوت چاره‌روانه که شتیکی پی بلین و کیشه‌ی له‌گه‌ل بکن. به‌لام کهس هه‌چی نه‌گوت. ناچار درژیوی پیندا:

. نیشتا‌ش نه‌ی پال‌ه‌وانان من پیر بووم. بنی پاپوزه‌که‌م کون بوو. پشتینده‌ی داره‌کان لینگ ترازون. ناری دینه‌ نیزی. نیتیر تروم‌پایه‌کانم پاش کار ناکهن. ناچار خۆم گه‌یاتدوته وشکانی و لاسای خه‌لک ده‌که‌مه‌وه. بزچی! له پهر ته‌وه که نیتیر ناتوانم کارینک به‌کم، له کار که‌وتویم. توو‌کم به سه‌یوره نه‌ماوه، دانم که‌وتوون. نیشتا نیتیر گورگ گروی بوو، نه‌سپینی که‌وتوون و دانی نه‌ماون. نیتیر ناتوانم پی‌او بکوزم و بگورنم. ناچار وه‌ک مهر ده‌کارنم. له په‌ناگای گوندی داده‌نیشم تا چاره‌کانم بکوشم و ته‌ماشای کیزه‌ جوانه‌کان به‌کم که دینه‌ سهر کانی. جارنکیان وه‌ک گیزان چاوم لینه‌کردن، ده‌ستم کرد به گریان. کچه‌کان قاقا پینکه‌نین و گوتیان « ها... ما‌مه پیره بز ده‌گری؟ » گوتم: « بز نه‌وه ده‌گریم، روژنک ده‌مرم و نه‌وه‌ش ولاره‌ناسکه‌ی نینه‌ له پاش من به‌چی ده‌مین» سوزنده‌و خویبه نه‌گهر من شاهام، نه‌وه‌ی له‌ه‌ه‌موان جوانترم هه‌لده‌بواوردو هه‌رماتم ده‌دا له سهر گزوی من سهریان به‌رن. تا له‌گه‌ل خۆمیان به‌رم.

سیفاکاسی پیرهاواری کرد:

- بییره‌وه پال‌ه‌وان کاتسیراماس. تزه‌جان‌وه‌ریکی درنده‌ی. هه‌ویانکی خونین خوری، به‌سه... پینه‌تنگ به!

پال‌ه‌وان کاتسیراماس گوتی: « تزه‌پرسیارنکت له‌من کردو منیش وه‌لام‌م دایه‌وه. تزه‌گوت ده‌ریچه‌ی دل‌م بز تزه‌که‌مه‌وه. منیش گرده‌مه‌وه. ها سیفاکاسی پیرا پت لبقه‌وما. ترسای؟ به ته‌وسه‌وه چاره خه‌له‌کانی ده‌پیره‌ میزد بیری و هاواری کرد:

- به‌لی، من ده‌روگای ته‌له‌ی دل‌م بز تزه‌کرده‌وه و شه‌یتانه‌کان له به‌ری هه‌ل‌تن. نیشتا گوت له ده‌نگ ده‌نگیانه‌و ترسای. تزه‌پرسیارنکت له‌من کرد و منیش نه‌وه‌ی ناقلم پینشکا ره‌لام‌م دایه‌وه. گرتیم پنت خزش‌بی یا ناخوش هه‌رته‌وه‌یه. تزه‌پرست:

« له‌گوزیه دین». له‌خاگه‌وه دینین نه‌ی سیفاکاسی پیر. بزکوی ده‌چین؟ دیسانه‌وه بزخاک، نه‌ی سیفاکاسی پیر. ته‌کلبفی نیشه‌ چه؟ به‌گورتی پنت بلیم: نه‌گهر گورگی به‌خز، نه‌گهر

بدرخششی بخوری! نگه‌دار ده‌توی بزانی گورگی گه‌وره کنی‌به، بزانه که خودایه اهلن خودا گورگی گه‌وره. نو هه‌سوان، واته گورگی و به‌رخ پینگه‌ده خورا.

پاله‌وان مانند‌گاس باسکی خزی دریز کردو گوتی: «کوفران مه‌که نهی دزی ده‌ریایی خه‌رفاوا! تز سدرخزشی، له‌سدر خزشی نازانی چغه‌له‌تینگ ده‌که‌ی. گورگی گه‌وره خودا نیه... مه‌رگه...»
کاتسیراماس قاقا پینگه‌نی و گوتی:

- هاوری! مهرگ همر خودایه‌وو خرداش همر مه‌رگه. تز تیناگی، وتی خه‌لک دوو‌پات ده‌که‌به‌وو. پاشان رویی کرده پاله‌وان سیفاکاس و گوتی: «نوه‌وو نهی سیفاکاسی پیرا‌نوه‌ی ده‌وو پیت بلیم. نوه‌وو وه‌لامی من. ده‌تویست لیم نه‌پرسی. نیستا بیژه جامه‌کم بز پرکه‌نوه. پیره میزده نوه‌کانی‌گوت: «پیه‌که‌ی پرکه‌ن له شراب. نهر نیبهراتانی خزی کرده، نیستاده‌ی نهری <تاول القرآن> <بجی بگه‌بینی. «پاشان بیده‌نگ بو. سهری به‌ردایه‌وه. که‌وته پیر کرده‌وو و به‌خوی گوت:

. قمزادوت له‌کاری نمودا کاری من نیه. من قازی نیم. خودا قسه‌کانی وی بیستوه، هه‌روا باشتره که‌خوی له‌کاری نمودا قمزادوت بکا!

پاشان رویی کرده ماموستا که‌به‌سهری تاسوه‌گویی دا‌بره‌قسه‌ی پاله‌وانان و گوتی:

. نیستا تا‌غا ماموستا نوره‌ی تویه، سدرت به‌رزو‌که‌وو قسه‌بکه.

ماموستا که‌مانچه‌که‌ی له‌شانی کرده‌وو گوتی: «من تمه‌نم به‌قسه‌کردن پرده‌ته‌سدر. نیتر به‌سه. تز پاله‌وان سیفاکاسی پیرا شتی گران ده‌پرسی. کنی تزی هینا‌وته‌سدر نوه‌فیکرانه‌من له‌وه‌لامی تزدا شتینگم نیه.»

پیره میزد توره‌وو گوتی:

- که‌وا‌وو ده‌ی لالایی؟ واته بز ره‌ه‌تی ته‌واو ده‌ی که‌رو لالوو کو‌زو خواجه‌بی. تز نوه‌ت گه‌ره‌که؟ به‌لام هاوری! ناده‌میزاد هه‌یوانیکه، زمانی ده‌گه‌ری‌وو پرسیار ده‌کات.

- توره‌مه‌به پاله‌وان سیفاکاسی پیر. ناشکرایه پرسیارکردن به‌وشه‌ده‌ی، توش‌چهنی گه‌ره‌گته‌قسه‌بکه، چونکه دل‌ت ده‌خوازی. پرسیار به‌وشه‌ده‌ی، به‌لام وه‌لام دانته‌وه‌پنویست نیه به‌وشه‌بی. دپاره تز وه‌لا‌مت گه‌ره‌که‌وانیه؟

- دپاره وه‌لامم ده‌وی... وه‌لام!

ماموستا که‌مانچه‌ی هینادور و گوتی: «زورباشه سیفاکاسی پیرا تز وه‌لا‌مت گه‌ره‌که. متیش وه‌لا‌مت دده‌مه‌وه. به‌لام به‌که‌مانچه. که‌مانچه‌ی من زمانی واقعی منه. نه‌گه‌ر تز تینگه‌بشتی باشه. نه‌گه‌ر تی‌نگه‌بشتی خه‌تای من نیه. من چه‌کم. نهی سیفاکاسی پیرا تز به‌کو‌ری هاتویه دنیاه به‌کو‌ریش ده‌سری.»

بابه‌گه‌وره گوتی:

پا‌وا‌ی ماموستا، که‌مانچه‌که‌ت لینه‌به‌هیوای خورا. چا‌وده‌کانی له‌سهریه‌ک‌دانا. هه‌وا تاریک ده‌وو. باران به‌دل‌نوه‌ی درشت ده‌ستی به‌بارین کرد. گه‌لای دارلجی‌له‌به‌ر قورسای دل‌نوه‌ی باران وه‌سه‌ما که‌وتی‌وو. چهند دل‌نوه‌بارانی گه‌وره‌فینک که‌وته‌سدر رو‌ومت و‌سپینله‌ته‌ستوره‌کانی بابه‌گه‌ور. پیره میزد به‌زمانی ته‌رای سهر لپوانی سه‌په‌وه، تینو‌وو.

ماموستا داهاتوه که مانچه‌ی به سینگیمه نار هوه‌لین زه‌بری نارشه که‌وته سه‌رسیم که‌مانچه. له سه‌ره‌تاره نارشه له‌سه‌ر سی سیم که‌وته سه‌ماو هه‌لپه‌زیشه‌وه. زه‌نگوله‌کانی‌وه‌ده‌نگ هاتن. نه‌و سه‌ساره تاریکه ده‌تگوت په‌روه له قاقای پینکه‌نین. هه‌موو پی‌بان و‌ه‌بو له سه‌ده‌سه‌سن و زه‌نگی پشودان لیندراوه. گوی‌بان له ده‌نگی مندالان ده‌بی که راده‌کن و پینده‌کنن و باری ده‌کن. له‌وانه‌یه پالنده‌ش بو‌یین که له سه‌ر لقه دارچناریک له‌گه‌ل زه‌ده‌ی هه‌تاو له خه‌وراپه‌یین و له کاتی قریندا به‌خوینن

نارشه ده‌بزو‌توه‌وه پینده‌کنی و سه‌مای ده‌کرد. پاله‌واناتی پیر دنیوا بو‌وتیان له بیر برده‌بزه‌وه. وه‌ک مندالان، یاره‌ک په له‌وران دل‌بان سوک‌ده‌ه‌بو. بو‌وکو نه‌وه‌کانی خاوه‌ن مال‌ و‌ده‌ه‌ روده‌ روده‌ نیتیک ده‌بو‌نوه. نزه‌کرو قه‌ره‌واش له ژووری مالی ده‌هاتنه ده‌ری و هه‌ر چه‌ند باران ده‌باری، به‌لام له سه‌ر عه‌رز داده‌نیشتن و ملیان راده‌کینشاو گوی‌بان ده‌دایه.

باهه گه‌روه‌ش گویی دا‌ه‌یه‌وه هه‌ستی ده‌کرد که له‌شی زه‌لا‌وه قورسی سوک بو‌ه. په‌حه‌وا که‌وتوه‌و نیشتا وه‌ک هه‌ورنیک له سه‌ر دا‌ره لیم‌وز شمشاد ده‌سه‌ورنیه‌وه. وه‌بیری نه‌ده‌هاتوه که له گه‌نجابه‌تیدا تارا سوک و به‌که‌یف بو‌وینت. سه‌گه‌ر رۆژنیک نه‌وها بو‌وینت. نه‌و رۆزه له‌شمر گه‌رپه‌بزه‌وه. سه‌ری شوشتبو، خوینی سه‌رو‌چاوی پاک کرد بزه‌وه، جلی تازه‌و خا‌وننی له‌به‌ر کرد بو‌ه، بۆ نوزو‌وه‌و دا‌عه‌ چه‌ره‌ه‌ کلیسا، له‌و رۆزه‌شدا هه‌ستی کردبو‌وه که له‌شی وه‌ک هه‌ورنکی فینک و‌سوک شه‌پۆلان ده‌دار له گه‌ران‌ده‌دا بۆ مالی لاهی وه‌عه‌رزی نا‌که‌وی.

ورده‌ و‌ده‌ نا‌وازی که‌مانچه‌ گۆزا، توندو قورس بو‌ه. زه‌نگوله‌کان، ده‌نگیان و‌زه‌نگوله‌ی لاهی بازنیک ده‌چوو که ناماده‌ی راوه‌وه به‌ دوا‌ی نینچیر له‌ه‌وا‌ی خالی‌دا ده‌قه‌تی. ده‌نگی نه‌ه‌ره‌ته‌ی پی‌اوان له سه‌مه‌کان ده‌هاته‌ ده‌ه. پیره‌ میرده‌کان په سه‌ر سه‌رو‌ماوی سه‌ویان په‌رز کردبو‌وه. سه‌رده‌می گه‌نجیه‌تی و مه‌یدانی شه‌رو هاوار‌ی په‌رتاران و شین و گریاتی ژنان و حه‌له‌ی نه‌سه‌ی بی‌ سواریان وه‌به‌ر ده‌هاتوه که خویناوی و سه‌رلی شینا‌وه‌ه‌ستا بو‌ونه سه‌رو‌پاشوران و له سواری خوینان ده‌گه‌ران. ژوری نه‌ما‌بو پاله‌وران مانداکاس هاوار بکا : « نه‌ی ماموستای له‌عه‌ته‌ی، یا گه‌نجابه‌تیم بۆ بگه‌یره‌وه، یا پینده‌نگ به‌ا. »

به‌لام که‌مانچه له گه‌رمی و‌ها‌زان که‌وتبو‌وه. تاهه‌تگ گۆزا‌بو‌ه. نیشتا هه‌وا‌یه‌کی نه‌وم و شیرینی لینه‌دا‌وه ده‌نگی خۆشی به‌ دل‌وه‌وه‌توسا، پاله‌وانان گوی توکنا‌وه‌کانیان قوت کرد بو‌ه، په‌ زه‌رده خه‌نه‌وه گوی‌بان ده‌دایه. ده‌نگی که‌مانچه له هه‌وا‌ی شه‌داری رۆژپه‌ردا وه‌ک و‌زه‌وی میش هه‌نگویی بارگزان که له چیا گه‌رابنه‌وه، یا وه‌ک ده‌تگی دووری چومینک که به ژر عه‌رزدا بر‌وا‌یا‌وه‌وه سکالانی عاشقانه‌ی ژنیک که له بناری کینه‌کانی نه‌وه‌ده‌وه‌ه بی‌سرت، ده‌چوو. له‌وانه‌شه‌ ده‌ریا بو‌یین مه‌مه‌که‌کانی هاو‌یشته‌بینه سه‌ر زیخ و پنا‌لینتی. یان ده‌نگی سه‌ه‌راوی تر بو‌وه که شیرین و خه‌ما‌وی له‌وه‌ به‌ری سنوری ژبان، واته له‌وه‌ دتی‌اوه‌ ده‌هات و گیانی له جه‌سته دینا ده‌ری. یان له‌وانه‌یه خودا بو‌ویی که له تاره‌مایی شه‌داری شه‌ودا، خۆی شار‌دینه‌وه‌وه خۆشه‌ویسته‌که‌ی خۆی، واته گیانی مرۆی بانگ کردبی و بزلا‌ی خۆی په‌رینته‌وه.

ماموستا که شه‌پتان چه‌ره‌ نین ناخی، به‌سه‌ر که‌مانچه‌دا خوار به‌زوه‌وه‌ لی‌بنه‌دا. نارشه وه‌ک شیریک ده‌هات و ده‌چه‌ر، سینگ‌ی سازی ده‌قه‌لاشت و ده‌نگی هه‌ره به هه‌ست و دا‌خدا‌ری وه‌ده‌ر ده‌نا.

کدم کدم ده پرو بهشمو. ماموستا له لغاوهی تاریکینی شمو دا بز دهبو، ههروه گ نیتیر کس نه بده بیی، که مانچه وهک تارماپنکی کدم رهنگ به تنبا له بن دارلیمز وستاپوو. له خزوه ده پنا لاند و هاواری ده کردو ده پاراپه وه.

بزه کی گوشادو قولاً لینه کانی باه گه ووهی لینگ کرده وه. له نکار گیانی سوکالی که له سر داره لیمز له نهنده بووه وهک مانگی تهره تازه له ههوا بهرز بزوه چوه سره ههروا زترچوو. بووه ههروا، ده پری تابینه باران و بینه زوی تا دهنکه کان پتیزی و شین پان بکات.

باه گه وه له بهر خزیده بیری ده کرده وه: « مەرگ هەر نهو به و به ههشتیش ههروا. نیتنا نهو من ده چمه به ههشت و ده گمه خزمهت خودا. سلاو نهی خودای من! پیلوی چاوه کانی هه لیتار بینه گه له تاریکی شه ههچی نه دیت. لهو شه ودا دهنگنک به سههروه که به ناو پانگی ده کردو ده بگوت :

... وه ره وه ره ...

باه گه وه گوئی : هاتم ... هاتم ... هاتم ...

چاوه کانی له سر پدگ دانا.

* * *

تهواری شه تهرمه که پان له ههساری له بن دارلیمز دانا. ده تگوت دارنکی نه ستوری پراوه باران تهری کرده وه. کساس چوکی داداو چاوه کانی که هیتنا گهرم بوون له سر به کدانا. تراسکی له پنا مهیتی هه نتروشکابوو ته ماشای ده کرد. ههوه لچار بوو ناوا له نینه که وه مردوی ده بیی. ته ماشای مهیتی که سینی ده کرد که زوی خوش ده ویت. ده له زوی، ده ترسو هه ره لوی ماهزو و ته ماشای ده کرد. خاوو خیزانی مردوو له سر تهرمه که کیشکیان ده کیشا. دهو گای ههساری ناواله کرابوو. خه لکی گوندی که بیستویان سیفاکاسی پیر مردوه، خه فته تبارو تازه دار ده هاتن بو تاخرین جار سلاوی لی بکن. پدکه پدکه نارامو پهنه نگ داده هاتنه وه دهستی پیره مهربان ماچ ده کرد. دوو پیر بون به شراب شوشیان و ده کفننکی ناروشمی سپان وه درگرت که خیزانی به دهستی خزی بو ره زنی ناوای دوو بوو. دوو له بووه کانی فانوسی گه وه پان له بان سه ری و له لای لاقان راگرتوو.

یای کاترینا پشینیاری کرد که باشته مهیته که بهرنهوه ژووی و له بهر پارانی نهی. به لام کساس نه بهیشت و گوئی: «خزی گوتویه له بهر پاران بز و با به باران تهری.»

شه تاریک و ههچ نه ستیره پدک نه ده وه شا، جگه له ههرو ههچ شتیک نه ده بینوا. زویاتنکی نهرم فینک ده هات. نهوه کانی پیره مهربان ناگریان کرده بووه تا سه ره پان نهی. نیتترینکو درو جاشه کهر و هابی پیره مهربان له ته وبله هاتوو نه دهوه، له بهر گزی ناگر ده بتران. خهویان نه ده هات و ته ماشای ده ووه ری خویان ده کردو هه ولیان ده دا بزانی نه مشه و بزچی ههسارو اووناک و بز له خه لکه سی پالوان که ژوویان خوارد بوو، پالیان وه دار لیمز دابوو بره پان ده هات. ژنه کان له کاتینکا ده سالی سهویان ده کرده وه. به گریان ده پانگوت :

خوات له گه ل نهی سیفاکاسی پیر. له قهولی نینه وه سلاو به مردوه کان بگه بینه. پیره پیاران

له کاتینکا دهستی مردویان ده کوشی، هاواریان ده گرد :

. نهی پالەوان سیفاکاس ۱ به هیوای دهباری زووتر ۱

هەر ژنه چله ریحانه به کی بز داویشت، تا وهک یادگاری عه تراوی نهم جیهانه، بو دنیای مردوانی بهری. دایکینکی گه لیبی داخ دیتوو، کینلی نه نوسراوی گوره که ی له پهنا تهروی سیفاکاسی پیر داناو گوتی:

. پیره میرد نهوی بده به گوره کم، ناوی «دیمبترای» بوو. دراوسینی تزیوو، تو ده بناسی. کلانزکی سووری به گولنگی له سر بوو، به پای پتی ده گه پ.

بای کاترینا لینه به کی نه ستوری به سرشانی سی پالەوانی پیردا. پاشان چوو دهستی تراساکی گرت و گوتی:

. رۆ له کم به چو بنوو، نیوه شهوه.

تراساکی گوتی: « من ده موی له بان سەری باهه گه ووم به خه بهر بم. باهم که نه هاتهوه، ناچار نه شی من جینگای به گرمهوه.

له وکاته دا ناگر خۆشتر ببوو، نیگای گرزو خاوهن نیرادهی تراساکی نیشاندا که راست وه باوکی ده چوو. دایکی کشاوه بینه نگ بوو. باران هه روا ده باری. ریشو ونه وه کانی دیکه ی پیره میرد، که شەف به ده ست ده هات و ده چوین و قاره بان به خه لک ده هینا که له پشت سەری پیره میرد ونستا بوون. هیندی چار بینه نگ ی به سەر حساردا زال ده بوو. له حاله دا دهنگی داعهار سەک و په لوزان ده هات که خەویان لی نه که وتیوو. گایه کان ده پانه ژراند، له نه گاو که له شیر خرنند یان. به یانی به ردا بوو.

کاتی سی پالەوانی پیر چاویان هه لیشا و مهیتی پیره میردیان له سر به رده کانی حساری دیت، رۆ به رۆ به یزوه. به لام نه بزوتن و خەویان لی کهوته وه. لای تیوه رۆ ستا وریوس تابه ته که ی هیناوه، تراساکی چو سه بری به کار بزانی له داری گوزیه. دارتاش قیلی نه کرد بوو، داره گوزی بوو. سه عاتی دووی دوا ی نیوه رۆ نه وه کان مهیته که یان هه لنگرت، تارامو به کاوه خزه ده وری گوندیبا گیزایان. له سەر هه موو چوار رینک رایان ده گرت. گه ووه کچ له بهر په لجه ره سەریان دینه ده رو ده سکه ریحانه یان داویشته سەر مهیته که، گوندی به کان به سەری پەتی له گەل تابه ت ده ریشتن. ده تگوت به راستی خودایان مردوه. هه موویان سه برو به کاوه خزه ده بزوتن. ده رغه تیان ده دا به باهه گه ووه تا له سه رخز مالایسی له گوندی به کات، به لام له پر که به ره و گزستان ده بزوتن، له ده ره وه ی گوندی پیترو کفالو هه ره وک ناسمان کون بووی، باران دایله به. گوندی به کان له خزشیان هاواریان ده کرد. چه ند مانگ بوو به ناواتی باران بوون. مه زرایان ده هات وشک بیی، سپاس بز خوا گه وا باران دی. ژنان روومه تی ره ش نه سەریان که وهک مه زرا تینوی ناویوو، وه بهر بارانه بان ده دا.

پیره میردیک له بهر خزه یوه وتی: « باهه گه ووه بزته باران و دیسان ده چینه وه ناخی زوی. »
یه کی تر گوتی: « نهو له خەم و خەفەتی نینمه ناگادار بوو، هەر بزەش هرو به باران و ناوهان ده دا. »

ناخه که ی هه موویان به تری گه پشتنه قه برستان. دوو کهس له نه وه کانی پیره میرد پاسکیان

هله کردو قه برهان هه لکه نهد. خاکی قه بره که سوورو نهرم پرله ره گه کبار کوئی ماسیلکه بوو. ده تگوت پیشتر ده ریا نم ولاته شاخاویهی داگرتوه. باران هر واده باری ولیی نده کرده وه.

زرد به یواشی باهه گوره یان ده قه بری نا. زندهوکان هه بره که مسته خوئیکیان به سه ردا کرد. پاشان له ژیر ریژنه ی باران بز مائی گه رالده وه. نینستا نیتیر به پله بوون و غاریان ددها زووتر بگه نه سهری نانی خه قی مردوو له گزشتی نه و به رانه ره شه پخزن که باهه گوره بز مردنی خوی دانا بوو. شه راییشی به سه ردا کن.

کساس دورو له وانیتیر له سه نیو ته ختیک دانیشته. گیانی کوشراو وله شی هیلاک بوو. چاوی له سه ریدک دانان، تا به رله وهی به ره و چیا بکه وینته ری، توژی به سه سینه وه. به هاریدی موس گوترا بوو، فانوسیک په یادگار خوشی بز ریشتن ناماده بی. نم دوانه ده بویه پیش کازیره ی به یانی بگه نه نوردو گای پالوان میکلس. کساس تنیا چهند ده قه بیه دک خه وی لینکوت و هر لو چهند ده قه بیه ددا ده ریجه ی دلی به سه ر باوکی ره حه تیدا کرایه وه. کساس به باشی باوکی ده بیی که پیش مائی واده ستا بوو، ده بیست له پلیکانی ژوره که ی سه ر که وی. تنانندت لاقی له سه ر پله ی بگه همیشه دانا بوو. کساس ترسا، ژنه که ی له وه سه ر نوستوو. پیره میرد ده چوو بیتر سینی. کساس چوه پیش له وه پیره میردی پرس:

• باهه بز کوئی ده چی؟ خالیگی له سه ر لا روه قتی راسته ی هه بوو. ره حه قتی ناووی دایه وه، نیگای وه حشپانه و سینی شزر به یونه وه. ده سالیگی ره شی له سه ری به ستوو که خوین له ریشه و گانی ده چزاره. زاوی بریندار بوو به په مز به ستوو یان.

مردوو نیو چاوانی تیگ تا بوو، ته ماشای ده کرد. دپا بوو زور توره بوو. چونکه دانی لینک ده دانو گرنیکی سوور له گونه تفنگانی ده هانه دور و روه قتی روتاگ ده کرد. له پر زاری لینک گرده وه، لژکه که گوت و برته که وه دیار گوت. ره گ وه حشپان نه راندی، سه برو که لاقی له سه ر پیژده داناو سه ر گوت. کساس جارینکی دیکه ش هاواری گرد:

• باهه دهستی لی مده ده توه ژنی حنه. دهستی دریز کرد تا باهی راهگری و نه هینلی له پلیکانان سه ر که وی. به لام مردوو ون بوو. بوو ده دک له نیتیر کساس هیچی نه دی، تنیا له سه ر پلیکانان دهنگی ههنگاوی قورسی ده بیست.

هاواری کرد. له خه و راهوی، چاوی هه لینا، دیتی میوان له سه ر سهره کز بوونه وه. به رانه ره ش که تازه له تندووی هاتوره ده ری، له سه ر مه جمعه یه کی مس گه و تیره سه ر پشت و هر چوا ده ست و لاقی ده ده وای کرد بوو. سه روشاخی پیره ما بوون، ده تگوت زندهو گوندی به برسه کان که و بوونه سه ری و گزشتیان دارو به شه ده کرد. نه وه گانی پیره میرد چهند گززه شه رابیان هینا و تانی خه قی مردوو، وه ک میرانی و جیژنی گه و ره ده ست پیکرا.

گه رینگ شه راب و ده ورینکی دیکه ش میوانی به که یف کرد بوون. شاده که بیان تنیا له بهر شه راب نه بوو، له بهر بارانی بوو که به سه و مه زرای تینو دا باری بوو. له خوشی نه وه ش بوو که مهرگ جگه له پیره میرد، دهستی له که سه تر نه دا بوو. جا بویه تا وینکیش له خواره توه خافل نه بوون. ده یان خوارده وده یان خوارده وه سه رخ شز بوون. لاتیان بز سه ما و هخر وو هاتوو. گه و ره کچ و بوکه کان به له لجه ولار ده هاتو ده چوون و خز مه تیان ده کرد.

شهراب قفل له زار ده کاتمه. ستارولپوسی دارتاش که باشترین گزوانی پیژی گوتدی بو. کمی ماپو تینی هدلگات. بهلام نواندی له پهنای دانیشتهوون زوو وریهان کردهوو زاریان بهست. قهشش بزندهوی نهبلنن مسله که گتندی دهین. دوی جامه شهرابیک دهستی به درعا خونندن کرد.

کسماس همستا، پای کاترینای نامزونی بانگ کرده نولاو گوتی:

نامزون من نه مشو ده چمه چیا کن مام. هیچ په پامبکت هه به بزی؟ ژن هه ناسینکی هدلکیشاو گوتی:

ناخ... چما نوو گوتی ده داته په پامی کس؟ نه گهر فیکرنکی به مینشکی دای، دنیاش خدراپن له فیکری خزی پاشگمز ناپنتموه. مه گهر خوا یارمه تهمان بدات.

نامزون گیان! یانی نوو بهزی به کوره کشی دانابه؟

بزی به بهزی به دادی، چونکه لم دنپابه لمو به دور کسپتری خوش ناوی. بهلام به قدسی کس ناکات. تهنیا وه دوی فیکری خزی ده کوی. به لن... روله، له پیاونکی بهزی به خوشی دانابه، نپتر چاوه روانی چت لی دهین. کاترینا چاوه گانی سرپوهو پهنه دنگ بو.

کسماس له هاریدیموسی چوه پینشو پینی گوت:

هاریدیموس! توش باشت خوارو خوارده وه. به راستی بز مهرگی پابه گه ورم جیزینیکی باشت گرت. نینستا با برین -

نژکمری پیر سمری بهرداوهو گوتی: « نهی ناغا یاران ده باری. له درین هه وریا رانیکه پپاو لوتی خزی ناپینی.»

نموی پابه گه ووه به توندی گوتی: « دهین ههو برین. پالا وری کوین.»

هاریدیموس هه ناسینکی هدلکیشاو له عنه تی بز چاره نوی خزی نارد که نه به نشت تاونک ناسوده بین. به تابهت نینستا که تازه ده پوسست جهمینکی پاش بخوارو بخواتموه و پشونک بدات! گوتی باشه با برین -

کسماس گوتی: « وه پیش کوه ناخر فانوسه که به تو تبه! »

ناهتگی تازه کم کم ده بوو به گزوانی و شادی. ستارولپوس له قهشهی پرسی:

بارکی پیرلز نجازده به من گزوانیه کی چپایی بلیم؟ بی نموی چاوه روانی وه لامیش بین، تینی هدلکردو به دهنکی وه ک زهنگردی خانوی لمرژاند:

گهنگی! هه وای خوش دهین؟

گهنگی! مانگی هه ووه ده گهر نته وه

تا من تهنه تهنه کم هدلگرم! ...

هاریدموسی پیر ، فانوس به ده‌ستوه به کویره ونگای مارپنچدا له چپاسرده‌کهوت. هینتا هدرسرخ‌شپورو په لاداده‌هات و

لاقی ده‌خلبکاو پرمی له عه‌زی ده‌هینا. پاشان به خه‌جالتی هه‌لده‌ستاره و ده‌کهوته ری. له بهر خویه‌وه ده‌یگوت :

وای له‌و شه‌را به له‌عنه‌تیه. شه‌راب تاوی شه‌یتانه! دل‌ی بز ناخافتن ته‌نگ ده‌هرو. له کاتیکا له‌بهر باران وه‌ک مشکی نبر تاوی لینه‌تپوو. راده‌ستار گوتی : « شه‌راب بزوا بینه‌نگی؟ من نه‌وه ده‌خنکیم، هه‌ر بویه‌ش وه‌عه‌زی ده‌که‌وم.

زفر گوتن قه‌ده‌خه‌به هاریدیموس . ده‌بینی نه‌وه لاقاو هه‌ستاره. توندتر هر‌ی بگه‌بینی. کسماس به پده‌ بوو که پیش رووناکیوین بگانه لانی پال‌ه‌وان میکیلس، نه‌کا له نژودوی تورکانه‌وه بیترینی. گزیال‌ باران ده‌باری. ره‌گه‌کانی زه‌وی ده‌ماسان. ناوه‌کان به ده‌نگی قاقا له به‌ری‌ایه‌کانه‌وه ده‌رژانه خواری. جاروبار پروسکینک وه‌ک شیر به ناساندا ده‌خوشی. گرمی هه‌رو له چپاو دژل‌ ده‌نگی ده‌دایه‌وه. پاشان دوو باره ده‌نگی ناوه‌کان ده‌هات که بز ده‌شتی ده‌چورنه خواری.

چاوساخی پیر جارینکی دیکه‌ش که‌وته پارانه‌وه و گوتی :

شه‌راب بزخاتری خوا زارلینگ که‌وه و قسینکی بکه. له‌و دنیای که تژ سه‌فهرت بز کرد‌ه‌وه، خه‌به‌ر چپوو؟ داخوا فه‌ره‌نگیه‌کانیش هه‌روه‌ک نینه‌تینسانن، یا شه‌پتانن؟ به‌لام کسماس حال‌و هه‌وسله‌ی ناخافتنی نه‌هرو. ماتر بینه‌نگ، له‌تاریکی‌و له‌بهر باراندا بز پینشه‌وه ده‌چوو. نه‌په‌دوست نه‌و ده‌مه پیرزانه به زفرلمنی نا‌توز بکا. شادی‌به‌ک هه‌موو له‌شی داگرتیوو. وه‌ک گاشه به‌ودنیک له‌بهرده‌کانی کریت نارام و بینه‌تنگ خزی له‌بهر باران راده‌گرت و هه‌ر چه‌ندی زیاتر ته‌ر ده‌ه‌وو، پتر هه‌ستی ده‌کرد که نه‌شی خاک و پارینی ورتکه به‌ره، کار ده‌که‌نه سه‌ر نیشکانی.

زستان هوو ، دوو‌گی کریت به باران ته‌ر ده‌ه‌وو. بارانی کارچاک نه‌م ناگه‌ی ده‌کوژانده‌وه که

تورک ده گزندو کلیسایان بهردابوو. ناگری گونده گانی تورک تشینشی داده مرکاند که مسیحی ده پانساتاندن. تورک و فله بز گاول و وزیرانه کانیان ده گرانه وه. به زحمت بهردنکیان له سر بهردنیک داده تاو میچینکیان دروست ده کردو ماله کانیان سر له نوی تاوه دان ده کرده وه. کریشی هیلاک ویریندار که له بهر قین و تورهیی ده له رزی، دیسان ده گوتوهه بهر دهستی تورکان. له وکاته دا پالوانه کان له نه شکوتان لینک کزده بهوتوهه تا بریاریدن. په پهای خهلیفه بان ده خوینده وه دیسان ده پانخوینده وه.

تا به باشی نپورژیکی تپینگن. دهنگی یونانیان گوی ده دایه دلگیر ده برون. جتیوان ده دایه هه ره شه چاروان له ناسان ده کرد. مستیان له عه ززی ده داو ناخره که می تسلیم ده برون. قه مه کانیان ده کالانی ده ناوه و جاریکی دپکesh چه که کانیان له بی عه ززی ده شارده وه و ده گرانه وه بهر کاری خزیان.

خه لکی کاندیش توره و بهندنگ دوکانه کانیان ده کرده وه. جرتیاران زویه کانیان ده کیلاودایان ده چاندن و چه رخی قورسی زیان وه گه ده کوه توره. پالوان پولیکسینگیس له چیا هاته خوار، تیتولینکی ره شی له فیهه که می دورو بوو. شه مینکی بز سن میناسی پشتیوانی شاری کاندی هه لکرد. تازیک له بهرام بهر په بیکه ری راهه ستاو دهستی کرد به گازنده و سکالو پاشان چوو دوکانه که می کرده وه. بز نه وهی که سن نه بیینی و چاری به کس نه که وی، ده چوه ژورری دوکانه که می قه ندهی ده کیشاو چاری ده نخته بیک ده پری. نه ماشای کولانی ده کرد، به لام نه خه لکی نه ده بیینی که دین و ده چن. ناگای له و گوندی پانه نه ده بوو که به باری پورتقال و لیسز و تارنگی و شراب و رزنی زهیشونی بهرماوی تالانی شاری کانه وه ده هاتنه نپو شار. نه وه هیچ شتیکی نه ده دیت. نیستا داخی ده خوارده که بزچی چپای به جی هیشتره و خزی واتر سه نوزک و خوزری نیستانده وه. له بهر خزه ره فیکری ده کرده وه : « من نه ده برایه گوی بدمه قسهی خهلیفه و یونان. پالوان میکلیس کاریکی باشی کرد که مایه وه. منیش ده بویه له وه سهره پینمه وه و له گدل نه و برم. نیتر زیان به گاری چیم دیت. هیندی جار دیشه سهرم که بز چیا بکه رمه وه.

لوله ی قهلیانه که می لینک هالاند و له بهر ده رگای دوکان راهه ستاو هه ناسه بدمکی هه لکیشا. له و کانه دا مانولیرسی قهشه به وینا واده برد. باعه پای چه وری ده هاواند. نه وه لکاندی نه بزوتیوو. هه روا نویژی له سهر مردوان ده گردوله نپوریه سی ناشتیناندا په شدار ده بوو. ده بوششتن و پیروزی ده کردن. پاروه خوارده منی لینده داو ملی ته ستورده کرد. له و رژه دا قهشه جامی شه راپی تایه تی نویژی مسی به ده ستوه بوو، مووتزوفلوس به وهنگی بزپکار وه چه چاری گریانه وه له پیشینا ده رویشته. به روژی روناک فانوسینکی پینکراوی به ده ستوه بوو.

پالوان پولیکسینگیس نیشانه ی چاپی کیشا. له خه به ونکی ناخوش ناگادان بوو. نیستا قهشه ده چوه له سهر مهیتی پالوان ستیفانیس نویژی بکات که له کاتی گه رانه وه پدا به پاپوزی خزی بزکاندی، هه رتک لاتی به نارنجزکی بهر بیودن و مرد بوو. له بهر خزه وه گوتی :

خرا لینی خزشی. نه و بیوانه مرد و بیوانه ژیا. سهری راهه شاننو راست نه وه ده مهی که ده بیوست بهینته وه ژورری دوکانی، چاری به پاکیش کهوت خزی له به تانیک وه رینچا بوو ده له رزی و له بهر خزه وه ره ک شیتان ورته ی ده کرد. دوو رفژ بوو نه وه که مانچه ژونه وه ک

- گیانینکی سر لئ شیزاو به کۆلاته کانی کاندیدا ده سوپاوو هینشا نه پتوانیبوو بریار بدات. داخرا هه پخانه که ی بهکاتهوه، ژن و دوو کبزه کانی بینهتهوه که په نایان بژ گوندی گتورگناروس بره بوو، ژبانی ناسایی خزی دهست پی بکاتهوه. یان واز له هه موان بیتی و بچینهوه کن پالوان میکلس و پی نیشان بدا که نهویش پیاره نابی وک سهگ چاری لئ بکن.

پیش دوروژ کاتنکی پالوان میکلس وهلامی نامی خهلبه پیدا ده ناردهوه. پی گوتیوو: «هه بژ باکیش له نه مانی خوی دابی. هه بژ به سلامت. ده زانم تازه ناگه رینهوه. چونکه تۆ باکیشی وده بی هه وهک باکیش رهفتار بهکی.»

نیشتا باکیش بیری له قسه کانی پالوان میکلس ده کردهوه. له کاتنکا هزار خه یالی شهبانی به میشکی داده هات، فره نارده تیروو. قسه کانی پالوان میکلس جارنیک ره گی غیره تی دهه برات وریاری ددها بچینهوه چیا، تا بهو بهرازه تیشان بدات که خه رایی تیگه پشتهوه. جارنیکش ده کهوته فیکری ژن و مندالی و مه پخانه که ی و رای خزی ده گزوی.

که چاری به پالوان پرلیکسینگس کهوت راه ستاو له بهر خزیه وه گوتی: «نه ی، ده جاوهره نه وهش یه کیک له پالوانه نارده اره کانه کهوا کلکی ده تیزو گه لئ گرتوو ته تسلیم بۆته وه! بچی! چونکه تهو کاره به قازانجی کرته، توش نه ی باکیشی پر له نه سپنه. ده ته وی به ناقلی که می خزت بهتروهوه. رنگات بگروه هه ژ کابرا، هیچ شهرمیش مه که. ره یشتوو شهرکردن زۆر دژواره له ترانا به دهره. بهلام له وه دژوارتر نه وه یه که تهو پشقه ره ولانه وهک پالوان خه هه لده مستیوو هه ره لو کاته شدا فرمانی چک دانان ده ده ن.»

باکیش به دیتی پالوان پرلیکسینگس شادبوو له بهر خزیه وه گوتی: «واپاشه بچم بیدونم. نهو تینم وه بهرده نی. منی هه ژار ژن و مندالم هه یه نابی بچم.» بهو خه یاله لئی وه نیزیک کهوت. و گوتی:

«سلۆ من له چیا وه ده گه رنمه وه. سلۆی زووش.»

پاله وان پرلیکسینگس به نیشانه ی بیده نگ کردنی دهستی هه لیتاو گوپاندی و گوتی: «هه ژ گوم به... به جهه ته م..»

دیتی باکیش نارده تی ده کرد. چونکه کرده وه شهرما یه که ی خزی وه بهر ده هینا یه وه. باکیش به قسه ی نهو زۆر نارده تهبوو.

«سه بهر» نهو پالوانه ناگر خزه ا نهویش وهک سهگ چاری لنده کا. توش 15 راهه ستا 1 نیشتا حالیت ده که م. 1

«من دو بهاره ده گه رنمه وه بچی، من مه ته ریزی خزم چۆل نا که م. نه گه ره به مایکت هه یه...؟ له راستیدا باکیش به مانیکی وای نه ده بوو. ته تیا ده بوست پالوان پرلیکسینگس نارده تی به کا. پالوان به زه ره خه ته به کی گالته گوتی: «چۆن باکیش تۆ؟ توش ده چیه وه چیا؟ ده بی زۆر نازا بی؟»

«به لئ پالوان دیاره دلۆ غیره تی دوی. هه ره وه غیره ته له عه نه ته شه که دنیا بهر نه وه هات. نه وه ی گوت وی نه وه ی چاوه روانی ته به کی تر بی بهر بوو.»

باکیش له پر دیتی که بریاری داوه، بریاری داوه ته تسلیم نه بی و کارنیک بهکات که هه رنک

پالخوان تهریق بنوره. نه گهر خودابینکیش ههیی. نهوا ناگای له ماله و حاله کدی دهیی و کچه کانیشی به شوو دهوات.

باکیش به رنگادا نده زوی، بدلکوو ده فری. چره نینو کلیسای سن میناس و شه مینکی پنکرده. کلیسا خه لوت و بزنی عهتری له دهوات. سن میناس به جلی زونین و به روضاری رهش نه سهر و به سواری نه سپی بزهی دهواتی. واده هاته بهر چاوه که باکیش پیریز ده کات و پنیسی دهلی: «سه ره کهوتوو بی. تو ونگایه کی راست هه لیاورده. دلنیا به من ناگاداری کچه کانت دهیم و دو میندی قیت و قوزیشیان بز په پدا ده کم. سه ره کهوتوو بی، پالخوان باکیش

باکیش شادو که یف خزش نیشانهی خاچی کیشار له کلیسا هاته دهر. له جینگایه ک دهنگی قسان دهوات. سه ری هه لئنا له پشتی په لجه ره ی خه لیفه ی چاوی به سه روه گوتی توکناری هاریلانوس کهوت. واقعی ورمه لهوی که تهو سوخزوره دزه، نهو چه وسینه ره ی فه قیرو هه زاران له باره گای خه لیفه ی چده کا؟ دپارهو که باکیش نه پده توانی مه بهستی خه لیفه له بانگ کردنی که سبکی تاوا تی بکات. خه لیفه نهو ده وه مهنده سوخزوری بز نانخوردن بانگ کردبوو. هه رتکیان خه ریکی قاوه خوارده نووی پاش نانی بوون. پیره مینرد له م گاره مه بهستیکی هه بوو. نهو مه سپیانه ی که په ناپان بز تاتین و «پیره» بردهو گه راپه و نهوه بز کاندی. حاله کانیان به چزل و ویرانی دق بزوه. تهرک سندوق و هه رک و په لجه ره یان شکانه بوون تا ناگری بی بکه ته ره. بینه که له دپواری رهش و رووت هیچیان نهما بوو. خه لیفه هاریلانوسی سه رافی بانگ کردبوو تا به زمانی خزش وای لئیکا بدلکوو پاره ک به سرتی کم به قهرز پدا به مه سپیبه لی قه و ماوه کان تا خانوه کانیان تاوه دان که ته ره. هاریلانوس له ره وه ندی شوش داسه روه تو سامانیکی زوی وه سه ویدک نابوو. گواره و نهنگوستیلوه په ردی به قیبهت و ملوانکه و سکدی عه نیکه وشتی به زرخ دیکی به قیبهتی هه زان له موحتاج و فه قیرانی که بوو، سندوقی پر کردهو له نالتون و جه واهیرات.

خه لیفه ده بهیست له کاتی قاوه خوارده وه دا به وریای و به پاریز مه سه له که بینه ته گزری باسی بگا، تا ده گاته سه ر نه سللی مه بهیست. له سه ره تاوه باسی خودای بز کرد و گوتی: «تاده میزاه له ته ماعی مالمو سه روه تا، روحی خزی له ده ست ده دا..»

پاشان به سه رو نه رم خینایه سه ر باسی رلژ و نیشتمان و گوتی: «زور له هاو نیشتمانانی نینه بوون به ته به دی و دنیا به چاکه باسیان ده کات. چرنکه گیانی خزان فیدای نیشتمان کرده. نابی له بهر به رنه وه که فیداکاری ته نیا به به خشین گیان نیه، بدلکوو له وه شدا به که هه ره که سچی له ده ست دی و چی پنده گری بکات. بز فونه له کاتی قه بران و ته نگانه دا به پاره پارمه تی نیشتمان و هاو نیشتمانان پدا. به لام خوداش بیکار نیه، نهویش ده قته ری خزی ده کاته موو ناری هه سوو فیداکاره کان به پیتی زیر تزار ده کات. له پدا تاوه کانیان نهو پاراش ده نووسی که به قازانچی مه سپیبهت داویاته.

سه رافی ناجسن به خونین ساردی قاوه ی ده خوارده وه و سپناری ده کیشاو له په لجه ره وه سه بری خانوه ویرانه کان و دورتریش ته ماشای شه بزلی ده ریای ده کرد. و ته کانی خه لیفه ش وه ک با به بن گوتی دا تی ده پهرین. له دلی خه یفا ده بگوت: «کابرای قه شه ده بهوی فریوم پدا. خه ریکه دلم

نرم بکار به هاندانی غیرت و دهمارگرن سندوقه گانم خالی بکات. نهی بدهخت اخبالت
خواه! هدرلسر شو هوا به!

گاتینگ خلیفه و تگانی تهاو کرد. سه راف قرتچکه جقاره کوی له ژئر سیفاردا کوژانده و وزو
بی نه دهبانه رووی کرده خلیفه و هه ناسه به کی هه لکیشاو گوتی :

• باوکی پیروز و تگات هه مو له گه ل شووع دینه و من زوژ جار سه بارت به و فرمایشانه
تو بیرم کرد ته و هه مو جارئ دلم پیره و به خزم گوتوه : « خوزیا منیش وه ک خلیکی دیکه
بام، خوزیا تو ایبام تفنگ هه لگرم و گیاتم بکه مه قویانی نیشتمان . « بان ده مگوت : « نینستا
که خردا غزه بی لیگرتوم و به نیوه نینسانی دروست کردوم، خوزیا نه ونده پارم هه بابه دابام
به برابانی دینی و تزی له رنج و دهری نه وانم کم بگردا به و . « خودا له رژی جهزادا روحم
پینکات.

به لأم حه پف که منیش تاهرت بهوم. به لئی باوکی پیروز من نهام. هه رچند له باری
منه و قسه زوین و من به سوخوز داده نین، به لأم کارو کاسی من له بهرو کتوه. به لئی باوکی
پیروز برا بکه گاتی هه تهنیک یا پیره ژتیک، نهنگوسته به کی پیچوک دینینه لای من و ده زمان که
مه جید به ک پتر ناهیتی، من دوو مه جیدی دده من. ده زمان زه درمه، به لأم چه کم؟ ناخر منیش
نینسانم و رنج ده کشم، من باخیکی رزم هه بهو فرو شتم، باخیکی زه به توتم هه بهو فرو شتم. نه
خانوهی نینستا هه مه له پارتمم داناره. خوی من شاهیده باوکی پیروز نهوی گوتم راسته. نازانم
دواروژم چی به سدر دیت. نهو خیرو چاکه ی به ده و بهری خزمی ده کم، منی مال ویزان کرده.
کاتی تو له دوات ناردم، له خوشیان دله کوتمم گرت. به خزم گوت : « خودا داد په ووه و سه خیه
وباداشی چاکه دده اتوه. بنگومان خلیفه له وه زعی ناله باری من ناگاداره و ده زانی له ج حالیک
دام. خرا له دلی تاره و منی بانگ کرده تا له سندوقی کلیسا پارمه تیکم بی بکا « من ده زمان،
سویاس به سو خرا که سندوقی شاراری پره !

خلیفه واقعی و مهابو. له دلی خلیفا گوتی : « نهی مه لعون، نهی جانوهری ناهموار، نهی
جوله کوی بیسا! نیشر نه بده توانی چاری بهو ناپیاوه گوته بکوی. قاره کوی پندا کردو به
ناره حه تیه کی ناشکرا ته سه بجه کاره به به کوی وه گه ران خست.

هارلئوس لاقه چکرله گانی له سر تهخت هینا خوار و ده سته گانی رنجخست و گوتی :

• ههوا سارده، زستان داهاتوه. راستی باوکی پیروز نه مسال به بی خه لوژ و لبیاسی گهرم و
خواردنی تهرتسه ل چیمان به سدر دیت؟ من به ناچار گشت حامره گانی خزم فروشت. لانی کم
به بانیان هیلکه به کم ده بهو که به خزم نهویش ته ما. خودا خزی له قریاحان کوی. راست بزوه،
دهستی خلیفه ی ماچکرد و دو بهاره گوتی :

• باوکی پیروز دوعامان به یکا به نیجازهت له خزمهت حه رده خست ده بم. حالم باش نه،
ده چمه و مالی تزی به سه سینه و .

* * *

سندال به هوارو قیوه قیبه به بی نه زمی له حه دره سه و ده دره که وتن. چس گووک، نهو شه و پتر

له کاتی خزی نروانی راگرتیوو. سبهی شه وچانی جیژنی نزیل ده‌ست پنده‌کرا. نه و‌ستیروی له ورژهی تاخری سالذا قسه‌بان بز بکا. ماموستا نیستا قه‌له‌وترو به هیژتر بهیوو. ژنه‌کهی زگی بهیوو. نه‌مه‌ش خزی شادی خسته‌بوه دلنی چس‌گورکه‌وه. له پیشدا به چاری سوک ته‌ماشایان ده‌کرده. به‌لام نیستا به سر مندالاندا زال‌بهیوو. نه‌باند‌وه‌نرا گالته‌ی پی‌نکه‌ن.

به‌لنی چس‌گورک نه و‌رژه مناله‌کاتی راگرتیوو تا بزبان روون کاتوه که مه‌سیح چۆن هانزته سر دنیاو «هیرو»ی جنایه‌تکارش که زلر وه پاشای کاندی ده‌چوو. چۆن و‌ستیروی بیگورزی. به‌لام چونکه خودا قه‌ت رینگای ته‌داوه زولم به‌سه‌ر داد دا سه‌رکه‌وی، ده‌ستی خسته‌نیوو، کوری خزی زرگارکرد. نه و‌چیرۆکی ژبانی مه‌سیح و سه‌رده‌می مندالی و قوتابه‌خانه‌ی بز زارۆکان گنژاوه و گوتی: «مه‌سیح قوتابه‌یکمی زلر باش بوه، ریژی له ماموستا له دایک و باهی گرتوه. قه‌ت درۆی نه‌کرده‌وه. روونیشی کرده‌وه که چۆن له چوار میخه‌یان داوه. که‌واپوو «هرو» راست وه‌ک نه و‌ پاشایانه بوه. واته هه‌ر نه و‌ ریش و فیس و زیبکانه‌ی سه‌رلوتی هه‌بوه. یه‌ه‌وداش به‌و قه‌دو میزه‌به‌وه راست وه‌ک سوله‌بمانی قوله ره‌ش بوه. به‌لام نیوه نه‌وه‌ی له کن باس مه‌که‌ن. مه‌سیحی فه‌قیر ده‌ره‌دینگی زفری کیشا. جینیان پینداو به قامچی لی‌باندا، لی‌بسه‌کاتیان دراند. تاخه‌که‌ی تاجی درویان به‌سه‌ر داگرت. له‌وه‌ش خه‌راپتر چوار میخه‌یان کیشا. کریش چاره‌نووسنکی وه‌ک مه‌سیحی هه‌به‌به‌لام رۆل‌کان من قه‌ولتان پینده‌دم مه‌سیح زیندوو ده‌پیشه‌وه. دلنیا بن کریش نازاد ده‌بی. نه‌وه‌نده‌یه نه‌گه‌ر نیسه پیره میردیش نه‌توانین نازادی کریت به چاری خۆمان به‌یین، بیگومان نیوه ده‌بیین. ته‌نیا ناگادار بن له کاتی وچاندا به‌ده‌قهری نه‌که‌ن. نه و‌ درسه‌نای خۆیندوتانه چهند جار دووپاتیان که‌نه‌وه. نه‌م دوو گۆزانیه‌ش له‌به‌ر بکه‌ن:

« له‌وی له سه‌و چیا ... » و « شیری نه‌رم و تیژی من ... » سه‌ودی میلیسی - ش له‌به‌ر بکه‌ن.

باکیش راوه‌ستا تازارۆک راده‌برن. چس‌گورک به‌ دوا‌ی مندالاندا ده‌هات. باکیش چهندمانگ بوو نه‌یدیتیوو. له پیشدا نه‌بناسه‌وه. پاشان پینی گوت: « سلار ناغا ماموستا ! یه... به... » عه‌جایب بووی به‌ دیو. ده‌لنی گۆشی شیزت خوارده‌وه. پاشان به‌ فیزه‌وه گوتی: « من ده‌چمه‌وه چیا. تو هه‌یج په‌بامبکت بز پاله‌وان میکلسی برات نه‌ه؟ »

چس‌گورک تینکچوو. ده‌ستی باکیشی کوشی و گوتی: «نافه‌رین ... تو پیارنکی ره‌شیدی. به‌ووه که تا نیستا نه‌وه‌م نه‌زانجیوو.»

« نه‌ی ماموستا نه‌و قسه‌نه‌ چه‌ ده‌یانکه‌ی ! من قه‌ت ره‌شید نه‌بووم. به‌لکرو تازه وام لینه‌اتوه. مرۆف نه‌گه‌ر له نیو کوێران دانیشی، ده‌بی ده‌ست به‌چاوان بگری. پاله‌وان میکلس منی نازا کرده‌وه »

« پینی به‌لنی متیش لیزه نه‌رکی خۆم به‌ چی ده‌گه‌پنیم. من به‌رپرسی کۆشیک مندالی کریشیم له نه‌ستزیه‌و تیده‌کۆشم تا کریت له ناخپاندا زیندوو که‌مه‌وه. به‌بان که‌مه‌ کریشکی نه‌وتز که له راده‌ی ترانادا ترندو تیژ و توله نه‌ستین بن. به‌لنی هه‌قه‌ن نه‌وه‌ی پی به‌لنی. من بزیه له چیا گه‌راومه‌وه، بروام هه‌یه کریت سه‌ر ده‌که‌وی. به‌لنی ته‌ویش بگه‌ریشه‌وه. »

« دلنیا به‌ پینی ده‌لیم. به‌لام نه‌وه‌ش بزانه که‌ نیسه له چیا ده‌مینبته‌وه. خرا حافیز ماموستا. »

سەر کەوتوو یە باکیش! تاویک هەر وارا ما تا پالەوان باکیش بە فیزیو شانازی بۆلای دەروازی لازارە کەوتە ری و هەر و تەماشای دە کرد.

* * *

دوای رۆشتنی < هاریلاوس > خەلیفە هەستا، نایبی خۆی بانگ کردو گوتی :

گودم زۆو هیلاک و شەگەتم. بەم حالەش دەبی: بچمە سەردانی پاشا. پاش چەند مانگ ئەو هەوڵین چار پێکەوتنی نێمە دەبی. من نەمەدەویست ئەوی لە بارەگای خەلیفە نشیندا ببینم، ئەویش منی لە بارەگای خۆدا وەر نەدەگرت. ناچار بەر یارماندا لە مالی ئەرکانالدولە چاومان بە بەکتر بکەوی.

نایبی خەلیفە کە کا براهیکی گوندی رەش نەسەری رەشیدو چوارشانه بوو پرسی : « باوکی پیرزۆ تەگەر دەتەوی ئەو کەرە چکۆلەت بۆ جەل بکەین سواری بە. واد بارە زۆو هیلاکی. » نایبی خەلیفە بۆ مەل تەستوری بە ناویانگ بوو، کاتێک بە کوچەو کۆلانیاندا لە گەڵ خەلیفە دە رۆیشت، دەتگوت شیزنکی بە دواو بە. خەلیفە گوتی :

گودم باوایی هەفتە. کەرەکی جەل کەن. ئەو کا براهی پێسە منی رەگیان هیناوە. نایبی خەلیفە کەری جەل کردو هینا پە حساری. پاشان باسکی خەلیفە گرت و سواری کرد. خۆشی هەرساری گرتە دەست و کەوتە ری.

لەوکاتەدا پاشا ماسرینکی تەواری خوارد بوو. گۆزە شەرابنکیشی بە سەردا کردبوو. بانگی سولەیمانی کردو گوتی :

ها سولەیمان ۱ من دەچمە دیداری نێماسی کاfran. دەبی بە تورک و فەلان رابگە ببینن کە شە و تەواو بوو. گورگ و مەر پێکەو ناشت بوونەو. ئەسپی من بێنە دەری، چونکە تاوانم بڕۆم. کاری وا هەر باشیش نیە. تۆش پێویستە لە گەلم بێی. من زۆوم خواردوو خەوم دیت. لە کۆلانی ناگات لێم بێ وە عەززی نە کوم.

بەلام راست لەوکاتەدا کە لە پلیکانان دەهاتە خواری، دۆق مری رۆونا کدل و بە ناویانگی کاندی، واتە < باراپانیس > ئەفەندم > باسکی بە کترین گرتبوو لە بەر دەمی سەوز بوون. هەر تکیان بە لادادە هاتن و قاقا پێنە کەتین و بە کترین لە نامیز دەگرت، باراپانیس پە مەستی ئەفەندی هانگ کردبوو گوتی: « دانیشە ئەفەندم چەندی دەتەوی پخۆ و پخۆوە. »

ئەفەندی وەک لە گێرە، بەر پوی کەوتە سەر خواردن و گوتی : « سۆند پخۆ کە بە زۆوی تۆوشی گونام ناکە. »

مە ترسی ئەفەندم ۱ لەعەنتی ۱ سۆند دەخۆم نەگۆشتی بەرازت بە دەمی و نە شەراب. ئەوانە بۆ خۆم دەخۆم.

ئەفەندم گوتی : « خواردنەوی شەراب گوناهینکی گەورە نیە و دەتوانم شەراب بێخۆمەرە. » باراپانیس پێی چەقاند و گوتی : « نا ئەفەندم، من ناهیلیم گوناهێ تۆم پێتەسەر، بۆ هیندی بوونەوی وێژدان شەرابی رۆیت دە دەمی. »

... نا... باراپانیس ۱ شەرابی زوی دلم نارهەت دەکا، منیش شەراب دەخۆمەرە. شەراب

گرتنگ نیه، تهنیا گزشتی بهرازه که... هدرتک پینکوره گززه شه رابینکیان خوارده و سه رخزش بورن. له پر بار یابانیس گرتی : « ده لئینی چی شهنکار به کی پچوک بکه بن. نزه رت چبه ؟ »
هدر چزنیکی تزه به روی ناماده. تهنیا بهو مهرجه مه جبروم نه که می به نینه راستی شه قاصیدا برزم.

ناره همت همه، له کزلت ده که کم و به شه قامدا ده تگنیم. جا گوی بده به : تزه تورکی و من فله. ده تروی بکوی؟ نه گهر ده تروی بکوی. هانی نموه خدیجه هرو بکوی.
نه فندم هاروی کرد : « ناخ.. بار یابانیس بز خاتری خودا.. خدیجه تهر هفله. نمو قسانه مه که. من له خزه چم. »

زفر باشه منیش نامه وی تزه بکوی. که وهرور تورک و مه سیعی گشتیان ده بی وه ک نینه بن. واته برای به کتر بن. بنگرمان تزه نهر دبله سه گدت دپتوه که شیری ددها به گهر له کانی خوزی و به فخره پشیلهش. کریش ده بی واکات. نینتا بزانه من بیرم له چی کردو تهره؟ هدرتکمان دهستی به که ده گریب و ده چینه کن پاشا و پینی ده لئین :

بزانه تورک و فله چزین پینکوره برونه دوست؟ نه فندی عوسانی و منیش دپارده دی نایا مسیحیتم. ده بی پینکوره برونه برا. که وهرور بلنی شراب بختن « پاشای مه لون پیاوینکی باشه له بهر پینکونین ده که وی. به سر له بیان ده لی : « شراب بده به وانه. ره همتی خرای له هدرتکیان. » پاشان پاشا دوو نیشانه دی جواهر دینته دهرور هه به که می به کسان به سنگی هره هه لداوه سی. نینه به سر دانواندن پاشه و پاش ده گریبته وه. تزه عوسانی و من مه سیعی، ول نینک ده گریب و به شه قامدا ده رزین

له پیندا ده چینه کلیسا دوعا ده که بن. پاشان ده چینه مزگوت، له دوا به ده چینه قاوه خانه گوره که می وسناغا. له وی لاوانی تورک گزوانی ده لئین و ههر کس گرتی له ده نگیان بی، هزوش نامینی، ده یانه وی به کیتی رابه بختن؟ زفر باشه، نه وهش به کیتی. بز ی بار یابانیس، بز ی نه فندی، بز ی به کیتی. نینتا نینگه بشتی تهنه تندی؟ موافقی؟
ته فندی که له ترسان ناره قهی کرد بو، گرتی:

ته دی شه قام چ لی بکه بن؟

گوتم مه ترسی... من له کزلت ده که کم و به شه قامدا ده رزین. من مه لشی ده زانم. تهنیا راوه سته با شیره نیشانه کانم هه فگرم. بار یابانیس شیری له دپاروی هینا خوار و له قهدی به ست و پاشان سندوقینکی چکلله می کرده وه، میدالینکی تهنه که می هینا دهرور له سنگی دا. وه ک له پیندا گرتان نهر میداله ده ستینکی گوره هور ده بانگوت بز چاروزاره خویانه وه هه لداوه سن.
بار یابانیس گوتی :

به ناوی عیساو محمد بز پیشه وه. نه فندم تکا ده که کم تزه هدر نم دوو ناوه بپته و وه پیشه که وه.

باشه. به لام من له پیندا ناوی محمد دینم. ده نا کارمان سر ناگری.
زفر باشه چزنت ده وی وابه که. نه فندم گرتی « به ناوی محمد و عیسا » هدرتک پینکوره له پیندا لاتی راستیان له ده رگا برده دهر. کاتیکه گه بشته کزلانی، نه فندم گرتی :

• دولتی چی پارایانیس! علیاغای قه قیریش له گهله خومان بهرین. نو نه تورکو و نه یونانی. نه پیاوه و نه زن. بهلام هدرتکیانیسه. با بچین تویش بهرین. نه گهر نو له گهله بی، له راستبنا ترنه تری هموو میلله تان چوته کن پاشا.

پارایانیس که له خوشیان ده بیست هموو دتیا له باوهش بگری، گوتی: « باوایی نه فهنلی له عهنتی! بزنا! تویش گیان له بهرنکه. ههرچهنده دیار نیه ژنه با پیاوه. بهلام نو قه قیرهش هه قبهتی میدال ور بگری. هدرتکیان به رژی دریا دا هاتنه خواری گه پشته گهره کی پالهران میکیلس و له درگای علیاغا بانا. له حساری دهنگی تمق تقیلان هات و پاشان دهنگیکی گراو گوتی: « کی به ا؟ »

• دوو کهس له دستانس تون علیاغا، درگا بکه ره به قازانجته.

• برزن به دوی کاری خوتاندا. من ده ترسیم. دوستی چی؟ کام دوست ا

نه فهندم هاواری کرد: « منم علیاغا، منم .. نه فهنده تیره ا »

درگا کرابه وه. سه رو که للی پیره میرد یکی خواجی رنگ زردی چرچ وه در کومت. له و کاتوه که جیرانه کانی فله ره زیشنبون، نو فقهیره نه بده ویزا بچینه کن هیچ کهس. ممسیچی پروایان پی نه ده کرد و موسولمانیش دریا ن ده کرد. هموو رژی بیانی ده چوه مزوایه، سهوی کز ده کرده وه به بی رزن زه تون ده بخوارد. گزوه وی ده چنی و ده بفروشت. له چاوه روانی نو رژی که خدک ناقل بز در اوسیکانی بینه وه سه رژیانی خویان، نانیکی نهر نه ری پیدا ده کرد. نو کاتوی در اوسیکانی ده گهرانه وه رژیگاری نویش خوش دهریو. ده چره دیتنبان، نو انیش قاپه چینی گهر میان له پش دادنا.

پارایانیس به زهی به و پیره میرده هزاره داها ت و گوتی: « وای علیاغا ا نوو بز وات لپهاتوه؟ »

• نه خزشم پارایانیس. زرو نه خزشم. سه یرم که ناتوانم دابینه وه. هموو لهشم دیشی. منی هزاره!

نه فهندم پرسی: « ناماده ی له گهله نینه بی به کن پاشای؟ »

پیره میرد ترساو گوتی: « کن پاشا ا بچین چبکه بن؟ من ناچه هیچ کوئی .. »

پارایانیس گوتی: « به قازانجته، توش میدال ور ده گری .. »

پیره میرد له کاتینکا درگای له سه پیره ده دان گوتی: « به خرتاری خرا وه دوی کاری خوتان کون و ده دست له من هه لگرن . »

پارایانیس به نه فهنلی گوت: « وازی لی بینه با پرزین. نو کابراه که لاکه و ده بزوی . » هدرتک کهوتنه ری. گه پشته مهیدان و له بهر مالی پاشا راوهستان. له و کاتنه شدا پاشا ده هاته ده ری. کاتی پاشایان دیت، گوتیان: « پاشا نه فهنم ا تاوینک راوهسته و تماشامان که . پاشا که نهواتی دیت، دای له قاقای پیکه نین و گوتی:

که لله کهر چتان دهری، نم گالته به چی به ا

نه فهندم وک همیشه دپخونی سپاوه، شالواری به دوستی راگرتیرو تا نه کهوی، شیری دریزی پارایانیسی له لاقانی تی پیریو، ده هات بکدوی. هدرتکیان کاتی ریشتن به لاداده هاتن.

له پشدا نونتهری یوتانیه‌کان وده‌نگ هات و گوتی :

پاشا نه‌فندم ! من نیتر نو بارپانیسی رنوی فروش نیمه توش له سر من وا بیر مه‌کوه .
من نیتنا نونتهری مه‌سیحه‌تم . نموهش نه‌فندی ته‌سه‌به که خوت ده‌یناسی . به‌لام نیتنا
نونتهری ده‌ولتهی وه‌سانیه . تینه له پشدا نو گیایه‌مان خوارد که ده‌لین له به‌ینی دوو که‌سدا
شر سازده‌کات . پینکوه به شر هاتین . پاشان هه‌نگریشان خوارد و پینکوه ناشت بووینه‌ره .
نیتنا په‌یماخان به‌ستوه بووینه برای به‌کتر . بینگومان پاشا نه‌فندم تیده‌گی . وانیه ؟ تو دینله
سه‌گنکت دیوه که شیر دودا به گجوله‌کانی خوشی و به بیچره پشیلش . تینه پینکوه گورتومانه
کریتیش هه‌ر نازایه . که‌راپو له‌سه‌ر چی ده‌ی شر بکه‌ین . کریتیش مه‌سکی هه‌یه و شیریش
هه‌یه . هه‌موو ده‌توانن بیخزنه‌وه و تیزیش بخزن . تیده‌گی پاشا نه‌فندم ؟ یا پینکوه به‌ک
بگرن . به‌کترمان خزش بری . خوش واپو‌ترین و شادی بکه‌ین . به تایه‌ت که نیتنا من بووم به
خاوه‌نی ته‌وه‌به‌ک . بزوی به‌کیتی !

پاشا قاقا پینکه‌نی و گوتی :

سوله‌یمان ، لام وایه نوو کارپایه شیت نیه . ته‌گهو خه‌لکه واپزان تی‌ناگه‌ن . باوه‌ر بکه نه‌و
کارپایه له من و له‌خه‌لیفه‌ش ناقتره . تیتس‌کانینک ناروقی بده‌یه و هه‌ریه‌که‌ش خه‌رنوینکی
شامی یان بده‌یه .

بارپانیس گوتی : « چوژ پاشا نه‌فندم میدالمان ناده‌یهی ؟ »

تو که میدالت هه‌یه ، ته‌وه‌ت به‌سه .

ته‌دی ها‌قاله‌کم ؟ میدال ناده‌ی به‌نه‌فندی ؟

پاشا گوتی : « سوله‌یمان ! داوه‌ه‌دینک بلد به‌و هه‌تیوه یا شالواره‌که‌ی پی به‌ستی . میدالو

شتنیه ، برژن گوم بن . »

* * *

کاتینک پاشا گه‌یشته مالی «مرکان‌العوله» دیتی که‌ری خه‌لیفه له‌وی به‌ستراوه‌ته‌وه . که‌یف
خو‌شوو گوتی : « سه‌یره خه‌لیفه زووتر هاتوه ، دپاره ته‌سلیم بوه . » سوله‌یمان پاشای هینا خوار
چوه‌ه‌ساری . پیره که‌چینکی ره‌ق و دریز که سوروسپیایی کرد بوو ، هاته‌ده‌رو پاشای به‌خیز هاتن
کرد . پاشا به‌سه‌رو روینکی خو‌ش چوه‌ ژوو . خه‌لیفه له‌به‌ری هه‌ستاویاشاش سه‌ری بو دانواند .
خزی خسته نینو مزیلیکی نه‌رم و ده‌سته‌جی ته‌سیبجی کاره‌بای هینا ده‌ری .

پیره کچ هاته ژوو . به‌لام گوج گه‌رایه‌وه تا ته‌م دوو پیاووه مه‌زنه‌ی کاندی به‌ته‌نابتران
به‌نازادی له‌باره‌ی چاره‌نوسی و لانه‌وه قسه بکه‌ن .

هاوه‌یه‌کی زوو هه‌رتکیان بپنده‌نگ بوون خه‌لیفه ده‌سه‌کانی به‌ناگر گه‌رم ده‌کرده‌وه . ده‌له‌ری ،
هه‌ستی ده‌کرد که حالی باشی نیه . پاشا خه‌وی ده‌هات و بارنیشکی ده‌هاتن . خه‌لیفه یاونیشکی
پاشای دیت ، خو‌شی ده‌ستی پینکود . له تاخری‌دا بو ته‌وی سه‌ره‌تای تاخاقتن دامه‌زینن گوتی :

پاشا نه‌فندم ته‌مه‌ژ هه‌وا زوو سارده .

به‌لن خه‌لیفه نه‌فندم ، نیتنا زستانه . دپسان بپنده‌نگ بوونه‌وه . پاساریه‌ک هات له‌سه‌ر

چوار چنبوی پدلیه نشت. چاونکی له پاشا وله خدلیفه کرد به جیکه جیکه فبری و دور کوهتوه. پاشاش له ناگر وه نیزیک کهوت. به زه حسدت زاری لیک کرده وه گوئی :

« وادیاره ناگری خدلوژ سهره گیزه دینتی. من سهرم دهسورپی.»

خدلیفه باونشکی هاتی و گوئی : « نه گهر خدلوژ که هاشی نه گرتبی وابه .»

چارنکی تر مات و بیدنگ بیونده . پاشا ههستی کرد دهستی زور له مه نقه لی ناگر بردوته پیش. دهسته گانی له سهر نه ژنوبان دانا. پیره کچ نیگه رانجوو. گونچکه کی به دیواره وه نا. هوجی وای نه بیست که وه گفتوگۆ بچی. تنیا پرخی گوئی لی بوو. گوئی وابه شه قاوه به کیان بز ساز کم تا خهویان به روی. پاشان چوه متبهق و کهتری له سهر ناگری دانا.

دوای تاونک درگا کرایه وه. پاشا چاری هدلیئا، پیره کچی دیت به کهشفی قاوه هاته ژوروی، به شنبوی گالتهیی خدلیفه نیشانداو گوئی: « قهقیره خوی لی کهوتوه. پیره سیزده ، تیر تاقهتی نه ماوه.»

بزی قاوه خدلیفه لی له خه واپه راند. فنجانینکی له سهر کهشف دهست داپه و گوئی:

« دوای رفوت خیر بی. به راستی من پیوستم به قاوه هه بوو، چونکه ده هات مخوم لی بکهوی. هه رتک به نیشیا قاوه بان ده خواره وه. خدلیفه پتر له جارن خزی توره نیشان ددها. روی کرده پاشا و گوئی :

پاشا نه قه ندم نه سال گهنم زور باش ده بی. پاشا له وه لأم دا گوئی : « جزش هه و خدلیفه نه فهدتم.»

پاشا هه ستار گوئی : « چاو پیکه و تینکی باشوو. هه رتکمان خوزمان راپوارد. با چارنکی دیکهش به کتر ببین و پتر قسه بکه بن. خدلیفه له کاتینکا ته گانی خزی ددها که ههستی گوئی : « زورم پنخو شه پاشا نه قه ندم ...»

دهنگو باسی کز بیونده ی دوو پینشه وای کاندی ، بز وترویز له بهاری کاروباری ولات و گنراته وهی ناشتی، خه لکیکی ژوری له بهرام بهر مالی پیره کچ دا کز کرد بزوه. خه لک چاره روانی نه وه بیرون که پاشا و خدلیفه دهست له دهستی به کدا له و ماله دینه ده ری.

دوکتور «هاسا پاکیس» یش که به وینا راده برد راهوستا. که چاری به «تاریستولیس» ی ده زمان فروش کهوت. لینی پرسی :

« ها .. تارستولیس خه به و چیه؟ کی مرده ..؟»

« فالی خه راب لی مدهه . پاشا و خدلیفه له و ماله خه ریکی گفتوگۆن، تا ناشتی بهر قه رار بکه ن. به کینک له پششی پدلیه ره وه تروانی دیوه، گویا نامیزیک کاغه زو دهفته ریان له پیش گز بزته وه. خدلیفه ده نویسی و پاشاش قسه ده کا و ده ست راده وه شینتی . بهم زوانه هه رتکیان نوسراوه گان مزور ده گهن. تهری پای «ماسل» حالی چزنه ؟»

دوکتور شانی هه لته گاندو گوئی : «چزن بوو هه روایه. ماوه به که بز هه ساته وه ناردومه ته وه کن برابه که ی.»

هه وای زاری دوکتور وه شادی ده جوو. چونکه تواتیبوی شه ری ژنه که ی له سهر خزی کم کاته وه له گه ل قدره واشه که ی به تنیا له مالی بی.

لەوکاتەدا گەنەوان لە قسە کردن دابوون ناغا دیمیتروس بە شەلەشەل لە سەری کۆڵاشی وەدەر کەوت. دیمیتروس کە بە قسەیی خۆی بۆ دامرکاندنەوی خەم و خەقەت چەند مانگە بوو لە چیاو لە گەرنەکان دەسپارە، نینتا گەرابزۆو نینو شار. نوو بە هەلکەوت قسەیی دەکرد. گۆندی بەکان دەیانگرت جنۆکە لالابان کردوو. ریزیان لی دەگرت. جاروبار نانیشیان دەدا بە. ناتەگەیی وەر دەگرت و بە رینگارە ملی دەبەر خواردنی دەنا و دەچەرە گۆندیکی دیکە. چەترە کەشی هەمیشە پێ بوو. بان هەلینەدا. یا بە دەستبەرە دەگرت. تا نوو دەمەیی کە کریت بۆ نازادی شەری دەکرد، ناغا دیمیتروس کۆری پالەوان < پیتسوکولوس > لە چیاو چۆل دەخولایەرەو خەقەتی دەخوارد. بەلام نینتا کە ولات هیندی بۆتەرە، نوویش هاتۆتەرە سەر خۆو گەراوەتەرە کن پای < پینلۆیی > خێزانی. پینلۆیی دێراو و لیباسی شرو شالۆاری فرە گوشاد بێوو. دەتگوت دامینی ژنانە. بە سەری رووت و بە شەلەشەل دەهاتە پینش.

دوکتوو کە خۆی زەلامیکی قەلەر بوو، بە پینکەنبەرەو گوتی : « کابرا چەندە لاوازە شالوارە کەیی پوچاوەتەرە. »

نارستوتلیس گوتی : « نارهەت مەبە زوو پڕ دەبیشەرە » بەلام لە راستیدا وەک نوو دەچوو کە پخواری پێژی : « نوو هەموو دەرد و کۆیرەو دەوێ، لە چاو دەردی بی دەرمانی من هێچە » کەوتە پیری دەرمانخانەیی خۆی. یادی نوو دوکانەیی کە لە باشتین شونیی شەقامی شارو یادی نەبوونی کورنیک کە دواي مردنی دوکانە کەیی بۆ بە جی بێتی.

بەنی : ... کە دیمیتروس نزیکی بۆرە، دوکتوو پینی گوت : « خوش هاتی ناغا دیمیتروس ! حالت چۆنە ؟ »

لە ولامنا گوتی : « سراس بۆ خوا. بەلام نووئەندی بوسوینەرە، لاکم نەماون. » پاشان رینگای خۆی گرتە بەر.

دەرمانفروشی لە کاتینکا سەیری دیمیتروسی دەکرد لە بەر خۆیدەرەو گوتی :

« لەم دەنیا بە تەنیا ئەحمەق خوشبەختن. مالتوێزان نوواندن ناقلیان هەبە.

دوکتوو گوتی : « ئەی وای... من لە بیرم چەرە .. خوا حافیز »

« چۆی بە ؟ چەرە ؟ نەخۆشت هەبە ؟ »

نوو ژنە چەرە کەیی کە برزای پالەوان میکێلس لەگەڵ خۆی هیناوە، گۆیا لە ترسان میندالی لە بەرچەرە. میندالە کە گیۆنکی موو زەردی جوان بوو . تۆ نووت دێرە ؟

دەرمانفروشی بە شەبەتی گوتی : « پیاو ژن تەهینیی یاشترە لەوەی کە ژنی چەرە کە بێتی. »

پاشان هەستا سەر پەنجان تا برزانی لە حەساری مالی «تەرگانەلولە» چاسە. خەلکی دیکەش کەوتبوونە جەم و جۆل و تەماشایان دەکرد.

خەلیقەیی زەلام و رەشید بە ریشی چەرمرک و بالایی بەرز لە حەساری دەهاتە دەر. قۆلی دە قۆلی پاشای کرد بوو. بۆ لای کۆڵاشی دەهاتن و بە کارە خۆ هەنگاریان داوشت.

تووک و مەبەیی رینگایان بۆ دەکردنەرەو تا وەسپاتی و کریت کە تیکەل بێوون. تێمەن. پاشا کە خۆی بە پاسکی خەلیقەرە هەلواسیوو، بۆدی لە سەر لیزان راست. و چەپ سلۆی لە خەلک دەکرد.

به‌لام خلیفه به نیز چارانی گرز خزی هاروشتهو سر وه کاز و به پهله بوو که زووتر له دست نم تورکه نه‌جانی بی. نایی خلیفه کبری هینا پیش و سوله‌یانتیش به تمسپه‌وه ناماده بوو.
* * *

لهو کاتده له مائی خسروی نویسی قیامت بوو. ژنی جوان تمواوی شو نه خوتبوو. همیشه له فیکری مزیده‌کدی و نوو چپا‌ده‌اپوو که ده‌یوست لینی سر کوی. له بیری نم کوروی زگی داپوو که به لینگه فرته، بوزنی خزی راده‌گه‌یاند. ترسینکی ناداپار خوی لی هه‌رام کردبوو. هه‌ره‌شه‌یه‌کی‌خه‌یالی له ژوروه‌گه‌یادا ده‌هات وده‌چو. له‌شینکی‌نه‌دپتراوو... ده‌نگینکی ناداپار... تارما‌یه‌ک... داخوا تارما‌یی مرگ بوو؟ کاتینکی نه‌وانه‌ی به‌خه‌یالنا ده‌هات، لای به‌یانی بوو. تاره‌قه‌یه‌کی سارد به‌تزه‌کانیندا ده‌هاته خوارئ. له‌جی‌هاته‌ده‌ری. ده‌هات بختنکی. په‌لجیه‌وی کرده‌وه. هه‌وای ساردی دهره‌وه کاری له‌نئسکانی ده‌کرد. که‌رژژه‌لات، نویسی له‌پلیکانان هاته‌خوار و دپتی‌خسروی ناگر ده‌کاتده. پینی‌گوت. دایه‌حالم‌باش‌نیه. ده‌چمه‌ده‌ری‌هه‌وایدک‌لیم‌دا.

خسروی سدی هه‌لنبار تدماشای کرد، ترسا. رهنگی به‌روانده‌نه‌ماپوو. نا‌لقه‌یه‌کی‌رەش به‌ده‌وری‌چاره‌کانیندا هاتبوو. به‌دلسوزی و خۆشه‌وستی پرسئ: «رۆله‌به‌وه‌به‌یانه‌بۆ‌گویی‌ده‌چی؟ تۆ‌نایی‌خۆت‌ماندوو‌یکه‌ی.»

نویسی دوودل بوو. شرمی ده‌کرد باسی ترسی به‌یانی بگاوه‌ناشکرا بلی' ده‌پوی‌بچینه‌کلیساو به‌توگ و دوعا نوو ترسه‌ی له‌سر خۆ‌لا‌به‌ری. خسروی دیسان پرسئ: «چیزنا‌نەت‌ده‌زانی‌ده‌چیه‌گویی؟»

• بۆ‌چی‌؟ دایه‌ده‌مزانی. ده‌چرومه‌کلیسا، تا‌شەمینگ‌هە‌لگەم.

خسروی‌هاواری‌کردو‌گوتی: «ناخ.. رۆله‌تۆ‌ئەوت‌هاته‌خەوی؟»

• به‌لی‌دایه...

خسروی به‌سر سوو مانده تدماشای نویسی کرد و چینه‌گه‌ی له‌ری. که‌هه‌وو‌ئە‌هیشتا‌ته‌واو‌نە‌م‌ر‌ده‌وه. به‌لی' خزی ده‌یزانی که‌میزده‌کدی ته‌واو‌نە‌م‌ر‌ده‌وه، به‌لگرو‌وه‌ک‌دو‌کە‌ل‌له‌هەوا‌بلا‌و‌بۆ‌تە‌وه. خانوه‌کدی‌گه‌مارۆ‌داوه. و‌ستروبه‌بینه‌ژووری، خەریک‌بوو‌به‌لایه‌ک‌به‌سر‌بوو‌که‌کدی‌بینی. پاشان‌هه‌روه‌ک‌له‌وه‌ی‌بترسی، نه‌کا‌مردوو‌گویی‌لی‌هین‌ده‌نگی‌نە‌ر‌م‌تر‌کرده‌وه‌و‌گوتی:

• رۆله‌کەم‌هه‌ژ‌شە‌مینگ‌بۆ‌روشن‌که‌و‌له‌به‌ری‌بپاریه‌وه‌به‌زه‌یی‌بیت‌دایی، به‌لام‌بۆ‌خەتری‌خوامه‌لی‌که‌مندا‌لت‌له‌زگی‌دایه.

• نا‌دایه.. پینی‌نالیم.

• ها... وهره‌نم‌چارشینو‌شاندی‌منیش‌به‌شانت‌داده‌با‌سەر‌مات‌نه‌ی.

کلیسا‌چۆ‌ل‌بوو، نویسی‌شە‌مینگ‌بچوکی‌هە‌لگرت‌و‌راست‌بۆ‌لای‌وینە‌ی‌زە‌لامی‌من‌هە‌می‌پاکیزه‌چوو‌که‌له‌لای‌چە‌پی‌نەرگای‌پیرۆز‌بوو. له‌قیه‌ره‌نه‌په‌وه‌نرا‌که‌له‌گە‌ل‌خە‌زۆری‌ره‌حه‌تی‌قسە‌بکات، ده‌یوست‌که‌خە‌زۆرتی‌م‌ه‌م‌تکای‌بۆ‌بکا.

توئیمی چوکی داداو ماره‌په‌کی زور مات و تنیا ده‌وئنه‌ی مرهم ده‌فیکری. مرهمی پاکیزه توند منداله‌کی خزی ده‌نامیزی گرتبوو. رومستی به رومه‌تیوه نوساندبوو. ده‌تگوت له‌وه ده‌ترسی که منداله‌کی لی بستینن له جیاتی شتی‌باری. خاچنکی‌پچوکی له داری بز منداله‌کی واگرتبوو.

توئیمی ههستا، شه‌مه‌کی روشن کرد. زاری برده پیش و وئنه‌ی مرهمی ماچکرد. نوو هیشتا نه‌په‌زانی دوعا پکات. له گه‌ل مرهم ده‌ستی به قسان کرد. ده‌تگوت له گه‌ل دراوسنکی باش و دل‌سوز ده‌روی دل‌ده‌کات.:

- ئه‌ی دایکی پیرز ۱ من ژئینکی جوله‌گم و له‌وه سوری دتیاوه خانووم. وازم له نایینی باوربه‌پیری خزم هیناوه و بوم به مسمیحی. ئه‌ی دایکی پیرز ۲ من غره‌پنوستم به تو هه‌به. یارمه‌تیم بده. پنی بلی که چیتر شه‌وانه بز نازارو نه‌زیه‌تی من نه‌بهدت. پنی بیژه خه‌راپم له‌گه‌ل نه‌کات. من جگه له خیزو خزی بز بنه‌ماله‌ی نوو ناوانینکی ده‌کم نه‌ه. من کوره‌کی نووم خزی ده‌وی. هینجگه له نه‌فینی نوو له‌م جیهانه‌دا دل‌خوشیه‌کی ده‌کم نه‌ه. ناخ ... ئه‌ی دایکی پیرز ۳... من نه‌پنیه‌کی تر له گه‌ل تو پاس ده‌کم په‌لام تو به‌ی مه‌لی. سی مانگی تر وه‌ک تو کورنکم ده‌ی. ده‌ترسم منداله‌کم لی بستینی. تو نایینی نه‌وه‌ست له منداله‌کم پنا. من خزم خستۆته ژو پنی تو ئه‌ی دایکی پیرز ۴، ئه‌ی دایکی هه‌موو دایکانی جیهان، روحینکم یی پکه چاره‌کانی هه‌لئناو تهماشای مرهمی کرد. دیتی که مرهم به روضحسانکی خه‌مه‌بار تهماشای ده‌کات. له پر وای زانی که په‌رده‌په‌ک له ته‌سین نیگای مرهمی لیل کردوه. توئیمی ترسا. گواره نالۆنه‌کانی که کسماس به‌ی کره‌بوو له گوتی هینا ده‌رو به وئنه‌ی مرهمی داگرد و گوتی: ئه‌ی مرهمی پاکیزه ۱ جگه‌له‌وه چیتر شک ناهم. شه‌وانه یا بادگاری من یی بۆتو. گه‌راپه‌وه بز مانی. ماریا روی لی وه‌گرتا. خه‌سووی پیر چه‌و کتی و گوتی:

پاشه‌ زله‌ شه‌مت هه‌لکرد؟ ده‌نگی نه‌وت به‌ست؟ نوو هه‌چی به تو گوت؟

توئیمی گوتی: « دابه من ده‌چم بوم، مانووم ۵. له پلکانان سه‌رکه‌وت، پشوری چاک نه‌ده‌هات. ناره‌هه‌ت بوو. له سه‌ر هه‌مان ته‌خته ناسنه دوو نه‌فه‌ریه که خه‌زوری له گه‌ل ژنه‌کی له‌سه‌ری نوستبوو راکشا. ده‌ترسا چاو له‌سه‌ریه‌ک دایینی و مردوو له به‌و ده‌ی له تاره‌کیدا سه‌وز یی. له خواریی سه‌عات زه‌نگی لیتا، ده‌نگی خزی بانگ‌ده‌رکان له سه‌ر مناره‌کانی شار به‌ریز به‌وه. برو به نیوه‌رو. توئیمی زاری تالوو، بزنان‌خواردن نه‌هاته خواریی. دای ئه‌وه‌ی له تهماشا کردن مانوو بوو، چاری له‌سه‌ر په‌ک دانان، خه‌وی لی‌گه‌وت پان نا، خزی نه‌پزانی. په‌لام باش ئه‌وه‌ی که پهلوه‌کانی ونک نان، به کینیکی مه‌ترسیدار هه‌ستی کرد که کسینک یی ئه‌وه‌ی ده‌رگا پکاتوه هاتۆته ژووی. توئیمی له پنا ته‌خت بوو به گۆزه. هینی خزی کۆکرده‌وو چاری هه‌لئنا کس نه‌بوو له گه‌ل شه‌مش هه‌ستید کرد که په‌کینک له ژووره‌گه‌به. له‌کاینکا له ترسان ده‌له‌ریزی چاره‌کانی ته‌واو لیک کردنه‌وه وگوتی: «خه‌په‌تی... خه‌په‌تی...»

چرا گه‌ژا به‌وه و روضحاره‌کان ون به‌وون. هه‌ریچه‌ندی تهماشای ده‌کرد پتر هه‌ستی ده‌کرد که هه‌وای نینان دوو پینچکی ته‌خته‌کی پارستایی زه‌تر ده‌ی و شکل به خۆوه ده‌گری. له پینشا دووه‌مانچه‌ی زو که به تاریکی ده‌ده‌وشان، ده‌رکه‌وتن. پاشان ملیکی شه‌ستوو و سمیلی ره‌ش و

دوچای تیوپین وده پار گوتن. زلامینگ له نیوان دوو پینچکی تخه که وه نیزیگ گوت له حدوا ده گهرا. نویسی قیزاندی و هاواری کرد :

. یا مریممی پاکیزه، یارمه تیم بکه ا وده ری نیا ا به لام کابرا پتر دهاته پیشی. تا دهاته چاری گهوره ترو وحشیترو ده بون. نیستا تیر دهنگی ددانه کانی باش ده بیسرا. کابرا گه پشته بان سوری نویسی و راوستا. نویسی جارنگی دپگهش هاواری کرد: یا مریممی پاکیزه وده ری نی... ده ری که ا

به لام کابرا له لهر دهستی هدلیناو لیندی له سهرتخه که ی لاداو مستحکی توندی له زگی نویسی دا. ژنی چاره رهش قیزاندی و له تخت که وته خورای. خه سوی دهنگی هاواری بیست و به غار وده سر گوت. دیتی برکه که ی له خونیندا گه وزیوه. هاواری کرد : و هزی مارنا بکه دوکتوری. خوزی منداله پچوکه که ی هدنگرتوه. لاجانگی نویسی به گولار دامالی. چرا که ی پینکرده و چاره روانی دوکتوری بو. له ری دانیش و به سه بروکه ده گریا. بز مردنی نهو که ی هدای نه ددها. ناخره که ی نویسی به رهنگی بزگا و چاری هدلینا و مات و پدشیر سه ری دهوره ری خزی کرد و دانی پینکوه ده تان که هاوار نکا. دیتی خه سوی له بان سوری دانیشته و لاجانگی به گولار داده مانی. نویسی دهستی بز دریز کردو گوتی :

. دابه ناخ... دابه ناخ... ژانی ده کا. پاشان چاره کانی لینک ناره.

دابهک له پهنای دانیش. بیری له کوره که ی ده کرده و. کوره که ی ناگای له به ده ختی نهو دابهک له پهنای دانیش. بیری له کوره که ی ده کرده و. کوره که ی ناگای له به ده ختی نهو نهو نهو له م سعاعته دا له کوئی بو. له حساری مانی باه گه وری چی ده کرد ۱۲

* * *

به لام کساس تیر له حساری مانی باه گه وری نهو. به تاریکی و باران به کوپره ندا به روو چیا ده چوو. بی نهو ی دهنگ بکا به دوا ی هاریدنیوسی پیدا ده رویش و ناخرین ده مه گانی ژانی باه گه وری به ترس و قافرنه وده پیر ده هینا به وده.

پیره مزید له بن داره لیمز راکشا بو. راست لهوکاته دا که عجزرائیل ده یوست پینه سوری نهو پرسپاراندی و له کوپوه هاتوویت و بز کوئی ده چی « به میشکی دا هاتوو، ناراسی گیانی تیکفابوو. سی پالموانی مهست له بن گوزی زار ناواله دانیشتیون و جیرلکی ژانی خوزان گیزه بزه که پر بو له تورک کوشتن و رابوردن، نهوان ده پانگرت و ده پانگرتوه.

به لام وشگان بز قولایی و مهزنتی ژانی نهوان تروار نه بون. ناچار روویان کرد بو مهاموستای مه دهره سو دارای یارمه تیان لی کرد بو. ماموستای مه دهره له جیانی وه لاندانه وه به که مانچه دهستی به خونین و گریان کرد بو. نهو دم باه گه وری چاری له سهر به کدانابوو. بزه بکه لپوه کانی لینک کرده بزه. دلی وه ک زوه که تیترو که تاوی باران پخواتوه، دهنگی که مانچه ی خوارد بزه. له شی وه ک تاده میزادی خمو لینکه ترو هیدی و تاوام له نامیزی مهرگله حسا بزه.

کساس به خزی گوت :

. پنه ماله ی من ره شید و به توانا ریشه ی نهو تده قوله نامان قهت نابن شهرمای بگری. خرا

بکا خوننی نونیمی خوننی کریت پیس نه کاو کوری من نینسانینکی ته او کرتی بیته سهه دنیا .
به ره به کی نهوتز تایی له مه زنا پته بکوی . چونکه هه یفه ره گزی تاوا بقوتی .

هاریدیسوس له پیراوه ستا . بپه نگی له شی گران کرد بوو . پتر خزی پی رانده گیرا . سهه فر له
چیا به پی یان ، بی نهوی رنپواره کان پیکه وه سهه کن و گالتسه گه پینگ و گورانی و جارویار
راوه ستان نه بی و پاروه نانینگ بخزن و گه روو تهر بکنه و به سینمه ، تام و چینیکی نه به لام
تهو کارا فدره نگیه سهه ره . زمانی ندهه گه راو تارینگ رانده وه ستا و هه رغارنده دا ، هاریدیسوس
وده ننگ هات : « نه باب چپاسه بزچی واراده کی ؟ بز دیتی پالوان میکینلس و اهدتالو کی ؟
له عندهت له زاتی ، ته گه به قسم دهه کی هدر ده بی نه بیینی . هه تا دره تگرو گه متر بی
باشتره . پیزی پایه گه ورت منی نارو سهه بری بله می بز ناخرین دیدار له چیا بیته خوار ، چونکه له
سهه مدرگ دابه . به لام کاتینگ نهو به رازه رووی تینکردم و چام به بیچی درنده کی کوٹ ، هوشم
له سهه رانده مار گه می ماپرو بکوم . »

کساس بی نهوی بوئستی گوتی :

- ناره حدت مه به هاریدیسوس . بز من فمق ناگا ، چونکه نهو مامی منه . خوننی ئیسه به گه و
من لهوی ناترسیم .

- یانی تز غیره تی نهوت هه به سهه له سهی نهو بکی ؟ من گرویی ده گم گه تز ناویری .

- بز چی ؟ ده وروم .. جارئ بپه ننگ به باپروین . گه ساس نه پنه ویست نهو سهه عاتنه خزش و
بپه ننگ به سهی بی چی به فیرو بدات . چونکه نهو تدنیا بیری له ریشه ی بنه ماله و له پایه
گه وری ده کرده وه . ده فیکری پالوان میکینلس داپرو ، نه م داره زه لام و نه ستوروی بنه ماله ، لق و
پزینیکی هه بوو ، نهوش پالوان میکینلس بوو . کن چوزانی لغوانه به دوا رژی کریت به دهستی نهو
بی . ده وایه چن بیدونی ؟ باسی چی بکار چی پی بلئی . وچ شه پتاتینگ چوبه کلیچه ی ؟ خه لیفه
پنی گوتبوو که سوواتانی دیری عیسی مسیح خه تایی نهو بوو . ئیستا ده ویست نهو په له
سهه مایه له داوینی خزی پشواته وه . هه بزیه نایهوی ته سلیم بی . ره نکه به خوازی به مردنی خزی
سزای خزی بدات . کساس به خه لیفه ی گوتبوو : « زور باشه ، به لام نهو به قازلمچی کرته » خه لیفه
ماریه ک بپه ننگ بوو . چونکه نهوی ده ویست بلئی . هینده دلگر نه بوو ، هه بزیه ش به هه ست
و گرمانه وه و شه گانی ده رهه بری . ناخره کی له به رخزه وه گوتبوو : « خوا لیم به وری ، به لام لام
وایه مامت شه پتانی له ناخی دابه . نهو شه پتانه ش کریت تیه . » چس گورکی مامیشی گوتبوو : «
رازینگ له ئیانی پالوان میکینلس دا هه به . رازنکیش له باره ی ئینکی تورکوه له ئیوان نهو
ویاله وان پولیکسینگیس دا هه به . خه لک هیندی قسان ده گن . نهو دیوانه بوو و ئیتر ده سهه لانی
دئی خزی تیه .

هاریلایوسی کوته بالاش رژینگ به شه پتانی پنی گوتبوو : « نهو ئیره یی به پاریزه رانی
تارکادی دها . نهو سهه سووه و به رباری داوه وه ک دیری تارکادی خزی پته قیئینی . تا دوی مردنی
خه لک حکایه تی قاره مانه تی بگه نه وه ... »

کساس له به رباران و خلیسکان بیری ده کرده وه که : ره نکه هه موو هه قیان بی . ئیستا که
ده چوه کن پالوان میکینلس ده وایه چی پی بلئی ؟ چن ده پتوانی قانیمی بکا که پاشا گوتوبه

نه گهر له چپا بېسته خورایو و به چهگ و تالاره تسلیم یی. تالینگ له سدری گهم تایی. گه واپوو باشته پېشنیاری پاشا قبوله بکات. پنی بلن گه خه لېفه ده یوی ته سلیم یی، پاشای یونانی تکی لېنگرود. پېنگرمان به گالته شان هه لنده ته گینتی. چونکه نو بژ ناده میزادان ریز قابل نیه. نه گهر پنی بلن که هیچ کس نه تورگ و یونانی و نه توروپایی لایه نگری نو نین، و ته به گس یی جی به. چونکه نو که سینگه له ته نیایی ده ترسی، نهک له مهرگ. له واته به مهرگی خزی له خرا پخوازی.

کسماس به قرنی بیری ده کرده و نه قسانه له ناقلی خزیدا تا ووتوی ده کرد. به لنگو کار بگنه سدر نو جا و ته و ده درنده و ناقلی بگن. خه هته یی گه و ده جزر به جزر هه تاویان ده گوشه : له شی له پو نه خزی نویسی که کسماس تزوی ره گزی خزی به نه مانته تینا چاند بو، دبار نه بو چ کورنگ بهر هم دپنی. کاتی کسماس بیری له و کوره ده کرده، ده له رزی. بیری له و ده کرده که له توروپا چاری پېنگه و تهور. فیکری له بېنادی و له سادو خه واپو بهر سیه تی خه لک ده کرده. هه و ده ها له خزی ده پرس که کام رنگا بگرته پېش و له م خه هاته دا جینگای نو له گوریه؟ باه گه و ده لایم خه هاته دا نه خشی هه بو. باوکی و مامیشی هه و ده ها، به لایم نو چی؟ خزی نه یه زانی کام رنگا هه لېزیری بژ نه و ده بکاته نه م نه لجامه که بیژی : «منیش له م بهر یه دا مه تر ریزنکم هه بهر نامادم بهر گری لی بکم و کس ته توانی ده ستی بژ دریز بکات...» کسماس له م شه و دا بژ هه ولین جار له هچو پوچی خزی تفریق ده بزو و ره یی ده کیشا.

باران لینی کرده و. تاسمان هه چنده ناوی پنی بو، به سدر کورستانه کاندا رژاند بو یی. بابینکی ساردو توند هه و ده گانی لېک بلارو کرد. چنده نه ستیزه و ده در گه و تن. هاریدیسوس بژ نه ماشای نه ستیزه کان را و هستا و گوتی :

نیوه شو لایداوه، نیشه چاک هاتوین. له قبره دپلی ده کرده ده بوست شتیک بلن : نه رباب بژ خاتری خودا با له بن نه م گاشه بهر ده پشونک به دین و سیفاریک بکیشین.
ماندوو بو یی هاریدیسوس !

دپاره که ماندوو بو م. تاخر من پیر بو م. لاقم به گران له دوو دین .
به لایم پیره میزدی شه پتان ماندوو نه بو، ته نیا له داخان و ده دنگ هاتوو. هه رتک له بن گاشه بهر دینک را و هستان. کسماس سیفاریکی دایه. هاریدیسوس له فیکری نه و ده و بو چن سدری باسینک داگیرسینی. ته ماشایه کی تاسمانی کرد جینگای پاس نه بو. پاشان گه و ته بیری گوتدی خزی و بیری کریت و کاندی. به لایم نو و پیاره یی له فاره ننگ گه را و ته و. نه واندی هه صوو له بهر بوین. که واپوو نه م مه سه له بهش تاینکی و های نه بو له نه کار «ناندرو لیسو» مامی و هه پیر هاته و که کارپه کی و دوو چکزلو بو. مامی نو کارپا لوت بهر زوی فاره نگی که ناپه وی دوو قسانی ده گهل بکا، له چاو مامی نو چپوو؟ «مه بهستی پالو وان میکلس بو» بلن پالو وان میکلس له بهر مامی نه و دا میشوله بیکش نه بو. ده بوست شه به کسماس به لپنی. هاریدیسوس یه ک دوو نه فسی له سیفاره که ی دا و رووی کرده کسماس و گوتی:

نه رباب تز ده زانی گه و ده ترین درنده ی دنیا کی یه؟ ره ننگه بلنی شیره. نا... و اتیه. گه و ده ترین درنده ی دنیا ناده میزاده.

ره ننگه بهر سی بوزی؟ چونکه شه در کار و هک مامی تز تورکان ده گوزی؟ یان چونکه به

پارصه‌تی شه‌یتان چه‌کی داهیناوه که شیران بکوی؟ نه‌خیر وانیه. راه‌سته به‌لگه‌ت بز پینسه‌وه. من مامینک وه‌هر ره‌رحمه‌تی خودا که‌وتوه. ناری تاندرولیوس بوو. فه‌قبره له پهر چکوله‌یی بی‌بان ده‌گرت > جنوکه > به‌ رنگادا نه‌ده‌زی. به‌د به‌خته وه‌ک کللق ههر هه‌لده‌به‌زه‌وه. هه‌میشه له پهر ژان هاواری بوو. دوکتور گوتیویان به‌ردی گورچله‌ی هه‌یه و ده‌بکوی. به‌لام نو ... به‌راستی ناده‌میزاد چی‌به‌؟

پاج و قولنگی هه‌لگرت و له به‌راه‌هر چپای <ونه‌یتو> له کن گونده‌که‌ی خزی چزکی داداو خه‌ریکی کینو هه‌لکه‌نلن بوو. سالی‌ک ، دوو سال، سنی سال گوندی به‌کان گانته‌بان پینده‌کرد. ده‌بانگوت : « له‌عنه‌تی چله‌که‌ی؟ داخی دل‌ت به‌ کینو ده‌زی؟ » نوو به‌ بی‌ نه‌وی سهر هه‌لیننی هه‌لکه‌ندتی دیزه‌ پینده‌داو ده‌بگرت : « به‌ل‌له‌ که‌ل کینو نیم و ده‌وی ده‌ده‌می. » سالی سی‌بهم ههر له بن نوو کینو ده‌ستیکرد به‌ دروست کردنی خانوو. دیسان گوندی به‌کان گرتیان : « له‌عنه‌تی خانو دروست مه‌که، نیشه قازاچی تو‌مان ده‌وی. نه‌وی خانو ساز به‌کا ده‌بی ژیش بی‌نی. » مام له وه‌لاملا گوتی : « نه‌هه‌قینه من ههر نه‌وم ده‌وی. ده‌هوی ژن بنیم و مندلان پاشه‌که‌وت به‌کم تا بو هه‌لکه‌ننی نم چپا به‌ پارمه‌تیم به‌دن. » گوندی پینده‌کین و ده‌بانگوت : « کی می‌رد به‌ جنزکه‌ی وه‌ک تژ ده‌کا؟ » نوو له وه‌لاملا ده‌بگرت : « هه‌موو که‌س ده‌توانی پیلاری لاهی خزی بدل‌زیتوه ناخه‌که‌ی منیش ژینک ههر ده‌پینسه‌وه... لهو کاتدا که نوو خه‌ریکی خانو بوو، به‌وه‌ژینکی ناخه‌زی خه‌لکی گوندی دراوسی به‌وندا راده‌برد. چره مالی تاندرولیوس . خه‌سارو مه‌ته‌ق و ژووری خه‌و ودانیشتی دیت و خۆشی لی‌هات. چاونکی لی‌ داگرت و گوتی : « تاندرولیوس ا من لهو مال‌ی تژ خۆشم هاتوه. تژ تیژی چی؟ مام گورج لی‌ تینگه‌بشت. به‌ دوو قسه‌گه‌بشته به‌ک و زه‌ماوه‌ندیان کرد. مام شه‌وه‌له‌گه‌لی نوست و به‌پانی به‌ قولنگه‌وه چزوه زگ چپا. به‌ل‌له‌ نه‌وندی کینو هه‌لکه‌ند تا له لایه‌کی خه‌ساری خانوه‌که‌ی تویله‌به‌کی لی‌ ساز کرد. دیسان گوندی به‌کان گرتیان : « له‌عنه‌تی تژ خه‌ریکی شار دروست به‌کی؟ »

- دیاره ده‌هوی شار دروست به‌کم. خیزانم مندالی هه‌یه . ده‌بی بز منداله‌کانم ژوو دروست به‌کم. »

بز گورچیلته ژان نا‌کا ؟

- به‌ل‌ن ته‌مه‌لی بینکاوه ا من کاتی نه‌وم نیه هه‌ست به‌ ژان و ده‌ود به‌کم . گات به‌ سهر ده‌چوو، ژنه‌که‌ی دوو دوو‌مندالی ده‌هویون نوو ههر کینوی هه‌لده‌گه‌ند. کینو شه‌که‌وت و گه‌لینی تینگه‌وتن. تاندرولیوس کینوی ده‌خوارد. سه‌به‌وو له سه‌ره‌تاره مام ههر جینوی ده‌دا. کینو به‌ره‌ره‌کاتی ده‌کرد. پاشان زانی که کینو ته‌سلیم بوو. منداله‌کانیشی گه‌وره بوون. ته‌وانیش ده‌کینوی به‌ر بوون. هه‌لیان که‌نو دهر داه‌بان کرد. خانویان لی‌ دروست کردن. ته‌وانیش ژبان هینا، مندلایان بوون. به‌لام نیتیر مام تاندرولیوس پیر به‌وو. نه‌یده‌توانی وه‌ک رابردوو کینو بکۆلی، شه‌ونکیان له چپا ده‌گه‌راوه به‌ خه‌پالی داها‌ت که‌ده‌می. که‌وته سه‌ره‌خت. مندال و نه‌وه‌کانی بانگ کرد و وه‌سه‌تی کرد که له کینو به‌نیژن و قولنگیشی له‌گه‌ل ده‌قه‌بری نین. پاشان ده‌سته‌کانی وه‌ک خاج له سهر سینگ داناو ته‌وار بوو.

ته‌ریاب نه‌گه‌ر رۆژنک رنگات به‌کو‌تته گوندی <ویترانز> داوا له خه‌لک به‌ک ملکی

ناندرولیوست نیشان بدن. تینستا بزته گوندیکی گهروه. هاریدیوس پینده نگهوه. گه یف خۆشبوو که تانوییه چی له دلدا بوو به زیره کی بهو فهروه نگیهی بلێ.

کساسا گوتی: « هاریدیوس! من جانه وه ونکی تر ده ناسم له شیر و له هاسی تر درنده تره. نه ره کامهیه! »

گرمی عموزی یه.

هاریدیوس نیشانهی خاچی کینشاو له بهر خزینهوه گوتی: « ئه ریاب بز خاتری خرا زمانت بگهزه و لهو قسانه مه که. پاشان تینکی له عموزی کرد و گزنجانی دهست دا بهو به ناره حهتی گوتی: « پالا! .. ئه ریاب با بهزین! »

کهم کهم به یانی بهردهدا که کساسا له بستوی چپای سلنا گه بهشته ژۆردوگای پالەوان میکینلسی مامی. هاریدیوس ونستار گوتی: « ئه ریاب! لێزوه ئیتر بز خۆت بهزێ. ئه گهر کاره کهت ته و او کرد و رهوه نێزه و پینگهوه ده گه و پینگهوه. لێم بهووه ئه ریاب که ناتوانم له گه لێت بهنم. چونکه نامهری مامت بهینم.

پالەوان میکینلس ته واری شوو نه ئوستبوو. له به یانیوه له دهبه وانی و نستا بوو. دوو بهین به چاره وه مه ته ریزه گانی دوژمنی هه لده نا. عهسکهری تووگ ووده ووده دههاتنه پیش و جینگای خزیان قایم ده کرد. ئه وان به په له نه بوون چونکه ههستیان کرد بوو تفهنگچه گانی مه سیحی کهم بوونه وه و چه گو و قزخانه شیان له گه می داره. ته وه شیان ده زانی که له نانی جز به ده ره یه چان تیه به خۆن. تووگ گه مارۆیان دا بوون نه پانده هینشت کهس له خهتی گه مارۆ تی به مری. ته نیا که سینی زۆو شاره زا بایه به شه وه به ترانی خۆ بگه به نینه مه ته ریزی مه سیحیه گان.

پاشا په پیتا په پیتا پیای ده ناره کن پالەوان میکینلس به لکو ته سلیم بی. له قوسته نته نه وه نامه یان بز پاشا نویسیبوو که به ره و هه ندی ده و له تی وه سماتی پتر له ته سلیم بوونی شوو گزنجاران دا به. نه ک سه رکوت کردنیان. بهم جۆره کریت جارنکی دیکهش به مه یلی خۆی ژۆر ده ستی نینه قه به ل ده کات و شوو یا به ده ست درژی هیچ به یانی نامینی.

هه ره رژی پیشوو پاشا قاسیدیکی نارده بوو کن پالەوان میکینلس و په یاسی بز نارد بوو: نه وه ئیتر ناخرین ناگاداری منه. له تینستاره تا سه بی نیوه رۆ مزله تت ده دم نه گهر ته سلیم بی و به رینگای خۆت دا بهزی، به لێن ده دم که ده ست لێ ناده م. ئه گهر وانه که ی. سویند به محمد هه مووتان له شیشی که باب ده دم و دوا ی هه مووان تۆ وود وود ده که م. »

پالەوان میکینلس ته واری شوو له فیکردا بوو که به یاری چی بهات. ته و له فیکری خزیدا نه بوو، له بهر هاوڕینیکی. چونکه ته و به یاری خۆی دا بوو. ده یزانی رزگار نا بی و نه په و به ست به پیته خۆی مه رگی ته وانیش. بهزیه پیشیاری کرد که هه ره کهس له هه لێزاردنی رینگای خزیدا سه ره به سه ته، ناخرین په یاسی پاشای به هاوڕی یانی خۆی را گه بانده بوو. تا شوو ده رفه تی بهر کرد نه وه پان هه بی و به یانی وه لانی به نه وه.

کهس له هاوڕی یانی شوو چاوی لێک نه نا بوو. کاتینک زه ره له سه رانی ده دا. هه موویان به سه روووی قوژن و کراسی خزیناری هاتنه مه ته ریزی پالەوان میکینلسی و له ده وری کۆبوونه و ره چاره و روان ونستان. ده به وابه له پیشدا ته و ده ست به یکها.

به‌لام نهر له بهره‌ده کانی پیش‌خوی راماپور، هه‌وئی ددها به‌سه‌ر هه‌زانی دلیده زال‌بیت. نهر نه‌گه‌ر وسته‌بای وده‌نگ بی، ده‌بویه ده‌نگینگی پیاوانه له‌گه‌رووی بیته‌ده‌ر، نه‌ک‌نالمو شپوه‌ن. کریت، تراساکی، ژنی چه‌رگه‌سی، دیزی سوتار، هه‌ر یه‌که به‌روسکینگ بوون له‌ناخیدا پزسکیان ددها. جینوئیکی له‌زاری ده‌ره‌ری، به‌ردینکی به‌ده‌سته‌وه بوو وه‌های رینگ کوشی که ده‌ستی پر بوو له‌خوئین. سه‌ری دۆستانی خۆی کرد که له‌ده‌رووی کۆ به‌بوونه‌وه. ته‌ماشای تورکانی کرد که له‌داوئینی چیا بوون. چاری له‌ناسمانی بان سه‌ری کرد و به‌خۆی گوت: «نازادی یا سه‌رگا! نازادی و سه‌رگا تم و شان‌هن که ده‌بی له‌نالانی خۆم بیان نوسم. به‌لنی... نالانی خه‌به‌اتگیزنکی راسته‌قینه، ده‌بی ناوا بی. نازادی و سه‌رگا!»

هه‌ستی کرد حالی باشتر بوو. دوا‌ی چه‌ند سالێ تازه‌شتینک تینگه‌بشته‌وه. تینیک هاته‌دلنی، رووی کرده‌پارانی و به‌نیگایه‌کی هیندی و نارام ده‌ستی به‌قسان کرد: «ئێوه هه‌مووتان له‌په‌یامی نمو سه‌گه‌ ناگادارن. هه‌مووتان پیاون، ریش و سه‌یلطان هه‌یه‌ وێ نازادی شوو ده‌کهن. که‌واپوو به‌سه‌ر به‌ستی به‌دوین. ئێمه نه‌قیسه‌گمان هه‌به‌و نه‌تانو نه‌هه‌میند. تورک له‌شکرینکی ته‌واون و ئێمه‌ش ده‌سته‌به‌کی کم. سوئند به‌و شپه‌ری که‌جگه‌ له‌خودا نایه‌مه‌ده‌ست که‌سه‌یتر، هه‌ر که‌س ده‌به‌وی به‌بی شهم و رووه‌روایی ده‌توانی به‌روا. به‌راستی بزانی من دل‌م نایه‌شی. من ده‌هه‌سته‌وه، ئیتر قه‌سم نیه.»

ماوه‌به‌کی درێز که‌س له‌جینی خۆی ته‌بزووت. خۆی له‌ناسمان به‌رز ده‌بزوو. عه‌سکه‌ری تورک له‌ته‌پلیانداو ده‌یانه‌وست بیته‌پیش. پالەوان میکینلس جازینکی تر گوتی: «خیزا به‌سه‌ر به‌ستی قه‌سه‌که‌ن!»

کابرایه‌کی له‌ری له‌ش داگیرساو، تغه‌نگینگی قایش یه‌ن به‌ده‌سته‌وه بوو، وده‌تگ هات و گوتی: «ئێوه هه‌مووتان ده‌زانی، قه‌ت له‌به‌ر تورکان هه‌له‌ته‌هاتووم. که‌واپوو له‌وه‌ی ناترسیم که‌به‌ترسه‌تۆکم بزانی. به‌رووی خۆم رکه‌رواست ده‌رده‌بهرم، نه‌ی پالەوانان. ئێمه بز هیچ ده‌مین. به‌لنی.. بز هیچ ازبانی نمو کاره‌ساته‌ بز دنیای مه‌سیحیت پشه‌تا ده‌گات به‌خۆمان. کریت جازینکی دیکه‌ش پاده‌به‌ری و ئێمه‌نموئێ رۆژی زیندوو نابین تا له‌شۆرش داها‌تودا پارمه‌تی میله‌ته‌که‌مان به‌دین. بارووخینکی ئیستا ئێمه‌ تیندایین، ژبانمان له‌مردن پتر بز کریت قازالچی هه‌یه. نمو کاره‌شهم بی یا نه‌بی، بز من گرنگ نیه. ده‌بی بزانی قازالچی کریت له‌چیه‌یه؟ گرنگ به‌رۆوه‌ندی کریتوه‌هیچیترا!»

پالەوان میکینلس سه‌ری داخستبووگونی ده‌دا. کاتینکی کابرا ته‌واو بوو لینی پرسی:

«قه‌سکانت ته‌واو بوو یا نارۆس؟»

«به‌لنی ته‌واو بوو.»

پالەوان میکینلس رووی کرده‌ته‌فه‌ری په‌نا ده‌ستی و گوتی: «ناش به‌نۆزه، ئیستا نۆزه‌ی

مه‌ستیگری به‌!»

مه‌ستیگری سه‌یله‌کانی باداو رووی وه‌رگیزاو ده‌به‌ریست چاوله‌چاری پالەوان به‌ری و شاخه‌که‌ی گوتی: «من دۆنیی شوو له‌گه‌ل دوو شه‌بتانان له‌کیشه‌دابروم. یه‌ک ده‌به‌گوت به‌رۆ ده‌نا له‌و شه‌ره‌ نه‌جابتیت نابه. نه‌ری تریان ده‌به‌گوت: سه‌رۆ، چونکه‌ هه‌رچه‌زینیک‌بی نه‌جابتیت نابه. نه‌ودوو شه‌بتانه

تا بهائی له ناخی منفاکشه بیان بوو. ناخره که ی به کیان سمرکهوت. «
پالەوان میکئلس چاویکی لیکردو. پرسى: « کامیان سمر کهوت ؟ »
تو سمرکهوتی. پالەوان میکئلس له عهنت لهو رۆژهی له گه‌ل تۆ بوم به تاشا.
باشه ... مه‌به‌ست ..؟

• من نارۆم .
پالەوان میکئلس رووی کرده کامیابیس و گوتی: « تۆ ده‌ئیی چی کامیابیس ؟ »
کامیابیس هه‌ناسه‌به‌کی هه‌لکێشاو گوتی: « من تازه ژنم هیناوه. ژتینکی جرانم هه‌به. هینشا
له ژبان چێژوم نەکردوه. هه‌ر نو داخه من ده‌خرا ؟ »
• باشه ئینستا یاسی ژن له‌ولا داہنی: من له‌گه‌ل پیاو لسه‌ده‌که‌م.
• منیش نه‌ی پالەوان میکئلس، له عهنت لهو رۆژه ده‌که‌م که تۆم ناسی. منیش هه‌ر قسه‌ی
مستیگری ده‌که‌م. پین خۆشه‌ به‌ژم، به‌لام له تۆ شەرم ده‌که‌م و نارۆم.
پالەوان میکئلس رووی کرده تیشودورسی برزای که لهو کاتده‌ تهنه‌نگی خاوین ده‌کرده‌وه و
عه‌مه‌باری ده‌کرد، گوتی :

• تۆ ده‌ئیی چی .. چلن ... بره‌اری چت داوه ؟
تیشودورسی چێژا، به چاویکی فیزو ئافه‌رینه‌وه ته‌ماشای مامی کرد و گوتی : « سمیل زه‌لام
پیت وابه‌ هه‌رتز غه‌ره‌ت هه‌به؟ من نارۆم . »
دوو پیاوی زه‌لام که هه‌رتک لاجاینگیان سه‌په‌بوو، بینه‌نگ بوون و قسه‌یان ته‌ده‌کرد به دواى
به‌کدا گوتیان:

• منیش نارۆم... منیش نارۆم...
ئه‌وانی دیکه که بیست که‌سێک ده‌بوون سه‌ریان به‌ردا‌په‌ژه هه‌چیان نه‌ ده‌گوت. پالەوان
میکئلس رووی ده‌وان کرده گوتی :

- کاتینکی زۆرمان نه‌ه. رۆژ وه‌درنگی ده‌که‌وی. ئینوه‌ش قسه‌ی خۆتان به‌کن. ده‌تانه‌وی به‌ژن،
یا ده‌مینه‌وه. هه‌موتان نازادن. ئیشه‌لا خۆشه‌خت ده‌بن. کراسوگتورگس شتینکی به‌ سرته‌ به‌وه‌ی
په‌تا خۆی گوت . پاشان ده‌ستی به‌ سینگه‌وه ناو هه‌ستا به‌ده‌ته‌نگینکی گه‌راو گوتی: . برایان لێشان
به‌بون. ناخر ئیشه خۆشکمان هه‌ن ده‌به‌ به‌شوویان به‌دین. مندالی چوکمان هه‌ن ، ژقان هه‌به ، جگه
له‌وش به‌ مردنی ئیشه که‌س قازانج تاکا. که وابه‌و ئیشه ده‌پۆین.

• ماستر پاسیش گوتی : « برایان بیان به‌خشن، ئیشه‌ش ده‌پۆین. »
پالەوان میکئلس هه‌ستاو گوتی: « به‌خه‌ر چن بره‌یته، به‌ سلامت. خردای من شاهیده دلگیر
ناهم. سلاوی من به‌ ژبان به‌کێژان؟ به‌لام زووتر وه‌ری‌که‌ون و یه‌ک یه‌ک به‌ خشکه‌ به‌ژن تا نه‌که‌ونه
به‌ر سه‌یره‌ی دوژمن. زووبن، تا نه‌بۆته‌ ئیوه‌ وۆ. »

• هه‌ر بیستیان تینگرا گوتیان: بیان به‌خشن. خرا بتاته‌به‌خشی.
پالەوان میکئلس گوتی : « ئیشه به‌خشان و له‌عهنت لهو که‌سه‌ی خه‌راپه‌تان ده‌ئنی. ئیشه‌لا به
سلامت ده‌چنه‌وه. »

توانندی مایه‌نوده شهش^(۱) کس هرون. پالەوان میکلس تەماشای کردن و گوتی :
باشه . ئیستا ئیمه حدوت کسین. هەر ئه‌وه‌نده به‌سن. بەلکەر ژۆریشن. ناقڵ هوکم ده‌کا که
ئیمش هریزن. بەلام دلان ناهیلن هریزن. که وابوو نارین.

۱ - له ئینگلیزیه‌که‌دا نووسراوه^۱ پینچ کس مایه‌نوده له گەڵ پالەوان میکلس که گوتی ئیمه
شهش کسین. «ورگیر»

ده‌مین و خۆمان قیدای گریه ده‌گه‌ین. قه‌ی نا‌کا، خەلک ده‌نی چی با بلین. مردنی ئیمه له
رنگای نیشتماندا له ژبانی ئه‌وان به‌گه‌ لک تر ده‌ی. گریه پینوستی به‌ هاوکی باش نیه. بەلکەر
موحتاجی دێوانته‌ی وه‌گ ئیمه‌به. چونکه دێوانه ده‌یکه‌نه ته‌به‌دی.

تەماشایه‌کی ناسمانی کرد. خۆ هه‌روا به‌ رنگای خۆیدا ده‌هاته پیش. دېسان گوتی:
. باشه ئیستا ده‌ست ده‌نه تهنگان، له‌جی‌یه‌ک مه‌میشه‌وه. مه‌ته‌ریزان بگۆن، دوژمن نای
بزانی که ئیمه حدوت کسین. به‌ ناوی مسیح . راست له‌وکاته‌دا پلاو ده‌هرون و فه‌رمانده‌یان له
پشتی مه‌ته‌ریزدا به‌ جی ده‌هیشته، ده‌نگی لاکینگ هات و سه‌روکه‌له‌ی کساسی ده‌رکه‌وت.
پالەوان میکلس تاووی دا‌به‌وه . دیتی و بانگی کرد:

. ئه‌وه کی‌یه، سه‌رت دانۆشه گولله‌ت وی‌ته‌که‌وی. دا‌وه‌ره بزاتم توکیی ؟

. برازاته پالەوان میکلس . کساسی برازاته.

پالەوان نیوجاوانی تینک نا و هه‌ستی کرد ده‌ی ئه‌و دیداره به‌ج تیانک یی؟ به‌ لاتاو گوتی: «
به‌خیزه‌تانی کارت به‌ره چه‌وه؟»

رنوی چکاری به‌ بازاره ؟

کساس لێوه‌کانی گه‌ست. تا له‌توره‌بوئنا قه‌دی ناشیرین نه‌کات. بزه‌یه‌کی تالی هاته
سه‌رلێوان و گوتی :

. نه‌ من زۆیم و نه‌ ئیره‌ش بازاره . من پیاوم و برازای تویم پالەوان میکلس!

. پیاو ئه‌و که‌سه‌به شه‌ر ده‌کا و هه‌چی تر. ئیستا له‌کن من له‌ سه‌ر زگ واکش و پیم بلی بزاتم
بژ هاتوی؟ به‌ گوتی بیه‌روه کارم هه‌به. جارێکی تر تەماشای رۆژی کردو به‌ هاڤالانی گوت :

«کۆپته ناماده‌؟ تهنه‌گه‌کان عه‌مبار که‌ن و چاره‌روانی ناماژه‌ی من بن. له‌ داوینی کینو هاواری
سامتاک ده‌بهران. کساس له‌ په‌نا مامی درێژ بوو. به‌ که‌لینی به‌رداندا چاوی به‌ ریزی
عه‌سکه‌ری تووک که‌وت که‌ له‌ چیا سه‌ر ده‌کون. چیا له‌ په‌پاخ به‌سه‌ران سوور هه‌لگه‌را بوو.

پالەوان میکلس له‌ کاتێکا ده‌برواتیه‌ عه‌سکه‌ری نورکان، به‌ برازای گوت:

. باشه، قسه‌ بکه. بژ هاتوی؟ کی‌ تۆی نارده‌وه؟ کساس له‌ وه‌لام دا گوتی : « گریه »

پالەوان توره‌ بوو به‌ بۆله‌ بۆل گوتی :

. قه‌دی هه‌ی‌جی مه‌که ماموستا ا رکو راست قسه‌ بکه و جارێکی دیکه‌ش مه‌نی گریه‌ منی
نارده‌وه. گریه‌ منم. کساس گرتی دا‌به‌ره قسه‌کانی مامی و تەماشای ده‌کرد. ئه‌و تینگه‌یشتجوله
گە‌ل چ کابرایه‌کی که‌له‌ ره‌ق به‌وه‌ روو بوو. دمه‌ ته‌قه‌ له‌گە‌ل ئه‌و فایده‌ی نیه. جا‌به‌چی خۆی

سرك بگاړ پېارننه وه. ماسې پرېاري خونې داېوو. خوداش نهېد ترانې په شېوانې كانه وه. دلې پر له قېزې كساسې وډلېدان كوت. نېستا نېتر له به كار هېشانې وشې قوښېو زېره كانه شرمې ده كړد.

پالېوان مېكېلس بې نومهې تاوړ پلانه وه، گوراندې و گوتې:

- پاشه كه وايو لېره چنده كې؟

كساس په كدله شتمې وډلانسې داېوه گوتې :

- هېچ ا نېتر نهېدوست تم وشانه په سر زماندا پېنې كه له مېشكېدا كزې كړدېونده.

پالېوان مېكېلس په هه وايه كې گالته جار گوتې : « كه وايو هاتېوې مامت بېنې پاره كه لا... »

فېنې هاتم تز بېنم و پېت پلېم كه سېفاكاسې پېر په رحصت چوو.

پالېوان مېكېلس تفننگه كې له عهزې داناو نېشانهې چاپې كېشار گوتې :

- خوراي لې خوشې، نو كړنكارېكې په شريف پرو. پاشې كار كړدو مړچهې پاشې وډرگرت.

نېستاش چوته خورې نهېدې.

زلر پاشه نېستا نېتر پرې به سلامت. نېمه لېره شر ده كېن .

- په پامېكت نېه ؟

- گورتم پرې به دواي كاري خوت دا.

- بز زنت بز گورت ؟

- ده ماره كاني پالېوان نه ستور دېبون و بهرې چارې تاريخ دېوو. ده ستي گوره و په باروت

و خونواوې درېز كړدو له سرزاري برازاي داناو دم و چارې په خونې و باروت كړد. پاشان

نه راندې و گوتې :

- په هومېنې خورا برايان ، نازاي يامرگ سېزهې گرت و كړدې په تقه. گرمې تفننگان

له چيا دهنگې دده اېوه.

له نه كاو گولله باران له لاهن تور كانه وه دست پېنكارا. وزيه كولله حشرې ده كړد. دهنگې

تزيېك هات و گولله تزېب له پشت سرې پالېوان مېكېلس ودهزې كوت. گولله عهزې دې و

بهردې ره وه او خستن. نه وده ته به كې به سام هات. كايامېس له سر گاشه بهر دېكې خلزو بزو و

له بهر پېنې پالېوان مېكېلس ودهزې كوت. په ك دوو جار زارې لېك كړدوه كه شتېك

بېزې، به لام شه پوښكې خونې دهنگې له گمرووې دا خنكاند.

له خواره شه بېورچې تې بان توراند. عهسكهرې تورك دې بان نه راند وډورنېش له كاتېنكا

تلاي پېنغمه بېرمان هه لگرتېوو، كه و تېوونه پېش له شكړې.

تېنودورېس هاواري كړد : « به كومه له دسرېوان لې پكمن و نهو سه گانه پكوژن. دهنگې

له شكړ كه دهاته پېش پتر ده بېسرا. پالېوان مېكېلس غاړېدا كه كايامېس پگرنه باره ش، ده

كساسې هه له نگره كه له سر زگ راكشايوو. توره بوو گوتې : « تاخ تز هېشانا لېره ماموستا

؟ برې به دواي كاري خوت داو خزه كاري پياوان هه له موه قوتېنه. »

كساس نده بېوت. په رومو تې خزينواوې له كاتېنكا دلې توند لېنې ددها، گونې هه له خستېوو.

پاشې نهو شر كه وده تا زاېه. باپېرو كريت، له هه ناوېدا وده بهر هاتېوون. هه و له چار نه بو كه نهو

به شهر دهات، به لکوی نهم شهره له پینش هزاره سال د دست پینکراپو، نو هزار جار مرد بود، زیندو بیزو. پالوان میکلس هاواری کرد :

- نهی برایان دبری نارکادی وه بیر بینته وه. تا هناسی دواسی دین پیاوانه بینته وه. دهنگی پشروی به تالوگهی عدسکری تورک دهات وه نینک ده کورت. میستگری هاواری کرد :
همومومان فوتاین ا تیندورس دهنگی دا : پیندنگ به ۱.

خوین له نیو چاوانی ده هاته خوار و ده چره ده چاوانی و هچیی نه ده بین. چاوی به سرده سته ی پاک کرده وه، له پر، تورکی له پیش خزی دین. تفهنگی فریناوا هاواری کرد :
- کورینه نیر تفهنگ به کار نابه. هه لکینشه خه لهران. خه لهری هینا دهر دهروشنکی پهلما را که له هرای شهر گرم داهاتپو، له ده سته ی خزی تاق که تیزوه. ته ورزینی به دهری سریدا هه لده سواند و ده هاته پینش. تیندورس گه پشپوه دهروشن که گولله به کی وه سر دلی کورت و تخیل بود. له پشت پالمرانانه وه دهنگنک هات گوتی:

- تافه رین کورینه ا بی پالمران میکلس!

پالوان میکلس ده تگه کی ناسی و ناوری داوه. له خوشبان گمشاپوه گوتی : ناخ ..
هاکینش نه وه تزی ؟ توگه راهپوه . ؟

- به منت گوتپو : که هاکینشم و کرده وشم دین هاکینشانه بی. نیستا قسه کت ورگروه پالوان . ۱

- من قسه کم ورگرتوه برام . وره پنا من . هاکینش بازدی دا که بچینه پنا پالمران میکلس، به لام راست لهو کاتهدا گولله به کی وه سهری کورت و به ههری دادا. فرمینک له چاری پالمران میکلس بزانه خواری. مه پته که ی ده نامیزی گرتو نیو چاوانی ماچ کرد. زارو سبلی خویناوی بوون.

هناسی سهر بازانی تورک له دوروه ده بیسرا، پالمران میکلس ناوری داوه، کسماسی دیت، به سهری خزی دادا و هاواریکرد:

- بر... تا کات هه به راهکه ..

- نه خیر من ناؤم ... کسماس راست بزو، تفهنگ و فیه کفانی گامامیسی دست داپو
قه می له پشتی کرده وه.

پالمران میکلس به سر سرمانده ته ماشای کردو گوتی : و که واپو تو ناتوری بری آ ؟
- نا... نه خیر ناؤم ... روخساری پالمران بروسکی دا. سهری کسماسی ده هاوشی گرتو

هاواری کرد:

- سلاروت لی بی برازی من که واپو تزش خوت فیداده کی ؟ ناخ .. نهی کریشی نه به دی .
دهنگی هموره ترشقه هات. بایده کی خست هه لیکرد و تاسمان له هه ولی سه پینوه گرتو بود.

دهنگیکی به ترسی گرتپو. له دوروه چه ند قله ره شه ده بانقراند.

میستگری راست بزو، له ره پشمان بود که تاوینک ترسا بود. نیستا مرگ له بهر چاری دپارده به کی پیرلز بود. به لی مرگ، مرگه همور شورده به کی ده شراسته وه. نشانه ی خاچی کینشار قه می له کالاحی هینا دهر و هاواری کرد :

نازادی یا مدرگ ۱

له کانتیکا له مەتەرزێ دەر دەپەری، دەستەبەگ عەسکەری پەلامار دان که له چیا سەر دەکەوتن. پێنج شەش تورک دەورەیاندا، مەستبەگی بە گۆبان داچوو. کوشت و کوشتار دەست پێکرا، زۆری پێنەپوو، تورکی دیکەش گەشتنی. تورک له عەرزەیان دا، دەورەشێک چۆکی لەسەر سینگێ دادا وەک پەریان سەری پەری.

پالەوان مێکێلس که چاوی لهو کارەساتە پوو، هاواری کرد:

«کەس له مەتەرزێ خۆی نەپەتە دەر. بە کۆمەل تیکرا دەسڕێو بکەن. بەلام ئێستا له دوو کەس پتر نەماپوون. ئەوانیش هەر ئێو دوو پیاوێ زەلامە پوون که لاچاپنگیان سەپێ پەوو. هەرتک له پشت گاشەپەردان چوو پوونە دەمەتەرز و پێ ئەوی خۆ پەزێون، سەزەیان له تورکان دەگرت و گوللەپەکیان بە فەڕێ نەدەچوو.

پالەوان مێکێلس هندی و ئارام له مەتەرزێ خۆی دانیشتوو. هەر تورکیکی سەری وەدەر ناپاها وەسەر پەکی دەگێرا. گوللەبەگ لاپەکی روومەتی برەپوو، گوللەپەکیشی راتی کۆن کرد پوو. خۆین له بەدەنی دەچۆراوه. بەلام هەستی بە ژان نەدەکرد. جاروبار تەماشای پرازی دەکرد که له پەنای ئێو شەر پەدەکا.

هاواری کرد : « ئافەمین پرازی من . بە راستی پەت زیندوو کردووه. بە خێر هاتی ئێ کۆستاراسی پرام ۱

کەساس که له جاسی فیز سەر خۆش پەوو، گوتی : « سلاوت ئێ پێ ئەمی مامی من ۱
نێتر نەدەناسراوه. خۆشەکی له وەسف نەهاتوو هەموو لەشی داگرتوو. هەستی دەکرد که سووکتر پوو. له راستیدا هەر لەر کاتەدا که پز نیشتمان گەرا پزوه، نێتر پەری له هیچ شت نەدەگرهوه، داپک و ژن و کوری له پەر چاوان ون پەوون، پێچگە لەو ئەرکی پەرز و ئەدی هیچی پز نەماپوو. له کانتیکا تەماشای تورکانی دەکرد، دەپەڕانلێو دەپگوت :

« نازادی یا مدرگ ... نازادی یا مدرگ ... جگە لەره شادی و رەنج و هەوسەینکی دیکە نەپوو.

له پەر هەوا تارێک پوو. بە فر بە پێدەتکی دەستی بە پەین کرد. تەبەقی رۆژ له پشت هەوره سورەگان ئاوا دەپوو. له پەر دەتگنیک بانگی کرد : « ها ئێ پالەوان مێکێلس ، له ئاسانم دەوێستی و له عەرز کەوتیبه پەر چنگم. مێزەری کەسکی مەلای شاری کاندی له پشت گاشە پەردەپک وەدەر کەوت.

پالەوان مێکێلس له کانتیکا سەزێ ئێ گرتوو گوتی : « حاجی سلاوت. وەرە خۆش هاتی ئەوی گوت و گوللەپەکی له ژێر چەنەگە مەلای دا. خۆین ئەرکی کرد دەتگوت مەشکەکی شەراب دراوه.

سەربازی تورک وەسەر مەتەرزێ ئێو دوو پیاوێ لاچاپنگ سەپه کەوتن و لەتو پەتبان کردن. پاشان روویان کردە ئێو مەتەرزێ که تەنیا ئێو دووشۆرشکێری تینا ماپوون. تورکیکی زەلام که دەرهجەدی لەسەر شانی پوو هاواری کرد:

« مە هێلن دەرچن ، سەریان پەرن .

تمو توکده قامچینگی دریزی به ده‌شتمه بره له پششی سهرمازانی ده‌دا عسکری توکده
هیزرشان بز سر مه‌تمریزه که ده‌ست پینکرد.

پالئوان میکینلس رویی کرده کسماس و گوتی :

- مه‌ترسی برازای من. بهر له ته‌جاتی نیشمه ناگرنتموه. بزگی گرت. ۱

هر تک هه‌لیبان کیشا خه‌لمهران و هیزرشان بره. بهفر تهرمی کوژراوه‌گانی داده‌پزشی. په‌پاخشی
سورد سهی ده‌پوون.

دوو سبیارگه که‌چه‌له له تاسانی وده‌در کموتن و بز لای نموان ده‌هاتن. له حموا ده‌سورائتموه
که‌لاکیان بزین ده‌کردن.

له جه‌نگهی شهردا مام و برازا لینگ جیا بوونه‌وه. عسکری توکده کسماسان گمارژ دابوو.
تمن به‌تمن به شمر ده‌هاتن. له‌هممو لاره هر خه‌لمهره‌وو ده‌وه‌شا. پالئوان میکینلس که براراکهی
له مه‌ترسیدا دیت. چمند کسینگی لئ کوشتن که گمارویان دابوو. به هاواریموه چرو بانگی کرد :

- خز بگره برازای خزشه‌وستم گه‌بشتمی.

په‌کینک له توکده‌کان له کاتینکا سهری براری کسماسی بز داوشت. به لاتاو بانگی کرد:

- ها بگره ، نه‌وه دینته خزه‌مت...

پالئوان میکینلس ده‌ستی دریز کرد و سهری براری کسماسی له حموا گرتیمه و وه‌ک نالا
پهریزی کرده‌وه . رووناکه‌کی وه‌حشبانه سهری چاری رووناک کرد. داخرا نمو شادی‌په‌ی نمو غه‌پره
نیشانی. یا مه‌له‌گوتی، یا پهرهمی که‌لله ره‌قی و یا په‌که‌م زانیشی مهرگ بره ؟ داخرا نه‌لینشی
بهن پاپانی گرت بره ؟

پالئوان میکینلس سهری براری کسماسی زئدر پهریز کرده‌وهو هاواری کرد :

- نازادی یا.....

په‌لام بزگی تمواو ته‌کرا. گولله‌په‌که وه‌زاری کموت و په‌کی دیکه‌ش مینشکی بلاو کرده. پالئوان
میکینلس به سر پشت دا کموت و مینشکی به سر پهرده‌کاننا پهرش و بلاو بزوه .

«تمواو»

- ۱ - کاروانینک له شهیدانی کوردستانی نهران
- ۲ - وه لاینک کوردی و فارسی
- ۳ - له دوری و نیکخواهی لاوانی حزبی دیموکرات کۆ بینهوه
- ۴ - زه حهه و لیکۆلینهوهی کتێبی حهسینی مهدهنی
- ۵ - پهسینی شه پی پارتیزانی
- ۶ - چه ند قه بهک له گه ل خه بات
- ۷ - کوردو قه ره نهنگی بهنگانه.
- ۸ - لیکۆلینهوهی کورته پاسنیک له سه ر سۆسیالیزم (کوردو فارسی)
- ۹ - نا به نی کۆنگره ی شه شه م.
- ۱۰ - کوماری دیموکراتی کوردهستان یا خودمختاری؟
- ۱۱ - پادی هینن.
- ۱۲ - له پناو چه دا؟
- ۱۳ - له بهره وه ره کاتم : به رگی ۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷.
- ۱۴ - پادانه وه.

په ره هه مه گاتی گراون به گوری :

- ۱ - دا به ک - مارگه م گورگی.
- ۲ - ژبان و کرده وه گاتی لێنن.
- ۳ - نه فسانه کورده به گان - رۆد به نکۆ.
- ۴ - زه وی به چیرۆک - به ژنن.
- ۵ - مه سه له ی کورد له پار له مانی سه رید.
- ۶ - کۆمه له چه رۆکی هه لپۆاره له نه ده یی بهنگانه.
- ۷ - پاسی به چینه ی نا به وری سۆسیالستی.
- ۸ - حه مه چه کۆل (نهنجه مه مه د) - با شار گه مال.
- ۹ - نو سه لی سه ره نا به گانی قه له سه فه - ژوۆ پۆلستیتر.
- ۱۰ - ماسی گۆله به ارانگرا وه گان.
- ۱۱ - گورته میژوی کۆماری پۆلغارستان.
- ۱۲ - ره وشێ گورده ان - میژووی با بان و نه ره ده لان.
- ۱۳ - نا زادی یا مه رگی - کازانزاکه یس.

چاپکراو مکانی و وزارت سالی ۱۹۹۶

- ۱- میکاتیزمه بنه مه تیپه کانی رسته سازی .. د شيرکۆ بجان .
- ۲- سعید زه بۆکی لای خۆمان .. رۆمان .. کهمال سعیدی .
- ۳- الهد القومی للغوات لى الحدود الادارية غافطة کرکوک .. د خلیل اسماعیل محمد

چاپکراو مکانی و وزارت سالی ۱۹۹۷

- ۱- کولاش .. رۆمان .. عبدالله سهراج .
- ۲- مهم وزین .. علی فتح دزهیی .
- ۳- پتکۆ و خۆله میئش .. نازاد عبد الوهید .
- ۴- دهرده کورد .. محمود زامدار .
- ۵- بانجیان .. وریا نه همد .
- ۶- جیروۆکی فۆنکۆری .. محمد رشیدی دهرزی .
- ۷- کوردستانی خواروی رۆژ ههلات .. د. رشاد میران .
- ۸- ووشهو زاروۆسکئی بجانتههیر .. د. محمد نوری عارف .
- ۹- جهمه نوۆک .. یهشار کهمال
- ۱۰- کورتیه ک ژ ئیروکا نه لیانوسا .. د. بیوار خنئی
- ۱۱- رۆمانی درز .. کلکه مهم بۆلانی .
- ۱۲- میکاتیزمه بنه مه تیپه کانی رسته سازی .. د. شيرکۆ بجان
- ۱۳- أرض الاجداد .. شعر .. سربانی .. کورکیس یوسف
- ۱۴- کورسی کورسی .. نهجات ره فیک حلمی .
- ۱۵- ئولو فه لسه فهیا زهر دشت .. میر ئال زیلانی
- ۱۶- نه فسانه ی تۆفانی سۆمهری .. نهجم خالد نه لوهنی .
- ۱۷- دهر ویتی عهیدی .. شاکر جهندا هین رۆژ بهیانی .
- ۱۸- مه ولو د نه مه ی کوردی .. محمد رشاد مهتی .
- ۱۹- کورد له ئینه کلۆ بیدای نیسلام .. جهمه کههریم عارف .
- ۲۰- تاریکستانی له .. سه لاج عوه ر .
- ۲۱- نازلی یا مهرگ .. کههریم جهمی .

ژماره ی سپاردن به کتیبخانه ی نیشتمانی

ژماره ی (۳۵۹) سالی ۱۹۹۷ ی دراوه تی

چاپخانه ی وهزاره تی رۆشنبیری / ههواتیر

چاپی یه کهم
کانوونی یه کهم ۱۹۹۷
هه ولتیر - کوردستان

هونه رکاری بهرگ: شکار